

Nr. 13 – 2007
Side 1827 – 2070

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 13 – 2007
Utgitt 25. januar 2008

Dette er siste hefte i 2007-årgangen.

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2007	
Des. 21. Lov nr. 118 om endr. i folketrygdloven mv.	1827
Des. 21. Lov nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven).....	1828
Des. 21. Lov nr. 120 om endr. i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond	1855
Des. 21. Lov nr. 121 om endring i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser	1856
Des. 21. Lov nr. 122 om endr. i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. (forlengelse av midlertidig forbud mot xenotransplantasjon)	1856
Des. 21. Lov nr. 123 om endr. i pasientrettighetsloven m.m. (ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet og justeringer etter rusreformen).....	1856
Des. 21. Lov nr. 124 om endr. i lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (endring av gebyr for pass til personer over 16 år)	1858
Des. 21. Lov nr. 125 om endr. i lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven)	1858
Des. 21. Lov nr. 126 om endr. i straffeprosessloven (avgrensa dokumentinnsyn og provføring).....	1859
Des. 21. Lov nr. 127 om endr. i straffeprosessloven og tvisteloven m.m.	1860
Des. 21. Lov nr. 128 om endr. i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til ratifikasjon av den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade	1865
Des. 21. Lov nr. 129 om endr. i aksjeloven, allmennaksjeloven og enkelte andre lover (fusjon og fisjon over landegrensene)	1868
Des. 21. Lov nr. 130 om endr. i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (overføring av oppgaver frå politiet til Lotteritilsynet).....	1872
Des. 21. Lov nr. 131 om endr. i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (handheving av forbudet mot pyramidespill).....	1872
Des. 21. Lov nr. 132 om endr. i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.....	1873
Des. 21. Lov nr. 133 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven).....	1873
Des. 21. Ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 130 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (overføring av oppgaver frå politiet til Lotteritilsynet) (Nr. 1570).....	1915
Des. 21. Ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 131 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (handheving av forbudet mot pyramidespill) (Nr. 1571).....	1915
Des. 21. Delvis ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 123 om endringer i pasientrettighetsloven m.m. (ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet og justeringer etter rusreformen) (Nr. 1574).....	1926
Des. 21. Ikrafttr. av lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) (Nr. 1575).....	1927
Des. 21. Ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 125 om endringer i lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven) (Nr. 1576).....	1927
Des. 21. Ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 128 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til ratifikasjon av den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade (Nr. 1577)	1927
Des. 21. Deleg. av myndighet til Arbeids- og inkluderingsdepartementet etter allmennaksjeloven § 13–34 første punktum (Nr. 1578).....	1927
Des. 18. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om betaling og innkreving av skatt § 48 nr. 1 annet og tredje punktum (Nr. 1588).....	1938
Des. 20. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om merverdiavgift § 61 første ledd (Nr. 1604).....	1945
Des. 21. Endringer i departementsstrukturen fra 1. januar 2008 – Overføring av oppgaver fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til Barne- og likestillingsdepartementet (Nr. 1609) ..	1955
Des. 21. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter ligningsloven § 8–5 første punktum (Nr. 1611).....	1965

Des.	21.	Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter lov 14. desember 2007 nr. 103 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) del V tredje ledd (Nr. 1612).....	1965
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) og opphevelse av lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt (Nr. 1616).....	1966
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 120 om endringer i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond (Nr. 1617).....	1966
Des.	20.	Endr. i vedtak om overføring av myndighet til kommunen, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet etter konsesjonsloven, jordloven og odelsloven (Nr. 1675).....	2013
Des.	21.	Deleg. av myndighet til Landbruks- og matdepartementet og Finansdepartementet etter tolloven (Nr. 1708).....	2069
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2007 nr. 133 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) (Nr. 1710).....	2069

Forskrifter

2007

Des.	13.	Forskrift om taksering av formues-, inntekts- og fradragposter til bruk ved likningen for inntektsåret 2007 (Nr. 1531).....	1878
Des.	18.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkingen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2008 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (Nr. 1539).....	1900
Des.	19.	Forskrift om fastsetting av forskudd på skatt (Nr. 1544).....	1902
Des.	21.	Forskrift om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse (IHR-forskriften) (Nr. 1573).....	1917
Des.	18.	Forskrift om avgifter til Patentstyret mv. (Nr. 1586).....	1930
Des.	19.	Forskrift (Nr. 132) om justering av inngående merverdiavgift for kapitalvarer (Nr. 1589).....	1938
Des.	21.	Forskrift til tvisteloven (tvistelovforskriften) (Nr. 1605).....	1945
Des.	21.	Forskrift om behandling av helseopplysninger i nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidlerforskriften) (Nr. 1610).....	1955
Des.	14.	Forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi (Nr. 1652).....	1973
Des.	17.	Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrforskriften) (Nr. 1654).....	1981
Des.	19.	Forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester (Nr. 1655).....	1994
Sept.	1.	Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Ansgar Teologiske Høgskole (Nr. 1680).....	2018
Des.	12.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2008 (Nr. 1683).....	2033
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter vassild nord for 62 grader nord i 2008 (Nr. 1684).....	2035
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2008 (Nr. 1685).....	2036
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008 (Nr. 1686).....	2036
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2008 (Nr. 1687).....	2042
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2008 (Nr. 1688).....	2044
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2008 (Nr. 1689).....	2045
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2008 (Nr. 1690).....	1690
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2008 (Nr. 1692).....	2049
Des.	19.	Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2008 (Nr. 1693).....	2051
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 (Nr. 1696).....	2056
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2008 (Nr. 1697).....	2057
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2008 (Nr. 1698).....	2059
Des.	21.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Det forente kongerike (Nr. 1703).....	2061
Des.	21.	Forskrift om avgift på visse flysikringstjenester (Nr. 1704).....	2062

Endringsforskrifter

2007

Nov.	26.	Endr. i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet (Nr. 1530).....	1875
------	-----	--	------

Des.	13.	Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 1532)	1893
Des.	14.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 1533).....	1894
Des.	14.	Endr. i forskrift om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger (Nr. 1534).....	1896
Des.	14.	Endr. i forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår (Nr. 1535)	1896
Des.	14.	Endr. i forskrift til partnerskapsloven om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap (Nr. 1536).....	1897
Des.	17.	Endr. i forskrift for badeanlegg, bassengbad og badstu m.v. (Nr. 1537)	1898
Des.	18.	Endr. i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet (Nr. 1538).....	1900
Des.	18.	Endr. i forskrift om prisutjevningsordningen for melk (Nr. 1540).....	1901
Des.	18.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser (Nr. 1541).....	1901
Des.	19.	Endr. i forskrift om stønad til hjelpemidler mv til bedring av funksjonsevnen i arbeidslivet og i dagliglivet og til ombygging av maskiner på arbeidsplassen (Nr. 1542)	1901
Des.	19.	Endr. i forskrift (Nr. 128) om kompensasjon av merverdiavgift til kommuner, fylkeskommuner mv. (Nr. 1543).....	1902
Des.	19.	Endr. i forskrift om gjennomføring av forskuddstrekk (Nr. 1545).....	1904
Des.	19.	Endr. i forskrift om fritaking for forskuddstrekk i visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet (Nr. 1546).....	1905
Des.	19.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser (Nr. 1547).....	1905
Des.	19.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i januar når nytt skattekort ikke er levert – Korrigering av feilberegnet forskuddstrekk m.v. (Nr. 1548).....	1905
Des.	19.	Endr. i forskrift om omfanget av plikten til å gjennomføre forskuddstrekk (Nr. 1549).....	1906
Des.	19.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket (Nr. 1550)	1906
Des.	19.	Endr. i forskrift om hvor arbeidsgiveravgiften skal fastsettes og innbetales (Nr. 1551).....	1907
Des.	19.	Endr. i forskrift om beregning og oppgjør m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygden (Nr. 1552).....	1907
Des.	19.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk for sjømenn bosatt i utlandet og innkreving av trygdeavgift fastsatt av sentralskattekontoret for utenlandssaker (Nr. 1553).....	1908
Des.	19.	Endr. i forskrift om enkelte minstegrenser vedrørende betaling og innkreving m.v. av arbeidsgiveravgift og forsinkelsesrenter til slik avgift (Nr. 1554)	1908
Des.	19.	Endr. i forskrift om gjennomføring av innbetalingsordningen for skatt mv. (Nr. 1555).....	1909
Des.	19.	Endr. i forskrift om visse godtgjørelser det skal gjennomføres forskuddstrekk i og begrensninger i plikten til å gjennomføre forskuddstrekk i visse godtgjørelser utenfor tjenesteforhold (Nr. 1556).....	1909
Des.	19.	Endr. i forskrift om gjennomføring av forskuddstrekk og påleggstrekk ved fiske og fangstvirksomhet (Nr. 1557)	1909
Des.	19.	Endr. i forskrift om føring av skatteregnskapet (Nr. 1558).....	1910
Des.	19.	Endr. i forskrift om plikt til å gi opplysninger til ligningsmyndighetene og til arveavgiftsmyndighetene (Nr. 1561)	1911
Des.	19.	Endr. i forskrift om delegering av Skattedirektoratets myndighet når det gjelder lemping av skatter og avgifter med renter og omkostninger av billighet (Nr. 1562)	1912
Des.	19.	Endr. i forskrift om delegering av Skattedirektoratets myndighet når det gjelder lemping av skatter og avgifter med renter og omkostninger som innfordringstiltak (Nr. 1563).....	1912
Des.	19.	Endr. i forskrift for verdsettelse av skog (Nr. 1564)	1912
Des.	19.	Endr. i forskrift om aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers plikt til å levere oppgave over forhold som har betydning for skattlegging av aksjonærene mv. (Nr. 1565).....	1913
Des.	19.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver over gaver til visse frivillige organisasjoner mv. (Nr. 1566)	1913
Des.	19.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1567).....	1914
Des.	19.	Endr. i forskrift om summarisk fellesoppgjør for krav på skatt og arbeidsgiveravgift til folketrygden. (Nr. 1569)	1914
Des.	21.	Endr. i forskrifter etter lov 1995/11 om lotterier m.v. (overføring av politiets oppgaver etter lotteriloven til Lotteritilsynet) (Nr. 1572)	1916
Des.	14.	Endr. i forskrift om godtgjøring til andre som gjer teneste etter barnelova § 61 første ledd (Nr. 1583).....	1927
Des.	14.	Endr. i forskrift om vedgåing av farskap utan at mora medverkar til det (Nr. 1584).....	1928
Des.	18.	Endr. i forskrift om betaling av gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet (Nr. 1585)	1928
Des.	18.	Endr. i forskrift om startlån fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 1587).....	1937

Des.	19.	Endr. i forskrift om gjennomføring av nedsettelse av pensjonsgivende inntekt, pensjonspoeng og avgift når utlignet skatt og avgift helt eller delvis ikke er betalt (Nr. 1590).....	1940
Des.	19.	Endr. i forskrift om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv. (Nr. 1591).....	1941
Des.	19.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver over tilskudd til vitenskapelig forskning og yrkesopplæring (Nr. 1592).....	1941
Des.	19.	Endr. i forskrift om oppgaveplikt for norske deltakere i utenlandske ansvarlige selskaper mv og norske deltakere i norsk-kontrollerte selskaper i lavskatteland (Nr. 1593).....	1942
Des.	19.	Endr. i forskrift om lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer bosatt i utlandet (Nr. 1594).....	1942
Des.	19.	Endr. i forskrift om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres (Nr. 1595).....	1942
Des.	19.	Endr. i forskrift om begrensning avplikten til å gi oppgave om leieforhold m.v. etter ligningsloven (Nr. 1596).....	1943
Des.	19.	Endr. i forskrift om fritak for plikt til å sende årsoppgjør ved utleie av fast eiendom (Nr. 1597).....	1943
Des.	19.	Endr. i forskrift om plikt til å gi ytterligere opplysninger og legitimasjoner for bestemte poster i vedlegg til selvangivelsen (Nr. 1598).....	1943
Des.	19.	Endr. i forskrift om egenandelstak 1 (Nr. 1600).....	1944
Des.	19.	Endr. i forskrift om verdipapirfonds handel med derivater (Nr. 1601).....	1944
Des.	19.	Endr. i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) (Nr. 1602).....	1944
Des.	19.	Endr. i forskrift om ytelser under yrkesrettet attføring (Nr. 1603).....	1945
Des.	21.	Endr. i forskrifter til rettergangslovgivningen (Nr. 1606).....	1948
Des.	21.	Endr. i forskrift om undersøkelseskommissjoner etter sjøfartsloven, påtaleinstruksen og enkelte andre forskrifter (tilpasning til ny tvistelov) (Nr. 1607).....	1950
Des.	21.	Endr. i forskrift om etablering av tvungent psykisk helsevern mv. og forskrift til helseforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i regionale helseforetaks og helseforetaks styre (Nr. 1608).....	1955
Nov.	30.	Endr. i forskrift for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften) (Nr. 1648).....	1967
Des.	10.	Endr. i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner (Nr. 1649).....	1968
Des.	10.	Endr. i forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak (Nr. 1650).....	1969
Des.	13.	Endr. i forskrifter etter lov 1995/11 om lotterier m.v. (overføring av politiets oppgaver etter lotteriloven til Lotteritilsynet) (Nr. 1651).....	1971
Des.	14.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 1653).....	1980
Des.	19.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1657).....	1997
Des.	20.	Endr. i forskrift om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker (Nr. 1659).....	2006
Des.	20.	Endr. i forskrift om opplysningsplikt for næringsdrivende som omsetter jord- og husdyrprodukter o.l. fra produsent (Nr. 1662).....	2007
Des.	20.	Endr. i forskrift om gebyr ved for sent levert, mangelfull eller uriktig oppgave etter ligningsloven § 6–10 nr. 1 og 2, jf. nr. 4 (Nr. 1663).....	2007
Des.	20.	Endr. i forskrift om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver (Nr. 1665).....	2008
Des.	20.	Endr. i forskrift om bokettersyn m.v. (Nr. 1666).....	2008
Des.	20.	Endr. i forskrift om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt (Nr. 1667).....	2009
Des.	20.	Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 1668).....	2009
Des.	20.	Endr. i forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene (Nr. 1669).....	2010
Des.	20.	Endr. i forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. (Nr. 1670).....	2011
Des.	20.	Endr. i forskrift om statsgaranti for lønnskav ved konkurs m.v. (Nr. 1671).....	2011
Des.	20.	Endr. i forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) (Nr. 1672).....	2012
Des.	20.	Endr. i forskrift om arbeid som utføres i arbeidstakers hjem (Nr. 1673).....	2012
Des.	20.	Endr. i forskrift om husarbeid, tilsyn og pleie i privat arbeidsgivers hjem eller hushold (Nr. 1674).....	2013
Des.	20.	Endr. i forskrift om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften) (Nr. 1676).....	2014

Des.	20.	Endr. i forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykprissatser) ved fri retts hjelp og i straffesaker (Nr. 1677).....	2016
Des.	20.	Endr. i forskrift om sikkerhetsmekanisme og overvåkningssystem for toll- og kvotefri import av korn, mel og kraftfôr fra minst utviklede land (MUL) (Nr. 1678).....	2017
Des.	21.	Endr. i forskrift om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd (Nr. 1679).....	2018
Des.	10.	Endr. i forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) (Nr. 1681).....	2027
Des.	10.	Endr. i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) (Nr. 1682)	2031
Des.	18.	Endr. i forskrift om gebyr for tjenester fra Brønnøysundregistrene (Nr. 1691)	2047
Des.	20.	Endr. i forskrift om forvarer (Nr. 1694).....	2055
Des.	20.	Endr. i forskrift om gebyr ved innføring av fartøy i registeret over norske fiskefartøy (merkeregisteret) og om årlig gebyr så lenge fartøyet står i merkeregisteret (Nr. 1695)	2056
Des.	20.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2008 (Nr. 1699).....	2059
Des.	20.	Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (Nr. 1700)	2059
Des.	20.	Endr. i forskrift om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften) (Nr. 1701).....	2060
Des.	20.	Endr. i midlertidig forskrift om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer (Nr. 1702).....	2060
Des.	21.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 1705)	2066
Des.	21.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 1706)	2067
Des.	21.	Endr. i forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften), forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) og forskrift om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet (Nr. 1707).....	2067
Des.	21.	Endr. i forskrift om personellsikkerhet (Nr. 1709).....	2069

Diverse 2007

Des.	19.	Opph. av forskrift om forskottstrekk med beregnet prosent hos lønnstakere som har tabellkort (Nr. 1559)	1910
Des.	19.	Opph. av forskrift om minstegrense for forskuddstrekk i visse ytelser fra sammemnda for studiearbeid og tilknyttede organisasjoner (Nr. 1560)	1910
Des.	19.	Opph. av forskrift om hvilke skattytere uten varig tilknytning til riket som skal lignedes ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker (Nr. 1568).....	1914
Des.	19.	Opph. av forskrift om fritak for plikten til å levere selvangivelse eller skjema som trer i stedet for selvangivelse til andre kommuner enn bostedskommunen (Nr. 1599).....	1944
Des.	21.	Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter forskrift om utskrivning, betaling og avregning av terminskatt m.v. § 8 nr. 1 (Nr. 1613).....	1965
Des.	21.	Opph. av utvidelse av skattefogdens myndighet til å holde utpantingsforretning m.v. (Nr. 1614).....	1966
Des.	21.	Opph. av forskrift om renter etter lov om avgift på arv og visse gaver (Nr. 1615).....	1966
Des.	19.	Opph. av forskrift om overvåking av innførselen av visse landbruksvarer under den norske GSP-ordningen ved bruk av automatiske innførselstillatelser (Nr. 1656).....	1996
Des.	19.	Opph. av forskrift om særfradrag i inntekten for liten skatteevne (Nr. 1658).....	2005
Des.	20.	Opph. av forskrift om overføring av skattytere som skal svare skatt av inntekt ved produksjon av elektrisk kraft til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter (Nr. 1660).....	2006
Des.	20.	Opph. av forskrift om myndighet for Sentralskattekontoret for utenlandssaker til å pålegge ansvar for skatt, arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk (Nr. 1661)	2006
Des.	20.	Opph. av forskrift om overføring av skattytere til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter (Nr. 1664)	2008

Rettelser

		Nr. 6/2007 s. 957 (i forskrift 27. juni 2007 nr. 722 om endring i forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder).....	2069
		Nr. 10/2007 s. 1370 (i forskrift 4. juli 2007 nr. 1085 om endring i forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester)	2070

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 25. januar 2008

Nr. 13 – 2007

21. des. Lov nr. 118 2007

Lov om endringer i folketrygdloven mv.

Ot.prp.nr.12 (2007–2008), Innst.O.nr.20 (2007–2008) og Besl.O.nr.30 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 13. desember 2007. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Endring i følgende annen lov:

Lov 29. juni 2007 nr. 42 om endringer i arbeidsmiljøloven og allmenngjøringsloven.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–26 tredje ledd bokstav e skal lyde:

ytelser fra folketrygden i form av dagpenger under arbeidsløshet etter kapittel 4, sykepenger etter kapittel 8, stønad ved barns og andre nære pårørendes sykdom etter kapittel 9, rehabiliteringspenger etter kapittel 10, atferingspenger etter kapittel 11 og svangerskapspenger og foreldrepenger etter kapittel 14

§ 4–9 første punktum skal lyde:

Det kan ytes dagpenger når medlemmet har vært arbeidsløs og stått tilmeldt Arbeids- og velferdsetaten som reell arbeidssøker (se § 4–5) i minst tre av de siste femten dager.

§ 19–4 andre ledd skal lyde:

For en person som har fylt 68 år, men ikke 70 år, og som har pensjonsgivende inntekt, blir alderspensjonen redusert etter bestemmelsene i § 19–6.

§ 19–6 andre ledd første punktum skal lyde:

Alderspensjonen (hel alderspensjon) til en person mellom 68 og 70 år reduseres (graderes) på grunnlag av pensjonsgivende inntekt og arbeidsinntekt av samme art i utlandet som vedkommende har.

II

I lov 29. juni 2007 nr. 42 om endringer i arbeidsmiljøloven og allmenngjøringsloven gjøres følgende endring:

§ 14–13 andre ledd skal lyde:

(2) For innleie som overstiger 10 prosent av de ansatte hos innleier, likevel ikke færre enn tre personer, eller som har en varighet ut over ett år, skal det inngås skriftlig avtale med tillitsvalgte som til sammen representerer et flertall av den arbeidstakerkategori innleien gjelder. Dette gjelder ikke for innleie innenfor samme konsern.

III

Ikraftsetting

1. Endringen i folketrygdloven § 3–26 trer i kraft straks.
2. Endringene i folketrygdloven §§ 4–9, 19–4 og 19–6 trer i kraft 1. januar 2008.
3. Endringen i lov 29. juni 2007 nr. 42 om endringer i arbeidsmiljøloven og allmenngjøringsloven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 119 2007**Lov om toll og vareførsel (tolloven)**

Ot.prp.nr.58 (2006–2007), Innst.O.nr.22 (2007–2008) og Besl.O.nr.37 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 18. desember 2007. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Følgende lov oppheves:

Lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven).

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.
- 2 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 3 Lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten (kystvaktloven).
- 4 Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).
- 5 Lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven).

Kapittelinnledning

- Kap. 1 Alminnelige bestemmelser
- Kap. 2 Om tollskyld
- Kap. 3 Trafikken til og fra tollområdet
- Kap. 4 Tollbehandling
 - I. Fellesbestemmelser om tollbehandling
 - II. Deklareringsplikt
 - III. Tollekspedisjon
 - IV. Lagring av ufortollet vare
- Kap. 5 Tollfritak
- Kap. 6 Tollfritak for vare som skal gjenutføres
- Kap. 7 Grunnlag for beregning av toll
 - I. Fellesbestemmelser om beregningsgrunnlag
 - II. Særlige bestemmelser om varens tollverdi
- Kap. 8 Preferansetoll
- Kap. 9 Tollnedsettelse i budsjettåret
- Kap. 10 Handelstiltak
- Kap. 11 Refusjon av toll ved gjenutførsel
- Kap. 12 Særlige forvaltningsregler
- Kap. 13 Alminnelige bestemmelser om tollkontroll
- Kap. 14 Tollsamarbeid med annen stat
- Kap. 15 Tilbakehold av vare som krenker immaterialrettigheter
- Kap. 16 Straff og andre reaksjoner
- Kap. 17 Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser og opphevelse av og endringer i andre lover

Kapittel 1 Alminnelige bestemmelser**§ 1–1. Definisjoner**

I denne loven menes med:

- a) *Fartøy*: Ethvert transportmiddel til vanns.
- b) *Forpassing*: Sending av ufortollet vare i tollområdet.
- c) *Fortolling*: Tollbehandling som innebærer at ufortollet vare frigjøres fra tollmyndighetenes befatning og går over i fri disponering.
- d) *Fører*: Den som i hvert enkelt tilfelle har kommandoen på et transportmiddel.
- e) *Luffartøy*: Ethvert transportmiddel i luften.
- f) *Toll*: Pålegg om betaling til statskassen slik som bestemt i Stortingets vedtak om toll og loven her.
- g) *Tollager*: Godkjent lagringssted for ufortollet vare.
- h) *Tollekspedisjon*: Tollbehandling som innebærer at tollmyndighetene gir tillatelse til:
 1. at varen fortolles,
 2. at varen forpasses,
 3. at varen transitteres,
 4. at varen utføres, eller
 5. at det på annen måte kan disponeres over varen uten at den fortolles.
- i) *Tollområdet*: Det norske fastland med tilhørende territorialfarvann, men ikke Svalbard, Jan Mayen og Norges biland.
- j) *Tollskyldner*: Enhver som har tollskyld ved fortollet eller ufortollet vare.
- k) *Transittering*: Transport av vare under kontroll av tollmyndighetene mellom to steder der minst én landegrense krysses underveis.
- l) *Transportmiddel*: Enhver innretning som kan brukes til transport av vare.

- m) *Vare*: Alt som behandles som vare etter Stortingets vedtak om toll.
- n) *Vareførsel*: Det forhold at en vare innføres til, eller utføres fra, tollområdet.

§ 1-2. Lovens saklige virkeområde – plikt til å svare toll og andre avgifter

- (1) Denne loven får anvendelse på enhver vare som innføres til eller utføres fra tollområdet.
- (2) Ved innførsel av vare skal det svares toll til statskassen i samsvar med de bestemmelser som er gitt i denne loven, og de satser som er fastsatt i Stortingets vedtak om toll.
- (3) Ved innførsel av vare skal det svares avgift til statskassen i samsvar med de bestemmelser som er gitt i:
 - a) lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift og Stortingets vedtak om merverdiavgift, og
 - b) lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets vedtak om særavgifter.

§ 1-3. Lovens stedlige virkeområde

- (1) Denne loven får anvendelse i tollområdet.
- (2) Lovens bestemmelser om kontroll og grensetollsamarbeid får også anvendelse i den tilstøtende sone utenfor territorialfarvannet.
- (3) Departementet kan gi forskrift om lovens anvendelsesområde etter første og annet ledd, herunder i hvilken utstrekning de enkelte bestemmelsene får anvendelse:
 - a) på trafikk til og fra boreplattformer, utvinningsanlegg og lignende på havet, i forbindelse med utforskning og utnyttelse av undersjøiske naturforekomster, og
 - b) i særskilte kontrollområder opprettet etter kapittel 14.

§ 1-4. Anvendelse av lovens kontrollbestemmelser på fremmed territorium

- (1) Lovens bestemmelser om kontroll kan anvendes på annen stats territorium i den utstrekning avtale med vedkommende stat åpner for dette.
- (2) Lovens anvendelse på fremmed territorium skal kunngjøres av departementet i forskrift.
- (3) Departementet kan gi forskrift om lovens anvendelse på fremmed territorium etter denne paragraf, herunder fastsette at tollmyndighetene skal gjøre innholdet i forskriften kjent for publikum ved oppslag eller på annen måte, ved de tollsteder som befinner seg i eller i nærheten av vedkommende grenseområde.

§ 1-5. Tollmyndighetenes oppgaver etter denne loven

- (1) Tollmyndighetene skal:
 - a) beregne og fastsette toll i samsvar med denne loven og etter gjeldende tollsatser,
 - b) beregne og fastsette andre avgifter i den utstrekning det følger av lov eller instruks,
 - c) føre kontroll med vareførselen til og fra tollområdet, og med at gjeldende lovbestemmelser om vareførselen overholdes.
- (2) Departementet kan gi forskrift om organiseringen av tolltjenesten og tollmyndighetenes oppgaver etter denne loven, herunder om tollmyndighetenes samarbeid med andre forvaltningsorganer.

§ 1-6. Kunngjøring av tollsatser mv.

- (1) Departementet skal på egnet måte kunngjøre:
 - a) de ordinære tollsatser og preferansetollsatser som gjelder for budsjettåret, slik disse er fastsatt av Stortinget,
 - b) forvaltningsvedtak i budsjettåret om generelle endringer av de tollsatsene som Stortinget har fastsatt. Tilsvarende gjelder for tildeling av importrettigheter ved auksjon eller på annen måte etter kapittel 9, og
 - c) nye tariffoppdelinger eller endrede tariffoppdelinger.
- (2) Kunngjøring i Norsk Lovtidend etter forvaltningsloven § 38 kan unnlates for kunngjøring etter denne paragraf.
- (3) Departementet kan gi forskrift om kunngjøring av tollsatser og tariffoppdelinger. Forvaltningsloven kapittel VII Om forskrifter gjelder ikke.

§ 1-7. Periodisering

- (1) Hvis ikke noe annet er bestemt i denne paragraf, skal toll svares etter tollsatsen som gjelder på det tidspunkt en fullstendig utfylt deklarasjon er mottatt av tollmyndighetene.
- (2) For vare som er frigjort før fortolling har funnet sted, skal toll svares etter tollsatsen som gjaldt da varen ble frigjort.
- (3) For vare som deklarerer før den innføres, skal likevel toll svares etter gjeldende tollsats på innførselstidspunktet.
- (4) For ulovlig innført vare, skal toll svares etter tollsatsen som gjaldt på innførselstidspunktet.
- (5) Ved ulovlig disponering over vare som er innrømmet tollfritak etter kapittel 6, skal toll svares etter tollsatsen som gjaldt da fritaket ble innrømmet. Ved annen ulovlig disponering, skal toll svares etter tollsatsen som gjaldt da den ulovlige disponeringen tok til. Tollsatsen skal likevel ikke være lavere enn tollsatsen som ville ha kommet til anvendelse ved lovlig opptreden.
- (6) Departementet kan gi forskrift med utfyllende bestemmelser om periodisering etter denne paragraf.

§ 1-8. Forholdet til forvaltningsloven

Forvaltningsloven gjelder for tollmyndighetenes virksomhet hvis ikke annet er bestemt i denne loven.

Kapittel 2 Om tollskyld

§ 2-1. Tollskyld

- (1) Tollskyld er en forpliktelse til å svare toll.
- (2) For vare som fortolles oppstår tollskyld når:
 - a) varen fortolles, eller
 - b) vilkår for tollfritak eller tollnedsettelse ikke lenger er oppfylt.
- (3) For ufortollet vare oppstår tollskyld når:
 - a) vilkår for midlertidig tollfritak ikke lenger er oppfylt, eller
 - b) lovens forpliktelser i forbindelse med innførsel, transport, lagring eller annen disponering av varen ikke overholdes.
- (4) Departementet kan gi forskrift om når tollskyld oppstår etter denne paragraf.

§ 2-2. Tollskyldner ved fortollet vare

- (1) For vare som fortolles, er den deklarererte mottakeren av varen tollskyldner.
- (2) Der den deklarererte mottakeren representerer en annen juridisk eller fysisk person, er også den som er representert, tollskyldner.
- (3) Den som i forbindelse med deklarereringen av en vare har gitt opplysninger som fører til at tollskyld helt eller delvis ikke oppkreves, er tollskyldner i tillegg til mottakeren, dersom vedkommende visste eller burde ha visst at opplysningene var feilaktige.
- (4) Departementet kan gi forskrift om hvem som er tollskyldner etter denne paragraf.

§ 2-3. Tollskyldner ved ufortollet vare

- (1) Ved manglende oppfyllelse av vilkår for midlertidig tollfritak etter kapittel 6, er den som er ansvarlig for å oppfylle vilkårene, tollskyldner.
- (2) Ved manglende overholdelse av lovens forpliktelser i forbindelse med innførsel, transport, lagring eller annen disponering av varer, er den som er ansvarlig for å overholde forpliktelsene, tollskyldner.
- (3) Den som har medvirket til manglende overholdelse av forpliktelsene eller vilkårene er også tollskyldner, dersom medvirkeren visste eller burde ha kjent til den manglende overholdelsen.
- (4) Den som har ervervet eller oppbevart varen er også tollskyldner, dersom vedkommende på tidspunktet for mottak av varen visste eller burde ha visst at forpliktelsene eller vilkårene ikke var overholdt.
- (5) Departementet kan gi forskrift om hvem som er tollskyldner etter denne paragraf.

§ 2-4. Solidaransvar for tollskyld

- (1) Dersom flere tollskyldnere har samme tollskyld, hefter de solidarisk overfor tollmyndighetene.
- (2) Departementet kan gi forskrift om solidaransvar for tollskyld etter denne paragraf.

§ 2-5. Tollskyld for vare som sendes i henhold til internasjonal avtale om tollforenklinger

- (1) For ufortollet vare som tillates sendt i henhold til internasjonal avtale om tollforenklinger som Norge har tiltrådt, plikter garantisten å svare toll dersom det disponeres over varen i strid med tillatelsen.
- (2) Garantistens ansvar etter første ledd gjelder uten hensyn til de øvrige bestemmelsene om tollskyld i dette kapittel.
- (3) Departementet kan gi forskrift om garantistens plikt til å svare toll etter denne paragraf.

Kapittel 3 Trafikken til og fra tollområdet

§ 3-1. Melde- og fremleggelsesplikt

- (1) Enhver som bringer en vare til eller fra tollområdet, plikter å melde fra om dette til tollmyndighetene, og å fremlegge eller oppgi varen for kontroll. Tilsvarende gjelder plikt til å registrere varen.
- (2) Melde-, fremleggelses-, oppgave- og registreringsplikten etter første ledd gjelder likevel ikke person som bare bringer med vare som:
 - a) ved innførselen er toll- og avgiftsfritt reisegods etter § 5-1 første ledd bokstav a og § 6-1 første ledd bokstav a, og som kan innføres uten spesielle tillatelser, eller
 - b) ved utførsel er unntatt fra deklareringsplikten etter § 4-11, og som kan utføres uten spesielle tillatelser.
- (3) Tollmyndighetene kan innføre forenklete rutiner for pliktene etter første og annet ledd på grenseoverganger, fergeterminaler, flyplasser og andre innpasseringssteder, dersom forholdene ligger til rette for det.
- (4) Departementet kan gi forskrift om pliktene etter denne paragraf, herunder om når og hvordan meldingen skal gis og hva meldingen skal inneholde, om forhåndsmelding og om unntak fra pliktene.

§ 3-2. Bestemmelsessted ved ankomst til tollområdet

- (1) Føreren av et transportmiddel som ankommer tollområdet på vei til innenriks sted, plikter å sørge for at transportmiddelet går direkte til sted hvor tollmyndighet er stasjonert, med mindre tollmyndighetenes tillatelse til å gå til annet sted er innhentet på forhånd.
- (2) Tollmyndighetene kan pålegge fører av fartøy eller luftfartøy å følge bestemte fly- eller seilingsleder, og kan pålegge fører av motorvogn som er på vei til eller fra tollområdet å følge bestemte veier.

(3) Departementet kan gi forskrift om plikter for fører av transportmiddel etter denne paragraf, herunder fremgangsmåte for innhenting av tillatelse, om fly- og seilingsleder, og om unntak fra pliktene.

§ 3-3. Meldeplikt ved ankomst til bestemmelsessted

(1) Føreren av et fartøy eller luftfartøy som ankommer sted i tollområdet, plikter snarest mulig å melde fra til tollmyndighetene om ankomsten. Fører av motorvogn og tog kan pålegges tilsvarende meldeplikt. Melding kan gis av andre på førerens vegne.

(2) Departementet kan gi forskrift om meldeplikten etter første ledd, herunder om når og hvordan melding skal gis, hva meldingen skal inneholde og om unntak fra meldeplikten.

§ 3-4. Lossing

(1) Vare må ikke losses eller på annen måte fjernes fra et transportmiddel som er ankommet tollområdet, før tollmyndighetene har gitt tillatelse til dette. Ved lossing i nødstilfelle plikter føreren snarest mulig å melde fra til tollmyndighetene om lossingen.

(2) Føreren av et transportmiddel som ankommer tollområdet, eller den som handler på dennes vegne, plikter umiddelbart å registrere medbrakt vare etter gjeldende bestemmelser.

(3) Departementet kan gi forskrift om lossing og registrering etter denne paragraf, herunder fastsette at lossing bare kan finne sted ved bestemte steder, til bestemte tider eller i bestemte områder, og om unntak fra plikten til å innhente tillatelse før lossing etter første ledd.

§ 3-5. Lasting

(1) Uten tillatelse fra tollmyndighetene må ingen foreta lasting av vare i fartøy som har bestemmelsessted utenfor tollområdet. Tilsvarende plikt til å innhente tillatelse kan pålegges fører av andre transportmidler. Lastetillatelse kreves ikke for produkter av fiske og fangst som er tatt ombord i fartøy på fiske- og fangstfeltene.

(2) Er varen likevel lastet uten tillatelse fra tollmyndighetene, plikter transportmiddelets fører å losse varen hvis tollmyndighetene finner dette nødvendig for å undersøke varen.

(3) Departementet kan gi forskrift om lasting etter denne paragraf, herunder om at lasting bare kan finne sted ved bestemte steder, til bestemte tider, eller i bestemte områder og om at plikten til å innhente tillatelse også skal gjelde andre nærmere bestemte transportmidler og om unntak fra pliktene.

§ 3-6. Tillatelse, meldeplikt mv. ved videre transport i tollområdet

(1) Så lenge det i et fartøy finnes ufortollet vare, herunder proviant, må føreren ikke la fartøyet gå videre til annet sted i tollområdet før tollmyndighetene har gitt tillatelse til det. §§ 3-2 til 3-4 får tilsvarende anvendelse ved ankomst til et annet sted i tollområdet. Føreren av andre transportmidler kan pålegges en tilsvarende meldeplikt.

(2) Departementet kan gi forskrift om tillatelse og meldeplikt for videre transport i tollområdet etter denne paragraf, herunder om at plikten til å innhente tillatelse også skal gjelde andre nærmere bestemte transportmidler og om unntak fra meldeplikten.

§ 3-7. Meldeplikt ved avreise fra tollområdet – særskilt eksporttillatelse

(1) Før et fartøy eller luftfartøy forlater tollområdet, plikter føreren å melde fra til tollmyndighetene om avreisen. Føreren av landbasert transportmiddel kan pålegges en tilsvarende meldeplikt.

(2) Dersom transportmiddelet medbringer vare som er omfattet av lovgivningen om eksportkontroll, plikter føreren å forsikre seg om at nødvendig eksporttillatelse er gitt før transportmiddelet forlater tollområdet.

(3) Departementet kan gi forskrift om meldeplikt etter denne paragraf, herunder om når og hvordan melding skal gis, hva meldingen skal inneholde, om at plikten til å innhente tillatelse også skal gjelde andre nærmere bestemte transportmidler og om unntak fra meldeplikten.

Kapittel 4 Tollbehandling

I. Fellesbestemmelser om tollbehandling

§ 4-1. Plikt til tollbehandling

(1) Vare som innføres til tollområdet skal enten:

- a) tollekspederes umiddelbart,
- b) legges inn på tollager,
- c) plasseres i frisone,
- d) tilintetgjøres, eller
- e) avstås til tollmyndighetene.

(2) Med tollmyndighetenes godkjenning, og mot eventuell sikkerhetsstillelse, kan varen likevel ligge midlertidig på losseplassen eller lagres på annen måte.

(3) Departementet kan gi forskrift om tollbehandling etter denne paragraf, herunder om fritak fra plikten til tollbehandling, tollekspedisjonsfrist og om tollmyndighetenes adgang til å kreve dekket omkostninger ved lagerholdet og til å kreve sikkerhet.

§ 4-2. Tilbakehold, lagring og tvangssalg mv.

(1) Tollmyndighetene kan for tollskyldnerens regning holde tilbake eller innhente vare som ikke blir tollekspedert innen fastsatte frister.

(2) Vare som er tilbakeholdt eller innhentet etter første ledd, kan selges etter reglene om tvangssalg i skattebetalingsloven § 14–10.

(3) Tollmyndighetene kan bestemme at varen istedenfor å selges, skal tas hånd om på annen måte, herunder tilintetgjøres. Varen kan tilintetgjøres når tollskyldneren avstår varen til tollmyndighetene eller varen er lite holdbar eller holder på å bli ødelagt, og tilintetgjøring anses nødvendig. Tollskyldneren skal så vidt mulig på forhånd varsles om at varen vil bli tilintetgjort.

(4) Blir varen tilintetgjort, plikter tollskyldneren å dekke omkostningene ved tilintetgjørelsen og de omkostningene som tidligere er påløpt.

(5) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å tilbakeholde, innhente, lagre, selge eller tilintetgjøre vare etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å kreve dekket omkostningene knyttet til dette og om varsling.

§ 4-3. *Åpnings- og ekspedisjonstid – særskilt vederlag for utførte tolltjenester*

(1) Tollmyndighetene skal holde grenseovergangsstedene åpne når trafikkmengden tilsier det, med unntak av tilfeller der det innføres ferdselsforbud.

(2) Tolltjenester skal utføres innen fastsatte åpnings- og ekspedisjonstider.

(3) Tollmyndighetene kan tillate at tolltjenester utføres også utenfor åpnings- og ekspedisjonstiden og utenfor tollstedet. For slike tolltjenester kan det kreves særskilt vederlag. Vederlaget skal ikke overstige de kostnadene som påløper.

(4) Departementet kan gi forskrift om antallet og beliggenheten av grenseovergangssteder, herunder de enkelte grenseovergangsstedenes åpnings- og ekspedisjonstid, om plikt til å betale særskilt vederlag for visse tolltjenester og om vederlagets beregning og størrelse.

II. Deklareringsplikt**§ 4-10.** *Deklareringsplikt ved innførsel – ufortollet vare*

(1) Enhver som vil disponere over vare som ikke er fortollet, plikter å innhente tollmyndighetenes tillatelse på forhånd.

(2) Søknad om tillatelse som nevnt i første ledd, gis ved at varen deklarerer. Deklaranten skal gi de opplysningene som tollmyndighetene finner nødvendig for at varen kan tollekspederes.

(3) Deklarering etter annet ledd kan skje elektronisk eller på papir. For reisende kan deklarerering av reisegods til personlig bruk skje muntlig.

(4) Sammen med deklarasjonen skal det fremlegges slik dokumentasjon som tollmyndighetene finner nødvendig. Dokumentene skal vedlegges deklarasjonen, eller gjøres tilgjengelige på den måten som tollmyndighetene bestemmer. Tollmyndighetene kan avvise en deklarasjon inntil alle pliktige dokumenter eller opplysninger er fremlagt.

(5) Departementet kan gi forskrift om deklarantens plikter etter denne paragraf, herunder om deklareringsmåten, dokumenter og øvrige opplysninger som pliktes fremlagt, og om forenklede rutiner som innebærer fritak fra eller lettelse i deklareringsplikten.

§ 4-11. *Deklareringsplikt ved utførsel – særskilt eksporttillatelse*

(1) Enhver som vil utføre vare, plikter å innhente tollmyndighetenes tillatelse før varen utføres. Søknad om slik tillatelse inngis ved at varen deklarerer. § 4–10 gjelder tilsvarende.

(2) Deklarering skal skje i så god tid at varen kan undersøkes før innlasting i transportmiddel.

(3) Departementet kan gi forskrift om deklareringsplikt etter denne paragraf, herunder om deklareringsmåten, dokumenter og øvrige opplysninger som pliktes fremlagt, og om forenklede rutiner som innebærer fritak fra plikten til å innhente utførselstillatelse.

§ 4-12. *Oppbevaring av meldinger, deklarasjoner, dokumenter mv.*

(1) Den som avgir pliktig melding til tollmyndighetene, herunder deklarasjon, skal oppbevare meldingen eller en kopi av denne. Dette gjelder enten meldingen er gitt på papir, ved bruk av elektronisk datautveksling, eller på annen måte. Tilsvarende gjelder for dokumenter, erklæringer mv. som skal fremlegges etter kapittel 3.

(2) Departementet kan gi forskrift om hvor, på hvilken måte, og hvor lenge meldinger eller meldingskopier og dokumenter og øvrige opplysninger som pliktes fremlagt, skal oppbevares etter denne paragraf, og om fritak fra oppbevaringsplikten.

§ 4-13. *Tillatelse til bruk av elektronisk datautveksling ved deklarerering mv.*

(1) Når noen etter loven her eller etter andre lover skal eller kan gi melding til tollmyndighetene, herunder fremlegge deklarasjon, kan tollmyndighetene gi tillatelse til at slik melding gis ved hjelp av elektronisk datautveksling. Bestemmelsene om deklarerering i denne lov får tilsvarende anvendelse på annen datamaskinassistert kommunikasjon med tollmyndighetene så langt de passer.

(2) Den som har fått tillatelse til å gi melding ved hjelp av elektronisk datautveksling etter første ledd, kan pålegges ikke å benytte annen overføringsmåte overfor tollmyndighetene enn den som fremgår av tillatelsen.

(3) Tillatelsen kan endres eller tilbakekalles dersom innehaveren av tillatelsen gjør seg skyldig i vesentlige eller gjentatte brudd på vilkårene for tillatelsen eller tilsvarende brudd på toll- og vareførsellovgivningen.

(4) Departementet kan gi forskrift om vilkår som må være oppfylt for at det skal kunne gis tillatelse til bruk av elektronisk datautveksling, fremgangsmåten ved endring og tilbakecall av tillatelsen, hvilke typer meldinger som kan overføres elektronisk, hvordan overføringen skal skje, når elektroniske meldinger skal anses være lagt frem, hvilke plikter som kan pålegges brukeren for å ivareta meldingssikkerheten, nettverksleverandørens plikter i forbindelse med utvekslingen og tillatelsens øvrige innhold.

III. Tollekspedisjon

§ 4-20. Frigjøring av ufortollet vare – fortolling

(1) Fri disponering av ufortollet vare er betinget av tollmyndighetenes tillatelse. Slik tillatelse gis ved at varen fortolles.

(2) Departementet kan gi forskrift om frigjøring av ufortollet vare etter denne paragraf, herunder om tollekspedisjon, fortolling og om forenklede fortollingsrutiner.

§ 4-21. Sending av ufortollet vare til sted i tollområdet – forpassing

(1) Ufortollet vare kan forpasses til nærmere angitt sted i tollområdet dersom tollmyndighetene gir tillatelse til det. Tillatelse til forpassing gis på vilkår som følger av den forpassingsordningen som benyttes.

(2) Den som har fått tillatelse til forpassing, og føreren av det transportmiddel som varen sendes med, plikter å bringe varen til bestemmelsesstedet uten unødig opphold. Ved ankomsten skal varen umiddelbart legges frem for tollmyndighetene i samme mengde og i uendret tilstand.

(3) Departementet kan gi forskrift om forpassingsordninger etter denne paragraf, herunder om sikkerhetsstillelse, låsing og forsegling, bruk av og omkostninger ved tollvakt og ansvar ved brudd på vilkår i forpassingstillatelse.

§ 4-22. Grensekryssende sending av ufortollet vare – transittering

(1) Ufortollet vare kan sendes gjennom eller til sted i tollområdet dersom tollmyndighetene gir tillatelse til det. Tillatelse til transittering skal gis på vilkår som følger av den transitteringsordning som benyttes, og i samsvar med internasjonale avtaler som Norge har inngått om slik forsendelse av varer.

(2) Departementet kan gi forskrift om transitteringsordninger etter denne paragraf, herunder om gjennomføring av prosedyrer, elektroniske transitteringssystemer, autorisasjonsordninger og vilkår for disse, og ansvar ved brudd på transitteringstillatelse.

§ 4-23. Tillatelse til utførsel

(1) Utførsel av vare er betinget av tollmyndighetenes tillatelse. Slik tillatelse gis ved at varen tollekspederes. Når tillatelse til utførsel er gitt, plikter den som har fått tillatelsen å sørge for at varen utføres.

(2) Departementet kan gi forskrift om tillatelse til utførsel etter denne paragraf, herunder om at tollmyndighetene etter søknad kan tillate at ufortollet vare leveres til salg eller bruk om bord i fartøy eller luftfartøy som skal forlate tollområdet, og tidsfrist for å utføre varen.

§ 4-24. Annen disponering over ufortollet vare

(1) Tollmyndighetene kan gi tillatelse til annen form for disponering over ufortollet vare enn det som er nevnt i §§ 4-20 til 4-23.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å gi tillatelse etter første ledd.

§ 4-25. Adgang til å disponere over tollekspedert vare mv.

(1) Når en vare er tollekspedert, kan den disponeres over den i samsvar med tollekspedisjonen.

(2) Den som vil disponere over tollekspedert vare på annen måte enn angitt ved tollekspedisjonen, må i samsvar med §§ 4-10 til 4-13 legge frem særskilt deklarasjon om det.

(3) Tollmyndighetene kan nekte tollekspedisjon av en vare inntil pliktige opplysninger eller oppgaver om varen er meddelt.

(4) Departementet kan gi forskrift om tollekspedisjon etter denne paragraf, herunder om utsettelse av, eller fritak fra, deklareringsplikt.

§ 4-26. Rett til gjenutførsel, avståelse mv.

(1) Dersom mottakeren ved tollekspedisjon ikke vil motta varen eller ønsker å disponere over varen på annen måte, kan vedkommende, uten hensyn til hva som er opplyst i deklarasjon om ekspedisjonsmåten, gjenutføre varen etter særskilt deklarasjon.

(2) Varen kan avstås til tollmyndighetene, som kan realisere varen til inntekt for statskassen, eller tilintetgjøre den slik som bestemt i § 4-2.

(3) Retten til å gjenutføre eller avstå en vare uten å svare toll gjelder ikke vare som er innført eller disponert over i strid med tollovgivningen eller tollmyndighetenes vedtak. Tollmyndighetene kan likevel tillate at varen

gjenutføres eller avstås uten at det svares toll når det foreligger særlige omstendigheter knyttet til innførselen eller disponeringen.

(4) Departementet kan gi forskrift om fremgangsmåten ved gjenutførsel og avståelse etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å kreve dekket omkostninger ved lagerholdet og til å kreve sikkerhet.

§ 4–27. Tilbakehold ved disponering i strid med tollekspedisjonen

Tollmyndighetene kan for tollskyldnerens regning holde tilbake eller innhente vare som er disponert over i strid med det som er angitt i tollekspedisjonen. § 4–2 annet til femte ledd gjelder tilsvarende.

IV. Lagring av ufortollet vare

§ 4–30. Tillatelse til opprettelse og drift av tollager

- (1) Tollmyndighetene kan gi tillatelse til opprettelse og drift av tollager.
- (2) Hvis fastsatte vilkår ikke overholdes eller tollagerholderen på annen måte gjør seg skyldig i misbruk, kan tillatelsen suspenderes eller trekkes tilbake.
- (3) Departementet kan gi forskrift om tillatelse til tollager etter denne paragraf.

§ 4–31. Lagringstid mv. på tollager

- (1) Tollmyndighetene kan fastsette hvor lenge en vare kan lagres på tollager eller hos tollmyndighetene.
- (2) Er varen ikke tatt ut innen fristens utløp, kan tollmyndighetene tvangsselge varen etter reglene i skattebetalingsloven § 14–10.
- (3) Departementet kan gi forskrift om lagringstid etter denne paragraf.

§ 4–32. Tollagerholderens krav på lagerleie mv.

- (1) Tollagerholderen har tilbakeholdsrett i varen for sitt krav på lagerleie. Tilbakeholdsretten er likevel ikke til hinder for at tollmyndighetene foretar salg etter § 4–31.
- (2) Departementet kan gi forskrift om tollagerholderens krav etter denne paragraf.

§ 4–33. Opprettelse av frisoner og frihavn

- (1) Dersom handels- og næringshensyn tilsier det, kan Kongen med Stortingets samtykke gi tillatelse til opprettelse av frisoner eller frihavner hvor ufortollet vare kan oppbevares, deles, ompakkes eller bearbejdes.
- (2) Frisoner eller frihavner anses å ligge utenfor tollområdet for så vidt gjelder plikten til å svare toll.
- (3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser for den enkelte frisoner eller frihavn som er opprettet etter denne paragraf, herunder i hvilken utstrekning det skal tillates industriell virksomhet og handel.

§ 4–34. Drift av frisoner og frihavn

- (1) Brukerne skal bekoste drift av frisoner og frihavn.
- (2) Det kan stilles betingelser for opprettelsen og driften av frisoner og frihavner, herunder om:
 - a) loven eller deler av loven skal gjelde for slike områder,
 - b) godkjenning av driftsansvarlig for området og den driftsansvarliges ansvar for inngjerding eller annen avgrensning av området, overvåking av området og av trafikken til og fra området, og av personer, transportmidler og varer, og
 - c) godkjenning av foretak som ønsker å etablere seg i området.
- (3) Departementet kan gi forskrift om drift av frisoner og frihavn etter denne paragraf.

Kapittel 5 Tollfritak

§ 5–1. Vare til personlig bruk

- (1) Toll skal ikke svares for følgende varer:
 - a) reisegods,
 - b) brukt utstyr tilhørende norske borgere som har avgått ved døden utenfor tollområdet,
 - c) flyttegods,
 - d) premie og gave,
 - e) arvegods.
- (2) Tollfritak etter første ledd bokstav a til d er betinget av at varen bare benyttes til personlig formål, og at den ikke utnyttes kommersielt. Tollfritak etter første ledd bokstav e er betinget av at varen har vært benyttet til personlig formål av arvelater.
- (3) Departementet kan gi forskrift om vilkår for, og omfanget av, tollfritak etter denne paragraf.

§ 5–2. Vare til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet

- (1) Toll skal ikke svares for:
 - a) proviant og forbruksvare som medbringes og forbrukes om bord i fartøy eller luftfartøy under reise til og fra tollområdet og under opphold der,
 - b) proviant som medbringes og forbrukes om bord i tog,
 - c) forbruksvare som medbringes og forbrukes om bord i andre transportmidler enn slike som er nevnt i bokstav a,
 - d) deler, inventargjenstander og redskaper i fartøy eller luftfartøy som berges til tollområdet,

e) deler og inventargjenstander til fartøy eller luftfartøy som innføres sammen med dette og beholdes til bruk om bord i det samme fartøyet.

(2) Fritak etter første ledd bokstav a til c gjelder bare dersom transportmiddelet benyttes i ervervsmessig virksomhet, og opphører fra den tid transportmiddelet går over i innenriks trafikk eller blir værende i tollområdet over lengre tid. Fritaket gjelder bare for den mengde som tollmyndighetene finner passende i forhold til fartøyets eller luftfartøyets art, besetningens størrelse, antall passasjerer, og reisen art og oppholdets varighet.

(3) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf, herunder om tillatt kvantum proviant dersom transportmiddelet forblir i tollområdet, og om nødvendige kontrollbestemmelser.

§ 5-3. *Vare til fremmede makters representasjoner og internasjonale organisasjoner*

(1) Toll skal ikke svares for vare bestemt til bruk for:

- a) fremmede makters representasjoner og disses representanter,
- b) militære styrker og kommandoenheter,
- c) andre internasjonale organisasjoner.

(2) Tollfritak etter første ledd gjelder bare når varen benyttes av berettiget bruker, og den ikke overdras til andre.

(3) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf.

§ 5-4. *Vare fra særlige områder, vare som gjeninnføres mv.*

(1) Toll skal ikke svares for:

- a) vare som innføres fra Svalbard eller Jan Mayen med tilhørende farvann, og som er fanget, utvunnet eller tilvirket der,
- b) vare av norsk opprinnelse, eller tidligere fortollet vare, som gjeninnføres fra Svalbard eller Jan Mayen etter bearbeiding eller reparasjon på disse steder, dersom varen innføres direkte derfra, og toll ikke er refundert ved utførselen,
- c) vare fra fangst eller fiske på havet utenfor tollområdet eller fra ubebodde strekninger i polaregnene, og som innføres direkte derfra,
- d) petroleumsprodukt fra norsk del av kontinentalsokkelen som innføres direkte derfra,
- e) vare som er fremstilt eller fortollet her i landet og som gjeninnføres i uforandret stand, dersom toll ikke er refundert ved utførselen,
- f) vare som innføres av grensebefolkningen,
- g) fjøll av hoppe som er dregtig ved utførsel fra tollområdet, dersom fjøllet innføres sammen med hoppa etter fjølling.

(2) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf.

§ 5-5. *Ødelagt vare*

(1) Toll skal ikke svares for vare som ødelegges før varen er frigjort fra tollmyndighetenes befatning.

(2) Tollfritaket er betinget av at varen, på importørens kostnad, tilintetgjøres under kontroll av tollmyndighetene eller annen offentlig myndighet.

(3) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf.

§ 5-6. *Vareprøve mv.*

(1) Toll skal ikke svares for:

- a) vareprøve, modell og mønster av ubetydelig verdi,
- b) reklamemateriell og reklamefilm,
- c) opplysningsmaterieell fra andre lands turistmyndigheter,
- d) dokument og trykksak fra andre lands myndigheter,
- e) emballasje og lastepall, og utstyr for beskyttelse av last i transportmidler.

(2) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av fritak etter denne paragraf.

§ 5-7. *Vare til teknisk og vitenskapelig bruk mv.*

(1) Toll skal ikke svares for:

- a) utskiftbare former og maskinverktøy,
- b) landbruksvarer til teknisk bruk,
- c) vare til undervisning og vitenskapelig bruk ved universiteter, høyskoler og Meteorologisk institutt og dets stasjoner,
- d) vare av utdannende, vitenskapelig og kulturell art,
- e) utstyr til bruk for utenlandske vitenskapelige ekspedisjoner.

(2) Tollfritak etter første ledd gjelder bare når varen benyttes av berettiget bruker, og den ikke overdras til andre.

(3) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf.

§ 5-8. *Vare til luftfart*

(1) Toll skal ikke svares for:

- a) bakkeutstyr, undervisningsmaterieell, flysimulatorer og deler til disse,

- b) luftfartøyer og utstyr og deler til disse.
- (2) Departementet kan gi forskrift om vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf.

§ 5–9. Vare av mindre verdi

- (1) Toll skal ikke svares for vare av mindre verdi.
- (2) Departementet kan gi forskrift om verdigrænse, vilkår for og omfanget av tollfritak etter denne paragraf.

Kapittel 6 Tollfritak for vare som skal gjenutføres

§ 6–1. Tollfritak ved midlertidig innførsel, uten sikkerhetsstillelse

- (1) Tollfritak gis uten sikkerhetsstillelse ved midlertidig innførsel av:
 - a) reisegods til personlig bruk ved midlertidig opphold i tollområdet,
 - b) yrkesutstyr av mindre verdi, dersom varen eies og innføres av person bosatt eller hjemmehørende utenfor tollområdet, og utstyret skal brukes til oppdrag i tollområdet av importøren selv eller under dennes ledelse. Med unntak av håndverktøy, omfatter ikke fritaket utstyr som skal benyttes i transport i tollområdet, til industriell produksjon, emballering av varer, utnyttelse av naturrikdommer, eller til oppføring, reparasjon og vedlikehold av bygninger, eller til anleggsarbeid og lignende,
 - c) produksjons- og kringkastingsutstyr for radio og fjernsyn dersom varen eies og innføres av person bosatt eller hjemmehørende utenfor tollområdet, dersom utstyret skal brukes til oppdrag i tollområdet av importøren selv eller under dennes ledelse,
 - d) varer som innføres i forbindelse med større ulykker og naturkatastrofer hvor det er behov for øyeblikkelig hjelp. Det samme gjelder varer som innføres til bruk for beredskapsøvelser til situasjoner som nevnt i første punktum. Tollmyndighetene kan frafalle kravet om gjenutførsel etter tredje ledd eller betaling av toll for varer som er forbrukt under bergingsforetaket eller øvelsen.
- (2) Tollfritak gis uten sikkerhetsstillelse ved midlertidig innførsel av følgende transportmidler og utstyr:
 - a) motorvogn, tilhenger, fartøy og luftfartøy, dersom disse ikke er registrert i Norge, og kun er til personlig bruk, og som innføres av person som har fast oppholdssted i et annet land, eller som for øvrig er gitt anledning til slik innførsel,
 - b) motorvogn og tilhenger, der transportmiddelet er registrert i utlandet, dersom det brukes til ervervsmessig vare- eller persontransport, fra sted i utlandet til sted i tollområdet, eller fra sted i tollområdet til sted i utlandet. Transportmiddel som er registrert i et annet EØS-land, kan likevel brukes til ervervsmessig varetransport i tollområdet, hvis det foreligger en tillatelse til dette utstedt av rette myndighet i registreringslandet. Transportmiddelet kan ikke eies eller føres av person bosatt i tollområdet,
 - c) jernbanemateriell til transport av varer og personer til eller fra tollområdet, dersom det ikke benyttes til annen transport i tollområdet enn den som skjer i forbindelse med materiellets inn- og utførsel,
 - d) containere til transport av varer til eller fra tollområdet, dersom containeren ikke benyttes til annen transport i tollområdet enn den som skjer i forbindelse med inn- og utførselen,
 - e) reservedeler og lignende som er bestemt til reparasjon av transportmiddel og utstyr nevnt i bokstav a til d, og som etter avsluttet reparasjon skal gjenutføres sammen med transportmiddelet.
- (3) Tollfritak etter første og annet ledd er betinget av at transportmiddelet eller varen gjenutføres innen ett år regnet fra innførselen, med mindre fristen er forlenget av tollmyndighetene.
- (4) Departementet kan gi forskrift om vilkår for, og omfanget av, tollfritak etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å forlenge gjenutførselsfristen i tredje ledd.

§ 6–2. Tollfritak ved midlertidig innførsel mot sikkerhetsstillelse

- (1) Tollfritak gis mot depositum eller annen sikkerhetsstillelse ved midlertidig innførsel av:
 - a) yrkesutstyr av en samlet verdi utover det som kan innføres i medhold av § 6–1 første ledd bokstav b, som innføres av person bosatt eller hjemmehørende utenfor tollområdet, og utstyret skal brukes til oppdrag i tollområdet av importøren selv eller under dennes ledelse. Med unntak av håndverktøy, omfatter ikke fritaket utstyr som skal benyttes til transport i tollområdet, til industriell produksjon, emballering av varer, utnyttelse av naturrikdommer, eller til oppføring, reparasjon og vedlikehold av bygninger, eller til anleggsarbeid og lignende,
 - b) vareprøver, modeller, mønstre og lignende som utelukkende innføres for fremvisning eller demonstrasjon med sikte på opptak av bestillinger av tilsvarende varer fra utlandet,
 - c) utstyr for sirkus, tivoli eller lignende virksomhet, som innføres av omreisende artister,
 - d) utstyr og materiell som innføres til bruk ved teaterforestillinger og internasjonale kongresser, offisielle festligheter, idrettsstevner og lignende arrangementer av internasjonal karakter,
 - e) varer som innføres for prøving, kontroll, testing og lignende i forbindelse med godkjenning av varer, og varer som innføres for prøving og testing av varer som skal utføres,
 - f) spesialverktøy, spesialinstrumenter, modeller og mønstre som innføres til bruk ved fremstilling av en bestemt vare eller vareparti som skal utføres, forutsatt at varene er stilt til disposisjon uten vederlag av vedkommende utenlandske kjøper av varen eller varepartiet,
 - g) instrumenter, apparater og lignende som innføres til bruk ved vitenskapelige forsøk,
 - h) dyr for avlsformål,

- i) positiv kinematografisk film, filmkopi og tilsvarende medium, som innføres utelukkende for fremvisning for sensurmyndighet eller eventuell kjøper eller leier,
 - j) varer som er bestemt til fremvisning eller demonstrasjon eller som skal brukes ved utstillinger, varemesser og lignende. Fritaket omfatter ikke varer som stilles ut i butikkløkal og på varemesser som arrangeres i den hensikt å selge innførte varer, og heller ikke for alkoholholdige drikkevarer, tobakkvarer eller brensel,
 - k) velferdsmateriell som innføres til bruk om bord i skip i internasjonal trafikk, eller ved velferdsstasjoner for utenlandske sjøfolk.
- (2) Tollfritak etter første ledd bokstav a til i er betinget av at varen eies av person bosatt eller hjemmehørende utenfor tollområdet.
- (3) Tollfritak etter første ledd er betinget av at varen gjenutføres innen ett år regnet fra innførselen.
- (4) Departementet kan gi forskrift om tollfritak etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å fravike eller stille andre vilkår, og om gjenutførselsfrist.

§ 6-3. Industrivare som innføres for reparasjon eller bearbeiding og deretter gjenutføres

- (1) Tollfritak kan gis mot depositum eller annen sikkerhetsstillelse for industrivare som innføres for bearbeiding eller reparasjon, og som senere skal gjenutføres, dersom:
- a) den opprinnelige varen kan identifiseres i det bearbeidede produkt,
 - b) varen gjenutføres innen ett år etter innførselen, og
 - c) eieren av varen er bosatt eller hjemmehørende i utlandet.
- (2) Vilkåret i første ledd bokstav c kan fravikes dersom varen tilhører norsk skip i utenriks fart, eller varen gjenutføres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttelse av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor tollområdet.
- (3) Fritak i første ledd gjelder tilsvarende for deler og lignende som enten blir forbrukt i forbindelse med at varen bearbeides eller repareres, eller som gjenutføres sammen med varen.
- (4) Departementet kan gi forskrift om tollfritak etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å fravike de vilkår som er nevnt i første ledd, og om gjenutførselsfrist.

§ 6-4. Landbruksvare som innføres for bearbeiding og deretter gjenutføres

- (1) Tollfritak kan gis mot depositum eller annen sikkerhetsstillelse for landbruksvare som en virksomhet innfører for å la den bearbeides og deretter gjenutføres, selv om den innførte varen ikke kan identifiseres ved gjenutførselen.
- (2) Tollfritak etter første ledd er betinget av at den bearbeidede vare gjenutføres innen seks måneder regnet fra innførselen.
- (3) Departementet kan gi forskrift om tollfritak etter denne paragraf, herunder om at det på forhånd må søkes om tillatelse til bearbeidingen, om at det kan stilles krav til virksomhetens produksjonsforhold, lagerhold og organisering, om hva som skal regnes som vare av samme kvalitet og samme slag, og om gjenutførselsfrist og krav til behandlingen av restprodukter.

§ 6-5. Vare som tilintetgjøres i stedet for å bli gjenutført

- (1) Vilkåret om gjenutførsel etter dette kapittel kan frafalles dersom varen blir tilintetgjort i samsvar med § 4-2 tredje ledd.
- (2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å frafalle kravet om gjenutførsel etter denne paragraf.

Kapittel 7 Grunnlag for beregning av toll

I. Fellesbestemmelser om beregningsgrunnlaget

§ 7-1. Toll etter vekt, volum og stykk (spesifikk toll)

- (1) Dersom det etter Stortingets tollvedtak skal svares toll etter vekt, skal varens faktiske nettovekt legges til grunn, med mindre det følger av vedtaket at varens innpakning skal inngå i beregningsgrunnlaget ved beregningen.
- (2) Dersom det etter Stortingets tollvedtak skal svares toll etter volum, skal varens faktiske volum legges til grunn ved beregningen.
- (3) Dersom det etter Stortingets tollvedtak skal svares toll per stykk, skal det faktiske antall enheter legges til grunn ved beregningen.
- (4) Departementet kan gi forskrift om spesifikk toll etter denne paragraf.

§ 7-2. Toll etter verdi (ad valorem-toll) – forholdet til WTO-avtalen

Dersom det etter Stortingets tollvedtak skal svares toll etter verdi, skal verdien fastsettes etter reglene i §§ 7-10 til 7-20 og i samsvar med WTO-avtalen om gjennomføring av artikkel VII i Generalavtalen om tolltariffer og handel 1994.

§ 7-3. Innsigelser mot vekt eller kvantum – manko

Etter at varen er utlevert, kan det ikke reises innsigelser mot den vekt eller det kvantum tollmyndighetene har lagt til grunn ved tollekspedisjonen. Dersom det kan godtgjøres at det forelå manko ved innførselen, kan det likevel reises innsigelse om dette.

§ 7-4. Beregningsgrunnlag for vare som gjeninnføres etter bearbeiding eller reparasjon (utenlands bearbeiding)

(1) Dersom en vare som tidligere er fortollet eller har norsk opprinnelse blir gjeninnført etter at den er reparert, bearbeidet eller brukt til fremstilling av annen vare utenfor tollområdet, skal beregningsgrunnlaget fastsettes slik:

- a) Dersom toll skal beregnes på grunnlag av verdi, svares toll av kostnaden ved at varen ble reparert eller bearbeidet, tillagt transportkostnaden.
- b) Dersom toll skal beregnes på grunnlag av vekt, volum eller stykk, svares toll med åtte prosent av beregningsgrunnlaget som nevnt i bokstav a.
- c) Dersom bearbeiding er utført uten vederlag, settes beregningsgrunnlaget til null.

(2) Vilkår for beregning etter første ledd er at:

- a) varen gjeninnføres innen ett år etter utførselen,
- b) gjeninnførselen foretas av den samme fysiske eller juridiske person som utførte varen,
- c) det ikke er refundert toll ved utførselen, og
- d) eventuelt krav om tollrefusjon frafalles.

(3) Departementet kan gi forskrift om beregningsgrunnlaget for vare som gjeninnføres etter bestemmelsene her, herunder om adgangen til å dispensere fra vilkårene, og om at slike varer kan innføres tollfritt på visse vilkår.

(4) For landbruksvarer som gjeninnføres etter bearbeiding i utlandet, svares toll i samsvar med bestemmelser fastsatt av departementet i forskrift.

§ 7-5. Nedsettelse av beregningsgrunnlaget der varen er skadet eller bedervet

(1) Beregningsgrunnlaget for toll kan settes ned dersom varen er blitt forringet som følge av skade eller bedervelse:

- a) under transport fra utlandet til sted i tollområdet,
- b) i tollmyndighetenes besittelse,
- c) under utlevering av varen fra tollmyndighetene,
- d) under forsendelse som var under tollkontroll, eller
- e) mens varen var lagt inn på lager godkjent for ufortollete varer.

(2) Beregningsgrunnlaget skal nedsettes forholdsmessig etter verdiforringelsen som skaden eller bedervelsen har medført.

(3) Departementet kan gi forskrift om nedsettelse av beregningsgrunnlaget etter denne paragraf.

§ 7-6. Tilsidesettelse av deklart beregningsgrunnlag

(1) Er beregningsgrunnlag ikke deklart, eller er det grunn til å tvile på at deklart beregningsgrunnlag er riktig, kan tollmyndighetene fastsette beregningsgrunnlaget.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å fastsette beregningsgrunnlaget etter denne paragraf.

II. Særlige bestemmelser om varens tollverdi**§ 7-10. Varens transaksjonsverdi**

(1) Tollverdien av en innført vare er transaksjonsverdien, det vil si den pris som faktisk er betalt eller skal betales for varen ved salg for eksport til Norge, justert i samsvar med bestemmelsene i §§ 7-17 og 7-18, forutsatt at:

- a) det ikke er noen andre begrensninger med hensyn til kjøperens råderett over, eller bruk av, varen enn slike som:
 1. er pålagt eller foreskrevet ved lov eller av norske myndigheter,
 2. begrenser det geografiske området hvor varen kan videreselges, eller
 3. ikke virker vesentlig inn på varens verdi,
 - b) salget eller prisen ikke er gjenstand for vilkår eller vederlag som det ikke kan fastsettes en verdi for,
 - c) ingen del av utbyttet ved kjøperens senere videresalg, rådighet over eller bruk av varen direkte eller indirekte tilfaller selgeren, med mindre det kan foretas tilsvarende justering i samsvar med bestemmelsene i § 7-17, og
 - d) kjøperen og selgeren ikke er avhengige av hverandre, eller når de er avhengige av hverandre, at transaksjonsverdien kan godtas som tollverdi etter bestemmelser i forskrift. Avhengighet foreligger dersom en person direkte eller indirekte eier, kontrollerer eller innehar fem prosent eller mer av de stemmeberettigede aksjer hos dem begge. Avhengighet foreligger også dersom kjøper og selger
 1. er funksjonærer eller ledere i hverandres forretninger,
 2. juridisk behandles som forretningspartnere,
 3. er arbeidsgiver og arbeidstaker,
 4. tilhører samme familie,
 5. direkte eller indirekte kontrollerer den andre,
 6. direkte eller indirekte kontrolleres av samme tredje person,
 7. sammen, direkte eller indirekte, kontrollerer en tredje person.
 - e) Kjøper og selger som har et økonomisk interessefellesskap ved at den ene er eneagent, eneforhandler eller eneiimportør for den andre, skal anses å være avhengig av hverandre dersom de er omfattet av bokstav d.
- (2) Prisen som nevnt i første ledd skal omfatte alle betalinger som er en betingelse for salget av varen.

(3) Prisen som nevnt i første ledd må være den som gjelder i et eksportsalg hvor varen sendes til en kjøper i Norge.

(4) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser som utfyller første ledd bokstav d, om i hvilke tilfeller transaksjonsverdien kan godtas for beregning av tollverdi selv om det foreligger avhengighet.

§ 7–11. Transaksjonsverdien av identisk vare

(1) Hvis tollverdien av innført vare ikke kan fastsettes etter § 7–10, skal tollverdien være transaksjonsverdien av identiske varer solgt for eksport til Norge i samme omsetningsledd, og i vesentlig samme mengde og på samme eller omtrent samme tidspunkt som de varer som foreligger til verdifastsettelse.

(2) Med identiske varer menes varer som i alle måter er like, herunder fysiske egenskaper, kvalitet og omdømme, og som er produsert i samme land som varene som foreligger til verdifastsettelse. Mindre ytre forskjeller skal ikke utelukke varene fra å bli betraktet som identiske.

(3) Departementet kan gi forskrift om fastsettelse av transaksjonsverdien etter denne paragraf, herunder om adgangen til å fravike vilkårene om samme omsetningsledd og samme mengde som nevnt i første ledd.

§ 7–12. Transaksjonsverdien av lignende varer

(1) Hvis tollverdien av innført vare ikke kan fastsettes etter §§ 7–10 eller 7–11, skal tollverdien være transaksjonsverdien av lignende varer solgt for eksport til Norge i samme omsetningsledd, og i vesentlig samme mengde og på samme eller omtrent samme tidspunkt som varen som foreligger til verdifastsettelse.

(2) Med lignende varer menes varer som selv om de ikke i alle måter er like, har lik beskaffenhet og lik materialsammensetning som gjør at de kan utføre samme funksjoner og erstatte hverandre handelsmessig.

(3) Departementet kan gi forskrift om transaksjonsverdien etter denne paragraf, herunder om adgangen til å fravike kravene til samme omsetningsledd og samme mengde som nevnt i første ledd.

§ 7–13. Deklarantens valg mellom § 7–14 og § 7–15

(1) Hvis tollverdien av innført vare ikke kan fastsettes etter bestemmelsene i §§ 7–10, 7–11 eller 7–12, skal tollverdien fastsettes etter bestemmelsen i § 7–14, eller når tollverdien ikke kan fastsettes etter denne paragraf, etter § 7–15.

(2) Den som deklarerer varen overfor tollmyndighetene, kan velge å benytte regelen i § 7–15 i stedet for regelen i § 7–14.

§ 7–14. Tollverdi fastsatt med utgangspunkt i salgspris i Norge

(1) Hvis innført vare eller identiske eller lignende varer blir solgt i Norge i den stand de ble innført, skal tollverdien fastsettes med utgangspunkt i enhetsprisen som de innførte, identiske eller lignende varer er solgt for i størst samlet mengde i første omsetningsledd, på eller omkring innførselstidspunktet for varen som skal verdifastsettes, til personer som ikke er avhengige av selgeren.

(2) Enhetsprisen etter første ledd skal reduseres med:

- a) provisjoner som vanligvis betales eller er avtalt at skal betales, eller de tillegg som vanligvis gjøres for fortjeneste og alminnelige kostnader i forbindelse med salg i Norge av varer av samme kategori eller slag,
- b) vanlige kostnader for transport og assurance i Norge, og
- c) toll og andre interne avgifter som skal svares i Norge.

(3) Departementet kan gi forskrift om fastsettelse av tollverdi etter denne paragraf, herunder om de fradrag som kan gjøres i enhetsprisen etter annet ledd.

§ 7–15. Utreget tollverdi

(1) Utreget tollverdi av innført vare er summen av:

- a) kostnaden eller verdien av materialer, produksjon eller annen bearbeiding ved fremstilling av den innførte varen,
- b) fortjeneste og alminnelige kostnader som tilsvare det som vanligvis beregnes av produsenter i eksportlandet ved salg for eksport til Norge av varer av samme kategori eller slag, og
- c) transport- og forsikringskostnaden for den innførte varen frem til innførselsstedet, og kostnader for lasting og håndtering som er forbundet med forannevnte transport av varen, slik som bestemt i § 7–17 første ledd bokstaver e og f.

(2) Departementet kan gi forskrift om utreget tollverdi etter denne paragraf.

§ 7–16. Alternativ tollverdi

(1) Hvis tollverdien av innført vare ikke kan fastsettes etter bestemmelsene i §§ 7–10 til 7–15, skal tollverdien fastsettes på grunnlag av opplysninger som er tilgjengelige i Norge og i samsvar med prinsippene i §§ 7–10 til 7–15.

(2) Tollverdien etter første ledd skal ikke fastsettes på grunnlag av:

- a) salgsprisen i Norge på varer som er produsert her,
- b) et system som foreskriver at den høyeste av to alternative verdier godtas for tollformål,
- c) prisen på varer på hjemmemarkedet i eksportlandet,
- d) produksjonskostnaden, unntatt beregnede verdier som er fastsatt for identiske eller lignende varer i samsvar med bestemmelsene i § 7–15,
- e) prisen på varer for eksport til et annet land enn Norge,

- f) minimumstollverdier, eller
 - g) vilkårlige eller fiktive verdier.
- (3) Departementet kan gi forskrift om fastsettelse av tollverdi etter denne paragraf.

§ 7–17. Poster som inngår i tollverdien fastsatt etter § 7–10

(1) Ved fastsettelse av tollverdien etter § 7–10, skal det til prisen som faktisk er betalt eller skal betales for den innførte varen, legges:

- a) følgende kostnader, i den utstrekning de er pålagt kjøperen, men ikke er tatt med i prisen som faktisk er betalt eller skal betales for varen:
 - 1. provisjoner og meglersalær, unntatt innkjøpsprovisjoner,
 - 2. kostnader for emballasje, i den utstrekning emballasjen tollmessig anses som del av varen, og
 - 3. innpakkingskostnader, både for arbeid og materialer,
- b) verdien av følgende varer og tjenester, når kjøperen har levert dem direkte eller indirekte, gratis eller til redusert kostnad, til bruk i forbindelse med produksjonen og salget for eksport av varen:
 - 1. materialer, komponenter, deler og lignende artikler som inngår i den innførte varen,
 - 2. verktøy, matriser, former og lignende artikler som er brukt i produksjonen av varen,
 - 3. materialer som er medgått i produksjonen av varen, og
 - 4. konstruksjonsarbeid, utviklingsarbeid, arbeid utført av kunstnere, formgivning, tegninger og skisser utført annensteds enn i Norge, og som er nødvendige for produksjonen av varen,
- c) vederlag for immaterielle rettigheter som er knyttet til varen som skal verdifastsettes og som kjøperen må yte, direkte eller indirekte, som en betingelse for salget. Ytes vederlaget for immaterialrettigheten til en annen enn selger, skal vederlaget også legges til dersom det ytes til en person som står i et avhengighetsforhold til selgeren,
- d) verdien av utbyttet ved et videresalg, rådighet over eller bruk av den innførte varen, som direkte eller indirekte tilfaller selgeren,
- e) transport- og forsikringskostnaden for varen til innførselsstedet, og
- f) kostnader for lasting og håndtering som er forbundet med transporten av varen.

(2) Tillegg etter første ledd skal bare gjøres når dette kan baseres på grunnlag av objektive og kvantifiserbare opplysninger. Det skal ikke gjøres andre tillegg til prisen som faktisk er betalt eller skal betales, enn de som er nevnt i første ledd.

- (3) Departementet kan gi forskrift om kostnader som inngår i tollverdien etter denne paragraf.

§ 7–18. Poster som ikke skal inngå i tollverdien fastsatt etter § 7–10

(1) Tollverdien fastsatt etter § 7–10, jf. § 7–17, skal ikke omfatte følgende poster, såfremt de er adskilt eller kan adskilles fra prisen som faktisk er betalt eller skal betales for den innførte varen:

- a) vederlag for konstruksjon, oppføring, montering, vedlikehold eller teknisk bistand, som er utført i Norge på de innførte varer,
- b) vederlag for transport eller forsikring av varene i Norge,
- c) toll og avgifter i Norge,
- d) renter som kjøperen betaler etter skriftlig finansieringsordning om kjøpet av den innførte varen, uansett om finansieringen ytes av selgeren eller andre, og kjøperen på anmodning kan påvise:
 - 1. at slike varer faktisk selges til den pris som kjøperen faktisk har betalt eller skal betale, og
 - 2. at den angitte rentesats ikke overstiger det rentenivå som er vanlig for slike transaksjoner i det land og på det tidspunkt finansieringen ytes,
- e) innkjøpsprovisjon,
- f) vederlag for retten til å reproducere de innførte varer i Norge, og
- g) avgifter pålagt varen i eksportlandet, såfremt det godtgjøres at varen er blitt eller vil bli fritatt fra disse til kjøperens fordel.

- (2) Departementet kan gi forskrift om kostnader som ikke skal inngå i tollverdien etter denne paragraf.

§ 7–19. Omregningskurs

(1) Dersom omregning av valuta er nødvendig for å fastsette tollverdien, skal den omregningskursen som til enhver tid er fastsatt av tollmyndighetene anvendes.

- (2) Departementet kan gi forskrift om omregningskurs etter denne paragraf.

§ 7–20. Utsatt endelig verdifastsettelse

(1) Tollmyndighetene kan i særlige tilfeller gi tillatelse til at endelig fastsettelse av tollverdien utsettes, eller at en del av tollverdien deklarerer i ettertid.

(2) Dersom det er gitt tillatelse til utsettelse etter første ledd, kan importøren få utlevert varen dersom importøren stiller tilstrekkelig sikkerhet for toll som kan påløpe.

- (3) Departementet kan gi forskrift om utsettelse av endelig verdifastsettelse og utlevering etter denne paragraf.

Kapittel 8 Preferansetoll

§ 8-1. Preferansetoll

Med preferansetoll menes tollreduksjon, tollfrihet eller annen tollbegunstigelse gitt på grunnlag av frihandelsavtale som Norge har inngått med annen stat eller gruppe av stater, bilateral eller unilateral erklæring i tilknytning til slik avtale, eller særlig ordning som Norge ensidig har etablert overfor visse stater.

§ 8-2. *Innrømmelse av preferansetoll på grunnlag av frihandelsavtale mv.*

- (1) Preferansetoll gis for varer som omfattes av frihandelsavtale som Norge har inngått og som er i kraft for Norge, eller av annen ordning inngått i tilknytning til slik avtale.
- (2) Preferansetoll etter første ledd er betinget av at varen har opprinnelse innenfor vedkommende avtales virkeområde. Varens opprinnelsesstatus fastsettes etter avtalens opprinnelsesregler og bestemmelsene i loven her.
- (3) Departementet skal i forskrift kunngjøre en oversikt over de frihandelsavtaler som Norge til enhver tid er bundet av.

§ 8-3. *Innrømmelse av preferansetoll på grunnlag av det generelle preferansesystemet for utviklingsland – GSP*

- (1) Preferansetoll gis for vare som omfattes av ordning som Norge ensidig har etablert som et generelt preferansesystem (GSP) til tollbegunstigelse av en gruppe stater.
- (2) Preferansetoll etter første ledd er betinget av at varen har opprinnelse innenfor ordningens virkeområde. Opprinnelsesstatus fastsettes etter opprinnelsesreglene for ordningen, og etter reglene i loven her.
- (3) Departementet skal i forskrift kunngjøre en oversikt over de land som til enhver tid er omfattet av ordningen med ensidig preferansetoll.
- (4) Departementet kan gi forskrift om et generelt preferansesystem etter denne paragraf, herunder om en sikkerhetsmekanisme for tilfeller der preferansesystemet utløser vesentlige markedsforstyrrelser.

§ 8-4. *Preferensielle opprinnelsesregler*

- (1) Dersom en vares opprinnelse skal fastsettes med sikte på preferansetollbehandling, skal opprinnelsesreglene i gjeldende frihandelsavtaler, eller i det generelle preferansesystemet for utviklingsland (GSP) eller annen preferanseordning legges til grunn.
- (2) Departementet kan gi forskrift om gjennomføring av opprinnelsesreglene som følger av gjeldende frihandelsavtaler, det generelle preferansesystemet for utviklingsland (GSP) og andre preferanseordninger som skal gjelde ved innførsel og utførsel av opprinnelsesprodukter.

§ 8-5. *Krav om preferansetoll og dokumentasjon av opprinnelse*

- (1) Krav om preferansetoll må fremsettes under tollbehandlingen, og kravet må kunne legitimeres med nødvendig dokumentasjon for varens opprinnelse.
- (2) Dokumentasjon som nevnt i første ledd må tilfredsstillende nærmere angitte formkrav, og må oppbevares for kontrollformål i minst ti år regnet fra fortollingstidspunktet.
- (3) Departementet kan gi forskrift om fremsettelse av krav om preferansetoll og om fremleggelse av opprinnelsesbevis etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å gjøre unntak i enkelttilfeller.

§ 8-6. *Ikke-preferensielle opprinnelsesregler*

- (1) Dersom en vares opprinnelse skal fastsettes uten at dette følger av særskilt avtale om tollpreferansebehandling med fremmed stat eller organisasjon, skal opprinnelsesreglene i annet, tredje og fjerde ledd legges til grunn, hvis ikke annet følger av Norges folkerettslige forpliktelser. Reglene i annet, tredje og fjerde ledd får også anvendelse ved tollmessig bestevilkårsbehandling etter Generalavtalen om tolltariffer og handel artikkel I, og ved utstedelse av opprinnelsesbevis for vare som ikke omfattes av frihandelsavtale eller av ensidig preferanseordning.
- (2) En vare skal anses å ha sin opprinnelse i det land der den er fremstilt i sin helhet, eller der den sist var gjenstand for vesentlig bearbeidelse. Et lands territorium omfatter også dets sjøterritorium.
- (3) Som vare fremstilt i sin helhet i et land anses:
 - a) mineralske produkter som er utvunnet i landet,
 - b) vegetabiliske produkter som er høstet i landet,
 - c) levende dyr som er født og alet i landet,
 - d) produkter av levende dyr som er alet i landet og produkter fra jakt, fiske og fangst i landet,
 - e) produkter fra havfiske og andre produkter som tas opp fra havet utenfor et lands sjøterritorium, av fartøy som er registrert i landet eller i landets skipsregister og som seiler under landets flagg,
 - f) varer som er fremstilt om bord i fabrikkskip av produkter som nevnt i bokstav e, og som har sin opprinnelse i det landet, forutsatt at disse fabrikkskipene er registrert i landet eller i landets skipsregister og seiler under landets flagg,
 - g) produkter hentet fra havbunnen eller havundergrunnen utenfor sjøterritoriet, forutsatt at dette landet har enerett på utnyttelsen av den aktuelle havbunn eller havundergrunn,
 - h) avfall og skrap fremkommet etter produksjonsprosesser i et land, og brukte gjenstander dersom de er samlet inn i landet og bare kan brukes til gjenvinning av råmaterialer,

- i) varer som er fremstilt i landet utelukkende av varer nevnt i bokstav a til h, eller av biprodukter fra disse på ethvert trinn i produksjonen.
- (4) Dersom flere land har deltatt i produksjonen av en vare, skal opprinnelseslandet være det landet der den siste vesentlige og økonomisk begrunnede bearbeidelse eller foredling finner sted, og som resulterer i fremstillingen av et nytt produkt, eller som representerer et vesentlig trinn i fremstillingen av et produkt. Ompakking, sortering, blanding eller mindre endringer regnes ikke som bearbeidelse.
- (5) Departementet kan gi forskrift om gjennomføring av opprinnelsesreglene etter denne paragraf, herunder krav til opprinnelsesbevis og utvidelse av reglens anvendelsesområde til opprinnelsesmerking, offentlige innkjøp og handelsstatistikk.

Kapittel 9 Tollnedsettelse i budsjettåret

§ 9-1. Nedsettelse av tollsats på landbruksvarer

(1) For å legge til rette for innførsel av landbruksvarer som supplement til norsk produksjon, og for å møte forbrukernes og næringsmiddelindustriens behov, kan departementet sette ned ordinære tollsatter, såfremt avtale med fremmed stat eller internasjonal organisasjon ikke er til hinder for det. Tollnedsettelsene skal ivareta hensynet til avsetningsgrunnet for norsk produksjon av landbruksvarer og hindre uønskede markedsforstyrrelser. Nedsettelse kan skje:

- a) i form av en generell nedsettelse etter § 9-2,
- b) i form av individuelle nedsettelse etter søknad etter § 9-3, eller
- c) ved fastsettelse av tollkvoter der tollkvoteandelene tildeles ved auksjon eller på annen måte etter § 9-4.

(2) Vedtak om nedsettelse av tollsats som nevnt i første ledd, skal angi det eller de vareslag som omfattes, og skal opplyse om den periode nedsettelsen gjelder for.

(3) §§ 9-2 til 9-4 kan gi tilsvarende anvendelse ved innrømmelse av preferansetoll for landbruksvarer etter kapittel 8.

§ 9-2. Generell nedsettelse av tollsats på landbruksvarer

(1) Med generell nedsettelse av tollsats på landbruksvarer menes forvaltningsvedtak om å sette ned tollsatsen på en bestemt landbruksvare, uten kvantitative begrensninger, for en nærmere angitt periode, men likevel begrenset til utgangen av vedkommende budsjettår.

(2) Departementet kan på forhånd kunngjøre vedtak om endring av tollsats etter denne paragraf. Kunngjøringen skal angi tidspunktet for iverksettelsen av vedtaket.

(3) Departementet kan gi forskrift om generelle nedsettelse av tollsats etter denne paragraf, herunder om saksbehandling, opplysningsplikt, kontroll, administrative sanksjoner, gyldighetsperiode og kunngjøring av nedsettelsesvedtak, og i hvilken utstrekning slik kunngjøring skal ha troverdighet.

§ 9-3. Individuell nedsettelse av tollsats på landbruksvarer og bearbeidede landbruksvarer etter søknad

(1) Med individuell nedsettelse av tollsats menes i denne paragraf enkeltvedtak om å sette ned tollsatsen på en angitt mengde av en bestemt landbruksvare eller bearbeidet landbruksvare, innenfor et angitt tidsrom, og der vedtaket er rettet mot én eller flere bestemte fysiske eller juridiske personer som har søkt om dette.

(2) Vedtak om nedsettelse av tollsats skal treffes på grunnlag av søknad. Vedtaket skal angi den vare og det kvantum som omfattes, den periode nedsettelsen gjelder for, og den berettigede fysiske eller juridiske person.

(3) Departementet kan gi forskrift om nedsettelse av tollsats etter denne paragraf, herunder om saksbehandling, opplysningsplikt, kontroll, administrative sanksjoner og gyldighetsperiode.

§ 9-4. Tildeling av tollkvoteandeler for landbruksvarer ved auksjon eller på annen måte

(1) Tollkvoteandeler skal tildeles ved auksjon, dersom departementet anser at markedsforholdene ligger til rette for det, og avtale med fremmed stat eller organisasjon ikke er til hinder for det. Regler om tildeling av tollkvoter på annen måte enn ved auksjon gis av departementet i forskrift.

(2) Med tollkvote menes en fastsatt mengde av en vare som tillates innført med nedsatt tollsats, innenfor et angitt tidsrom. En tollkvote kan fastsettes på grunnlag av avtale med fremmed stat eller organisasjon, eller av eget tiltak. Med tollkvoteandel menes en rettighet til å innføre en viss mengde av en vare innenfor en tollkvote.

(3) Auksjon over tollkvoteandel skal utlyses i god tid før auksjonen holdes. I utlysningen skal det opplyses om fristen for auksjonsåpning og auksjonsavslutning og om hvordan tollkvoteandelene skal fordeles blant dem som får tilslag. Det skal ikke angis hvem som deltar i budrundene. Umiddelbart etter auksjonsavslutning skal det gis opplysning om antall budgivere, høyeste bud, og hvem som fikk tilslag.

(4) Tollkvoteandel kjøpt på auksjon kan overdras.

(5) Departementet kan gi forskrift om tildeling av tollkvoteandeler, herunder om saksbehandling, opplysningsplikt, kontroll, administrative sanksjoner, gyldighetsperiode og forhåndsgodkjenning av anbydere, og om avhendelse av kvoteandel.

§ 9-5. Nedsettelse av tollsats på industrivarer etter søknad

(1) Med nedsettelse av tollsats etter søknad menes i denne paragraf enkeltvedtak om å sette ned ordinær tollsats eller preferansetollsats på en angitt mengde av en bestemt industrivare, innenfor et angitt tidsrom, og der vedtaket er rettet mot én eller flere bestemte fysiske eller juridiske personer.

(2) Departementet kan treffe enkeltvedtak om nedsettelse av den fastsatte tollsats på industrivarer, dersom det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da Stortinget fastsatte satsen, og der anvendelse av tollsatsen i det enkelte tilfellet får en utilsiktet og klart urimelig virkning.

(3) Vedtak om tollnedsettelse skal angi det varenummer og det kvantum som omfattes, den periode nedsettelsen gjelder for, og den berettigede fysiske eller juridiske person.

(4) Departementet kan gi forskrift om nedsettelse av tollsats på industrivarer etter denne paragraf, herunder om søknadsbehandling og frister, og om vilkår for nedsettelsen.

Kapittel 10 Handelstiltak

§ 10-1. Handelstiltak mot dumping (antidumpingtiltak)

(1) Finner departementet at det foreligger dumping, og at dumpingten volder eller truer med å volde vesentlig skade for næringsvirksomhet i tollområdet eller vesentlig forsinkelse av slik virksomhet, kan Kongen, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller internasjonal organisasjon, eller av folkeretten, iverksette antidumpingtiltak. Slikt tiltak kan også iverksettes etter anmodning fra et tredjeland, der dumpingten volder eller truer med å volde vesentlig skade for en næringsvirksomhet i vedkommende land.

(2) Antidumpingtiltak i form av en særskilt antidumpingtoll må ikke pålegges utover hva som antas å motsvare dumpingmarginen, slik denne beregnes etter § 10-2. Antidumpingtoll pålegges innførsel av dumpet vare som har forårsaket skade, unntatt varer fra leverandører som har gitt pristilsagn. Dersom det er praktisk mulig, skal det fremgå av pålegget hvilke leverandører tiltaket retter seg mot.

(3) Antidumpingtiltaket skal bare gjelde så lenge det er nødvendig for å motvirke skade som følger av dumping, og tiltaket skal reduseres dersom en nærmere vurdering tilsier dette. Når det er grunn til det, skal myndighetene av eget tiltak eller på anmodning, vurdere om det etter en viss tid er nødvendig å opprettholde tiltaket.

(4) Antidumpingtiltak kan iverksettes som midlertidig tiltak. Tiltaket kan tidligst iverksettes 60 dager etter at formelle undersøkelser ble innledet og kunngjort. Et midlertidig tiltak skal vare så kort som mulig og ikke lenger enn fire måneder. Dersom eksportører som representerer en betydelig andel av den aktuelle handelen ber om det, kan tiltaket vare i inntil seks måneder. Varigheten kan utvides til henholdsvis seks og ni måneder dersom undersøkelsene viser at en toll som er lavere enn dumpingsmarginen, vil være tilstrekkelig til at det ikke påføres noen skade.

(5) Antidumpingtiltak skal oppheves senest fem år etter den dag det ble iverksatt, med mindre det på grunnlag av en fornyet gjennomgang er sannsynliggjort at dumpingten og skaden fortsetter eller vil oppstå på ny.

(6) Søksmål om gyldigheten av vedtak om å iverksette antidumpingtiltak behandles i Oslo tingrett som førsteinstans. Retten skal påse at saksbehandlingen påskyndes.

(7) Departementet skal i forskrift kunngjøre iverksettelse av antidumpingtiltak. Dersom det er mulig, skal kunngjøringen opplyse om hvilke leverandører som er omfattet.

(8) Departementet kan gi forskrift om antidumpingtiltak etter denne paragraf.

§ 10-2. Definisjon av dumping

(1) Med dumping menes innførsel av vare:

a) til en pris som er lavere enn den under vanlige handelsforhold sammenlignbare pris ved salg av tilsvarende vare bestemt til forbruk i vedkommende eksportland, eller

b) hvis slik hjemmemarkedspris i eksportlandet ikke foreligger, til en pris som enten:

1. er lavere enn den under vanlige handelsforhold høyeste sammenlignbare eksportpris for tilsvarende vare som utføres til noe annet land, eller

2. er lavere enn hva det koster å fremstille varen i opprinnelseslandet med et rimelig tillegg for administrasjons- og salgskostnader og generelle kostnader samt fortjeneste.

(2) Ved sammenligning av prisene skal det tas hensyn til ulikheter i salgs- og leveringsvilkår, transportkostnader, beskatning, og andre forhold av betydning for sammenligningen.

(3) Definisjonen i første ledd kan fravikes dersom antidumpingtiltaket iverksettes innenfor folkerettslige rammer som åpner for dette.

§ 10-3. Handelstiltak mot subsidier (utjevningstiltak)

(1) Finner departementet at det foreligger direkte eller indirekte subsidiering av varer som eksporteres til Norge, og at subsidieringen volder eller truer med å volde vesentlig skade, kan Kongen, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller internasjonal organisasjon, eller av folkeretten, iverksette utjevningstiltak.

(2) Utjevningstiltak i form av en særskilt utjevningstoll må ikke overstige hva som antas å motsvare den subsidie som er fastslått, beregnet per enhet av den subsidierte og eksporterte varen. Vedtak etter første ledd skal uttrykkelig gjøre rede for utregningsmåten i det enkelte tilfelle, og den skal være i samsvar med de avtaleforpliktelser som gjelder. Utjevningstoll skal pålegges all subsidiert vare som har forårsaket skade, unntatt varer fra leverandører som har gitt avkall på de aktuelle subsidiene, eller som har gitt pristilsagn.

(3) Utjevningstiltaket skal bare gjelde så lenge det er nødvendig for å motvirke den skade som subsidiene forårsaker. Tiltaket skal reduseres dersom en nærmere vurdering tilsier dette.

(4) Utjevningstiltak kan iverksettes som midlertidige tiltak. Tiltaket kan tidligst iverksettes 60 dager etter at formelle undersøkelser ble innledet og kunngjort. Slikt midlertidig tiltak kan ikke vare lenger enn 120 dager.

(5) Søksmål om gyldigheten av vedtak om å iverksette utjevningstiltak behandles i Oslo tingrett som førsteinstans. Retten skal påse at saksbehandlingen påskyndes.

(6) Departementet skal i forskrift kunngjøre iverksettelse av utjevningstiltak. Dersom det er mulig, skal kunngjøringen opplyse om hvilke leverandører som er omfattet av tiltaket.

(7) Departementet kan gi forskrift om handelstiltak etter denne paragraf.

§ 10-4. Definisjon av subsidier

(1) Med subsidier menes økonomisk bidrag fra offentlig myndighet når det gis en fordel ved at:

- a) det offentliges praksis innebærer direkte pengeoverføringer (gave, lån, kapitaltilførsel mv.), eller potensielle direkte overføringer av penger eller forpliktelser (lånegarantier mv.),
- b) offentlige krav som ellers er forfalt, frafalles eller ikke innkreves,
- c) det offentlige leverer varer eller yter tjenester ut over generell infrastruktur, eller kjøper varer,
- d) det offentlige foretar innbetalinger til en finansieringsordning, eller overlater til, eller pålegger, en privat aktør en eller flere oppgaver som vanligvis hører under det offentlige, og som er beskrevet under bokstav a til c, og dette uten reell grunn avviker fra den praksis det offentlige vanligvis følger,
- e) det gis en eller annen form for inntekts- eller prisstøtte som direkte eller indirekte bevirker økning i eksporten av en vare.

(2) Definisjonen i første ledd kan fravikes såfremt utjevningstiltaket iverksettes innenfor folkerettslige rammer som åpner for dette.

§ 10-5. Beskyttelsestiltak og mottiltak

(1) Finner departementet at en vare som følge av en uforutsett utvikling blir importert i slik økende mengde og under slike forhold at dette volder, eller truer med å volde, alvorlig skade for norske produsenter av lignende eller konkurrerende varer, kan Kongen innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller internasjonal organisasjon, eller av folkeretten, iverksette beskyttelsestiltak.

(2) Undersøkelser om det er grunn til å iverksette beskyttelsestiltak eller mottiltak etter første ledd, skal gjennomføres slik som bestemt i § 12- 8. Undersøkelsesmyndighetene kan innhente opplysninger etter § 12-5.

(3) Beskyttelsestiltak skal bare anvendes så langt det er nødvendig for å hindre eller rette opp alvorlig skade og å lette nødvendige tilpasninger. Tiltaket skal iverksettes i form av en særskilt toll på angjeldende varer uten hensyn til deres opprinnelse, eller ved kvantitative reguleringer som kan fordeles slik at berørte land gis en forholdsmessig andel. Beskyttelsestiltak skal ikke anvendes utover en periode på fire år, hvis ikke det på nytt fastslås at tiltak fortsatt er nødvendig. Midlertidig beskyttelsestiltak kan iverksettes med inntil 200 dagers varighet.

(4) Kongen kan iverksette avtale med annen stat om handelskompensasjon for negative virkninger av beskyttelsestiltak som nevnt i første ledd.

(5) Dersom norske produsenter rammes av andre lands beskyttelsestiltak, kan Kongen iverksette mottiltak i form av rebalanserende tiltak, herunder opphevelse av tollmessige innrømmelser.

(6) Vilkårene nevnt i første og annet ledd kan fravikes såfremt beskyttelsestiltaket iverksettes innenfor folkerettslige rammer som åpner for dette.

(7) Departementet skal i forskrift kunngjøre iverksettelse av beskyttelsestiltak og mottiltak etter denne paragraf.

(8) Departementet kan gi forskrift om beskyttelsestiltak og mottiltak etter denne paragraf.

§ 10-6. Spesielle beskyttelsestiltak for landbruksvarer

(1) Dersom den importerte mengde av en landbruksvare overstiger et nærmere bestemt referansenivå, eller importprisen for en vare faller under en nærmere bestemt referansepris, kan Kongen innenfor rammene av avtale med fremmed stat eller internasjonal organisasjon, iverksette spesielle beskyttelsestiltak, herunder pålegge en særskilt toll på vedkommende vare i tillegg til ordinær toll.

(2) Undersøkelser av om det er grunn til å iverksette beskyttelsestiltak eller mottiltak etter første ledd, skal gjennomføres slik som bestemt i § 12- 9. Undersøkelsesmyndighetene kan innhente opplysninger etter § 12-5.

(3) Volumbasert beskyttelsestoll etter denne paragraf kan ikke overstige en tredjedel av den ordinære tollsatsen som gjelder for det året tiltaket ble truffet for.

(4) Departementet skal i forskrift kunngjøre iverksettelse av beskyttelsestiltak etter denne paragraf.

(5) Departementet kan gi forskrift om økning av toll etter denne paragraf.

§ 10-7. Opphevelse av innrømmelser eller andre forpliktelser

(1) Kongen kan, i tilfeller hvor Tvisteløsningsorganet i Verdens Handelsorganisasjon gir Norge rett til å oppheve innrømmelser eller andre forpliktelser etter WTO-avtalen, iverksette de tiltak som Tvisteløsningsorganet har gitt sin tilslutning til, herunder endre gjeldende tollsatter.

(2) Departementet skal i forskrift kunngjøre vedtak om tiltak etter første ledd.

(3) Departementet kan gi forskrift om opphevelse av innrømmelser eller andre forpliktelser etter WTO-avtalen etter denne paragraf. Det samme gjelder opphevelse av innrømmelser eller vedtak i tvisteorgan under andre handelsavtaler enn WTO.

Kapittel 11 Refusjon av toll ved gjenutførsel

§ 11-1. *Tollrefusjon ved gjenutførsel av vare benyttet ved reparasjon eller bearbeiding*

(1) Toll kan refunderes for vare som næringsdrivende tidligere har innført og fortollet, dersom varen benyttes som råvare, hjelpestoff eller halvfabrikata i næringsvirksomhet i forbindelse med virksomhetens fremstilling, reparasjon eller bearbeiding av ferdigvare, og ferdigvaren:

- a) utføres,
- b) legges inn på tollager, når varen er bestemt for slik utførsel som nevnt i denne paragraf, eller
- c) utføres til slik bruk mv. utenfor tollområdet som angitt i § 11-2 første ledd bokstav b og c.

(2) Tollrefusjonen skal svare til den toll som er betalt for de anvendte varer som nevnt i første ledd. Toll kan refunderes også der det er benyttet andre varer enn de som er dokumentert innført, dersom varene er av samme slag som de innførte.

(3) Tollrefusjon etter denne bestemmelsen er betinget av at den innførte varen gjenutføres eller legges inn på tollager innen to år etter innførselen. Krav om refusjon må være mottatt av tollmyndighetene senest ett år etter at varen ble gjenutført eller lagt inn på tollager.

(4) Toll kan refunderes for svin, dersom svinnet ikke kan utnyttes for andre formål.

(5) Departementet kan gi forskrift om refusjon av toll ved gjenutførsel av vare etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å gi fristutsettelse, fastsette minstebeløp, stille nærmere vilkår og frafalle vilkåret om gjenutførsel eller innlegg på tollager.

§ 11-2. *Tollrefusjon ved gjenutførsel av vare i uendret tilstand mv.*

(1) Toll kan refunderes for innført vare som er fortollet, dersom varen i uendret og ubrukt tilstand:

- a) gjenutføres i forbindelse med salg til kjøper utenfor tollområdet,
- b) gjenutføres til bruk eller salg om bord i fartøy eller luftfartøy, dersom slike varer og mengder kunne vært tildelt ufortollet etter § 4-23, eller,
- c) legges inn på tollager, når varen er bestemt for utførsel som nevnt i denne paragraf.

(2) Toll kan refunderes for innført vare som er fortollet, dersom varen gjenutføres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttelse av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor tollområdet. Dette gjelder likevel bare dersom slike varer og mengder kunne vært tildelt ufortollet etter § 4-23.

(3) Tollrefusjon etter denne paragraf er betinget av at den innførte varen gjenutføres eller legges inn på tollager innen to år etter innførselen. Krav om refusjon må være mottatt av tollmyndighetene senest ett år etter at varen ble gjenutført eller lagt inn på tollager.

(4) Departementet kan gi forskrift om tollrefusjon etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å gi fristutsettelse, fastsette minstebeløp, stille nærmere vilkår og frafalle vilkåret om gjenutførsel eller innlegg på tollager.

§ 11-3. *Delvis tollrefusjon*

(1) Toll kan delvis refunderes i følgende tilfelle:

- a) Ved gjenutførsel av rullende jernbanemateriell og reservedeler til slikt materiell som har vært innført til midlertidig bruk, og som ikke kan innføres tollfritt etter § 6-1 annet ledd bokstav c og e. Tollen skal refunderes med fradrag av to prosent for hver måned eller del av måned regnet fra tidspunktet da varen ble innført.
- b) Ved gjenutførsel av vare som har vært innført midlertidig til leie eller lån, eller som utenlandske foretak, institusjoner eller personer har innført og benyttet i forbindelse med et oppdrag i tollområdet, og varen ikke kunne ha vært innført midlertidig etter bestemmelsene i kapittel 6. Tollen skal refunderes med fradrag av fem prosent for hver måned eller del av måned regnet fra tidspunktet da varen ble innført.

(2) Departementet kan gi forskrift om delvis tollrefusjon etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å gi fristutsettelse, fastsette minstebeløp og frafalle vilkåret om gjenutførsel.

§ 11-4. *Gjenutførsel ved feil eller særlige omstendigheter*

(1) Toll kan refunderes for vare som gjenutføres fordi den er feilsendt, feilbestilt, levert for sent eller ikke er i samsvar med bestillingen. Toll kan tilbakebetales i andre tilfeller dersom det foreligger særlige grunner.

(2) Det er et vilkår for tollrefusjon etter denne paragraf at den innførte varen gjenutføres eller legges inn på tollager innen to år etter innførselen. Krav om refusjon må være mottatt av tollmyndighetene senest ett år etter at varen ble gjenutført eller lagt inn på tollager.

(3) Departementet kan gi forskrift om tollrefusjon etter denne paragraf, herunder om adgangen til å gi fristutsettelse, fastsette minstebeløp, stille nærmere vilkår og frafalle vilkåret om gjenutførsel eller innlegg på tollager.

§ 11-5. *Kompensasjon for toll til fiske- og fangstfartøy registrert i Norge*

(1) Det kan utbetales kompensasjon for toll på proviant som er forbrukt om bord i fiske- og fangstfartøy registrert i Norge, og som driver fiske eller fangst i fjerne farvann.

(2) Med fjerne farvann menes havområder hvor avstanden til norskekysten er 250 nautiske mil eller mer. Nordsjøen, Skagerrak, Kattegat og Østersjøen regnes ikke som fjerne farvann.

(3) Departementet kan gi forskrift om kompensasjon etter denne paragraf, herunder om søknadsfrister, kompensasjonsbeløp og nærmere vilkår for kompensasjon.

Kapittel 12 Særlige forvaltningsregler

§ 12-1. Taushetsplikt

(1) Enhver som har eller har hatt verv, stilling eller oppdrag knyttet til tollforvaltningen, skal hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til det vedkommende i sitt arbeid har fått vite om noens formues- eller inntektsforhold eller andre økonomiske, bedriftsmessige eller personlige forhold. Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysningene i en sak gjøres kjent for sakens parter eller deres representanter. Den som tiltrer verv, stilling eller oppdrag skal avgi skriftlig erklæring om at denne kjenner og vil overholde taushetsplikten.

(2) Taushetsplikten etter første ledd er ikke til hinder for at opplysninger gis:

- a) til offentlig myndighet som kan ha bruk for dem i sitt arbeid med toll, skatt, avgifter, trygder, tilskudd eller bidrag av offentlige midler,
- b) til offentlig myndighet for bruk i forbindelse med håndheving av lovgivningen om inn- og utførsel av varer, regnskapsplikt og regnskapsførere, revisjonsvesen, valutaregulering eller aksjeselskaper, eller som reviderer offentlig virksomhet,
- c) til offentlig myndighet for bruk til statistikkformål,
- d) til offentlig myndighet når det er nødvendig for å innhente ytterligere opplysninger,
- e) til offentlig oppnevnt granskningskommisjon,
- f) til politi, påtalemyndighet eller skattemyndighet i forbindelse med samarbeid med sikte på å bekjempe, hindre og undersøke overtredelser av tolllovgivningen. Gjelder opplysningene straffbare handlinger utenfor tollmyndighetenes forvaltningsområde, kan opplysninger bare gis når det foreligger skjellig grunn til mistanke om overtredelse som kan medføre høyere straff enn fengsel i seks måneder,
- g) til andre ifølge lovpåbud som fastsetter eller klart forutsetter at taushetsplikten ikke skal være til hinder for å gi opplysningene, eller
- h) i forbindelse med utveksling av informasjon (samordning) som forutsatt i lov 6. juni 1997 nr. 35 om Oppgaveregisteret.

(3) Departementet kan uten hinder av første ledd godkjenne at opplysninger gis:

- a) til forskningsformål i samsvar med forvaltningsloven § 13 d,
- b) som vitneprov eller ved dokumentfremleggelse under rettergang.

(4) Hvis opplysninger gis med hjemmel i annet ledd eller tredje ledd bokstav a, til noen som ikke selv har like streng eller tilsvarende taushetsplikt etter annen lov, gjelder taushetsplikten etter første ledd tilsvarende for den som får opplysningene. Den som gir opplysningene skal samtidig gjøre oppmerksom på dette. Opplysningene kan likevel brukes til det formål som begrunnet at de ble gitt.

(5) Forvaltningsloven §§ 13 til 13 e gjelder ikke som utfyllende bestemmelser for taushetsplikten etter denne paragraf.

(6) Informasjonsutveksling med fremmed stat eller til organisasjon på mandat fra De forente nasjoner (FN) som Norge har akseptert som offentlig myndighet, er ikke omfattet av denne bestemmelse.

§ 12-2. Andre offentlige myndigheters opplysningsplikt

(1) Offentlige myndigheter, innretninger og tjenestepersonell plikter etter krav fra tollmyndighetene å gi opplysninger som kan ha betydning for tollmyndighetene i deres kontrollvirksomhet. I nødvendig utstrekning skal opplysningene gis i form av utskrift av protokoll, kopi av dokumenter mv.

(2) Uten hinder av taushetsplikt skal myndigheter som fastsetter eller innkrever skatt eller avgifter, eller som utbetaler erstatninger eller tilskudd, eller utsteder lisenser for import eller eksport av varer etter krav fra tollmyndighetene, gi opplysninger om de fastsatte, innkrevde eller utbetalte beløp og om grunnlaget for disse.

(3) Departementet kan gi forskrift om andre offentlige myndigheters opplysningsplikt etter denne paragraf.

§ 12-3. Underretnings- og hjelpeplikt overfor tollmyndighetene

(1) Politiet og militære myndigheter skal yte tollmyndighetene nødvendig hjelp og beskyttelse under utførelsen av tolltjenesten.

(2) Havnevesenets tjenestepersonell, fyrvoktere og statsloser som under sin tjeneste eller i stillings medfør får kjennskap til overtredelser av toll- og vareførsellovgivningen eller forhold som viser at slike overtredelser tilsiktes, skal søke å hindre overtredelsen, og uten ugrunnet opphold underrette tollmyndighetene eller påtalemyndigheten.

(3) Statsloser har etter krav fra tollmyndighetene plikt til å gi opplysninger de har om fartøyer langs kysten og i norske farvann.

(4) Opplysninger som nevnt i annet og tredje ledd kan gis uten hinder av fastsatt taushetsplikt.

(5) Departementet kan gi forskrift om underretnings- og hjelpeplikt etter denne paragraf.

§ 12-4. Opplysninger om abonnent til telefonnummer mv.

(1) Når særlige hensyn gjør det nødvendig, og det er mistanke om overtredelse av tolloven eller bestemmelser gitt i medhold av tolloven, kan tollmyndighetene pålegge tilbyder av tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett eller

-tjeneste, å opplyse om navn og adresse til en abonnent som ikke har offentlig telefonnummer, telefaksnummer eller personsøknnummer.

(2) Departementet kan gi forskrift om opplysningsplikt etter denne paragraf.

§ 12-5. Opplysningsplikt i handelstiltakssaker

(1) Dersom det vurderes å iverksette handelstiltak mot visse vareslag etter loven kapittel 10, eller forlenge allerede iverksatte tiltak, kan departementet, eller den myndighet departementet bestemmer, innhente eller la innhente nærmere opplysninger om priser, produksjon, omsetning, fortjeneste og andre forhold vedrørende slike eller lignende vareslag, utenlandske så vel som innenlandske.

(2) Plikt til å fremlegge opplysninger som nevnt i første ledd, påhviler enhver som innfører, produserer, bearbeider eller omsetter slike varer. Opplysningsplikt har også:

a) myndigheter som har til oppgave å føre kontroll med at bestemmelsene i konkurranselovgivningen overholdes, og

b) myndigheter som har til oppgave å gjennomføre regulering og kontroll av vareførselen.

(3) Opplysningspliktige etter første og annet ledd kan meddele opplysninger uten hinder av den taushetsplikt som ellers påhviler dem. Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at regnskapsmateriale, bøker og dokumenter som befinner seg hos slike myndigheter, blir kontrollert etter § 13-4.

(4) Departementet kan gi forskrift om undersøkelsesmyndighet og opplysningsplikt etter denne paragraf.

§ 12-6. Undersøkelser mv. i antidumpingsaker

(1) Klage over dumpingimport skal rettes til departementet, og vedlegges nødvendig bevismateriale. Vedtak om ileggelse av antidumpingtiltak og midlertidige tiltak skal bare treffes etter forutgående formelle undersøkelser. Innledning og avslutning av slike undersøkelser skal departementet kunngjøre, og berørte parter skal orienteres. Departementet kan som ledd i saksforberedelsen, innhente råd fra et særlig oppnevnt utvalg, og overlate til andre tilsyns- eller kontrollmyndigheter å foreta undersøkelser.

(2) Undersøkelsene skal umiddelbart innstilles dersom det ikke foreligger tilstrekkelige bevis, der dumpingmarginen er minimal, eller volumet er ubetydelig. De berørte parter skal gjøres kjent med de opplysninger som er fremlagt, og gis anledning til å legge frem ytterligere bevismateriale som måtte ha relevans. Undersøkelsene skal normalt være avsluttet innen ett år, og i alle tilfeller innen 18 måneder etter at de er igangsatt.

(3) Opplysninger overgitt undersøkelsesmyndighetene under forutsetning om fortrolighet, skal undergis taushetsplikt så langt annet ikke følger av lov.

(4) Departementet kan gi forskrift om saksbehandling i dumpingsaker etter denne paragraf, herunder om undersøkelsesprosedyrer, notifikasjon, kunngjøring og iverksettelse av vedtak om antidumpingtiltak og om betaling og tilbakebetaling.

§ 12-7. Undersøkelser mv. i subsidiesaker

(1) Klage over subsidiert import skal rettes til departementet og vedlegges nødvendig bevismateriale. Vedtak om ileggelse av utjevningstiltak og midlertidige tiltak skal bare treffes etter forutgående formelle undersøkelser. Innledning og avslutning av slike undersøkelser skal departementet kunngjøre, og berørte parter skal orienteres. Departementet kan som et ledd i saksforberedelsen innhente råd fra et særlig oppnevnt utvalg, og overlate til andre tilsyns- eller kontrollmyndigheter å foreta undersøkelser.

(2) Undersøkelsene skal umiddelbart innstilles dersom det ikke foreligger tilstrekkelige bevis, dersom subsidieandelen er minimal, eller volumet er ubetydelig. De berørte parter skal gjøres kjent med de opplysninger som er fremlagt, og gis anledning til å legge frem ytterligere bevismateriale som måtte ha relevans. Undersøkelsene skal normalt være avsluttet innen ett år, og i alle tilfeller innen 18 måneder etter at de er igangsatt.

(3) Opplysninger overgitt undersøkelsesmyndighetene under forutsetning om fortrolighet, skal undergis taushetsplikt så langt annet ikke følger av lov.

(4) Departementet kan gi forskrift om saksbehandling i subsidiesaker etter denne paragraf, herunder om undersøkelsesprosedyrer, notifikasjon, kunngjøring og iverksettelse av vedtak om utjevningstiltak, og om betaling og tilbakebetaling.

§ 12-8. Undersøkelser mv. i beskyttelsestiltakssaker

(1) Beskyttelsestiltak kan iverksettes bare etter forutgående formelle undersøkelser. Innledning og avslutning av slike undersøkelser skal kunngjøres av departementet, og det samme gjelder iverksettelse av beskyttelsestiltak, sammen med opplysninger om omfang og periode vedtaket gjelder for. Fra kunngjøring til iverksettelse skal det gå minst to dager.

(2) Departementet kan som ledd i saksforberedelsen innhente råd fra et særlig oppnevnt utvalg, og overlate til andre tilsyns- eller kontrollmyndigheter å foreta undersøkelser.

(3) Opplysninger overgitt undersøkelsesmyndighetene under forutsetning om fortrolighet, skal undergis taushetsplikt så langt annet ikke følger av lov.

(4) Departementet kan gi forskrift om undersøkelse og saksbehandling i saker om beskyttelsestiltak etter denne paragraf, herunder om undersøkelsesprosedyrer, notifikasjon, kunngjøring og iverksettelse av vedtak om tiltak og om betaling og tilbakebetaling.

§ 12–9. Undersøkelser mv. i beskyttelsestiltakssaker for landbruksvarer

(1) Særlige beskyttelsestiltak for landbruksvarer kan iverksettes bare etter forutgående formelle undersøkelser. Innledning og avslutning av slike undersøkelser skal departementet kunngjøre, og det samme gjelder iverksettelse av slike beskyttelsestiltak, sammen med opplysninger om omfang og periode vedtaket gjelder for. Fra kunngjøring til iverksettelse skal det gå minst to dager.

(3) Opplysninger overgitt undersøkelsesmyndighetene under forutsetning om fortrolighet, skal undergis taushetsplikt så langt annet ikke følger av lov.

(4) Departementet kan gi forskrift om undersøkelse og saksbehandling i saker om særlige beskyttelsestiltak etter denne paragraf, herunder om undersøkelsesprosedyrer, notifikasjon, kunngjøring og iverksettelse av vedtak om tiltak og om betaling og tilbakebetaling.

§ 12–10. Endring av tollmyndighetenes vedtak til ugunst

(1) Når det ved innførsel av en vare er beregnet for lite eller ikke beregnet toll, kan tollmyndighetene treffe vedtak om endring til ugunst.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å treffe vedtak om endring til ugunst.

§ 12–11. Endring av tollmyndighetenes vedtak til gunst

(1) Når det ved innførsel av en vare er beregnet for mye toll, skal tollmyndighetene treffe vedtak om endring til gunst.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å treffe vedtak om endring til gunst.

§ 12–12. Frister for endring av tollmyndighetenes vedtak

(1) Vedtak om endring til ugunst må treffes innen tre år etter fortollingen. Fristen er likevel tre år fra tollmyndighetene oppdaget feilen dersom tollskyldneren eller noen som representerer tollskyldneren, forsettlig eller uaktsomt har gitt uriktige eller mangelfulle opplysninger.

(2) Når en vare ikke er fortollet, er fristen for å treffe vedtak om endring til ugunst tre år fra tollmyndighetene oppdaget feilen.

(3) Vedtak om endring til ugunst må i alle tilfeller treffes innen ti år etter innførselstidspunktet.

(4) Krav om endring til gunst må fremsettes innen tre år etter fortollingen.

(5) Departementet kan gi forskrift om endringsfrister etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å treffe vedtak om endring til gunst der den uriktige beregningen skyldes tollmyndighetenes forhold.

§ 12–13. Bindende forhåndsuttalelser

(1) Tollmyndighetene kan etter søknad gi bindende forhåndsuttalelse om klassifisering av varer.

(2) Departementet kan gi forskrift om forhåndsuttalelser etter første ledd.

Kapittel 13 Alminnelige bestemmelser om tollkontroll**§ 13–1. Tollmyndighetenes undersøkelser mv.**

(1) For å bringe på det rene om en vare er eller søkes unndratt tollmyndighetenes kontroll, kan tollmyndighetene foreta undersøkelse:

- a) utendørs når undersøkelsen skjer i umiddelbar tilknytning til forfølgelse av et forhold som antas å innebære en slik unndragelse av kontrollen,
- b) utendørs i områder hvor lossing eller lasting foregår eller antas å ha foregått,
- c) i lager eller andre bygninger på steder hvor lossing eller lasting foregår eller har foregått,
- d) av tog i tollområdet,
- e) på person som:
 1. ferdes til eller fra grensen for tollområdet,
 2. befinner seg i, eller underveis fra eller til, transportmiddel som er underveis fra eller til grensen for tollområdet,
 3. forlater lagringsplasser for ufortollede varer,
 4. befinner seg på, eller underveis fra eller til, anløpssted for fartøy eller landingsplass for luftfartøy i utenriks trafikk,
 5. befinner seg på sted og under forhold hvor tollmyndighetene kan foreta undersøkelse etter bokstav a til c, og som mistenkes for å unndra vare fra kontroll.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes kontrollvirksomhet etter denne paragraf.

§ 13–2. Tollmyndighetenes adgang utendørs

(1) Tollmyndighetene skal under sin kontrollvirksomhet gis uhindret adgang utendørs langs kysten, i havneområder, til jernbanelinjer med tilhørende stasjonsområder, til landingsplasser for luftfartøyer, og til områder som støter til riksgrensen.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes kontrollvirksomhet etter denne paragraf.

§ 13–3. Kontroll av vareførsel mv.

(1) Tollmyndighetene kan stanse og undersøke:

- a) fartøy og luftfartøy som befinner seg i tollområdet,

- b) ethvert annet transportmiddel som er underveis til eller fra grensen for tollområdet,
- c) vareførsel til eller fra tollområdet uten bruk av transportmiddel,
- d) vareførsel til eller fra anløpssted for fartøy eller landingsplass for luftfartøy.

(2) Tollmyndighetene kan treffe de tiltak som anses nødvendige for gjennomføring av kontrollen med transportmidler og vareførsel som nevnt i første ledd.

(3) Mottakeren av varen eller den som har omsorg for varen på dennes vegne, skal gis anledning til å være til stede ved undersøkelser som nevnt i første ledd, hvis ikke det vil føre til uforholdsmessige forsinkelser eller vansker for øvrig.

(4) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes kontrollvirksomhet etter denne paragraf.

§ 13-4. Kontroll av dokumenter mv.

(1) For å kontrollere riktigheten av dokumenter, erklæringer, eller andre opplysninger som pliktes gitt etter denne lov, kan tollmyndighetene eller den myndighet departementet bestemmer, foreta eller la foreta undersøkelse av bedriftslokale som helt eller delvis disponeres av den opplysningspliktige. Når det kreves skal den opplysningspliktige uten opphold gi innsyn i, legge frem, utlevere eller sende inn registrerte regnskapsopplysninger, regnskapsmateriale, kontrakter, korrespondanse, styre- og forhandlingsprotokoller, og andre dokumenter av betydning for kontrollen. Tollmyndighetene kan også ta ut nødvendige prøver av varer for undersøkelse. Slike prøver kan tas uten vederlag.

(2) Om nødvendig kan det kreves hjelp av politiet til å få utlevert regnskapsmateriale, bøker, dokumenter, varer mv.

(3) Første og annet ledd gjelder tilsvarende overfor importør, eksportør eller produsent, i forbindelse med kontroll av utferdigede fakturaer, opprinnelsesbevis eller andre særlige legitimasjonsdokumenter.

(4) Dersom Riksrevisjonen krever det skal den opplysningspliktige uten opphold legge frem dokumenter og erklæringer som legitimerer data overført ved hjelp av elektronisk databehandling.

(5) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes kontroll etter denne paragraf.

§ 13-5. Kontroll med tollager

(1) Tollmyndighetene skal til enhver tid ha uhindret adgang til ethvert område eller bygning som er godkjent som tollager, og andre steder hvor tollmyndighetene har gitt tillatelse til lagring av ufortollede varer. Tollmyndighetene kan foreta de undersøkelser som anses nødvendige.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes kontroll etter denne paragraf.

§ 13-6. Tollmyndighetenes adgang til å bruke makt

(1) Nektet tollmyndighetene adgang til transportmiddel, sted eller område, hvor tollmyndighetene etter loven har rett til å ferdes eller foreta undersøkelser, kan tollmyndighetene skaffe seg adgang med makt. Maktbruken må være nødvendig, og stå i forhold til situasjonens alvor, tjenestehandlingens formål og omstendighetene for øvrig.

(2) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes adgang til å bruke makt etter denne paragraf.

§ 13-7. Plikt til å medvirke ved tollkontroll

(1) Enhver som befinner seg på et sted og under forhold som nevnt i §§ 13-1 og 13-3, skal stanse når tollmyndighetene ved tegn eller på annen måte krever det. Vedkommende skal gi de opplysningene og yte den hjelpen som tollmyndighetene finner nødvendig for at de kan gjennomføre kontrollen. Vedkommende skal vise frem varer som han eller hun bringer med når tollmyndighetene krever det.

(2) Departementet kan gi forskrift om medvirkningsplikten etter denne paragraf.

§ 13-8. Tollvakt

(1) Dersom tollmyndighetene finner at betryggende kontroll med et transportmiddel bare kan skje ved hjelp av tollvakt, skal den ansvarlige for transportmiddelet dekke ekstraomkostningene med dette. Tollskyldneren har samme plikt når tollvakt er nødvendig for kontroll med varer som blir liggende på losse- eller lasteplass eller i lagerskur.

(2) Tollmyndighetene kan kreve at det stilles sikkerhet for betaling av utgiftene. I tilfelle som nevnt i første ledd første punktum, kan transportmiddelet tilbakeholdes inntil sikkerhetsstillelse eller betaling skjer.

(3) Når tollmyndighetene krever det, skal den ansvarlige sørge for at tollvakten skaffes passende oppholdssted, og i fartøy også kjøpeplass.

(4) Departementet kan gi forskrift om tollvakt etter denne paragraf.

§ 13-9. Bruk av tollsegl

(1) Dersom kontrollformål tilsier det, kan tollmyndighetene benytte tollsegl.

(2) Departementet kan gi forskrift om bruk av tollsegl etter denne paragraf.

Kapittel 14 Tollsamarbeid med annen stat

§ 14-1. Håndhevelse av annen stats tollbestemmelser i kontrollområde på norsk område

(1) Etter overenskomst om tollsamarbeid eller annen gjensidig bistand med annen stat, kan den andre statens regler om toll og vareførsel anvendes og håndheves under utøvelse av tolltjeneste for den andre staten. Også andre bestemmelser kan håndheves, dersom overenskomsten gir grunnlag for det. Adgangen etter første og annet punktum gjelder innenfor særskilte fastsatte kontrollområder på norsk område etter § 14-2.

(2) Håndhevelse etter første ledd kan foretas av den annen stats tjenestepersonell eller av norsk tjenestepersonell, eller av begge staters tjenestepersonell.

(3) Tvangsmidler etter den annen stats lovgivning kan bare anvendes på norsk område ved undersøkelser i umiddelbar sammenheng med en overtredelse av § 16–2 om ulovlig vareførsel, eller forsøk på slik overtredelse.

(4) Er en vare gjenstand for inndragning etter begge staters lovgivning, skal inndragningen fortrinnsvis skje til fordel for den stat der beslaget fant sted, hvis ikke annet i det enkelte tilfelle blir avtalt mellom de to staters myndigheter.

(5) Departementet kan gi forskrift om håndhevelse av annen stats tollbestemmelser etter denne paragraf.

§ 14–2. *Fastsettelse av særskilt kontrollområde*

(1) Til gjennomføring av overenskomst med annen stat om tollsamarbeid eller annen gjensidig bistand i tollsaker, kan det fastsettes et særskilt kontrollområde:

a) langs grensen mot vedkommende stat som tilsvarende et lignende område på denne statens område. Kontrollområdets bredde på norsk område må ikke overstige 15 kilometer,

b) andre steder på norsk område, som omfatter veistrekninger, jernbanestrekninger med ett eller flere stasjonsområder, landingsplasser for luftfartøyer, skipsleder eller havneområder, når tollsamarbeidet om kontroll med vei-, jernbane-, luft- eller sjøtrafikken gjør dette nødvendig.

(2) §§ 14–1, 14–3 (2), 14–4 (1) og 14–5 gjelder også utenfor kontrollområdene, dersom formålet er å undersøke om det foreligger forsøk på ulovlig vareførsel, og forfølgelsen av den mistenkte ut over kontrollområdet skjer i umiddelbar sammenheng med gjerningen.

(3) Departementet kan gi forskrift om utstrekningen av de særskilte kontrollområder etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes kontrollvirksomhet i og utenfor disse kontrollområdene.

§ 14–3. *Håndhevelse av norske tollbestemmelser på annen stats territorium*

(1) Norske bestemmelser om toll, inn- og utførsel og andre bestemmelser om trafikken som tollmyndighetene håndhever, kan etter overenskomst med annen stat anvendes på denne statens område.

(2) Den andre statens tjenestepersonell kan gis myndighet til, helt eller delvis, å håndheve bestemmelser som nevnt i første ledd på den annen stats område, eller i kontrollområde på norsk område.

(3) Departementet kan gi forskrift om håndhevelse av norske tollbestemmelser etter denne paragraf, herunder om i hvilken utstrekning tollmyndighet skal overføres til fremmed stats tjenestepersonell.

§ 14–4. *Tjenestepersonell som utøver annen stats tollmyndighet*

(1) Tjenestepersonell som utøver annen stats tollmyndighet innen kontroller på norsk område, etter overenskomst med vedkommende stat, skal anses som offentlig tjenestepersonell etter straffeloven kapittel 12 og 34. Straffeloven kapittel 34 gjelder også for handlinger foretatt på annen stats territorium, overfor tjenestepersonell som utfører norsk tolltjeneste etter overenskomst med annen stat.

(2) Norsk tjenestepersonell som utfører annen stats tolltjeneste etter overenskomst om tollsamarbeid med annet stat, skal under slik tjeneste anses som offentlig tjenestepersonell etter straffeloven kapittel 11 og 33 og etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m.

(3) Annen stats tjenestepersonell som utfører norsk tolltjeneste etter overenskomst om tollsamarbeid med vedkommende annen stat, er ikke underlagt norsk straffe- eller disiplinærmyndighet for handlinger foretatt under slik tjeneste. Deres fullmakt til å utføre norsk tolltjeneste kan tas tilbake av vedkommende norske myndighet.

(4) Departementet kan gi forskrift om tolltjenestepersonells utførelse av annen stats tollmyndighet etter denne paragraf.

§ 14–5. *Overgivelse av person til annen stats kontrollmyndighet mv.*

(1) Den som i forbindelse med iverksatt eller tilsiktet iverksatt handling, pågripes innen kontrollsonen på norsk territorium, fordi vedkommende med skjellig grunn mistenkes for brudd på annens stats tollbestemmelser, jf. § 14–1 første ledd, kan umiddelbart føres til den annen stats toll- eller politimyndighet, dersom det ikke foreligger spesielle grunner mot det, og:

a) den mistenkte er ukjent og unndrar seg å oppgi navn og hjemsted, eller det er skjellig grunn til mistanke om at den mistenktes opplysninger er uriktige,

b) den mistenkte ikke har hjemsted i Norge eller den annen stat, og det er skjellig grunn til å frykte for at den mistenkte ved å begi seg til en tredje stat vil unndra seg rettergang og straff,

c) det ellers med skjellig grunn kan antas at den mistenkte vil unndra seg rettergang og straff, eller ved unndragelse av bevis eller på annen måte vil vanskeliggjøre sakens utredning.

(2) Dersom lovbruddet er begått før overlevering som nevnt i første ledd fra annen stat til norsk toll- eller politimyndighet, må den overleverte ikke straffefølges eller straffes for annet lovbrudd enn overtredelse av de bestemmelser som er nevnt i § 14–1 første ledd. Dette gjelder likevel ikke dersom:

a) særskilt tillatelse er gitt av den stat der den overleverte er pågrepet,

b) den overleverte selv i rettsmøte har samtykket i det,

c) den overleverte har unnlatt å forlate landet innen en måned etter rettergang og gjennomført straff eller annen reaksjon som måtte være ilagt den overleverte for lovbrudd som har vært årsak til overleveringen,

d) den overleverte har vendt tilbake til landet etter å ha forlatt det.

- (3) Den overleverte må ikke utleveres til en tredje stat, hvis ikke den stat hvor den overleverte er pågrepet, har gitt tillatelse til det.
- (4) Bestemmelsene i annet og tredje ledd gjelder ikke norsk statsborger med hjemsted i Norge.
- (5) Departementet kan gi forskrift om overføring og utlevering av person etter denne paragraf.

§ 14-6. *Bruk av annen stats tollsegl*

- (1) Utøves norsk tollmyndighet etter overenskomst med annen stat om tollsamarbeid eller annen gjensidig bistand i tollsaker, kan den annen stats tollsegl benyttes som norsk tollsegl.
- (2) Departementet kan gi forskrift om bruk av tollsegl etter denne paragraf.

§ 14-7. *Hjelp fra andre norske myndigheter*

- (1) § 12-3 første ledd skal gjelde tilsvarende når annen stats tolltjenestepersonell utfører norsk eller fremmed stats tolltjeneste på norsk område, etter overenskomst med annen stat om tollsamarbeid eller annen gjensidig bistand i tollsaker.
- (2) Departementet kan gi forskrift om hjelpeplikt etter denne paragraf.

§ 14-8. *Utteksling av opplysninger med annen stat*

- (1) Til gjennomføring av overenskomst med annen stat om tollsamarbeid eller annen gjensidig bistand i tollsaker, kan tollmyndighetene, uten hinder av taushetsplikt, utveksle opplysninger til bruk for vedkommende stats myndigheter for å sikre oppkreving av toll og avgifter, overholdelse av bestemmelser om transittering og vareførsel, og hindre og forfølge overtredelser av nevnte bestemmelser.
- (2) Bestemmelser i lov om plikt til å gi opplysninger til bruk for myndighetene ved utskrivning av skatt eller offentlig avgift, gjelder tilsvarende, når det med hjemmel i overenskomst med fremmed stat innhentes opplysninger til bruk for utenlandsk tollmyndighet.
- (3) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes utveksling av opplysninger med annen stat etter denne paragraf, herunder fastsette at tollmyndighetene under forbehold om gjensidighet kan utveksle slike opplysninger med tollmyndighet i annen stat uten at formell overenskomst med vedkommende stat er inngått.

§ 14-9. *Innkrevning av krav utskrevet av myndighet i annen stat*

- (1) Til gjennomføring av overenskomst med annen stat om tollsamarbeid eller annen gjensidig bistand i tollsaker, kan tvangskraftige krav på toll og avgifter som er utskrevet av myndighet i annen stat, innkreves av norske myndigheter etter de regler som gjelder for tilsvarende eller lignende norske krav.
- (2) Departementet kan gi forskrift om innkreving av krav som nevnt i første ledd.

Kapittel 15 Tilbakehold av varer som krenker immaterialrettigheter

§ 15-1. *Varsel og tilbakehold av varer før midlertidig forføyning*

- (1) Tollmyndighetene kan uten hinder av taushetsplikt varsle rettighetshaveren dersom det foreligger begrunnet mistanke om at innførsel eller utførsel av varer under tollbehandling vil utgjøre et inngrep i en immateriell rettighet. Tollmyndighetene kan holde varene tilbake i inntil fem virkedager regnet fra da varselet ble gitt.
- (2) Mottaker eller dennes representant skal varsles når tollmyndighetene varsler rettighetshaver eller holder tilbake varer etter første ledd.
- (3) Departementet kan gi forskrift om at rettighetshavere oppfordres til å gi tollmyndighetene opplysninger med sikte på å avdekke varer som nevnt i første ledd og om hvem som skal motta varsel på vegne av rettighetshaver.

§ 15-2. *Midlertidig forføyning*

- (1) I midlertidige forføyninger til sikring av immaterialrettigheter etter tvisteloven § 34-7, skal det angis hvilke varer tollmyndighetene skal holde tilbake og i hvor lang tid tollmyndighetene skal søke å avdekke slike varer. Retten underretter tollmyndighetene om forføyningen. Er saksøkeren pålagt å stille sikkerhet for mulig erstatning til varens eier eller mottaker, underrettes tollmyndighetene først når saksøkeren har stilt sikkerhet. I underretningen skal retten ta med de tilleggsopplysninger om varene som den har kjennskap til og som kan hjelpe tollmyndighetene til å avdekke varer som skal holdes tilbake.
- (2) Når tollmyndighetene har mottatt underretning fra tingretten om å holde angitte varer tilbake fra frigjøring, skal tollmyndighetene søke å avdekke slike varer som mottas til tollbehandling.
- (3) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes kontroll av varer som skal holdes tilbake til sikring av immaterialrettigheter etter denne paragraf.

§ 15-3. *Varsel mv. ved tilbakehold av varer etter midlertidig forføyning*

- (1) Når tollmyndighetene har avdekket varer som skal holdes tilbake, skal de straks varsle tingretten, saksøkeren, mottakeren av varen og i tilfelle den som representerer mottakeren overfor tollmyndighetene, eller som på mottakerens vegne har omsorg for varen ved innførsel. I varselet skal det opplyses om at varene blir holdt tilbake i samsvar med den midlertidige forføyningen inntil retten eller saksøkeren bestemmer annet, eller retten gir beskjed om at forføyningen er rettskraftig opphevet eller falt bort.
- (2) Dersom retten mottar melding fra tollmyndighetene om at de har til tollbehandling varer som ikke skal frigjøres, skal retten straks sette en kort frist for saksøkeren til å reise søksmål mot mottakeren av varen om det krav forføyningen skal sikre, med mindre retten allerede har fastsatt en slik frist. Retten kan etter begjæring beslutte at en

part skal ha adgang til å undersøke varene hos tollmyndighetene. Er forføyningen besluttet uten innkalling til muntlig forhandling, kan mottakeren av varen og enhver annen som er rammet av forføyningen, kreve etterfølgende muntlig forhandling som nevnt i tvisteloven § 32–8.

(3) Departementet kan gi forskrift om tollmyndighetenes varsling av tiltak til sikring av immaterialrettigheter etter denne paragraf.

§ 15–4. Deklarering ved tilbakehold av varer og ansvar for skyldig lagerleie

(1) Tollmyndighetenes tilbakeholdelse av varer endrer ikke plikten til å deklare varene og til å svare toll og omkostninger. Saksøkeren er ansvarlig, ved siden av mottakeren av varen, for skyldig lagerleie, og skal varsles etter skattebetalingsloven § 4–10 på samme måte som mottakeren av varen før varen kan tvangsselges på grunn av manglende betaling av lagerleie.

(2) Varen kan ikke tvangsselges etter §§ 4–2, 4–27 og 4–32 før forføyningen kan oppheves.

§ 15–5. Opphevelse og bortfall av forføyning

(1) Opphever retten forføyningen, eller treffer den avgjørelse om at forføyningen er falt bort, skal den underrette tollmyndighetene om det når avgjørelsen er rettskraftig. I tilfeller som nevnt i tvisteloven § 34–6 kan tollmyndighetene anmode retten om å treffe avgjørelse om at forføyningen er falt bort.

(2) Departementet kan gi forskrift om opphevelse og bortfall av midlertidig forføyning etter denne paragraf.

Kapittel 16 Straff og andre reaksjoner

§ 16–1. Alminnelige bestemmelser om straff

- (1) Både uaktsomme og forsettlig overtredder av §§ 16–2 til 16–7 er straffbare.
- (2) Forsøk er straffbart. Forsøk straffes på samme måte som fullbyrdet overtredder.
- (3) Medvirkning er straffbar. Medvirkeren straffes på samme måte som hovedmannen.
- (4) Overtredelser nevnt i §§ 16–2 til 16–6 er forseelser.

§ 16–2. Ulovlig vareførsel

(1) Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i denne lov, innfører eller utfører en vare utenom tollmyndighetenes kontroll, eller som disponerer over en vare i strid med noen bestemmelse gitt i eller med hjemmel i denne lov.

(2) Som ulovlig innførsel eller utførsel regnes også det forhold å ikke oppgi til tollmyndighetene en vare som finnes i transportmiddel, når man er pliktig til det. Det samme gjelder når en vare for å unndras riktig tollbehandling, er gitt et villedende utseende eller er gjemt inne i eller blant andre varer.

(3) På samme måte som i første ledd straffes fører av transportmiddel som ikke på forsvarlig måte søker å hindre at en vare ulovlig føres ut fra, eller inn i, transportmiddelet.

§ 16–3. Forberedelse til ulovlig vareførsel

Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som inngår avtale med noen i inn- eller utland med sikte på inn- eller utførsel av en vare i strid med bestemmelse gitt i eller med hjemmel i denne lov.

§ 16–4. Heleri av ulovlig innført vare mv.

Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som transporterer, oppbevarer, skjuler, avhender, overlater til andre eller erverver en vare som er innført eller disponert over i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i denne lov.

§ 16–5. Motarbeiding av tollmyndighetene

(1) Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i denne lov, unnlater å følge fastsatte kontrollbestemmelser eller pålagte kontrolltiltak, unnlater å yte pliktig bistand eller unnlater å gi pliktige erklæringer eller deklarasjoner.

(2) På samme måte straffes den som gir uriktige erklæringer, uriktige opplysninger eller legger frem uriktige legitimasjonsdokumenter eller på andre måter søker å villede tollmyndighetene.

(3) På samme måte straffes den som i Norge utsteder eller foranlediger utstedt uriktig opprinnelsesbevis, faktura eller annet uriktig legitimasjonsdokument som er bestemt til å tjene som bevis ved tollekspedisjon av en vare i et annet land.

§ 16–6. Straff for brudd på lås eller segl mv.

(1) Den som rettsstridig bryter:

- a) tollmyndighetenes lås eller segl,
- b) lås eller segl påsatt eller godkjent av utenlandsk tollmyndighet som Norge etter konvensjon er forpliktet til å godta, eller
- c) annen stats tollsegl som er benyttet etter § 14–6

straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler.

(2) Er lås eller segl som nevnt i første ledd rettsstridig brutt, straffes den som er ansvarlig for låsen eller seglet med bøter hvis bruddet skyldes forsømmelse fra vedkommendes side eller hvis vedkommende ikke etter bruddet har truffet forsvarlige tiltak for å hindre at noen vare kunne fjernes eller forandres.

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd får tilsvarende anvendelse når noen rettsstridig skaffer seg adgang til en vare som er under lås eller segl, selv om låsen eller seglet ikke er blitt brutt.

§ 16-7. Særlig grov overtredelse

(1) Straffen for særlig grov overtredelse av §§ 16-2 til 16-6 er bøter eller fengsel inntil 2 år, men fengsel inntil 6 år ved forsettlig eller grovt uaktsom overtredelse.

(2) Ved avgjørelsen av om overtredelsen skal regnes som særlig grov, legges vekt på om overtredelsen har stort omfang, om inn- og utførsel av varen er forbudt eller underlagt særlige vilkår, om de varer overtredelsen gjelder var bestemt til å omsettes av lovovertræderen, om denne tidligere er dømt for overtredelse av tollovgivningen eller om det foreligger andre omstendigheter av særlig skjerpene art.

§ 16-8. Inndragning

(1) Dersom eieren av en vare som har vært gjenstand for overtredelse etter dette kapittel, ikke er kjent eller har ukjent oppholdssted i Norge, og heller ikke lovovertræderen er kjent eller har ukjent oppholdssted i Norge, tilfaller varen statskassen, såfremt eieren ikke har meldt seg innen 1 måned etter at varen kom i det offentlige besittelse.

(2) Departementet kan gi forskrift om inndragning etter denne paragraf.

§ 16-9. Forenklet forelegg

(1) For tollovertredelser av mindre alvorlig art kan bøtelegging på stedet eller i ettertid, skje ved forenklet forelegg etter faste bøtesatser. I slikt forelegg kan straffebudet og det straffbare forhold betegnes ved stikkord eller på lignende måte.

(2) Forelegget skal omfatte inndragning av de varer som har vært gjenstand for tollovertredelsen. I stedet for varene kan inndras det beløp som svarer til varenes verdi.

(3) Tolltjenestepersonell kan gis myndighet til å utferdige forenklet forelegg.

(4) Forelegg som er skrevet ut på stedet, faller bort dersom det ikke straks vedtas. Er siktede under 18 år, kan det gis en kort frist for vedtagelsen av forelegget. For forelegg som er skrevet ut i ettertid, gjelder straffeprosessloven § 256 nr. 5 tilsvarende. Slikt forelegg faller bort dersom det ikke vedtas innen fristen.

(5) Påtalemyndigheten kan til gunst for siktede oppheve et vedtatt forelegg.

(6) Departementet kan gi forskrift om bruk av forenklet forelegg etter denne paragraf, herunder hvilke tollovertredelser ordningen skal omfatte, bøtesatser, subsidiær fengselsstraff, inndragning og fremgangsmåten når forelegget skrives ut i ettertid.

§ 16-10. Tilleggstoll

(1) Tollskyldneren kan ilegges tilleggstoll med inntil 60 prosent av toll fastsatt etter denne lov og Stortingets vedtak om toll, dersom tollskyldneren forsettlig eller uaktsomt har overtrådt denne lov eller forskrifter gitt i medhold av denne lov, og statskassen er eller kunne ha vært unndratt toll.

(2) Tilsvarende gjelder hvor det i forbindelse med tollekspedering er unnlatt gitt pliktige opplysninger eller er gitt uriktige opplysninger.

(3) Tilleggstoll kan ilegges inntil 3 år regnet fra det tidspunkt tollmyndighetene oppdaget feilen, men ikke senere enn 10 år fra innførselstidspunktet.

(4) Departementet kan gi forskrift om tilleggstoll etter denne paragraf.

§ 16-11. Adgangen til å representere mottaker eller avsender

(1) Personer som har opptrådt i strid med denne lov eller forskrifter gitt i medhold av denne lov eller i strid med meddelt tillatelse, eller som har gjort seg skyldig i annet straffbart forhold overfor tollmyndighetene, kan forbyes adgang til å representere mottakeren eller avsenderen av varer.

(2) Departementet kan gi forskrift om adgangen til å representere mottaker eller avsender etter denne paragraf.

§ 16-12. Tilbakehold av ting til sikring av inndragningsbeløp og bøter

(1) Transportmiddel og andre ting som har vært brukt ved overtredelse som nevnt i dette kapittel, kan tilbakeholdes til sikring av inndragningsbeløp og bøter som eieren eller noen i tjeneste på transportmiddelet er eller antas å ville bli ilagt i anledning av overtredelsen, såfremt overtredelsen gjelder en vare som er toll- eller avgiftspliktig ved innførsel.

(2) Ting som er tilbakeholdt med hjemmel i denne paragraf, kan selges til dekning av det beløp tilbakeholdelsen gjelder og påløpte omkostninger dersom beløpet ikke er betalt eller sikret på annen måte innen 1 måned etter at fastsettelsen av kravet er blitt endelig. Salget kan skje etter reglene om tvangssalg i skattebetalingsloven § 14-10.

§ 16-13. Beslag og pågripelse

(1) Foreligger skjellig grunn til mistanke om overtredelse som nevnt i dette kapittel, kan tollmyndighetene beslaglegge vare det kan bli tale om å inndra. Er overtredelsen av den art at den kan gi anledning til inndragning av transportmiddel eller hel eller delvis inndragning av last i transportmiddelet, plikter føreren og den øvrige besetning etter krav fra tollmyndighetene å føre transportmiddelet til det sted som tollmyndighetene bestemmer.

(2) Når vilkårene for pågripelse etter reglene i straffeprosessloven er til stede, kan pågripelse foretas av tollmyndighetene, som snarest mulig skal overlevere den pågripne til politiet.

§ 16-14. Behandling av beslag

(1) Tollmyndighetene kan ta beslaglagt vare i forvaring.

(2) Vare som er utsatt for hurtig bedervelse, og levende dyr, kan straks utleveres eieren mot betaling av toll og offentlige avgifter, og deponering av et beløp som svarer til varens verdi eller mot annen sikkerhet. Såfremt eieren ikke vil overta varen, eller eieren er ukjent, kan varen selges etter reglene om tvangssalg i skattebetalingsloven § 14–10.

(3) Tollmyndighetene kan bestemme at varen istedenfor å selges, kan tilintetgjøres eller tas hånd om på annen måte. Blir varen tilintetgjort, plikter tollskyldneren å dekke omkostningene ved tilintetgjørelsen og de omkostninger som tidligere er påløpt.

(4) Departementet kan gi forskrift om beslag, forvaring, utlevering, salg og tilintetgjøring etter denne paragraf, herunder at også andre varer kan utleveres eieren på vilkår som nevnt i annet ledd, og om tollmyndighetenes adgang til å kreve dekket omkostninger.

Kapittel 17 Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser og opphevelse av og endringer i andre lover

§ 17–1. Ikrafttredelse

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

§ 17–2. Overgangsbestemmelser

(1) Forskrifter og instruksjer gitt med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser eller lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven), gjelder fortsatt så langt de passer, inntil departementet opphever eller endrer dem i medhold av denne lov eller ved særskilt bestemmelse.

(2) Enkeltvedtak truffet i medhold av tolltariffens innledende bestemmelser eller lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven), opprettholdes i den perioden som er forutsatt i vedtakene, inntil de blir opphevet eller endret i medhold av denne lov eller ved særskilt bestemmelse.

(3) Departementet kan ellers gi nødvendige overgangsbestemmelser.

§ 17–3. Endring i andre lover

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. Lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) oppheves.

2. I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 62 første ledd annet punktum skal lyde:

Grunnlaget for avgiftens beregning fastsettes i samsvar med bestemmelsene i tolloven §§ 7–10 til 7–20.

§ 64 første ledd skal lyde:

Avgiften skal betales av den som etter tolloven §§ 2–2 og 2–3 er tollskyldner. Tolloven §§ 12–10 til 12–12 og § 16–10 får tilsvarende anvendelse på avgift etter denne lov.

§ 65 skal lyde:

Tolloven § 1–5 får tilsvarende anvendelse på avgift etter denne lov.

3. I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (straffeprosessloven) skal § 67 annet ledd bokstav d lyde:

d) forbrytelse mot militær straffelov § 34 annet ledd annet straffalternativ, jf. tredje ledd, tolloven § 16–7, merverdiavgiftsloven § 72, ligningsloven § 12–1, utlendingsloven § 47 annet ledd, jf. femte ledd, regnskapsloven § 8–5 første ledd første og tredje punktum, jf. tredje ledd første punktum a, og bokføringsloven § 15 første ledd første og tredje punktum, jf. tredje ledd første punktum.

4. I lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten (kystvaktloven) skal § 10 lyde:

Kystvakten kan føre kontroll med at bestemmelser gitt i eller i medhold av tolloven blir overholdt.

5. I lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) skal § 34–7 lyde:

(1) Til sikring av immaterialrettigheter kan retten som midlertidig forføyning mot mottakeren eller dennes representant, beslutte at tollmyndighetene skal holde varer tilbake fra frigjøring, når innførsel eller utførsel av varene vil utgjøre et inngrep i en immaterialrettighet. Retten kan beslutte dette selv om mottakeren eller dennes representant er ukjent. Forføyningen skal i så fall besluttes uten innkalling til muntlig forhandling, og det skal ikke fastsettes en frist for saksøkeren til å reise søksmål om kravet. Fra det tidspunkt tollmyndighetene holder varer tilbake i samsvar med forføyningen, får mottakeren eller dennes representant stilling som saksøkt.

(2) For midlertidige forføyninger etter paragrafen her gjelder i tillegg til loven her reglene i tolloven §§ 15–1 til 15–5. § 34–4 gjelder ikke.

6. I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 10–51 bokstav f skal lyde:

- f) tilleggsatt etter ligningsloven § 10–2, tilleggsavgift etter lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift §§ 64 og 73, lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 44, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter § 3 og § 4 første ledd, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter § 3, og tilleggstill etter tolloven § 16–10.

§ 14–10 skal lyde:

(1) Salg av varer mv. etter tolloven §§ 4–2, 4–31, 16–12 og 16–14 skal skje gjennom namsmyndighetene etter reglene om tvangssalg i tvangsfullbyrdsloven kapittel 8 så langt de passer.

(2) Tollregionen kan begjære varen solgt 14 dager etter at skriftlig varsel er sendt tollskyldneren. Ved salg etter tolloven § 4–2 tredje ledd og § 16–14 skal tollskyldneren om mulig varsles. Har tollskyldneren ukjent adresse, kan salget skje 14 dager etter at varene er hentet inn eller tilbakeholdt etter tolloven §§ 4–2 og 16–12, eller når fristen tollregionen har satt for tollekspedisjon av varene er utløpt.

(3) Tollregionen kan velge mellom å selge varene i fortollet eller ufortollet stand.

(4) Salget avsluttes ved at salgssummen utbetales til de berettigede. Kostnadene ved tvangssalget dekkes forlods av salgssummen. Deretter dekkes kravet på toll, særavgifter og merverdiavgift før omkostningene ved lagerholdet. Panthavere og andre innehavere av begrensede rettigheter skal deretter ha dekning etter prioritet. Ved salg etter tolloven § 16–12 skal inndragningsbeløpet eller boten dekkes før krav etter tredje og fjerde punktum. Rettigheter som er rettsgyldig sikret i varen, skal likevel dekkes før de beløp tilbakeholdelsen gjelder, hvis ikke rettighetshaveren forsto eller burde forstått at varen skulle brukes til en overtredelse som nevnt i tolloven kapittel 16.

(5) Etter at samtlige krav er dekket, skal tollskyldneren ha et eventuelt overskytende beløp dersom han melder seg innen tre måneder etter at salget fant sted. Etter utløpet av denne fristen tilfaller beløpet statskassen.

21. des. Lov nr. 120 2007

Lov om endringer i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond

Ot.prp.nr.79 (2006–2007), Innst.O.nr.21 (2007–2008) og Besl.O.nr.38 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 18. desember 2007. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond gjøres følgende endringer:

§ 3 annet og tredje ledd skal lyde:

Kontantstrømmen framkommer som summen av postene i annet punktum, fratrukket postene i tredje punktum. I kontantstrømmen inngår:

1. de samlede skatte- og avgiftsinntekter av petroleumsvirksomheten som innkreves ifølge lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. og lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet
2. avgiftsinntekter ved utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen
3. avgiftsinntekter ved utslipp av NO_x i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen
4. inntekter som følge av Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten, definert som driftsinntekter og andre inntekter fratrukket driftsutgifter og andre direkte utgifter
5. statlige inntekter på nettooverskuddsavtaler i enkelte utvinningstillatelser
6. utbytte fra StatoilHydro ASA
7. overføringer fra Petroleumsforsikringsfondet
8. statens inntekter i forbindelse med fjerning eller annen disponering av innretninger på kontinentalsokkelen
9. statens eventuelle kjøp av andeler som ledd i Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten

Følgende poster trekkes fra:

1. statens direkte investeringer i petroleumsvirksomheten
2. statens utgifter til Petroleumsforsikringsfondet
3. statens utgifter i forbindelse med fjerning eller annen disponering av innretninger på kontinentalsokkelen
4. statens eventuelle kjøp av andeler som ledd i Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten

Netto finanstransaksjoner knyttet til petroleumsvirksomheten framkommer som summen av brutto inntekter ved salg av aksjer i StatoilHydro ASA, fratrukket følgende poster:

1. statlig kjøp av aksjer i StatoilHydro ASA, definert som markedsprisen staten betaler for aksjene
2. statlig kapitalinnskudd i StatoilHydro ASA og selskap som ivaretar statens interesser i petroleumsvirksomheten

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 121 2007**Lov om endring i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser**

Ot.prp.nr.7 (2007–2008), Innst.O.nr.24 (2007–2008) og Besl.O.nr.39 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 18. desember 2007. Fremmet av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser skal ny § 11a lyde:

§ 11a. Lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter

Kongen kan ved forskrift pålegge statlige, kommunale og fylkeskommunale myndigheter og offentligrettslige organer å ta inn klausuler i tjeneste- og bygge- og anleggskontrakter som inngås etter denne lov, som skal sikre lønns- og arbeidsvilkår som ikke er dårligere enn det som følger av gjeldende landsomfattende tariffavtale eller det som ellers er normalt for vedkommende sted og yrke.

Kongen kan ved forskrift pålegge oppdragsgivere å føre tilsyn med at klausulene blir overholdt, og iverksette tiltak overfor leverandøren ved manglende etterlevelse av klausulene.

II

Loven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 122 2007**Lov om endring i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. (forlengelse av midlertidig forbud mot xenotransplantasjon)**

Ot.prp.nr.54 (2006–2007), Innst.O.nr.5 (2007–2008) og Besl.O.nr.25 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 13. desember 2007. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. skal § 15 andre ledd lyde:

§ 6 a opphører å gjelde 1. januar 2009.

II

Loven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 123 2007**Lov om endringer i pasientrettighetsloven m.m. (ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet og justeringer etter rusreformen)**

Ot.prp.nr.53 (2006–2007), Innst.O.nr.10 (2007–2008) og Besl.O.nr.24 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 13. desember 2007. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Endring i følgende annen lov:

Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m.

I

I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter gjøres følgende endringer:

§ 2–1 andre ledd skal lyde:

Pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten. Retten gjelder bare dersom pasienten kan ha forventet nytte av helsehjelpen, og kostnadene står i rimelig forhold til tiltakets effekt. Spesialisthelsetjenesten skal fastsette en frist for når faglig forsvarlighet krever at en pasient som har en slik rettighet, senest skal få nødvendig helsehjelp.

§ 2–1 femte ledd skal lyde:

Dersom det regionale helseforetaket ikke kan yte helsehjelp til en pasient som har rett til nødvendig helsehjelp, fordi det ikke finnes et adekvat tilbud i riket, har pasienten rett til nødvendig helsehjelp fra tjenesteyter utenfor riket innen den frist som er fastsatt etter annet ledd.

§ 2–1 syvende ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om fastsettelse av og informasjon om tidsfristen for å yte helsehjelp som nevnt i annet ledd, herunder en frist for når barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet senest skal motta nødvendig helsehjelp. Departementet kan i forskrift også gi nærmere

bestemmelser om organiseringen av og oppgjøret for tjenester pasienten har rett til å motta fra privat tjenesteyter eller tjenesteyter utenfor riket etter fjerde ledd.

§ 2–2 første ledd skal lyde:

Pasient som henvises til sykehus, spesialistpoliklinikk eller institusjon som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk, som omfattes av § 2– 4, har rett til å få sin helsetilstand vurdert innen 30 virkedager fra henvisningen er mottatt. Det skal vurderes om det er nødvendig med helsehjelp, og gis informasjon om når behandlingen forventes å bli gitt. De regionale helseforetakene kan bestemme hvilke institusjoner som skal fastsette tidsfrist for å yte helsehjelp som nevnt i § 2–1 annet ledd når pasienten er henvist til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk.

§ 2–2 nytt femte ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet har rett til vurdering raskere enn innen 30 virkedager.

§ 2–3 skal lyde:

Etter henvisning fra allmennlege har pasienten rett til fornyet vurdering av sin helsetilstand av spesialisthelsetjenesten. Retten gjelder bare én gang for samme tilstand. Ved behov for tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk, gjelder retten til fornyet vurdering også etter henvisning fra sosialtjenesten.

§ 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Rett til valg av sykehus m.m.

Pasienten har rett til å velge på hvilket sykehus, distriktpspsykiatrisk senter eller institusjon som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk, eller behandlingssted i en slik institusjon, behandlingen skal foretas. Det er en forutsetning at institusjonen eies av et regionalt helseforetak eller har avtale med et regionalt helseforetak som gir pasienten en slik valgrett.

Pasienten kan ikke velge behandlingsnivå.

For pasienter under tvungen observasjon eller tvungent psykisk helsevern etter psykisk helsevernloven kapittel 3, gjelder ikke retten etter første ledd dersom dette vil være uforsvarlig eller i betydelig grad er egnet til å svekke formålet med det tvungne vernet. Tilsvarende gjelder for pasienter som tas inn på institusjon med hjemmel i sosialtjenesteloven §§ 6–2 og 6–2a, dersom dette vil være uforsvarlig eller i betydelig grad er egnet til å svekke formålet med inntaket. Retten etter første ledd gjelder heller ikke valg av senter for legemiddelassistert rehabilitering i spesialisthelsetjenesten dersom dette vil være uforsvarlig eller i betydelig grad egnet til å svekke formålet med behandlingen.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om innholdet og gjennomføringen av valgretten etter bestemmelsen her og om slike avtaler som er omtalt i første ledd.

II

I lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. gjøres følgende endringer:

§ 3–1 andre ledd skal lyde:

Regionale helseforetak skal utpeke det nødvendige antall helseinstitusjoner eller avdelinger i slike institusjoner innen helseregionen med tilsvarende plikt overfor pasienter som trenger psykiatrisk helsehjelp, og pasienter som trenger tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk.

§ 3–1a oppheves.

§ 3–14 andre ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrift med nærmere regler om gjennomføringen av opphold ved institusjoner som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk. Det kan herunder gis regler om fastsettelse av husordensregler og regler om pasientens rettigheter under oppholdet og vern om pasientens personlige integritet. Det kan dessuten gis regler om følgende tvangstiltak:

- a) adgang til å kreve urinprøver for kontrollformål
- b) kontroll av pasientens post
- c) forbud mot rusmidler og farlige gjenstander i institusjonen
- d) beslaglegging og tilintetgjøring av rusmidler og farlige gjenstander
- e) kroppsvisitasjon og ransaking av pasientens rom og eiendeler
- f) adgang til å nekte besøk
- g) adgang til å nekte permisjoner og annet fravær
- h) bruk av tvang i nødssituasjoner i tråd med alminnelige nødretts- og nødvergebetraktninger.

Ny § 3–16 skal lyde:

Kongen kan gi forskrift med nærmere regler om legemiddelassistert rehabilitering av rusmiddelmissbrukere og kan blant annet gi regler om:

- a) formål med legemiddelassistert rehabilitering
- b) kriterier for inntak og utskrivning
- c) krav om at det skal utarbeides individuell plan for alle pasienter i legemiddelassistert rehabilitering
- d) når individuell plan skal utarbeides og konsekvenser for behandlingen dersom individuell plan ikke foreligger
- e) ansvarsgrupper
- f) hvem som beslutter inntak og utskrivning fra legemiddelassistert rehabilitering
- g) adgang til å kreve urinprøver og blodprøver for kontrollformål.

Regler etter første ledd bokstav b og d kan gjøre unntak fra reglene i pasientrettighetsloven § 2–1 andre og fjerde ledd.

Nåværende § 3–16 blir ny § 3–17.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

21. des. Lov nr. 124 2007

Lov om endring i lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (endring av gebyr for pass til personer over 16 år)

Ot.prp.nr.9 (2007–2008), Innst.O.nr.19 (2007–2008) og Besl.O.nr.28 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 5. og 13. desember 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass skal § 3 fjerde ledd lyde:

Ved utstedelse og fornyelse av pass betales 450 kroner.

For pass til barn under 16 år betales 270 kroner.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Lov nr. 125 2007

Lov om endringer i lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven)

Ot.prp.nr.10 (2007–2008), Innst.O.nr.25 (2007–2008) og Besl.O.nr.36 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 18. desember 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

Lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven) endres slik:

§ 1 første ledd skal lyde:

Den som har lidd personskade som følge av en straffbar handling som krenker livet, helsen eller friheten, eller dennes etterlatte, har rett til voldsoffererstatning fra staten etter reglene i loven her. Hvis et barn har opplevd vold mot en nærstående person, og dette er egnet til å skade barnets trygghet og tillit, har barnet rett til oppreisning utmålt etter § 6. Barnet kan også kreve erstatning etter §§ 4 og 5. Voldsoffererstatning ytes selv om gjerningspersonen ikke kan straffes fordi vedkommende var utilregnelig som nevnt i straffeloven § 44 eller under 15 år, eller det foreligger overskridelse av nødverge som er straffri etter straffeloven § 48 fjerde ledd.

§ 2 første ledd skal lyde:

Voldsoffererstatning ytes når den skadevoldende handling har funnet sted her i riket, herunder Svalbard, om bord på norsk fartøy, boreplattform eller luftfartøy eller på innretning eller anlegg for utforskning eller utnyttning av undersjøiske naturforekomster på den norske del av kontinentalsokkelen.

§ 3 annet og tredje ledd skal lyde:

Søknaden må være fremsatt for Kontoret for voldsoffererstatning før erstatningskravet mot skadevolderen er foreldet etter reglene i foreldelsesloven. Det er likevel tilstrekkelig at søknaden fremsettes før skadevolderens eventuelle straffansvar er foreldet etter reglene i straffeloven eller før skadelidte fyller 21 år.

Erstatning ytes bare når den straffbare handlingen er anmeldt til politiet. Dessuten må søkeren ha krevd at erstatningskravet tas med i en eventuell straffesak mot skadevolderen. I særlige tilfeller kan erstatning ytes selv om vilkårene i leddet her ikke er oppfylt.

§ 7 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

Ved dødsfall har avdødes ektefelle, samboer, barn eller foreldre rett til erstatning for personskade etter reglene i § 4. Uten krav om personskade kan disse tilkjennes oppreisning etter reglene i § 6. I særlige tilfeller kan søsken tilkjennes erstatning og oppreisning som nevnt i leddet her.

For erstatning etter bestemmelsen her anses dødsfallet som ett skadetilfelle etter § 11.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Nedsettelse, lempning og reduksjon

Om nedsettelse eller bortfall av voldsoffererstatning på grunn av skadelidtes medvirkning m.v. gjelder skadeserstatningsloven § 5–1 tilsvarende.

Det skal ikke lempes eller reduseres som angitt i skadeserstatningsloven § 1–1, § 1–3 og § 5–2.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Saker som ikke byr på vesentlige tvilsspørsmål, kan avgjøres av nemndas leder alene. I slike saker kan nemnda også delegere vedtaksmyndighet til nemndas sekretariat.

§ 14 nytt femte ledd skal lyde:

Det kan i særlige tilfelle bestemmes at en part skal få dekket utgifter til innhenting av erklæringer fra lege, tannlege, psykolog og lignende.

II

Ikraftsetting og overgangsregler

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringene i § 1, § 3 og § 7 kommer ikke til anvendelse i tilfeller der det søkes om voldsoffererstatning på grunn av handlinger som har funnet sted før lovens ikrafttredelse.

Endringene i § 2, § 10, § 13 og § 14 kommer til anvendelse i tilfeller der det etter endringslovens ikrafttredelse fremsettes søknad om voldsoffererstatning.

21. des. Lov nr. 126 2007

Lov om endringer i straffeprosessloven (avgrensa dokumentinnsyn og provføring)

Ot.prp.nr.76 (2006–2007), Innst.O.nr.13 (2007–2008) og Besl.O.nr.34 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 18. desember 2007. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 vert følgjande endringar gjorte:

§ 28 tredje ledd fjerde punktum skal lyde:

Reglene i § 242 a tredje til syvende ledd gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 52 tredje ledd sjette og sjuande punktum vert oppheva.

§ 82 tredje ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Ved skjult etterforskning får mistenkte heller ikke stilling som siktet ved at påtalemyndigheten begjærer nekting av innsyn etter § 242 a.

Noverande tredje punktum vert nytt fjerde punktum.

§ 242 a skal lyde:

Etter begjæring fra statsadvokaten kan tingretten som en enkeltstående rettshandling, jf. § 272 a, ved kjennelse beslutte at påtalemyndigheten kan nekte den mistenkte og forsvareren innsyn i opplysninger som påtalemyndigheten ikke vil påberope som bevis i saken, når det om innsyn gis, kan være fare for

- a) en alvorlig forbrytelse mot noens liv, helse eller frihet,
- b) at muligheten for en person til å delta skjult i etterforskningen av andre saker som nevnt i andre ledd, blir vesentlig vanskeliggjort,
- c) at muligheten for politiet til å forebygge eller etterforske forbrytelser som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort fordi informasjon om andre saker eller om politiets metodebruk blir kjent, eller
- d) at politiets samarbeid med et annet lands myndigheter blir vesentlig vanskeliggjort.

Unntak fra dokumentinnsyn kan bare besluttes dersom det er strengt nødvendig og det ikke medfører vesentlige betenkeligheter av hensyn til den mistenktes forsvær.

Reglene i første ledd første punktum bokstav b til d gjelder bare i saker om en handling eller forsøk på en handling

- a) som etter loven kan medføre straff av fengsel i 5 år eller mer, eller

- b) som rammes av straffeloven kapittel 8 eller 9 eller § 162 eller av lov om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. § 5.

Forhøyelse av maksimumsstraffen ved gjentakelse av forbrytelser kommer ikke i betraktning.

Retten kan på vilkår som nevnt i første og annet ledd også nekte innsyn i opplysninger som er fremlagt for retten som grunnlag for avgjørelse om bruk av tvangsmidler som nevnt i §§ 200 a, 202 c, 202 e, 208 a, 210 a, 210 c, 216 a, 216 b, 216 m og 222 d.

Bestemmelsen i § 130 a sjette ledd gjelder tilsvarende så langt den passer. Foreligger det rettskraftig kjennelse om at det skal gis innsyn i opplysninger som er begjært unntatt etter bestemmelsen her, kan påtalemyndigheten likevel nekte innsyn dersom den innstiller strafforfølgningen.

Den mistenktes forsvarer plikter å bevare taushet om opplysninger han får innsyn i, men som den mistenkte nektes innsyn i etter bestemmelsen her.

Retten kan bare omgjøre en kjennelse om å nekte innsyn etter paragrafen her, dersom det har kommet til nye opplysninger. Fjerde ledd annet punktum gjelder tilsvarende. Rettens avgjørelse etter paragrafen her kan ikke brukes som ankegrunn.

Statsadvokatens begjæring etter første ledd og andre dokumenter knyttet til behandlingen av begjæringen inngår ikke i straffesaksdokumentene i den sak begjæringen knytter seg til, og skal ikke gjøres kjent for mistenkte og forsvareren. §§ 216 e annet ledd og 216 i første ledd første punktum gjelder tilsvarende. Kjennelsen skal meddeles den advokat som er særskilt oppnevnt etter § 100 a. Mistenkte og forsvareren skal likevel meddeles avgjørelse om å nekte innsyn i opplysninger etter paragrafen her, men skal ikke gjøres kjent med innholdet i kjennelsen. Ved skjult etterforskning kan meddelelse utsettes til den mistenkte får underretning om etterforskningen.

§ 264 sjette ledd andre punktum skal lyde:

Reglene i § 242 a tredje til syvende ledd gjelder tilsvarende.

§ 292 a første ledd første punktum skal lyde:

Etter begjæring fra aktor kan tingretten som en enkeltstående rettshandling, jf. § 272 a ved kjennelse beslutte at et vitne ikke skal forklare seg om forhold som påtalemyndigheten ikke vil påberope som bevis i saken, når det om forklaring gis, kan være fare for

- a) en alvorlig forbrytelse mot noens liv, helse eller frihet,
- b) at muligheten for en person til å delta skjult i etterforskningen av andre saker som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort,
- c) at muligheten for politiet til å forebygge eller etterforske forbrytelser som nevnt i annet ledd, blir vesentlig vanskeliggjort fordi informasjon om andre saker eller om politiets metodebruk blir kjent, eller
- d) at politiets samarbeid med et annet lands myndigheter blir vesentlig vanskeliggjort.

§ 292 a tredje og fjerde ledd skal lyde:

Retten kan på vilkår som nevnt i første og annet ledd også beslutte at et vitne ikke skal forklare seg om forhold som kan røpe opplysninger som er fremlagt for retten som grunnlag for avgjørelse om bruk av tvangsmidler som nevnt i §§ 200 a, 202 c, 202 e, 208 a, 210 a, 210 c, 216 a, 216 b, 216 m og 222 d.

Reglene i § 242 a fjerde til syvende ledd gjelder tilsvarende så langt de passer.

II

Loven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 127 2007

Lov om endringer i straffeprosessloven og tvisteloven m.m.

Ot.prp.nr.6 (2007–2008), Innst.O.nr.16 (2007–2008) og Besl.O.nr.27 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 5. og 13. desember 2007. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
- 2 Lov 28. april 1978 nr. 18 om behandling av forbrukertvister.
- 3 Lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven).
- 4 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 5 Lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.
- 6 Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfyllbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfyllbyrdelsesloven).
- 7 Lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner (eierseksjonsloven).
- 8 Lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova).
- 9 Lov 14. mai 2004 nr. 25 om voldgift.
- 10 Lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfyllbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover.
- 11 Lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven).
- 12 Lov 29. juni 2007 nr. 80 om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter m.m. (gjennomføring av Den europeiske patentkonvensjonen).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister vert det gjort følgjande endringar:

§ 18–3 første ledd skal lyde:

(1) De virkninger som følger av annen lovgivning av at søksmål er reist, inntretr når prosesskrivet som reiser saken eller inndrar kravet, er sendt, slik at fristen er avbrutt etter domstoloven § 146. For krav som settes fram i rettsmøte, inntretr virkningen når kravet settes fram.

§ 20–11 fjerde ledd andre punktum skal lyde:

Tvangsfullbyrdelsesloven § 3–4 første ledd gjelder tilsvarende for hva som godtas som sikkerhet.

§ 22–11 første ledd skal lyde:

(1) Redaktøren av et trykt skrift kan nekte å gi tilgang til bevis om hvem som er forfatter til en artikkel eller melding i skriftet eller kilden for opplysninger i det. Det samme gjelder bevis om hvem som er kilden for andre opplysninger som er betrodd redaktøren til bruk i dennes virksomhet.

I § 32–2 skal uttrykket «unntatt § 19–13» lyde:

unntatt § 19–13 første og annet ledd.

§ 32–12 skal lyde:

Tvangsfullbyrdelsesloven § 3–4 gjelder tilsvarende i saker om midlertidig sikring.

§ 32–13 andre ledd skal lyde:

(2) Tvangsfullbyrdelsesloven § 3–5 annet ledd gjelder tilsvarende.

I § 37–3 nr. 5 vert det gjort følgjande endringar:

Endringa i domstoloven § 20 andre ledd andre punktum skal lyde:

For skjønn, ekspropriasjonssaker og saker etter tvisteloven § 4–5 første ledd kan domstoladministrasjonen oppnevne et varamedlem som skal følge forhandlingene og tre inn i retten om lederen får forfall.

Endringane i domstoloven § 53, overskrifta i kapittel 4, §§ 71, 86 a, 87, 91, 95, 97, 98, 99, 101 og 105 vert oppheva.

Endringa i domstoloven § 119 første ledd skal lyde:

Har en part krevd at alle eller de fleste dommerne ved en domstol skal vike sete som ugilde til å delta i behandlingen av en sak, kan den nærmest overordnede domstol, eller Høyesteretts ankeutvalg dersom saken står for lagmannsretten, etter søknad fra domstolens formann beslutte at saken skal overføres til en annen domstol av samme orden. Den overordnede domstolens avgjørelse kan ikke angripes.

I § 37–3 nr. 14 vert det gjort følgjande endring:

Endringa i skifteloven § 22 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i tvisteloven første, annen, fjerde, femte og sjette del, med unntak for kapittel 5, 6 og 16 III, samt § 9–6 får, for så vidt de passer, og ikke annet er bestemt, tilsvarende anvendelse på tvister for tingretten under offentlig skiftebehandling, dog således at det med hensyn til bevis og bevisførsel gjelder samme regler som under hovedforhandling i sivile tvister. For adgangen til å opptre som prosessfullmektig gjelder tvisteloven § 3–3 første til fjerde ledd. Ved behandling av tvister ved allmennprosess og ved anke gjelder tvisteloven § 3–3 første til tredje ledd.

§ 37–3 nr. 17 skal lyde:

17. I lov 27. mai 1932 nr. 2 om veksler skal § 71 første ledd lyde:

Veksselforeldelsen avbrytes
ved at stevning er sendt til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at vekselkravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller for øvrig inndras i saken (jf. tvisteloven § 15–1) eller
ved at veksselfordringen anmeldes i skyldnerens bo dersom dette behandles av offentlige myndigheter eller
ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en leder varsel om søksmålet (tvisteloven § 15–9). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte foreldelsen ved likeledes å gi sin formann prosessvarsel.

§ 37–3 nr. 18 skal lyde:

18. I lov 27. mai 1932 nr. 3 om chekker skal § 53 første ledd lyde:

Sjekkforeldelse avbrytes
ved at stevning er sendt til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at sjekkkravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller for øvrig inndras i saken (jf. tvisteloven § 15–1) eller
ved at chekkfordringen anmeldes i skyldnerens bo dersom dette behandles av offentlige myndigheter eller

ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en leder varsel om søksmålet (tvisteloven § 15–9). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte foreldelsen ved likeledes å gi sin formann prosessvarsel.

§ 37–3 nr. 21 skal lyde:

21. I lov 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner skal § 30 nr. 2 lyde:

2. Arbeids- og velferdsetaten kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov la innhente forklaringer gjennom bevissikring etter reglene i tvisteloven § 28–3 tredje ledd og § 28–4 eller ved politiet. Krav om bevissikring fremmes for den tingrett hvor de som skal avhøres, bor eller oppholder seg eller realbevis skal undersøkes.

§ 37–3 nr. 22 skal lyde:

22. I lov 13. desember 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner skal § 39 nr. 2 lyde:

2. Arbeids- og velferdsetaten kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov la innhente forklaringer gjennom bevissikring etter reglene i tvisteloven § 28–3 tredje ledd og § 28–4 eller ved politiet. Krav om bevissikring fremmes for den tingrett hvor de som skal avhøres, bor eller oppholder seg eller realbevis skal undersøkes.

§ 37–3 nr. 25 vert oppheva.

Innleiinga til § 37–3 nr. 28 skal lyde:

28. I lov 29. mai 1953 nr. 1 om rett for handverkarar o.a. til å selja ting som ikkje vert henta skal § 4 første punktum lyde:

§ 37–3 nr. 31 skal lyde:

31. I lov 26. november 1954 nr. 3 om stønad ved krigsskade på person skal § 37 nr. 2 lyde:

2. Finner Arbeids- og velferdsetaten det påkrevd, kan bevis opptas i samsvar med tvisteloven.

§ 37–3 nr. 35 skal lyde:

35. I lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd skal § 45 lyde:

Arbeids- og velferdsetaten kan, dersom det finner det nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov, innhente forklaring gjennom bevissikring etter reglene i tvisteloven § 28–3 tredje ledd og § 28–4. Krav om bevissikring fremmes for den tingrett hvor de som skal avhøres, bor eller oppholder seg eller realbevis skal undersøkes.

I § 37–3 nr. 48 vert det gjort følgjande endringar:

Lov om toll § 8 nr. 3 bokstav b skal lyde:

- b. som vitneprov eller ved dokumenttilgang under rettergang.

Endringane i lov om toll § 39 første, fjerde og sjette ledd skal vere i andre, femte og sjuande ledd.

I § 37–3 nr. 49 skal endringa i lov om anke til Trygderetten § 23 femte ledd andre punktum vere i § 23 fjerde ledd andre punktum.

I § 37–3 nr. 50 skal innleiinga til endringa i forvaltningsloven § 27 tredje ledd tredje og fjerde punktum lyde:

§ 27 tredje ledd tredje og nytt fjerde punktum skal lyde:

I § 37–3 nr. 70 skal innleiinga til endringa i foreldelsesloven § 15 nr. 3 første og andre punktum lyde:

§ 15 nr. 3 første og nytt annet punktum skal lyde:

I § 37–3 nr. 77 skal endringa i barneloven § 29b andre ledd lyde:

For å vareta offentlege interesser har Arbeids- og velferdsetaten rett til å møte i ei slektskapssak og til å anke eller krevje gjenopning av saka. Retten skal gje melding til Arbeids- og velferdsetaten om saka og om nokon av partane ikkje møter.

I § 37–3 nr. 78 vert det gjort følgjande endringar:

Endringa i straffeprosessloven § 230 tredje ledd fjerde punktum skal vere i § 230 tredje ledd tredje punktum.

Endringa i § 277 andre ledd vert oppheva.

Endringa i straffeprosessloven § 281 første ledd nr. 2 skal lyde:

2) er uteblitt uten at det er opplyst eller sannsynliggjort at han har gyldig fravær eller

Endringa i straffeprosessloven § 288 andre ledd nr. 2 siste punktum skal lyde:

Kjennelsen trenger ikke grunner og kan ikke ankes.

I § 37–3 nr. 82 vert det gjort følgjande endringar:

§ 76 tredje ledd skal lyde:

Dersom krav etter første og annet ledd bringes inn for retten, treffer den sin avgjørelse ved dom.

§ 152 skal lyde:

Kjennelser som avgjør tvist om utlevering eller dekning av midler som er under tingrettens behandling, og dommer som nevnt i § 76 tredje ledd, er gjenstand for anke etter reglene om anke over kjennelser. Etter at partene har fått anledning til å uttale seg, kan retten bestemme at anke over kjennelse i tvist om anmeldte fordringer skal behandles etter reglene om anke over kjennelser.

Overfor kjennelser som åpner konkurs, kan gjenåpning kreves etter reglene for dommer i tvisteloven kapittel 31.

I § 37–3 nr. 94 vert det gjort følgjande endringar:

Endringane i sosialtjenesteloven §§ 9–8, 9–9, 9–10 og 9–10 a vert oppheva.

I § 37–3 nr. 97 vert det gjort følgjande endringar:

Endringa «I følgjande bestemmelser fjernes uttrykket «eller midlertidig sikring»» skal lyde:

§§ 1–3 første ledd, 1–6 tredje ledd, 2–1 annet ledd, 2–2 tredje ledd, 2–3 første ledd, 2–5 tredje ledd, 3–7 i nåværende tredje ledd og nåværende § 16–2 første ledd.

Endringa «I følgjande bestemmelser fjernes uttrykket «og midlertidig sikring»» skal lyde:

§§ 1–5 første til tredje ledd, 1–6 første ledd første og annet punktum, 1–7 første og annet punktum, 2–8 første ledd, 3–6 første ledd og nåværende 16–2 første ledd.

I endringa av § 1–9 bokstav b til d vert bokstavnummereringa b), c) og d) endra til (b), (c) og (d).

I § 4–1 nytt tredje og fjerde ledd vert leddnummereringa (3) og (4) teke bort.

§ 37–3 nr. 99 vert oppheva.

I § 37–3 nr. 110 vert det gjort følgjande endring:

Endringa i tomtefesteloven § 43 annet ledd annet punktum vert oppheva.

I § 37–3 nr. 111 vert uttrykket «Trygdens organer» i lov om folketrygd § 21–4 femte ledd erstatta med «Arbeids- og velferdsetaten».

I § 37–3 nr. 119 vert det gjort følgjande endring:

Innleiinga til endringa i § 12–5 første ledd annet og tredje punktum skal lyde:

§ 12–5 første ledd annet og tredje punktum skal lyde:

§ 37–3 nr. 127 vert oppheva.

I § 37–3 nr. 148 skal endringa i skattebetalingsloven 19–3 nr. 11 lyde:

I § 19–3 nr. 11 skal endringen av lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 11–1 nr. 4 fjerde punktum lyde:

Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14.

II

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene skal § 48 første ledd første punktum lyde:

Beslutter en ret etter § 47 at anmode en utenlandsk myndighet om bevisoptagelse, utfærdiges anmodningen av retten selv, men hvis den har flere medlemmer, av rettens leder.

III

I lov 28. april 1978 nr. 18 om behandling av forbrukertvister skal § 1 femte ledd lyde:

Tvisteloven § 1–3 får tilsvarende anvendelse.

IV

I lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven) skal § 89 a sjuande og nytt åttande ledd lyde:

Til alle saker som blir handsama etter paragrafen her, skal rettshavarar med eigedoms- eller bruksrett som saka kan tenkjast å få verknad for, bli stemna og innkalla av retten på den måten som er fastsett i lov 19. juni 1992 nr. 59 om bygdeallmenningar §§ 1–7 og 1–8.

Kjende rettshavarar med eigedoms- eller bruksrett som saka kan tenkjast å få verknad for, skal bli stemna og innkalla av retten også på den måten som er fastsett om forkynningar for dei alminnelege domstolane i domstolloven kapittel 9.

V

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker vert det gjort følgjande endringar:

§ 219 første ledd skal lyde:

Ved iverksetting av heftelse gjelder tvisteloven §§ 33–5 til 33–8 og denne lovs § 213 første ledd annet punktum tilsvarende.

§ 395 andre ledd første punktum skal lyde:

Kommisjonens leder utnevnes av Kongen i statsråd for en periode på 7 år uten adgang til gjenutnevning.

VI

I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr skal § 4 første ledd lyde:

Gebyrplikten for tvistemål, skjønn, tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring inntreer når saken er ført inn i sakslisten og for overprøving ved høyere instans innføring i dennes saksliste.

VII

I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse skal § 6–4 første ledd andre punktum lyde:

Første punktum gjelder ikke avgjørelser truffet under behandling ved allmennprosess.

VIII

I lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner vert det gjort følgjande endringar:

§ 26 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom det innen fristen etter tvangsfullbyrdelsesloven § 11–7 første ledd reises innvendinger mot tvangssalget som ikke er klart grunnløse, skal begjæringen om tvangssalg ikke tas til følge uten behandling ved allmennprosess.

§ 27 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Dersom det innen fristen etter tvangsfullbyrdelsesloven § 13–6 reises innvendinger mot fravikelsen som ikke er klart grunnløse, skal begjæringen om fravikelse ikke tas til følge uten behandling ved allmennprosess.

IX

I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag vert det gjort følgjande endringar:

§ 5–9 andre ledd skal lyde:

(2) Oppfører brukaren seg slik at det er fare for øydelegging eller vesentleg forringing av eigedommen, eller slik at det er til alvorleg plage eller sjenanse for andre brukarar i eigedommen, kan laget krevje fråviking frå bustaden etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13. Kravsmål om fråviking skal setjast fram for tingretten. Dersom det innan fristen etter tvangsfullbyrdelsesloven § 13–6 blir reist innvendingar mot fråvikinga som ikkje er klart grunnlause, skal kravsmålet om fråviking ikkje takast til følgje utan behandling ved allmennprosess.

§ 5–23 første ledd skal lyde:

(1) Oppfører andelseigaren seg slik at det er fare for øydelegging eller vesentleg forringing av eigedommen, eller slik at det er til alvorleg plage eller sjenanse for andre brukarar i eigedommen, kan laget krevje fråviking frå bustaden etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13. Kravsmål om fråviking kan setjast fram tidlegast samtidig med at det blir gitt pålegg etter § 5–22 om sal. Kravsmålet skal setjast fram for tingretten. Dersom det innan fristen etter tvangsfullbyrdelsesloven § 13–6 blir reist innvendingar mot fråvikinga som ikkje er klart grunnlause, skal kravsmålet om fråviking ikkje takast til følgje utan behandling ved allmennprosess.

X

I lov 14. mai 2004 nr. 25 om voldgift skal § 6 tredje ledd femte punktum lyde:

Søksmål om å sette til side en voldgiftsdom etter kapittel 9 behandles etter de alminnelige reglene i tvisteloven.

XI

I lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover skal i del III § 7–20 sjuande ledd første punktum i endringa av lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring lyde:

Ved utlegg i adkomstdokumenter til leierett eller boret til husrom underretter namsmannen vedkommende utleier eller selskap, jf. patentloven § 5–8.

XII

I lov 29. juni 2007 nr. 80 om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter m.m. (gjennomføring av Den europeiske patentkonvensjonen) skal i del I ny § 52 d første ledd første punktum i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter lyde:

Begjæring om administrativ overprøving kan bare begrunnes med at patentet er meddelt i strid med vilkårene i §§ 1 til 2, men likevel ikke med at patentet er meddelt til en annen enn den som er berettiget til oppfinnelsen, jf. § 1 første ledd.

XIII

Del I, XI og XII trer i kraft straks. Ellers trer lova her i kraft 1. januar 2008.

Endringa i straffeprosessloven § 395 andre ledd første punktum i del V vert også gitt verknad for funksjonstida til den som er leiar av kommisjonen for gjenopptaking av straffesaker når lova her trer i kraft.

21. des. Lov nr. 128 2007

Lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til ratifikasjon av den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade

Ot.prp.nr.77 (2006–2007), Innst.O.nr.17 (2007–2008) og Besl.O.nr.26 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 5. og 13. desember 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Endringer i følgende annen lov:

Lov 7. januar 2005 nr. 2 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og i enkelte andre lover.

I

I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) gjøres følgende endringer:

Kapitteloverskriften til kapittel 10 plasseres mellom § 182 og § 183 og skal lyde:

Kapittel 10 Ansvar for skade ved oljesøl

Nytt avsnitt I skal lyde:

I

Ansvar og erstatning etter reglene i den internasjonale konvensjon 2001 om erstatning for bunkersoljesølskade (bunkerskonvensjonen)

§ 183. Objektivt ansvar for skipets eier ved forurensningsskade forårsaket av bunkersolje, definisjoner

Skipets eier er uansett skyld ansvarlig for forurensningsskade forårsaket av bunkersolje. § 191 første ledd annet og tredje punktum gjelder tilsvarende.

Med forurensningsskade forårsaket av bunkersolje forstås i §§ 183 til 190:

- Skade eller tap som oppstår utenfor skipet, som skyldes forurensning voldt av bunkersolje som unnslipper eller tømmes fra skipet. Skade ved forringelse av miljøet, omfatter i tillegg til tapt fortjeneste likevel bare utgifter til rimelige tiltak for gjenoppretting som har vært eller vil bli foretatt.
- Utgifter, skade eller tap som følge av rimelige tiltak som er truffet etter en hendelse som forårsaker eller medfører umiddelbar og betydelig fare for skade som nevnt i bokstav a, og som har til formål å avverge eller begrense slik skade.

Med skip forstås i §§ 183 til 190 ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som ikke er omfattet av sjøloven § 191 tredje ledd.

Med bunkersolje forstås alle oljer som inneholder hydrokarboner, herunder smøreolje, til bruk til skipets drift eller fremdrift, samt alle rester av slik olje.

Med skipets eier forstås i §§ 183 til 190 eieren, herunder den registrerte eieren, rederen, bareboatbefrakteren, disponenten eller andre som står for sentrale funksjoner knyttet til driften av skipet.

Med registrert eier forstås i §§ 183 til 190 den som står oppført i skipsregisteret som eier, eller hvis skipet ikke er registrert, den som eier skipet.

Eies skipet av en stat, gjelder § 191 femte ledd annet punktum tilsvarende.

Med bunkerskonvensjonen forstås den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade.

Med konvensjonsstat forstås i §§ 183 til 190 stat som har sluttet seg til bunkerskonvensjonen.

§ 184. Ansvarsfritak

Reglene om ansvarsfritak og om lemping av ansvaret i § 192 gjelder tilsvarende for ansvaret etter §§ 183 til 190.

§ 185. Ansvarsbegrensning og kanalisering av ansvar

Erstatningskrav mot skipets eier for forurensningsskade forårsaket av bunkersolje kan bare gjøres gjeldende etter reglene i §§ 183 til 190. Reglene om kanalisering av ansvar mv. i § 193 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende for ansvaret etter §§ 183 til 190. Regelen om at ansvar ikke kan gjøres gjeldende, jf. § 193, skal likevel ikke gjelde for personer som er omfattet av definisjonen av «skipets eier» i § 183 femte ledd.

For begrensning av ansvaret til skipets eier gjelder reglene i kapittel 9.

§ 186. Forsikringsplikt, sertifikat

Registrert eier av et norsk skip med bruttotonnasje som, beregnet etter vedlegg I til den internasjonale skipsmålingskonvensjonen 1969, overstiger 1000 tonn, plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som nevnt i § 183 opp til de ansvarsgrenser som følger av London-konvensjonen 1976 om begrensning av sjørettslige krav slik den er endret ved endringsprotokollen av 1996, jf. ansvarsgrensene i § 175. Det skal utstedes sertifikat som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet. Uten gyldig sertifikat må skipet ikke seile under norsk flagg.

Bestemmelsen i første ledd første punktum gjelder tilsvarende for utenlandsk skip med bruttotonnasje som overstiger 1000 tonn, som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske delen av kontinentalsokkelen. Er skipet registrert i en konvensjonsstat, skal det ha sertifikat etter konvensjonen som viser at det foreligger forsikring eller annen sikkerhet. Annet punktum gjelder tilsvarende for skip som er registrert i en stat som ikke er konvensjonsstat.

For skip som eies av den norske stat eller av en annen stat, gjelder reglene i § 197 tredje ledd tilsvarende.

Departementet gir i forskrift regler om forsikring og sikkerhetsstillelse, herunder om hvilke vilkår forsikringen eller sikkerheten må oppfylle for å kunne godkjennes, samt om sertifikater og deres form, innhold, utstedelse og gyldighet, herunder at en institusjon eller organisasjon kan utstede sertifikat, og om bruk av og registrering av elektroniske sertifikater.

§ 187. Sanksjoner ved forsømt forsikringsplikt m.m.

Reglene i § 199 gjelder tilsvarende når et skip ikke har påbudt forsikring eller annen sikkerhet eller påbudt sertifikat etter reglene i § 186.

§ 188. Krav mot forsikringsgiveren

Erstatningskrav for forurensningsskade forårsaket av bunkersolje kan reises direkte mot den som har ytet pliktig forsikring eller stilt sikkerhet etter § 186 for skipets eiers erstatningsansvar etter § 183 (forsikringsgiveren). Forsikringsgiveren kan gjøre gjeldende begrensning av ansvaret, selv om skipets eier ikke har rett til ansvarsbegrensning.

Ved krav mot forsikringsgiveren som nevnt i første ledd, kan forsikringsgiveren også gjøre gjeldende de fritaksgrunner som skipets eier selv kunne gjort gjeldende. Derimot kan forsikringsgiveren overfor fordringshaverne ikke gjøre gjeldende innsigelser som forsikringsgiveren kan gjøre gjeldende overfor skipets eier. Forsikringsgiveren kan likevel gjøre gjeldende den innsigelse at skaden skyldes forsettlig feil av den registrerte eieren selv.

Når erstatningskrav som nevnt i første ledd omfattes av reglene om begrensning av ansvaret i § 172 a jf. § 175 a, kan også den delen av kravet som overstiger det beløpet som er dekket av den pliktige forsikringen etter § 186 jf.

§ 175, reises direkte mot den som har ytet forsikring eller stilt sikkerhet som dekker den overskytende delen av erstatningsansvaret. For slike krav gjelder reglene i første ledd annet punktum og annet ledd tilsvarende.

§ 189. Norske domstolars kompetanse og anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer

Reglene i § 203 første og annet ledd om norske domstolars kompetanse gjelder tilsvarende ved søksmål mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver om ansvar for forurensningsskade forårsaket av bunkersolje.

Rettskraftig dom mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver har bindende virkning her i riket og kan fullbyrdes her når den er tvangskraftig, såfremt dommen er avsagt i en konvensjonsstat og av en domstol som er kompetent til å avgjøre saken etter bunkerskonvensjonen artikkel 9.

§ 190. Virkeområdet for reglene i §§ 183 til 189

Reglene i §§ 183 til 189 om ansvar for forurensningsskade forårsaket av bunkersolje gjelder for:

- a) slik skade oppstått her i riket eller i norsk økonomisk sone,
- b) slik skade oppstått i en annen konvensjonsstat eller i en konvensjonsstats økonomiske sone, og
- c) utgifter ved tiltak for å avverge eller begrense slik skade, uansett hvor tiltaket er truffet.

§ 206 annet ledd gjelder tilsvarende ved forurensningsskade forårsaket av bunkersolje.

Reglene i §§ 183 til 189 gjelder ikke for krigsskip eller andre skip som eies eller brukes av en fremmed stat, og som på det tidspunkt da bunkersolje unnslipper eller tømmes fra skipet, utelukkende nyttes i statlig, ikke-

kommersielt øyemed. §§ 183 til 185 gjelder likevel når skade er oppstått her i riket eller i norsk økonomisk sone, eller det er truffet tiltak for å avverge eller begrense slik skade.

Reglene i §§ 183 til 189 gjelder ikke i den utstrekning de skulle komme i strid med Norges konvensjonsforpliktelser overfor stater som ikke har sluttet seg til bunkerskonvensjonen.

Avsnittsoverskriften før § 191 skal lyde:

II

Ansvar og erstatning etter reglene i den internasjonale konvensjon 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade (1992-ansvarskonvensjonen) og den internasjonale konvensjon 1992 om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade (1992-fondskonvensjonen) m.m.

I § 191 gjøres følgende endringer:

Første og annet ledd skal lyde:

Eieren av et skip er uansett skyld ansvarlig for forurensingsskade. Voldes slik forurensingsskade ved en serie hendelser med samme opphav, påhviler ansvaret den som er eier ved den første hendelsen. Er skaden oppstått ved en hendelse som involverer to eller flere skip som hver for seg transporterer olje, er hver eier ansvarlig, men slik at eierne hefter solidarisk for skade som ikke med rimelighet kan henføres til et bestemt skip.

Med forurensingsskade forstås i §§ 191 til 209:

- a) Skade eller tap som oppstår utenfor skipet og skyldes forurensning voldt av olje som unnslipper eller tømmes fra skipet. Skade ved forringelse av miljøet omfatter i tillegg til tapt fortjeneste likevel bare utgifter til rimelige tiltak for gjenoppretting som har vært eller vil bli foretatt.
- b) Utgifter, skade eller tap som følge av rimelige tiltak som er truffet etter en hendelse som forårsaker eller medfører umiddelbar og betydelig fare for skade som nevnt i bokstav a, og som har til formål å avverge eller begrense slik skade.

Tredje ledd første punktum skal lyde:

Med skip forstås i § 191 til § 209 ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som er konstruert eller tilpasset for transport av olje som last i bulk, med mindre annet er sagt, jf. § 208 første ledd.

Femte ledd skal lyde:

Med eier forstås for registrert skip den som står oppført i skipsregisteret som eier, eller, hvis skipet ikke er registrert, den som eier skipet. Eies et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne staten er registrert som skipets bruker, anses likevel selskapet som skipets eier.

Sjette ledd oppheves. Syvende til niende ledd blir nye sjette til åttende ledd.

I § 192 skal første ledd bokstav b lyde:

- b) i sin helhet skyldes en handling eller unnlattelse av tredjeperson for å volde skade, eller

I § 193 annet ledd gjøres følgende endringer:

bokstav a skal lyde:

- a) medlem av besetningen, ansatte hos eieren eller andre som eieren svarer for,

bokstav e skal lyde:

- e) noen som treffer tiltak for å avverge eller begrense skade eller tap som er omfattet av § 191, eller

bokstav f skal lyde:

- f) ansatte hos personer som er omfattet av bokstav b, c, d og e, eller andre som personer som nevnt i bokstav b, c, d eller e svarer for, unntatt person som selv har voldt skaden ved forsett eller grov uaktsomhet, og med forståelse av at slik skade sannsynligvis ville oppstå.

§ 197 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Annet punktum gjelder tilsvarende for skip registrert i en stat som ikke har sluttet seg til 1992-ansvarskonvensjonen.

§ 198 skal lyde:

Departementet gir nærmere forskrifter om forsikring og sikkerhetsstillelse, herunder om hvilke vilkår forsikringen eller sikkerheten må oppfylle for å kunne godkjennes, samt om sertifikater og deres form, innhold, utstedelse og gyldighet.

§ 201 annet ledd skal lyde:

For fondenes regresskrav mot skipets eier og dennes forsikringsgiver gjelder § 193 første ledd og § 200 tilsvarende. For fondenes regresskrav ellers gjelder alminnelige rettsregler.

§ 203 første ledd skal lyde:

Søksmål mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver om ansvar for forurensningsskade hører under norsk domstol dersom forurensningsskaden er oppstått her i riket eller i norsk økonomisk sone eller tiltak er foretatt for å avverge eller begrense slik forurensningsskade.

§ 208 første ledd første punktum skal lyde:

Oppstår det her i riket eller på den norske del av kontinentalsokkelen forurensningsskade voldt av olje som unnslipper eller uttømmes fra annet skip, boreplattform eller liknende flyttbar innretning enn nevnt i § 191 tredje ledd, og skaden ikke er omfattet av reglene i §§ 183 til 190, gjelder reglene i §§ 191 og 192 tilsvarende.

§ 503 første ledd første punktum skal lyde:

Krav om erstatning for forurensningsskade som nevnt i §§ 183, 191, 207 eller 208, eller om erstatning fra Det internasjonale erstatningsfond (1992) faller bort dersom ikke søksmål er reist innen 3 år fra den dag skaden, tapet eller utgiftene oppsto.

II

I lov 7. januar 2005 nr. 2 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og i enkelte andre lover oppheves del VII.

III

Stortinget samtykker i ratifikasjon av den internasjonale konvensjon om erstatningsansvar for bunkersoljeskade, 2001.

IV

1. Del I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Del II og III trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 129 2007

Lov om endringer i aksjeloven, allmennaksjeloven og enkelte andre lover (fusjon og fisjon over landegrensene)

Ot.prp.nr.78 (2006–2007), Innst.O.nr.7 (2007–2008) og Besl.O.nr.35 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 18. desember 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister.
- 2 Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).
- 3 Lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven).

I

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) gjøres følgende endringer:

I kapittel 13 skal nytt avsnitt VII lyde:

VII. Fusjon over landegrensene

§ 13–25. Virkeområde mv.

(1) Bestemmelsene i §§ 13–25 til 13–36 gjelder fusjon mellom ett eller flere allmennaksjeselskaper og ett eller flere utenlandske selskaper med begrenset ansvar som har sitt registrerte forretningskontor eller sitt hovedkontor i en annen EØS-stat, og som er underlagt lovgivningen i en annen EØS-stat enn Norge. Et allmennaksjeselskap kan bare fusjoneres med et utenlandsk selskap etter første punktum som har en selskapsform som etter sin stats selskapslovgivning svarer til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Også aksjeselskap kan delta i en fusjon som nevnt i første og annet punktum, og reglene i §§ 13–25 til 13–36 gjelder i så fall også for aksjeselskapet.

(2) Ved fusjon etter første ledd gjelder følgende regler tilsvarende for det norske selskapet så langt de passer og med de tilpasninger som følger av §§ 13–25 til 13–36:

1. § 13–2 første ledd. Begrensningen i § 13–2 første ledd nr. 2 gjelder likevel ikke dersom det etter lovgivningen som et av de deltakende selskapene er underlagt, er adgang til å gjennomføre fusjon med et tillegg til vederlaget i aksjer som overstiger 20 prosent av det samlede vederlaget,
2. § 13–3 annet og tredje ledd,
3. §§ 13–4 og 13–5,
4. § 13–8 nr. 1 og 2 og § 13–9,
5. §§ 13–11 til 13–16,
6. § 13–17 annet ledd,

7. § 13–18 første, tredje og fjerde ledd,
8. § 13–19,
9. §§ 13–21 til 13–23.

§ 13–26. Utarbeidelse av fusjonsplan

(1) Styret i allmennaksjeselskapet skal sammen med de kompetente organer i de utenlandske selskapene som deltar i fusjonen, utarbeide en felles fusjonsplan. Planen skal undertegnes av styret.

(2) Fusjonsplanen skal minst angi:

1. selskapenes selskapsform, foretaksnavn og registrerte forretningskontor, herunder forslag om dette for det overtakende selskapet etter fusjonen,
2. bytteforholdet mellom aksjer eller selskapsandeler og eventuelt vederlag i tillegg til aksjer eller selskapsandeler som skal ytes til aksjeeierne i det overdragende selskapet,
3. regler om tildeling av aksjer eller selskapsandeler i det overtakende selskapet,
4. sannsynlige virkninger av fusjonen for sysselsettingen i selskapene,
5. fra hvilket tidspunkt aksjene eller selskapsandelene gir rett til utbytte i det overtakende selskapet, og alle særlige vilkår som gjelder for å utøve denne retten,
6. fra hvilket tidspunkt transaksjoner i et overdragende selskap regnskapsmessig skal anses å være foretatt for det overtakende selskapets regning,
7. hvilke rettigheter aksjeeiere med særlige rettigheter og innehavere av tegningsrett som nevnt i §§ 11–1, 11–10 og 11–12 i det eller de overdragende selskapene skal ha i det overtakende selskapet eller hvilke tiltak som foreslås til fordel for slike rettighetshavere,
8. enhver særlig rett eller fordel som skal tilfalle de uavhengige sakkyndige, medlemmer av selskapets kontroll- eller tilsynsorganer, medlemmer av styret, daglig leder eller tilsvarende beslutningstakere,
9. vedtekter for det overtakende selskapet etter fusjonen,
10. fremgangsmåten for fastsettelse av nærmere regler for arbeidstakernes innflytelse i det overtakende selskapet, der dette er relevant,
11. opplysninger om vurderingen av de eiendeler og forpliktelser som overføres til det overtakende selskapet,
12. datoen for de deltakende selskapenes årsregnskap som har dannet grunnlag for fastsettelsen av vilkårene for fusjonen.

§ 13–27. Rapport om fusjonen

(1) I tillegg til det som er fastsatt i § 13–9, skal styrets rapport om fusjonen redegjøre for den betydning fusjonen kan få for kreditorene og aksjeeierne i selskapet.

(2) Rapporten skal gjøres tilgjengelig for aksjeeierne og de tillitsvalgte, eller for de ansatte i selskapet, senest en måned før generalforsamlingen skal behandle fusjonsplanen.

§ 13–28. Sakkyndig redegjørelse for fusjonsplanen

(1) Styret i hvert selskap som deltar i fusjonen, skal sørge for at det utarbeides en sakkyndig redegjørelse for fusjonsplanen. Redegjørelsen skal utarbeides av en eller flere uavhengige sakkyndige. Selskapene kan likevel i fellesskap anmode den ansvarlige myndighet i en EØS-stat hvor et av de deltakende selskapene er registrert, om å oppnevne en eller flere uavhengige sakkyndige, eller i fellesskap engasjere en eller flere uavhengige sakkyndige som er godkjent av en slik myndighet, til å gjennomgå den felles fusjonsplanen og utarbeide en felles skriftlig redegjørelse til alle aksjeeierne i de deltakende selskapene.

(2) Som uavhengig sakkyndig etter første ledd annet punktum skal benyttes en statsautorisert eller registrert revisor. Det samme gjelder der selskapene engasjerer norsk uavhengig sakkyndig etter reglene i første ledd tredje punktum. Departementet kan i forskrift bestemme at også andre yrkesgrupper kan benyttes som uavhengige sakkyndige etter første ledd.

(3) Redegjørelsen skal minst ha det innhold som følger av § 13–10. Redegjørelsen skal gjøres tilgjengelig for aksjeeierne senest en måned før generalforsamlingen skal behandle fusjonsplanen. Dersom felles skriftlig redegjørelse etter første ledd tredje punktum er utarbeidet på et annet språk enn norsk, svensk eller dansk, skal en autorisert oversettelse av redegjørelsen til norsk gjøres tilgjengelig for aksjeeierne innen fristen i annet punktum.

(4) Kravet om sakkyndig redegjørelse etter første til tredje ledd gjelder ikke dersom samtlige aksjeeiere i selskapene som deltar i fusjonen, samtykker til dette.

§ 13–29. Melding og kunngjøring av fusjonsplanen

I tillegg til det som er fastsatt i § 13–13, skal meldingen til Foretaksregisteret og Foretaksregisterets kunngjøring inneholde opplysninger om:

1. selskapsform, foretaksnavn og registrert forretningskontor for hvert av selskapene som deltar i fusjonen,
2. registeret der hvert av selskapene er registrert, og selskapenes registreringsnummer,
3. fremgangsmåten for utøvelse av rettigheter som tilkommer kreditorer og mindretallsaksjeeiere, der dette er relevant, i hvert av selskapene, samt adressen hvor fullstendige opplysninger om reglene for denne fremgangsmåten kan fås kostnadsfritt.

§ 13–30. Vilkår for godkjenning av fusjonsplanen

Generalforsamlingen kan sette som vilkår for å godkjenne fusjonsplanen at en etterfølgende generalforsamling i selskapet uttrykkelig godkjenner de ordninger som fastsettes for arbeidstakernes innflytelse i det overtakende selskapet.

§ 13–31. Fusjonsattest

(1) Når fristen for innsigelse etter § 13–15, jf. § 13–25 annet ledd nr. 5, er utløpt for et allmennaksjeselskap som deltar i fusjonen, og forholdet til de kreditorer som har fremsatt innsigelse etter § 13–16 er avklart, skal selskapet gi melding til Foretaksregisteret om at det har oppfylt vilkårene for å gjennomføre fusjonen. Foretaksregisteret skal utstede en attest som bekrefter at de dokumenter og formaliteter som kreves forut for fusjonen, er utarbeidet og gjennomført.

(2) Dersom det overtakende selskapet skal være underlagt lovgivningen i en annen EØS-stat enn Norge, skal et allmennaksjeselskap som deltar i fusjonen, sende attesten etter første ledd sammen med en kopi av fusjonsplanen som er godkjent av generalforsamlingen, til den ansvarlige myndighet i denne EØS-staten innen seks måneder etter tidspunktet for utstedelse av attesten.

§ 13–32. Registrering av fusjonen

(1) Skal det overtakende selskapet være underlagt lovgivningen i Norge, skal fusjonen registreres i Foretaksregisteret når følgende vilkår er oppfylt:

1. alle utenlandske selskaper som deltar i fusjonen, har meldt fusjonsattesten fra den ansvarlige myndigheten i den EØS-staten selskapet er registret, innen seks måneder etter tidspunktet for utstedelse av attesten, sammen med en kopi av fusjonsplanen som er godkjent av generalforsamlingen i selskapet,
2. alle selskapene som deltar i fusjonen, har godkjent fusjonsplanen på samme vilkår,
3. ordninger for arbeidstakernes innflytelse er fastsatt i samsvar med § 13–34, der dette er relevant,
4. det overtakende selskapet er lovlig stiftet der fusjonen gjennomføres ved stiftelse av nytt selskap,
5. lovgivningen for øvrig ikke er til hinder for å registrere fusjonen.

(2) Ved fusjoner som nevnt i første ledd skal Foretaksregisteret uten opphold underrette registreringsmyndighetene i de EØS-statene der de deltakende selskapene er registrert, om at fusjonen har trådt i kraft.

(3) Dersom det overtakende selskapet skal være underlagt lovgivningen i en annen EØS-stat enn Norge, skal fusjonen registreres i Foretaksregisteret når Foretaksregisteret har mottatt melding fra registreringsmyndigheten hvor det overtakende selskapet er registrert, om at fusjonen har trådt i kraft.

§ 13–33. Rettsvirkninger av fusjonen

(1) En fusjon over landegrensene skal ha de rettsvirkninger som følger av § 13–17 første ledd nr. 1 til 6. I tillegg skal fusjonen ha som virkning at de deltakende selskapenes rettigheter og plikter som følger av arbeidsavtaler eller arbeidsforhold og som gjelder på det tidspunkt fusjonen trer i kraft, overføres til det overtakende selskapet.

(2) Rettsvirkningene av fusjonen inntreffer på det tidspunkt som er fastsatt i lovgivningen som regulerer det overtakende selskapet. Dersom det overtakende selskapet skal være underlagt norsk rett, inntreffer rettsvirkningene når fusjonen blir registrert i samsvar med § 13–32 første ledd.

§ 13–34. Arbeidstakernes innflytelse

Kongen gir i forskrift nærmere regler om arbeidstakernes innflytelse i det overtakende selskapet, herunder om avgjørelse av tvister. Reglene i forskriften gjelder i stedet for tilsvarende regler i denne lov eller annen lovgivning om arbeidstakernes rett til representasjon i styrende organer.

§ 13–35. Ugyldighet

(1) Søksmål med påstand om at et allmennaksjeselskaps beslutning om fusjon over landegrensene skal kjennes ugyldig, må reises før Foretaksregisteret har utstedt fusjonsattest etter § 13–31. Søksmål som reises etter utløpet av fristen, skal avvises.

(2) Retten som et søksmål etter første ledd er brakt inn for, kan beslutte at søksmålet skal ha oppsettende virkning for utstedelse av fusjonsattesten etter § 13–31 eller for registrering av fusjonen etter § 13–32.

(3) En fusjon over landegrensene kan ikke kjennes ugyldig etter at fusjonen har trådt i kraft.

§ 13–36. Fusjon over landegrensene mellom morselskap og heleid datterselskap

Ved fusjon over landegrensene der et selskap eier samtlige aksjer i et eller flere andre selskap som deltar i fusjonen, gjelder §§ 13–25 til 13–35 med følgende tilpasninger:

1. Fusjonsplanen skal inneholde de opplysninger som følger av § 13–26 annet ledd nr. 1, nr. 4 og nr. 6 til 12.
2. § 13–28 om sakkyndig redegjørelse gjelder ikke.
3. § 13–3 annet ledd (jf. § 13–25 annet ledd nr. 2) om generalforsamlingens godkjenning av fusjonsplanen gjelder ikke for det overdragende selskapet.

I kapittel 14 skal nytt avsnitt III og ny § 14–12 lyde:

III. Fisjon over landegrensene

§ 14–12. Fisjon over landegrensene

(1) Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder fisjon hvor de deltakende selskapene er eller skal være underlagt lovgivningen i minst to forskjellige EØS-stater.

(2) Et allmennaksjeselskap kan delta i en fisjon etter første ledd dersom følgende vilkår er oppfylt:

1. lovgivningen som de øvrige deltakende selskapene er eller skal være underlagt, er ikke til hinder for å gjennomføre fisjonen,
2. lovgivningen som det eller de overtakende selskapene er eller skal være underlagt, gir de ansatte minst like gode representasjonsrettigheter som det som følger av rådsdirektiv 2005/56/EF artikkel 16.

(3) I et norsk overdragende selskap gjennomføres fisjonen etter reglene i fjerde ledd. I et norsk overtakende selskap gjennomføres fisjonen etter reglene om stiftelse i kapittel 2 (fisjon ved stiftelse av nytt selskap) eller etter reglene om kapitalforhøyelse i kapittel 10 (fisjon ved overføring til et eksisterende selskap), med de særregler som følger av fjerde ledd.

(4) For gjennomføringen av en fisjon over landegrensene gjelder følgende regler tilsvarende så langt de passer:

1. § 14–1, § 14–2 første og annet ledd og § 14–3 tredje ledd,
2. § 13–26, jf. § 14–4 første ledd annet punktum nr. 1 og 2, og § 13–7 og § 13–8 nr. 1 og 2,
3. § 13–9, jf. § 13–27, og § 13–10,
4. § 13–11 og forskrift fastsatt i medhold av § 13–34,
5. §§ 13–12 og 13–13, jf. § 13–29,
6. § 13–30,
7. §§ 14–5 og 14–6,
8. §§ 13–14 til 13–16 og §§ 13–31 og 13–32,
9. § 13–17, jf. § 13–33,
10. §§ 14–8, 14–9 og 14–11,
11. § 13–35.

II

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) gjøres følgende endringer:

I kapittel 13 skal nytt avsnitt VII og ny § 13–25 lyde:

VII. Fusjon over landegrensene

§ 13–25. Fusjon over landegrensene

Ved fusjon mellom ett eller flere aksjeselskaper og ett eller flere utenlandske selskaper med begrenset ansvar som har sitt registrerte forretningskontor eller sitt hovedkontor i en annen EØS-stat, og som er underlagt lovgivningen i en annen EØS-stat enn Norge, gjelder bestemmelsene i §§ 13–25 til 13–36 i lov om allmennaksjeselskaper tilsvarende. Et aksjeselskap kan bare fusjoneres med et utenlandsk selskap etter første punktum som har en selskapsform som etter sin stats selskapslovgivning svarer til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

I kapittel 14 skal nytt avsnitt III og ny § 14–12 lyde:

III. Fisjon over landegrensene

§ 14–12. Fisjon over landegrensene

Ved fisjon hvor de deltakende selskapene er eller skal være underlagt lovgivningen i minst to forskjellige EØS-stater, gjelder bestemmelsene i lov om allmennaksjeselskaper § 14–12 tilsvarende.

III

I lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister skal § 7 nr. 2 annet ledd tredje punktum lyde:

Arbeidsretten kan ikke behandle tvister som knytter seg til tariffavtaler inngått etter bestemmelser gitt i eller i medhold av SE-loven § 3 om arbeidstakernes innflytelse i et europeisk selskap, SCE-loven § 3 om arbeidstakernes innflytelse i et europeisk samvirkeforetak eller allmennaksjeloven § 13–34, jf. aksjeloven § 13–25, om arbeidstakernes innflytelse ved fusjon over landegrensene.

IV

I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) skal § 1–9 lyde:

Som fusjon regnes sammenslåing som nevnt i aksjeloven § 13–2 og allmennaksjeloven § 13–2, samt sammenslåing som omfatter annen regnskapspliktig og som gjennomføres på tilsvarende måte. Som fusjon regnes også en sammenslåing som nevnt i allmennaksjeloven §§ 13–25 til 13–36, jf. aksjeloven § 13–25, om fusjoner over landegrensene når kontantvederlaget som ytes til aksjeeierne i det overdragende selskapet ikke overstiger 20 prosent av det samlede vederlaget.

V

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) skal § 13–5 annet ledd annet punktum lyde:

Reglene i aksjeloven kapitlene 13 og 14 og § 4–26 gjelder tilsvarende for gjensidige forsikringsselskaper, med unntak av reglene i aksjeloven §§ 13–25 og 14–12.

VI

Loven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 130 2007**Lov om endringar i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (overføring av oppgåver frå politiet til Lotteritilsynet)**

Ot.prp.nr.4 (2007–2008), Innst.O.nr.8 (2007–2008) og Besl.O.nr.22 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 13. desember 2007. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. vert følgjande endringar gjort:

§ 4 første ledd skal lyde:

Lotteritilsynet gir tillatelse og godkjenning etter bestemmelsene i denne lov, og skal føre kontroll med at bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven blir overholdt. Lotteritilsynet avgjør saker som er lagt til Lotteritilsynet i eller i medhold av loven her. Departementet kan gi generelle pålegg til Lotteritilsynet, men ikke instruere Lotteritilsynet i enkeltsaker.

§ 4 b vert oppheva.

§ 4 c andre ledd skal lyde:

Autorisasjon gis av Lotteritilsynet.

§ 8 andre ledd skal lyde:

Forhånds- eller etterhåndstrekning foretas av Lotteritilsynet eller annen myndighet etter departementets bestemmelse. Ved lotterier som nevnt i § 7 foretas trekning av arrangøren.

II

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

21. des. Lov nr. 131 2007**Lov om endringar i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (handheving av forbodet mot pyramidespill)**

Ot.prp.nr.5 (2007–2008), Innst.O.nr.9 (2007–2008) og Besl.O.nr.23 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 13. desember 2007. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. vert følgjande endringar gjort:

Lovas tittel skal lyde:

Lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven)

Kapittel III overskrifta skal lyde:

Kapittel III. Lotterivirksomhet. Sanksjoner

§ 12 nytt fjerde ledd skal lyde:

Når det er rimelig grunn til mistanke om overtredelse av § 16, har kontrollmyndigheten adgang til å gjennomføre slik granskning og besiktigelse som den finner nødvendig.

§ 16 nytt fjerde ledd skal lyde:

Lotteritilsynet kan kreve skriftlig bekreftelse fra overtrederen på at overtredelse av første og andre ledd skal opphøre.

II

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

21. des. Lov nr. 132 2007**Lov om endringer i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell**

Ot.prp.nr.68 (2006–2007), Innst.O.nr.18 (2007–2008) og Besl.O.nr.29 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 5. og 13. desember 2007. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd oppheves.

Ny § 3 a skal lyde:

§ 3 a. Kommunens ansvar

Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Kommunene har ansvar for å organisere en klinisk veterinæravakt utenom ordinær arbeidstid.

§ 26 oppheves.

II

Loven gjelder fra 1. januar 2008.

21. des. Lov nr. 133 2007**Lov om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven)**

Ot.prp.nr.69 (2006–2007), Innst.O.nr.12 (2007–2008) og Besl.O.nr.40 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 18. desember 2007. Fremja av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) skal det gjerast desse endringane:

§ 2 første ledd skal lyde:

Loven gjelder etablering og drift av alle serveringssteder der det foregår servering av mat og/eller drikke og hvor forholdene ligger til rette for fortæring på stedet.

§ 3 nytt tredje ledd skal lyde:

Kommunen kan sette som vilkår for bevillingen at krav i §§ 3 og 5 oppfylles innen en nærmere fastsatt tidsfrist.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Daglig leder

Serveringsstedet skal ha en daglig leder som har det reelle ansvar for den daglige drift av serveringsstedet. Daglig leder må være myndig.

§ 5 første ledd skal lyde:

Serveringsstedets daglige leder må ha gjennomført en etablererprøve.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Krav til vandel

Bevillingshaver, daglig leder og personer som har vesentlig innflytelse på virksomheten, må ha utvist uklanderlig vandel i forhold til straffelovgivningen, skatte- og avgiftslovgivningen, regnskapslovgivningen, lov om forbud mot diskriminering på grunnlag av etnisitet, religion mv. Personer som nevnt i første punktum må heller ikke ha begått lovbrudd i forhold til annen lovgivning på en måte som vil være uforenlig med drift av serveringssted.

Person som eier en vesentlig del av virksomheten eller av selskap som driver virksomheten eller som oppebærer en vesentlig del av dens avkastning eller i kraft av sin stilling som leder har vesentlig innflytelse på den, vil alltid anses å ha vesentlig innflytelse på virksomheten.

Ved vurderingen av bevillingshavers og andre personers vandel etter første ledd kan det ikke tas hensyn til forhold som er eldre enn fem år.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Konsolidering av eierandeler

I vurderingen av om en person har vesentlig innflytelse på virksomheten, regnes vedkommendes eierandeler eller stemmer sammen med eierandeler eller stemmer som tilhører følgende personer:

- 1) ektefelle eller person som vedkommende bor sammen med i ekteskapslignende forhold,
- 2) slektninger i rett oppstigende eller nedstigende linje samt søsken,
- 3) ektefelle til person som nevnt i nr. 2 eller person som bor i ekteskapslignende forhold sammen med person som nevnt i nr. 2.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Krav til søknaden

Den som vil etablere et serveringssted skal sende skriftlig søknad til kommunen. Søknaden skal inneholde følgende opplysninger:

- a) navn og adresse på den for hvis regning serveringsstedet skal drives. Dersom serveringsstedet drives av en juridisk person, skal det også gis opplysninger om organisasjonsnummer og eiersammensetning,
- b) angivelse av det sted hvor serveringsstedet skal drives,
- c) navn og adresse på daglig leder og personer som etter § 6 har vesentlig innflytelse på virksomheten,
- d) dokumentasjon av faglige kvalifikasjoner i henhold til § 5,
- e) skatteattest for den for hvis regning serveringsstedet skal drives.

I tillegg kan kommunen, når den finner det påkrevet, kreve fremlagt:

- a) leiekontrakt,
- b) finansieringsplan,
- c) driftbudsjett og
- d) likviditetsbudsjett.

Opplysningene som nevnt i andre ledd må kreves uten ugrunnet opphold etter at kommunen har mottatt søknad om serveringsbevilling.

Serveringssteder som er børsnoterte, plikter ikke å legge frem informasjon som er taushetsbelagt etter verdipapirhandelloven og børsloven med forskrifter.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Opplysnings- og meldeplikt

Politiet, skatte- og avgiftsmyndighetene, tollmyndighetene, Mattilsynet, Arbeidstilsynet, Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda plikter uten hinder av taushetsplikt å gi de opplysninger som kommunen anser nødvendige for behandling av saker etter denne lov.

Dersom politiet, skatte- og avgiftsmyndighetene, tollmyndighetene, Mattilsynet, Arbeidstilsynet, Likestillings- og diskrimineringsombudet eller Likestillings- og diskrimineringsnemnda avdekker forhold som de har grunn til å anta har vesentlig betydning for bevillingsspørsmålet eller i vurderingen av om stedet bør stenges etter §§ 18 eller 19, plikter de av eget tiltak og uten hinder av taushetsplikt, å informere kommunen om dette.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om opplysnings- og meldeplikten.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Politiet kan foreta nødvendig inspeksjon av serveringssteder ved mistanke om lovbrudd knyttet til serveringsvirksomheten.

§ 13 noverande tredje ledd blir fjerde ledd.

§ 14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) skifte av daglig leder,

§ 15 nytt første ledd skal lyde:

Kommunen kan i forskrift fastsette åpningstider for de serveringsstedene som ligger i kommunen.

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Vedtak om å innskrenke åpningstidene fastsatt etter kommunale forskrifter kan tidligst tre i kraft tre måneder etter at vedtaket er truffet.

I § 16 skal overskrifta lyde:

§ 16. Ordensvakter og bortvisning av gjester

§ 16 nytt andre og tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om godkjenning av ordensvakter.

Personer som gjentagne ganger har brutt serveringsstedets ordensregler eller forstyrrer ro og orden i virksomheten, kan i særlige tilfeller nektes adgang for kortere eller lengre tid. Beslutning om bortvisning skal være skriftlig, begrunnet og angi hvor lenge utestengingen skal vare. Beslutning om bortvisning foretas av politiet.

§ 17 første ledd skal lyde:

Politiet kan stenge et serveringssted for inntil syv dager dersom det er nødvendig:

- a) for å stanse forstyrrelser av den offentlige ro og orden eller når omstendighetene gir grunn til frykt for slike forstyrrelser,
- b) for å ivareta enkeltpersoners eller allmennhetens sikkerhet,
- c) for å avverge eller stanse lovbrudd.

§ 18 skal lyde:

§ 18. *Suspensjon av bevilling*

Kommunen kan straks sette en serveringsbevilling ut av kraft midlertidig dersom dette er nødvendig for å avverge eller stanse lovbrudd, og det er skjellig grunn til å tro at bevillingen vil bli kalt tilbake etter § 19, eller at bevillingshaveren vil bli fradømt retten til å drive serveringsstedet etter straffeloven § 29 første ledd bokstav b).

Kommunen kan straks stenge et serveringssted inntil videre dersom dette er nødvendig for å stanse brudd på lovgivning som nevnt i § 6 første ledd. Slik stenging skal opphøre når forholdene som lå til grunn for stengingsvedtaket, er rettet.

§ 19 andre ledd skal lyde:

I vurderingen av om serveringsbevilling bør tilbakekalles skal det blant annet legges vekt på overtredelsens art, overtredelsens grovhet, om det foreligger gjentakelser, om noen tilknyttet serveringsstedet, jf. § 6 første ledd, kan klandres for overtredelsen og hva som er gjort for å rette opp forholdet.

§ 21 første ledd ny bokstav e skal lyde:

- e) unnlater å melde endringer til kommunen etter § 14.

II

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Gjeldende åpningstidsbestemmelser ved ikrafttreddelsen av denne endringslov gis virkning inntil det er fastsatt kommunale forskrifter, dog ikke lenger enn ett år.
3. Endringen i § 3 gjelder ikke for serveringssteder som før ikrafttreddelsen av denne loven ikke var omfattet av lovens virkeområde, jf. § 2.
4. Kravet etter § 5 om etablererprøve gjelder ikke for daglig leder i virksomhet som er i drift ved ikrafttreddelsen av denne endringslov.

26. nov. Nr. 1530 2007

Forskrift om endring i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet

Hjemmel: Fastsatt av styret for Det teologiske Menighetsfakultet 26. november 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 3–7, § 3–8, § 3–9, § 3–10, § 3–11, § 4–5, § 4–7, § 4–8, § 5–1 og § 7–1. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 2. november 2005 nr. 1367 om opptak, studier og eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 19 oppheves.

§ 3 nåværende nr. 20–26 blir nr. 19–25.

§ 17 nr. 2 skal lyde:

2. For andre eksamener enn de som er nevnt i punkt 1 har en student anledning til å fremstille seg til eksamen i samme eller tilsvarende emne maksimalt tre ganger. Et utvalg oppnevnt av rektor kan i særlige tilfeller gi dispensasjon for et fjerde og siste eksamensforsøk. Dersom en student unnlater å møte til eksamen uten gyldig grunn, regnes det som om studenten har gått opp til eksamen én gang. Studenter som har gyldig grunn for fravær under eksamen har ikke brukt et eksamensforsøk. Det gjelder egne regler for vurdering av bestått praksis, jf. § 18.

§ 20 første ledd skal lyde:

Studieutvalget vedtar programplan for studieprogram i forbindelse med etablering av nytt studieprogram etter forslag fra fagrådene. Fagrådet vedtar emnebeskrivelser og endringer i programplaner og emnebeskrivelser så fremt endringene ikke medfører betydelige endringer i studiets målsetting, innhold og ressursrammer. Fagseksjonene eller faggruppene utarbeider forslag til emnebeskrivelser.

§ 21 andre ledd skal lyde:

For emner med studiekraav som skal være fullført før avsluttende vurdering skal det i emnebeskrivelsen gis regler om:

1. Antallet arbeider som skal være med i mappen
2. Arten og omfanget av de enkelte arbeidene
3. Hvor mange av arbeidene som skal danne grunnlag for eksamenskarakteren, og hvordan disse skal velges ut, eventuelt om studenten selv velger hvilket/hvilke arbeider som skal danne grunnlag for karakteren
4. Innbyrdes vekt dersom to eller flere arbeider skal danne grunnlag for karakteren
5. Tillatte hjelpemidler ved avsluttende eksamen.

Det skal i et emneark/emnehefte, som skal foreligge senest ved semesterstart, gis regler om:

- a) Rekkefølge for innlevering av de enkelte arbeidene, ev. om studenten selv kan velge rekkefølgen
- b) Innleveringsfrist for de enkelte arbeidene
- c) I hvilken form eller på hvilket medium arbeidene skal leveres inn.

§ 22 tredje ledd skal lyde:

Det skal framgå klart av programplan eller emnebeskrivelse hvilke eksamener og vurderinger studenten skal ta underveis og framgangsmåten ved fastsetting av karakter, herunder innbyrdes vektning av deleksamen mv. Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal prøves i hvert emne. Dette kan skje i form av avsluttende vurdering, mappevurdering, vurderinger underveis, eller på annen måte i henhold til programplan/emnebeskrivelse. Det kan unntaksvis fastsettes at enkelte emner ikke skal ha slik vurdering. Det skal da kreves at studenten har deltatt i undervisningen, etter nærmere bestemmelse angitt i emnebeskrivelsen. Rektor kan fastsette Utfyllende reglement for eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet.

§ 23 nr. 1 skal lyde:

1. Dersom det i emnebeskrivelsen er angitt studiekraav (f.eks. godkjente obligatoriske oppgaver, undervisning, deltagelse i obligatoriske kurs, obligatorisk praksis eller lignende) vil studenten bare ha rett til avsluttende vurdering dersom disse kravene er overholdt.

§ 25 nr. 10 første ledd skal lyde:

10. For eksamen under masternivå gjelder det pensum og den eksamensform som til enhver tid er fastsatt for denne eksamen. Unntatt fra dette er utsatt eksamen, hvor det er samme pensum og eksamensform som ved den foregående ordinære eksamen.

§ 26 skal lyde:

Eksamensformene som eksamen omfattes av gis i Utfyllende reglement for eksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet.

Det skal bestemmes i emnebeskrivelsen hvilke av disse eksamensformene som skal brukes og hvor lang tid studenten har til disposisjon. Det kan bestemmes at en form skal brukes alene eller i kombinasjon med andre, og det kan fastsettes at eksamen kan eller skal gjennomføres som gruppeeksamen.

§ 30 skal lyde:

En student som har gått opp til eksamen, kan frivillig avbryte denne (trekke seg) innen studenten forlater sin plass ved avslutningen av den formelle prøvingen. Trekk i løpet av en skriftlig eksamensdag skal meldes til hovedvakten ved eksamen. Trekk under eksamen anses som stryk, men gir ikke rett til ny eksamen.

§ 32 skal lyde:

Dersom en eksamen/et emne opphører, kan studenten gå opp etter det pensum som gjaldt ved ordinær eksamen i inntil to år. Normalt avlegges eksamenen/emnet med eksamensformen klausurprøve.

§ 34 skal lyde:

Eksamensoppgaver utformes etter behov på norsk og/eller engelsk, eventuelt på andre språk i samsvar med programplanen for studieprogrammet.

Besvarelsen følger normalt språket som er fastsatt for studieprogrammet. Studiesjefen kan ved søknad åpne for besvarelse på andre språk.

§ 41 skal lyde:

Ved siden av de generelle, kvalitative beskrivelsene av vurderingskriterier i § 38 nr. 2, benyttes fag- og nivåspesifikke vurderingskriterier vedtatt av styret 16. juni 2003. De fagspesifikke vurderingskriteriene skal være tilgjengelige for studentene. Dersom det blir utarbeidet retningslinjer til bruk for sensor(ene) ved den enkelte eksamen, skal denne være tilgjengelig for enhver etter at sensurvedtaket er kunngjort.

§ 45 nr. 2 skal lyde:

2. For å få bachelorgraden utstedt fra Det teologiske Menighetsfakultet, er det et vilkår at minst 60 av de avlagte studiepoengene som danner grunnlag for graden, er avlagt ved Det teologiske Menighetsfakultet.

§ 46 og § 47 skal lyde:

§ 46. Krav til innhold og sammensetning av mastergrad

1. For å få tildelt mastergrad av 90 studiepoengs omfang må studenten ha bestått emner som er fastsatt i programplanen. Omfanget av det selvstendige arbeidet fastsettes i programplanen. Det er obligatorisk med veiledning av det selvstendige arbeidet. For å få mastergrad av 90 studiepoengs omfang utstedt fra Det teologiske Menighetsfakultet, må normalt avhandlingen med metodelære pluss 30 studiepoeng som danner grunnlag for graden, være avlagt ved Det teologiske Menighetsfakultet.
2. For å få tildelt mastergrad av 120 studiepoengs omfang må kravene som er fastsatt i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad være oppfylt. I tillegg må studenten ha bestått emner som er fastsatt i programplanen for 2-årig mastergrad. Omfanget av det selvstendige arbeidet fastsettes i programplanen. Det er obligatorisk med veiledning av det selvstendige arbeidet. For å få mastergraden utstedt fra Det teologiske Menighetsfakultet, må 60 studiepoeng som danner grunnlag for graden, være avlagt ved Det teologiske Menighetsfakultet. Det er normalt en forutsetning at masteravhandlingen leveres ved Det teologiske Menighetsfakultet.
3. For å få tildelt mastergrad av 300 studiepoengs omfang må kravene som er fastsatt i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad være oppfylt. I tillegg må studenten ha bestått emner som er fastsatt i programplanen for 5-årig mastergrad. Omfanget av det selvstendige arbeidet fastsettes i programplanen. Det er obligatorisk med veiledning av det selvstendige arbeidet. For å få mastergraden utstedt fra Det teologiske Menighetsfakultet, må minst 60 studiepoeng være avlagt ved institusjonen, og av disse må minst 40 studiepoeng ligge på 500-nivå. Normalt kreves det at avhandlingen leveres ved Det teologiske Menighetsfakultet.
4. Institusjonen kan etter faglig begrunnet søknad dispensere fra disse bestemmelsene. Styret kan fastsette unntak fra bestemmelsene i pkt. 1–3 for grader og yrkesutdanninger som gis i samarbeid med andre norske eller utenlandske institusjoner.

§ 47. Krav til innhold og sammensetning av graden cand.theol.

For å få tildelt graden cand.theol. av 360 studiepoengs omfang må studenten ha bestått emner som er fastsatt i programplanen for graden cand.theol.

Examen philosophicum og examen facultatum skal inngå i grunnlaget for graden. Det kan gjøres unntak fra kravet om examen philosophicum og examen facultatum for studenter med bachelorgrad eller tilsvarende grad fra norsk eller utenlandsk utdanningsinstitusjon hvor det ikke er krav om examen philosophicum og/eller examen facultatum, når graden i sin helhet inngår i cand.theol.-graden.

For å få cand.theol.-graden utstedt fra Det teologiske Menighetsfakultet må emner på 60 studiepoeng som danner grunnlag for graden være avlagt ved institusjonen.

Ved innpassing fra andre institusjoner er det en forutsetning at til sammen normalt minimum 180 studiepoeng er avlagt ved institusjoner som gir profesjonsutdanning i teologi (cand.theol.).

Programplanen kan angi andre krav som forutsetning for innpassing av ekstern utdanning.

§ 48 tredje ledd skal lyde:

Ved oppnådd mastergrad av 90/120 studiepoengs omfang angis betegnelsen *erfaringsbasert master i [studieprogrammets navn]* på vitnemålet. I tillegg oppgis eventuell studieretning, samt tittel på det selvstendige arbeidet. Emnene som inngår i graden dokumenteres ved karakterutskrift.

§ 51 skal lyde:

Det teologiske Menighetsfakultet avgjør søknad om godskriving av grad, yrkesutdanning, fag eller emne fra en institusjon som går inn under lov om universiteter og høyskoler.

Ved godskriving av utdanning som tidligere har inngått i beregningsgrunnlaget for en grad eller som del av en grad eller yrkesutdanning, må en student i tillegg ha avlagt minst 60 nye studiepoeng før det kan utstedes et nytt vitnemål eller tildeles en ny grad.

Styret kan selv fastsette krav om inntil 90 nye studiepoeng for bestemte utdanninger.

§ 53 skal lyde:

Studenter som avlegger eksamen i emner som faglig sett dekker hverandre helt eller delvis, får redusert den samlede studiepoengsummen for de aktuelle emnene. Studiesjefen fatter vedtak om slik reduksjon på bakgrunn av innstilling fra den fagseksjon som er ansvarlig for emnet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

13. des. Nr. 1531 2007**Forskrift om taksering av formues-, inntekts- og fradragposter til bruk ved likningen for inntektsåret 2007**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 13. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

*Kapittel 1. Generell del (fast eiendom, lønnstakere, private forhold, mv.)**§ 1–1. Formuessatser*

Er ikke annet bestemt i den enkelte paragraf nedenfor eller i takseringsreglene for øvrig, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 1–1–1. Bolig- og fritidseiendommer

Hvis ikke annet fremgår av reglene nedenfor, skal likningsverdiene for bolig- og fritidseiendommer (herunder i boligselskap) for inntektsåret 2007 heves med 10 prosent i forhold til inntektsåret 2006.

Har en bolig- eller fritidseiendom steget i verdi fra 1. januar 2007 pga. påkostninger mv., kan likningsverdien likevel heves utover denne satsen. Det samme gjelder dersom påkostninger mv. er foretatt tidligere uten å være tatt hensyn til pga. manglende eller ufullstendige opplysninger til likningsmyndighetene.

Ligger likningsverdien på enkelte eiendommer vesentlig over takstnivået for sammenlignbare eiendommer ellers i kommunen, kan tillegget reduseres eller falle bort.

Omsetning av en eiendom gir i seg selv ikke grunnlag for endring av likningsverdien. Bestemmelsene ovenfor gjelder selv om det er fastsatt endrede eiendomsskattetakster i kommunen.

Ved første gangs taksering av nybygde eiendommer skal likningsverdien verken overstige 30 prosent av eiendommens kostpris inkludert grunn, eller 30 prosent av eiendommens markedsverdi.

Etablerte likningsverdier som overstiger 30 prosent av markedsverdien, skal settes ned når skattyter har dokumentert markedsverdien. Likningsverdien skal i slike tilfeller settes til maksimalt 30 prosent av dokumentert markedsverdi.

Fastsettelse av likningsverdi for tomter og annen fast eiendom enn bolig- og fritidseiendom eid utenfor virksomhet, følger reglene i § 2–1–1.

§ 1–1–2. Private biler, private motorsykler og private snøscootere

Private biler/motorsykler/snøscootere verdsettes med utgangspunkt i hovedimportørs listepris ved registrering som ny:

Registreringsår som ny

2007	75 prosent
2006	65 prosent
2005	55 prosent
2004	45 prosent
2003	40 prosent
2002	30 prosent
2001	20 prosent
1992 t.o.m 2000	15 prosent
1978 t.o.m 1991	1 000 kr

Årsmodell 1977 eller eldre anses som veterankjøretøy og verdsettes til antatt salgsverdi.

Har kjøretøyet av spesielle grunner gått særskilt ned i verdi, kan verdien settes lavere enn hva som følger av skalaen ovenfor.

§ 1–1–3. Campingvogner

Campingvogner verdsettes med utgangspunkt i campingvognens listepris som ny etter skalaen i § 1–1–2.

§ 1–1–4. Lystfartøy

Båt med antatt salgsverdi (medregnet motor og fast utstyr) på kr 50 000 eller høyere, regnes som lystfartøy. Salgsverdien kan i utgangspunktet settes til 75 prosent av forsikringssummen. Er båten ikke forsikret, settes verdien til antatt salgsverdi.

§ 1–1–5. Innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt

Innbo og annet løsøre (unntatt motorkjøretøy, campingvogn og lystfartøy, som omfattes av bestemmelsene ovenfor) kan vanligvis verdsettes i forhold til forsikringssummen slik:

Av de første kr 1 000 000 settes likningsverdien til 10 prosent = kr 100 000

Av de neste kr 400 000 settes likningsverdien til 20 prosent = kr 80 000

Av det overskytende regnes 40 prosent.

Er forsikringssummen ikke kjent, for eksempel ved kollektiv hjemforsikring, eller når innbo og løsøre ikke er forsikret, kan antatt gjenanskaffelsesverdi tre i stedet for forsikringssummen ved beregningen ovenfor.

Båt, unntatt lystfartøy som nevnt i § 1–1–4, som ikke er forsikret, eller som er særskilt forsikret (dvs. ikke inngår i en ordinær innbo- eller løsøreforsikring), holdes utenfor verdsettelsesberegningen ovenfor. Er båten særskilt forsikret, kan den vanligvis verdsettes til 75 prosent av forsikringssummen. Er båten ikke forsikret, settes verdien til antatt salgsverdi.

Formue som faller inn under § 1–1–5, er bare skattepliktig med den del av samlet verdi som overstiger kr 100 000.

§ 1–2. *Inntektssatser*

Skattepliktig overskudd på utgiftsgodtgjørelser til lønnstakere

§ 1–2–1. *Kostbesparelse*

Har arbeidstakeren under pendleropphold fri kost eller får kost dekket etter regning, verdsettes kostbesparelsen til kr 71 per døgn. Er arbeidstakerens kost dekket etter regning eller ved administrativ forpleining på tjenestereise, skal det ikke gjøres tillegg for kostbesparelsen. Der satsene under § 1–2–2 og § 1–2–3 anvendes, skal det ikke gjøres tillegg for kostbesparelse, da dette er tatt hensyn til i satsene.

§ 1–2–2. *Godtgjørelse til kost og losji ved tjenestereiser/opphold med overnatting – innenlands*

Når godtgjørelse for kost på tjenestereiser med overnatting eller opphold utenfor hjemmet er utbetalt med inntil: kr 460 per døgn for skattytere som har bodd på hotell mv., og skattyter i tillegg selv betaler frokosten kr 261 per døgn for skattytere som har bodd på pensjonat mv. hvor de ikke kan stille noe mat selv, heller ikke frokost og aftens eller kr 169 per døgn for andre skattytere som bor på hybel/brakk med kokemuligheter (privat overnatting), kan det med de reservasjoner som følger nedenfor, legges til grunn at godtgjørelsen ikke har gitt noe overskudd. Forutsetningen er at skattyteren må dekke de reelle kostnader til kost selv, uten subsidiering mv. fra arbeidsgiver eller annen oppdragsgiver. Småutgifter og tillegg for kostbesparelse er inkludert i alle satsene ovenfor.

Godtgjørelse etter de to høyeste satsene anses bare medgått fullt ut når skattyter kan legitimere å ha bodd på hotell eller pensjonat. Ved manglende legitimasjon benyttes laveste sats.

Godtgjøres det at det ikke er forsvarlig og/eller hensiktsmessig – bl.a. sett i forhold til krav til hygiene mv. – å tilberede frokost eller aftens på oppholdsstedet, kan pensjonatsatsen benyttes.

Er godtgjørelsen utbetalt med høyere satser enn nevnt ovenfor, vil merutbetalingen være skattepliktig med mindre full kostnadsdokumentasjon framlegges.

Har arbeidstaker fri kost og losji (administrativ forpleining) på tjenestereiser med overnatting, og i tillegg får utbetalt godtgjørelse til dekning av småutgifter, anses inntil kr 40 per døgn av godtgjørelsen ikke å gi overskudd.

Nattillegg utbetalt for tjenestereiser i samsvar med satser og legitimasjonskrav i statlig særavtale, anses ikke å ha gitt skattepliktig overskudd.

Den framlagte legitimasjon må være i samsvar med Skattedirektoratets forskrift 22. november 1999 nr. 1160 § 6–13 om krav til legitimasjon vedrørende fradrag for merkostnader til kost og losji ved arbeidsopphold utenfor hjemmet.

§ 1–2–3. *Godtgjørelse til kost og losji ved tjenestereiser/opphold utenfor hjemmet med overnatting – utenlands*

Utbetalt kostgodtgjørelse på tjenestereise med overnatting eller ved opphold utenfor hjemmet kan godkjennes som medgått inntil satsene etter statens utenlandsregulativ for vedkommende land, når skattyteren gjennom reiseregning legitimerer at han har bodd på hotell.

Kan skattyteren ikke legitimere å ha bodd på hotell eller pensjonat, legges laveste sats under § 1–2–2 til grunn.

Nattillegg utbetalt i samsvar med satser og legitimasjonskrav i statlig regulativ (særavtale) for tjenestereiser anses ikke å ha gitt skattepliktig overskudd.

Satsene for nattillegg og kostgodtgjørelse reduseres med 25 prosent f.o.m. 29. døgn ved lengre sammenhengende opphold på ett sted.

Har arbeidstaker fri kost og losji (administrativ forpleining) på tjenestereiser med overnatting, og i tillegg får utbetalt godtgjørelse til dekning av småutgifter, anses inntil kr 60 per døgn av godtgjørelsen ikke å gi overskudd.

Se vedlegg 1 som viser satser for kostgodtgjørelse og nattillegg for statstjenestemenns tjenestereiser i utlandet.

§ 1–2–4. *Kost på tjenestereiser uten overnatting*

Når det ytes kostgodtgjørelse etter statens satser eller lavere satser på tjenestereiser som ikke medfører overnatting, anses dette ikke å gi skattepliktig overskudd. Kostgodtgjørelsen må være utbetalt i samsvar med de øvrige vilkår som framgår av særavtale for reiser innenlands for statens regning.

Overstiger godtgjørelsen statens satser, vil merutbetalingen utgjøre et skattepliktig overskudd med mindre full kostnadsdokumentasjon framlegges.

Se vedlegg 2 for vilkår og satser.

§ 1–2–5. *Langtransportsjåfører – kost ved kjøring i utlandet*

Er godtgjørelse til kost for langtransportsjåfører for kjøring i utlandet utbetalt med inntil kr 300 per døgn, kan det normalt legges til grunn at godtgjørelsen ikke har gitt overskudd. Satsen inkluderer småutgifter.

§ 1–2–6. Beskatning av overskudd på kilometergodtgjørelse utbetalt etter kilometersatser for bruk av privat bil mv.

Bilgodtgjørelse etter statens satser er skattefri, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–15–8.

Bilgodtgjørelse som overstiger statens satser vil gi et skattepliktig overskudd.

Ved overskuddsberegningen skal godtgjørelsen sammenholdes med følgende satser:

For de første 9 000 km i inntektsåret: kr 3,00 pr. km (kr 3,05 pr. km)

Over 9 000 km: 2,40 pr. km (2,45 pr. km)

(Tallene i parentes gjelder ansatte med arbeidssted i Tromsø.)

Kravene til legitimasjon i forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 til skattebetalingsloven § 3 sjette ledd, om fritak for forskuddstrekk, gis tilsvarende anvendelse her.

Har skattyter fått tillegg etter statens satser for passasjerer, økes satsene ovenfor med kr 0,50 per km per passasjer. Når skattyter har fått særskilt tillegg for kjøring på skogs- og anleggsvei, økes fradragssatsen med kr 0,70 per km. Mottas godtgjørelse for å ta med seg utstyr og materiell som på grunn av vekt og/eller beskaffenhet for øvrig ikke er naturlig å plassere i bagasjerom eller på takgrind, økes fradragssatsene med kr 0,50 per km (f.eks. tilhenger).

En skattyter som kjører minst 6 000 km i tjenesten årlig, kan kreve å bli lignet etter regnskap. Samme likningsmåte må da fastholdes for en og samme bil, bl.a. av hensyn til avskrivninger og den skattemessige behandling ved salg mv., med mindre det gjennomføres uttaksbeskatning.

Underskudd på godtgjørelse for bruk av bil kan godkjennes til fradrag for yrkesbil som lignes etter regnskap. Ved bruk av privatbil i yrket (under 6 000 km), vil differanse som oppstår når godtgjørelsen utgjør et mindre beløp enn et fradrag beregnet etter en sats på kr 3,00 per km i yrket (arbeidssted i Tromsø kr 3,05), også komme til fradrag.

Når det blir utbetalt godtgjørelse for yrkeskjøring med motorbåt under 50 HK, vil det ved overskuddsberegningen i alminnelighet kunne nyttes en fradragssats på kr 3,10 per km. Ved bruk av motorbåt med motor fra og med 50 HK, kan nyttes en fradragssats på kr 6,00 per km. Ved bruk av snøscooter, kan nyttes en fradragssats på kr 6,10 per km. Ved bruk av moped eller lett motorsykel kan nyttes en fradragssats på kr 1,35 per km. Ved bruk av tung motorsykel, kan nyttes en fradragssats på kr 2,45 per km.

Se vedlegg 2 for satser ved bruk av egen bil fastsatt etter statens særavtale.

§ 1–2–7. Godtgjørelse ved bruk av egen sykkel i yrket

Godtgjørelsen anses ikke å gi skattemessig overskudd når betalingen ligger innenfor satsene i statens særavtale. Satsen er kr 1,00 per km.

§ 1–2–8. Smusstillegg – skattefri del

Ved ligningen regnes 1/3 av smusstillegget som skattefritt, men i alminnelighet ikke over kr 1 700.

§ 1–2–9. Utstyrsgodtgjørelse til idrettsdommere

Utstyrsgodtgjørelse til idrettsdommere innen lagidretter hvor det er nødvendig med spesielt utstyr, som f.eks. sko, drakt, beskyttelse mv., med inntil kr 220 per oppdrag, anses ikke å gi skattepliktig overskudd. Vilåret er at samlet utstyrsgodtgjørelse fra samme oppdragsgiver ikke overstiger kr 2 200 per år. Det er videre en forutsetning at dommeren faktisk har kostnader til slikt utstyr, og at slike kostnader ikke blir dekket på annen måte.

Utstyrsgodtgjørelsen kan utbetales i tillegg til beløp som kan utbetales skattefritt etter sktl. § 5–15 (1) bokstav i, jf. forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensnings av lønnsoppgaveplikt § 1.

§ 1–2–10. Redskaps- og verktøyhold mv.

Ved likningen kan det legges til grunn at godtgjørelse på kr 25,00 pr time som skogsarbeidere mottar til dekning av kostnader ved hold av motorsag og annen redskap (avskrivning, vedlikehold og driftskostnader), ikke gir skattepliktig overskudd.

Verdsettelse av naturalytelser**§ 1–2–15. Særregler ved fastsettelse av fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil**

I særlige tilfeller hvor listeprisen klart ikke står i forhold til fordelene ved den private bruk, kan fordelene fastsettes ved skjønn, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13–5 annet ledd.

Forutsatt at vilkårene for å anvende nevnte unntaksbestemmelse er oppfylt ved at standardfordelen (jf. skatteloven § 5–13 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13) basert på listepris blir for høy, og at firmabilordningen varer hele året, skal den skjønsmessige fordelene settes til minimum kr 42 000.

Dersom standardfordelen basert på listepris blir for lav, kan man ved fastsettelsen av fordelene benytte en hjelpestørrelse som multipliseres med den/de relevante prosentsatsen (-e) etter standardregelen (jf. skatteloven § 5–13 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13). Ved fastsettelsen av fordelene kan man normalt benytte markedsverdien som hjelpestørrelse.

Ved privat bruk av arbeidsgivers bil som faller utenfor standardreglene iht. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13–1 annet ledd, beregnes fordelene etter en sats på kr 2,85 per km. Denne satsen brukes både for arbeidsreiser og for annen privatkjøring med unntak av arbeidsreiser og besøksreiser som overstiger 4 000 km. Overstiger arbeidsreisene/besøksreisene 4 000 km til sammen i inntektsåret, brukes en sats på kr 1,40 per km for overskytende antall kilometer med slik kjøring.

§ 1–2–16. Fordel ved erverv av brukt datautstyr i arbeidsforhold

Fordel ved erverv av datautstyr i arbeidsforhold, settes til differansen mellom markedsverdi og det vederlag den ansatte har betalt for datautstyret. Kan ikke annen verdi spesifikt påvises, legges følgende markedsverdi til grunn:

Utstyr som er mindre enn 1 år gammelt:	100 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er mellom 1 og 2 år gammelt:	60 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er mellom 2 og 3 år gammelt:	30 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er 3 år eller eldre:	kr 1 000 (inklusive merverdiavgift)

Med opprinnelig kostpris menes arbeidsgivers faktiske anskaffelseskostnader inklusive merverdiavgift og fratrukket eventuelle rabatter.

§ 1–2–17. Fordel ved kost og losji når fordelene ikke er fastsatt etter tariff

Etter skatteloven § 5–12 tredje ledd settes fordelene til den verdien som er fastsatt for beregning av forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 6 nr. 2.

Med hjemmel i skattebetalingsloven § 6 nr. 2, jf. § 2–1 i forskrift 21. juni 1993 nr. 546, har Skattedirektoratet i melding 6/2006 fastsatt følgende satser for kost og losji:

Fritt opphold (kost og losji)	kr 99 per dag
Fri kost (alle måltider)	kr 71 per dag
Fri kost (to måltider)	kr 55 per dag
Fri kost (ett måltid)	kr 37 per dag
Fritt losji (eget eller delt rom)	kr 28 per dag

Det skal bare regnes med det antall dager som arbeidstakeren faktisk mottar slike ytelser.

Verdsettelse av særskilte ytelser**§ 1–2–20. Tariffestet brenselstilskudd til prester**

Tilskudd til lys og brensel i prestebolig regnes ikke å gi skattepliktig overskudd når utbetalingen er i samsvar med reglene om utgiftsrefusjon fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet.

Presteboliger nord for polarsirkelen:

Overstiger utgiftene til lys og brensel kr 18 397 per år, betaler staten 75 % av de overskytende utgifter.

Presteboliger sør for polarsirkelen:

Overstiger utgiftene til lys og brensel kr 34 397 per år, betaler staten 75 % av de overskytende utgifter.

§ 1–2–21. Drikkepenger

Drikkepenger til serveringspersonale (bortsett fra prosentlønn serveringspersonale), drosjesjåfører mv. settes skjønnsmessig til 3 prosent av innberettet lønn når dette ikke er tatt med i selvangivelsen eller oppgitt med et mindre beløp.

Avkastning av kapital**§ 1–2–30. Fordringer**

Avkastning av fordringer fastsettes på bakgrunn av fordringens art, men likevel ikke under 4,5 prosent når det mangler oppgaver fra skattyter.

§ 1–3. Fradragssatser**Fradrag for merkostnader ved fravær fra hjemmet****§ 1–3–1. Fradrag for losji ved opphold i brakke/campingvogn**

Bor skattyter under arbeidsopphold utenfor hjemmet i egen brakke/campingvogn, som ikke anses som driftsmiddel, fastsettes fradraget til kr 45 per døgn.

§ 1–3–2. Fradrag for kost ved opphold på hybel/brakke/campingvogn

Satsen settes fra første døgn til:

– kr 169 per døgn.

§ 1–3–3. Merkostnader til kost ved pensjonatopphold o.l.

Skattytere som har bodd på pensjonat/internat o.l., hvor de ikke har mulighet til å tilberede frokost eller aftens, gis fradrag for merkostnader til kost med kr 261 per døgn regnet fra og med første døgn.

§ 1–3–4. Merkostnader til kost på tjenestereiser/opphold utenfor hjemmet som varer ett døgn eller mer – hotellopphold

Fradragssats for familieforsørgere og enslige settes til kr 460 per døgn. Når kostnader til frokost er inkludert i romprisen eller disse kostnadene blir refundert etter regning, settes fradragssatsen til kr 385.

Ved tjenestereiser i utlandet innrømmes fradrag for kost etter satser som tilsvarer den godtgjørelse som utbetales for vedkommende land etter statens særavtale for reiser i utlandet.

Kan ikke skattyteren godtgjøre å ha bodd på hotell, innrømmes fradrag etter pensjonatsatsen i § 1–3–3 eller hybel-/brakkesatsen i § 1–3–2.

§ 1–3–5. Fradrag for kost på besøksreiser for skattyter som har fri kost på arbeidsstedet

Merkostnader til kost når reisen mellom sted for arbeidsopphold og hjem ikke medfører overnatting, men varer i 6 timer eller mer, og kostnadene ikke er dekket av arbeidsgiver, settes til kr 75. Det kan kreves fradrag for høyere kostnader dersom disse dokumenteres.

§ 1–3–6. Merkostnader til ett måltid for skattytere som daglig reiser mellom hjem og arbeidssted

For skattytere som reiser daglig mellom hjem og arbeidssted, men som har så langt fravær at de må spise ett måltid ekstra om dagen utenfor hjemmet, settes fradraget til kr 75 per dag. Slikt fradrag skal i alminnelighet bare innrømmes skattytere som faktisk kjøper mat og har et sammenhengende fravær fra hjemmet på 12 timer eller mer. For lønnstagede inngår fradraget i minstefradraget.

§ 1–3–7. Fradrag for småutgifter

Skattytere som av hensyn til arbeidet må bo utenfor hjemmet, og som enten krever fradrag for faktiske kostnader til kost eller har helt eller delvis fri kost eller hyretillegg, gis i tillegg fradrag for «småutgifter» (kostnad til telefon, avis o.l.) med kr 40 per døgn.

§ 1–3–8. Langtransportsjåfører – fradrag for merkostnader til kost i utlandet

For langtransportsjåfører på turer i utlandet settes merkostnadene til kr 300 per døgn. Satsen inkluderer småutgifter.

§ 1–3–9. Beregning av antall fraværsdøgn

Fradragene ovenfor beregnes på grunnlag av følgende fraværsdøgn:

Uten lørdagsfri	280 dager
Fri annenhver lørdag	255 dager
Fri hver lørdag	240 dager

Det er forutsatt hjemreise hver uke. Hvis dette ikke er tilfelle, må antall fraværsdøgn forhøyes.

Reiser mellom hjem og fast arbeidssted

§ 1–3–10. Fradrag for daglig reise mellom hjem og fast arbeidssted (arbeidsreise) og pendlers besøksreiser til hjemmet

For samlet reiselengde i året opp til 35 000 km, settes fradraget til kr 1,40 per km.

For samlet reiselengde over 35 000 km settes fradraget til kr 0,70 per km.

Forskjellige arbeidskostnader mv.

Nedenfor følger fradragssatser til bruk for arbeidstakere som har kostnader som overstiger minstefradraget. Dersom kostnadene ikke overstiger minstefradraget, skal minstefradraget benyttes.

§ 1–3–20. Fradragssatser for privatbil og andre framkomstmidler som brukes noe i virksomhet/yrke

For bil som ikke lignes som yrkesbil, gis fradrag for bruk i yrket med kr 3,00 per km (arbeidssted i Tromsø kr 3,05).

For andre framkomstmidler gis fradrag etter satsene i § 1–2–6, nest siste avsnitt.

§ 1–3–21. Fradragssats for redskaps- og verktøyhold for bygningsarbeidere

Når bygningsarbeidere selv må holde verktøy i sitt arbeid uten særskilt godtgjørelse, settes fradraget for håndverktøy til kr 2 200 per år.

§ 1–3–22. Fradrag for uniformskostnader for drosjesjåfører

Fradrag for uniform for drosjesjåfører godkjennes ved likningen med kr 2 200 per år.

§ 1–3–23. Fradrag for faglitteratur

Når vilkårene for fradrag er oppfylt, gis fradrag for faglitteratur med inntil kr 1 500 per år uten nærmere spesifisering.

§ 1–3–24. Spesielle fradragssatser for journalister mv.

Kostnader til bøker, tidsskrifter, aviser mv. for journalister mv. godtas uten spesifisering til fradrag med inntil kr 1 500 i inntektsåret. Kostnader til internasjonalt pressekort godkjennes med kr 250. Når kostnadene til reise i yrket ikke kan sannsynliggjøres, gis fradrag etter skjønn med kr 2 200 per år samlet for reiser med egen bil og offentlig kommunikasjonsmiddel.

§ 1–3–25. Fradragssats ved bruk av eget hjem til møte-/kursvirksomhet

Ved avholdelse av møte/kurs i hjemmet som ledd i inntektsgivende arbeid, gis det fradrag med kr 6 per deltaker per møte til dekning av kostnadene til strøm, fyring, rengjøring, slitasje o.l.

§ 1–3–26. Standardfradrag for bruk av bolig i ervervsvirksomhet (hjemmekontor mv.)

Benytter eieren minst halvparten av eiendommen til egen bolig regnet etter utleieverdien, gis det standardfradrag med kr 1 500 for de kostnader som knytter seg til den del av eiendommen som brukes i eierens ervervsvirksomhet.

I stedet for standardfradrag kan eieren kreve fradrag for faktiske kostnader knyttet til ervervsdelen av boligen. For lønnstakere inngår kostnadene i minstefradraget.

Andre kostnader**§ 1–3–30. Fradrag for kostnader til doktormiddag**

Dersom høyere beløp ikke kan dokumenteres, gis det fradrag for kostnader til middag for opponenter, veiledere mv. inntil kr 17 600, begrenset til kr 880 per kuvert. Fradrag gis ikke for bespisning av familie og venner.

§ 1–3–40. Fradragssats for barnepassere

Den som passer andres barn i eget hjem, herunder driver familiebarnehage som næringsvirksomhet i eget hjem, kan istedenfor fradrag for faktiske kostnader, kreve standardfradrag. Standardfradraget skal utgjøre 50 prosent av vederlaget for barnepass, men høyst kr 950 per måned for hvert barn til dekning av kostnader til kosthold, ekstra kostnader til vask, oppvarming mv. Har skattyter valgt standardfradrag, er valget bindende for de neste 5 inntektsår såfremt forholdene ikke endres vesentlig.

Kapittel 2. Innenfor virksomhet**§ 2–1. Formuessatser**

Er ikke annet bestemt nedenfor eller i takseringsreglene for øvrig, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 2–1–1. Faste eiendommer

Her inngår forretningseiendommer, jordbrukseiendommer, hotell-, losji- og bevertningsbygg, industri-, kontor- og lagerbygg, tomtearealer mv.

For slike eiendommer skal det foretas en generell økning av likningsverdiene per 1. januar 2008 med 10 prosent.

For enkeltstående eiendommer som er steget i verdi fra 1. januar 2007 pga. påkostninger mv., kan likningsverdien heves utover denne satsen. Det samme gjelder dersom påkostninger mv. er foretatt tidligere år uten å være tatt hensyn til pga. manglende eller ufullstendige opplysninger til likningsmyndighetene.

For enkeltstående eiendommer som har likningsverdi vesentlig over takstnivået for sammenlignbare eiendommer i kommunen, vil tillegget i likningsverdien kunne reduseres eller falle bort.

Omsetning av en eiendom gir i seg selv ikke grunnlag for endring av likningsverdien. Retningslinjene ovenfor gjelder selv om det er fastsatt endrede eiendomsskattetakster i kommunen.

Ved første gangs taksering av faste eiendommer, skal likningsverdien verken overstige 80 prosent av eiendommens kostpris (for nybygg inkludert grunn) eller 80 prosent av eiendommens markedsverdi.

Tidligere fastsatte likningsverdier som overstiger 80 prosent av markedsverdien, skal settes ned når skattyter har dokumentert markedsverdien. Likningsverdien skal i slike tilfeller settes til maksimalt 80 prosent av dokumentert markedsverdi.

For å beregne formuesverdien av varige rettigheter (feste-, jakt-, fiskerettigheter mv.), kapitaliseres brutto lieieverdi med en netto kapitaliseringsfaktor. Faktoren er for 2007 satt til 10.

§ 2–1–2. Driftsløsøre

Formuesverdien for driftsløsøre settes til den likningsmessig nedskrevne verdien ved utgangen av inntektsåret. Er saldoen negativ, settes formuesverdien til kr 0. Positiv saldoverdi reduseres dersom skattyter påviser at den samlede faktiske verdien av driftsmidlene er lavere enn nedskrevet verdi.

Fast teknisk utstyr skal formueslignes sammen med bygningen (driftsmidlet). Dette gjelder også den delen av det faste utstyret som inngår i saldogruppe d. Vanligvis skal likevel ikke verdien på saldogruppe d reduseres ved formuesberegningen. Slik reduksjon skal bare foretas dersom det kan dokumenteres at samlet salgsverdi på driftsmidlene i saldogruppe d, ikke medregnet det faste tekniske utstyret, er lavere enn gruppens saldoverdi.

§ 2–1–3. Innkjøpt varelager

Innkjøpt varelager verdsettes til anskaffelsesverdien, jf. skatteloven § 14–5 annet ledd, bokstav a.

§ 2–1–4. Tidsbegrensede rettigheter

Avskrivbare tidsbegrensede rettigheter skal verdsettes til skattmessig nedskrevet verdi.

§ 2–1–5. Verdsetting av skip, fiskefartøyer, borefartøyer mv.**a) Skip – med kjent kostpris**

Verdsettingsreglene gjelder alle typer skip, borefartøyer, boliggrigger, fiskefartøyer, taubåter mv. (jf. Ot.prp.nr.1 (1997–1998) punkt 6.4)

Nybygde skip skal i leveringsåret (år 1) verdsettes til 85 prosent av kostpris uansett når i året de leveres. Fra år 2 til og med år 15 skal gjenværende formuesverdi årlig reduseres med 15 prosent. Avrundet uten desimaler vil formuesverdien utgjøre i prosent av kostpris som ny:

Leveringsår:

År 1	85 prosent av kostpris
År 2	72 prosent av kostpris
År 3	61 prosent av kostpris
År 4	52 prosent av kostpris
År 5	44 prosent av kostpris
År 6	37 prosent av kostpris
År 7	31 prosent av kostpris
År 8	26 prosent av kostpris
År 9	22 prosent av kostpris
År 10	19 prosent av kostpris
År 11	16 prosent av kostpris
År 12	14 prosent av kostpris
År 13	12 prosent av kostpris
År 14	10 prosent av kostpris
År 15	10 prosent av kostpris

Skip levert i 1992 eller tidligere, verdsettes til 10 prosent av kostpris. Dersom det på grunn av spesielle markedsforhold mv. godtgjøres at salgsværdien for et skip vil være lavere enn den beregnede formuesverdien, kan salgsværdien legges til grunn, jf. skatteloven § 4-1 første ledd. Med «salgsværdien» menes her værdien uten justering opp eller ned for påhvillende certepartier/konsesjoner.

Selv om et skip skifter eier, skal skipets kostpris som nytt legges til grunn for beregningen.

b) Skip – med ukjent kostpris

Ved kjøp av skip hvor det ikke er mulig å fastslå byggeprisen, kan det tas utgangspunkt i 85 prosent av kjøpers kostpris. Det gis videre 15 prosent årlig reduksjon av gjenværende formuesverdi inntil skipet har nådd en alder på 15 år fra det var ferdigbygd. Restværdien blir stående videre som formuesverdi.

Dersom det på grunn av spesielle markedsforhold mv. godtgjøres at salgsværdien for et skip vil være lavere enn den beregnede formuesverdien, kan salgsværdien legges til grunn, jf. skatteloven § 4-1 første ledd. Med «salgsværdien» menes her værdien uten justering opp eller ned for påhvillende certepartier/konsesjoner.

c) Påkostninger

Betydelige påkostninger skal vurderes for seg og verdsettes særskilt. Påkostninger over 20 prosent av skipets kostpris som nytt eller brukt, anses som betydelige. Slike påkostninger skal verdsettes til 85 prosent i år 1 med en årlig reduksjon på 15 prosent av gjenværende verdi i 15 år. Værdien kan ikke settes lavere enn 10 prosent av påkostningens kostpris. En betydelig påkostning vil etter dette behandles tilsvarende anskaffelsen av et nytt skip, jf. § 2-1-5 a.

Formuesværdien av det «opprinnelige» skipet må reduseres med eventuell forholdsmessig verdi av utstyr som tas ut i forbindelse med en ombygging.

Påkostninger på under 20 prosent av skipets kostpris vil ikke bli gjenstand for særskilt verdsettelse. Slike mindre påkostninger vil dermed ikke ha innvirkning på formuesfastsettelsen. Påkostninger fordelt over flere år vil kunne ses i sammenheng ved anvendelse av 20-prosentgrensen.

d) Kontrakter

Nybyggingskontrakter for skip skal verdsettes til 85 prosent av kontraktsprisen.

*(§ 2-2 Inntektssatser)**§ 2-3. Fradragssatser*

Regnskapspliktige skattytere gis fradrag etter faktiske kostnader, dokumentert ved bilag, med mindre annet er bestemt nedenfor.

§ 2-3-1. Fradrag for småutgifter ved yrkesopphold utenfor hjemmet

I tillegg til dokumenterte merkostnader til kost, kan det kreves fradrag for småutgifter som skattyter har ved opphold utenfor hjemmet pga. reise i virksomhet, med kr 40 per døgn.

§ 2-3-2. Kostnader til kost og losji til ansatte (når disse ikke er fastsatt etter tariff)

Satsene er oppført under § 1-2-17 «Fordel ved kost og losji når fordelen ikke er fastsatt etter tariff».

§ 2-3-3. Lønn til hjemmeværende barn som samtidig går på skole

Normalsatser for arbeid utført av barn:

Alder	1.1.–31.3.2007 Timesats	1.4.–31.12.2007 Timesats
17 år	kr 87	kr 91

16 år	kr 84	kr 88
15 år	kr 73	kr 76
14 år	kr 64	kr 67
13 år	kr 57	kr 60

Det kan bare unntaksvis bli tale om å fradragsføre lønn til egne barn under 13 år.

For barn mellom 13 og 16 år er timesatsene redusert skjønnsmessig i forhold til satsene for barn i alderen 16–18 år. Eventuell overgang til høyere sats gjelder fra og med den måneden vedkommende fyller år.

Satsene bør normalt legges til grunn uansett til hvilke tider arbeidet er utført. Kost til forsørgede barn kan ikke ses på som betaling for arbeid.

I tillegg til vanlig lønns- og trekkoppgave skal skjemaet «Særskilt oppgave over lønn og annen godtgjørelse til ektefelle og barn» (RF-1160) fylles ut og leveres sammen med selvangivelsen.

§ 2–3–4. *Eierens private campingvogn brukt av ansatte i virksomheten*

For campingvogn, som er anskaffet til privat bruk, som også brukes til spisebrakke/overnattingsbrakke for ansatte i eierens virksomhet, kan det bare innrømmes fradrag for den ekstra verdiforringelse som skyldes bruken i virksomheten. Slik ekstra verdiforringelse settes skjønnsmessig til kr 90 per døgn. Det årlige fradrag begrenses oppad til 10 prosent av vognens kostpris som ny dersom skattyteren eier den, eller til den årlige leie dersom campingvognen leies.

§ 2–3–5. *Diverse satser vedrørende bruk av private formuesobjekter i virksomhet*

Der skattyter benytter egne private formuesobjekter i virksomhet, gis fradrag etter samme satser som for lønnstakere, se kapittel 1.

- Bruk av privat bil/båt i virksomheten:
Satsene er oppført under § 1–3–20, ev. under § 1–2–6, nest siste avsnitt.
- Campingvogn brukt av eieren til overnatting – i egen virksomhet:
Satsen er oppført under § 1–3–1.
- Bruk av eget hjem til møte- og kursvirksomhet:
Satsen er oppført under § 1–3–25.
- Bruk av bolig i ervervsvirksomhet (hjemmekontor):
Satsen er oppført under § 1–3–26.

§ 2–3–6. *Avgrensning av representasjonskostnader*

Jf. Skattedirektoratets forskrift til skatteloven 22. november 1999 nr. 1160 § 6–21.

Frdrag for kostnader til uteservering, som nevnt i forskriftens § 6–21–2 (1) 4. punktum, kan ikke overstige kr 360 per person.

Frdrag for kostnader til gavegjenstand med firmamerke og/eller firmanavn knyttet til gjenstanden, som nevnt i forskriftens § 6–21–5 (1), kan ikke overstige kr 200 per gjenstand.

Frdrag for oppmerksomheter overfor forretningsforbindelser, etter forskriftens § 6–21–6 1. punktum, kan ikke overstige kr 200 per tilfelle.

§ 2–3–7. *Kostnader til sjøhyre mv. for ikke bokføringspliktige fiskere*

Foreligger ikke dokumentasjon, kan fradrag for merkostnad til sjøhyre mv. godtas med inntil kr 2 200 for helårsfiskere og kr 1 500 for sesongfiskere. Frdraget inngår i et ev. minstefradrag.

Kapittel 3. Spesielle verdsettelsesregler og satser for primærnæringene

§ 3–1. *Formuessatser*

Er ikke annet bestemt nedenfor eller foran i denne forskrift, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 3–1–1. *Skogbrukseiendommer*

Formuesverdien på skog skal settes til avkastningsverdien, jf. skatteloven § 4–11, annet ledd.

Fastsettelsen av formuesverdiene på skog er hjemlet i likningsloven § 7–1, nr. 3 og i forskrift gitt av Skattedirektoratet etter delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Revisjon av formuesverdiene skal skje når Skattedirektoratet bestemmer.

Formuesverdien på skogeiendommer ble revidert i 2006. Ved beregningen ble nyttet skogfaktor 8.

For 2007 er skogfaktor satt til 4. Alle formuesverdier som ble fastsatt i 2006, vil automatisk bli endret i samsvar med endret skogfaktor. Den nye formuesverdien for 2007 vil fremgå av forhåndsutfyllt selvangivelse, PSAN.

Om beregning av formuesverdi på bortleide rettigheter knyttet til skogeiendommen (feste-, jakt-, fiskerettigheter mv.), se § 2–1–1 siste avsnitt. Formuesverdien på jaktrettighet utnyttet av skattyteren selv, beregnes ved at antall felte dyr innen de forskjellige kategoriene som er nevnt under § 3–2–5, multipliseres med de verdiene som er angitt der. Det totale produktet multipliseres med kapitaliseringsfaktor 10.

§ 3–1–2. *Jordbrukseiendommer*

Jordbrukseiendommer skal verdsettes under ett med bygninger og rettigheter som hører til eiendommen, jf. skatteloven § 4–11 første ledd. Om fastsettelsen av formuesverdien, se kapittel 2, § 2–1–1 «Faste eiendommer».

For driftsløsøre vises til § 2–1–2.

§ 3–1–3. Varelager, buskap og oppdrettsfisk

Varebeholdning settes til anskaffelsesverdi, eller tilvirkningsverdi for egentilvirkede varer, jf. skatteloven § 14–5 annet ledd, bokstav a. Som tilvirkningsverdi regnes kostpris for råstoff, halvfabrikata, hjelpestoffer og produksjonslønn.

a. Buskap

Reglene om verdsetting av buskap er gitt i § 4 i forskrift til ligningsloven «Regnskapsforskrifter for skattepliktige som driver jordbruk, gartneri eller skogbruk» fastsatt av Skattedirektoratet 5. mars 1984.

1) Storfø

	<i>Ordinære satser</i>	<i>Satser for Jersey-rasen</i>	<i>I prosent av voksne dyr</i>
Kyr tilført i året (har kalvet)	kr 4 000	kr 3 000	
Kviger over 12 måneder (ikke kalvet)	kr 2 800	kr 2 100	70
Kviger under 12 måneder	kr 1 200	kr 900	30
Okser over 12 måneder	kr 2 800	kr 2 100	70
Okser under 12 måneder	kr 1 200	kr 900	30

2) Griser

Avlsgriser tilført i året (over 6 måneder)	kr 1 500		
Slakteferdige griser	kr 1 000		100
Slaktegriser ca. 4 måneder	kr 800		80
Slaktegriser ca. 3 måneder	kr 600		60
Smågriser ca. 2 måneder	kr 400		40
Smågriser under 2 måneder	kr 200		20

3) Småfå

Sauer tilført i året (over 12 måneder)	kr 350		
Sauer under 12 måneder	kr 210		60
Geiter tilført i året (over 9 måneder)	kr 200		
Geiter under 9 måneder	kr 60		30

4) Fjørfe

Etter Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 14–5–3 skal verpehøner og kyllinger verdsettes til slakteverdi. Slakteverdien settes til:

Verpehøner	per stk.	kr 4
Kyllinger	per stk.	kr 4

Satsene for verdsetting av avlsdyr av gjess, kalkuner og ender av eget oppal, og/eller innkjøpte, fastsettes til tilvirkningsverdien. Tilvirkningsverdien settes til:

Gjess, kalkuner	per stk.	kr 80
Ender	per stk.	kr 50

Innkjøpte dyr (kyllinger) til oppføring skal settes til innkjøpsprisen med tillegg av medgåtte førkostnader mv. fram til årsskiftet.

5) Pelsdyr

Satsene nedenfor skal nyttes ved fastsettelsen av formuesverdier på levende dyr og usolgte skinn. Disse satsene har ingen betydning for inntektslikningen av enkeltpersonforetak og deltakerlignet selskap, jf. skatteloven § 8–1 første ledd, bokstav a. For aksjeselskaper skal satsene også nyttes ved inntektslikningen.

Sølvrev	kr	240
Blårev og annen rev	kr	210
Mink	kr	90
Ilder	kr	50

6) Hester

Hester som nyttes eller skal nyttes i trav- og galoppSPORT

Hester som nyttes eller skal nyttes i trav- og galoppSPORT, føres opp med antatt salgsverdi. Hester av eget oppal under 1 år bør normalt settes til minst kr 15 000. Denne verdi økes for hvert år inntil 3 år. Hester som har nådd denne

alder i 2007, skal verdsettes til minst kr 35 000. Er hesten forsikret og 15 prosent av forsikringssummen overstiger satsene foran, legges 15 prosent av forsikringssummen til grunn. Verdien for slike hester eid utenfor næringsvirksomhet, kan ikke settes ned før det er sannsynlig at vedkommende hest har en lavere salgsverdi.

Andre hester

Hester av eget oppal, fastsettes til tilvirkningsverdien ved eget oppal.

Satser for eget oppal:

	<i>Fjording</i>	<i>Dølahest</i>
Hester inntil 1 år	kr 1 100	kr 1 500
Hester inntil 2 år	kr 2 800	kr 3 900
Hester inntil 3 år	kr 4 400	kr 6 200
Hester over 3 år	kr 5 500	kr 7 700

7) Andre dyr

Formuessatsene for rein er fastsatt etter bestemmelsene i skatteloven § 4–11, tredje ledd. Satsene har ingen betydning for inntektsansettelsen, jf. skatteloven § 8–1, første ledd, bokstav a.

Rein over 1 år	kr	570
Rein under 1 år (fjorårskalver)	kr	285
Bifolk (uten kube)	kr	250
Kaniner	kr	30

b. Korn

Tilvirkningsverdi i kr per

kg

Mathvete	kr 1,00
Fôrhvete	kr 1,00
Matrug	kr 0,90
Fôrrug	kr 0,90
Rughvete	kr 0,90
Bygg	kr 0,85
Havre	kr 0,75
Oljefrø	kr 2,00
Erter	kr 1,20

c. Poteter

Tilvirkningsverdi i kr per

kg

Matpoteter	kr 0,80
Fabrikkpoteter	kr 0,50

d. Avlingslager til oppføring på egen buskap

Tilvirkningsverdi i kr per

kg

Høy	kr 0,60
Halm, ubehandlet	kr 0,25
Halm, ammoniakkbehandlet	kr 0,45
Kålrot	kr 0,10
Grassilo	kr 0,15
Bygggrøpp	kr 1,00
Havregrøpp	kr 1,00

Tilvirkningsverdien på andre fôrmidler settes til kr 1,- per fôrenhet.

e. Lager av skogsvirke (som ikke er levert)

Tilvirkningsverdien settes til kostnadene ved hogst, kjøring mv. Verdien av eget arbeid skal ikke tas med.

f. Annet varelager for salg

Salgsprodukter verdsettes til ca. 40 prosent av netto salgsverdi.

Planter på friland i planteskoler verdsettes til 20 prosent av netto salgsverdi ved engrossalg.

g. *Oppdrettsfisk, skjell mv.*

På grunn av risikoen for sykdom, skade, svinn etc. settes verdien på oppdrettsfisk og skjell til 65 prosent av tilvirkningsverdien. I tilvirkningsverdien inngår kostnader til innkjøp av yngel/smolt/settefisk, til fôr og til leid arbeid.

Beholdning av blåskjell og lignende stående i sjøen, verdsettes ikke.

§ 3–2. *Inntektssatser*§ 3–2–1. *Veiledende produksjonsmengder når pålitelige oppgaver ikke foreligger, jf. ligningsloven § 8–1*

a) Melk per årsgeit	300 kg
b) Ull per voksen sau	3,5 kg
c) Ull per lam	1,5 kg
d) Egg per høne	14 kg
e) Honning per kube	30 kg

§ 3–2–2. *Priser per kilo/liter på produkter uttatt til husholdning og fôderåd*

a) Poteter	kr	2
b) Melk	kr	3
c) Okse	kr	34
d) Kvige	kr	31
e) Ku	kr	29
f) Kalv	kr	36
g) Lam	kr	38
h) Sau	kr	15
i) Geit/Kje		
Kje	kr	19
Geit	kr	10
j) Svin		
Slaktegris	kr	18
Purker	kr	13
k) Rein	kr	59
l) Fjørfe		
Høner, pris per stk.	kr	4
Kalkun, per kg	kr	15
And, per kg	kr	25
Kylling, per kg	kr	10
m) Ull	kr	35
n) Honning	kr	40
o) Egg	kr	11

§ 3–2–3. *Normer for verdsetting av uttatte naturalier til eget bruk*

- Verdien av uttatt melk per husstandsmedlem: kr 480 per år.
For personer over 70 år reduseres satsen for melk til det halve.
- Verdien av uttatte poteter per husstandsmedlem: kr 140 per år.
For barn under 10 år og for personer over 70 år reduseres satsen for poteter til det halve.
- Verdien av uttatt fisk per husstandsmedlem: Kr 700 per år.
For barn under 10 år reduseres satsen med 50 prosent.

§ 3–2–4. *Brutto leieverdi av kårbolig på gårdsbruk*

Bruttoverdien av kårbolig på gårdsbruk skal settes til hva det vil koste å leie tilsvarende bolig i vedkommende distrikt. Hvis det ikke er noe reelt leiemarked i distriktet, må utleieverdien fastsettes ved skjønn.

For kårbolig på gårdsbruk skal det for inntektsåret 2007 foretas en generell økning på 10 prosent i forhold til inntektsåret 2006.

Dersom kårbolig på gårdsbruk er påkostet i løpet av inntektsåret, skal bruttoverdien økes, uavhengig av den foreskrevne generelle økningen, dersom dette er nødvendig for å komme opp til et passende nivå. Det samme gjelder for påkostninger mv. foretatt tidligere år, men som pga. manglende eller ufullstendige opplysninger først er kommet til likningsmyndighetenes kunnskap senere.

§ 3–2–5. *Fordel ved nettolikning av egen utnyttet jaktrett*

Når den som disponerer en jaktrett selv har utnyttet denne, skal nettofordelen pr. felte dyr ved likningen settes lik satsene som er gjengitt nedenfor:

Elgku	kr	3 900
Elgokse	kr	5 000

Elgkalv	kr 1 900
Reinsdyr (voksen)	kr 1 100
Hjort (voksen)	kr 1 900

§ 3–2–6. Verdi av eget brensel

Ved fastsettelsen av verdi for eget brensel må det foretas en totalvurdering i hvert enkelt tilfelle, der strømforbruk til privat bruk og eventuelt bruk av annet brensel hensyntas.

§ 3–2–7. Verdien av stallplass og uttatt fôr til hester som nyttes utenom jord- og skogbruksnæringen

Verdien av stallplass og uttatt fôr til hester som nyttes i travsport eller på annen måte utenom jord- og skogbruksnæringen, settes til kr 12 000 for voksne trav- og galopphester. For hobbyhester utenom trav- og galoppSPORT, settes uttaket til kr 8 500 og for ponnyer til kr 5 500. Satsene reduseres skjønnsmessig for føll og unghester.

§ 3–2–8. Definisjon av «tre normalårsverk» i Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 10–42–3 «Om overføring av skjerming mellom virksomheter»

Tre normalårsverk jf. § 10–42–3 a utgjør i den sammenheng 750 dagsverk eller 5 625 arbeidstimer.

§ 3–3. Fradragssatser

§ 3–3–1. Kostnader til kost i forbindelse med gårdsturisme

Drives gårdsturisme, der turister deltar i familiens måltider, kan det gis fradrag for kost tilsvarende satsene i § 1–2–17 med et tillegg på 30 prosent. Det kan i stedet kreves fradrag for dokumenterte kostnader.

§ 3–3–2. Kostnader til kost mv. for ikke bokføringspliktige lottfiskere

Ikke bokføringspliktige lottakere som ikke tar del i felles kosthold om bord, gis fradrag for dokumenterte kostnader til kost og (i tillegg) for «småutgifter» (kostnader til telefon, avis o.l.) med kr 40 per døgn.

For hjemmefiskere (overnatting hjemme) som ikke kan dokumentere kostutgifter, må fradraget fastsettes ved skjønn. Som veiledning for skjønnen kan nyttes en sats på kr 75 per dag.

§ 3–3–3. Kostnader ved bruttolikning av egen utnyttet jaktrett

Kostnader til gevær, ammunisjon, mv., kan bare føres til fradrag med inntil kr 2 200.

Vedlegg 1. Regulativ for reiser i utlandet for statens regning/Satser for nattillegg og kostgodtgjørelse med virkning for inntektsåret 2007

<i>Afrika</i>		
Algerie	1 310*	550
Angola	1 200	790
Benin	1 260	700
Botswana	1 030	420
Egypt	950	380
Elfenbenskysten	1 220	660
Etiopia	1 110	340
Gabon	1 040	620
Gambia	760	290
Ghana	1 030	380
Guinea	820	390
Kamerun	1 210	490
Kenya	1 260	480
Lesotho	900	440
Liberia	710	300
Libya	1 950	420
Madagaskar	740	400
Malawi	760	360
Mali	710	540**
Marokko	1 550	550
Mauritius	1 230	350
Mosambik	660	380
Namibia	850	350
Nigeria	1 750	510
Senegal	890	540
Seychellene	1 330	350
Sudan	990	450
Swaziland	1 000	320

Sør-Afrikarepublikken	1 050	500
Cape Town	1 750	650
Tanzania	1 140	300
Togo	750	380
Tunisia	1 500	620
Uganda	880	310
Zambia	1 130	410
Zimbabwe	940	530
Øvrige områder	860	530

Amerika

Antigua og Barbuda	1 190*	660
Argentina	1 100	370
Bahamas	980	450
Barbados	1 320	480
Bermuda (Br)	1 460	590
Bolivia	750	150
Brasil	1 020	440
Canada	1 500	540
Chile	1 090	540
Colombia	950	400
Costa Rica	750	560
Cuba	900	520
Den dominikanske rep.	910	370
Dominica	590	360
Equador	650	310
Grenada	1 150	400
Guatemala	810	410
Guyana	820	350
Haiti	720	300
Jamaica	950*	350
Mexico	1 500	840
Nederlandske Antiller	900	400
Nicaragua	740	360
Panama	750	440
Paraguay	790	220
Peru	840	500
Puerto Rico	1 150	400
St. Kitts-Nevis	1 300	540
St. Lucia	890	650
St. Vincent	1 040	710
Surinam	660	240
Trinidad og Tobago	980	530
Uruguay	680	240
USA	1 490	600
New York by	1 850	810
Washington D.C	1 740	950
Venezuela	1 270	440
Øvrige områder	860	500

Asia

Afghanistan	780	440
Armenia	1 240	670
Aserbajdsjan	1 640	530
Bahrain	1 540***	580***
Bangladesh	1 200	360
Brunei	720	320
Burma (Myanmar)	1 380	900
Fillipinene	1 680	490
Forente Arabiske Emirater	2 200*	770***
Georgia	1 080	430

India	1 890*	500*
Indonesia	1 530	670
Irak	500	650
Iran	980	300
Israel	1 480	820
De palestinske områder	790	360
Japan	1 450	930
Osaka	1 660	1 000
Tokyo	1 920	1 080
Jordan	1 340	900
Kambodsja	1 270	800
Kasakhstan	1 220	600
Kina	1 260	600
Hongkong	1 400	750
Shanghai	1 300	700
Kuwait	1 750***	530***
Kypros	1 750	730
Laos	1 190	360
Libanon	1 480	930
Malaysia	1 250	560
Maldivene	1 000	370
Mongolia	650	610
Nepal	950	300
Oman	1 170	320
Pakistan	1 800	390
Qatar	2 530***	650***
Saudi-Arabia	1 000	480
Singapore	1 620	640
Sri Lanka	610	290
Syria	1 330	540
Sør-Korea	1 290	550
Seoul	1 490	830
Taiwan	1 390	630
Thailand	1 730	810
Tyrkia	1 410	600
Istanbul	1 750	710
Vietnam	1 250	410
Yemen	1 040	260
Øst-Timor	960*	400*
Øvrige områder	860	570
<i>Australia/Oseania:</i>		
Australia	1 610	750
Fiji	1 310	440
New Zealand	1 700	650
Papua Ny-Guinea	1 340	400
Øvrige områder	950	630
<i>Europa:</i>		
Albania	1 020	360
Belgia	1 150	690
Brussel	1 280	710
Bosnia-Hercegovina	780**	420**
Bulgaria	870	390*
Danmark	1 040	580
København	1 400	710
Estland	1 200	520
Finland	1 240	630
Frankrike	930	600
Paris	1 370	730
Hellas	1 230	680

Hviterussland	590	600
Irland	1 680	780
Island	1 560	790
Italia	1 050	650
Firenze	1 100	670
Milano	1 250	820
Roma	1 250	750
Venezia	1 300	800
Kroatia	980	630
Latvia	910	430
Liechtenstein	1 040	880
Litauen	1 170*	410*
Luxembourg	1 580	750
Makedonia	950	380
Malta	780	460
Moldova	850	300
Monaco	750	600
Montenegro	630	320
Nederland	1 070	620
Amsterdam	1 360	650
den Haag	1 250	620
Polen	1 000	480
Portugal	1 220	520
Romania	1 370	500
Russland	700	490
Moskva	1 810*	950
St. Petersburg	1 350	620*
Serbia	620	270
Beograd	1 000	400
Slovakia	1 100	480
Slovenia	750	540
Spania	750	650
Barcelona	1 250	810
Madrid	1 300	850
Storbritannia	980	660
London	1 300	900
Sveits	1 090	600
Genève	1 320	630
Zürich	1 320	640
Sverige	1 450	610
Tsjekkiske republikk	1 150	500
Tyskland	1 100	630
Ukraina	1 220	650
Ungarn	1 050	570
Østerrike	940	540
Wien	1 150	630

* Gjeldende fra 1. mars 2007. Se PM 4/2007.

** Gjelder med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2007. Se PM 4/2007.

*** Gjelder fra 1. juli 2007. Se PM 9/2007.

For følgende områder/land i Europa fastsettes administrativt disse satser:

Andorra:	som for Spania
Færøyene:	som for Danmark
Gibraltar:	som for Storbritannia
Grønland:	som for Danmark
Guernsey (inkl. Alderney og Sark):	som for Storbritannia
Jersey:	som for Storbritannia
Kanariøyene:	som for Spania
Kosovo:	som for Serbia
Madeira:	som for Portugal
Man:	som for Storbritannia
Nord-Irland:	som for Storbritannia

San Marino:	som for Italia
Vatikanstaten:	som for Rom
Åland:	som for Finland

I følgende byer kan nattillegget overskrides med inntil 75 prosent av gjeldende sats uten å innhente forhåndstillatelse:

Afrika:

Cape Town, Nairobi.

Amerika:

Mexico by, New York by, São Paulo, Santiago de Chile, Washington D.C.

Asia:

Bangalore, Bombay (Mumbai), Hongkong, Istanbul, New Dehli, Osaka, Seoul, Tokyo.

Europa:

Amsterdam, Athen, Barcelona, Berlin, Brussel, Düsseldorf, Genève, den Haag, Helsingfors, London, Madrid, Milano, Moskva, München, Paris, Praha, Roma, St. Petersburg, Stockholm, Venezia, Wien og Zürich.

Kostnadene må legitimeres.

Vedlegg 2. Div. satser

Statens særavtale for kostgodtgjørelse (innenlandsreiser), gjeldende for 2007:

Kostgodtgjørelse for dagsreiser på mer enn 15 km:

For reiser inntil 5 timer: kr 140,- (legitimert).

For reiser fra og med 5 timer inntil 9 timer: kr 140,-.

For reiser fra og med 9 timer inntil 12 timer: kr 200,-.

For reiser over 12 timer: kr 320,-.

Kostgodtgjørelse ved overnatting på reiser på mer enn 15 km:

For reiser fra og med 8 timer og inntil 12 timer: kr 250,-.

For reiser fra og med 12 timer: kr 460,-.

Satser for bruk av egen bil etter statens særavtale, gjeldende for 2007:

For inntil 9 000 km i kalenderåret: kr 3,00 per km.

Over 9 000 km i kalenderåret: kr 2,40 per km.

For arbeidstakere med arbeidssted i Tromsø: kr 0,05 per km i tillegg til satsene over.

For kjøring på skogs- og anleggsveier gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på kr 0,70 per km.

Når det er nødvendig med tilhenger for å bringe med utstyr og materiell som på grunn av sin vekt og beskaffenhet ikke er naturlig å plassere i bagasjerom eller på takgrind, gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på kr 0,50 per km.

Når det i bilen tas med arbeidstakere på oppdrag, gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på kr 0,50 per km per arbeidstaker.

Satser for kilometergodtgjørelse ved bruk av andre egne framkomstmidler etter statens særavtale, gjeldende for 2006:

Motorsykkel over 125 ccm: kr 2,45 per km.

Moped og motorsykkel opp til og med 125 ccm: kr 1,35 per km.

Snøscooter: kr 6,10 per km.

Båt med motor fra og med 50 hk: kr 6,00 per km.

Båt med motor inntil 50 hk: kr 3,10 per km.

Andre framkomstmidler: kr 1,00 per km.

13. des. Nr. 1532 2007

Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 13. desember 2007 etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetningen av jordbruksvarer § 19, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1125. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 7. januar 2003 nr. 14 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd skal lyde:

Såfremt ikke annet følger av forskriften ellers, skal landbrukseiendommens kvote utgjøre kvote foregående kvoteår multiplisert med forholdstallet 1,01 for kumelk og 1,01 for geitmelk, og deretter tillagt kvote kjøpt foregående kvoteår. Tillegget for kjøpt kvote kan likevel ikke føre til at landbrukseiendommens kvote overstiger 400 000 liter kumelkkvote eller 200 000 liter geitmelkkvote, med mindre eiendommens basiskvote 1983 eller senere tildelt basiskvote etter unntaksbestemmelsene i topriorordningen er over disse grensene. I slike tilfeller kan kjøpt kvote tillegges i den grad denne basiskvoten ikke overstiges.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

14. des. Nr. 1533 2007**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EF) nr. 1284/2006, forordning (EF) nr. 184/2007, forordning (EF) nr. 186/2007, forordning (EF) nr. 226/2007, forordning (EF) nr. 242/2007, forordning (EF) nr. 243/2007, forordning (EF) nr. 244/2007, forordning (EF) nr. 496/2007, forordning (EF) nr. 497/2007, forordning (EF) nr. 500/2007, forordning (EF) nr. 516/2007, forordning (EF) nr. 537/2007, forordning (EF) nr. 538/2007 og forordning (EF) nr. 634/2007). Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EF) nr. 1284/2006, forordning (EF) nr. 496/2007, forordning (EF) nr. 497/2007, forordning (EF) nr. 500/2007, forordning (EF) nr. 516/2007, forordning (EF) nr. 537/2007, forordning (EF) nr. 538/2007 og forordning (EF) nr. 634/2007.

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I, kapittel II, med følgende forordninger

- forordning (EF) nr. 1436/98,
- forordning (EF) nr. 2316/98,
- forordning (EF) nr. 2374/98,
- forordning (EF) nr. 2785/98,
- forordning (EF) nr. 2786/98,
- forordning (EF) nr. 2821/98,
- forordning (EF) nr. 45/1999,
- forordning (EF) nr. 639/1999,
- forordning (EF) nr. 866/1999,
- forordning (EF) nr. 1245/1999,
- forordning (EF) nr. 1411/1999,
- forordning (EF) nr. 1594/1999,
- forordning (EF) nr. 1636/1999,
- forordning (EF) nr. 2293/1999,
- forordning (EF) nr. 2430/1999 (endret ved forordning (EF) nr. 1756/2002),
- forordning (EF) nr. 2562/1999,
- forordning (EF) nr. 2690/1999,
- forordning (EF) nr. 654/2000,
- forordning (EF) nr. 1353/2000,
- forordning (EF) nr. 1887/2000,
- forordning (EF) nr. 2437/2000,
- forordning (EF) nr. 418/2001,
- forordning (EF) nr. 937/2001,
- forordning (EF) nr. 1334/2001 (endret ved forordning (EF) nr. 676/2003),
- forordning (EF) nr. 2013/2001,
- forordning (EF) nr. 2200/2001,
- forordning (EF) nr. 2205/2001,
- forordning (EF) nr. 256/2002,
- forordning (EF) nr. 1041/2002,

- forordning (EF) nr. 1252/2002,
- forordning (EF) nr. 1756/2002,
- forordning (EF) nr. 1876/2002,
- forordning (EF) nr. 2188/2002,
- forordning (EF) nr. 162/2003,
- forordning (EF) nr. 261/2003,
- forordning (EF) nr. 316/2003,
- forordning (EF) nr. 666/2003,
- forordning (EF) nr. 668/2003,
- forordning (EF) nr. 676/2003,
- forordning (EF) nr. 871/2003,
- forordning (EF) nr. 877/2003,
- forordning (EF) nr. 1334/2003 (endret ved forordning (EF) nr. 2112/2003),
- forordning (EF) nr. 1801/2003,
- forordning (EF) nr. 1847/2003,
- forordning (EF) nr. 1852/2003,
- forordning (EF) nr. 2112/2003,
- forordning (EF) nr. 2154/2003,
- forordning (EF) nr. 277/2004,
- forordning (EF) nr. 278/2004,
- forordning (EF) nr. 490/2004,
- forordning (EF) nr. 879/2004,
- forordning (EF) nr. 880/2004,
- forordning (EF) nr. 1259/2004,
- forordning (EF) nr. 1288/2004,
- forordning (EF) nr. 1332/2004,
- forordning (EF) nr. 1333/2004,
- forordning (EF) nr. 1356/2004,
- forordning (EF) nr. 1453/2004,
- forordning (EF) nr. 1455/2004,
- forordning (EF) nr. 1463/2004,
- forordning (EF) nr. 1464/2004,
- forordning (EF) nr. 1465/2004,
- forordning (EF) nr. 2148/2004,
- forordning (EF) nr. 255/2005,
- forordning (EF) nr. 358/2005,
- forordning (EF) nr. 521/2005,
- forordning (EF) nr. 600/2005,
- forordning (EF) nr. 833/2005,
- forordning (EF) nr. 943/2005,
- forordning (EF) nr. 1200/2005,
- forordning (EF) nr. 1206/2005,
- forordning (EF) nr. 1458/2005,
- forordning (EF) nr. 1459/2005,
- forordning (EF) nr. 1810/2005,
- forordning (EF) nr. 1811/2005,
- forordning (EF) nr. 1812/2005,
- forordning (EF) nr. 1980/2005,
- forordning (EF) nr. 2036/2005,
- forordning (EF) nr. 2037/2005,
- forordning (EF) nr. 249/2006,
- forordning (EF) nr. 252/2006,
- forordning (EF) nr. 479/2006,
- forordning (EF) nr. 492/2006,
- forordning (EF) nr. 545/2006,
- forordning (EF) nr. 773/2006,
- forordning (EF) nr. 1284/2006,
- forordning (EF) nr. 1443/2006,
- forordning (EF) nr. 1444/2006,
- forordning (EF) nr. 1445/2006,
- forordning (EF) nr. 1446/2006,
- forordning (EF) nr. 1447/2006,

- forordning (EF) nr. 1730/2006,
- forordning (EF) nr. 1743/2006,
- forordning (EF) nr. 1750/2006,
- forordning (EF) nr. 1876/2006,
- forordning (EF) nr. 2028/2006,
- forordning (EF) nr. 108/2007,
- forordning (EF) nr. 109/2007,
- forordning (EF) nr. 184/2007,
- forordning (EF) nr. 186/2007,
- forordning (EF) nr. 188/2007,
- forordning (EF) nr. 226/2007,
- forordning (EF) nr. 242/2007,
- forordning (EF) nr. 243/2007,
- forordning (EF) nr. 244/2007,
- forordning (EF) nr. 496/2007,
- forordning (EF) nr. 497/2007,
- forordning (EF) nr. 500/2007,
- forordning (EF) nr. 516/2007,
- forordning (EF) nr. 537/2007,
- forordning (EF) nr. 538/2007,
- forordning (EF) nr. 634/2007

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalen vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Tabell over godkjente tilsetningsstoffer i henhold til forordningene i paragrafen her, samt direktiv 2003/7/EF og direktiv 2003/104/EF følger som vedlegg 1 og 2.

I vedlegg 1 gjøres følgende endringer:

Se [her](#) for å lese endringene.

I vedlegg 2 gjøres følgende endringer:

Se [her](#) for å lese endringene.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1534 2007

Forskrift om endring i forskrift om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3 og § 3a, jf. delegeringsvedtak 22. desember 1995 nr. 1036.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XI nr. 4a (direktiv 2007/4/EF). Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 23. september 1996 nr. 943 om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger er det er foretatt endringer i vedlegg II. Vedleggene er utelatt, men kan fås ved henvendelse til Barne- og likestillingsdepartementet, Forbrukeravdelingen, Postboks 8036 Dep, 0030 Oslo, tlf. 22 24 90 90.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

14. des. Nr. 1535 2007

Forskrift om endring i forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap § 7 bokstav h. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 5. november 1992 nr. 979 om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår gjøres følgende endringer:

§ 2 første punktum skal lyde:

Utenlandsk statsborger med oppholdstillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse kan etter en skjønnsmessig vurdering foretatt av folkeregistermyndigheten anses som fast bosatt i Norge.

§ 4 skal lyde:

Folkeregistermyndigheten kan kreve den utenlandske statsborgerens pass og/eller andre relevante dokumenter fremlagt for å klarlegge vedkommendes utlendingsrettslige status.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

14. des. Nr. 1536 2007

Forskrift om endring i forskrift til partnerskapsloven om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 30. april 1993 nr. 40 om registrert partnerskap § 2 og delegeringsvedtak 19. april 2002 nr. 366. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 10. juli 1993 nr. 748 om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap gjøres følgende endringer:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Før registrering kan gjennomføres skal det skje en prøving av om vilkårene er oppfylt. Prøving av vilkårene foretas av folkeregistermyndigheten, jf. § 15, på det sted i landet hvor en av partene bor.

§ 2. Begge partene skal legge frem bevis for identitet sammen med prøvingsattesten fra folkeregistermyndigheten, jf. § 14.

§ 7 og § 8 skal lyde:

§ 7. Hver av partene skal erklære skriftlig om han eller hun har inngått registrert partnerskap eller ekteskap tidligere. I tilfelle skal legges frem bevis på at det er endelig oppløst i henhold til ekteskapsloven kap. 4 og 5 eller opphørt ved død.

Er tidligere partnerskap eller ekteskap oppløst ved død, skal det skaffes attest om dette fra innenlandsk eller utenlandsk offentlig myndighet. Hvis slik attest ikke kan skaffes, kan partene legge sine opplysninger og bevis frem for vedkommende tingrettsdommer, jf. skifteloven § 8, andre jf. første ledd. Hvis skiftet ikke hører inn under norsk tingrett kan spørsmålet bringes inn for tingrettsdommeren på det stedet der registreringsvilkårene prøves. Tingretten avgjør ved kjennelse om bevisene skal godtas. Kjennelsen kan ankes av den som avgjørelsen går mot. Er bevisene godtatt, skal tingretten gi melding til fylkesmannen, som kan anke kjennelsen.

Hvis et registrert partnerskap er oppløst eller en skilsmisse er gjennomført i utlandet, avgjør fylkesmannen om oppløsningen/skilsmissen etter lov 2. juni 1978 nr. 38 om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner skal gjelde her i riket.

Dersom en skilsmisse er gjennomført i et annet nordisk land i samsvar med konvensjon 6. februar 1931 nr. 1 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap mv., jf. lov 19. desember 1969 nr. 75, er ikke fylkesmannens anerkjennelse nødvendig.

§ 8. Utenlandsk statsborger som ikke har bopel i riket må fremlegge dokumentasjon fra myndighetene i sitt hjemland som viser sivilstatus. Folkeregistermyndigheten kan gjøre unntak fra dette kravet når særlige grunner taler for det.

Forskrift 5. november 1992 nr. 979 til ekteskapslovens § 7 bokstav h, om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår, får tilsvarende anvendelse på inngåelse av registrert partnerskap.

a. Enhver utenlandsk statsborger som skal inngå registrert partnerskap, må videre fremlegge dokumentasjon som viser at vedkommende har lovlig opphold i Norge.

§ 10 skal lyde:

Dersom folkeregistermyndigheten eller registreringsmyndigheten har grunn til å tro at noen av partene på grunn av alvorlig sinnslidelse eller alvorlig psykisk utviklingshemming mangler rettslig handleevne, kan det kreves lagt frem attest fra en offentlig lege eller fra en annen lege som en offentlig lege utpeker. Med rettslig handleevne menes i denne paragrafen evne til normal forståelse av hva en registrering innebærer, og evne til normal motivering for å inngå registrert partnerskap.

§ 14 skal lyde:

Har folkeregistermyndigheten funnet at partene fyller vilkårene etter denne forskrift § 1 til § 13, skal partene få en attest for at det ikke er noe til hinder for at partnerskap blir inngått. Attesten er gyldig i fire måneder etter utstedelsen.

Vedtaket om å ikke utstede prøvingsattest kan påklages til fylkesmannen.

§ 16 skal lyde:

Før registreringen gjennomføres skal folkeregistermyndigheten kontrollere at vilkårene er prøvet og at ekteskapsloven kap. 1 og denne forskrifts kap. 1 er fulgt. Registreringen kan finne sted når registreringsmyndigheten har mottatt attest om at vilkårene er prøvet, jf. § 14.

§ 23 skal lyde:

Registreringsmyndigheten skal snarest, og senest innen tre dager sende melding om registreringen til folkeregistermyndigheten.

Meldingen sendes på blankett fastsatt av departementet. Samtlige spørsmål skal besvares så langt de passer.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

17. des. Nr. 1537 2007

Forskrift om endring i forskrift for badeanlegg, bassengbad og badstu m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2007 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a-1 annet ledd og § 4a-4 annet ledd. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 13. juni 1996 nr. 592 for badeanlegg, bassengbad og badstu m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 skal lyde:

Før badeanlegg tas i bruk og ved endringer i driften skal eieren av anlegget legge frem for kommunen melding med vurdering av alle forhold som kan ha innvirkning på helse, hygiene eller sikkerhet for brukerne ved driften av badeanlegget.

For boblebad skal melding blant annet inneholde opplysninger om boblebadets utforming og driftsbetingelser, herunder modell/type, i henhold til § 18.

Meldingen skal forelegges medisinsk-faglig rådgiver til uttalelse.

§ 8 skal lyde:

Badeanlegg skal ha tilknyttet et tilfredsstillende antall omkleddingsrom, dusjer og toaletter med håndvask, dimensjonert i forhold til anleggets besøkskapasitet.

Det skal være tilstrekkelig varmtvann for dusjing og rengjøring.

Dusjer skal være plassert slik at besøkende passerer disse før adkomst til badeanlegget. Toalettrom skal være plassert slik at det er lett tilgang fra badeanlegget.

Den som eier og driver badeanlegg skal ha rutiner for renhold og desinfeksjon for å sikre at dusjanlegg og sanitæranlegg er helsemessig tilfredsstillende. Blant annet skal vekst og spredning av *Legionella* forebygges.

§ 16 skal lyde:

Vannet i bassengbad skal være hygienisk tilfredsstillende. Vannet skal være klart, uten farge og innbydende til bading. Bunnen skal kunne ses tydelig i alle deler av bassengbadet.

Vannet skal tilfredsstillende følgende krav:

<i>Parameter</i>		<i>Laveste tillatte verdi</i>	<i>Høyeste tillatte verdi</i>
1. Fargetall	mg/l Pt		5
2. Turbiditet	FTU		0,5
3. Surhetsgrad	pH-verdi	7,2	7,6
4. Kimtallsbakterier ved 37 °C	pr. ml		10
5. <i>Pseudomonas aeruginosa</i>	pr. 100 ml		0
6. KOF _{Mn}	mg/l O		4

Innholdet av aminer og organiske stoffer skal holdes på et tilfredsstillende nivå slik at det ikke dannes hygienisk betenkelige eller ubehagelige stoffer i vannet som følge av den øvrige vannkvalitet.

§ 18 skal lyde:

Alle boblebad skal være utformet og drives slik at hygieniske ulemper unngås.

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan gi en forhåndsuttalelse om hvorvidt ulike typer/modeller av boblebad er utformet og kan drives slik at de kan gi tilfredsstillende beskyttelse mot Legionella. For boblebad som ikke er forhåndsbedømt, skal den enkelte innretning vurderes nærmere av kommunen i forbindelse med melding, jf. § 6.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

Merknader til forskrift for badeanlegg, bassengbad og badstu m.v.

Merknad til § 6

Om meldingens innhold

Ved første gangs melding etter denne forskrift skal alle forhold som kan ha innvirkning på brukernes helse, hygiene og sikkerhet ved driften utredes. Forhold som er utredet i tidligere meldinger behøver ikke utredes på nytt, dersom ikke relevante forhold er endret.

En vurdering av forhold som kan ha innvirkning på helse, hygiene og sikkerhet, kan bl.a. inneholde en overordnet gjennomgang av situasjoner og uønskede hendelser som kan oppstå i badeanlegget. Kunnskapene om dette bør systematiseres med tanke på forebyggende og helsefremmende tiltak.

Andre ledd er knyttet til forebyggende tiltak mot spredning av Legionella fra boblebad.

Mer konkrete krav følger av § 18.

Om meldingens adressat og om kommunens behandling av meldingen

Meldingen adresseres kommunen og skal legges fram for kommunestyret eller den det bemyndiger.

I henhold til § 3–5 i kommunehelsetjenesteloven skal medisinsk-faglig rådgiver i kommunen gi uttalelse i saker vedrørende miljørettet helsevern og bistå kommunen i utførelsen av tilsynet etter denne forskrifts § 19.

I kommunens saksbehandling forutsettes det at kommunestyre eller den det bemyndiger:

- a) gjør seg kjent med innholdet i meldingen.
- b) underretter eieren av badeanlegget om at meldingen er mottatt og i den utstrekning det er aktuelt informerer om følgende
 - hvilke sider av saken som eventuelt ikke er godt nok opplyst eller dokumentert
 - forhold som tyder på at badeanlegget ikke vil oppfylle forskriftens bestemmelser
 - forhold som tilsier at eieren av badeanlegget har et forbedringspotensial i sin drift av anlegget
 - dersom det ut fra foreliggende melding i framtiden vil være grunn til å benytte virkemiddelbestemmelsene i kommunehelsetjenestelovens kapittel 4a for å endre på forhold som ikke er i overensstemmelse med forskriftens bestemmelser.

Videre kan kommunens tilsynsmyndighet benytte meldingen som dokumentasjon i forbindelse med gjennomføringen av systemrevisjon, jf. Denne forskrifts § 19.

Om samordning mellom plan- og bygningsloven og kommunehelsetjenestelovens regler.

Det forutsettes at kommunehelsetjenesteloven gir råd og premisser til byggesaksbehandlingen, jf. plan- og bygningsloven § 95. nr. 2 og kommunehelsetjenesteloven § 1–4 og 3–5. Om nødvendig kan kommune som helsemyndighet fatte vedtak med hjemmel i kommunehelsetjenesteloven.

Godkjenning etter plan- og bygningslovens regler omfatter bygningen og bygningens funksjon som bygning, herunder konstruksjon og utforming, innemiljø, oppvarming m.v.

Av brukerhensyn anbefales det at kommune samordner sin saksbehandling etter plan- og bygningsloven, kommunehelsetjenesteloven og annet regelverk.

Merknad til § 8

Om sanitæranlegg ved badeanlegg, tilrettelegging for funksjonshemmede m.v. vises til gjeldende byggeforskrifter

Det bør informeres om at dusjer skal benyttes før adkomst til resten av badeanlegget, jf. § 10.

Det er et mål at tilførselen av forurensninger til badeanlegget er så liten som mulig. Dette er bl.a. viktig for å beholde og oppnå tilfredsstillende hygienisk badevannskvalitet, jf. § 15 og § 16.

Fjerde ledd gir bestemmelser om hygienisk tilfredsstillende renhold og desinfeksjon av dusj- og sanitæranlegg. Det har forekommet flere tilfeller av smitte av Legionella fra dusjanlegg. Bestemmelsen presiserer derfor at renhold og desinfeksjon av slike anlegg skal gjennomføres for å forhindre oppkonsentrering og spredning av Legionella. For dusjanlegg som ikke er tilknyttet badeanlegg, jf. § 2 er det et krav til å sørge for tilfredsstillende beskyttelse mot spredning av Legionella i forskrift om miljørettet helsevern kapittel 3a.

Merknad til § 16

Måleenheten under punkt 6 KOF_{Mn} var feil i forskriftsteksten. Den er nå rettet til å være mg/l O og ikke mg O/100 ml.

Merknad til § 18

§ 18 innebærer at vannvolum og utjevningsbasseng for boblebad bør utgjøre minst 250 l pr. badende, luftboblingen og eventuelle jetstrømmer ikke bør være innkoblet mer enn 15 minutter pr. gang, og det bør følge en 15 minutters «hvileperiode» etter hver luftbobling/jetstrøm, hvor vannet sirkuleres gjennom renseanlegg, basseng og alle rørsystemer. Vannutskiftningen for boblebad bør skje med vann som tilfredsstillende bestemmelsen i § 16 om vannkvalitet.

Boblebad som er tilgjengelig for allmennheten, jf. § 2 skal meldes til kommunen i henhold til § 6. Det er i § 18 andre ledd innført en ordning der Nasjonalt folkehelseinstitutt kan vurdere hvorvidt ulike typer boblebad er utformet og kan drives slik at de kan gi tilfredsstillende beskyttelse mot Legionella. Kommunene kan henvende seg til Folkehelseinstituttet for å få en vurdering av ulike typer/modeller boblebad. Formålet med en forhåndsvurdering av serieproduserte boblebad er å unngå at samme modell/type blir vurdert mange ganger i de forskjellige kommunene i forhold til kravene i forskriften. Det vil i slike tilfeller være mer hensiktsmessig å få en sentral vurdering av slike serieproduserte boblebad. Meldingsplikten innebærer en mulighet for kommunen til å foreta en vurdering av boblebadet og eventuelt komme med krav eller pålegg om retting. For boblebad som er forhåndsvurdert av Nasjonalt folkehelseinstitutt til å ha tilfredsstillende utforming slik at Legionella kan forebygges, kan kommunen legge dette til grunn i sin saksbehandling.

18. des. Nr. 1538 2007**Forskrift om endring i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet**

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 39 sjettede ledd. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endring:

§ 39 sjettede ledd første punktum skal lyde:

For utvinningstillatelser gitt i medhold av kgl.res. 9. april 1965 nr. 4 om utforskning og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster, skal rettighetshaver betale en avgift på kr 40 000 pr. km² pr. år.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

18. des. Nr. 1539 2007**Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2008 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7-1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

§ 1. Verdsettelse av naturalytelser

Når arbeidstakeren skattlegges ved trekk i lønn (lønnstrekkordningen), skal følgende naturalytelser verdsettes slik:

Fritt opphold (kost og losji)		kr 100 pr. døgn
Kost (alle måltider)		kr 73
Kost (to måltider)		kr 57
Kost (ett måltid)		kr 38
Losji (eget rom eller delt rom)		kr 27
Fri bolig	inntil 40 kvm	kr 1 500 pr. måned
	41–65 kvm	kr 2 300 pr. måned
	66–125 kvm	kr 3 900 pr. måned
	over 125 kvm	kr 4 600 pr. måned
Fri bil		kr 1 100 pr. måned

§ 2. Overskudd på utgiftsgodtgjørelser

Overskudd på utgiftsgodtgjørelser er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på godtgjørelser til dekning av utgifter ved reiser/opphold utenfor hjemmet, både med og uten overnatting, innenlands og utenlands, skal det legges til grunn de samme regler og samme satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2008.

Ved beregning av overskudd på fast godtgjørelse for bruk av egen bil i yrket, skal 1/3 av godtgjørelsen, maksimalt kr 900 pr. måned, anses for medgått til dekning av utgifter. Den øvrige delen er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på arbeidsgivers dekning av utgifter til bruk av egen bil og egen snøscooter i yrket, skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2008.

For godtgjørelse til dekning av kostnader til elektronisk kommunikasjon og fordel ved arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2008.

18. des. Nr. 1540 2007

Forskrift om endring i forskrift om prisutjevningsordningen for melk

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 6, § 7, § 8, § 11 andre og tredje ledd, samt § 13 og § 17. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 832 om prisutjevningsordningen for melk gjøres følgende endring:

§ 8 skal lyde:

Meieriselskap som henter melk hos melkeprodusent og som utjevner for fraktkostnader mellom egne leverandører, kan kreve et innfrakttillegg. Tillegget gis pr. liter innveid melk i den kommunen der melken er produsert, og etter satser fastsatt av Statens landbruksforvaltning.

Meieriselskap som distribuerer flytende melkeprodukter til dagligvaremarkedet i Nord-Norge og selv bærer transportkostnadene, gis et tillegg. Meieriselskap som produserer og selger konsummelk til barnehager, barne- og ungdomsskoler og videregående skoler gis et tillegg til delvis dekning av distribusjonskostnader for disse produktene. Tilleggene gis pr. liter distribuert melkeprodukt etter satser fastsatt av Statens landbruksforvaltning.

Q-Meieriene AS gis 60 øre pr. liter for et kvantum begrenset oppad til 80 mill. liter for distribusjon av flytende melkeprodukter fra meierianlegg som tilhører konsernet.

II

Endringen trer i kraft 1. februar 2008.

18. des. Nr. 1541 2007

Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 6 nr. 3, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd nye annet, tredje og fjerde punktum skal lyde:

Nattillegg er kun trekkfritt i den utstrekning faktiske losjoutgifter dokumenteres. Når nattillegget overstiger de faktiske losjoutgiftene skal det foretas forskuddstrekk i differansen. Bare ulegitimert nattillegg på innenlandsreiser på inntil kr 400 per døgn kan holdes trekkfritt.

II

Endringen trer i kraft med virkning for ytelse fra 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1542 2007

Forskrift om endring i forskrift om stønad til hjelpemidler mv til bedring av funksjonsevnen i arbeidslivet og i dagliglivet og til ombygging av maskiner på arbeidsplassen

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjettede ledd. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 15. april 1997 nr. 318 om stønad til hjelpemidler mv til bedring av funksjonsevnen i arbeidslivet og i dagliglivet og til ombygging av maskiner på arbeidsplassen gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt femte ledd skal lyde:

Stønad til hjelpemidler for å kompensere for nedsatt synsevne og dekning av utgifter ved formidling av disse gis etter retningslinjer fastsatt av Arbeids- og velferdsdirektoratet.

§ 2 nåværende femte til niende ledd blir nye sjette til tiende ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1543 2007

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 128) om kompensasjon av merverdiavgift til kommuner, fylkeskommuner mv.

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift til kommuner, fylkeskommuner mv. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift (Nr. 128) 12. desember 2003 nr. 1566 om kompensasjon av merverdiavgift til kommuner, fylkeskommuner mv. gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Ved endringer i bruken eller ved overdragelse av bygg, anlegg eller annen fast eiendom, skal det justeres for kompensert merverdiavgift som ytes ved anskaffelsen, fremstillingen, eller utførelsen, herunder om- eller påbygninger, dersom kompensert merverdiavgift ved dette utgjør minst 100 000 kroner.

Justeringsperioden er ni år regnet fra utløpet av regnskapsåret anskaffelsen, fremstillingen eller utførelsen ble foretatt.

Gjenstand for justering det enkelte regnskapsår er en tidel av kompensasjonsbeløpet. Justering foretas på grunnlag av endringer i bruken som finner sted innenfor det enkelte år i forhold til bruken ved anskaffelsen, fremstillingen eller utførelsen. Det skal ikke foretas justering i de år hvor endringene i bruken er mindre enn ti prosentpoeng i forhold til fradragprosenten ved justeringsperiodens begynnelse. Ved justering som følge av overdragelse, skal justering foretas samlet for den resterende del av justeringsperioden dersom ikke justeringsforpliktelsen overføres til mottakeren. Bestemmelsene om overføring av rett og plikt til å justere, herunder dokumentasjon mv., i forskrift om justering av inngående merverdiavgift for kapitalvarer gjelder for øvrig så langt de passer.

Samlet justering av kompensert merverdiavgift som omfatter et helt kalenderår, tas med i oppgaven for sjette periode.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1544 2007

Forskrift om fastsetting av forskudd på skatt

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 8 og § 56, jf. delegeringsvedtak 13. mars 1958 nr. 1. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

§ 1. *Virkeområdet for reglene mv.*

(1) Disse reglene gjelder for fastsetting av forskuddstrekk og forskuddsskatt etter skattebetalingsloven 21. november 1952 nr. 2 med seinere endringer.

(2) Med lønnsinntekt menes det i disse reglene lønn og andre godtgjørelser og ytelser som det skal foretas forskuddstrekk i.

A. Generelt om skattekort

§ 2. *Skattekort*

(1) Før inntektsårets begynnelse skal skattekontoret skrive ut skattekort som angir forskuddstrekkets størrelse og hvordan forskuddstrekk skal gjennomføres, for alle skattytere som må forutsettes å få trekkpliktig inntekt av betydning. Skattekontoret kan når som helst i løpet av inntektsåret skrive ut nytt skattekort når det er gjort feil ved utskrivningen, eller når andre særlige grunner gjør det urimelig å ikke skrive ut nytt skattekort.

(2) Skattekontoret kan kreve at skattekort som kontoret har skrevet ut, skal leveres tilbake.

(3) Trekkstabeller og skjema for skattekort fastsettes av Skattedirektoratet.

§ 3. Skattekorttyper

(1) Skjemata for skattekort består av tre deler. Del 1 og Del 2 gjelder hver for seg som skattekort. Del 3 er en opplysningsdel som bl.a. kan inneholde opplysning om utskrevet forskuddsskatt.

(2) Det er fire typer skattekort:

- a) Tabellkort som viser hvilken tabell det skal trekkes etter og hvilken prosentsats som skal brukes ved forskuddstrekk i ytelse som det ikke kan trekkes i etter tabell. Del 2 av tabellkortet gjelder som prosentkort.
- b) Prosentkort som viser hvilken prosentsats det skal trekkes etter.
- c) Frikort som bekrefter at skattyteren er fritatt for forskuddstrekk hele året eller i en bestemt del av året.
- d) Fribelegskort (frikort med beløpsgrense) som bekrefter at skattyteren er fritatt for forskuddstrekk inntil fastsatt beløpsgrense.

§ 4. Utsending av skattekort

(1) Skattekort skal sendes til skattyteren før inntektsårets begynnelse, jf. § 2.

(2) Ved utskriving av nytt skattekort i løpet av inntektsåret skal skattekortet sendes til skattyteren så snart som mulig.

(3) Når det er grunn til det, kan skattekortet sendes direkte til skattyters arbeidsgiver med melding til skattyteren om hvem det er sendt til og hva slags skattekort det er. Samtidig kan det bestemmes at kortet ikke må utleveres til skattyteren.

(4) Skatteoppkreveren skal gis melding om utskriving og endring av skattekort og forskuddsskatt. Skatteoppkreveren skal også gis melding om påbud som nevnt i tredje ledd siste punktum.

B. Tabellkort og prosentkort

§ 5. Tabellkort

(1) Tabellkort skal skrives ut til alle skattytere med unntak for skattytere som får utskrevet prosentkort, frikort eller fribelegskort. Tabellkortet er ment for bruk hos hovedarbeidsgiveren.

(2) Trekkprosenten for bruk hos hovedarbeidsgiver i inntekt som det ikke kan trekkes i etter tabell, jf. forskrift 14. september 1956 nr. 9866 om gjennomføring av forskuddstrekk § 10, § 11 og § 12, eller for bruk hos biarbeidsgivere, fastsettes slik at prosenttrekket svarer til forventet skatt og trygdeavgift av annen trekkpliktig inntekt på toppen av den inntekten som det blir trukket i etter tabell. Foreligger ikke opplysninger om skattyters forventede skatt og trygdeavgift og trekkpliktige inntekt, fastsettes trekkprosenten i samsvar med satsene i skattebetalingsloven § 10 nr. 1.

§ 6. Prosentkort

(1) Prosentkort skal skrives ut når skattyteren har slike inntekts- og formuesforhold at prosenttrekk vil gi vesentlig bedre samsvar mellom forskudd og forventet utlignet skatt og trygdeavgift enn tabelltrekk. Det gjelder for eksempel når:

- a) Skattyteren har betydelig inntekt hos flere arbeidsgivere.
- b) Det ikke er utarbeidet trekkstabeller som i tilstrekkelig grad kan ta hensyn til summen av skattyters øvrige økonomiske forhold. Forhold som alene eller sammen kan føre til at det skal utskrives prosentkort, kan være:
 - betydelige fradrag i alminnelig inntekt
 - betydelige skattepliktige, men ikke trekkpliktige inntekter
 - betydelig formue
 - skattebegrensning etter skatteloven § 17–1
 - ligning av ektefeller under ett etter skatteloven § 2–10, jf. § 2–13 første ledd.
- c) Skattyter i inntektsåret i lang tid vil bli uten trekkpliktig inntekt av betydning.
- d) Skattyter i inntektsåret vil få trekkpliktig inntekt av betydning som deltaker i fiske eller fangstvirksomhet, herunder hvalfangst (hyre, lott, prosenter).
- e) Skattytere omfattet av § 7.

(2) For barn som skal lignes under ett med foreldrene, jf. skatteloven § 2–14 første ledd, og som antas å få trekkpliktig inntekt høyere enn beløpsgrensen i fribelegskortet skal det utskrives prosentkort. Prosentsatsen fastsettes slik at forskuddstrekket svarer til skatten av barnets inntekt beregnet på toppen av foreldrenes inntekt.

(3) Også i andre tilfeller kan det skrives ut prosentkort når ligningsmyndighetene på grunn av særlige forhold anser det lite tjenlig å skrive ut tabellkort.

(4) Prosentsatsen på skattekortet skal fastsettes uten desimaler.

§ 7. Særlig om kombinasjon av prosentkort og forskuddsskatt

(1) For skattyter med både trekkpliktig inntekt og annen inntekt eller formue, kan det skrives ut forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 7 nr. 2 og forskuddsskatt etter skattebetalingsloven § 14 nr. 1.

(2) For skattytere som nevnt i første ledd, skal det som hovedregel velges prosentkort. Når ikke særlige forhold gjør seg gjeldende, skal trekkprosenten i skattekortet fastsettes slik at forskuddstrekket tilsvarer den skatten som etter en forholdsmessig fordeling vil falle på den trekkpliktige inntekten.

C. Fastsetting av forskudd for ektefeller

§ 8. Spesielt om fordeling av forskudd for ektefeller som blir helt eller delvis lignet under ett

(1) For ektefeller som skal lignedes under ett, jf. skatteloven § 2–10, og får samlet skatt fordelt etter skatteloven § 2–13, settes forskuddet til det beløpet som ventes å falle på hver av dem.

(2) For ektefeller som ventes å bli lignet særskilt, jf. skatteloven § 2–11, legges andel formuesskatt fordelt etter skatteloven § 2–13 annet ledd bokstav c sammen med skatt av inntekt som skal lignedes særskilt.

D. Fritak for forskuddstrekk

§ 9. Frikort

(1) Frikort kan skrives ut for skattyter som fritas for forskuddstrekk.

(2) Har arbeidsgiveren mottatt eller fått fremlagt frikort, skal det ikke foretas forskuddstrekk i fritaksperioden. Dette gjelder selv om arbeidsgiveren tidligere har mottatt eller fått fremlagt tabellkort eller prosentkort for skattyteren for samme inntektsår.

§ 10. Fribeløpskort

(1) Fribeløpskort skrives ut for skattyter som ikke ventes å få så høy inntekt at vedkommende vil bli ilignet skatt og trygdeavgift.

(2) Beløpsgrensen settes slik at inntekt opp til beløpsgrensen ikke medfører restskatt som skal kreves inn.

(3) For barn som lignedes sammen med foreldrene, jf. skatteloven § 2–14 første ledd, kan Skattedirektoratet fastsette beløpsgrensen.

(4) Fribeløpskort kan også skrives ut til skattytere som ventes å bli lignet under ett med ektefellen etter skatteloven § 2–10 med fordeling av skatten etter skatteloven § 2–13. Beløpsgrensen fastsettes individuelt etter reglene i annet ledd.

(5) Når skattyteren har fribeløpskort skal arbeidsgiveren føre all lønn og godtgjørelse som det ikke blir foretatt forskuddstrekk i, på fribeløpskortet inntil fastsatt beløpsgrense. Beløpene skal være påført fribeløpskortet før det utleveres.

II

Forskriften trer i kraft med virkning fra 1. januar 2008. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 20. november 1956 nr. 9827 om fastsetting av forskudd på skatt.

19. des. Nr. 1545 2007

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av forskuddstrekk

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56, jf. delegeringsvedtak 13. mars 1958 nr. 1. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 14. september 1956 nr. 9866 om gjennomføring av forskuddstrekk gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Hvis ikke skattekontoret har gitt kortet påskrift om noe annet, skal det leveres tilbake til den skattepliktige når arbeidsforholdet opphører i trekkåret og siste trekkberegning er foretatt.

§ 4 nr. 4 skal lyde:

4. Skattekontoret kan til enhver tid kreve tilbakesendt skattekort som kontoret har skrevet ut.

§ 5 tredje punktum skal lyde:

Skattekort som den skattepliktige etter disse bestemmelsene ikke bruker, skal han straks sende tilbake til vedkommende skattekontor med påskrift om hvilken kommune han mener seg skattepliktig til.

§ 7 annet punktum skal lyde:

Skattekontoret kan med virkning for det enkelte serveringssted eller for den enkelte stasjon eller stilling fastsette høyere eller lavere proSENTSATS for tillegget, eller bestemme at tillegg ikke skal gjøres.

§ 9 bokstav b skal lyde:

b. Underholdsbidrag som arbeidsgiveren trekker i lønnen etter pålegg fra Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral og som den skattepliktige vil ha krav på fradrag for i ligningen etter skatteloven § 6–41, jf. § 14–3 tredje ledd.

§ 13 nr. 2 skal lyde:

2. Når en avgjør hvor langt tidsrom lønnen gjelder for, skal alle dager i tidsrommet regnes med, også fraværsdager (når ikke utbetaling fra NAV-kontoret erstatter lønnen), lørdager og søndager, hellig- og høytidsdager.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1546 2007**Forskrift om endring i forskrift om fritaking for forskuddstrekk i visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56, jf. delegeringsvedtak 13. mars 1958 nr. 1. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 10. oktober 1956 nr. 9856 om fritaking for forskuddstrekk i visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 2 skal lyde:

2. Når det er forsvarlig grunn til å regne med at inntekten ikke skal skattlegges i Norge, kan skattekontoret utstede en erklæring om at lønnstakeren i et bestemt tidsrom skal være fritatt for forskuddstrekk i visse slags ytelser eller i godtgjørelse i bestemt arbeidsforhold. Skattekontoret skal sende gjenpart av erklæringen til skatteoppkreveren.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1547 2007**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 6, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd første punktum skal lyde:

Utbetales det bilgodtgjørelse til dekning av pendleres besøksreiser i hjemmet er disse bare trekkfrie såfremt godtgjørelsene utbetales som kilometergodtgjørelse som ikke overstiger den sats Skattedirektoratet har fastsatt for fradrag for slike reiser og såfremt mottakeren utarbeider og underskriver oppgave over den reise som er foretatt.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1548 2007**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i januar når nytt skattekort ikke er levert – Korrigering av feilberegnet forskuddstrekk m.v.**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56, jf. delegeringsvedtak 13. mars 1958 nr. 1. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 23. desember 1976 nr. 9835 om forskuddstrekk i januar når nytt skattekort ikke er levert – Korrigering av feilberegnet forskuddstrekk m.v. gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Arbeidsgiveren skal foreta korreksjon når påleggstrekk (herunder avtaletrekk) ved en feil er beregnet for høyt eller når det er trukket i ytelse som ikke er trekkpliktig. Korreksjoner foretatt etter at trekkbeløpet er sendt skatteoppkreveren må gå frem av oppgjørsliste.

§ 5 nr. 1 skal lyde:

1. Skatteoppkreveren kan etter krav fra arbeidstakeren (pensjonisten) foreta tilbakebetaling av trekkbeløp når arbeidsgiveren er avskåret fra å foreta korreksjon etter bestemmelsene i § 1 – § 4.

§ 5 nr. 4 skal lyde:

4. Skatteoppkreveren skal sende melding til skattekontoret og arbeidsgiveren om foretatt tilbakebetaling etter disse reglene.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1549 2007

Forskrift om endring i forskrift om omfanget av plikten til å gjennomføre forskuddstrekk

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 5, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 7. januar 1977 nr. 9861 om omfanget av plikten til å gjennomføre forskuddstrekk gjøres følgende endring:

§ 1–1 nr. 5 skal lyde:

5. Kommunalt tillegg til folketrygdpensjon. Foretas utbetalingen gjennom NAV-kontoret eller sammen med annen trekkpliktig ytelse, skal forskuddstrekk likevel gjennomføres.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1550 2007

Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 6 nr. 2, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket gjøres følgende endringer:

Kapittel 3 overskriften skal lyde:

Naturalytelser som skal verdsettes individuelt av skattekontoret

§ 3–1 første ledd første punktum skal lyde:

Bolig som arbeidstakeren får stilt til disposisjon og som arbeidsgiveren eier eller leier, plikter arbeidsgiveren å medregne i trekkgrunnlaget med den leieverdi skattekontoret fastsetter ved en individuell verdsettelse.

§ 3–2 overskriften skal lyde:

§ 3–2. Skattekontorets verdsettelse

§ 3–2 nr. 2 til nr. 5 skal lyde:

2. Stedet for verdsettelse

Verdsettelsen skal foretas av skattekontoret. Blanketten skal sendes dit.

3. Skattekontorets verdsettelse

Skattekontoret skal straks foreta en fastsettelse av leieverdien. Leieverdien skal normalt ansettes til et månedsbeløp dersom ikke arbeidsgiveren har oppgitt en annen lønnstermin.

Gjenparten av verdsettelsesblanketten hvor avgjørelsen fremgår sendes til arbeidsgiveren, til skatteoppkreveren og til arbeidstakeren.

4. Virkninger av skattekontorets verdsettelse

Leieverdien medregnes ved trekkberegningen fra og med første hele måned etter at arbeidsgiveren har mottatt melding om avgjørelsen og boligen er tatt i bruk.

Dersom arbeidsgiver oversitter fristene i nr. 1 og nr. 7 får avgjørelsen virkning fra første hele måned etter at boligen er tatt i bruk. Arbeidsgiveren skal ikke korrigere allerede gjennomførte forskuddstrekk.

5. Omgjøring på grunn av uriktige faktiske forutsetninger

Skattekontoret kan når som helst endre sitt tidligere vedtak dersom det finner at dette bygger på uriktige faktiske forutsetninger.

Det sendes melding om avgjørelsen til arbeidsgiveren, skatteoppkreveren og arbeidstakeren.

§ 3–2 nr. 7 til nr. 9 skal lyde:

7. Nytt krav fra arbeidsgiveren

Forandres boligen på en slik måte at det kan ha betydning for leieverdien, plikter arbeidsgiveren å kreve ny verdsettelse. Bestemmelsene i nr. 1 og nr. 2 gjelder tilsvarende.

Når en bolig som tidligere har vært verdsatt overtas av en annen arbeidstaker, kan arbeidsgiveren unnlate å kreve den verdsatt på nytt dersom bruken løper uendret og heller ikke andre grunner taler for en ny verdsettelse. I slike tilfelle legges den tidligere verdsettelse til grunn fra og med første lønnsutbetaling etter overtakelsen. Arbeidsgiveren har i disse tilfellene plikt til å vise arbeidstakeren de vedtak som skattekontoret har fattet med hensyn til leieverdien.

8. Justering av verdsettelse på grunn av endring i prisnivå

Skattekontoret kan fastsette ny leieverdi når det har skjedd en endring av betydning i det generelle prisnivå. I så fall gjelder nr. 3 tilsvarende.

9. Oppbevaring av meldinger

Alle meldinger arbeidsgiveren mottar vedrørende skattekontorets individuelle fastsettelse av leieverdi av bolig, plikter han å vedlegge sine regnskaper.

§ 4–5 annet punktum skal lyde:

Er det ikke dekning for det samlede beregnede trekk i kontantytelsene, skal arbeidsgiver straks melde fra om dette til skattekontoret for arbeidstakerens skattekommune.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1551 2007

Forskrift om endring i forskrift om hvor arbeidsgiveravgiften skal fastsettes og innbetales

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–5 første og annet ledd, jf. delegeringsvedtak 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 1. desember 1997 nr. 1383 om hvor arbeidsgiveravgiften skal fastsettes og innbetales gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 1 skal lyde:

1. Arbeidsgiveren skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for den kommune hvor han har sitt hovedkontor. Arbeidsgiver som ikke har hovedkontor, skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for den kommune hvor han hører hjemme.

§ 2 skal lyde:

1. Arbeidsgiver som ikke er bosatt eller hjemmehørende i Norge skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for den kommune hvor han har hovedkontor for virksomheten i Norge.

2. Arbeidsgiver som driver varig næringsvirksomhet her i landet uten å ha hovedkontor for denne virksomheten i Norge, skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for den kommune hvor han driver varig næringsvirksomhet. Arbeidsgiver som nevnt i første punktum som driver næringsvirksomhet i flere kommuner, skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for kommune 2312 Utland.

3. Arbeidsgiver som ikke driver varig næringsvirksomhet i noen kommune her i landet, og arbeidsgiver som ikke driver noen virksomhet i landet, skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for kommune 2312 Utland.

4. Arbeidsgiver som bare driver virksomhet på den norske kontinentalsokkelen, skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for kommune 2312 Utland.

5. Skattekontoret kan i det enkelte tilfelle bestemme at arbeidsgiver som nevnt i denne paragraf, skal innbetale arbeidsgiveravgiften til skatteoppkreveren for en annen kommune, herunder kommune 2312 Utland.

§ 4 skal lyde:

Fastsettelse av arbeidsgiveravgift i medhold av folketrygdloven § 24–4 annet og tredje ledd skal foretas av skattekontoret for den kommunen hvor arbeidsgiveravgiften skal innbetales.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1552 2007

Forskrift om endring i forskrift om beregning og oppgjør m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygden

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2 siste ledd og § 24–5 første og annet ledd, jf. delegeringsvedtak 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og oppgjør m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygden gjøres følgende endringer:

§ 5 nr. 1 skal lyde:

1. Arbeidsgiveren skal hver 15. januar, 15. mars, 15. mai, 15. juli, 15. september og 15. november sende til skatteoppkreveren avgiftsbeløp som er beregnet på grunnlag av avgiftspliktige utbetalinger i de to foregående månedene (oppgjørperioden).

§ 6 nr. 1 skal lyde:

1. Skatteoppkreveren eller skattekontoret og den som har fullmakt fra en av disse, kan til enhver tid kreve fremlagt arbeidsgiverens regnskap med bilag, lønningslister, noteringer, kontrakter, korrespondanse eller andre dokumenter av betydning for kontrollen av arbeidsgiveravgiften.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1553 2007**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk for sjømenn bosatt i utlandet og innkreving av trygdeavgift fastsatt av sentralskattekontoret for utenlandssaker**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–5 første ledd, jf. delegeringsvedtak 31. oktober 1988 nr. 4275 og delegeringsvedtak 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 5. desember 1997 nr. 1261 om forskuddstrekk for sjømenn bosatt i utlandet og innkreving av trygdeavgift fastsatt av sentralskattekontoret for utenlandssaker gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om forskuddstrekk for sjømenn bosatt i utlandet og innkreving av trygdeavgift fastsatt av skattekontoret for disse skattyterne

§ 4 skal lyde:

§ 4. Trygdeavgift som er fastsatt av skattekontoret for sjømenn bosatt i utlandet som er trygdet, men ikke skattepliktig i Norge, innkreves etter de samme regler som for skatter bestemt.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1554 2007**Forskrift om endring i forskrift om enkelte minstegrenser vedrørende betaling og innkreving m.v. av arbeidsgiveravgift og forsinkelsesrenter til slik avgift**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–5 første og annet ledd, jf. delegeringsvedtak 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 10. desember 1997 nr. 1389 om enkelte minstegrenser vedrørende betaling og innkreving m.v. av arbeidsgiveravgift og forsinkelsesrenter til slik avgift gjøres følgende endring:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1.

1. Oppstår det ved det enkelte terminoppgjør for arbeidsgiveravgiften differanse på mindre enn kr 100 mellom riktig beregnet (fastsatt) avgift og innbetalt avgift, kan skatteoppkreveren bokføre det innbetalte beløpet og utsette innkrevingen eller tilbakebetalingen av differansen til han har foretatt kontroll av årsoppgaven for arbeidsgiveravgift.

2. Skatteoppkreveren skal under kontroll som nevnt i punkt 1 sammenholde det samlede avgiftsbeløpet ifølge kredittkortet med det samlede avgiftsbeløpet etter riktige terminoppgaver for vedkommende år. Viser denne avstemmingen en differanse på kr 100 eller mer, skal for lite betalt avgift kreves inn eller for meget betalt avgift betales tilbake. Hvis differansen ved avstemmingen er mindre enn kr 100, blir differansen i terminoppgjørene å anse som bortfalt. Det foretas i sistnevnte tilfelle ikke noen innkreving eller tilbakebetaling av arbeidsgiveravgift.

Bestemmelsene i de to foregående punktumene får dog ikke anvendelse hvis arbeidsgiveren ellers har restanser på arbeidsgiveravgift for vedkommende år.

3. Finner skatteoppkreveren grunn til å anta at avgiftsgrunnlaget vil bli fastsatt av skattekontoret eller skatteklagenemnda, bør avstemming, innkreving eller tilbakebetaling som nevnt under punkt 2 foran utsettes til fastsettelsen er foretatt.

§ 2.

1. Forsinkelsesrente av for sent betalt arbeidsgiveravgift som ved beregningen utgjør mindre enn kr 20 frafalles. Skatteoppkreveren kan beslutte at forsinkelsesrenter mindre enn kr 200 ikke skal kreves inn.

2. Det skal foretas ny beregning av beregnet forsinkelsesrente:

- a) når avgiftsbeløpet for en termin endres av skattekontoret med hjemmel i folketrykklagen § 24–4 annet ledd.
- b) når avgiftsbeløpet for kalenderåret settes ned av ligningsmyndighetene med hjemmel i folketrykklagen § 24–4 tredje ledd.

Ved nedsettelse som nevnt under pkt. b skal ved omberegningen så vidt mulig like meget av hver termin anses som frafalt. Er avgiftsbeløpet for kalenderåret tidligere forhøyet, anses forhøyelsen frafalt før noen del av terminene.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1555 2007

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av innbetalingsordningen for skatt mv.

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i forskrift 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt § 4. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 29. desember 1997 nr. 1435 om gjennomføring av innbetalingsordningen for skatt mv. gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 1 skal lyde:

1. Senest første virkedag etter innbetaling skal vedkommende bank sende alle betalingsblanketter vedrørende innbetalinger som nevnt i forskrift 8. november 2000 nr. 1101 § 1 og § 6 til bankens avregningsentral.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1556 2007

Forskrift om endring i forskrift om visse godtgjørelser det skal gjennomføres forskuddstrekk i og begrensninger i plikten til å gjennomføre forskuddstrekk i visse godtgjørelser utenfor tjenesteforhold

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 5, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 30. juni 1999 nr. 764 om visse godtgjørelser det skal gjennomføres forskuddstrekk i og begrensninger i plikten til å gjennomføre forskuddstrekk i visse godtgjørelser utenfor tjenesteforhold gjøres følgende endring:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Bestemmelsen i første ledd skal ikke gjelde når skiferdriveren for vedkommende år har lagt frem skattekort med en annen skattekommune enn Alta, eller erklæring fra skattekontoret om at han ikke etter skattelovene anses bosatt i Alta 1. november i året forut for inntektsåret.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1557 2007

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av forskuddstrekk og påleggstrekk ved fiske og fangstvirksomhet

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56, jf. delegeringsvedtak 13. mars 1958 nr. 1. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 5. juni 2001 nr. 565 om gjennomføring av forskuddstrekk og påleggstrekk ved fiske og fangstvirksomhet gjøres følgende endring:

§ 5 nr. 3 bokstav b skal lyde:

- b) Underholdsbidrag som arbeidsgiveren trekker i lotten eller parten etter pålegg fra Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1558 2007**Forskrift om endring i forskrift om føring av skatteregnskapet**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56, jf. delegeringsvedtak 21. september 1955. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 31. august 2005 nr. 943 om føring av skatteregnskapet gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

- (1) Forskriften gjelder for føringen av skatteregnskapet for alle landets kommuner, samt 2100 Svalbard og kommune 2312 Utland.

§ 9 tredje ledd skal lyde:

- (3) Regnskapsmaterialet skal kunne fremlegges for skattekontoret og Riksrevisjonen i hele oppbevaringstiden, i en form som muliggjør etterkontroll.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1559 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om forskottstrekk med beregnet prosent hos lønnstakere som har tabellkort**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 10. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

Forskrift 25. november 1956 nr. 9826 om forskottstrekk med beregnet prosent hos lønnstakere som har tabellkort oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1560 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om minstegrense for forskuddstrekk i visse ytelser fra sammemnda for studiearbeid og tilknyttede organisasjoner**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 5, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

Forskrift 2. april 1975 nr. 9986 om minstegrense for forskuddstrekk i visse ytelser fra sammemnda for studiearbeid og tilknyttede organisasjoner oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1561 2007**Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi opplysninger til ligningsmyndighetene og til arveavgiftsmyndighetene**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 28 og lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltningen (ligningsloven) § 6–12 og delegeringsvedtak 23. juni 1997 nr. 629. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 9. desember 1969 nr. 3903 om plikt til å gi opplysninger til ligningsmyndighetene og til arveavgiftsmyndighetene gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 1, 2 og 3 skal lyde:

1. Tingrett og testamentsfullbyrder skal uansett boets størrelse straks sende melding til skattekontoret når de under bobehandlingen blir kjent med forhold som gir grunn til å tro at arvelateren er blitt lignet etter lavere formue eller inntekt enn den virkelige.

2. Tingretten skal når den slutter et dødsbo, straks sende melding til skattekontoret om arvelodd som for den enkelte mottaker utgjør et beløp på minst kr 10.000,- eller en årlig inntektsytelse på minst kr 600,- eller omfatter fast eiendom eller midler knyttet til næring eller virksomhet. Meldingen skal vise hvorledes fast eiendom eller midler knyttet til næring eller virksomhet i tilfelle er verdsatt ved avgiftsberegningen.

3. Tingretten skal når krav på lønn godkjennes til fradrag i boformuen ved arveavgiftsberegningen, straks sende melding til skattekontoret.

§ 2 skal lyde:

1. Arveavgiftsmyndigheten skal uansett boets størrelse straks sende melding til ligningsmyndigheten når den under arbeidet med beregning av avgift av arv eller gave blir kjent med forhold som gir grunn til å tro at arvelateren eller giveren er blitt lignet etter lavere formue eller inntekt enn den virkelige.

2. Arveavgiftsmyndigheten skal når den har beregnet avgiften av arv eller gave, straks sende melding (også for testamentsfullbyrderboer) til ligningsmyndigheten om arv eller gave som for den enkelte mottaker utgjør et beløp på minst kr 10.000,- eller en årlig inntektsytelse på minst kr 600,-. Framgår det av oppgaver som arveavgiftsmyndigheten har at arving eller gavemottaker har overtatt fast eiendom eller midler knyttet til næring eller virksomhet, gis melding om disse midler selv om verdien ligger under beløpsgrensene i foregående punktum. Meldingen skal vise hvorledes disse midler er verdsatt ved avgiftsberegningen.

3. § 1 punkt 3 og 4 får tilsvarende anvendelse ved arveavgiftsmyndighetens behandling av arveavgiftssaker.

§ 3, § 4, § 5 og § 6 skal lyde:

§ 3. Ligningsmyndigheten kan kreve at tingretter, testamentsfullbyrdere og arveavgiftsmyndigheten gir alle opplysninger som står til rådighet vedrørende navngitte boer, arvinger, givere og gavemottakere.

§ 4.

1. Ligningsmyndigheten skal snarest sende melding om gavetransaksjoner – herunder salg til underpris – til arveavgiftsmyndigheten. Dette gjelder også når ligningsmyndigheten blir kjent med forhold som tyder på at en gavetransaksjon kan ha funnet sted.

2. Melding kan unnlates når det er klart at arveavgiftsmyndigheten er kjent med gaveytelsen.

§ 5. Arveavgiftsmyndigheten kan kreve at ligningsmyndigheten gir alle opplysninger som står til rådighet vedrørende navngitte arvelatere og arvinger, og vedrørende enhver navngitt person, selskap mv. som er eller formodes å være giver eller gavemottaker.

§ 6. Registerføreren for tinglysing i fast eiendom skal sende melding til skattekontoret når det av dokument som er mottatt til tinglysing eller stempling framgår at det er overført eiendom eller rettighet uten vederlag, eller mot et vederlag som antas å stå i misforhold til det overførtes verdi. Det samme gjelder når det ellers foreligger omstendigheter som gir grunn til å anta at overføringen kan innholde gave. Med meldingen bør følge kopi av dokumentene.

§ 7 nr. 1 skal lyde:

1. Overformynderier skal sende melding til skattekontoret når de har mottatt til forvaltning midler som antas helt eller delvis å være gave. Melding kan unnlates når skattekontoret vites å være kjent med gaveytelsen.

§ 7 nr. 2 oppheves.

§ 7 nåværende nr. 3 blir nr. 2.

§ 8 nr. 1 skal lyde:

1. Livsforsikringsselskaper skal sende melding til skattekontoret om utbetaling av forsikringssum, gjenkjøpsverdi, livrente, tilbakebetalingsbeløp eller lignende ytelser.

§ 8 nr. 3 oppheves.

§ 8 nåværende nr. 4, 5 og 6 blir nr. 3, 4 og 5.

§ 8 nr. 5 skal lyde:

5. Skattekontoret kan kreve at livsforsikringsselskapene gir alle opplysninger som står til rådighet om forsikringsavtaler vedrørende navngitt forsikringstaker, forsikret eller begunstiget.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1562 2007

Forskrift om endring i forskrift om delegering av Skattedirektoratets myndighet når det gjelder lemping av skatter og avgifter med renter og omkostninger av billighet

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i forskrift 18. juni 1997 nr. 608 om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag § 4. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 11. desember 1998 nr. 1298 om delegering av Skattedirektoratets myndighet når det gjelder lemping av skatter og avgifter med renter og omkostninger av billighet gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Skattekontorets myndighet

Skattekontoret gis myndighet til å lempe skatte- og avgiftskrav som er omfattet av lov 17. juni 2005 nr. 67 (skattebetalingsloven) § 1–1 annet ledd bokstav a–f, uavhengig av beløpets størrelse.

For krav omfattet av skattebetalingsloven § 1–1 tredje ledd og trekkansvar med renter og omkostninger etter skattebetalingsloven § 16–20 gis skattekontoret tilsvarende myndighet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1563 2007

Forskrift om endring i forskrift om delegering av Skattedirektoratets myndighet når det gjelder lemping av skatter og avgifter med renter og omkostninger som innfordringstiltak

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i forskrift 18. juni 1997 nr. 609 om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om betalingsordning og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på innfordringsgrunnlag § 3. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 11. desember 1998 nr. 1299 om delegering av Skattedirektoratets myndighet når det gjelder lemping av skatter og avgifter med renter og omkostninger som innfordringstiltak gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Skattekontorets myndighet

Skattekontoret gis myndighet til å lempe skatte- og avgiftskrav som er omfattet av lov 17. juni 2005 nr. 67 (skattebetalingsloven) § 1–1 annet ledd bokstav a–f, uavhengig av beløpets størrelse.

For krav omfattet av skattebetalingsloven § 1–1 tredje ledd og trekkansvar med renter og omkostninger etter skattebetalingsloven § 16–20 gis skattekontoret tilsvarende myndighet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1564 2007

Forskrift om endring i forskrift for verdsetting av skog

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 19. desember 2006 nr. 1514 for verdsetting av skog gjøres følgende endringer:

§ 11 annet punktum skal lyde:

Ved skjønnnet kan skattekontoret innhente veiledende grunnlagsmateriale fra den lokale skogforvaltning.

§ 13 annet punktum skal lyde:

Revisjoner på dette grunnlag foretas når skogeieren krever det, eller når likningsmyndighetene finner det nødvendig.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1565 2007**Forskrift om endring i forskrift om aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers plikt til å levere oppgave over forhold som har betydning for skattlegging av aksjonærene mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–11 og § 6–16 og delegeringsvedtak 17. februar 2006 nr. 201. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1778 om aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers plikt til å levere oppgave over forhold som har betydning for skattlegging av aksjonærene mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 1. Plikt til å sende inn oppgave til skattekontoret

(1) Aksjeselskaper, allmennaksjeselskaper og selskaper og sammenslutninger som nevnt i ligningsloven § 6–11 nr. 4 skal ukrevet levere oppgave med opplysninger som nevnt i § 3 og § 5 til skattekontoret.

§ 2 overskriften skal lyde:

§ 2. Unntak fra plikten til å sende inn oppgave til skattekontoret

§ 6 første og annet ledd skal lyde:

(1) Aksje- og allmennaksjeselskap skal sende oppgave med opplysninger som nevnt i § 3 og § 4 til skattekontoret, innen 31. januar i ligningsåret.

(2) Selskaper og sammenslutninger som nevnt i ligningsloven § 6–11 nr. 4 skal sende tilsvarende opplysninger, med de unntak som nevnt i § 5, til skattekontoret, innen utgangen av mars i ligningsåret.

§ 9 oppheves

Nåværende § 10 blir § 9.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1566 2007**Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver over gaver til visse frivillige organisasjoner mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c, jf. § 6–6 bokstav g, jf. delegeringsvedtak 29. juni 1993 nr. 4273 og delegeringsvedtak 8. september 2000 nr. 4662. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 8. september 2000 nr. 901 om levering av ligningsoppgaver over gaver til visse frivillige organisasjoner mv. gjøres følgende endring:

§ 1 første punktum skal lyde:

Selskaper, stiftelser og sammenslutninger som er gitt administrativ forhåndsgodkjenning av skattekontoret om fradragsrett etter skatteloven § 6–50 for den som gir pengegave til selskap, stiftelse eller sammenslutning, skal uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1567 2007**Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 7-3, § 12-20 og § 15-3, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 7-3-1, § 12-2 og § 15-3, lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6-16 bokstav c og § 6-17, jf. delegeringsvedtak 3. juli 1992 nr. 497. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 7-3-3 første ledd skal lyde:

- (1) Dispensasjon for det enkelte inntektsår gis etter søknad fra boligselskapet til skattekontoret.

§ 7-3-3 femte ledd skal lyde:

- (5) Boligselskapet kan klage til Skattedirektoratet over skattekontorets avgjørelse. Klage må leveres skattekontoret innen 14 dager etter at avgjørelsen ble meddelt selskapet.

§ 12-2-1 skal lyde:

Den avgjørelse ligningsmyndighetene har truffet ved eventuell fastsettelse av grunnlaget for arbeidsgiveravgift med hensyn til om en yttelse anses opptjent utenfor eller som ledd i næringsvirksomhet, jf. folketrygdloven § 23-2 første og annet ledd, blir å legge til grunn ved fastsettelsen av mottakerens personinntekt og trygdeavgift, jf. skatteloven § 12-2 og folketrygdloven § 23-3 og § 24-1 første ledd.

§ 15-3-1 tredje, fjerde og femte ledd skal lyde:

- (3) Med søknaden må følge uttalelse fra skattekontoret om muligheten av å kunne gjennomføre forskuddsuttakningen på forsvarlig måte og innen rimelig tid dersom den omsøkte fristforlengelse blir innvilget.
- (4) Gjenpart av søknaden sendes fylkesmannen og skattekontoret.
- (5) Erklæring fra skattekontoret som nevnt i tredje ledd kan sløyfes dersom kommunestyret eller fylkestinget erklærer at det anser det utenfor tvil at det må nyttes høyeste lovlige satser for inntekts- og formuesskatt. Søknad om utsettelse med forskuddsvedtaket sendes i så fall gjennom fylkesmannen. For øvrig gjelder bestemmelsene i første og annet ledd og gjenpart av søknaden sendes skattekontoret som nevnt i fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1568 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om hvilke skattytere uten varig tilknytning til riket som skal lignes ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 2-4 nr. 4 og delegeringsvedtak 2. februar 1998 nr. 109. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

Forskrift 3. april 1998 nr. 325 om hvilke skattytere uten varig tilknytning til riket som skal lignes ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1569 2007**Forskrift om endring i forskrift om summarisk fellesoppgjør for krav på skatt og arbeidsgiveravgift til folketrygden**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 9-5 nr. 8 og § 6-16, lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 47 nr. 4 og § 31 nr. 1 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23-2 siste ledd jf. delegeringsvedtak 3. mars 1994 nr. 156, delegeringsvedtak 19. september 1995 nr. 798 og delegeringsvedtak 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 20. november 1997 nr. 1181 om summarisk fellesoppgjør for krav på skatt og arbeidsgiveravgift til folketrygden gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 2 annet punktum skal lyde:

I vurderingen av om det er uforholdsmessig byrdefullt å gjennomføre ordinære endringssaker skal det blant annet legges vekt på om innberetningsfeilen gjelder små beløp for mange ansatte, om feilen gjelder flere år, omfanget av underlagsmaterialet og muligheten til å koble dette til den enkelte ansatte.

§ 3 oppheves.

§ 4 første ledd skal lyde:

Før vedtak om summarisk fellesoppgjør fattes skal arbeidsgiver varsles om dette og gis en passende frist for uttalelse.

§ 7 siste ledd skal lyde:

Når vedtaket omfatter flere kommuner, skal kopi av vedtaket sendes til berørte skattekontorer og til Skattedirektoratet, jf. § 10.

§ 10 skal lyde:

1. Kopi av skattekontorets vedtak sendes til Skattedirektoratet med anmodning om beregning av fordelingsnøkkel.

2. Skattedirektoratet utarbeider fordelingsnøkkel som en prosentvis fordeling mellom kommunene, basert på vedkommende arbeidsgivers samlede innberetning av oppgavepliktige ytelser og på de skattekommuner som omfattes av innberetningene, og sender denne til skattekontoret. Den prosentvise fordeling beregnes med en desimal og for hvert av de aktuelle inntektsår.

3. Skattekontoret fastsetter kravet på skatt etter vedtaket om beregningsgrunnlag og skattesats, jf. § 5 første ledd bokstav f og annet ledd og § 6. Kravet fordeles pr. kommune, og summeres pr. kommune for alle inntektsår.

4. Skattekontoret fastsetter kravet på arbeidsgiveravgift. Avgiften beregnes av beregningsgrunnlaget for hvert inntektsår, jf. § 5 første ledd bokstav f og § 6. Ved avgiftsberegningen skal avgiftsgrunnlaget fordeles på de ulike avgiftssoner i samme forhold som arbeidsgiverens øvrige avgiftspliktige ytelser i samme år fordelte seg.

§ 11 nr. 1 skal lyde:

1. Skattekontoret oversender de fastsatte krav etter § 10 nr. 3 og 4 til skatteoppkreveren i arbeidsgiverens (hoved) kontorkommune som forestår innkreving etter de regler som gjelder for innkreving av skatt.

§ 11 nr. 2 første punktum skal lyde:

Kravene som nevnt i nr. 1 forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppkreveren har sendt arbeidsgiveren betalingsvarsel med angitt forfallsdato.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1570 2007**Ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 130 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (overføring av oppgaver fra politiet til Lotteritilsynet)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 130 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (overføring av oppgaver fra politiet til Lotteritilsynet) del II. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Lov 21. desember 2007 nr. 130 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (overføring av oppgaver fra politiet til Lotteritilsynet) trer i kraft fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1571 2007**Ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 131 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (handheving av forbudet mot pyramidespill)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 131 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (handheving av forbudet mot pyramidespill) del II. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Lov 21. desember 2007 nr. 131 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (handheving av forbudet mot pyramidespill) trer i kraft fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1572 2007**Forskrift om endring i forskrifter etter lov 1995/11 om lotterier m.v. (overføring av politiets oppgaver etter lotteriloven til Lotteritilsynet)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1366 om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. gjøres følgende endringer:

§ 1–1 første ledd skal lyde:

Lotteritilsynet er kontrollmyndighet etter lotteriloven.

§ 1–2 første ledd skal lyde:

Lotteritilsynet skal føre kontroll med at bestemmelser som er gitt i eller i medhold av lotteriloven blir overholdt. Lotteritilsynet avgjør saker som er lagt til Lotteritilsynet i eller i medhold av lotteriloven.

§ 2–1 skal lyde:

Organisasjoner og foreninger mv. som skal avholde lotteri med omsetning over kr 150 000, må godkjennes av Lotteritilsynet etter lotteriloven § 4b. Godkjenning kan bare gis til organisasjoner og foreninger som er registrert i Enhetsregisteret og som ivaretar samfunnsnyttige eller humanitære formål.

§ 2–3 første ledd skal lyde

Lokalinnehaver som mottar godtgjørelse for utleie av fast lokale til lotterivirksomhet må ha autorisasjon fra Lotteritilsynet.

§ 2–3 tredje ledd skal lyde:

Ved Lotteritilsynets vurdering etter annet ledd bokstav a kan det ses bort fra forhold av mindre alvorlig karakter og forhold som ligger langt tilbake i tid.

§ 3–1 første ledd skal lyde:

Lotteriregisteret skal gi informasjon til bruk i Lotteritilsynets arbeid med forvaltning og kontroll etter lotteriloven.

§ 3–1 tredje ledd oppheves.

§ 3–1 nåværende fjerde ledd blir tredje ledd.

§ 5–1 tredje ledd skal lyde:

Melding om lotteri som nevnt i første ledd skal sendes Lotteritilsynet senest 14 dager før loddsalget begynner. Melding skal sendes på fastsatt skjema og registreres i sentralt register. Etter avslutning av lotteriet skal det sendes ny melding til Lotteritilsynet på fastsatt skjema innen 1 måned. Organisasjonene kan ikke avholde nytt lotteri før det er sendt melding om avslutning.

II

I forskrift 15. september 1995 nr. 793 om underholdningsautomater gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Tillatelse til å stille opp underholdningsautomat gis av Lotteritilsynet.

Lotteritilsynet gjennomfører kontroll med virksomhet etter denne forskrift.

§ 4 nr. 2 skal lyde:

2. Lotteritilsynet til enhver tid skal ha adgang til å kontrollere de innretninger det søkes om typegodkjenning for etter denne forskrift og at innretningen i den forbindelse kan forlanges undersøkt for å kontrollere at spillet vil foregå i henhold til lov, forskrift eller regler som er fastsatt i medhold av lov. Det kan også kontrolleres om innretningen lett kan endre karakter og ellers om den under bruk vil være vanskelig å kontrollere.

§ 5 første ledd skal lyde:

Lotterinemnda er klageinstans for Lotteritilsynets vedtak etter denne forskrift.

§ 7 andre ledd skal lyde:

Lotteritilsynet kan sette krav om installering eller utbedring av telleverk for å fastslå omsetningen. Dersom utbedring ikke har funnet sted innen fristen Lotteritilsynet har satt, faller tillatelsen bort.

III

I forskrift 22. september 2000 nr. 960 om oppstillingstillatelser for underholdningsautomater gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Tillatelser til å stille opp underholdningsautomater gis av Lotteritilsynet, jf. lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3 og forskrift 15. september 1995 nr. 793 om underholdningsautomater § 3.

§ 4 oppheves.

§ 5 skal lyde:

Dersom en oppstillingstillatelse ikke har vært benyttet i to måneder i sammenheng uten særlig grunn, kan Lotteritilsynet bestemme at tillatelsen skal opphøre. Når vedtaket om opphør er endelig, kan Lotteritilsynet omfordele tillatelsen.

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1573 2007

Forskrift om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse (IHR-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 femte ledd, § 2–3 fjerde ledd, § 3–1 første ledd, § 4–1 sjette ledd, § 4–3, § 4–10 sjette ledd, § 6–2, § 7–11 første og annet ledd, § 8–4, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 2–2 fjerde ledd, § 6–2 første ledd, lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 3 tredje ledd, § 8 fjerde og femte ledd, § 9 annet ledd og lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) § 30 første ledd bokstav b og g og tredje ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften har til formål å forebygge og motvirke internasjonal spredning av smittsom sykdom, samt sikre en internasjonalt koordinert oppfølging. Dette skal gjøres på måter som unngår unødvendig forstyrrelse av internasjonal trafikk og handel.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for Norge og norsk del av kontinentalsokkelen, med de begrensninger som følger av folkeretten eller internasjonale avtaler.

Forskriften gjelder oppdagelse, vurdering og varsling av alvorlige hendelser som kan ha betydning for internasjonal folkehelse, og nødvendige tiltak rettet mot personer i Norge eller som befinner seg på innreise til eller utreise fra Norge. Tilsvarende gjelder for bagasje, last, containere, transportmidler, humant biologisk materiale, postsendinger og varer, herunder dyr og planter.

Med en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse menes i forskriften her en ekstraordinær hendelse som utgjør eller kan utgjøre en folkehelseis risiko gjennom spredning av sykdom over landegrensene, og som kan kreve en internasjonalt koordinert bekjemping.

§ 3. Nasjonalt IHR-kontaktpunkt

Nasjonalt folkehelseinstitutt er nasjonalt IHR-kontaktpunkt og skal til enhver tid være tilgjengelig for kommunikasjon med Verdens helseorganisasjons IHR-kontaktpunkter og relevante myndigheter i Norge.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal også være ansvarlig for å videreformidle informasjon fra Verdens helseorganisasjon til relevante myndigheter i Norge.

Kapittel 2. Varsling og oppfølging

§ 4. Varslingsplikt for helsepersonell og andre myndigheter

Lege, sykepleier, jordmor eller helsesøster som mistenker eller påviser et tilfelle av smittsom sykdom som kan ha betydning for internasjonal folkehelse og som ikke allerede er varslet etter varslingsbestemmelsene i MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften 20. juni 2003 nr. 740 kapittel 3, skal uten hinder av lovbestemt taushetsplikt umiddelbart varsle kommunelegen.

Tjenestemenn ved politiet, tollvesenet og havnevesen, på flyplasser, i Mattilsynet, Forsvaret og Kystvakten, Kystverket, Fiskeridirektoratet og Sjøfartsdirektoratet som innen sitt ansvarsområde blir kjent med informasjon som kan gi mistanke om en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse, skal uten hinder av lovbestemt taushetsplikt umiddelbart varsle kommunelegen.

Dersom det ikke er mulig å få varslet kommunelegen, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt varsles direkte. Kommunelegen skal varsle fylkesmannen og Nasjonalt folkehelseinstitutt.

§ 5. Varslingsplikt for fører av skip, luftfartøy og andre transportmidler

Fører av skip eller luftfartøy skal snarest mulig og senest ved ankomst til første ankomstpunkt i Norge avgi varsel om helsetilstanden om bord, dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) føreren har grunn til å anta at smittestoffer som kan utgjøre en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse, finnes om bord,
- b) fartøyet kommer fra en havn eller lufthavn i et område som er erklært rammet av en smittsom sykdom av betydning for internasjonal folkehelse, og ankomsten skjer i inkubasjonstiden,
- c) det finnes en person om bord som har oppholdt seg i et område som er erklært rammet av en smittsom sykdom av betydning for internasjonal folkehelse på et slikt tidspunkt at inkubasjonstiden ikke er over ved fartøyets ankomst til Norge.

Varsel etter første ledd skal gis kontrollsentralen eller tollvesenet, som deretter varsler kommunelegen eller Nasjonalt folkehelseinstitutt, jf. § 4.

Andre transportører skal i tilfeller som nevnt i første ledd, avgi varsel til politi, som deretter varsler kommunelegen eller Nasjonalt folkehelseinstitutt, jf. § 4.

§ 6. Varslets innhold

Varsel etter § 4 og § 5 skal inneholde opplysninger som er relevante og nødvendige for at Nasjonalt folkehelseinstitutt skal kunne vurdere om hendelsen utløser varsel til Verdens helseorganisasjon i medhold av § 7.

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan innhente relevant og nødvendig tilleggsinformasjon.

§ 7. Varsel til Verdens helseorganisasjon

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal vurdere hendelser som oppstår på norsk territorium innen 48 timer etter at instituttet er blitt kjent med hendelsen gjennom mottak av varsel eller på annen måte.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal så raskt som mulig og senest innen 24 timer etter vurderingen etter første ledd varsle Verdens helseorganisasjon om alle hendelser på norsk territorium som kan utgjøre en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse, samt om ethvert tiltak som iverksettes som en respons på disse hendelsene.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sammen med varslet gi opplysninger om mulig årsak eller smittekilde til Verdens helseorganisasjon. Er hendelsen eller sykdommen oppdaget blant personer eller gods som befinner seg i et transportmiddel som kommer fra utlandet, skal det gis detaljerte opplysninger om transportmiddelet og dets reiserute, samt hvilke strakstiltak som er blitt iverksatt.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal informere departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter om varslingen.

§ 8. Oppfølging av varsel til Verdens helseorganisasjon

Etter at varsel til Verdens helseorganisasjon i medhold av § 7 er avgitt, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt fortsette å oversende til Verdens helseorganisasjon tilgjengelig informasjon om den varslede hendelsen.

Informasjonen skal om mulig inneholde kasusdefinisjoner, laboratorieresultater, risikokilde og -type, antall tilfeller og dødsfall og forhold som er relevante for spredningen av sykdommen. Det skal informeres om hvilke tiltak som er iverksatt og hvilken støtte som trengs for å følge opp den alvorlige hendelsen.

§ 9. Henvendelse fra Verdens helseorganisasjon om en mulig alvorlig hendelse i Norge

Dersom Verdens helseorganisasjon henvender seg til Nasjonalt folkehelseinstitutt med mistanke om en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse i Norge basert på andre kilder enn varsel etter § 8, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt innen 24 timer bekrefte at henvendelsen er mottatt og oversende tilgjengelig informasjon om hendelsen samt annen relevant informasjon.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal informere departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter om kommunikasjonen med Verdens helseorganisasjon.

§ 10. Varsel fra Verdens helseorganisasjon om en alvorlig hendelse i utlandet

Dersom Nasjonalt folkehelseinstitutt får varsel fra Verdens helseorganisasjon om en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse som har oppstått i utlandet og som kan berøre Norge, skal instituttet umiddelbart informere departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter om dette.

§ 11. Underretning til Verdens helseorganisasjon om en mulig alvorlig hendelse i utlandet

Dersom Nasjonalt folkehelseinstitutt mottar dokumentasjon om en mulig alvorlig hendelse i utlandet som kan ha betydning for internasjonal folkehelse, i form av eksporterte eller importerte menneskelige tilfeller, vektorer som bærer smitte eller varer som er infisert, skal Verdens helseorganisasjon varsles innen 24 timer.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal informere departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter om kommunikasjonen med Verdens helseorganisasjon.

§ 12. Behandling av personopplysninger

Ved varsel etter kapittelet her skal helseopplysninger og andre personopplysninger være anonymiserte eller aidentifiserte, med mindre det er nødvendig å utgi opplysninger i personidentifiserbar form for å motvirke en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse.

Dersom det er nødvendig for å motvirke internasjonal spredning av smittsom sykdom, kan det utleveres opplysninger om personer til Verdens helseorganisasjon og andre land.

Opplysninger som Nasjonalt folkehelseinstitutt mottar fra Verdens helseorganisasjon, andre land eller personell som ikke har varslingsplikt etter MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften kapittel 3, skal behandles på samme måte som varsler i henhold til MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften kapittel 3.

Kapittel 3. Midlertidige tiltak for å begrense skadevirkningene av en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse

§ 13. Anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon om midlertidige tiltak

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal viderefremme informasjon om anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon om midlertidige tiltak til departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter.

Sosial- og helsedirektoratet skal informere berørte kommuner og fylkeskommuner om anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon og kan gi nærmere retningslinjer om gjennomføring av tiltak i medhold av smittevernlovgivningen og denne forskrift.

Kommunene og fylkeskommunene skal i henhold til gjeldende varslings- og rapporteringsrutiner informere Sosial- og helsedirektoratet om de tiltak som iverksettes.

§ 14. Tiltak overfor personer

Sosial- og helsedirektoratet kan, i tillegg til tiltak etter smittevernloven kapittel 3, 4 og 5, bestemme at følgende tiltak, i den utstrekning de er nødvendige, skal iverksettes overfor personer ved innreise til eller utreise fra Norge for å motvirke at smittsomme sykdommer som kan ha betydning for internasjonal folkehelse føres inn i landet eller spres til andre land, jf. smittevernloven § 4–3:

- a) plikt til å opplyse om reisehistorikk i berørte områder, samt planlagt reiserute eller oppholdssted,
- b) plikt til å fremlegge dokumentasjon på medisinske undersøkelser, laboratorieanalyser, vaksinasjon eller annen profylaktisk behandling, herunder vaksinasjonssertifikat,
- c) medisinske undersøkelser av personer som er mistenkt smittet,
- d) masseundersøkelser,
- e) nekte mistenkt smittede personer innreise, dersom ingen andre tiltak anses tilstrekkelige,
- f) nekte ikke-smittede personer innreise til berørte områder, dersom ingen andre tiltak anses tilstrekkelige.

Undersøkelser etter første ledd bokstav c) eller d) kan iverksettes etter vilkårene i smittevernloven § 3–1. Undersøkelsene kan omfatte bildeundersøkelse, tuberkulinprøving, blodprøvetaking eller andre tilsvarende undersøkelser som kan gjøres uten fare.

Sosial- og helsedirektoratet kan pålegge andre myndigheter å bistå med gjennomføringen av tiltakene i første ledd, jf. smittevernloven § 4–10.

§ 15. Tiltak overfor bagasje, last, containere, transportmidler, postpakker, humant biologisk materiale og varer

Sosial- og helsedirektoratet kan, i tillegg til tiltak etter smittevernloven kapittel 4, bestemme at følgende tiltak, i den utstrekning de er nødvendige, skal iverksettes overfor bagasje, last, containere, transportmidler, postpakker, humant biologisk materiale og varer for å motvirke at smittsomme sykdommer som kan ha betydning for internasjonal folkehelse føres inn i landet eller spres til andre land, jf. smittevernloven § 4–3:

- a) gjennomgang av godsmanifest og rute,
- b) gjennomføring av inspeksjoner og undersøkelser,
- c) gjennomgang av dokumentasjon på tiltak iverksatt ved avsendelse eller i transitt for å utelukke smitte,
- d) behandling av bagasje, last, containere, transportmidler, postpakker, humant biologisk materiale eller varer for å fjerne smitte, herunder vektorer og reservoarer,
- e) andre særlige helsetiltak for å sikre trygg håndtering og transport av humant biologisk materiale,
- f) isolasjon eller karantene,
- g) beslag og destruksjon av mistenkt infisert bagasje, last, containere, transportmidler, postpakker eller varer, dersom ingen annen tilgjengelig behandling anses tilstrekkelig,
- h) nekte inn- eller utførsel, samt innreise eller avreise for transportmidler.

Sosial- og helsedirektoratet kan pålegge andre myndigheter å bistå med gjennomføringen av tiltakene i første ledd, jf. smittevernloven § 4–10.

§ 16. Unntak for transportmidler og varer i transitt

Med mindre det foreligger begrunnet mistanke om eller kliniske tegn, symptomer eller annen dokumentasjon på smitekilder om bord, kan tiltak etter § 14 ikke iverksettes overfor:

- a) skip i transitt som passerer gjennom en sjøkanal eller vannvei i Norge, og som ikke kommer fra et område som er rammet av en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse,
- b) skip som passerer gjennom norsk territorialfarvann uten å anløpe havn eller kyst,
- c) luftfartøy i transitt ved norsk lufthavn, dog slik at luftfartøyet kan bli pålagt å holde seg til en bestemt del av lufthavnen og ikke tillate noen ombordstigning, avstigning, lasting eller lossing,
- d) lastebiler, tog og busser i transitt som ikke kommer fra et område som er rammet av en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse, og som passerer gjennom et område uten noen ombordstigning, avstigning, lasting eller lossing, eller
- e) varer i transitt som ikke blir omlastet, unntatt levende dyr.

Ethvert transportmiddel skal tillates å ta om bord drivstoff, vann, mat og forsyninger.

§ 17. Skip, luftfartøy og andre transportmidler på innreisesteder

Skip og luftfartøy kan ikke av folkehelsehensyn nektes å anløpe eller ankomme en havn eller lufthavn, ta om bord eller sette av, losse eller laste last eller forråd. Ethvert transportmiddel skal tillates å ta om bord drivstoff, vann,

mat og forsyninger. Dette kan gjøres betinget av inspeksjon og gjennomføring av helsetiltak for å motvirke spredning av smitte.

Dersom det ikke er mulig å få iverksatt tilfredsstillende kontrolltiltak overfor et infisert transportmiddel, eller det iverksatte tiltaket ikke er vellykket, kan transportmidlet likevel få tillatelse til å reise videre under forutsetning av at ansvarlig myndighet underretter myndighetene på neste kjente innreisested om forholdene.

Dersom det anses påkrevd, kan transportmidlet henvises videre til nærmeste utpekte havn, lufthavn eller grensepasseringssted, jf. § 19.

Kapittel 4. Stående tiltak for å forebygge og begrense skadevirkningene av en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse

§ 18. Anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon om stående tiltak

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal videreformidle informasjon om anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon om stående tiltak til departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter.

§ 19. Utpekte havner, lufthavner og grensepasseringssteder

Sosial- og helsedirektoratet utpeker hvilke havner, lufthavner og grensepasseringssteder som skal ivareta særskilte oppgaver, slik at de kan håndtere en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse.

Kommunen skal sørge for at utpekte havner, lufthavner og grensepasseringssteder har tilgang til de lokaler og det personale og utstyr som er nødvendig for kontroll av passasjerer, bagasje, last, containere, transportmidler, humant biologisk materiale, postsendinger og varer, herunder dyr og planter, for å beskytte mot en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse.

Sosial- og helsedirektoratet kan gi retningslinjer om forhold nevnt i annet ledd.

§ 20. Helseerklæringer

Fører av skip eller luftfartøy skal utfylle og avgi henholdsvis «Erklæring om helseforholdene om bord på skip» eller «Helsedelen av Luftfartøysdeklarasjonen». Erklæringen skal avgis til tjenestemann ved tollvesenet eller kommunelegen ved ankomst til landet.

Tolltjenestemannen underretter kommunelegen umiddelbart, dersom det fremkommer opplysninger i helseerklæringen som gir grunn til nærmere undersøkelser.

§ 21. Hygienesertifikater for skip

Kommunelegen kan, dersom det anses nødvendig av hensyn til folkehelsen, bestemme at fører av skip ved ankomst til første havn i Norge skal fremlegge «Sertifikat for hygienekontroll på skip» eller «Sertifikat for dispensasjon fra hygienekontroll på skip».

Foreligger det i tilfeller som nevnt i første ledd, ikke sertifikat for hygienekontroll eller dispensasjon, eller sertifikatet er ugyldig, skal kommunelegen omgående varsles om dette av dem som utfører kontrollen med sertifikatene. Etter foretatt inspeksjon om bord på skipet kan kommunelegen beslutte at hygienekontroll skal finne sted og utstede sertifikat om foretatt kontroll eller om dispensasjon.

Er kommunen ikke godkjent for oppgaven, skal skip henvises til nærmeste godkjente havn for befarings og utstedelse av sertifikat.

Nasjonalt folkehelseinstituttet godkjenner hvilke kommuner som kan utføre hygienekontroll på skip og utstede sertifikater for foretatt kontroll eller dispensasjon. Sertifikatene er gyldige i seks måneder, men kan forlenges med én måned.

§ 22. Gebyrer og dekning av utgifter

Eier eller driftsansvarlig for skip, luftfartøy og annet transportmiddel som kommer til Norge, skal betale for det arbeidet som utføres i forbindelse med inspeksjon, desinfeksjon, insektsutrydding, rotteutrydding eller annen sanering etter pålegg gitt i medhold av § 14. Betalingen skal ikke være høyere enn hva de aktuelle ytelser har kostet. Tilsvarende gjelder ved tiltak overfor bagasje, last, containere, postpakker, humant biologisk materiale og varer, jf.

§ 15.

Nasjonalt folkehelseinstitutt fastsetter nærmere gebyrsatser for undersøkelse og kontroll som foretas i forbindelse med utstedelse av «Sertifikat for hygienekontroll på skip» eller «Sertifikat for dispensasjon fra hygienekontroll på skip». Det kan kreves betaling for inspektørens reise til og fra skipet. Det kan ikke kreves betaling for utstedelse av ovennevnte sertifikater.

Det kan ikke kreves dekning av utgifter fra reisende for følgende ytelser:

- a) medisinsk undersøkelse som utføres i henhold til denne forskriften,
- b) tilleggsundersøkelser for å undersøke den reisendes helsetilstand,
- c) vaksinasjon eller annen profylaktisk behandling ved ankomst til Norge,
- d) påkrevd isolasjon av eller karantene for reisende,
- e) ethvert sertifikat utstedt til den reisende, og
- f) ethvert helsetiltak iverksatt overfor bagasje som den reisende bringer med seg.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

§ 23. Dispensasjon

Departementet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften her. Det kan settes vilkår for en eventuell dispensasjon.

§ 24. Straff

Overtredelse av denne forskrift eller vedtak truffet med hjemmel i forskriften straffes etter bestemmelsene i smittevernloven § 8–1, jf. straffeloven § 156 og § 357.

§ 25. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

§ 26. Opphevelse av og endringer i andre forskrifter

Fra den tid forskriften trer i kraft, oppheves følgende forskrifter:

1. Forskrifter 9. mai 1953 nr. 7 om vern mot overføring av smittsom sykdom fra utlandet m.v.
2. Forskrifter 1. februar 1954 nr. 2 om karantenetilsyn i havner og lufthavner.
3. Forskrifter 1. februar 1954 nr. 1 om tollvesenets plikter, om plikter for de ansvarshavende for lufthavner (flyplasser) og om godkjenning for utstedelse av rottesertifikater.
4. Forskrift 29. april 1955 nr. 1 om tollvesenets plikter og om plikter for de ansvarshavende for lufthavner (flyplasser).

Fra samme tid gjøres følgende endringer i andre forskrifter:

1. Forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse § 5–7 skal lyde:

§ 5–7. Utstedelse av hygienesertifikater på skip

Når det er påkrevd i henhold til forskrift 21. desember 2007 nr. 1573 om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse § 21, skal kommunen utstede nødvendig sertifikat for hygienekontroll på skip eller sertifikat for dispensasjon. Nasjonalt folkehelseinstitutt bestemmer hvilke kommuner som skal utstede sertifikatene.

2. Forskrift 20. juni 2003 nr. 740 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Meldingssystem for smittsomme sykdommer og i Tuberkuloseregisteret og om varsling om smittsomme sykdommer (MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften) ny § 3–11 skal lyde:

§ 3–11. (Oppbevaring og behandling av varslingsopplysninger)

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan oppbevare og behandle helseopplysninger mottatt gjennom varsel så lenge det er nødvendig for å forebygge og motvirke spredning av smittsom sykdom. Opplysningene skal slettes eller anonymiseres når hendelsen er avklart.

Merknader til forskrift om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse (IHR-forskriften)

Merknadene er en veiledning for å utdype innholdet i enkelte av bestemmelsene i forskriften. Merknadene er i seg selv ikke rettslig bindende. Forskriften og merknadene bør leses i sammenheng for å få en best mulig forståelse av forskriftenes bestemmelser.

Generelle merknader

IHR-forskriften gjennomfører delvis Verdens helseorganisasjons (WHO) internasjonale helsereglement (2005), jf. merknadene til § 1 nedenfor. Gjennomføringen omfatter varsling og oppfølging av smittsomme sykdommer av betydning for internasjonal folkehelse.

I tillegg er det behov for å foreta visse lovendringer, herunder mht. varsling og oppfølging av alvorlige hendelser med kjemisk, nukleært eller radiologisk utspring, samt om forskriftens anvendelse på Svalbard. Helse- og omsorgsdepartementet vil etter ikrafttredelsen av denne IHR-forskriften sette i gang et arbeid med å implementere også disse delene av det internasjonale helsereglementet i norsk rett.

Til kapittel 1. Innledende bestemmelser

Til § 1 Formål

Forskriften har utgangspunkt i de forpliktelsene Norge har inngått ved å akseptere WHO's nye helsereglement, IHR (2005), som ble vedtatt av Verdens helseforsamling 23. mai 2005. IHR (2005) erstatter tidligere helsereglement fra 1969 og har gyldighet fra 15. juni 2007. Dette reglementet er å betrakte som en internasjonal avtale. Reglementet stiller krav om informasjon til WHO og andre land og gjør det nødvendig å organisere et apparat i Norge både på varslings- og responsiden.

Formålet med forskriften er ikke bare å etterkomme forpliktelsene overfor WHO, men også å bidra til at den norske befolkningen til enhver tid er best mulig beskyttet mot alvorlige internasjonale helsetrusler.

IHR (2005) forplikter landene til å etablere et kontaktpunkt for varsling til og mottak av varsel fra WHO ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse, jf. forskriften § 3.

Til § 2 Virkeområde

Til første ledd

Utgangspunktet er at helse- og sosiallovgivningen ikke er gitt anvendelse på Svalbard på grunn av de særegne forhold der. Denne forskrift er inntil videre ikke gjort gjeldende for Svalbard. Når det gjelder kontinentalsokkelen er utgangspunktet at norsk lovgivning gjelder.

Til annet ledd

Historisk har IHR omfattet varsling og tiltak ved navngitte smittsomme sykdommer. IHR (2005) omfatter alle hendelser, uavhengig av årsak eller kilde, som kan ha betydning for internasjonal folkehelse. IHR-forskriften gjelder imidlertid kun smittsomme sykdommer, mistanke om slike eller mistanke om hendelser som ikke kan utelukkes å være det.

Smittevernloven er det viktigste lovgrunnlaget for utkast til nytt regelverk. Visse smittsomme sykdommer og utbrudd er allerede i dag varslingspliktige i Norge, jf. forskrift 20. juni 2003 nr. 740 (MSIS-forskriften) kapittel 3.

Til tredje ledd

En alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse kan være et utbrudd av sykdom eller enkelttilfeller av sykdom.

Et alvorlig utbrudd av en allmennfarlig smittsom sykdom, jf. smittevernloven § 1–3 første ledd nr. 4 og forskrift 1. januar 1995 nr. 100 om allmennfarlige smittsomme sykdommer, vil vanligvis utgjøre en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse.

Til § 3 Nasjonalt IHR-kontaktpunkt

Ved mistanke om en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse skal varsel gå til Nasjonalt folkehelseinstitutt ved Smittevernvakta på instituttet (tlf.nr. 22 04 23 48). Nasjonalt folkehelseinstitutt vurderer deretter om hendelsen skal varsles videre til WHO.

Det nasjonale IHR-kontaktpunktet skal til enhver tid være tilgjengelig for kommunikasjon med WHO's IHR-kontaktpunkter.

Relevante myndigheter kan være departementer, Sosial- og helsedirektoratet, Statens helsetilsyn, helsetjenesten, Fylkesmannen, Statens strålevern, Mattilsynet, Kystverket, Luftfartstilsynet, politi og tollvesen mfl.

Til kapittel 2. Varsling og oppfølging

Til § 4 Varslingsplikt for helsepersonell og andre myndigheter

Til første ledd

Det er viktig å understreke at det er plikt til å varsle om *mistanke* om en smittsom sykdom av betydning for internasjonal folkehelse. Helsepersonell og kommunelegen skal altså ikke selv vurdere om den aktuelle hendelsen er varslingspliktig til WHO, jf. § 7. Det er viktig at alle hendelser som kan tenkes å få betydning, varsles til Nasjonalt folkehelseinstitutt. Instituttet vil i mange tilfeller ha supplerende informasjon fra andre kilder og kan gjøre en samlet vurdering. Nasjonalt folkehelseinstitutt vil ta stilling til om hendelsen kan være av betydning for internasjonal folkehelse etter retningslinjer gitt av WHO, jf. § 7.

Se også varslingsplikten som følger av lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 2–3.

Til annet ledd

Det er viktig å understreke at det er plikt til å varsle om *mistanke* om en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse. Andre myndigheter og kommunelegen skal altså ikke selv vurdere om den aktuelle hendelsen er varslingspliktig til WHO, jf. § 7. Det er viktig at alle hendelser som kan tenkes å få betydning, varsles til Nasjonalt folkehelseinstitutt.

Ved forhold innenfor Mattilsynets ansvarsområde (mat, dyr og planter) skal ansatte i Mattilsynet varsle kommunelegen. Det vises også til MSIS-forskriften § 3– 9 (varsling om smitte fra næringsmidler) og § 3–10 (varsling om smitte fra dyr).

Til tredje ledd

Ved mistanke om en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse skal varsel gå til Nasjonalt folkehelseinstitutt ved Smittevernvakta på instituttet (tlf.nr. 22 04 23 48). Det er viktig at varsel til Nasjonalt folkehelseinstitutt gis umiddelbart og telefonisk. På denne måten kan også varsleren gi nødvendige tilleggsopplysninger til instituttet som trengs for eventuell videreformidling av varset til WHO. Nasjonalt folkehelseinstitutt kan også be om relevant tilleggsinformasjon, slik at instituttet kan gjøre vurderingen som er nevnt i § 7.

*Til § 5 Varslingsplikt for fører av skip, luftfartøy og andre transportmidler**Til annet ledd*

Varsel fra fører av skip eller luftfartøy etter første ledd skal gis til Kystverket (skip), tollvesenet (skip) eller kontrollsentralen (fly), som igjen varsler videre til kommunelegen i den kommunen hvor flyplassen eller ankomsthavnen ligger. Kommunelegen varsler videre til Nasjonalt folkehelseinstitutt, jf. § 4.

Til § 6 Varslets innhold

Det vises til helseregisterloven § 11 hvor det fremkommer at det kun kan behandles opplysninger som er relevante og nødvendige for å ivareta formålet. I dette ligger en begrensning av hvilke opplysninger som kan registreres.

*Til § 7 Varsel til Verdens helseorganisasjon**Til første ledd*

Nasjonalt folkehelseinstitutt vil fortløpende vurdere alle hendelser som instituttet er blitt kjent med etter varsling, jf. denne forskrift § 4 og § 5 eller gjennom sin overvåking, jf. MSIS-forskriften, samt gjennom øvrig epidemietterretning.

Nasjonalt folkehelseinstitutt vil varsle hendelser til WHO, dersom minst to av følgende kriterier er oppfylt:

- hendelsen har alvorlig innvirkning på folkehelsen;
- hendelsen er uvanlig eller uventet;
- det er risiko for internasjonal spredning; og/eller
- det er risiko for internasjonale reise- eller handelsrestriksjoner.

Dersom det oppstår hendelser som i utgangspunktet reiser tvil om de oppfyller kriteriene til alvorlig hendelse, kan Nasjonalt folkehelseinstitutt på selvstendig faglig grunnlag likevel underrette WHO og samrå seg med organisasjonen.

Til fjerde ledd

Parallelt med varsling til WHO skal Nasjonalt folkehelseinstitutt også informere departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter.

Relevante myndigheter kan være andre departementer, Statens helsetilsyn, helsetjenesten, Fylkesmannen, Statens strålevern, Mattilsynet, Kystverket, Luftfartstilsynet, politi og tollvesen mfl.

Til § 8 Oppfølging av varsel til Verdens helseorganisasjon

Nasjonalt folkehelseinstitutt vil gjennom sin overvåking av hendelsen løpende holde oversikt over og informere WHO om hendelsens karakter og utbredelse. Tiltakene som settes i verk i landet vil bli koordinert av Sosial- og helsedirektoratet, og Nasjonalt folkehelseinstitutt vil sørge for at WHO også blir orientert om dette. Det er viktig at kommunikasjonen med WHO og andre internasjonale aktører, slik som EU-kommisjonen og EUs smittevernssenter i Stockholm (ECDC), skjer gjennom én kanal, som i hovedsak bør være Nasjonalt folkehelseinstitutt.

Til § 9 Henvendelse fra Verdens helseorganisasjon om mulig alvorlig hendelse i Norge

Det kan tenkes situasjoner hvor WHO får informasjon om en mulig alvorlig hendelse i Norge, og at informasjonen kommer fra en annen kilde enn Nasjonalt folkehelseinstitutt, for eksempel fra massemediene. WHO vil da henvende seg til Nasjonalt folkehelseinstitutt og be om en utredning av situasjonen. Nasjonalt folkehelseinstitutt må da gi all den informasjon som er nødvendig for å klargjøre saken så raskt som mulig. Nasjonalt folkehelseinstitutt vil i et slikt tilfelle også parallelt informere departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter.

Relevante myndigheter kan være andre departementer, Statens helsetilsyn, helsetjenesten, Fylkesmannen, Statens strålevern, Mattilsynet, Kystverket, Luftfartstilsynet, politi og tollvesen mfl.

Til § 10 Varsel fra Verdens helseorganisasjon om en alvorlig hendelse i utlandet

Ved en alvorlig hendelse i utlandet er Nasjonalt folkehelseinstitutt først og fremst en videreformidler av informasjon fra WHO. Nasjonalt folkehelseinstitutt kan imidlertid også på vanlig måte bidra med råd om forståelse av hendelsen og relevante tiltak, jf. smittevernloven § 7–9.

Tiltak for å møte trusselen vil iverksettes av departementet eller Sosial- og helsedirektoratet som vil ivareta koordineringen av tiltakene. En alvorlig hendelse som er varslet fra WHO, kan være av en slik karakter at landets krise- og beredskapsplaner blir berørt. Berørte kommuner må også varsles på et tidlig tidspunkt, men tiltakene som settes i verk, må samkjøres nasjonalt.

Relevante myndigheter kan være andre departementer, Statens helsetilsyn, helsetjenesten, Fylkesmannen, Statens strålevern, Mattilsynet, Kystverket, Luftfartstilsynet, politi og tollvesen mfl.

Til § 11 Underretning til Verdens helseorganisasjon om en mulig alvorlig hendelse i utlandet

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan få opplysninger om hendelser i andre land som dokumenterer at det foreligger en folkehelseisrisiko utenfor Norge, som kan få betydning for internasjonal folkehelse, og som ikke allerede er varslet til WHO.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal i slike situasjoner sende melding om dette til WHO så snart det er mulig. Nasjonalt folkehelseinstitutt vil parallelt varsle departementet, Sosial- og helsedirektoratet og andre relevante myndigheter.

Relevante myndigheter kan være andre departementer, Statens helsetilsyn, helsetjenesten, Fylkesmannen, Statens strålevern, Mattilsynet, Kystverket, Luftfartstilsynet, politi og tollvesen mfl.

Til § 12 Behandling av personopplysninger

Lege og sykepleier har varslingsplikt etter MSIS-forskriften kapittel 3, og varsel etter denne forskrift skal behandles på samme måte. Det samme gjelder varsler fra andre myndigheter og førere av transportmidler, jf. denne forskrift hhv. § 4 annet ledd og § 5, samt varsler om personer på vei til Norge fra WHO og andre land. MSIS-forskriften § 3–11 slår fast at varsler skal slettes når smittesituasjonen er avklart.

Varsler fra WHO og andre land vil ikke komme inn som meldinger etter MSIS-forskriften kapittel 2, heller ikke varsler fra andre enn lege/sykepleier. Dersom en person kommer til Norge, vil vedkommende imidlertid bli undersøkt av helsepersonell som da vil sende varsel og eventuell MSIS-melding. Sletteplikten i MSIS-forskriften § 3–11 gjelder således for alle varsler, også de som mottas etter denne forskriften.

Til kapittel 3. Midlertidige tiltak for å begrense skadevirkningene av en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse

Til § 13 Anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon om midlertidige tiltak

Til første ledd

Ved en alvorlig hendelse av internasjonal betydning vil WHO utstede midlertidige anbefalinger om helsetiltak.

En midlertidig anbefaling er et råd utstedt av WHO om iverksettelse av en tidsbegrenset, risikospesifikk respons mot en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse for å forebygge eller redusere internasjonal spredning av sykdom.

Et midlertidig tiltak kan forlenges og eventuelt bli et stående tiltak ved beslutning fra Verdens helseforsamling. De stående tiltakene vil ha en forebyggende karakter og vil ofte være iverksatt før den alvorlige hendelsen inntrer, jf. forskriften kapittel 4.

Det er viktig at de midlertidige tiltakene står i forhold til alvorlighetsgraden av den trusselen som den alvorlige hendelsen representerer overfor landet. Ved katastrofelignende tilstander vil departementet eller regjeringens kriseutvalg fatte de nødvendige beslutninger, mens Sosial- og helsedirektoratet vil koordinere iverksettelsen. De midlertidige tiltakene skal iverksettes på måter som unngår unødvendig forstyrrelse av internasjonal trafikk og handel.

De midlertidige tiltakene i denne forskrift er hjemlet i den såkalte karantenebestemmelsen i smittevernloven § 4–3.

Relevante myndigheter kan være andre departementer, Statens helsetilsyn, helsetjenesten, Fylkesmannen, Statens strålevern, Mattilsynet, Kystverket, Luftfartstilsynet, politi og tollvesen mfl.

Til annet ledd

Det vises til smittevernloven § 7–10 annet ledd.

Til § 14 Tiltak overfor personer

Til første ledd

Tiltakene i første ledd er hjemlet i smittevernloven § 4–3. For iverksetting av disse tiltakene er det tilstrekkelig at det foreligger mistanke om en smittsom sykdom, jf. smittevernloven § 1–3 nr. 1. Tiltakene kan bare iverksettes i den grad de er nødvendige.

Når det gjelder vaksinasjonssertifikat omtalt i første ledd bokstav b), vises det til vedlegg 6 og 7 til IHR (2005).

Til § 15 Tiltak overfor bagasje, last, containere, transportmidler, varer, postpakker og humant biologisk materiale

Til første ledd

Transportmidler eller gods som kan føre med seg smittestoff o.l. fra en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse, krever særskilt behandling. Kommunen vil bistå ved iverksettelsen av slike tiltak ut fra den plikt som er pålagt i kommunehelsetjenesteloven.

Når det gjelder første ledd bokstav g) vises det til smittevernloven § 4–1 første ledd bokstav e).

Tiltakene kan bare iverksettes i den grad de er nødvendige.

Til § 16 Unntak for transportmidler og varer i transitt

(Merknad foreløpig ikke utarbeidet.)

Til § 17 Skip, luftfartøy og andre transportmidler på innreisesteder

(Merknad foreløpig ikke utarbeidet.)

Til kapittel 4. Stående tiltak for å forebygge og begrense skadevirkningene av en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse

Til § 18 Anbefalinger fra Verdens helseorganisasjon om stående tiltak

En stående anbefaling er et råd utstedt av WHO vedrørende særlige aktuelle folkehelse- og helsepolitiske tiltak som må iverksettes rutinemessig eller periodisk for å forebygge eller redusere internasjonal spredning av sykdom.

De stående tiltakene berører Norges forpliktelser i forhold til WHO og vedtas av Verdens helseforsamling. Det er departementet som ivaretar Norges medlemskap i WHO. De stående tiltakene vil ha gyldighet over flere år og oppheves først etter vedtak av helseforsamlingen. Eventuell innføring og opphevelse av stående tiltak i Norge må gjennomføres i norsk rett på vanlig måte etter vedtak i Verdens helseforsamling.

Til § 19 Utpekte lufthavner, havner og grensepasseringssteder

Til første ledd

Etter forskriften her utpeker Sosial- og helsedirektoratet hvilke havner, lufthavner og grensepasseringssteder som i beredskapssammenheng kan benyttes som mottak når det foreligger en alvorlig hendelse. WHO skal til enhver tid holdes orientert om hvilke steder som er utpekt for slike mottak.

Ved mistanke om en alvorlig hendelse kan skip, luftfartøy eller andre transportmidler dirigeres til innreisesteder som er utpekt til å ha særskilt kapasitet for å takle slike hendelser.

Det vises også til luftfartsloven § 9–3 tredje ledd om pålegg om landing mv.

Til annet ledd

Annet ledd fastsetter ikke noe nytt krav til kommunene, men innebærer i realiteten en presisering av planforutsetningene i forskrift 23. juli 2001 nr. 881 om krav til beredskapsplanlegging og beredskapsarbeid mv. § 4. Også i tidligere gjeldende forskrifter 9. mai 1953 nr. 7 om vern mot overføring av smittsom sykdom fra utlandet m.v. var det krav til nødvendig utstyr for iverksetting av tiltak mot overføring av smitte fra utlandet.

Kommunene som har fått utpekt slike mottak, må i sine beredskapsplaner beskrive hvordan slike situasjoner vil bli hensiktsmessig taklet, jf. beredskapsforskriften § 4. Kommunen bør sørge for at eget planverk er koordinert med planverkene til utpekte lufthavner, havner og grensepasseringssteder.

Det vises for øvrig til luftfartsloven § 13–9 som sier at departementet kan pålegge aktører innen luftfarten å yte bistand i form av blant annet beredskapsplanlegging for å sikre nødvendig nasjonal beredskap i krig, ved krise og i andre ekstraordinære situasjoner. Dette er fulgt opp i «§ 10-plan for Avinor», samt i St.meld.nr.15 (2006–2007) om verksemda i Avinor 2006–2008. Det er ikke gitt utfyllende forskrifter til bestemmelsen.

Til tredje ledd

Sosial- og helsedirektoratet kan gi retningslinjer om hvilket personale og utstyr som utpekte lufthavner, havner og grensepasseringssteder bør ha etter annet ledd. Det vises for øvrig til vedlegg 1 punkt B til IHR (2005) om krav til kjernekapasitet for utpekte lufthavner, havner og grensepasseringssteder.

Til § 20 Helseerklæringer

Erklæring om helseforholdene om bord på skip tilsvarende Modell Maritime Declaration of Health. Skjemaet har blitt oppdatert for å reflektere det utvidede virkeområdet til IHR (2005) og gjeldende tekniske standarder og terminologi.

Helsedelen av Luftfartøysdeklarasjonen tilsvarende Health Part of the Aircraft General Declaration, og er et dokument utarbeidet av International Civil Aviation Organization (ICAO), som er et FN-byrå.

Skjemaene er inntatt som vedlegg 8 og 9 til IHR (2005). Sosial- og helsedirektoratet sørger for at oppdaterte skjemaer er tilgjengelige på sine nettsider.

Til § 21 Sertifikat for hygienekontroll på skip og Sertifikat for dispensasjon fra hygienekontroll på skip

De tidligere rottesertifikatene erstattes av nye sertifikater for hygienekontroll på skip. Det vises til vedlegg 3 til IHR (2005). Nasjonalt folkehelseinstitutt sørger for at oppdaterte skjemaer er tilgjengelige på sine nettsider.

Sertifikatene er gyldige for en periode opptil 6 måneder.

Det vises også til forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse (skadedyrforskriften) § 5–7.

Til annet ledd

Kontrolltiltakene skal om mulig gjennomføres når skip og lasterom er tomme. Dersom skipet har ballast, skal tiltakene gjennomføres før lastning.

Der kontrolltiltak er tilfredsstillende gjennomført, skal kommunelegen utstede et «Sertifikat for hygienekontroll på skip» med angivelse av forhold av betydning som er funnet, og kontrolltiltakene som er iverksatt.

Kommunelegen kan utstede et «Sertifikat for dispensasjon fra hygienekontroll på skip», dersom han/hun har forvisset seg om at skipet ikke har noen smitte eller infeksjon om bord, herunder ingen vektorer eller reservoarer. Slikt sertifikat skal normalt bare utstedes dersom inspeksjonen er gjennomført når skipet og lasterommene er tomme, eller bare inneholder ballast eller annet materiale som tillater grundig inspeksjon av lasterommene.

Dersom forholdene som kontrolltiltakene gjennomføres under er av en slik art at det ikke er mulig å oppnå et tilfredsstillende resultat, skal vedkommende myndighet gjøre en anmerkning om dette på «Sertifikatet for hygienekontroll på skip».

Til fjerde ledd

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for at WHO underrettes om hvilke kommuner som er godkjent for å utføre hygienekontroll på skip og utstedte sertifikater og dispensasjon. Instituttet kan publisere disse listene.

Til § 22 Gebyr og dekning av utgifter

Til første ledd

Det vises til smittevernloven § 4–1 tredje ledd om dekning av utgifter. Utgifter for tiltak overfor skip, luftfartøy og annet transportmiddel som iverksettes for å forebygge spredning av en alvorlig hendelse, må dekkes av eieren. Det samme gjelder for tiltak overfor bagasje, last, containere, varer, postpakker og humant biologisk materiale.

Til fjerde ledd

Helsetiltak overfor enkeltpersoner eller grupper av mennesker skal i prinsippet være gratis.

Til kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

Til § 23 Dispensasjon

Det kan oppstå tilfeller hvor det bør gjøres unntak fra forskriftens bestemmelser av hensyn til andre viktige, samfunnsmessige forhold eller på grunn av sterke individuelle, menneskelige hensyn. Dette må vurderes konkret i det enkelte tilfelle.

Til § 24 Straff

(Merknad foreløpig ikke utarbeidet.)

Til § 25 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

Til § 26 Opphevelse av og endringer i andre forskrifter

Til ny § 3–11 i MSIS-forskriften (Oppbevaring og behandling av varslingsopplysninger)

Opplysningene som skal varsles i henhold til kapittel 3 er av samme art som opplysninger som meldes til MSIS-registeret, jf. § 1–7 og kapittel 2. Hendelsen er avklart når det ikke lenger vil være behov for å identifisere og følge opp en person. Nasjonalt folkehelseinstitutt skal kontrollere at opplysningene som er varslet også er registrert som en ordinær melding til MSIS før sletting eller anonymisering skjer. Ved anonymisering slettes personopplysninger som nevnt i MSIS-forskriften § 1–7 nr. 1 og § 1–8 nr. 1. Varsler som instituttet mottar etter IHR-forskriften skal behandles på samme måte som varsler etter dette kapittel.

Til § 27 Opphevelse av og endringer i andre forskrifter

Forskrifter 9. mai 1953 nr. 7 om vern mot overføring av smittsom sykdom fra utlandet m.v. var i stor grad en oversettelse av tidligere internasjonalt helsereglement og erstattes nå av denne forskrift.

Forskrifter 1. februar 1954 nr. 2 om karantenetilsyn i havner og lufthavner inneholdt særskilte bestemmelser for karantenetilsyn og er erstattet av den generelle tilsynsbestemmelsen i smittevernloven § 7–10a.

Forskrifter 1. februar 1954 nr. 1 om tollvesenets plikter, om plikter for de ansvarshavende for lufthavner (flyplasser) og om godkjenning for utstedelse av rottesertifikater og er nå erstattet av § 22 i denne forskrift, samt visse andre bestemmelser i forskriften her.

Forskrift 29. april 1955 nr. 1 om tollvesenets plikter og om plikter for de ansvarshavende for lufthavner (flyplasser) viste til avtale av 19. mars 1955 nr. 1 mellom Norge, Danmark og Sverige om lettelse i helsekontrollen for trafikken mellom de tre landene, som i utgangspunktet gjelder fremdeles. Forskriften unntok personer, transportmidler og gods som kommer direkte fra Danmark eller Sverige fra alle karantenetiltak, så fremt noe annet ikke ble særskilt bestemt.

Videre foreslås en endring i skadedyrforskriften § 5–7 om utstedelse av utryddingssertifikater og lignende, ved at bestemmelsen oppdateres som følge av IHR-forskriften.

21. des. Nr. 1574 2007

Delvis ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 123 om endringer i pasientrettighetsloven m.m. (ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet og justeringer etter rusreformen)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 123 om endringer i pasientrettighetsloven m.m. (ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet og justeringer etter rusreformen) del III. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Lov 21. desember 2007 nr. 123 om endringer i pasientrettighetsloven m.m. (ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet og justeringer etter rusreformen), med unntak av spesialisthelsetjenesteloven § 3–14 annet ledd, jf. loven romertall II, trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1575 2007

Ikrafttredelse av lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) del X første ledd. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) kapittel III barnevernloven kapittel 7, trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1576 2007

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 125 om endringer i lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 125 om endringer i lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven) del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Lov 21. desember 2007 nr. 125 om endringer i lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven) gjelder fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1577 2007

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 128 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til ratifikasjon av den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 128 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til ratifikasjon av den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade del IV nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Lov 21. desember 2007 nr. 128 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til ratifikasjon av den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade, lovens del I, trer i kraft 21. november 2008.

21. des. Nr. 1578 2007

Delegering av myndighet til Arbeids- og inkluderingsdepartementet etter allmennaksjeloven § 13–34 første punktum

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) § 13–34 første punktum. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2007 kl. 15.45.

Kongens myndighet etter lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) § 13–34 første punktum delegeres til Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

14. des. Nr. 1583 2007

Forskrift om endring i forskrift om godtgjøring til andre som gjer teneste etter barnelova § 61 første ledd

Heimel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 14. desember 2007 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 61 andre ledd, jf. lov 20. juni 2003 nr. 40 om endringer i barneloven mv. (Nye saksbehandlingsregler i barnefordelingssaker for domstolene mv.). Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 10. mars 2004 nr. 516 om godtgjøring til andre som gjer teneste etter barnelova § 61 første ledd blir det gjort følgjande endring:

§ 2 skal lyde:

Der godkjend meklar får saka send frå retten etter barnelova § 61 nr. 2, gjeld forskrift 18. desember 2006 nr. 1478 om mekling etter ekteskapsloven og barneloven § 4 tilsvarande der meklinga vert utført av andre enn tilsette ved familievernkontora.

II

Endringa trer i kraft 1. januar 2008.

14. des. Nr. 1584 2007

Forskrift om endring i forskrift om vedgåing av farskap utan at mora medverkar til det

Heimel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 14. desember 2007 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 4 tredje ledd. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 13. desember 2005 nr. 1475 om vedgåing av farskap utan at mora medverkar til det blir det gjort følgjande endring:

§ 1 skal lyde:

Denne forskrifta gjeld sambuarar som er folkeregistrerte på same adresse eller erklærer i melding til folkeregistermyndigheita at dei bur saman når farskapen vert vedgått.

Som sambuarar reknast to personar som lever saman i eit ekteskapsliknande forhold.

II

Endringa trer i kraft 1. januar 2008.

18. des. Nr. 1585 2007

Forskrift om endring i forskrift om betaling av gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 18. desember 2007 med hjemmel i forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13, § 14 og § 15, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884 og Stortingets budsjettvedtak. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1

Kapittel I. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 4

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av tilvirker/importør/forhandler av plantevernmidler	890	b
Godkjenning av økologisk produksjon/foredling/import – innmelding i kontrollordning ¹	890	b
Godkjenning av virksomhet for tilvirkning og ISPM15-merking av treemballasje av innkjøpt varmebehandlet trelast	890	b
Godkjenning av virksomhet for ISPM15-merking av innkjøpt behandlet treemballasje	445	a
Endringsgodkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	890	b
Godkjenning av import, levende dyr	445	a
Godkjenning av isolat/karantenestasjon for import, levende dyr	890	b
Godkjenning av fartøyer for ombordproduksjon av rognkjeksrogn	890	b
Godkjenning av ATP-materiell	890	b
<i>Behandling av søknad om godkjenning av produkter:</i>		
Godkjenning av desinfeksjonsmidler, rengjøringsmidler og lignende	890	b
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter godkjent tidligere	890	b
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:²</i>		
Utstedelse av hygienesertifikat	455	a
Utstedelse av sunnhetsattest, fisk (inkl. tilhørende erklæringer)	100	–

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
Utstedelse av erklæringer, fisk (der denne blir gitt alene)	100	–
Utstedelse av transportdokument for levende akvatiske dyr	250	–
Utstedelse av bransjestandardattest/inspeksjonsattest, fisk	890	b
Utstedelse av helsesertifikat for eksport av fiskeavfall/animalske biprodukter	250	–
Utstedelse av re-/eksportsertifikat for planteprodukter/planter og smittebærende emner	250	–
Utstedelse av eksportsertifikat for levende dyr	250	–
Utstedelse av eksportsertifikat for ull	250	–
Sertifisering av settepoteter	890	b
Sertifisering av såvarer	445	a
Sertifisering av bigård (bigård under 20 kuber)	250	–
Sertifisering av bigård (bigård 20 kuber og mer)	445	a
Utstedelse av attest for brønnbåter ved spesielle oppdrag	890	b
Utstedelse av verifikasjon for beskyttede betegnelser	890	b
Tilleggsgebyr ved reise ved utstedelse av attester og sertifikater, ekskl. reise ved stikkprøvekontroll	445	a
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Avvikling av eksamen/utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler ³	100	–
Utstedelse av duplikater	445	a
Brukstillatelse for vaksiner	890	b
Godkjenning av plantesorter uten verdiprøving	890	b

1 Ytelsen utføres av DEBIO etter fullmakt fra Mattilsynet. DEBIO krever også inn gebyret.

2 Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 890,-) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.

3 Deler av ytelsen utføres av Fylkesmannen. Fylkesmannen krever inn gebyret.

Kapittel II. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 5

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av anlegg førproduksjon	7 120	e
Godkjenning av avlsorganisasjoner	3 560	d
Godkjenning av virksomheter for varmebehandling av trelast til treemballasje, tilvirkning av treemballasje og ISPM15-merking	7 120	e
Godkjenning av virksomhet for varmebehandling av trelast til treemballasje	3 560	d
Godkjenning av virksomhet for metylbromidgassing og ISPM15-merking av treemballasje	3 560	d
Godkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	3 560	d
Godkjenning av eksportvirksomheter, levende dyr	3 560	d
Godkjenning av avlsstasjoner	3 560	d
Godkjenning av steriliseringsanlegg av avfall til dyrefôr	3 560	d
Godkjenning av anlegg som behandler animalsk avfall	7 120	e
Godkjenning av produsenter av fiskemel og fiskeolje	17 800	f
Godkjenning av slakteri/tilvirkningsanlegg for akvatiske dyr fra akvakulturanlegg	7 200	e
Godkjenning av akvakulturanlegg i ikke-godkjent sone	35 600	g
Godkjenning av transportenheter, akvakulturdyr og fangstbasert havbruk	2 225	c
Godkjenning av fabrikkfartøy	3 560	d
Godkjenning av gjenutleggingsområder for skjell	3 560	d
Godkjenning av produksjonsområder	3 560	d
Godkjenning av fiskefôrvirksomheter	17 800	f
Godkjenning av ekspedisjonssentraler for skjell	17 800	f
Godkjenning av rensesentraler skjell	7 120	e
Godkjenning av fangstfartøy – sjøpattedyr	2 225	c
Godkjenning av virksomhet som mottakssted for kjøtt fra sjøpattedyr	3 560	d
Godkjenning av kontrollsted for selkjøtt	2 225	c
Godkjenning av lokaler på land hvor fiskevarer tilvirkes	7 120	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – moderat	7 120	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – omfattende	17 800	f
Autorisasjon/godkjenning, produksjon/pakking/omsetning	7 120	e

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
Godkjenning av frittstående lager	3 560	d
Godkjenning av vannforsyningssystem – enkel	7 120	e
Godkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	35 600	g
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – enkel	7 120	e
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	17 800	f
Godkjenning av vannkilde/utvinning av vann/tapping av vann på flaske	17 800	f
<i>Behandling av søknad om godkjenning av produkter:</i>		
(Re)godkjenning av plantevernmidler unntatt makroorganismer ¹	15 000	h
(Re)godkjenning av makroorganisme	3 560	d
Parallellgodkjenning/off-label-godkjenning av plantevernmidler	3 560	d
Godkjenning for bruk av plantevernmidler (søknad om dispensasjon)	3 560	d
Godkjenning av vannbehandlingsprodukter	7 120	e
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter ikke godkjent tidligere	7 120	e
Godkjenning av ny mat – forenklet søknad	7 120	e
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering	17 800	f
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering med stort omfang	35 600	g
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – forenklet søknad	7 120	e
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering	17 800	f
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering med stort omfang	35 600	g
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:</i> ²		
Utstedelse av sertifikat/helseattest for flytting av levende akvatiske dyr	2 225	c
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Prøving og godkjenning av plantesorter, pr. år ³	8 000	g
DUS-test av plantesorter gjennomført i Norge, pr. år ³	8 000	g
Kopi av DUS-test bestilt fra utenlandsk prøveinstitusjon ⁴	2 000	–
DUS-test gjennomført i utlandet	35 600	g
Prøveuttak, analyse og utstedelse av følgedokument ved import av bestemte produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA	8 500	–

- 1 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 75, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 2 Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 890,-) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 3 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 100, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 4 Gebyret er fastsatt iht. internasjonale avtaler og etter fo.28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 18.

<i>Gebyrklasser:</i>	<i>Gebyr</i>
a: 1 timeverk opp til 2 timeverk	445
b: 2 timeverk opp til 5 timeverk	890
c: 5 timeverk opp til 1 dagsverk	2 225
d: 1 dagsverk opp til 2 dagsverk	3 560
e: 2 dagsverk opp til 1 ukeverk	7 120
f: 1 ukeverk opp til 2 ukeverk	17 800
g: 2 ukeverk opp til 5 ukeverk	35 600
h: 5 ukeverk og oppover	89 000

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

18. des. Nr. 1586 2007

Forskrift om avgifter til Patentstyret mv.

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker § 62, lov 3. mars 1961 nr. 5 om fellesmerker § 8, lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter § 68 og § 69 og lov 14. mars 2003 nr. 15 om beskyttelse av design (designloven) § 52 og delegeringsvedtak 11. mars 2005 nr. 226. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser om innlevering av dokumenter og betaling av avgifter

§ 1. Et dokument anses innkommet til Patentstyret når dokumentet er mottatt på Patentstyrets kontor.

Dokument kan innleveres på Patentstyrets kontor i åpningstiden.

Dokument som legges i Patentstyrets postkasse utenfor åpningstiden anses innkommet påfølgende virkedag.

Dokument som er overført til Patentstyret elektronisk eller med telefaks anses innkommet når det er loggført som innkommet av Patentstyrets datasystem eller når telefaksen er mottatt komplett i Patentstyret.

Krav om at dokument skal innleveres skriftlig, er ikke til hinder for elektronisk kommunikasjon. Slik kommunikasjon kan skje:

- a) gjennom et innleveringssystem godkjent av Patentstyret, eller
- b) til Patentstyrets elektroniske postadresse, i et teknisk format som er lesbart for Patentstyret.

Patentstyret fastsetter nærmere bestemmelser om hvordan slik elektronisk kommunikasjon kan foregå, herunder hvilke elektroniske formater som kan benyttes.

§ 2. En avgift anses betalt på den dag betalingen er registrert på Patentstyrets konto eller datostemplet ved innenriks postkontor eller bank.

Andre typer betalinger anses foretatt på det tidspunkt da betaling ble mottatt på Patentstyrets kontor.

Avgifter skal betales ved påkrav ved utsendelse av faktura om annet ikke er bestemt i forskriften her.

Fristene for betaling av fakturerte avgifter settes av Patentstyret og skal normalt være én måned, med mindre en annen frist for betaling følger av lov eller forskrift.

§ 3. Hvis en frist løper ut på en lørdag, helligdag eller dag som etter lovgivningen er likestilt med helligdag, forlenges fristen til nærmeste virkedag.

Kapittel 2. Avgifter etter varemerkeloven og fellesmerkeloven

§ 4. For søknad om registrering av et varemerke, jf. varemerkeloven § 17, skal det betales en søknadsavgift. Søknadsavgiften består av en grunnavgift, som inkluderer registrering i inntil tre klasser, og en tilleggsavgift for hver klasse utover tre.

Søknadsavgiften skal betales til Patentstyret etter følgende satser:

1. grunnavgift, varemerke	kr	2 300
2. tilleggsavgift for hver klasse utover tre, varemerke	kr	650
3. grunnavgift, fellesmerke	kr	3 700
4. tilleggsavgift for hver klasse utover tre, fellesmerke	kr	1 500.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden som henlagt.

§ 5. For deling av en søknad, jf. varemerkeforskriften § 13, skal det betales en søknadsavgift etter satsene i § 4 for hver nye søknad som ikke regnes som en videreføring av den opprinnelige søknaden.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om deling som ikke innkommet.

§ 6. For krav om fornyelse av registreringen av et merke, jf. varemerkeloven § 23a, skal det betales en fornyelsesavgift. Fornylsesavgiften består av en grunnavgift, som inkluderer fornyelse for tre klasser, og en tilleggsavgift for hver klasse utover tre. Blir kravet om fornyelse innlevert etter utløpet av registreringsperioden, skal det dessuten betales en respittavgift.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen fristen nevnt i varemerkeloven § 23a, anses vernet opphørt.

Fornylsesavgiften skal betales etter følgende satser:

1. grunnavgift, varemerke	kr	2 300
2. tilleggsavgift for hver klasse utover tre, varemerke	kr	950
3. respittavgift, varemerke	kr	650
4. grunnavgift, fellesmerke	kr	4 700
5. tilleggsavgift for hver klasse utover tre, fellesmerke	kr	1 900
6. respittavgift, fellesmerke	kr	1 100.

§ 7. Ved innlevering av en søknad om endring i et registrert varemerke etter varemerkeloven § 24 skal det betales kr 1 100.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden om endring som ikke innkommet.

§ 8. Ved innlevering av et krav om slettelse av et varemerke fra registeret etter varemerkeloven § 26 skal det betales kr 1 750.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om slettelse som ikke innkommet.

§ 9. For behandling av klage i Patentstyrets annen avdeling etter varemerkeloven § 22 og § 25c skal det betales kr 2 600.

§ 10. For en bekreftet utskrift av varemerkeregistret etter varemerkeloven § 61 skal det betales kr 300.

For bekreftelse av en kopi av en varemerkesøknad med bilag som er tilgjengelig for enhver i henhold til varemerkeloven § 17a, jf. varemerkeloven § 61, skal det betales kr 300.

Bestemmelsen gjelder tilsvarende for elektroniske dokumenter med det samme innhold.

§ 11. For gjenopptagelse av søknadsbehandlingen etter varemerkeloven § 19 tredje ledd skal det betales kr 650.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om gjenopptagelse som ikke innkommet.

§ 12. For krav om at en fristoversittelse ikke skal få virkning etter varemerkeloven § 60 skal det betales kr 1 650.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om at fristoversittelsen ikke skal få virkning som ikke innkommet.

§ 13. For Patentstyrets behandling av en søknad om internasjonal registrering av et varemerke etter varemerkeloven § 47 skal det betales kr 550.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden om internasjonal registrering som ikke innkommet. For øvrig betales andre avgifter som nevnt i Madrid-protokollen artikkel 8 direkte til Det internasjonale byrå i WIPO.

§ 14. For utpeking av Norge i en internasjonal varemerkeregistrering etter Madrid-protokollen og for fornyelse av slike utpekinger, jf. varemerkeloven § 49 og § 54, skal det for både varemerker og fellesmerker betales avgift til Patentstyret etter følgende satser:

1. for beskyttelse i inntil tre klasser	kr	2 300
2. for hver klasse utover tre	kr	650.

Avgift som nevnt i første ledd innbetales til Det internasjonale byrå i sveitserfranc i samsvar med gjennomføringsreglene til Madridprotokollen regel 34 og 35.

For anmerking i varemerkeregisteret om at en internasjonal registrering har trådt i stedet for en norsk registrering etter varemerkeloven § 55 skal det betales kr 300. Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses anmerkningen som ikke innkommet.

Kapittel 3. Avgifter etter patentloven

§ 15. Søknadsavgiften for nasjonale patentsøknader, jf. patentloven § 8 femte ledd, og for europeisk søknad som endres til nasjonal søknad, jf. patentloven § 66m annet ledd består av en grunnavgift, en granskingsavgift og en tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti.

Søknadsavgiften betales til Patentstyret etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	1 100
2. granskingsavgift	kr	3 100
3. tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti	kr	200.

I tilfeller hvor søkeren er en enkeltperson eller småbedrift, eller flere slike i fellesskap når de til sammen ikke har flere årsverk enn det antallet som er oppgitt i fjerde ledd, første punktum, skal avgift betales etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	800
2. tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti	kr	200.

Slike søkere skal ikke betale granskingsavgift.

Med småbedrift menes i denne forskrift en virksomhet med fast ansatte som utfører 20 årsverk eller mindre. Årsverk til selskaper som i forhold til hverandre er heleide datter- eller morselskap, skal summeres når det skal avgjøres om søkeren er en småbedrift. En søker kan pålegges å fremlegge dokumentasjon for at virksomheten er en småbedrift. Med enkeltperson menes en fysisk person som ikke representerer andre enn seg selv.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden som henlagt.

§ 16. For nyhetsgranskning som nevnt i patentloven § 9 skal søkeren betale den avgiften som er fastsatt av vedkommende internasjonale nyhetsgranskingsmyndighet.

§ 17. For deling av en søknad, jf. patentforskriften § 22, skal det betales en søknadsavgift etter satsene i forskriften her § 15 for hver nye søknad som ikke regnes som en videreføring av den opprinnelige søknaden.

For en søknad som utskilles fra en annen etter patentforskriften § 24, skal det betales søknadsavgift etter satsene i § 15 i forskriften her.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om deling eller utskilling som ikke innkommet.

§ 18. For meddelelse av patent skal det betales meddelelsesavgift etter patentloven § 20 første ledd første punktum. Meddelelsesavgiften består av en grunnavgift, som omfatter inntil 14 sider, og en tilleggsavgift for hver side utover 14. Hvis det etter søknadens innleveringsdag eller den dagen søknaden skal anses innlevert, er innkommet nye patentkrav slik at antallet krav overstiger det antallet som det er betalt søknadsavgift for etter § 15 i forskriften her, omfatter meddelelsesavgiften også en tilleggsavgift for hvert slikt nye patentkrav.

Meddelelsesavgiften skal betales etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	1 100
2. tilleggsavgift for hver side utover 14	kr	250
3. tilleggsavgift for hvert nye patentkrav	kr	200.

For meddelelse av patent som er hemmelig etter lov 26. juni 1953 nr. 8 om oppfinnelser av betydning for rikets forsvar § 7, skal det ikke betales meddelelsesavgift.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden som henlagt.

Har søkeren en brutto inntekt som ikke overstiger tre ganger Folketrygdens grunnbeløp, kan vedkommende søke om fritak for betaling av meddelelsesavgift. Inntektsgrensen er fire ganger Folketrygdens grunnbeløp hvis søkeren forsørger ektefelle. For hver person søkeren ellers har å forsørge, øker inntektsgrensen med et tillegg på halvparten av Folketrygdens grunnbeløp. Brutto inntekt ved skatteligningen legges til grunn for beregningen. Søkeren må legge ved kopi av sist tilsendte skatteoppgjør der beregningsgrunnlaget for skatten skal fremgå. Fritak skal kun innvilges når særskilte hensyn taler for det hvis søkeren har en bruttoformue som overstiger fem ganger Folketrygdens grunnbeløp.

§ 19. For gjenopptakelse av søknadsbehandlingen etter patentloven § 15 tredje ledd eller § 20 første ledd tredje punktum skal det betales kr 900.

Har søknadsbehandlingen tidligere vært gjenopptatt, skal det betales kr 1 750.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om gjenopptagelse som ikke innkommet.

§ 20. For krav om at en fristoversittelse ikke skal få virkning etter patentloven § 72 skal det betales kr 1 550.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om at fristoversittelsen ikke skal få virkning som ikke innkommet.

§ 21. For behandling av klage i Patentstyrets annen avdeling etter patentloven skal det betales kr 2 600.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses klagen som ikke innkommet.

§ 22. For krav om administrativ overprøving etter patentloven § 52b skal det betales kr 8 000.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om administrativ overprøving som ikke innkommet.

Avvises krav om administrativ overprøving, skal Patentstyret tilbakebetale halve avgiftsbeløpet.

Hvis patentet etter administrativ overprøving blir opprettholdt i endret form, jf. patentloven § 52d tredje ledd, må patenthaveren, for at patentet skal gjelde i endret form, innen én måned fra dagen hvor avgjørelsen ble endelig, betale avgift etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	1 100
2. tilleggsavgift for hver side utover 14	kr	250
3. tilleggsavgift for hvert nye patentkrav	kr	200.

§ 23. Årsavgifter for patentsøknader og patenter, jf. patentloven § 8 femte ledd jf. § 33 og § 40 skal betales med følgende beløp:

1. avgiftsår	kr	550
2. avgiftsår	kr	550
3. avgiftsår	kr	550
4. avgiftsår	kr	1 100
5. avgiftsår	kr	1 100
6. avgiftsår	kr	1 100
7. avgiftsår	kr	1 900
8. avgiftsår	kr	1 900
9. avgiftsår	kr	1 900
10. avgiftsår	kr	2 850
11. avgiftsår	kr	2 850

12.	avgiftsår	kr	2 850
13.	avgiftsår	kr	3 900
14.	avgiftsår	kr	3 900
15.	avgiftsår	kr	3 900
16.	avgiftsår	kr	4 800
17.	avgiftsår	kr	4 800
18.	avgiftsår	kr	4 800
19.	avgiftsår	kr	5 900
20.	avgiftsår	kr	5 900.

For europeiske patenter som gjelder her i riket, jf. patentloven § 66e, skal det betales årsavgift etter første ledd fra og med året etter at Det europeiske patentverket kunngjorde sin beslutning om å meddele patentet. Fastsettelsen av årsavgiftssatsen skal foretas på grunnlag av innleveringsdagen for den europeiske søknaden.

Årsavgifter som etter patentloven § 41 tredje ledd eller § 42 tredje ledd betales etter forfall, forhøyes med 20 %. Er årsavgiften på forfallstidspunktet bare delvis betalt, beregnes forhøyelsen av den ubetalte delen.

Hvis fastsatt årsavgift ikke betales innen fristen nevnt i patentloven § 41 tredje ledd eller § 42 tredje ledd, anses vernet opphørt.

Har søkeren eller patenthaveren en brutto inntekt som ikke overstiger tre ganger Folketrygdens grunnbeløp, kan vedkommende søke om henstand med betaling av årsavgift. Inntektsgrensen er fire ganger Folketrygdens grunnbeløp hvis søkeren eller patenthaveren forsørger ektefelle. For hver person søkeren eller patenthaveren ellers har å forsørge, øker inntektsgrensen med et tillegg på halvparten av Folketrygdens grunnbeløp. Brutto inntekt ved skatteligningen legges til grunn for beregningen. Søkeren eller patenthaveren må legge ved kopi av sist tilsendte skatteoppgjør der beregningsgrunnlaget for skatten skal fremgå. Fritak skal kun innvilges når særskilte hensyn taler for det hvis søkeren eller patenthaveren har en brutto formue som overstiger fem ganger Folketrygdens grunnbeløp.

§ 24. Den som fremmer innsigelse med påstand om at en oppfinnelse ikke er patenterbar på grunn av forhold som nevnt i patentloven § 1b, mer enn ni måneder etter den dagen da patent ble meddelt, skal betale en avgift på kr 2 600.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses innsigelsen som ikke innkommet.

§ 25. Ved innlevering av et krav om patentbegrensning etter patentloven § 39a skal det betales en avgift på kr 6 300.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om patentbegrensning som ikke innkommet.

§ 26. For en bekreftet utskrift av patentregistret skal det betales kr 300.

For bekreftelse av en kopi av en patentsøknad med beskrivelse, tegninger, sammendrag og krav skal det betales kr 300.

For en bekreftet kopi av et trykt norsk utlegningskrift eller patentskrift skal det betales kr 300.

Bestemmelsen gjelder tilsvarende for elektroniske dokumenter med det samme innhold.

§ 27. Innen tre måneder fra den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin avgjørelse om å meddele patent eller sin avgjørelse om å opprettholde patentet i endret form, må patenthaveren, hvis patentet skal gjelde eller opprettholdes i endret form her i riket, betale kr 1 100 med tillegg av kr 250 for hver side tekst utover 14 som oversettelse som nevnt i patentloven § 66c første ledd utgjør.

§ 28. Ved innlevering av rettelse av oversettelse som nevnt i patentloven § 66c etter patentloven § 66j første ledd første punktum, skal det betales kr 1 100 med tillegg av kr 250 for hver side tekst utover 14. Rettet oversettelse regnes ikke som innlevert så lenge avgiften ikke er betalt.

§ 29. For internasjonal patentsøknad som innleveres til Patentstyret som mottakende myndighet, skal søkeren betale følgende til Patentstyret:

1. søknadsavgift som nevnt i regel 15.1 i gjennomføringsreglene til Washington-konvensjonen av 19. juni 1970 nr. 1 om patentsamarbeid (patentsamarbeidskonvensjonen)
2. nyhetsgranskingsavgift nevnt i regel 16.1 i gjennomføringsreglene til patentsamarbeidskonvensjonen
3. viderebefordringsavgift for Patentstyrets befatning med søknaden som mottakende myndighet.

Avgiftene nevnt i første ledd nr. 1 til 3 forfaller til betaling én måned etter at den internasjonale søknaden er mottatt i Patentstyret.

Viderebefordringsavgift som nevnt i første ledd nr. 3 utgjør kr 550.

§ 30. Er avgift som nevnt i § 29 første ledd ikke betalt i rett tid, eller er den ved utløpet av fristen betalt med et utilstrekkelig beløp, skal Patentstyret i samsvar med regel 16bis i gjennomføringsreglene til patentsamarbeidskonvensjonen kreve inn det beløpet som mangler.

I tilfeller som nevnt i første ledd skal søkeren betale en tilleggsavgift til Patentstyret. Tilleggsavgiften utgjør 50 % av det beløpet som ikke er betalt. Den skal likevel ikke overstige grunnavgiften og ikke være lavere enn viderebefordringsavgiften.

§ 31. Hvis Patentstyret utsteder og oversender et prioritetsdokument etter regel 17.1 bokstav b i gjennomføringsreglene til patentsamarbeidskonvensjonen, skal søkeren betale en avgift til Patentstyret. Avgiften skal betales innen den fristen som er angitt i regel 17.1 bokstav a i gjennomføringsreglene til patentsamarbeidskonvensjonen, og utgjør kr 300.

Bestemmelsen gjelder tilsvarende for elektroniske dokumenter med det samme innhold.

§ 32. For Patentstyrets befattning med internasjonale søknader skal søkeren i tilfeller som nevnt i regel 19.4 i gjennomføringsreglene til patentsamarbeidskonvensjonen betale en avgift til Patentstyret. Avgiften forfaller til betaling en måned etter at søknaden er innlevert til Patentstyret, og utgjør kr 550.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den i første ledd angitte frist, anses den internasjonale søknaden som ikke innkommet.

§ 33. Søknadsavgiften for internasjonale patentsøknader som videreføres etter patentloven § 31, jf. § 8 femte ledd, består av en grunnavgift, en granskingsavgift og en tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti. Hvis søknaden omfatter en eller flere oppfinnelser som ikke har vært gjenstand for internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving, omfatter søknadsavgiften også en særskilt tilleggsavgift om ikke patentloven § 36 eller § 37 kommer til anvendelse. Også i tilfeller hvor søknaden videreføres etter § 31 første ledd og omfatter en eller flere oppfinnelser som ikke har vært gjenstand for internasjonal nyhetsgranskning, omfatter søknadsavgiften en slik særskilt tilleggsavgift om ikke § 36 eller § 37 kommer til anvendelse.

Søknadsavgiften skal betales til Patentstyret etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	1 100
2. granskingsavgift	kr	3 100
3. tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti	kr	200
4. særskilt tilleggsavgift	kr	2 900.

I tilfeller hvor søkeren er en enkeltperson eller småbedrift, eller flere slike i fellesskap når de til sammen ikke har flere årsverk enn det antallet som er oppgitt i § 15 fjerde ledd første punktum, skal avgift betales etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	800
2. tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti	kr	200
3. særskilt tilleggsavgift	kr	2 900.

Slike søkere skal ikke betale granskingsavgift.

§ 34. Søknadsavgiften for internasjonale patentsøknader som opptas til behandling etter patentloven § 38, jf. § 8 femte ledd, består av en grunnavgift og en tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti.

Søknadsavgiften skal betales etter følgende satser:

1. grunnavgift	kr	1 100
2. tilleggsavgift for hvert patentkrav utover ti	kr	200.

§ 35. For internasjonale patentsøknader utgjør

1. tilleggsavgift for tilleggsfrist etter patentloven § 31 annet ledd	kr	850
2. avgift som nevnt i patentloven § 36 eller § 37	kr	2 900.

Avgiften etter første ledd skal betales til Patentstyret.

§ 36. For øvrig gjelder bestemmelsene i forskriften her om avgifter for nasjonale patentsøknader tilsvarende for internasjonale patentsøknader som videreføres etter patentloven § 31 eller opptas til behandling etter patentloven § 38.

§ 37. Ved innlevering av en søknad om supplerende beskyttelsessertifikat for legemidler skal søkeren betale søknadsavgift etter patentloven § 62a annet ledd med det beløpet som er fastsatt i forskriften her § 15 annet ledd nr. 1 eller § 15 tredje ledd nr. 1.

Ved innlevering av en søknad om supplerende beskyttelsessertifikat for plantefarmasøytiske produkter skal søkeren betale søknadsavgift etter patentloven § 62b annet ledd, jf. § 62a annet ledd, med det beløpet som er fastsatt i forskriften her § 15 annet ledd nr. 1 eller § 15 tredje ledd nr. 1.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden om supplerende beskyttelsessertifikat som ikke innkommet.

For gjenopptakelse av behandlingen av en henlagt søknad skal det betales avgift som fastsatt i forskriften her § 19.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om gjenopptagelse som ikke innkommet.

§ 38. I saker angående meddelte sertifikater gjelder § 20 og § 21 tilsvarende.

For behandling i Patentstyrets annen avdeling av krav om endring av et meddelt sertifikats gyldighetsperiode skal det betales kr 2 600.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om endring som ikke innkommet.

§ 39. For sertifikater skal det betales årsavgifter etter patentloven § 62a tredje ledd, jf. § 62b annet ledd, med det beløpet som er fastsatt i forskriften her § 23 første ledd om årsavgift for det 20. avgiftsåret.

Det skal betales årsavgift for hvert avgiftsår som begynner etter at patenttiden er løpt ut, selv om sertifikatet ikke er meddelt ved utløpet av patenttiden.

Hvis fastsatt årsavgift ikke betales innen fristen nevnt i patentloven § 41 tredje ledd eller § 42 tredje ledd jf. § 62a tredje ledd og § 62b annet ledd, opphører vernet.

Kapittel 4. Avgifter etter designloven

§ 40. For søknad om registrering av design, jf. designloven § 13, skal det betales en søknadsavgift.

Søknadsavgiften skal betales til Patentstyret etter følgende satser:

1. søknadsavgift	kr	1 300
2. klasseavgift for hver klasse utover tre	kr	400
3. samregistreringsavgift for hver design utover én	kr	850
4. oppbevaringsavgift for hver innleverte modell som Patentstyret oppbevarer	kr	1 100
5. avgift for supplerende undersøkelse, for hver design	kr	750.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden som henlagt.

§ 41. For deling av en søknad etter designforskriften § 17 skal det betales en avgift etter satsene i § 40 for hver søknad som ikke regnes som en videreføring av den opprinnelige søknaden.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om deling som ikke innkommet.

§ 42. For deling av en registrering etter designforskriften § 18 skal det betales en avgift etter satsene i § 40 for hver registrering som ikke regnes som en videreføring av den opprinnelige registreringen.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om deling som ikke innkommet.

§ 43. For sammenslåing av to eller flere tidligere avdelte søknader eller registreringer etter designforskriften § 19, skal det betales en avgift etter satsene i § 40 for hver søknad eller registrering som ikke regnes som en videreføring av den opprinnelige søknaden eller registreringen.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om sammenslåing som ikke innkommet.

§ 44. For gjenopptakelse av behandlingen av en søknad etter designloven § 19 skal det betales kr 650.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om gjenopptagelse som ikke innkommet.

§ 45. For behandling av klage i Patentstyrets annen avdeling etter designloven § 36 til § 38 skal det betales kr 2 600.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses klagen som ikke innkommet.

§ 46. For krav om fornyelse av registreringen av en design etter designloven § 24 skal registreringshaveren betale fornyelsesavgift og eventuelle tilleggsavgifter. Betales fornyelsesavgiften etter utløpet av registreringsperioden, skal det dessuten betales en tilleggsavgift (respittavgift).

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen fristen nevnt i designloven § 24, anses vernet som opphørt.

Fornyelsesavgiften og eventuelle tilleggsavgifter skal betales etter følgende satser:

1. fornyelsesavgift for første gangs fornyelse	kr	2 200
2. fornyelsesavgift for annen gangs fornyelse	kr	2 700
3. fornyelsesavgift for tredje gangs fornyelse	kr	3 200
4. fornyelsesavgift for fjerde gangs fornyelse	kr	4 400
5. respittavgift	kr	650
6. klasseavgift for hver klasse utover tre som registreringen fornyes for	kr	400

7. samregistreringsavgift for hver design utover én som registreringen fornyes for	kr	850
8. oppbevaringsavgift for hver innleverte modell som Patentstyret oppbevarer	kr	1 100.

§ 47. For krav om at en fristoversittelse ikke skal få virkning etter designloven § 50 skal det betales kr 1 600.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om at fristoversittelsen ikke skal få virkning som ikke innkommet.

§ 48. For krav om administrativ overprøving etter designloven § 27 skal det betales kr 2 700.

Det skal ikke betales avgift for krav fremmet av departementet etter designloven § 26 annet ledd nr. 3, jf. designforskriften § 27.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om administrativ overprøving som ikke innkommet.

Avvises krav om administrativ overprøving etter designloven § 27, skal Patentstyret tilbakebetale halve avgiftsbeløpet.

§ 49. For en bekreftet utskrift av designregistret skal det betales kr 300.

For bekreftelse av en kopi av en søknad om registrering av design med bilag skal det betales kr 300.

Bestemmelsen gjelder tilsvarende for elektroniske dokumenter med det samme innhold.

§ 50. For Patentstyrets behandling av en søknad om internasjonal registrering av en design etter designloven § 56 skal det betales kr 550.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden om internasjonal registrering som ikke innkommet. For øvrig betales andre avgifter som nevnt i Genève-avtalen direkte til Det internasjonale byrået i WIPO.

Kapittel 5. Forskjellige bestemmelser

§ 51. Patentstyret fastsetter prisen på trykksaker og reproduksjoner som Patentstyret besørger, og som ikke er omhandlet i forskriften her.

Bestemmelsen gjelder tilsvarende for elektroniske dokumenter med det samme innhold.

§ 52. For krav om administrativ overprøving etter foretaksnavneloven § 3–6 skal det betales kr 2 700.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om administrativ overprøving som ikke innkommet.

Avvises krav om administrativ overprøving etter foretaksnavneloven § 3–6, skal Patentstyret tilbakebetale halve avgiftsbeløpet.

For klage etter § 3–7 skal det betales kr 2 700.

Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses klagen som ikke innkommet.

§ 53. Avgifter som er innbetalt til Patentstyret i samsvar med reglene i varemerkeloven, patentloven, designloven og forskriften her, tilbakebetales ikke.

§ 54. Forskriften trer i kraft 1. januar 2008, med unntak av § 50 som trer i kraft fra det tidspunktet Nærings- og handelsdepartementet bestemmer. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 11. april 2003 nr. 456 om avgifter mv. til Patentstyret.

18. des. Nr. 1587 2007

Forskrift om endring i forskrift om startlån fra Den Norske Stats Husbank

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 21. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1759 om startlån fra Den Norske Stats Husbank gjøres følgende endring:

§ 4 andre ledd skal lyde:

Kommunen har tapsrisikoen for de første 25 prosent av startlånets restgjeld på tapstidspunktet. Staten har tapsrisikoen for de siste 75 prosent. Husbanken kan gjennomføre en forsøksordning med lik tapsdeling mellom stat og kommune på hele startlånet. Forsøksordningen avgrenses til utvalgte kommuner og til lån som gis i en begrenset periode.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

18. des. Nr. 1588 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om betaling og innkreving av skatt § 48 nr. 1 annet og tredje punktum**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 48 nr. 1 annet og tredje punktum. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Myndigheten som etter lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 48 nr. 1 annet og tredje punktum er lagt til departementet er i brev 18. desember delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1589 2007**Forskrift (Nr. 132) om justering av inngående merverdiavgift for kapitalvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 26d og § 26e. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

*I**Kapittel 1. Hvordan justering skal skje***§ 1–1. Årlig justering**

(1) Ved endringer i bruken av kapitalvare i forhold til fradragsberettigede formål, skal det skje en årlig justering av inngående merverdiavgift.

(2) Årlig justering skal foretas i omsetningsoppgaven for sjette termin eller i årsoppgaven det året endringen skjer. Ved avvikende regnskapsår skal årlig justering foretas i omsetningsoppgaven for terminen for regnskapsårets avslutning.

§ 1–2. Samlet justering

Ved overdragelse av kapitalvare eller opphør av avgiftspliktig virksomhet, skal det skje en samlet justering av inngående merverdiavgift for den resterende delen av justeringsperioden. Samlet justering skal foretas i omsetningsoppgaven for terminen overdragelsen eller opphøret skjer.

§ 1–3. Beregning av justeringsbeløp

(1) For kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 1 beregnes det beløpet som årlig skal justeres som en femdel av den inngående merverdiavgift som påløp ved anskaffelsen eller fremstillingen av kapitalvaren, sett i forhold til forskjellen mellom fradragprosenten ved justeringsperiodens begynnelse og fradragprosenten innenfor det enkelte regnskapsår.

(2) For kapitalvarer som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 beregnes det beløpet som årlig skal justeres som en tittel av den inngående merverdiavgift som påløp i forbindelse med byggetiltaket, sett i forhold til forskjellen mellom fradragprosenten ved justeringsperiodens begynnelse og fradragprosenten innenfor det enkelte regnskapsår.

(3) Som inngående merverdiavgift påløpt i forbindelse med byggetiltak som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 skal regnes:

- merverdiavgift som skal betales for tjenester som anskaffes i forbindelse med byggetiltaket,
- merverdiavgift som skal betales for byggetjenester som en registreringspliktig næringsdrivende, jf. merverdiavgiftsloven § 10 første ledd og § 10 fjerde ledd, selv utfører i forbindelse med byggetiltaket, herunder byggeledelse, byggeadministrasjon og annen administrasjon av slike arbeider, eller merverdiavgift som skulle vært betalt dersom slike tjenester hadde vært utført for ikke fradragsberettigede formål,
- merverdiavgift som skal betales for varer som anskaffes og tilføyes eiendommen i forbindelse med byggetiltaket.

§ 1–4. Innberetning av justeringsbeløp i omsetningsoppgaven

Justeringsbeløp skal tas med i omsetningsoppgaven som en økning eller reduksjon av inngående merverdiavgift.

*Kapittel 2. Overføring av rett og plikt til å justere***§ 2–1. Definisjoner**

(1) Med overføring av rett til å justere menes overføring av den fremtidige retten overdrageren har til å justere opp fradraget for inngående merverdiavgift dersom bruken av kapitalvaren til fradragsberettigede formål øker.

(2) Med overføring av plikt til å justere (justeringsforpliktelsen) menes overføring av den fremtidige plikten overdrageren har til å justere ned fradraget for inngående merverdiavgift dersom bruken av kapitalvaren til fradragsberettigede formål reduseres.

§ 2-2. Hovedbestemmelse

(1) Ved overdragelse av kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 og når kapitalvarer overdras som ledd i overdragelse av virksomhet eller del av denne etter merverdiavgiftsloven § 16 første ledd nr. 6, overføres overdragerens rett og plikt til å justere inngående merverdiavgift som er knyttet til kapitalvaren til mottakeren av kapitalvaren dersom vilkårene i § 2-3 og § 2-4 er oppfylt.

(2) Ved en slik overføring av rett og plikt til å justere skal overdrageren foreta en samlet justering for de endringer i fradragsberettigede formål som skjer i vedkommendes eiertid og mottakeren får rett og plikt til å justere for hendelser som skjer deretter.

§ 2-3. Vilkår for overføring av plikt til å justere (justeringsforpliktelsen)

(1) Det er et vilkår for overføring av justeringsforpliktelsen at mottakeren er en næringsdrivende som er registrert i merverdiavgiftsmanntallet og som har minst samme fradragsrett for inngående merverdiavgift for kapitalvaren som overdrageren hadde på det tidspunktet kapitalvaren ble anskaffet. Dersom mottakerens fradragsrett er mindre enn overdragerens fradragsrett, kan mottakeren bare overta den delen av overdragerens justeringsforpliktelse som svarer til mottakerens fradragsrett for kapitalvaren. Den resterende delen av justeringsforpliktelsen må i dette tilfelle justeres samlet av overdrageren.

(2) Det er et vilkår for overføring av justeringsforpliktelsen at mottakeren samtykker i overføringen.

(3) Dersom mottakeren er en kommune eller andre kompensasjonsberettigede kan justeringsforpliktelsen overføres på de samme vilkår som nevnt i første og annet ledd i den utstrekning kapitalvaren anskaffes til bruk i den kompensasjonsberettigede virksomheten, jf. lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

§ 2-4. Vilkår for overføring av rett til å justere

Det er et vilkår for overføring av rett til å justere at mottakeren er næringsdrivende og at kapitalvaren anskaffes til bruk i næringsvirksomheten, eller at mottakeren er en kommune eller en annen kompensasjonsberettiget mottaker, jf. lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

§ 2-5. Særlig om overføring av leietakers rett og plikt til å justere

(1) Når en leietaker som har anskaffet en kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 fremleier eller på annen måte overlater sin bruksrett til andre, overføres leietakerens rett og plikt til å justere inngående merverdiavgift som er knyttet til kapitalvaren til den nye innehaveren av bruksretten på de samme vilkår som nevnt i § 2-3 og § 2-4.

(2) Når bruksretten opphører overføres leietakerens rett og plikt til å justere til innehaveren av eiendommen dersom partene ikke har avtalt noe annet.

§ 2-6. Særlig om overføring av rett og plikt til å justere ved fellesregistrering

(1) Når en næringsdrivende trer inn i en fellesregistrert virksomhet som nevnt i merverdiavgiftsloven § 12 tredje ledd, overføres rett og plikt til å justere inngående merverdiavgift for den næringsdrivendes kapitalvarer til den fellesregistrerte virksomheten.

(2) Når en næringsdrivende trer ut av en slik fellesregistrert virksomhet, overføres rett og plikt til å justere inngående merverdiavgift til den næringsdrivende for så vidt gjelder den næringsdrivendes egne kapitalvarer.

§ 2-7. Tilfeller der overdrageren må oppfylle justeringsforpliktelsen etter overføring

Den som overfører en justeringsforpliktelse må selv oppfylle justeringsforpliktelsen ved justeringshendelser som inntreffer etter at justeringsforpliktelsen er overført dersom vedkommende har fradragsført inngående merverdiavgift som ikke er tatt med i avtalen som nevnt i § 3-3 og en mottaker på grunn av dette må endre avgiftsberegningen i sin disfavør. Det samme gjelder dersom overdrageren har gitt andre feilaktige eller mangelfulle opplysninger i avtalen som nevnt i § 3-3 og en mottaker på grunn av dette må endre avgiftsberegningen i sin disfavør.

§ 2-8. Særlig om rett til å justere etter opphør av avgiftspliktig virksomhet

En registrert næringsdrivende som har foretatt en samlet justering på grunn av opphør av avgiftspliktig virksomhet, og som beholder kapitalvaren i virksomheten, kan fortsette å justere årlig dersom og fra det tidspunkt vedkommende senere i justeringsperioden blir registrert i merverdiavgiftsmanntallet.

§ 2-9. Særlig om tilbakeføringsforpliktelsen i merverdiavgiftsloven § 26d sjette ledd

(1) Ved overdragelse av kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 før fullføring, overføres plikten til å tilbakeføre fradragsført inngående merverdiavgift i merverdiavgiftsloven § 26d sjette ledd til mottakeren på de samme vilkår som ved overføring av justeringsforpliktelsen etter fullføring, jf. § 2-3.

(2) Som inngående merverdiavgift i merverdiavgiftsloven § 26d sjette ledd regnes merverdiavgift som nevnt i § 1-3 tredje ledd bokstav a til c.

Kapittel 3. Dokumentasjon mv.**§ 3-1. Bruk av kapitalvare**

(1) Når kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 1 brukes både til fradragsberettigede og ikke fradragsberettigede formål, skal den tid kapitalvaren brukes til de ulike formål dokumenteres. Dersom slik tidsbruk

vanskelig lar seg dokumentere, kan forholdet mellom avgiftspliktig og ikke avgiftspliktig omsetning benyttes som mål på tidsbruken.

(2) Bruk av kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 skal dokumenteres med målsatte tegninger eller lignende av bygget eller anlegget slik at det klart fremgår hvordan bygget eller anlegget er disponert til fradragsberettigede og ikke fradragsberettigede formål. Ved endringer i bruken av bygget/anlegget, skal det ved utgangen av justeringsåret foreligge en oversikt over bruken gjennom justeringsåret. Ved frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg gjelder bestemmelsene i forskrift (Nr. 117) 6. juni 2001 nr. 573 om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven § 6.

§ 3-2. Registrering av kostnader og merverdiavgift

(1) Anskaffelse og fremstilling av kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c skal registreres på særskilt konto eller annen oppstilling. Oppstillingen skal for hver kapitalvare vise følgende opplysninger:

- a) hvilken kapitalvare det gjelder,
- b) anskaffelsestidspunkt/fullføringstidspunkt,
- c) anskaffelseskostnad uten merverdiavgift,
- d) total merverdiavgift,
- e) fradragsført merverdiavgift ved anskaffelsen,
- f) fradragsrett ved anskaffelsen angitt i prosent,
- g) de justeringer som virksomheten skal gjøre etter bestemmelsene i merverdiavgiftsloven § 26d og § 26e, spesifisert med beløp per år.

(2) Ved anskaffelse mv. som gjelder kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 må anskaffelsen registreres slik at anskaffelseskostnaden kan spesifiseres på fradragsberettigede og ikke fradragsberettigede formål. Den som er frivillig registrert for utleie av bygg må kunne spesifisere anskaffelseskostnaden for hver enkelt leietaker.

§ 3-3. Overføring av plikt til å justere (justeringsforpliktelsen)

(1) Overføring av plikt til å justere, jf. § 2-3, skal dokumenteres med en skriftlig, underskrevet avtale med følgende opplysninger:

- a) overdragerens og mottakerens navn, adresse og organisasjonsnummer,
- b) de opplysninger som fremgår av § 3-2 første ledd bokstav a-f,
- c) overdragerens og mottakerens fradragsrett ved overdragelsen angitt i prosent,
- d) resterende justeringsbeløp for overdrageren,
- e) angivelse av beløp for den justeringsforpliktelsen som overføres,
- f) dersom overdragelsen gjelder kapitalvare som nevnt i merverdiavgiftsloven § 26c nr. 2 skal det dessuten fremgå av avtalen hvordan inngående merverdiavgift fordeler seg på de ulike delene av kapitalvaren, jf. § 3-2 annet ledd.

(2) Dersom opplysninger som nevnt i § 3-3 første ledd endres etter at avtalen er inngått, skal overdrageren rette dette overfor mottakeren dersom opplysningene kan påvirke mottakerens plikt til å justere.

(3) Dersom overdrageren innehar en avtale som nevnt i § 3-3 første ledd fra tidligere eier av kapitalvaren, skal en kopi av denne avtalen gis til mottakeren dersom den inneholder opplysninger som kan påvirke mottakerens plikt til å justere.

(4) Ved overføring av plikt til å justere skal mottakeren på konto eller oppstilling som nevnt i § 3-2 føre oversikt over kapitalvaren og de justeringer av inngående merverdiavgift som mottakeren har plikt til å gjøre.

§ 3-4. Overføring av rett til å justere

(1) Overføring av rett til å justere, jf. § 2-4, skal dokumenteres med en skriftlig underskrevet oppstilling fra overdrageren som inneholder de opplysninger som fremgår av § 3-3 første ledd bokstav a-f.

(2) Bestemmelsene i § 3-3 annet, tredje og fjerde ledd, gjelder tilsvarende ved overføring av rett til å justere.

§ 3-5. Oppbevaring

Dokumentasjon som nevnt i § 3-1 – § 3-4 skal oppbevares i 10 år etter siste år i justeringsperioden. Avtale og oppstilling som nevnt i § 3-3 og § 3-4 skal oppbevares av både overdrageren og mottakeren.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1590 2007

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av nedsettelse av pensjonsgivende inntekt, pensjonspoeng og avgift når utlignet skatt og avgift helt eller delvis ikke er betalt

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3-15 fjerde ledd og forskrift 18. desember 1997 nr. 1408 om nedsettelse av pensjonsgivende inntekt, pensjonspoeng og avgift når utlignet skatt og avgift helt eller delvis ikke er betalt § 8. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 19. desember 1997 nr. 1421 om gjennomføring av nedsettelse av pensjonsgivende inntekt, pensjonspoeng og avgift når utlignet skatt og avgift helt eller delvis ikke er betalt gjøres følgende endringer:

§ 2 annet punktum skal lyde:

Lister over beregnede nedsettelser og avgifter til folketrygden og utkast til varsel etter ligningsloven § 9–7, jf. nevnte forskrift § 2 første til tredje punktum, oversendes de respektive skattekontorer.

§ 3 skal lyde:

Skattekontoret kontrollerer at det ikke har skjedd endring av ligning som ikke er registrert av Skattedirektoratet. Videre skal skattekontoret fjerne fra listen de saker hvor skatte- og avgiftskravet ikke er endelig avgjort, jf. Finansdepartementets forskrift 18. desember 1997 nr. 1408 § 3 bokstavene f og g, samt eventuelle saker som nevnt i paragrafens bokstav b. Skattekontoret skal oversende den kontrollerte listen og de aktuelle varselbrevene til skatteoppkreveren.

§ 4 tredje punktum skal lyde:

Etter utløpet av den betalingsfristen som er fastsatt i varselet, returnerer skatteoppkreveren den korrigerte listen til skattekontoret.

§ 5 skal lyde:

Ligningsmyndighetene gjennomfører nedsettelsene i henhold til den korrigerte listen. Skattedirektoratet underrettes om endringene for videre informasjon til Arbeids- og velferdsdirektoratet. Skattekontoret sender melding til skatteoppkreveren om nedsettelse av trygdeavgift i henhold til Finansdepartementets forskrift 18. desember 1997 nr. 1408 § 7. På grunnlag av meldingen posterer skatteoppkreveren nedsettelsen etter bestemmelsene i forskrift 2. august 1972 nr. 9200 om føring av skatteregnskapet pkt. IV B 14 a. Skatteoppkreveren må påse av det ikke skjer noen utbetaling av nedsatt trygdeavgift.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1591 2007**Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–13 nr. 4, jf. § 6–16 bokstav c, jf. delegeringsvedtak 25. januar 1996 nr. 106. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 7. mars 1996 nr. 260 om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv. gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsssentral og Statens Innkrevingsssentral skal, når de krever inn underholdsbidrag som gir rett til fradrag for den bidragspliktige etter skatteloven § 6–41, uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1592 2007**Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver over tilskudd til vitenskapelig forskning og yrkesopplæring**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c, jf. § 6–6 og delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450, delegeringsvedtak 29. juni 1993 nr. 4273 og delegeringsvedtak 20. oktober 1994 nr. 944. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 18. november 1994 nr. 1016 om levering av ligningsoppgaver over tilskudd til vitenskapelig forskning og yrkesopplæring gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Institutter som er gitt administrativ forhåndsgodkjennelse av skattekontoret om fradragsrett etter skatteloven § 6–42 for den som gir bidrag til instituttet, skal uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1593 2007

Forskrift om endring i forskrift om oppgaveplikt for norske deltakere i utenlandske ansvarlige selskaper mv og norske deltakere i norsk-kontrollerte selskaper i lavskatteland

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–4 og delegeringsvedtak 9. desember 1992 nr. 1040. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 15. mars 1993 nr. 199 om oppgaveplikt for norske deltakere i utenlandske ansvarlige selskaper mv og norske deltakere i norsk-kontrollerte selskaper i lavskatteland gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Næringsoppgaven, selskapsoppgaven og selskapets oppgave over deltakers formue og inntekt mv. leveres til skattekontoret. Kopi av selskapets oppgave over deltakers formue og inntekt skal leveres til den enkelte deltaker.

§ 3 annet ledd oppheves.

§ 3 nåværende tredje ledd blir annet ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1594 2007

Forskrift om endring i forskrift om lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer bosatt i utlandet

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16, jf. § 6–2, jf. delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 19. november 1990 nr. 932 om lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer bosatt i utlandet gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Oppgaver vedrørende personer som ikke blir tatt opp til beskatning i Norge skal skattekontoret snarest sende til Skattedirektoratet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1595 2007

Forskrift om endring i forskrift om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 jf. § 6–2, jf. delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 19. desember 1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Arbeidsgivere som nevnt i første punktum som driver næringsvirksomhet i flere kommuner, skal levere oppgaven til skatteoppkreveren for kommune 2312 Utland.

§ 2 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Arbeidsgivere som ikke driver varig næringsvirksomhet i noen kommune her i landet, og arbeidsgivere som ikke driver noen virksomhet her i landet, skal levere lønnsoppgaven til skatteoppkreveren for kommune 2312 Utland.

Arbeidsgivere som bare driver virksomhet på den norske kontinentalsokkelen, skal levere oppgaven til skatteoppkreveren for kommune 2312 Utland.

§ 2 femte ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1596 2007

Forskrift om endring i forskrift om begrensning av plikten til å gi oppgave om leieforhold m.v. etter ligningsloven

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16, jf. delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 3. desember 1985 nr. 2072 om begrensning av plikten til å gi oppgave om leieforhold m.v. etter ligningsloven gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 2 annet punktum skal lyde:

Oppgaven skal leveres til skattekontoret innen 31. januar året etter inntektsåret.

§ 3 nr. 3 tredje punktum skal lyde:

Oppgaven skal leveres til skattekontoret innen 31. januar året etter det året kontrakten er inngått.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1597 2007

Forskrift om endring i forskrift om fritak for plikt til å sende årsoppgjør ved utleie av fast eiendom

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–4 nr. 6, jf. delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 4. desember 1984 nr. 2280 om fritak for plikt til å sende årsoppgjør ved utleie av fast eiendom gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Utleier av bolig- eller fritidseiendom hvor leieinntektene er skattefrie fritas fra å sende inn årsoppgjør.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1598 2007

Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi ytterligere opplysninger og legitimasjoner for bestemte poster i vedlegg til selvangivelsen

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–3 nr. 2, jf. delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 5. mars 1984 nr. 1255 om plikt til å gi ytterligere opplysninger og legitimasjoner for bestemte poster i vedlegg til selvangivelsen gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Unntak gjelder for skattepliktig som tidligere har fremlagt legeattest hvor det fremgår at sykdommen er kronisk.

§ 5 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1599 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om fritak for plikten til å levere selvangivelse eller skjema som trer i stedet for selvangivelse til andre kommuner enn bostedskommunen**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–6 og delegeringsvedtak 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

Forskrift 30. desember 1983 nr. 1970 om fritak for plikten til å levere selvangivelse eller skjema som trer i stedet for selvangivelse til andre kommuner enn bostedskommunen oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1600 2007**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 1**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 tredje ledd. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 gjøres følgende endring:

§ 4 siste punktum skal lyde:

Egenandelstaket for 2008 er 1 740 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1601 2007**Forskrift om endring i forskrift om verdipapirfonds handel med derivater**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 4–5 første ledd nr. 6 og annet ledd. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 8. juli 2002 nr. 800 om verdipapirfonds handel med derivater gjøres følgende endring:

§ 1 tredje ledd første punktum skal lyde:

Kredittilsynet kan gi tillatelse til at fond kan investere i derivater som nevnt i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel § 2–2 femte ledd nr. 2 dersom fondet ikke skal markedsføres innen EØS etter reglene i direktiv 85/611/EØF.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1602 2007**Forskrift om endring i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 10–18. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endringer:

I kapittel 10 under IX skal nye § 10–36, § 10–37, § 10–38 og § 10–39 lyde:

§ 10–36. Virkeområde

Bestemmelsene i § 10–37 til § 10–39 gjelder for verdipapirforetak med tillatelse etter verdipapirhandelloven § 9–1 og filial av utenlandsk verdipapirforetak, jf. verdipapirhandelloven § 9–24 første ledd. Bestemmelsene gjelder likevel ikke for transaksjoner som utføres av filial av norsk verdipapirforetak i annen EØS-stat, jf. verdipapirhandelloven § 9–23.

§ 10–37. Rapporteringspliktige transaksjoner

(1) Med transaksjon som skal rapporteres etter verdipapirhandelloven § 10–18, menes ethvert kjøp eller salg av finansielt instrument notert på regulert marked på vegne av kunde eller for rapporteringspliktiges egen regning. Rapporteringsplikten gjelder uavhengig av om transaksjonen er utført på regulert marked.

(2) Kredittilsynet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om rapporteringspliktige transaksjoner.

§ 10–38. Kundeidentifikasjon

Transaksjonsrapporter skal inneholde følgende opplysninger om kunden: fødselsnummer, organisasjonsnummer, D-nummer eller, dersom kunden ikke har slikt nummer, annen entydig identifikasjonskode.

§ 10–39. Identifikasjon av finansielle instrumenter

Transaksjonsrapporter skal inneholde følgende opplysninger for å identifisere og klassifisere det aktuelle finansielle instrument:

- (a) International security identification number (ISIN) i henhold til ISO 6166.
- (b) Classification of financial instrument code (CFI) i henhold til ISO 10962.

Nåværende § 10–36 og § 10–37 blir nye § 10–40 og § 10–41.

II

Endringene trer i kraft fra den tid Finansdepartementet bestemmer.

19. des. Nr. 1603 2007**Forskrift om endring i forskrift om ytelser under yrkesrettet attføring**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 11–9. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 11. september 2001 nr. 1079 om ytelser under yrkesrettet attføring gjøres følgende endring:

§ 3–6 skal lyde:

Attføringspenger i ventetid på høvelig arbeid ytes i inntil tre måneder, regnet fra det tidspunkt vedkommende avsluttet attføringen.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

Endringen av § 3–6 gjelder ikke for saker hvor vedtak om attføringspenger i ventetid på høvelig arbeid er fattet eller vilkårene for rett til ytelse er oppfylt før 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1604 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om merverdiavgift § 61 første ledd**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 61 første ledd. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Myndigheten som etter lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 61 første ledd er lagt til departementet er i brev 20. desember delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1605 2007**Forskrift til tvisteloven (tvistelovforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 27, lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr § 6 og lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) § 6–7, § 7–2, § 7–4, § 8–4, § 13–1 og § 21–10. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Kapittel 1. Forlikrådene**§ 1. Forholdet mellom forlikrådet og sekretariatet**

Forlikrådet driver mekling og avsier dom i saker hvor forlikrådet har domsmyndighet.

Sekretariatsfunksjonen for forlikrådet utføres av politiet som en sivil oppgave. I lensmannsdistrikt er lensmannen sekretariat for forlikrådet, i politistasjonsdistrikt med sivile rettspleieoppgaver er politistasjonen sekretariat for forlikrådet, og i namsfogddistrikt er namsfogden sekretariat.

Sekretariatet skal utføre oppgaver og støttefunksjoner som naturlig er en del av sekretariatsoppgavene for en domstol. Forliksrådets leder kan innenfor dette saklige området instruere sekretariatet. Typiske sekretariatsoppgaver vil være:

- a) å motta forliksklager og tilsvær, herunder nedtegne muntlige forliksklager og tilsvær og veilede publikum,
- b) journalføring, beramning, innkalling av parter, forkynning av avgjørelser, arkivering og tilsvarende,
- c) deltakelse i forliksrådets møter for å ordne sakens dokumenter og renskriving av avgjørelser og forlik,
- d) å lage utkast til fraværdommer og dommer avsagt på grunnlag av at innklagede i tilsvær har godtatt klagerens påstand.

Sekretariatet fører regnskap for forliksrådet og skal attestere og besørge anvisning av utbetalinger til forliksrådets medlemmer.

§ 2. Godtgjøring til forliksrådets medlemmer

Det utbetales full godtgjøring for hver sak der partene innkalles til møte i forliksrådet. For andre saker utbetales en sjettedel av full godtgjøring. Full godtgjøring tilsvarer den offentlige salærsats for advokater mv. Forliksrådet skal uansett saksmengde hvert kalenderår ha en minste godtgjøring til fordeling på kr 20 000. Det utbetales ikke godtgjøring etter første og annet punktum før dette beløpet er oversteget. Maksimal godtgjøring for forliksrådet til fordeling er kr 600 000 pr. kalenderår, med mindre annet er fastsatt i medhold av tredje ledd.

I særlige tilfeller kan det utbetales erstatning for tapt arbeidsfortjeneste mv. til forliksrådets medlemmer og varamedlemmer. Slik erstatning er begrenset til kr 750 pr. dag.

Departementet kan fastsette at det for enkelte forliksråd skal utbetales en fast årlig godtgjøring i stedet for godtgjøring pr. sak.

Dersom forliksrådets medlemmer og varamedlemmer ikke er enige om noe annet, skal godtgjøringen etter første ledd fordeles med en halvpart til forliksrådets leder og en halvpart til fordeling mellom forliksrådets to medlemmer, eventuelt til varamedlem som deltar i behandlingen av saken. Bestemmelser om en annen fordeling av godtgjøringen mellom forliksrådets medlemmer skal oversendes forliksrådets sekretariat som grunnlag for anvisning etter § 1.

§ 3. Utvalg av faste møtefullmektiger

Ved hvert forliksråd skal det være et utvalg av faste møtefullmektiger for forliksrådet. Medlemmene av utvalget oppnevnes av kommunen for inntil fire år av gangen. Antall medlemmer i utvalget må tilpasses saksmengden i forliksrådet og kommunens innbyggertall. Som et minimum skal det være 3 medlemmer i utvalget. I kommuner med mer enn 25 000 innbyggere skal det være minst 5 medlemmer i utvalget. Kommuner med mer enn 50 000 innbyggere skal ha et utvalg med minst 7 medlemmer, og i kommuner med mer enn 90 000 innbyggere skal utvalget ha minst 10 medlemmer.

Som fast møtefullmektig kan oppnevnes enhver person som er over 25 år med alminnelig god samfunnsmessig kunnskap og som godt behersker skriftlig og muntlig norsk språk. Medlemmer i utvalget skal i forbindelse med oppnevningen gjøres kjent med at de i den enkelte sak skal være uavhengig av andre interesser enn partens, slik at deres handlinger ikke påvirkes av uvedkommende hensyn, herunder egne interesser.

Maksimal godtgjøring til møtefullmektig tilsvarer maksimalsatsen for møtegodtgjøring i henhold til tvisteloven § 6–13 første ledd bokstav c og bokstav e. Godtgjøringen dekkes av vedkommende part.

Kapittel 2. Utenrettslig mekling og rettsmekling

§ 4. Godtgjøring til rettsmeklere, meklere, hjelpere, vitner mv.

Godtgjøring til rettsmekler og hjelper ved rettsmekling fastsettes etter tvisteloven § 8–4 tredje ledd. Det samme gjelder godtgjøring til mekler og hjelper som oppnevnes av retten ved utenrettslig mekling etter tvisteloven § 7–2, hvis partene, meklere eller hjelperen krever at retten fastsetter godtgjøringen. Avtale om godtgjøring bør inngås før meklingen starter.

Godtgjøring til vitner mv. under rettsmekling fastsettes etter lov 21. juli 1916 nr. 2 om vitnegodtgjørelse.

§ 5. Forskudd eller sikkerhetsstillelse for utenrettslig mekler

Dersom en mekler eller hjelper som er oppnevnt av retten ved utenrettslig mekling etter tvisteloven § 7–2, krever forskudd eller sikkerhet for sitt krav på godtgjøring, kan retten pålegge partene å stille sikkerhet for meklere eller hjelperens krav på godtgjøring i samsvar med § 6 med en halvpart på hver.

§ 6. Sikkerhetsstillelsens omfang og form

Retten skal fastsette sikkerhetsstillelsens størrelse slik at den sikrer meklere og hjelperens antatte krav på godtgjøring.

Retten skal fastsette sikkerhetsstillelsens form. Sikkerhetsstillelsen skal som hovedregel skje ved forskuddsbetaling, som retten setter en rimelig frist for. Dersom retten finner det mer hensiktsmessig, kan den beslutte at det skal stilles annen betryggende sikkerhet for kravet på godtgjøring.

§ 7. Domstolens utvalg av rettsmeklere

Enhver tingrett og lagmannsrett skal ha et utvalg av rettsmeklere. Domstollederen skal sørge for at utvalget opprettes, og utpeke dets medlemmer. Dersom domstollederen finner grunn til det, kan medlemmer tas ut av utvalget.

Domstoler kan ha felles utvalg av rettsmeklere. Opprettelse av felles utvalg skjer etter avtale mellom domstollederne. Blir felles utvalg opprettet, skal den ene domstolens leder være ansvarlig for føringen av utvalget og utpeke dets medlemmer. De øvrige domstollederne skal likevel påse at utvalget oppfyller kravene i § 8.

Domstolenes utvalg av rettsmeklere er offentlig.

§ 8. Krav til utvalget av rettsmeklere

Domstolens utvalg av rettsmeklere skal sammen med domstolens egne dommere dekke domstolens samlede behov for meklere og særlig fagkompetanse ved rettsmekling.

§ 9. Krav til rettsmekleren

Personer som utpekes til rettens utvalg av rettsmeklere, må være godt personlig egnet som mekler og ha kompetanse i og erfaring fra rettsmekling eller annen tilsvarende meklingsituasjon. Vedkommende må i tillegg ha særlig innsikt innenfor fag- og livsområder der domstolen har behov for fagkompetanse ved rettsmekling.

Kapittel 3. Fjernmøter og fjernavhør

§ 10. Gjennomføring av fjernmøte

Fjernmøter gjennomføres ved at de aktørene som ikke er fysisk til stede i domstolen, deltar i rettsmøtet ved bruk av telefon, videokonferanseteknikk eller annen teknisk innretning fra det stedet der vedkommende er pålagt å befinne seg.

Når hele eller deler av hovedforhandlingen holdes som fjernmøte, skal deltakelse fortrinnsvis skje fra domstol, politikammer, lensmannskontor eller advokatkontor. Deltakelse kan også foregå fra sykehus, sykehjem, pleiehjem eller aldershjem dersom det er nødvendig av helsemessige årsaker og finnes hensiktsmessig. Når retten finner det ubetenkelig, kan deltakelse skje fra annet sted.

Før retten treffer beslutning om fjernmøte, bør partene gis anledning til å uttale seg.

De alminnelige reglene om rettsmøter gjelder tilsvarende.

§ 11. Gjennomføring av fjernavhør

Fjernavhør skjer ved bildeavhør av aktørene som ikke er fysisk til stede i rettsmøtet. Er utstyr for bildeavhør ikke tilgjengelig, kan det i stedet foretas lydavhør hvis vilkårene for fjernavhør ellers er oppfylt, jf. tvisteloven § 21–10. Retten bestemmer hvor avhøret skal foretas.

Retten kan på samme vilkår som i tvisteloven § 21–10 første ledd beslutte at bruk av tolk i avhør kan skje ved hjelp av fjernmøteteknologi.

Før retten treffer beslutning om fjernavhør, bør partene gis anledning til å uttale seg.

§ 12. Innkalling til fjernavhør og fjernmøte og partenes møteplikt mv.

Reglene om innkalling av parter, vitner og sakkyndige, samt deres møte- og forklaringsplikt, gjelder tilsvarende ved fjernavhør og fjernmøte, jf. tvisteloven kapittel 13, 23, 24 og 25.

Retten kan beslutte at partene skal ta med legitimasjon. Et pålegg om å ta med legitimasjon skal fremgå av innkallingen.

En part som møter på oppgitt sted for fjernmøtet, skal anses å ha møtt til rettsmøtet.

Ved fjernmøter kan partens prosessfullmektig delta i rettsmøtet i domstolen eller sammen med parten på oppgitt sted for fjernmøtet, med mindre retten finner det betenkelig at advokaten ikke møter sammen med parten på oppgitt sted for fjernmøtet. Dersom advokaten møter i domstolen, skal det legges til rette for at han kan kontakte parten for fortrolige samtaler.

Kapittel 4. Dekning av utgifter til tolk

§ 13. Dekning ved oppnevning etter domstolloven § 135

Når retten i medhold av domstolloven § 135 har funnet det nødvendig med bruk av tolk fordi en eller flere av partene ikke kan norsk, dekkes utgiftene til tolk av det offentlige, såfremt parten er norsk statsborger eller utenlandsk statsborger med fast bopel i Norge.

Når retten har funnet det nødvendig med bruk av tolk fordi ett eller flere av vitnene eller sakkyndige ikke kan norsk, eller fordi en eller flere av partene ikke kan norsk og er utenlandsk statsborger uten fast bopel i Norge, dekkes utgiftene til tolk av det offentlige når retten finner det rimelig.

§ 14. Utgifter til oversettelse av prosesskriv mv.

Utgifter til oversettelse av prosesskriv, bilag eller skriftlig bevis som er påløpt etter bestemmelsene i domstolloven § 136, dekkes av det offentlige etter reglene i § 13 første og annet ledd.

Dekkes utgiftene til tolk av det offentlige fordi en eller flere av partene ikke kan norsk, bærer det offentlige også utgiftene med å få avgjørelsen som avslutter saken oversatt.

§ 15. Dekning ved oppnevning etter domstolloven § 137

Oppnevner retten tolk i medhold av domstolloven § 137 fordi en part, et vitne eller en sakkyndig er betydelig tale- eller hørselshemmet, dekker det offentlige utgiftene til tolk.

§ 16. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

§ 17. Overgangsregler

Denne forskriften gjelder for saker som:

- a) er brakt inn for forliksrådet etter 31. desember 2007,
- b) er brakt inn for tingretten etter 31. desember 2007,
- c) er brakt inn for annen førsteinstansdomstol eller namsmyndighet etter 31. desember 2007,
- d) er anket eller begjært overprøvd etter 31. desember 2007,
- e) blir begjært gjenåpnet etter 31. desember 2007.

Denne forskriften gjelder for tvister som er reist under tvangsfullbyrdelse eller bobehandling etter 31. desember 2007.

Opphever retten en avgjørelse etter 31. desember 2007, skal en fortsatt behandling skje etter denne forskriften når ikke retten selv opptar saken til hovedforhandling etter tvistemålsloven § 388.

21. des. Nr. 1606 2007**Forskrift om endring i forskrifter til rettergangsgivningen**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 122, § 130 og § 135, lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven) § 27, § 44, § 99a og § 176, lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 23, § 28, § 109a, § 149a og § 227 og lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) § 14–7. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 28. februar 1964 nr. 1 om lydopptak av rettslige forklaringer i sivile saker og straffesaker gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel og hjemmelshenvisning skal lyde:

Forskrift om lydopptak av rettslige forklaringer i straffesaker

Fastsatt ved kgl.res. 28. februar 1964 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 23.

§ 1 skal lyde:

Når det skal tas opp rettslig forklaring, kan rettens leder bruke lydopptak i stedet for å føre forklaringen inn i rettsboken.

§ 2 første ledd annet punktum skal lyde:

Rettens leder bestemmer hvordan tilføyelser og rettelser skal foretas og redigeres.

§ 2 annet ledd skal lyde:

Straffeprosessloven § 125 og § 126 får for øvrig tilsvarende anvendelse.

§ 3 første ledd skal lyde:

Det som er diktert til lydopptak, skal så vidt mulig samme eller følgende dag skrives av så mange eksemplarer som rettens leder mener det behov for. Avskriften bekreftes av rettens leder, og ett eksemplar heftes ved rettsboken.

§ 4 første punktum skal lyde:

Hvis en part innen 2 uker etter at han har mottatt avskrift som nevnt i § 3 krever det, eller rettens leder finner at det er grunn til det, skal lydbåndet (platen e.l.) med opptaket oppbevares av den rett hvor den rettslige forklaring har funnet sted, slik at ny avspilling i tilfelle kan skje.

II

Forskrift 24. juni 1988 nr. 498 om utgifter til rettstolker i sivile saker oppheves.

III

I forskrift 8. november 1991 nr. 727 om fjernavhør av vitner og sakkyndige gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel og hjemmelshenvisning skal lyde:

Forskrift om fjernavhør av vitner og sakkyndige i straffesaker

Fastsatt ved kgl.res. 8. november 1991 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 109a og § 149a.

§ 2 annet ledd skal lyde:

Reglene om vitnets møteplikt gjelder tilsvarende ved fjernavhør når det gjelder avstanden mellom der vitnet oppholder seg og stedet hvor forklaringen skal avgis, jf. straffeprosessloven § 109.

IV

Forskrift 23. juli 1993 nr. 768 om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forlikrådet oppheves.

V

Forskrift 13. desember 1996 nr. 1144 om forsøksordning om rettsmekling oppheves.

VI

I forskrift 20. desember 1996 nr. 1161 til domstoloven kapittel 11 (Advokatforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 1996 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 218, § 219, § 220, § 222, § 224, § 225, § 226, § 227, § 228, § 229, § 231 og § 235, lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 95 og lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) § 3–3 nr. 6. Fremmet av Justis- og politidepartementet. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 2a (direktiv 1998/5/EF).

§ 5–8 skal lyde:

§ 5–8. *Gjenåpning*

Disiplinærnemnden kan etter begjæring fra en part beslutte å gjenåpne en sak dersom det sannsynliggjøres at den omstendighet som begjæringen grunnes på ikke tidligere var kjent for parten.

Begjæring om gjenåpning må fremsettes innen 3 måneder etter at parten har fått eller burde ha fått kjennskap til den omstendighet som påberopes.

Når 5 år er gått fra avgjørelsen ble truffet, kan begjæring om gjenåpning ikke lenger fremsettes.

Kapittel 12 pkt. 4.6 annet ledd første punktum skal lyde:

I siviltvist bør henvendelse til oppnevnt sakkyndig skje gjennom retten.

VII

I forskrift 6. juli 2001 nr. 757 om offentlighet i rettspleien gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 6. juli 2001 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 122 og § 135, lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 28 og lov 17. juni 2005 nr. 90 om rettergangsmåten i sivile tvister (tvisteloven) § 14–7. Fremmet av Justis- og politidepartementet.

§ 8 første ledd skal lyde:

Enhver kan i straffesaker kreve at domstolen gir utskrift av kjennelser som avgjør anker og kjennelser om habilitet, avvisning, gjenåpning, erstatning i anledning forfølgning og heving.

§ 9 skal lyde:

Enhver som har krav på utskrift av en rettsavgjørelse eller som har rett til innsyn i saksdokumenter i sivile tvister etter tvisteloven § 14–2 til § 14–4, skal på anmodning få tilsendt utskrift via post, telefaks, elektronisk post eller liknende.

§ 10 første ledd skal lyde:

Domstolene skal sette dommer i en særskilt mappe hvor pressen har rett til innsyn. Det samme gjelder kjennelser som avgjør anker og kjennelser om habilitet, avvisning, gjenåpning og erstatning i anledning forfølgning.

VIII

Forskrift 16. desember 2005 nr. 1521 om forlikrådene (forlikrådsforskriften) oppheves.

IX

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

X

Overgangsregler

Denne forskriften gjelder for saker som:

- a) er brakt inn for forlikrådet etter 31. desember 2007,
- b) er brakt inn for tingretten etter 31. desember 2007,

- c) er brakt inn for annen førsteinstansdomstol eller namsmyndighet etter 31. desember 2007,
- d) er anket eller begjært overprøvd etter 31. desember 2007,
- e) blir begjært gjenåpnet etter 31. desember 2007.

Denne forskriften gjelder for tvister som er reist under tvangsfullbyrdelse eller bobehandling etter 31. desember 2007.

Opphever retten en avgjørelse etter 31. desember 2007, skal en fortsatt behandling skje etter denne forskriften når ikke retten selv opptar saken til hovedforhandling etter tvistemålsloven § 388.

21. des. Nr. 1607 2007

Forskrift om endring i forskrift om undersøkelseskomisjoner etter sjøfartsloven, påtaleinstruksen og enkelte andre forskrifter (tilpasning til ny tvistelov)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 39a, lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 50, § 143 og § 163a, lov 6. juni 1930 nr. 20 om forsikringsavtaler § 81d, lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing § 1, § 4, § 4a, § 6, § 11, § 17, § 38 og § 63, lov 17. juli 1953 nr. 9 om sivilforsvaret § 6, lov 18. juni 1965 nr. 6 om sameige § 15, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28, lov 9. juni 1978 nr. 48 om personregistre m.m. § 7, lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp § 7, lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 28, § 57, § 59a, § 61c, § 62, § 67, § 78, § 102, § 107, § 107d, § 160, § 160a, § 161, § 228, § 230, § 242 og § 457, lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr § 3 og § 6, lov 15. juni 1990 nr. 27 om vern av kretsmønstre for integrerte kretser § 7, lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøfartsloven) § 485, lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste § 36, lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) § 6–1 og § 6–3 og lov 26. april 2002 nr. 12 om notarius publicus § 1 og § 2. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 28. april 1950 nr. 3419 om bevisopptak i sivile saker i utlandet gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Som prosessfullmektig kan uten hinder av bestemmelsene i tvisteloven kapittel 3 benyttes enhver voksen person som finnes verdig til det.

§ 6 skal lyde:

Anke mot dommerens kjennelser og beslutninger avgjøres av den rett som har begjært bevisopptaket, hvis denne er en høyere rett. I motsatt fall går anken til den vanlige ankeinstans på det sted hvor den rett som har begjært bevisopptaket, har sitt sete.

II

I forskrift 30. april 1964 nr. 1 om Sivilforsvarsrådet gjøres følgende endringer:

§ 10, § 11 og § 12 skal lyde:

§ 10. Rådet velger selv sin leder og nestleder og oppnevner arbeidsutvalg som det finner nødvendig.

Funksjonstiden for leder og nestleder er to år. Direktoratet for sivilt beredskap fungerer som sekretariat for rådet.

§ 11. Rådet skal sammenkalles minst en gang hvert år.

Lederen foranlediger innkalling av rådet. Innkallingen skjer med minst 3 ukers varsel og skal ledsages av saksliste.

En fjerdedel av rådets medlemmer kan kreve rådet sammenkalt. Oppgave over saker som ønskes behandlet, skal i så fall sendes lederen.

§ 12. Lederen leder møtene. Har lederen forfall, ledes møtene av nestlederen.

For at møte skal kunne holdes, må minst halvparten av medlemmene eller deres varamedlemmer være til stede.

III

I forskrift 25. mai 1966 nr. 8701 til sameigeloven § 15 fjerde ledd gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Ligg det føre tvangsgrunnlag for oppløsning, skal utskrift eller anna dokument leggjast ved slik som fastsett i tvangsfullføringslova § 5–2 andre stykket.

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Kvar sameigar skal ha melding om retten si avgjerd (ordskurd) med opplysning om at ho kan ankast.

IV

I forskrift 21. desember 1979 nr. 3420 om instruks for Norsk Naturskadepool gjøres følgende endring:

§ 13 tredje ledd første og annet punktum skal lyde:

Dersom selskapet skriftlig fremholder at styret ikke er egnet til å fatte avgjørelse ved uenighet mellom skadeutvalget og selskapet, avgjøres saken ved voldgift, jf. lov 14. mai 2004 nr. 25 om voldgift. Voldgiftsretten

oppnevnes etter voldgiftsloven § 13, men voldgiftsrettens leder er sorenskriveren i Oslo tingrett eller den sorenskriveren oppnevner.

V

I forskrift 28. november 1980 nr. 7 om undersøkelseskommisjoner etter sjøfartsloven gjøres følgende endringer:

§ 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Varsel til kommisjonens leder.

Når det er inntruffet et forlis som nevnt i § 1 første ledd, skal hovedredningssentral, politi, sjøfartsinspektør eller annen berørt myndighet straks varsle kommisjonens leder.

§ 3. Avgjørelse av om forliset skal granskes av kommisjonen.

Kommisjonens leder tar straks stilling til om forliset skal granskes av kommisjonen. Dersom lederen ikke på forhånd har tatt kontakt med vedkommende sjøfartsinspektør, må denne straks gis melding om den endelige avgjørelse slik at begjæring om sjøforklaring eller om oppnevning av en særskilt undersøkelseskommisjon etter kapittel 2 kan inngis uten forsinkelse.

Lederen avgjør også – i samråd med vedkommende sjøfartsinspektør – om gransking skal unnlates i medhold av § 1 annet ledd.

§ 4 første ledd skal lyde:

Den faste kommisjon skal bestå av 3 medlemmer. Lederen (med personlig varamedlem) skal fylle vilkårene for å være høyesterettsdommer. Lederen og de to medlemmene (de to siste med to personlige varamedlemmer hver) oppnevnes av Justisdepartementet for fire år av gangen. Utenom lederen bør kommisjonen bestå av en fisker (fortrinnsvis med nautisk utdanning) og en skipsteknisk sakkyndig med særlig tilknytning til fiskefartøyer. Medlemmene og varamedlemmene oppnevnes i samråd med Sjøfartsdirektoratet og Fiskeridirektoratet.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Mener Justisdepartementet at vilkårene for å nedsette en særskilt undersøkelseskommisjon er til stede, oppnevner departementet leder og medlemmer og fastsetter mandat for kommisjonen.

§ 6 første punktum skal lyde:

Lederen skal fylle vilkårene for å være høyesterettsdommer.

§ 9 tredje punktum skal lyde:

Reglene for sakkyndige i tvisteloven § 25–3 tredje ledd gjelder tilsvarende for sakkyndige som oppnevnes av Justisdepartementet etter § 16 femte ledd.

§ 15 tredje punktum skal lyde:

Reglene i tvisteloven kapittel 3 om prosessfullmektiger og rettslige medhjelpere gjelder i tilfelle tilsvarende så langt de passer.

§ 16 første ledd skal lyde:

Skipsføreren og de øvrige vitner plikter å forklare seg for kommisjonen i den utstrekning som følger av bestemmelsene i tvisteloven kapittel 24. Avgjørelser som nevnt i tvisteloven § 22–8 annet ledd, § 22–9 annet, tredje og fjerde ledd og § 22–10 annet punktum, treffes av tingretten.

§ 16 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Dersom han er villig til å avgi forklaring, skjer dette etter reglene i kapittel 23 om parter møte- og forklaringsplikt, likevel slik at sjøfartsloven § 310 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 16 femte ledd skal lyde:

Undersøkelse av realbevis skjer etter reglene i tvisteloven kapittel 26 og 27. Anser kommisjonen det nødvendig med sakkyndig bistand, jf. tvisteloven § 25–2 og § 27–2 fjerde ledd, skal den henvende seg til Justisdepartementet, som kan oppnevne sakkyndige etter samråd med Sjøfartsdirektoratet samt Fiskeridirektoratet dersom saken gjelder forhold som er spesielle for fiske- og fangstfartøyer.

§ 17 tredje ledd fjerde punktum skal lyde:

For øvrig gjelder bestemmelsene om taushetsplikt i tvisteloven § 22–5 tredje ledd, § 22–10 og § 22–12 tilsvarende.

§ 18 første ledd skal lyde:

Over kommisjonens undersøkelser og de forklaringer den mottar, føres protokoll etter de regler som gjelder for rettsbok under sjøforklaring, jf. tvisteloven § 13–5 til § 13–9.

§ 19 skal lyde:

§ 19. Utskrift av protokollen mv.

For retten til å undersøke kommisjonens protokoll og dokumenter og til å kreve utskrifter, gjelder tvisteloven kapittel 14 tilsvarende så langt det passer.

VI

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

I § 4–1 tredje ledd annet punktum, § 5–10 første ledd bokstav A nr. 4 og 5, § 11a–6 sjette ledd annet punktum, § 17–5 og § 27–4 skal uttrykket «gjenopptakelse» endres til «gjenåpning».

§ 5–4 tredje ledd første punktum skal lyde:

Etter anmodning fra en domstol, kommune eller fylkeskommune, skal det gis opplysning om siktelse, tiltale eller dom mot personer som er aktuelle ved valg eller uttaking av lagrettemedlemmer, meddommere, skjønnsmedlemmer eller jordskiftemeddommere.

I § 8–2 syvende ledd tredje punktum, § 8–7 annet ledd tredje punktum og fjerde ledd tredje punktum skal uttrykket «borgelige rettskrav» endres til «sivile krav».

§ 16–5 annet ledd annet punktum skal lyde:

Er utlånsbegjæringen begrunnet med at dokumentene ønskes benyttet som bevis i en sivil tvist, jf. tvisteloven § 21–5, kan de bare lånes ut etter begjæring av vedkommende domstol.

§ 27–3 skal lyde:

§ 27–3. Anke

Anke mot kjennelse om avvisning erklæres av den som har myndighet til å anke, jf. § 27–1 og § 27–2. Ellers kan den som utfører saken, erklære anke.

Beslutning om å erklære videre anke etter straffeprosessloven § 388 treffes alltid av politimesteren i forseelsessaker og i forbrytelsessaker der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d. I andre forbrytelsessaker treffes beslutning om videre anke av statsadvokaten eller riksadvokaten.

§ 28–5 skal lyde:

§ 28–5. Innsendelse av anke

Anke skal sammen med sakens dokumenter sendes til den rett hvis avgjørelse angripes.

VII

I forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning gjøres følgende endringer:

§ 9 overskriften skal lyde:

§ 9. Ny forkynning av fraværdom ved forliksrådet i særlige tilfeller

§ 9 første ledd første punktum skal lyde:

Dersom det er avsagt fraværdom i forliksrådet og det senere viser seg at verken forkynningen av pålegg om tilsvær eller innkalling til mekling eller forkynning av dommen har kommet frem til innklagete i rett tid, skal dommen forkynnes for innklagete på nytt.

VIII

I forskrift 20. desember 1991 nr. 836 om nemndbehandling av tvister om vilkår for godtroende erververs rett til å utnytte integrerte kretser som er fremstilt, utnyttet ervervsmessig eller importert i strid med lov om vern av kretsmønstre for integrerte kretser gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd annet punktum skal lyde:

Tvisteloven § 19–4, § 19–8 og § 19–9 gjelder tilsvarende så langt de passer.

IX

I forskrift 3. november 1995 nr. 875 om tinglysing gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd annet punktum skal lyde:

Ved andre registre enn Løsøreregisteret skal avgjørelse om å nekte et dokument tinglyst, avgjørelse om retting samt avgjørelse av anke likevel alltid treffes av registerføreren.

§ 14 overskriften skal lyde:

§ 14. Tinglysingsnektning og ankebehandling

§ 14 tredje ledd skal lyde:

I underretningen skal det orienteres om adgangen til å anke nektelsen, og om fristreglene i tinglysingsloven § 10 første ledd.

§ 14 femte ledd skal lyde:

Når anke kommer inn, skal det tildeles registreringsnummer for vedkommende dato og føres inn i registeret. Registerføreren tilrettelegger saken og sender uten opphold anken og sakens dokumenter til ankeinstansen, om han ikke selv finner å ville oppheve eller endre sitt tidligere vedtak, jf. tvisteloven § 19–10 og tinglysingsloven § 10, § 10a og § 10b. Har noen opptrådt som motpart eller kan betraktes som motpart, skal likevel anke først forkynnes for denne og frist til å avgi tilsvarende være utløpt, jf. tvisteloven § 29–10 annet ledd. Registerføreren skal selv gi slik redegjørelse som er nødvendig for ankedomstolen, herunder opplysning om når dokumentet og anken kom inn.

§ 14 sjette ledd annet punktum skal lyde:

Blir avgjørelsen omgjort, slettes anmerkningen om nekting og eventuell anke og overføres til den historiske databasen.

§ 14 syvende ledd annet punktum skal lyde:

Her settes også ankedomstolens avgjørelse inn.

X

I forskrift 8. juni 2001 nr. 570 om tomtefeste m.m. gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

§ 7. (*Søknad om oppfrisking ved oversitjing av fristen for å krevje innløsning eller lenging*)

Høvet som Kongen har etter lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste § 36 andre ledd til å gje oppfrisking ved orsakande oversitjing av fristen for å krevje innløsning eller lenging, blir lagt til fylkesmannen. Justisdepartementet er klageinstans for fylkesmannens vedtak om å gje eller avslå oppfrisking.

XI

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1523 om gjennomføring av særreaksjonen tvungen omsorg gjøres følgende endring:

§ 12 fjerde ledd skal lyde:

Kontrollkommisjonens vedtak i klagesak om at den domfelte skal tilbakeføres til fagenheten, kan bringes inn for retten etter reglene i tvisteloven kapittel 36 av den domfelte, den domfeltes nærmeste og vergen eller hjelpevergen.

XII

I forskrift 3. mai 2002 nr. 418 om notarius publicus gjøres følgende endring:

§ 11 annet ledd skal lyde:

Avvisningen skal meddeles muntlig eller skriftlig på en slik måte og med en slik begrunnelse at den som har anmodet om forretningen gis anledning til å anke avgjørelsen. Det skal orienteres om adgangen til anke, frist, fremgangsmåte og gebyr.

XIII

I forskrift 28. oktober 2005 nr. 1259 om prøveprosjekt for elektronisk kommunikasjon ved tinglysing av salgspant i motorvogn gjøres følgende endring:

§ 8 skal lyde:

§ 8. *Anke*

Anke over avgjørelser fattet av Løsøreregisteret i forbindelse med elektroniske dokumenter sendes Løsøreregisteret skriftlig. Avgjørelser av anke returneres skriftlig.

XIV

I forskrift 12. desember 2005 nr. 1442 om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykprissatser) ved fri retts hjelp og i straffesaker gjøres følgende endring:

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Dersom forsvarers bistand som nevnt i første og annet ledd omfatter utferdigelse av skriftlig ankeerklæring eller støtteskriv til anke, gis et tillegg på 0,5 ganger den offentlige salærsats.

XV

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 om domssogs- og lagdømmeinndeling gjøres følgende endring:

Del 1 pkt. 19 første ledd nytt nr. 81 skal lyde:

81. Lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) sjuende del – Midlertidig sikring.

XVI

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1611 om prøveordning med bruk av fjernmøteteknologi i domstolene gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om prøveordning med bruk av fjernmøteteknologi i straffesaker

§ 1 første ledd skal lyde:

Forskriften har til formål å gi regler for en prøveordning med å avholde rettsmøter som fjernmøter og fjernavhør i straffesaker.

Nåværende fjerde og femte ledd blir nye annet og tredje ledd, og nytt tredje ledd skal lyde:

§ 2 annet og tredje ledd oppheves.

Før beslutning om fjernmøte tas, bør siktede ha anledning til å uttale seg.

§ 4 første ledd skal lyde:

Reglene for siktedes møteplikt gjelder tilsvarende ved fjernmøte, jf. straffeprosessloven § 85.

§ 4 sjettede ledd skal lyde:

En siktet som møter på oppgitt sted for fjernmøte, skal anses å ha møtt til rettsmøtet.

§ 5 første punktum skal lyde:

Fjernmøtet gjennomføres ved at retten kontakter siktede ved bruk av fjernmøteteknologi der vedkommende er pålagt å befinne seg.

§ 7 skal lyde:

Reglene for vitnets møteplikt gjelder tilsvarende ved fjernavhør når det gjelder avstanden mellom der vitnet oppholder seg og stedet hvor forklaringen skal avgis, jf. straffeprosessloven § 109.

XVII

I forskrift 3. mai 2007 nr. 476 om prøveprosjekt for elektronisk kommunikasjon ved tinglysning gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

§ 7. Anke

Ved anke over avgjørelser fattet av tinglysingsmyndigheten etter reglene i tinglysingsloven § 10 og § 10a første ledd benyttes det ikke elektronisk kommunikasjon.

XVIII

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

XIX

Overgangsregler

Denne forskriften gjelder for saker som:

- a) er brakt inn for forliksrådet etter 31. desember 2007,
- b) er brakt inn for tingretten etter 31. desember 2007,
- c) er brakt inn for annen førsteinstansdomstol eller namsmyndighet etter 31. desember 2007,
- d) er anket eller begjært overprøvd etter 31. desember 2007,
- e) blir begjært gjenåpnet etter 31. desember 2007.

Denne forskriften gjelder for tvister som er reist under tvangsfullbyrdelse eller bobehandling etter 31. desember 2007.

Opphever retten en avgjørelse etter 31. desember 2007, skal en fortsatt behandling skje etter denne forskriften når ikke retten selv opptar saken til hovedforhandling etter tvistemålsloven § 388.

21. des. Nr. 1608 2007**Forskrift om endring i forskrift om etablering av tvungent psykisk helsevern mv. og forskrift til helseforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i regionale helseforetaks og helseforetaks styrer**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 1–3, § 3–1, § 3–6, § 3–10, § 4–9 og § 5–9 og lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 22 andre ledd og § 23 tredje ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

I forskrift 15. desember 2006 nr. 1424 om etablering av tvungent psykisk helsevern mv. gjøres følgende endring:

§ 9 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) dom for opphør av tvungent psykisk helsevern ved prøving av kontrollkomisjonens vedtak om opphold i psykisk helsevern, jf. psykisk helsevernloven § 7–1 og tvisteloven kapittel 36.

II

I forskrift 15. november 2002 nr. 1287 til helseforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i regionale helseforetaks og helseforetaks styrer gjøres følgende endringer:

§ 18 sjettede og syvende ledd skal lyde:

Når tvisten bringes inn for nemnda, skal det vedlegges skriftlig voldgiftsavtale, jf. lov 14. mai 2004 nr. 25 om voldgift § 9. Voldgiftsavtalen kan ikke inneholde særlige regler om nemndas saksbehandling, jf. lov om voldgift § 21.

Partene kan ikke forbeholde seg å innanke nemndas avgjørelse for en ny voldgiftsrett.

§ 18 niende ledd skal lyde:

For nemndas saksbehandling etter denne paragrafen gjelder for øvrig reglene i lov om voldgift.

*III**Ikraftsetting*

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1609 2007**Endringer i departementsstrukturen fra 1. januar 2008 – Overføring av oppgaver fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til Barne- og likestillingsdepartementet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

1. Overføring av Seksjon for anti-diskrimineringsarbeid fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til Barne- og likestillingsdepartementet.
2. Overføring av ansvaret for lover fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til Barne- og likestillingsdepartementet i samsvar med et vedlagt forslag.
3. Delegering til departementene til å foreta de endringer i forskrifter, avtaler, instruksjoner og bestemmelser som er en nødvendig følge av omorganiseringen.
4. Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

Vedlegg:

Barne- og likestillingsdepartementet overtar fra 1. januar 2008 ansvaret for:

- Lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven).
- Lov 17. juni 2005 nr. 58 om råd eller annen representasjonsordning i kommuner og fylkeskommuner for menneske med nedsett funksjonsevne m.m.
- Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven), kapittel 13 Vern mot diskriminering.

21. des. Nr. 1610 2007**Forskrift om behandling av helseopplysninger i nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidlerforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 3 tredje ledd, § 8 tredje, fjerde og femte ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 37. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1-1. Etablering av nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidleren)

Denne forskriften regulerer en nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidleren). Forskriften gir regler for innsamling, behandling og utlevering av helseopplysninger i registeret.

§ 1-2. Reseptformidlerens formål

Formålet med Reseptformidleren er å sørge for sikker og effektiv elektronisk formidling av resepter og reseptopplysninger mellom de aktører i helsetjenesten og helseforvaltningen, samt bandasjister, som har et legitimt og tjenstlig behov for slik informasjon, for å bidra til at pasienten gis helsehjelp på en forsvarlig og effektiv måte. Formidlingen skal ivareta hensynet til pasientens personvern og frie apotek- og bandasjistvalg.

§ 1-3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

1. *resept*:
 - 1.1. rekvirering av legemiddel til bruk for bestemte personer, eller til bruk i rekvirentens praksis, som inneholder de opplysninger som kreves i henhold til forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek, eller
 - 1.2. rekvirering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler som er refusjonsberettigede etter forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler mv.;
2. *reseptopplysninger*: opplysninger som fremgår av resepten og opplysninger som er nødvendige for å behandle resepter, herunder behandling av søknader om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse;
3. *låst resept*: resept beskyttet med et referansenummer som genereres av Reseptformidleren. Låst resept kan bare utleveres fra Reseptformidleren etter denne forskriften § 3-1 fjerde ledd;
4. *tilgjengelig resept*: resept som ikke er beskyttet med referansenummer. Tilgjengelig resept kan bare utleveres fra Reseptformidleren etter denne forskriften § 3-1 tredje ledd;
5. *rekvirent*: fysisk person med rett til å rekvirere legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler på resept;
6. *bandasjist*: salgssted for medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler som har avtale med Arbeids- og velferdsdirektoratet om direkte oppgjør for bandasjistforretninger.

§ 1-4. Forbud mot bruk av registeret

Opplysningene i Reseptformidleren kan ikke anvendes til andre formål enn de som er nevnt i § 1-2.

Opplysninger om pasienten fra Reseptformidleren kan ikke utleveres til arbeidsgivere, i forsikringsøyemed, av påtalemyndighet eller domstol, eller til forskning selv om den registrerte samtykker.

§ 1-5. Databehandlingsansvarlig

Sosial- og helsedirektoratet er databehandlingsansvarlig for Reseptformidleren.

§ 1-6. Databehandler

Sosial- og helsedirektoratet kan inngå avtale med en databehandler om behandling av opplysningene på vegne av direktoratet. Avtalen skal være skriftlig. Avtalen skal kunne omfatte innsamling, kvalitetssikring, behandling, drift, lagring, samt utlevering av opplysninger fra Reseptformidleren.

§ 1-7. Opplysninger i Reseptformidleren

Reseptformidleren kan, uten samtykke fra pasienten, inneholde følgende typer opplysninger knyttet til personer som har fått rekvirert legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler ved resept:

1. Opplysninger knyttet til resepten:
 - 1.1 Opplysninger som påføres resepter i henhold til forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek.
 - 1.2 Opplysninger som påføres resepter i henhold til forskrift 28. juni 2007 nr. 814 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler mv.
2. Opplysninger som kreves i henhold til forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler § 3-5 for søknad til Statens legemiddelverk om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse, og svar på slik søknad, samt notifiseringer etter samme bestemmelse;
3. Opplysninger om apotek eller bandasjisters behandling av resepter som er utlevert fra Reseptformidleren etter forskriften kapittel 3, herunder hvilke legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler som er utlevert, opplysninger om betalt egenandel og pasientens byttereservasjon.
4. Administrative opplysninger:
 - 4.1 Opplysninger som gjør det mulig å finne tilbake til identiteten til den som melder opplysninger til registeret.
 - 4.2 Andre relevante administrative opplysninger som er nødvendige for Reseptformidlerens behandling av resepten.
 - 4.3 Opplysninger som gjør det mulig å finne tilbake til identiteten til den som får utlevert opplysninger fra Reseptformidleren.

Kapittel 2. Melding av opplysninger til Reseptformidleren

§ 2-1. Rekvirentens meldeplikt til Reseptformidleren

Rekvirent skal ved rekvirering av legemidler, medisinsk forbruksmaterieell eller næringsmidler melde resepten til Reseptformidleren, jf. § 1-7 nr. 1 og 4.

Rekvirent skal ved notifisering eller søknad om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse, melde opplysninger som nevnt i § 1-7 nr. 2 og 4 til Reseptformidleren.

Melding etter denne bestemmelsen skjer uten hinder av taushetsplikt.

Meldeplikten gjelder ikke dersom rekvirenten, ved rekvirering, ikke har tilgang til et datasystem som gir rekvirenten mulighet til å sende elektroniske resepter

Meldeplikten gjelder heller ikke dersom pasienten ønsker å få utlevert legemidler i utlandet.

§ 2-2. Apotekansattes og bandasjistsattes meldeplikt til Reseptformidleren

Apotekansatte og bandasjistansatte skal for alle resepter de har fått utlevert fra Reseptformidleren etter § 3-1, melde opplysninger som nevnt i § 1-7 nr. 3 og 4 til Reseptformidleren.

Melding etter denne bestemmelsen skjer uten hinder av taushetsplikt.

§ 2-3. Statens legemiddelverks meldeplikt til Reseptformidleren

Statens legemiddelverk skal etter behandling av søknad som de har fått utlevert fra Reseptformidleren etter § 3-2, melde svaret til Reseptformidleren.

Melding etter denne bestemmelsen skjer uten hinder av taushetsplikt.

§ 2-4. Formkrav

Melding av opplysninger som nevnt i § 2-1 til § 2-3 skal skje elektronisk på meldingsformat fastsatt av Sosial- og helsedirektoratet.

Alle meldinger som sendes til Reseptformidleren skal være elektronisk signerte av autorisert helsepersonell med rekvireringsrett på den måten Sosial- og helsedirektoratet fastsetter, og i henhold til lov om elektronisk signatur.

§ 2-5. Virksomhetens plikter

Virksomheter hvor det rekvireres legemidler, medisinsk forbruksmaterieell eller næringsmidler på resept, samt apotek, bandasjist og Statens legemiddelverk har ansvar for at pliktene som nevnt i § 2-1 til § 2-3 oppfylles, og skal sørge for at det finnes rutiner som sikrer dette, jf. § 4-2 til § 4-5.

§ 2-6. Ansvar for kontroll

Sosial- og helsedirektoratet skal sikre at opplysningene som blir meldt inn og behandlet i Reseptformidleren er relevante og nødvendige for bruk til formål som nevnt i § 1-2.

Sosial- og helsedirektoratet skal sikre at opplysninger som lagres i Reseptformidleren er meldt på format fastsatt av direktoratet, herunder at resepter har gyldig elektronisk signatur, jf. § 2-4.

Dersom de innsendte opplysningene ikke er meldt i henhold til de krav som følger av første ledd og § 2-4 skal opplysningene ikke tas inn i Reseptformidleren. Dersom Reseptformidleren ved kontroll ikke kan konstatere om avsender er autorisert helsepersonell med rekvireringsrett skal opplysningene ikke tas inn i Reseptformidleren. Reseptformidleren skal sende varsel til avsender om dette.

Opplysninger som meldes til Reseptformidleren kan for administrative formål samkjøres med Helsepersonellregisteret, konsesjonsregisteret for apotek fra Statens legemiddelverk, samt Arbeids- og velferdsdirektoratets register over bandasjister som har avtale om direkte oppgjør for bandasjistforretninger.

Kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i Reseptformidleren

§ 3-1. Utlevering av resept og reseptopplysninger til apotek og bandasjist

Resepter og reseptopplysninger kan utleveres til apotek innenfor Reseptformidlerens formål, jf. § 1-2.

Resepter og reseptopplysninger om medisinsk forbruksmaterieell eller næringsmidler kan utleveres til bandasjist innenfor Reseptformidlerens formål, jf. § 1-2.

Dersom pasienten har valgt tilgjengelig resept, kan opplysninger fra Reseptformidleren utleveres ved at det oppgis fødselsnummer, eller fødselsdato og navn og andre opplysninger som eventuelt er nødvendige for å identifisere den registrerte.

Dersom pasienten har valgt låst resept, kan opplysninger fra Reseptformidleren bare utleveres ved at referansenummer oppgis.

§ 3-2. Utlevering av reseptopplysninger til Statens legemiddelverk

Opplysninger i søknad om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse jf. § 1-7 nr. 2 kan utleveres til Statens legemiddelverk.

§ 3-3. Utlevering av reseptoversikt og tilbakekalling av reseptopplysninger

Opplysninger om resepter i Reseptformidleren som rekvirenten selv har rekvirert kan utleveres til rekvirenten.

Rekvirenten kan kalle tilbake resepter denne har rekvirert ved å sende melding om dette til Reseptformidleren.

Opplysninger om en pasients tilgjengelige resepter i registeret kan utleveres til andre leger enn den som har rekvirert. Slik utlevering forutsetter pasientens samtykke i det enkelte tilfellet. Samtykke skal innhentes av den lege

som ber om å få utlevert reseptoversikten og dokumenteres i journalen. Innhenting av samtykke skal bekreftes av legen overfor Reseptformidleren før utlevering kan finne sted.

En lege som har fått utlevert reseptoversikt etter tredje ledd kan kalle tilbake resepter ved å sende melding om dette til Reseptformidleren.

§ 3-4. *Utlevering av reseptopplysninger til rekvirent om hva som er utlevert av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler*

Opplysninger om hvilke legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler som er utlevert til pasient på bakgrunn av en resept kan utleveres fra Reseptformidleren til den som har rekvirert denne resepten.

§ 3-5. *Utlevering av reseptopplysninger til fastlege om hva som er utlevert av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler*

Opplysninger om hvilke legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler som er utlevert til pasient kan utleveres fra Reseptformidleren til pasientens fastlege. Slik utlevering av opplysninger forutsetter pasientens samtykke. Samtykke skal innhentes av fastlegen og dokumenteres i journalen. Innhenting av samtykke skal bekreftes av fastlegen overfor Reseptformidleren før utlevering kan finne sted. Samtykket gjelder inntil pasienten trekker det tilbake, bytter fastlege eller trer ut av fastlegeordningen.

Pasienter som har gitt samtykke etter første ledd, kan likevel ved utlevering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler reservere seg mot at det gis tilbakemelding til fastlege i det enkelte tilfellet.

Kapittel 4. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 4-1. *Taushetsplikt*

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskrift har taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 til § 13e, samt etter helsepersonelloven.

Taushetsplikten etter første ledd gjelder også pasientens fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted.

Opplysninger til andre forvaltningsorganer etter forvaltningsloven § 13b nr. 5 og 6 kan bare gis når det er nødvendig for å bidra til løsning av oppgaver etter forskriften her, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

§ 4-2. *Informasjonssikkerhet*

Sosial- og helsedirektoratet og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 16.

Bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2-1 til § 2-16 gjelder tilsvarende.

§ 4-3. *Særskilt om logging av melding og utlevering av resepter og reseptopplysninger*

Melding og utlevering av opplysninger skal logges i Reseptformidleren.

Utlevering av reseptopplysninger til apotek eller bandasjist som ikke er knyttet til en utlevering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler, skal følges opp av Sosial- og helsedirektoratet.

Sosial- og helsedirektoratet har rett til å innhente informasjon fra den som har fått opplysninger utlevert fra Reseptformidleren, om utleveringer etter annet ledd.

§ 4-4. *Plikt til internkontroll*

Sosial- og helsedirektoratet skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17.

§ 4-5. *Internkontrollens innhold*

Internkontrollen innebærer at Sosial- og helsedirektoratet skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, og tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for dem den måtte angå. Dokumentasjonen av internkontrollen skal minst inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav, i og i medhold av helseregisterloven, som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre at kravene blir overholdt,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår, og opplysninger om hvem som er ansvarlig for at rutinene blir overholdt,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det systemet virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

Skriftlig dokumentasjon skal minst omfatte dokumentasjon av rutiner som nevnt i første ledd nr. 1 til 8. Tilsynsmyndighetene kan gi pålegg om skriftlig dokumentasjon ut over dette dersom det anses påkrevet. Tilsynsmyndighetene kan dispensere fra hele eller deler av denne bestemmelsen når særlige forhold foreligger.

Kapittel 5. Pasientens rettigheter

§ 5-1. *Pasientens rett til informasjon og innsyn*

Pasienten har rett til informasjon om Reseptformidleren og innsyn i behandling av helseopplysninger om seg selv i samsvar med helseregisterloven § 22 til § 25. Informasjonen skal gis i en forståelig form.

§ 5-2. *Frist for å svare på henvendelser om innsyn*

Krav om innsyn etter § 5-1 skal besvares uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn, jf. helseregisterloven § 19.

§ 5-3. *Informasjon og innsyn når pasienten er mindreårig eller umyndig*

Pasientrettighetsloven § 3-3 og § 3-4 gjelder tilsvarende for rett til informasjon og innsyn etter denne forskriften.

§ 5-4. *Rett til retting og sletting av helseopplysninger i Reseptformidleren*

Pasienten har rett til å kreve retting og sletting av opplysninger etter bestemmelsene i helseregisterloven § 26 og § 28.

Kapittel 6. Lagring av opplysninger i registeret

§ 6-1. *Lagring av opplysninger*

Opplysninger i Reseptformidleren skal slettes 1 måned etter at det ikke lenger kan utleveres legemidler, medisinsk forbruksmaterieell eller næringsmidler på resepten, eller at resepten er tilbakekalt av lege. Resepter skal uansett slettes ved utløpet av reseptens gyldighetstid.

Kapittel 7. Straffebestemmelser

§ 7-1. *Straff*

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser som fastsatt i denne forskriften § 2-1, § 2-2, § 2-3 og § 2-5 straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser som fastsatt i denne forskriften § 4-2, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

Medvirkning straffes på samme måte.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 8-1. *Overgangsbestemmelse*

Departementet kan i forbindelse med innføringen av elektroniske resepter fatte vedtak om unntak fra meldeplikten utover de unntakene som følger av § 2-1. Slike unntak kan ikke gjelde utover 2011.

§ 8-2. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. april 2008.

§ 8-3. *Endring i andre forskrifter*

Med virkning fra forskriftens ikrafttredelse gjøres følgende endringer i forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek:

§ 3-5 bokstav f skal lyde:

- f) Elektronisk kommunikasjon av resepten kan bare skje via Reseptformidleren.

§ 6-5 annet ledd skal lyde:

Særlig aktsomhet må utvises ved mottak av resepter på legemidler i reseptgruppe A og B og andre legemidler som kan misbrukes.

Merknader til forskriftens bestemmelser

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

Til § 1-1

Stortinget har ved endring av helseregisterloven § 8 tredje ledd vedtatt at det kan etableres en nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidleren). Det følger av helseregisterloven § 8 fjerde ledd at et slikt helseregister kan reguleres i egen forskrift. Denne forskriften regulerer den behandling av helseopplysninger som vil finne sted gjennom Reseptformidleren.

Det følger av forskriften § 1-1 at forskriften gir regler for innsamling, behandling og utlevering av helseopplysninger. Siden innsamling og utlevering av helseopplysninger står sentralt for Reseptformidleren har man i ordlyden valgt å tydeliggjøre dette, selv om behandling i helseregisterlovens forstand omfatter både innsamling og utlevering.

Til § 1-2

Beskrivelsen av formålet med Reseptformidleren sikrer at reseptinformasjon kan samles inn fra og utleveres til de aktører som også i den papirbaserte reseptordningen får tilgang til reseptinformasjonen. Dette gjelder helsepersonell

som har rekvireringsrett, samt personell på apotek og hos bandasjister. Videre mottar og behandler Statens legemiddelverk notifikasjoner og søknader om unntak fra markedsføringstillatelse. Opprettelse av Reseptformidleren gjør det mulig å effektivisere formidlingen av søknader og søknadssvar, ved at det skjer elektronisk via registeret.

Formålet med Reseptformidleren skal være å sikre trygg og effektiv formidling av reseptinformasjon til aktører som har et legitimt og tjenstlig behov for informasjonen, for å sikre pasienten forsvarlig og effektiv helsehjelp, jf. også Ot.prp.nr.52 (2006–2007) kapittel 6. Elektronisk formidling av resepter og reseptinformasjon vil bidra til sikrere og mer effektiv legemiddelhåndtering, og dermed riktigere legemiddelbruk for pasienten. Samtidig sikrer Reseptformidleren pasientens rett til fritt apotek- og bandasjistvalg.

Formidling av opplysninger som påføres resepten ut fra refusjonsformål, vil falle innenfor helseregisterlovens formål, fordi behandlingen av slike opplysninger bidrar til at helsehjelp kan ytes til pasienten på en mer effektiv måte, jf. helseregisterloven § 1. Effektivitetshensynet er også gjenspeilet i formålsangivelsen for Reseptformidleren.

Det stilles store krav til at personvernet ivaretas på betryggende måte i et sentralt helseregister, Hensynet til pasientens personvern reguleres derfor uttrykkelig som en del av formålet med Reseptformidleren.

Til § 1–3

Nr. 1:

Rekvirering av resepter skjer etter kravene fastsatt i forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (rekvirerings- og utleveringsforskriften). De opplysninger som kreves påført i henhold til nevnte forskrift må derfor kunne behandles av Reseptformidleren, og søkes regulert i denne forskrifts § 1–3 nr. 1 pkt. 1.1.

Leges ordinasjonskort eller lignende for dosedispensering (multidose) regnes også som resept.

Legemidler i reseptgruppe A, B og C er reseptpliktige, og skal rekvireres på resept. Reseptfrie legemidler kan skrives på resept dersom legen ønsker det.

Rekvirering til dyr faller utenfor formålet med Reseptformidleren, og faller derfor også utenfor definisjonen av resept i denne forskriften. Dette selv om rekvirering til dyr faller innenfor definisjonen av resept i rekvirerings- og utleveringsforskriften.

Legemidler, medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler som oppfyller vilkårene i forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (blåreseptforskriften) skal skrives på blå resept. Det vil være de alminnelige kravene som gjelder for hvilke opplysninger som skal føres på resepten, jf. rekvirerings- og utleveringsforskriften. I tillegg omfatter definisjonen av resept de opplysninger som kreves påført resepter etter blåreseptforskriften.

Handelsvarer som kan kjøpes på apotek eller hos bandasjist – som ikke er legemiddel, medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler med refusjonsrett – faller utenfor definisjonen av hva som kan rekvireres på resept via Reseptformidleren.

Nr. 2:

Reseptopplysninger er opplysninger som kreves påført resepten i henhold til blåreseptforskriften og rekvirerings- og utleveringsforskriften, men også andre opplysninger som er nødvendige for å behandle resepter f.eks. opplysninger om hva som er utlevert av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler på apotek eller hos bandasjist og opplysninger om betalt egenandel.

Nr. 3:

Hos rekvirenten kan pasienten velge å beskytte resepten sin med et referansenummer. Pasienten vil få referansenummeret med seg sammen med reseptopplysningene. En låst resept vil bare kunne utleveres fra Reseptformidleren ved å oppgi referansenummeret ved forespørsel om utlevering, jf. forskriften § 3–1. Det er viktig at legen informerer pasienten om retten til å velge låst resept. Sosial- og helsedirektoratet må også utarbeide informasjonsmateriell som gir pasienten veiledning.

Nr. 4:

Alternativet til låste resepter er resepter som ikke er beskyttet med et referansenummer, såkalt tilgjengelige resepter. Tilgjengelige resepter kan utleveres fra Reseptformidleren på bakgrunn av opplysninger om pasientens navn og fødselsnummer, eventuelt på bakgrunn av navn, fødselsdato eller andre opplysninger som er nødvendig for å identifisere pasienten, jf. forskriften § 3–1 tredje ledd.

Nr. 5:

Bare fysiske personer med rett til å rekvirere etter rekvirerings- og utleveringsforskriften, defineres som rekvirenter etter § 1–3 nr. 5. Juridiske personer kan i henhold til rekvirerings- og utleveringsforskriften ikke rekvirere ved resept, og faller utenfor forskriftens virkeområde.

Nr. 6:

Bandasjister er spesialforretninger for salg av medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler. En rekke av disse forretningene har avtale med NAV om direkte oppgjør som gjør dem i stand til å levere ut medisinsk utstyr som er rekvirert på blå resepter. Det er de bandasjistforretninger som har slik avtale som faller innenfor definisjonen i forskriften.

Bandasjister har verken rett, eller mulighet, til å utlevere legemidler, og skal ikke få utlevert resepter på legemidler.

Til § 1–4

Bestemmelsen fastslår at opplysningene i Reseptformidleren ikke kan anvendes til andre formål enn det som følger av forskriften § 1–2.

Bestemmelsen forbyr uttrykkelig bruk av opplysninger til forskning, i forsikringsøyemed, av påtalemyndighet eller domstol eller til bruk av arbeidsgivere. Forbudet mot bruk av opplysninger av arbeidsgiver skal ikke hindre at arbeidstaker ved et apotek eller bandasjist kan hente ut legemidler, medisinsk forbruksmaterieell eller næringsmidler der han er ansatt.

Formålet med bestemmelsen er at etableringen av en sentral reseptformidler ikke skal innebære noen ekstra personverntrussel for pasienten hva gjelder bruk av opplysningene. At tilsvarende opplysninger som behandles i Reseptformidleren kan komme fra andre kilder er uten betydning. Bestemmelsen setter bare forbud mot bruk der opplysningene kommer direkte fra Reseptformidleren. Dersom opplysningene kommer fra andre kilder, vil det være det aktuelle regelverket for disse kildene som bestemmer lovligheten av bruken.

Forbudet mot å bruke opplysningene til forskning innebærer imidlertid ikke noe forbud mot at databehandlingsansvarlig for Reseptformidleren innenfor rammen av helseregisterloven tar ut statistiske opplysninger om bruk av registeret. Det vil imidlertid være forbudt å ta ut statistiske opplysninger om registrerte.

Til § 1–6

Det heter i bestemmelsen at Sosial- og helsedirektoratet kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om behandling av opplysninger i Reseptformidleren. Databehandler er definert i helseregisterloven § 2 nr. 9 som den som behandler helseopplysninger på vegne av den databehandlingsansvarlige. Det følger av helseregisterloven § 18 at en databehandler ikke kan behandle data på annen måte enn det som er skriftlig avtalt med den databehandlingsansvarlige. Opplysningene kan heller ikke uten skriftlig avtale overlates til andre for lagring og bearbeidelse.

Til § 1–7

Bestemmelsen lister opp hvilke opplysninger registeret kan inneholde innenfor formålet med registeret. Reseptformidleren kan behandle opplysninger uten samtykke fra pasienten.

Bruken av begrepet «kan» innebærer ikke at pasienten gis en rett til å velge om opplysningene skal sendes til registeret, fordi det følger av registerformen at opplysningene skal sendes til Reseptformidleren uten samtykke fra pasienten.

Pkt. 1 – Opplysninger knyttet til resepten:

Kravene til hvilke opplysninger som skal påføres en resept følger av rekvirerings- og utleveringsforskriften. Disse opplysningene kan også behandles i Reseptformidleren, jf. pkt. 1.1 i bestemmelsen.

Det følger av blåreseptforskriften § 10 at resepten også skal inneholde opplysninger som er nødvendige for at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne vurdere krav om slik stønad. Slike opplysninger kan behandles av Reseptformidleren, jf. pkt. 1.2 i bestemmelsen.

Denne forskriften endrer ikke på kravene til hvilke opplysninger en resept skal inneholde.

Pkt. 2 – Søknadsopplysninger:

Reseptformidleren skal kunne behandle opplysninger knyttet til notifikasjoner og søknader om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse.

Pkt. 3. Utleveringsopplysninger:

Reseptformidleren skal kunne behandle opplysninger fra apotek og bandasjister om hva som er utlevert.

Det er nødvendig at Reseptformidleren får opplysninger om betalt egenandel fra pasienten, blant annet fordi beregning av egenandel blant annet er avhengig av tidligere betalte egenandeler på resepter skrevet ut av samme lege på samme dato.

Pkt. 4 – Administrative opplysninger:

Det må føres logg over hvem som sender inn opplysninger til Reseptformidleren og hvem som får opplysninger utlevert. For å ivareta kravene til informasjonssikkerhet, vil Sosial- og helsedirektoratet vite hvem som sender inn eller får opplysninger utlevert fra registeret. Reseptformidleren må derfor inneholde opplysninger som gjør det mulig å finne tilbake til identiteten til den som sender inn eller ber om å få utlevert opplysninger. For rekvirenter oppfylles dette ved bruk av personlig eID (f.eks. personlig PKI-sertifikat). På apotek hvor det benyttes virksomhets-eID, vil det kreves at den ansattes identitet også kan spores. Det er ikke et krav at Reseptformidleren kjenner vedkommendes navn eller fødselsnummer, men opplysningen må gjøre det mulig i ettertid å identifisere hvem som meldte inn eller forespurte den aktuelle informasjonen.

Reseptformidleren vil måtte inneholde opplysninger om blant annet elektronisk signatur, om tidspunkt for og resultatet av kontroller foretatt ved innmelding og utlevering, om sertifikater, elektroniske adresser, samt referansenummer. Slike administrative opplysninger vil være nødvendige for å behandle opplysninger i Reseptformidleren, jf. punkt 4.2.

Kapittel 2. Melding av opplysninger til Reseptformidleren

Til § 2-1

I medhold av helseregisterloven § 9 pålegges rekvirenter meldeplikt for resepter til Reseptformidleren, samt for notifisering eller søknad om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse. Meldeplikten gjelder som utgangspunkt for alt helsepersonell med rekvireringsrett. Melding skjer uten hinder av taushetsplikten, jf. tredje ledd.

I fjerde ledd gjøres det unntak fra meldeplikten. Dette gjelder for rekvirenter som ikke har tilgang til et datasystem som gir rekvirenten mulighet til å sende elektroniske resepter. Unntaket innebærer at meldeplikten først blir aktiv når rekvirenten har på plass alle teknologiske forutsetninger for å sende elektroniske resepter til Reseptformidleren. Unntaket vil også gjelde når rekvirenten f.eks. er på hjemmebesøk og ikke har tilgang til sitt EPJ-system. Unntaket vil også gjelde ved strømbrydd, eventuell nedetid hos Reseptformidleren eller annen systemfeil som gjør det umulig å sende resepter elektronisk. Unntaket gjelder også dersom resepten avvises i Reseptformidleren, f.eks. fordi rekvirenten ikke har registrert sitt fødselsnummer i Helsepersonellregisteret.

Pasienter har i kraft av EØS-avtalen rett til å hente ut en resept i et annet EØS-land. Dersom pasienten ønsker dette vil resepten ikke sendes elektronisk fordi det i dag er umulig å hente ut resepten på et apotek utenfor Norge. Pasienten gis i så fall en rett til å kreve papirsept, og det gjøres unntak for meldeplikten.

Til § 2-2

Apotek vil få meldeplikt i medhold av helseregisterloven § 9. Apotekene skal melde tilbake til Reseptformidleren hva som er utlevert av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler til pasienten. Dersom resepten utleveres fra Reseptformidleren uten at utlevering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler finner sted, vil Reseptformidleren få opplysning om dette fra apotek eller bandasjist, jf. § 1-7 nr. 3 og § 4-3 annet ledd.

Bandasjister omfattes i utgangspunktet ikke av helseregisterlovens virkeområde, og derfor heller ikke av lovens § 9. Formålet med helseregisterloven § 9 første ledd er primært å regulere unntak fra taushetsplikt, jf. også helsepersonelloven § 37. Bandasjister yter ikke tjenester etter noen av de lovene som er regnet opp i helseregisterloven § 9, men er heller ikke underlagt taushetspliktbestemmelsene i helsepersonelloven. Innsamling av opplysninger fra bandasjistene vil likevel kreve et særskilt hjemmelsgrunnlag.

Gjennom forskriften bestemmes det at helseregisterloven også skal gjelde for bandasjistenes behandling av helseopplysninger i Reseptformidleren, jf. helseregisterloven § 3 tredje ledd. Det følger av forarbeidene til loven at Kongen i statsråd i forskrift kan bestemme at en eller flere av lovens bestemmelser skal gjelde når helseopplysninger skal behandles utenfor helsetjenesten eller helseforvaltningen, dersom det ivaretar formål som beskrevet i loven § 1. Opplysninger om hva som er ekspedert av medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler fra bandasjister er nødvendig for å ivareta en forsvarlig elektronisk resephåndtering, og det følger av forskriften at lovens virkeområde skal omfatte bandasjistenes innmelding av opplysninger til Reseptformidleren, jf. loven § 3 tredje ledd.

Både for apotek og bandasjister vil meldeplikten inntre når utlevering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler finner sted til pasienten. Det følger av dette at dersom datasystemet f.eks. er nede, så inntreer meldeplikten når systemet er operativt igjen.

Til § 2-3

Statens legemiddelverk er en del av helseforvaltningen og yter blant annet tjenester etter apotekloven som tilsynsmyndighet, jf. helseregisterloven § 9 jf. § 8. Statens legemiddelverk pålegges å melde inn svar på søknader om unntak fra kravet om markedsføringstillatelse.

Bestemmelsen sier ikke noe uttrykkelig om tidspunktet for meldeplikten. Meldeplikten vil imidlertid inntre når svar på søknad er klart. Det følger av dette at dersom systemet f.eks. er nede, så inntreer meldeplikten når systemet er operativt igjen.

Til § 2-4

Med meldingsformat menes blant annet krav til hvilken informasjon meldingen skal inneholde, hvordan meldingen skal være strukturert, og krav til teknisk utforming.

Alle resepter som sendes inn til Reseptformidleren skal være elektronisk signert, og i tråd med lov 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur.

Til § 2-6

Det er bare relevante og nødvendige opplysninger for å oppnå formålet med forskriften som skal behandles i Reseptformidleren. Det er Sosial- og helsedirektoratet som har plikt til å sørge for at kravet overholdes. Bestemmelsen innebærer ikke krav om at innholdet i resepten kontrolleres. Det er rekvirerings- og utleveringsforskriften som stiller krav om reseptens innhold, samt apotekets plikt til å føre kontroll. De opplysninger som rekvirenten har påført resepten, betraktes i seg selv om relevante og nødvendige for apotek eller bandasjist. Reseptformidleren må imidlertid kontrollere at resepten er signert av autorisert helsepersonell med rekvireringsrett.

Tredje ledd gir Reseptformidleren hjemmel til å avvise opplysninger som ikke er sendt inn i henhold til de formatkrav som Sosial- og helsedirektoratet stiller. Det kan f.eks. være at den elektroniske signaturen ikke er korrekt slik at Reseptformidleren ikke kan autentisere avsenderen. Videre vil Reseptformidleren avvise resepter dersom den ikke kan konstatere at resepten er signert av autorisert helsepersonell med rekvireringsrett.

Kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i Reseptformidleren

Til § 3-1

Første ledd gir hjemmel for å utlevere resepter og reseptopplysninger til apotek forutsatt at utleveringen faller innenfor registerets formål, jf. forskriften § 1-2.

Bandasjister selger medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler, og kan ikke selge legemidler. Bandasjister skal dermed bare kunne få utlevert resepter og reseptopplysninger knyttet til resepter på medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler. Dette presiseres i annet ledd.

Tredje og fjerde ledd i bestemmelsen regulerer vilkårene for utlevering av henholdsvis låste og tilgjengelige resepter fra Reseptformidleren. Tilgjengelige resepter utleveres som hovedregel på bakgrunn av fødselsnummer. Alternativt kan resepten utleveres på bakgrunn av opplysninger om den registrertes fødselsdato og navn, samt andre opplysninger som eventuelt er nødvendig for å identifisere vedkommende. Dette kan være opplysninger om den registrertes adresse, rekvirentens navn, dato for utstedelse av resepten eller liknende. Låste resepter kan bare utleveres dersom referansenummer oppgis, jf. fjerde ledd.

Tredje og fjerde ledd er ikke til hinder for at administrative opplysninger, som ikke er helseopplysninger, kan utleveres til et apotek eller bandasjist, såfremt det er innenfor formålet med Reseptformidleren.

Utlevering av legemidler innebærer at det samtidig utleveres helseopplysninger. Det er taushetsbelagte opplysninger etter helsepersonelloven § 21. Også apotekansatte som ikke er autorisert helsepersonell, omfattes av taushetsplikten, jf. helsepersonelloven § 3. Også bandasjistansatte vil være bundet av helsepersonellovens regler om taushetsplikt, jf. denne forskrift § 4-1. Det følger av helsepersonelloven at det må være uttrykkelig hjemmel til å utlevere opplysningene. Det oppstilles ikke et krav om legitimasjon der, men det følger av helsepersonelloven at helseopplysninger ikke skal utleveres uten at den som får opplysningene har et rettmessig krav. I dagens ordning får apotek eller bandasjist som oftest opplysningene fra pasienten ved at resepten overleveres, og legitimasjon er derfor ikke nødvendig. I en elektronisk ordning der opplysningene utleveres fra Reseptformidleren til apoteket, vil kravene i helsepersonelloven i visse tilfeller innebære at apotek eller bandasjist må kreve legitimasjon av den som henter ut legemidlene der denne personen ikke er kjent. Dette vil imidlertid bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfellet.

Til § 3-3

Første ledd gir rekvirenten mulighet for å få utlevert opplysninger direkte fra Reseptformidleren om resepter som rekvirenten selv har rekvirert. Denne muligheten gjelder uavhengig av om resepten er låst eller tilgjengelig, fordi opplysningene allerede er kjent for rekvirenten. Slik utlevering krever ikke samtykke fra pasienten.

Etter annet ledd kan en rekvirent kalle tilbake resepter som denne selv har rekvirert. Muligheten for tilbakekall gjelder bare for resepter som fremdeles ligger lagret i Reseptformidleren, jf. også forskriften § 6-1 om lagring.

Etter tredje ledd kan en lege få utlevert opplysninger om en pasients resepter som er skrevet ut av en annen rekvirent. Det er bare tilgjengelige resepter som kan utleveres til andre leger. Dersom en lege skal ha utlevert en pasients låste resepter, forutsetter det at referansenummeret oppgis. Utlevering av reseptoversikt forutsetter pasientens samtykke. Det er helseregisterlovens samtykkekrav som gjelder. Samtykke skal innhentes for hver gang utlevering er aktuelt. Samtykke fra pasienten skal avgis til den lege som ønsker å få utlevert en reseptoversikt. Legen har ansvar for at samtykkekravene ivaretas, og må dokumentere dette i sin journal. Før utlevering fra Reseptformidleren finner sted må det også dokumenteres overfor Reseptformidleren at samtykke er avgitt og journalført. Muligheten for å få utlevert reseptoversikt gis bare til leger, ikke til andre helsepersonellgrupper med rekvireringsrett. Reseptoversikten vil bare inneholde opplysninger om resepter som er lagret i Reseptformidleren på det tidspunktet som utleveringen finner sted, jf. forskriften § 6-1 om lagring.

Det følger av fjerde ledd at en lege som har fått utlevert reseptoversikt etter tredje ledd kan kalle tilbake resepter ved å sende melding til Reseptformidleren om dette. Tilbakekall krever ikke samtykke fra pasienten. Det vil være de alminnelige kravene til forsvarlig helsehjelp etter helsepersonelloven som danner grunnlag for om legen kan kalle tilbake en resept eller ikke.

Til § 3-4

Det følger av bestemmelsen at rekvirenten kan få utlevert opplysninger om hvilke legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler som er utlevert til pasienten for resepter som er skrevet ut av rekvirenten selv. Rekvirenten kan etter denne bestemmelsen ikke få opplysninger om hva som er utlevert til pasienten for resepter som er skrevet ut av andre rekvirenter.

Til § 3-5

Bestemmelsen gir mulighet for å gi tilbakemelding til en pasients fastlege om hva som er utlevert av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler for resepter som er skrevet ut til pasienten av andre enn fastlegen selv. For resepter som er skrevet av fastlegen selv, vil fastlegen få tilbakemelding etter § 3-4. Tilbakemelding etter § 3-5 forutsetter at pasientens samtykke er innhentet.

Det er helseregisterlovens samtykkekrav som gjelder. Det er fastlegen som innhenter samtykke fra pasienten. Fastlegen har dermed ansvar for at samtykkekravene ivaretas, og må dokumentere dette i sin journal. Samtykke er gyldig inntil det trekkes tilbake av pasienten, pasienten bytter fastlege eller pasienten trer ut av fastlegeordningen.

Før utlevering fra Reseptformidleren finner sted må det også bekreftes overfor Reseptformidleren at samtykke er avgitt og journalført.

Ved utlevering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler, gis pasienten rett til å reservere seg mot at tilbakemelding sendes til fastlegen i det enkelte tilfellet. Pasienten tar stilling til om han ønsker å benytte seg av reservasjonsretten på apotek eller hos bandasjist. Apoteket eller bandasjisten registrerer dette, og sender informasjonen inn til Reseptformidleren. Fastlegen må informere pasienten om retten til å reservere seg samtidig som samtykke innhentes.

Kapittel 4. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet og internkontroll

Til § 4-1

Det følger av helseregisterloven § 15 at enhver som behandler helseopplysninger etter loven, har taushetsplikt etter forvaltningsloven og helsepersonelloven. Forskriften § 4-1 tilsvarer helseregisterloven § 15.

Annet ledd tilsvarer helseregisterloven § 15 annet ledd. Bestemmelsen er en skjerpelse av forvaltningsloven. Opplysningene som nevnes er opplysninger som i utgangspunktet ikke er taushetsbelagte etter forvaltningsloven.

Til § 4-2

Sosial- og helsedirektoratet er ansvarlig for å sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet når helseopplysninger behandles, jf. helseregisterloven § 16. Informasjonssikkerheten skal være tilfredsstillende med hensyn til konfidensialitet, integritet, tilgjengelighet og kvalitet.

Med konfidensialitet menes i denne sammenheng at helseopplysninger må være sikret mot at uvedkommende får kjennskap til opplysningene. Sosial- og helsedirektoratet skal sørge for at kravene til taushetsplikt i helsepersonelloven overholdes ved behandling av reseptinformasjon i Reseptformidleren. Sosial- og helsedirektoratet må iverksette tilstrekkelige tiltak for å sikre rettmessige utleveringer fra Reseptformidleren. Det må utføres automatiske kontroller for hver forespørsel om utlevering av reseptopplysninger, som sikrer at utlevering bare finnes sted dersom vedkommende som forespør faktisk har rett til å få utlevert reseptopplysningene. All forsendelse av helseopplysninger til og fra Reseptformidleren skal være kryptert. For å hindre at utenforstående kan trenge seg inn i Reseptformidleren, må registeret bygges opp med tilstrekkelige teknologiske sikkerhetsmekanismer.

Krav om integritet betyr at helseopplysninger må være sikret mot utilsiktet eller uautorisert endring eller sletting. Alle resepter som sendes til Reseptformidleren fra rekvirenter, skal være elektronisk signert av legen, slik at det kan fastslås at legen har signert, og det kan kontrolleres at ingen senere kan ha endret resepten. Alle overføringer av meldinger til og utleveringer fra Reseptformidleren skal være elektronisk signert av virksomheten, for å sikre at de ikke kan endres av andre under overføringen.

Med tilgjengelighet menes at opplysningene faktisk kan utleveres når det foreligger behov for det. Reseptformidleren må ha meget høy oppetid og rask responstid, og det må gjennomføres nødvendige tiltak (f.eks. duplering av viktige systemkomponenter) for å sikre dette.

Med kvalitet menes at opplysningene som behandles må være korrekte, oppdaterte, samt relevante og tilstrekkelige i forhold til formålet med Reseptformidleren. Det vil være forskrivende lege som har ansvaret den medisinskfaglige kvaliteten av resepten. Tilsvarende har ansatte hos apotekansatte og bandasjistansatte ansvar for å i korrekt melding om hva som er utlevert. Ansvar for kvalitet for reseptformidleren vil derfor sikres ved de samme tiltak som er beskrevet i forhold til integritet.

Tilfredsstillende informasjonssikkerhet skal oppnås ved hjelp av planlagte og systematiske tiltak. Dette innebærer at anerkjente teknikker og standarder for kvalitetsstyring, internkontroll og informasjonssikkerhet skal legges til grunn. Tiltakene som etableres kan både være organisatoriske og tekniske. Tiltakene og selve informasjonssystemet skal kunne dokumenteres. Personopplysningsloven § 2-1 til § 2-16 om informasjonssikkerhet gjelder også for Reseptformidleren.

Til § 4-3

Første ledd fastslår at all behandling av opplysninger i Reseptformidleren skal logges.

Annet ledd sier at utleveringer av reseptopplysninger som ikke fører til utlevering av legemidler, medisinsk forbruksmateriell eller næringsmidler skal følges opp av Sosial- og helsedirektoratet. Dette er et tiltak for å hindre urettmessige utleveringer av helseopplysninger fra Reseptformidleren. Dersom Sosial- og helsedirektoratet oppdager atypiske mønstre i utleveringer er det en del av dennes ansvar for tilfredsstillende informasjonssikkerhet å ta opp dette med den som har fått opplysningene utlevert. Sosial- og helsedirektoratet må iverksette tiltak for å hindre at slike urettmessige utleveringer finner sted.

Etter tredje ledd gis Sosial- og helsedirektoratet rett til å kreve informasjon fra den som har fått utlevert opplysninger som nevnt i annet ledd. Sosial- og helsedirektoratet gis dermed mulighet for å avdekke grunnlaget for hvorfor opplysninger ble utlevert feilaktig. Dette kan være et viktig tiltak for å bidra til økt informasjonssikkerhet.

Kapittel 5. Pasientens rettigheter

Kapitlet om pasientens rettigheter tilsvarer i stor grad bestemmelser i helseregisterloven. Bestemmelsene er tatt med av pedagogiske grunner.

Sosial- og helsedirektoratet må sørge for at pasientene informeres om sine rettigheter etter forskriften kapittel 5, herunder hvordan rettighetene kan ivaretas i praksis.

Til § 5-1

Soaial- og helsedirektoratet må sørge for at pasienten informeres om sine rettigheter etter forskriften kapittel 5, herunder hvordan rettighetene kan ivaretas i praksis. Dette vil blant annet være informasjon om Reseptformidleren, om pasientens mulighet til å velge mellom låst og tilgjengelig resept, om konsekvensene av slikt valg, om muligheten for å la fastlegen få informasjon om utleverte legemidler etter § 3-5 og om muligheten til å la leger få reseptoversikt etter § 3-4. I tillegg må pasienten informeres om sine rettigheter etter kapittel 5. Legen vil ha en sentral rolle i å formidle denne informasjonen til pasienten, slik at pasienten har forutsetninger for å ta stilling til de valgene som gis.

Til § 5-4

I henhold til helseregisterloven § 26 har den registrerte rett til å kreve at opplysninger om seg selv i et sentralt helseregister rettes dersom de er uriktige, ufullstendige eller det inneholder opplysninger som det ikke er adgang til å behandle.

De opplysningene som samles inn og behandles i Reseptformidleren er i hovedsak opplysninger som er samlet inn hos rekvirerende lege – eventuelt hos apotek eller bandasjist. Reseptformidleren vil ikke gjøre noen faglig kontroll av de opplysningene som kommer inn til registeret. Reseptformidleren forutsetter at en resept rekvirert av en lege er korrekt. Pasienten kan ikke be Reseptformidleren rette opplysningene i resepten. Disse er en del av resepten. Det legen skriver på resepten vil etter denne forskriften ikke kunne være «uriktige» eller «ufullstendige» opplysninger.

*Kapittel 6. Lagring av opplysninger i registeret**Til § 6-1*

Reseptformidlerens formål er å formidle resepter mellom de aktører som har et legitimt og tjenstlig behov for informasjonen, jf. forskriften § 1-2. Etter at det tjenstlige behovet ikke lenger er tilstede er det forutsatt at resepten og opplysningene knyttet til denne, skal slettes. For å ivareta behovet for å finne tilbake til f.eks. opplysninger om eventuelle feilekspederinger, er det satt en grense for lagring av resepter på 1 måned etter at resepten er ferdig ekspedert eller tilbakekalt av lege. Resepten skal uansett slettes umiddelbart etter utløpet av reseptens gyldighetstid. Resepter er som hovedregel gyldige i ett år regnet fra den dagen resepten er utstedt.

*Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser**Til § 8-1*

Bestemmelsen gir departementet myndighet til å planlegge en hensiktsmessig implementering av eReseptløsningen ved å kunne fastsette unntak fra meldeplikten utover de som følger av § 2-1. Årstallet i bestemmelsen samsvarer med målet om å oppnå 80 prosent utbredelse av elektroniske resepter innen utløpet av 2011.

21. des. Nr. 1611 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter ligningsloven § 8-5 første punktum**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 8-5 første punktum. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Myndigheten som etter lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 8-5 første punktum er lagt til departementet er i brev 21. desember delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1612 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter lov 14. desember 2007 nr. 103 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) del V tredje ledd**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 14. desember 2007 nr. 103 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) del V tredje ledd. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Myndigheten som etter lov 14. desember 2007 nr. 103 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) del V tredje ledd er lagt til departementet er i brev 21. desember delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1613 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter forskrift om utskriving, betaling og avregning av terminskatt m.v. § 8 nr. 1**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2007 med hjemmel i forskrift 5. september 1980 nr. 4 om utskriving, betaling og avregning av terminskatt m.v. § 8 nr. 1. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Myndigheten som etter forskrift 5. september 1980 nr. 4 om utskriving, betaling og avregning av terminskatt m.v. § 8 nr. 1 er lagt til departementet er i brev 21. desember delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1614 2007

Vedtak om opphevelse av utvidelse av skattefogdens myndighet til å holde utpantingsforretning m.v.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. juli 1894 nr. 5 om Omordning af det civile Emedsverk. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

Utvidelse 24. mai 1991 nr. 302 av skattefogdens myndighet til å holde utpantingsforretning m.v. oppheves.

II

Vedtaket trer i kraft fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1615 2007

Forskrift om opphevelse av forskrift om renter etter lov om avgift på arv og visse gaver

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 22 tredje ledd. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

I

Forskrift 4. februar 1994 nr. 108 om renter etter lov om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1616 2007

Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) og opphevelse av lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 19–1. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

1. Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) og opphevelse av lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt.
2. Loven skal gjelde fra 1. januar 2008 med unntak for følgende krav hvor loven skal gjelde fra 1. januar 2009:
 - a. Krav som er nevnt i lovens § 1–1 annet ledd bokstavene a til d.
 - b. Krav etter ligningsloven.
 - c. Krav som er nevnt i lovens § 1–1 tredje ledd, og som fastsettes i medhold av de lover som er nevnt i lovens § 1–1 annet ledd bokstav a–d.
3. Lovens § 19–3 nr. 1, 2, 4, 5, 7 og 8 gjelder fra 1. januar 2008, mens de øvrige deler av § 19–3 gjelder fra 1. januar 2009.
4. Opphevelsen av lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt gjelder fra 1. januar 2009.

21. des. Nr. 1617 2007

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 120 om endringer i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 120 om endringer i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond del II. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 28. desember 2007 kl. 16.00.

Lov 21. desember 2007 nr. 120 om endringer i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond gjelder fra 1. januar 2008.

30. nov. Nr. 1648 2007**Forskrift om endring i forskrift for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Oljedirektoratet 30. november 2007 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, jf. forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 46, § 47, § 48, § 53, § 67 og § 74, jf. delegeringsvedtak 4. oktober 1991 nr. 1016. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 18. juni 2001 nr. 749 for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften) gjøres følgende endringer:

Forordet fjerde ledd skal lyde:

Opplysninger som sendes inn skal formidles via elektroniske medier, men opplysninger kan i tillegg gis på papirformat.

Forordet sjuende ledd skal lyde:

Det er utarbeidet temaveiledninger til denne forskriften innenfor særskilte områder. Temaveiledningene er tilgjengelige på Oljedirektoratets nettsider.

§ 2 definisjon av «Funn» skal lyde:

en petroleumsforekomst, eller flere petroleumsforekomster samlet, som er oppdaget i samme brønnbane, og som gjennom testing, prøvetaking eller logging er sannsynliggjort å ha bevegelig petroleum (omfatter både kommersielt og teknisk funn).

§ 2 definisjon av «Letemodell» oppheves.

§ 2 definisjon på «Reserver» skal lyde:

omfatter gjenværende utvinnbare, salgbare petroleumsmengder i petroleumsforekomster som rettighetshaverne har besluttet å bygge ut, og som myndighetene har godkjent PUD eller innvilget PUD-fritak for. Reserver omfatter også petroleumsmengder i forekomster som rettighetshaverne har besluttet å utvinne, men der planene ikke er myndighetsbehandlet i form av en PUD-godkjennelse eller et PUD-fritak.

§ 9 andre ledd første kolon skal lyde:

Dersom ikke annet blir angitt, er standardkravet fra Oljedirektoratet følgende:

§ 17 tredje ledd skal lyde:

Dersom en forekomst som ligger nært opptil et eksisterende felt blir besluttet utbygd i tilknytning til det eksisterende feltet, skal forekomsten fortrinnsvis bli innlemmet i det eksisterende feltet og benytte det eksisterende feltets navn, forutsatt at det tilhører samme utvinningstillatelse eller har samme rettighetshavere og lik rettighetshaverandel.

§ 19 skal lyde:

I all dokumentasjon til myndighetene skal det brukes metriske enheter i henhold til SI-systemet.

§ 21 siste punktum skal lyde:

Et eksemplar av loggboken skal sendes til Oljedirektoratet, Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets regionkontor i det aktuelle området.

§ 23 andre ledd, første kolon og punktene om borekaks og kjerner skal lyde:

Dersom ikke annet blir angitt, er standardmengden følgende:

Borekaks:

- fra letebrønner skal det sendes inn prøver av alle bergartstyper i alle geologiske formasjoner der prøver er samlet inn,
- fra den første utvinningsbrønnen på feltet ønskes det borekaks fra hele brønnbanen. Dersom det senere bores i formasjoner som ikke er omfattet av den første brønnen, ønskes det borekaks fra hele reservoarintervallet i disse brønnene,
- av uvasket borekaks skal det sendes inn minst 1 kg tørket materiale fra hvert prøveintervall. Uvasket borekaks tørkes ved 40 °C eller lavere. Dersom mengden av borekaks er begrenset, for eksempel som følge av tynnhullsboring, skal minst halvparten av innsamlet borekaks innsendes, begrenset oppad til 1 kg,
- av vasket borekaks skal det sendes inn ett riggsett.

Kjerner:

- der konvensjonelle kjerner tas, sendes et fullstendig lengdesnitt til Oljedirektoratet. Det skal omfatte minst en fjerdedel av kjernen fra letebrønner og en halvdel av kjernen fra utvinningsbrønner. Dersom kjernediameteren er mindre enn 7,6 cm (3 tommer), sendes Oljedirektoratet minst en halvdel av kjernen også fra letebrønner,

- b) rettighetshaveren kan søke om at enkelte kjerneintervaller beholdes som full diameter kjerne og behandles for bruk i spesielle kjerneanalyser. Når slike analyser er foretatt, skal resultatet rapporteres til Oljedirektoratet. Restmateriale forsegles og oppbevares av operatør,
- c) fargefotografier av kjernene innsendes sammen med konvensjonelle kjerner. Fotografiene skal tas like etter oppdeling, og vise brønnbanebetegnelse, kjernenummer, dyp, orientering og målestokk.

§ 23 andre ledd punktet om format, emballasje og merking av prøver som innsendes skal lyde:

- a) samtlige prøver merkes tydelig og vannbestandig med rettighetshaver (operatør), dato for prøvetaking, navn på prøvetakeren, brønnens betegnelse og det dyp, eventuelt det dypintervall, de er tatt fra,
- b) prøver fra formasjonstester og formasjonstestlogging merkes i tillegg med testnummer, testtype (DST, RFT, MDT, etc.), strømningsperiode (for DST) og væsketype (olje/kondensat/formasjonsvann),
- c) væskeprøver leveres i 0,6–0,7 liter aluminiumsflasker med skrukork og pakning av en type som gir lavest mulig tap av hydrokarboner (standard prøveflaske),
- d) borekaksprøver pakkes i tette poser av god kvalitet, eller i høytetthets polyetylen-beholdere (HDPE-beholdere). Hver enkelt prøve skal merkes på en god måte. HDPE-beholdere skal benyttes til uvaskede prøver fra intervaller med oljebasert borevæske. De pakkede prøver leveres i kasser med utvendige mål:
 - høyde 14 cm
 - bredde 27 cm
 - lengde 90–110 cm,
- e) konvensjonelle kjerner leveres i solide, formstabile kasser, med følgende utvendige mål:
 - høyde 10 cm
 - bredde 40 cm
 - lengde 90–110 cm.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

10. des. Nr. 1649 2007

Forskrift om endring i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 10. desember 2007 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 49 nr. 2. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner gjøres følgende endringer:

Vedlegg 4 oppheves.

Vedlegg 6 punkt C skal lyde:

(C) Egenkapital	Kap. 2.5
Disposisjonsfond	(2.56)
Bundne driftsfond	(2.51)
Ubundne investeringsfond	(2.53)
Bundne investeringsfond	(2.55)
Endring i regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)	(2.581)
Endring i regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)	(2.580)
Regnskapsmessig mindreforbruk	(2.5950)
Regnskapsmessig merforbruk	(2.5900)
Udisponert i investeringsregnskapet	(2.5960)
Udekket i investeringsregnskapet	(2.5970)
Likviditetsreserve	(2.5980)
Kapitalkonto	(2.5990)

II

§ 10 annet ledd skal lyde:

Kvartalsrapporteringen til statlige myndigheter skal foretas i henhold til den detaljeringsgrad som er fastsatt i vedlegg, med følgende unntak:

- a. Funksjonene 170/470, 860, 880 og 899 er ikke obligatorisk.
- b. Artene 530, 540, 548, 550, 570 og 580 er ikke obligatorisk.
- c. Artene 930, 940, 948, 950, 970 og 980 er ikke obligatorisk.

- d. Obligatoriske oversikter og oppstillinger etter vedlegg 4 er ikke obligatorisk.
- e. Kapitlene 2.5 for egenkapitalen og 2.9 for memoriakonti er ikke obligatorisk.
- f. Kapitlene 2.19, 2.20, 2.39 og 2.40 er ikke obligatorisk.

I vedlegg 3 fjernes artene 560 og 960.

Vedlegg 6 punkt C skal lyde:

(C) Egenkapital	Kap. 2.5
Disposisjonsfond	(2.56)
Bundne driftsfond	(2.51)
Ubundne investeringsfond	(2.53)
Bundne investeringsfond	(2.55)
Endring i regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)	(2.581)
Endring i regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)	(2.580)
Regnskapsmessig mindreforbruk	(2.5950)
Regnskapsmessig merforbruk	(2.5900)
Udisponert i investeringsregnskapet	(2.5960)
Udekket i investeringsregnskapet	(2.5970)
Kapitalkonto	(2.5990)

III

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2008.
Endringene under II trer i kraft 1. januar 2010.

10. des. Nr. 1650 2007

Forskrift om endring i forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 10. desember 2007 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 nr. 8 og § 48 nr. 6. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 24. august 2006 nr. 1033 om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd første kolon skal lyde:

For foretak som driver næringsvirksomhet kan følgende særregler for budsjettet følges:

§ 19 første ledd første kolon skal lyde:

For foretak som driver næringsvirksomhet kan følgende særregler for regnskapet følges:

Vedlegg C del C skal lyde:

Disposisjonsfond
Bundne driftsfond
Ubundne investeringsfond
Bundne investeringsfond
Regnskapsmessig mindreforbruk (drift)
Regnskapsmessig merforbruk (drift)
Udisponert investeringsregnskapet
Udekket investeringsregnskapet
Likviditetsreserve
Kapitalkonto
Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)
Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)

I merknadene til § 6 skal første punktum lyde:

Bestemmelsen slår fast at foretak som driver næringsvirksomhet kan utforme særbudsjett etter visse særregler.

I merknadene til § 19 skal første punktum lyde:

Bestemmelsen slår fast at foretak som driver næringsvirksomhet kan avgi regnskap og årsberetning etter visse særregler.

II

Vedlegg A skal lyde:

Brukerbetalinger
Andre salgs- og leieinntekter
Overføringer med krav til motytelse
Overføringer uten krav til motytelse
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i foretakets tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter foretakets tjenesteproduksjon
Overføringer
Avskrivninger
Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
Avdrag på lån
Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finansieringstransaksjoner

Motpost avskrivninger
Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk
Bruk av disposisjonsfond
Bruk av bundne fond
Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsregnskapet
Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk
Avsatt til disposisjonsfond
Avsatt til bundne fond
Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

Vedlegg B skal lyde:

Investeringer i anleggsmidler
Utlån og forskutteringer
Avdrag på lån
Avsetninger
Årets finansieringsbehov

Finansiert slik:

Bruk av lånemidler
Inntekter fra salg av anleggsmidler
Tilskudd til investeringer
Mottatte avdrag på utlån og refusjoner
Andre inntekter
Sum ekstern finansiering

Overført fra driftsdelen
Bruk av avsetninger
Sum finansiering

Udekket/udisponert

Vedlegg C del C skal lyde:

Disposisjonsfond
Bundne driftsfond
Ubundne investeringsfond
Bundne investeringsfond
Regnskapsmessig mindreforbruk (drift)
Regnskapsmessig merforbruk (drift)
Udisponert investeringsregnskapet
Udekket investeringsregnskapet
Kapitalkonto
Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)
Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)

III

Endringene under I trer kraft 1. januar 2008.
Endringene under II trer i kraft 1. januar 2010.

13. des. Nr. 1651 2007

Forskrift om endring i forskrifter etter lov 1995/11 om lotterier m.v. (overføring av politiets oppgaver etter lotteriloven til Lotteritilsynet)

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 13. desember 2007 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven) § 3. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 24. februar 1995 nr. 185 til lov om lotterier m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 3 oppheves.

§ 1 nr. 6 og 7 oppheves.

§ 2 skal lyde:

Søknad om lotteri avgjøres av Lotteritilsynet.

I gebyr til staten betales det kr 1 000,- pr. tillatelse til lotteri med omsetning over kr 150 000 pr. kalenderår.

§ 5 andre ledd nr. 1 og 2 skal lyde:

Gevinst i form av penger eller fordringer på penger tillates i følgende lotterier:

- 1) bingoarrangementer godkjent av Lotteritilsynet.
- 2) lotteri hvor Lotteritilsynet eller annen myndighet etter departementets bestemmelse, foretar trekning etter loddsalgperiodens utløp.

§ 6 første og andre ledd skal lyde:

Tillatelsen gis på de vilkår som Lotteritilsynet fastsetter.

Såfremt Lotteritilsynet ikke av særlige grunner treffer annen bestemmelse, skal som vilkår fastsettes:

1. at verdiene av gevinstene utgjør minst 25 % av det tillatte loddsalg,
2. at gevinstene holdes forsikret og ikke forringes ved bruk,
3. at loddsedlene inneholder opplysning om lotteriets navn, adresse og formål, gevinstenes antall og verdi, antall lodder som er tillatt solgt og om de usolgte loddsedler skal være med i trekningen, tid og sted for trekningen og kunngjøringen av trekningsresultatet, innen hvilken frist og på hvilket sted gevinstene kan hentes, samt behandling av uavhentede gevinster,
4. at loddsalget ikke settes i gang før det er godtgjort at gevinstene er ervervet eller det foreligger en sikkerhet godkjent av Lotteritilsynet for at de nødvendige midler er til stede,
5. at loddsedler ikke utnyttes i utilbørlig grad til privat reklame,
6. at loddsalg ikke skjer til underpris og at salgsprovisjon ikke utgjør mer enn høyst 15 % av loddsedlenes pålydende verdi,
7. at loddsalg ikke må foretas av barn under 15 år,
8. at utsettelse med trekning til vanlig ikke gis,
- 9.
10. at trekning foretas av Lotteritilsynet eller annen myndighet etter departementets bestemmelse, etter at loddsalget er avsluttet,
11. at trekningsresultatet skal kunngjøres i ett eller flere allment tilgjengelige medier,
12. at der innen en fastsatt frist innsendes til Lotteritilsynet nøyaktig regnskap og dokumentasjon for at gevinstene er utlevert vinnerne.

§ 6 tredje ledd oppheves.

§ 9 skal lyde:

Lotteri ved oppstilling av slotmaskiner er ikke tillatt.

Lykkespill ved hjelp av lykkehjul, tombola eller andre innretningar som er beregnet på en rekke fortløpende trekninger i løpet av kort tid, kan ha en maksimal gevinst på kr 1 000 og innskuddet i spillet skal ikke overstige kr 10. I gebyr til staten betales kr 10 pr. apparat pr. dag.

II

I midlertidig forskrift 22. juni 1989 nr. 408 om forhåndstrukne lotterier med skrapelodd gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Lotteritilsynet godkjenner loddseidler i lotterier hvor det ikke benyttes pengepremier og verdien av høyeste enkeltgevinst ikke overstiger kr 5 000,-. Loddseidelen vedlegges lotterisøknaden, jf. § 6.

§ 10 skal lyde:

Lotteritilsynet kan foreta stikkprøver for å kontrollere at tillatt loddsalgsgrense ikke overskrides, samt at gevinstene utleveres i henhold til gevinstplanen.

Regnskapene skal revideres og sendes Lotteritilsynet for kontroll, jf. forskrift til lov om lotterier m.v. § 6, andre ledd nr. 12. I lotterier hvor brutto omsetning er høyere enn kr 300 000,- skal regnskapene være revidert av statsautorisert/registrert revisor.

III

I forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Tillatelse til å avholde bingo og tilhørende sidespill gis av Lotteritilsynet. Tillatelse kan kun gis til foreninger som er godkjent etter lotteriloven § 4b. Lotteritilsynet fastsetter hvor lang tid forut for et påtenkt bingospill en søknad om bingotillatelse må være innsendt.

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Dersom det anses nødvendig for å unngå urimelige resultater, kan Lotteritilsynet gi flere tillatelser til en forening.

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Ved søknad om bingo i lokaler der det ikke er elektroniske hoved- eller sidespill, kan Lotteritilsynet gi dispensasjon fra 18-årsgrensa.

§ 5 første ledd skal lyde:

Ved papirbasert hovedspill kan det bare anvendes bonger som er godkjent av Lotteritilsynet. Bongene skal være påført trykkeriets eller importørens navn og kontrollnummer bestående av serienummer og enkeltnummer. Ved bruk av entreprenør skal entreprenørens og spillestedets navn også påføres bongene. Arkene i et hefte skal være nummerert med mindre de har forskjellig farge.

§ 7 andre ledd skal lyde:

Dersom bongene ikke blir solgt i nummerrekkefølge, skal mellomliggende, usolgte bonger makuleres. Dagsrapporten skal inneholde opplysninger om nummer og antall på eventuelle makulerte bonger. Lotteritilsynet kan gi dispensasjon fra kravet om makulering der arrangør kan dokumentere gode rutiner for regnskapsføring av salg av slike bonger.

§ 13 skal lyde:

I gebyr til staten skal det betales kr 750,- pr. tillatelse for hovedspill.

§ 20 andre og tredje ledd skal lyde:

Lotteritilsynet kan dispensere fra kravet i de tilfeller spillet er elektronisk, og de finner at utskriftene kan erstatte de fastsatte blanketter.

Det skal ved ferdigspilt tillatelse føres et sammendrag av dagsrapporter, samt oversikt over utbetaling til formål. Ved spill i pott skal det minimum en gang i halvåret føres et sammendrag fra dagsrapporter, samt oversikt over utbetaling til den enkelte forening. Sammendraget skal sendes Lotteritilsynet på fastsatt blankett innen seks uker.

§ 20a andre ledd skal lyde:

Regnskapsrapport føres på fastsatt bilag og sendes Lotteritilsynet innen seks uker etter utløpet av tillatelsesperioden.

§ 26 andre ledd skal lyde:

Lotteritilsynet kan vedta forbud mot salg av bingoonger utenfor stasjonens konsesjonsområde dersom slikt salg skjer i direkte konkurranse med bingoarrangement i annen lokalradiostasjon/lokalfjernsynsstasjon.

§ 26 femte ledd skal lyde:

I særlige tilfeller kan Lotteritilsynet bestemme at usolgte bonger og salgsoppgave kan leveres etter at bingospillet er avsluttet. Arrangøren skal i så fall på annen måte skaffe seg opplysninger fra utsalgsstedet før trekning om hvilke bonger som er solgt. Usolgte bonger skal makuleres av ansvarshavende etter at dagens spill er avsluttet.

IV

Forskrift 2. januar 1997 nr. 2 om avvikling av kommersielt oppstilte utbetalingsautomater (tidligere ferdighetsautomater) oppheves.

Forskrift 2. august 1973 nr. 3627 om maksimumsgrenser for gevinster ved apparater eller innretninger oppstilt i henhold til lotteriloven § 9 oppheves.

V

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

14. des. Nr. 1652 2007

Forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 4–3 første og fjerde ledd og § 7–6.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IV nr. 19 (direktiv 2001/77/EF) og nr. 24 (direktiv 2004/8/EF). Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at alle produsenter av elektrisk energi på anmodning kan få utstedt garantier som bekrefter at en gitt mengde elektrisk energi er produsert fra en spesifisert energikilde på spesifisert tid og sted, samt legge til rette for registrering, omsetning og innløsning i et elektronisk register for slike garantier. Forskriften skal legge grunnlaget for et pålitelig verktøy for dokumentasjon av produksjon av elektrisk energi i Norge.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder godkjenning og kategorisering av produksjonsanlegg til ordningen for opprinnelsesgarantier, samt registrering, utstedelse, omsetning og innløsning av slike garantier.

§ 3. Definisjoner

- a) *Bioenergi:* Energi av biologisk opprinnelse herunder bl.a. trevirke, bark og halm, samt avfallsfraksjoner av biologisk opprinnelse fra industri og kommunalt avfall, herunder bl.a. sortert rivingsvirke og biprodukter fra treforedlingsindustri, sagbruk og lignende virksomheter.
- b) *Fornybar energi:* Energi fra fornybare energikilder; herunder bl.a. vind, sol, geotermisk, hav, vann, gass fra avfallsfyllinger, gass fra kloakkbehandlingsanlegg og biomasse.
- c) *Høyeffektiv kraftvarme:* Kraftvarme som gir brenselsbesparelse på minst ti prosent sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi etter fastsatte referanseverdier (Høyeffektiv kogenerering). Kraftvarme fra kogenereringsanlegg med installert effekt mindre enn en megawatt elektrisk effekt (1 MW_e) kan også regnes som høyeffektiv dersom den gir brenselsbesparelse sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi etter fastsatte referanseverdier.
- d) *Opprinnelsesgaranti:* Bekreftelse på at 1 megawattime (MWh) elektrisk energi er produsert fra en spesifisert energikilde på spesifisert tid og sted.
- e) *Innløsning av opprinnelsesgaranti:* Når en innehaver innleverer bekreftelse til registeret som dokumenterer at den ikke lenger kan omsettes.
- f) *Kraftvarme:* Termisk energi og elektrisk energi som er produsert samtidig i en prosess (kogenerering).
- g) *Nedre brennverdi:* Energiinnhold i et brensel når ikke kondenseringsenergien av vannfraksjonen i avgassen medregnes.
- h) *Register:* System for registrering, utstedelse, overføring og innløsning av opprinnelsesgarantier.
- i) *Registeransvarlig:* Den enhet som av departementet er utpekt som ansvarlig for å utstede opprinnelsesgarantier, samt utvikle og drifte et innløsningssystem og elektronisk register for slike garantier.
- j) *Tidsperiode:* Tidsrommet for produksjon av elektrisk energi angitt fra en dato til og med en gitt dato innen samme kalenderår.

§ 4. Kategorier av opprinnelsesgarantier

Produksjonsanlegg for elektrisk energi skal deles i følgende kategorier for tildeling av opprinnelsesgarantier:

- a) Produksjon fra fornybare energikilder
- b) Produksjon ved høyeffektiv kraftvarme
- c) Annen produksjon.

§ 5. Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra fornybare energikilder

Følgende opplysninger skal foreligge for en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi fra fornybare energikilder:

- a) Kategori jf. § 4, produksjonsteknologi og energikilde,
- b) produksjonssted,
- c) anleggets størrelse, installert effekt, for vannkraft og vindkraft også midlere årsproduksjon,
- d) tidsperiode for produksjonen,
- e) eventuell mottatt statlig støtte.

§ 6. Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme

Følgende opplysninger skal foreligge for en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme:

- a) Kategori jf. § 4, og produksjonsteknologi,
- b) produksjonssted,
- c) anleggets størrelse, installert effekt,
- d) tidsperiode for produksjonen,
- e) type brensel og dets nedre brennverdi,
- f) anvendelsen av varmen fra kraftvarmeprosessen (kogenereringsprosessen),
- g) brenselsbesparelsen som er oppnådd gjennom bruk av høyeffektiv kraftvarme sammenlignet med separat produksjon av elektrisk energi og varme,
- h) eventuell mottatt statlig støtte.

Brenselsbesparelsen skal beregnes ut fra fastsatte referanseverdier og etter formlene i vedlegg III til direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet).

Dersom den elektriske energien er produsert både med høyeffektiv kraftvarme og annen teknologi, skal andelen elektrisk energi produsert av høyeffektiv kraftvarme beregnes etter bestemmelsene i vedlegg II og III til direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet). Opprinnelsesgarantier i denne kategorien, jf. § 4 bokstav b), skal da kun utstedes for den andelen av produksjonen av elektrisk energi som er høyeffektiv kraftvarme.

§ 7. Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra andre energikilder

Følgende opplysninger skal foreligge for en opprinnelsesgaranti for elektrisk energi fra andre energikilder:

- a) Kategori jf. § 4, produksjonsteknologi og energikilde,
- b) produksjonssted,
- c) anleggets størrelse, installert effekt,
- d) tidsperiode for produksjonen,
- e) eventuell mottatt statlig støtte.

§ 8. Godkjenning og kategorisering av anlegg

Norges vassdrags- og energidirektorat kan på bakgrunn av søknad godkjenne og kategorisere produksjonsanlegg til ordningen for opprinnelsesgarantier.

Produsenter som etterspør opprinnelsesgarantier skal gi Norges vassdrags- og energidirektorat de nødvendige opplysninger for godkjenning og kategorisering av anlegg.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan stille krav til måling for å godkjenne anlegg til ordningen.

Godkjennelsen av et anlegg har en varighet på 5 år. Anlegg kan få godkjenning for nye perioder med en varighet på 5 år. Den som har fått godkjennelsen skal uten ugrunnet opphold innrapportere endring av anlegg eller driftsmåte til Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 9. Utstedelse av opprinnelsesgarantier

Registeransvarlig skal utstede opprinnelsesgarantier til innehaver av alle godkjente produksjonsanlegg som anmoder om slike, og som oppfyller kravene i denne forskriften.

Når et produksjonsanlegg har produksjon som faller innenfor flere kategorier samtidig, jf. § 4, kan registeransvarlig utstede opprinnelsesgarantier til det aktuelle anlegget som reflekterer denne sammensetningen. Norges vassdrags- og energidirektorat fastsetter nærmere beregningsregler for utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike kombinerte produksjonsanlegg.

Det kan bare gis en opprinnelsesgaranti for hver produserte MWh elektrisk energi.

Maksimal varighet av en opprinnelsesgaranti er 5 år fra utstedelsestidspunktet, dersom den ikke er innløst tidligere.

§ 10. Måling

Opprinnelsesgarantier utstedes på grunnlag av måldata som skal sendes inn til den avregningsansvarlige i henhold til energiloven § 4–3.

§ 11. Register for opprinnelsesgarantier

Registeransvarlig skal loggføre all utstedelse, innløsning, import, eksport og omsetning av opprinnelsesgarantier i Norge. Videre skal registeransvarlig gjøre nødvendig statistikk tilgjengelig.

Registeransvarlig skal legge til rette for at opprinnelsesgarantier kan omsettes og innløses på en objektiv og ikke-diskriminerende måte.

Registeret skal kunne kommunisere med tilsvarende i andre land som omfattes av EØS-avtalen.

Registeransvarlig skal godkjenne opprinnelsesgarantier fra andre land som omfattes av EØS-avtalen.

§ 12. *Innløsning av opprinnelsesgarantier*

Innehaver av en opprinnelsesgaranti skal innløse denne i registeret dersom opprinnelsesgarantien skal brukes til dokumentasjonsformål. En opprinnelsesgaranti kan bare brukes en gang, og skal regnes som brukt når den er innløst.

Registeransvarlig skal på forespørsel fra den innløsende part utstede dokumentasjon på at opprinnelsesgarantier er innløst.

Opprinnelsesgarantier utstedt i Norge kan ikke brukes i andre lands rapportering av offisiell statistikk for produksjon og bruk av elektrisk energi, herunder rapportering av måloppnåelse i henhold til direktiv 2001/77/EF uten departementets samtykke.

§ 13. *Finansiering og gebyrer*

Enhver som benytter seg av ordningen med opprinnelsesgarantier som omhandlet i denne forskriften, kan av registeransvarlig avkreves gebyr for dekning av kostnadene til ordningen. De samlede gebyrer skal tilsvare de faktiske kostnader registeransvarlig har ved effektiv drift og utvikling av registeret. Gebyrstrukturen skal godkjennes av Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 14. *Tilsyn*

Norges vassdrags- og energidirektorat fører tilsyn med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskriften blir overholdt.

Enhver som omfattes av denne forskriften skal medvirke til gjennomføring av tilsyn etter første ledd. Dette omfatter blant annet å fremskaffe opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å gjennomføre tilsyn.

§ 15. *Pålegg*

Norges vassdrags- og energidirektorat kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften.

§ 16. *Overtredelsesgebyr*

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelsene i § 8 annet ledd og fjerde ledd tredje punktum, § 10, § 14 annet ledd og pålegg gitt i medhold av § 15 kan det ilegges overtredelsesgebyr.

Endelig vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 17. *Dispensasjon*

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskrift.

§ 18. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

Forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi. Bakgrunn

EUs direktiv 2001/77/EF om fremme av elektrisitet produsert fra fornybare energikilder i det indre elektrisitetmarkedet (fornybardirektivet) ble vedtatt i EU 27. september 2001. Høsten 2004 ble det besluttet å innlemme direktivet i EØS-avtalen. I forbindelse med gjennomføringen av direktivet ble det ikke vurdert som nødvendig med lovtilpasninger.

Etter fornybardirektivet skal landene blant annet tilby produsentene av elektrisitet fra fornybare energikilder opprinnelsesgarantier. Dette er bevis på at en gitt mengde elproduksjon er fornybar.

Allerede høsten 2003 etablerte Olje- og energidepartementet en ordning der kraftprodusentene kunne få tilbud om å få tildelt opprinnelsesgarantier fra Statnett SF. Som avregningsansvarlig etter energiloven § 4–3 annet ledd første punktum var Statnett en naturlig utsteder av opprinnelsesgarantier.

Departementet utpekte i desember 2005 Statnett som ansvarlig for å utstede opprinnelsesgarantier i samsvar med fornybardirektivet, i påvente av at direktivet skulle tre i kraft i Norge 1. september 2006. Statnett har i dag et system for utstedelse av opprinnelsesgarantier til elektrisitet som er produsert med fornybare energikilder.

Ved behandlingen av Ot.prp.nr.61 (2005–2006) Om lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven), jf. Innst.O.nr.68 (2005–2006), ble det vedtatt et nytt fjerde ledd i energiloven § 4–3 som klargjør hjemmelsgrunnlaget for den eksisterende ordningen med den avregningsansvarliges utstedelse av opprinnelsesgarantier knyttet til fornybardirektivet. Bestemmelsen trådte i kraft 1. juli 2006 og lyder:

«Den avregningsansvarlige som nevnt i annet ledd plikter å utstede opprinnelsesgarantier for produsert elektrisk energi etter anmodning fra berettigede produsenter. Departementet gir forskrifter om utforming og gjennomføring av ordningen, herunder om berettiget produksjon, utstedelse, innhold i og innløsning av opprinnelsesgarantier, gebyr for utstedelse, rapportering og kontroll mv.»

Lovendringen må ses i sammenheng med bestemmelsene om opprinnelsesgarantier i direktiv 2004/8/EF om fremme av kogenerering av kraft og varme basert på nyttig varmeetterspørsel i det indre energimarked og om endring av direktiv 92/42/EF om effektivitetskrav for nye varmtvannskjeler fyrt med flytende eller gassformig brensel (CHP-direktivet). Bestemmelsen er også grunnlag for å gi nærmere bestemmelser om opprinnelsesgarantier

knyttet til produksjon av elektrisk energi fra berettigede produsenter i henhold til CHP-direktivet. CHP-direktivet ble innlemmet i EØS-avtalen gjennom EØS-komiteens vedtak av 8. desember 2006.

Departementet har i dette utkastet lagt opp til at all elektrisitetsproduksjon skal kunne få utstedt opprinnelsesgarantier. Det kan utstedes opprinnelsesgarantier for elektrisitet fra fornybare energikilder, opprinnelsesgarantier for elektrisitet fra høyeffektiv kraftvarmeproduksjon og opprinnelsesgarantier for andre typer elektrisitetsproduksjon. Det skilles klart mellom de ulike opprinnelsesgarantiene. Forskriften har også et opplegg for innløsning av opprinnelsesgarantier. Dette er viktig for å unngå at samme opprinnelsesgaranti blir brukt flere ganger til ulike formål. Slik flerbruk kan undergrave tilliten til systemet.

Forskrift om opprinnelsesgarantier skal gi det rettslige grunnlag for utstedelse, overføring og innløsning av opprinnelsesgarantier. Opprinnelsesgarantiene vil være et troverdig verktøy for å kunne dokumentere produksjon av elektrisitet. Opplegget som foreslås gjør det mulig å bruke opprinnelsesgarantier som et slikt verktøy i blant annet støtteordningen for fornybar elektrisitet og i ordningen for varedeklarasjon av elektrisitet. Ordningen med varedeklarasjoner vil si at kraftleverandørene informerer sluttbrukerne sine om opphavet til leveransene av elektrisk energi i foregående år. Andre bruksområder er også aktuelle, og er i stor grad opp til aktørene i markedet.

Statnett vil være registeransvarlig for opprinnelsesgarantiordningen, og Norges vassdrags- og energidirektorat vil være tilsynsmyndighet for ordningen med opprinnelsesgarantier. Det er lagt opp til at driften av ordningen skal være brukerfinansiert.

En norsk ordning for opprinnelsesgarantier vil være en del av et europeisk system. Det er tatt sikte på at ordningen skal være kompatibel med ordningene i andre EU-land. Så langt er ikke ordningene for opprinnelsesgarantier harmoniserte i EU, men på sikt kan det bli større samordning. Departementet vil legge opp til at Norge kan bidra i en slik eventuell samordning. Merknader til de enkelte bestemmelser

Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til § 1 og § 2 - Formål og virkeområde

Forskriften gir utfyllende bestemmelser til energiloven § 4–3 fjerde ledd. Dette omfatter et rammeverk for et system for opprinnelsesgarantier i Norge. Forskriften oppfylder kravene til opprinnelsesgarantier i EU-direktiv 2001/77/EF (fornybardirektivet) artikkel 5 og direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet) artikkel 5.

Forskriften er utformet slik at all produksjon av elektrisk energi i Norge, også fra eksisterende anlegg, kan få utstedt opprinnelsesgarantier. Det har vært et mål å utforme en ordning som gir et pålitelig verktøy for dokumentasjon av produksjon av elektrisk energi i Norge. Opprinnelsesgarantiene utstedes til produsenter av elektrisk energi, og er ikke en del av den fysiske kraftleveransen, men et attributt som tilbys av produsentene til kjøpere uavhengig av kraftprisen.

Til § 3 - Definisjoner

Definisjonen av fornybar energi og bioenergi bygger på fornybardirektivet artikkel 2 bokstav a og b.

Definisjonen av kraftvarme og høyeffektiv kraftvarme bygger på CHP-direktivet artikkel 2 henholdsvis bokstav d) og i), samt vedlegg III bokstav a). Kraftvarme er kombinert produksjon av elektrisk energi og termisk energi i en og samme prosess til samme tid, også kalt kogenerering. Høyeffektiv kraftvarme er en slik kogenereringsprosess der det settes spesifikke krav til effektiviteten. I CHP-direktivet og i denne forskriften kreves det 10 prosent brenselsbesparelse i forhold til separat produksjon av elektrisk energi og varme. For mikro- og minikogenereringsanlegg, installert elektrisk effekt under 1 MW, stilles det kun krav om brenselsbesparelse, uten angitt prosentsats. Nasjonale referanseverdier skal utarbeides, og slike referanseverdier er under utarbeidelse i EU. Det tas sikte på å kunne bruke disse referanseverdiene i klassifiseringen av høyeffektive kraftvarmeanlegg også i Norge.

Opprinnelsesgaranti: Energimengden i en opprinnelsesgaranti er satt til 1 MWh. Videre skal opprinnelsesgarantien utstedes for en gitt tidsperiode. Det legges opp til at det utstedes elektroniske opprinnelsesgarantier og at disse behandles i et elektronisk register.

Registeransvarlig: Statnett SF er allerede utpekt av departementet som utsteder av opprinnelsesgarantier.

Tidsperiode: Fornybardirektivet setter krav om at produksjonen skal tidfestes. I forskriften foreslås det at produksjonen oppgis for et tidsrom angitt fra en dato til og med en gitt dato innen samme kalenderår. Ingen opprinnelsesgarantier skal utstedes med tidsperiode i to forskjellige år. Restproduksjon fra et år kan overføres til første utstedelsesperiode i påfølgende år. Det kan være viktig å skille ulike produksjonsår fra hverandre når opprinnelsesgarantiene brukes til informasjonsformål.

Til § 4 - Kategorier av opprinnelsesgarantier

Forskriften har følgende kategorier for inndeling av produksjonsanlegg:

- a) *Fornybar produksjon:* elektrisk energi som produseres fra en fornybar energikilde
- b) *Høyeffektiv kraftvarme:* all produksjon som går inn under begrepet høyeffektiv kraftvarme (kogenerering)
- c) *Annen produksjon:* produksjon som ikke omfattes av a eller b.

Bokstav a oppfylder fornybardirektivet artikkel 5 og bokstav b oppfylder CHP-direktivet artikkel 5. Bokstav c omfatter all annen produksjon, slik at ordningen med opprinnelsesgarantier dekker all produksjon av elektrisk energi i Norge.

Til § 5 - Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra fornybare energikilder

Bestemmelsen oppfyller de krav som følger av fornybardirektivet artikkel 5 for fornybare kilder. Vilåårene er kumulative.

- a): De tre ulike kategoriene for opprinnelsesgarantier skal skilles klart fra hverandre.
- b): Det er lagt opp til at produksjonssted skal bety navn på kraftverk, poststed/kommune og land. Registeret skal kunne spore opprinnelsesgarantier tilbake til de aktuelle kraftverk.
- c): Anleggets størrelse. Det settes i fornybardirektivet kun et krav om at kapasiteten skal oppgis for vannkraftverk. I forskriften legges det opp til at installert effekt oppgis for alle produksjonsteknologier. For vindkraft og vannkraft skal også midlere årsproduksjon oppgis. For produksjon fra andre energikilder kan dette være vanskelig tilgjengelige størrelser, og det stilles derfor ikke krav om dette.
- d): Tidsperiode, se § 3 bokstav j og tilhørende merknader.
- e): Eventuell mottatt statlig støtte: Brukerne av opprinnelsesgarantier skal få opplysninger om det aktuelle anlegget har mottatt statlig støtte. Type støtte som er mottatt skal angis, for eksempel investeringsstøtte.

Til § 6 - Innhold i opprinnelsesgarantier for høyeffektiv kraftvarme

Bestemmelsen oppfyller de krav som settes i CHP-direktivet artikkel 5. Vilåårene i a) til h) er kumulative.

Punktene a) til og med d) er tilsvarende som beskrevet i merknadene til § 5.

- e): Type brensel og dets nedre brennverdi. Bestemmelsen oppfyller kravene i CHP-direktivet artikkel 5 (5) første punkt. Brukeren skal få opplyst hvilken type brensel som benyttes i produksjonen.
- f): Anvendelsen av varmen fra kraftvarmeprosessen. Dette punktet oppfyller kravene i CHP-direktivet artikkel 5 (5) andre punkt. Det legges opp til at det skilles mellom bruk av varme til for eksempel industri, fjernvarme eller i landbruk.
- g): Brenselsbesparelse. Dette punktet oppfyller CHP-direktivet 5 (5) tredje punkt som krever at brenselsbesparelsen ved høyeffektiv kraftvarmeproduksjon skal oppgis. Angivelse av brenselsbesparelsen dokumenterer fordelene ved bruk av CHP-teknologi, som i første rekke er knyttet til redusert bruk av brensel. Brenselsbesparelsen skal beregnes etter reglementet i vedlegg III til CHP-direktivet. Her henvises det også til nasjonale referanseverdier for effektivitetskrav til høyeffektiv kraftvarme. Disse er foreløpig ikke utarbeidet for Norge.
- h): Tilsvarende § 5 bokstav e).

Til § 7 - Innhold i opprinnelsesgarantier for annen produksjon av elektrisk energi

Det er ingen direktivkrav til slike opprinnelsesgarantier, men bestemmelsen er tilpasset bestemmelsene som er gitt for andre typer opprinnelsesgarantier. All produksjon som ikke er elektrisk energi fra fornybare energikilder eller elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme skal komme i denne kategorien.

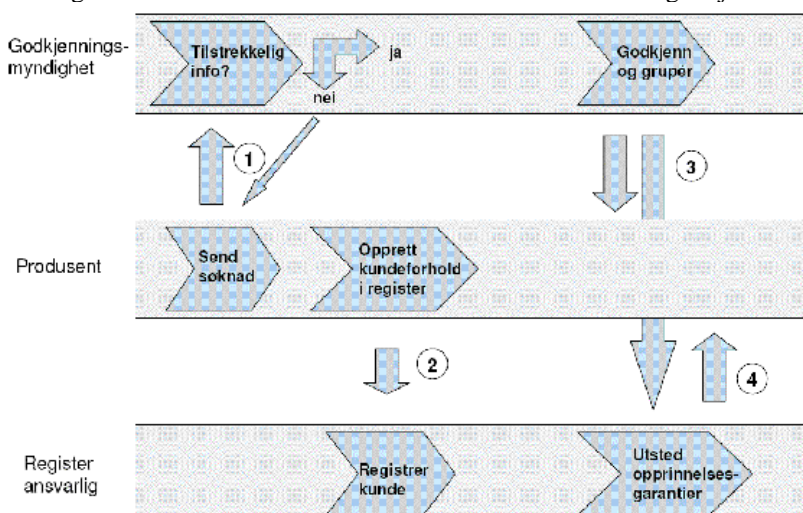
Vilåårene er kumulative.

Til § 8 - Godkjenning og kategorisering av anlegg

NVE gis myndighet til å godkjenne og kategorisere anlegg til ordningen. NVE har informasjon om alle produksjonsanlegg i Norge. Godkjenning og kategorisering vil bestå i en kontroll av om anlegget fyller vilåårene for å få utstedt opprinnelsesgaranti, bestemme kategori og stille krav til måling, jf. nedenfor.

NVE vil godkjenne anlegg som er i drift eller er klare for idriftssettelse etter søknad. Det legges opp til elektronisk søknadsbehandling. I de fleste tilfeller vil NVE allerede ha informasjon om anleggene. Denne informasjonen vil fremkomme i et forhåndsutfyllt søknadsskjema når søkeren logger seg inn i NVEs system for opprinnelsesgarantier. Dersom NVE trenger mer informasjon om anleggene, måleutstyret eller brensel, vil innehaver av anlegget selv være ansvarlig for å gi nødvendig informasjon. NVE har ansvaret for å kvalitetssikre informasjonen.

Følgende rutine for godkjenning av anlegg gjelder:

- 1: Søker logger seg inn på NVEs nettsider for opprinnelsesgarantier. Søknadsskjema fylles ut elektronisk. Data om anlegget i NVEs registre oppdateres og kvalitetssikres etter behov i samarbeid med eier/driftsansvarlig av kraftverket. Dette er et engangsarbeid. Det er mulig å lagre søknadsskjema underveis. Når all nødvendig informasjon er fylt inn sendes søknaden til NVE.

Det forutsettes at all endring som påvirker størrelse, produksjon eller driftsmåte innrapporteres til NVE selv om endringen i seg selv ikke krever konsesjon. Se for øvrig merknadene til varighet av en anleggsgodkjenning nedenfor.

Endringer som følge av ny konsesjon, revisjoner mv. håndteres i sammenheng med NVEs konsesjonsprosess.

- 2: For å få utstedt opprinnelsesgarantier må det opprettes et kundeforhold til registeransvarlig. Det opprettes konto i opprinnelsesgarantiregisteret.
- 3: Når anlegget er godkjent av NVE sendes en godkjenning til søker og en bekreftelse til registeransvarlig som kan starte utstedelse av opprinnelsesgarantier for produksjon etter at denne godkjenningen er registrert.
- 4: Når anlegget har fått utstedt opprinnelsesgarantier kan eier/driftsansvarlig til enhver tid sjekke antall opprinnelsesgarantier utstedt og disponere disse etter eget ønske i opprinnelsesgarantiregisteret.

Varighet av en anleggsgodkjenning

Godkjenningen av et anlegg vil ha varighet på 5 år. I tillegg vil den som har fått godkjenningen være pålagt å innrapportere endringer av anlegg eller driftsmåte som påvirker størrelse og produksjon til NVE. Dersom det foretas endringer uten at dette innrapporteres, vil dette anses som en overtredelse som kan gi grunnlag for at gebyr ilegges dersom vilkårene i § 16 er oppfylt. Med driftsmåte menes her endringer som kan tenkes å påvirke hvilke opprinnelsesgarantier man er berettiget til å få utstedt. Eksempel på slike endringer kan være skifte av type brensel eller sammensetning av brensel benyttet i varmekraftverk.

Godkjenningen av et anlegg kan fornyes hvert femte år etter første godkjenning. Av hensyn til de økonomiske og administrative konsekvensene bør det legges opp til rutiner for fornyelser som gjør det unødvendig med en fullstendig ny behandling. NVE bestemmer om særlige hensyn likevel tilsier fullstendig ny behandling. En løsning der varigheten av godkjenningen settes lik lengden på konsesjonen har vært vurdert. Siden man står overfor ulike typer konsesjoner med ulik lengde, blir en bestemt varighet som fremgår av forskriften, enklere å forholde seg til. Forslaget fanger også opp konsesjonsfrie anlegg.

Krav til måling

NVE kan sette krav til målinger og måleutstyr for å gjøre det mulig for alle produsenter som ønsker det å kunne delta i ordningen. For produsenter som benytter deler av produksjonen til eget forbruk, vil kun netto utveksling med nettet innrapporteres til Statnett SF i dag. Dette kan både omfatte lokale grendeverk og større produsenter av kombinert kraft og varme der både elektrisk energi og varme benyttes internt og ikke utveksles med nettet, for eksempel i treforedlingsindustri. Dersom disse ønsker å få opprinnelsesgarantier for all sin produksjon, vil dette kreve måleutstyr og innrapporteringsrutiner til registeransvarlig. Produsenter på isolerte nett vil også kunne motta opprinnelsesgarantier dersom de ønsker dette, og oppfyller kravene til måling og rapportering. De aktuelle produsentene må selv sørge for tilstrekkelig måleutstyr.

Til § 9 - Utstedelse av opprinnelsesgarantier

Statnett SF som avregningsansvarlig er allerede utpekt av departementet som ansvarlig for utstedelse av opprinnelsesgarantier. Registeransvarlig er utsteder av opprinnelsesgarantier.

Registeransvarlig vil utstede opprinnelsesgarantiene for anlegg som er godkjent. Grunnlaget vil være målt produksjon som er sendt inn i forbindelse med Statnetts avregning av nettet. Det er hensiktsmessig å bruke eksisterende systemer og rutiner for innhenting av måldata. Dette reduserer administrasjonskostnader. I utgangspunktet skal opprinnelsesgarantiene utstedes fortløpende etter hvert som måldata kommer inn. Registeransvarlig kan bruke en rimelig tidsperiode på kontroll og administrative prosedyrer før opprinnelsesgarantier utstedes.

Det kan utstedes opprinnelsesgarantier til produksjonsanlegg som har produksjon som faller innenfor flere kategorier samtidig. Dette gjelder for eksempel avfallsforbrenningsanlegg, der deler av brenselet er fornybart og andre deler ikke er det. Ved utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike anlegg, skal det aktuelle anlegget få opprinnelsesgarantier i forhold til andelen produsert elektrisk energi fra hver energikilde. NVE fastsetter nærmere beregningsregler i forskrift for utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike kombinerte produksjonsanlegg.

Varighet av en opprinnelsesgaranti:

Varigheten til en opprinnelsesgaranti i det norske registeret er begrenset til 5 år. Opprinnelsesgarantier som ikke er innløst innen 5 år etter utstedelse vil bli slettet fra innehavers konto i registeret. Opprinnelsesgarantier som er eldre enn fem år har liten relevans som dokumentasjonsverktøy for produksjon av elektrisk energi. Dette vil også lette driften av registeret i forbindelse med nødvendige systemrevisjoner.

Til § 10 - Måling

Systemet legger opp til å benytte måledata som Statnett administrerer i dag som avregningsansvarlig etter forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester (MAF).

For å sikre at også de som av ulike årsaker ikke innrapporterer hele eller deler av sin produksjon til avregningsansvarlig også skal kunne få utstedt opprinnelsesgarantier, kan NVE sette krav til måling for å godkjenne anlegg til ordningen, jf. § 8.

Det må legges til grunn at de målinger som meldes inn til avregningsansvarlig er pålitelige, ettersom de benyttes som grunnlag for økonomisk avregning i dag.

Til § 11 - Register for opprinnelsesgarantier

Det legges til grunn at registeransvarlig utarbeider et elektronisk register med de egenskaper som skal til for å skape tillit til registeret og ordningen med opprinnelsesgarantier. Dette innebærer at alle transaksjoner som gjøres med opprinnelsesgarantier fra de blir utstedt til de eksporteres eller innløses og går ut av sirkulasjon skal loggføres i registeret. Registeret skal også legge til rette for omsetning med opprinnelsesgarantier på en objektiv og ikke-diskriminerende måte. Dette innebærer blant annet å gjøre statistikk tilgjengelig for interessenter. Videre settes det krav om at det norske registeret skal kunne kommunisere med tilsvarende registre i andre EØS-land. Norge er etter fornybardirektivet og CHP-direktivet forpliktet til å anerkjenne opprinnelsesgarantier fra alle EØS-land.

Registeransvarlig har ansvaret for å utarbeide statistikk over utstedte, omsatte, eksporterte, importerte og innløste opprinnelsesgarantier. Dette skal genereres automatisk, og slik statistikk skal gjøres tilgjengelig for allmennheten, for eksempel på Statnetts nettside.

Til § 12 - Innløsning av opprinnelsesgarantier

Innløsning av en opprinnelsesgaranti skal forstås som at denne tas ut av sirkulasjon slik at den ikke lenger kan omsettes. Dette kan gjøres av registeransvarlig på forespørsel fra innehaver av opprinnelsesgarantiene, eller direkte av innehaver dersom den tekniske løsningen tillater det.

En opprinnelsesgaranti er brukt når den blir innløst. Hensikten med innløsning av opprinnelsesgarantier er å hindre at en opprinnelsesgaranti brukes flere ganger. En opprinnelsesgaranti skal bare kunne brukes til ett formål og kun en gang. Det skal ikke være adgang til for eksempel først å bruke en opprinnelsesgaranti til forbrukerrettet informasjon i Norge, og deretter eksportere opprinnelsesgarantien. Dette reflekterer at den elektriske energien opprinnelsesgarantien representerer bare kan brukes en gang.

Forskriften regulerer ikke bruk av opprinnelsesgarantier direkte. Det settes imidlertid noen begrensinger for bruken av opprinnelsesgarantier. Opprinnelsesgarantier er et verktøy for dokumentasjon av produksjon av elektrisk energi, og kan ha flere bruksområder. Det er opp til markedet og eventuelt andre bestemmelser fra myndighetene å avgjøre når og hvordan en opprinnelsesgaranti brukes.

Med dokumentasjonsformål forstås informasjonsvirksomhet om produksjon av elektrisk energi om opprinnelsesgarantien, for eksempel ovenfor sluttbrukere av strøm eller allmennheten ellers.

Opprinnelsesgarantier som benyttes til å endre individuell varedeklarasjon i henhold til forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling og avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester § 7–5, skal være utstedt i det kalenderåret varedeklarasjonen omfatter.

Departementet må samtykke dersom andre land skal benytte opprinnelsesgarantier utstedt i Norge for rapportering av offisiell statistikk for produksjon og bruk av elektrisk energi, det vil blant annet si for måloppnåelse i henhold til fornybardirektivet. Dette kravet til samtykke fra departementet gjelder ikke ved eksport av opprinnelsesgarantier til andre formål.

Til § 13 - Finansiering

Registeransvarlig skal finansiere ordningen på lik linje med resten av avregningsansvarliges oppgaver som blant annet er regulert gjennom målings- og avregningsforskriften. Registeransvarlig skal investere i systemer som fører til effektiv drift og utvikling.

NVE skal godkjenne gebyrstrukturen. Departementet legger til grunn at gebyrene utformes slik at de er rimelige og formålstjenelige.

Til § 14 - Tilsyn

NVE fører tilsyn med ordningen for opprinnelsesgarantier.

Til § 15 - Pålegg

NVE kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften.

Til § 16 - Overtredelsesgebyr

Energiloven § 7–7 er endret slik at det kan ilegges overtredelsesgebyr til den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bl.a. bestemmelsene i energiloven kapittel 3–6 og forskrifter samt pålegg gitt i medhold av nevnte bestemmelser.

For at overtredelse av bestemmelser i forskriften om opprinnelsesgarantier eller pålegg gitt i medhold av denne skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, må dette være «særskilt bestemt» jf. energiloven § 7–7 første ledd nr. 2.

I samsvar med dette foreslås det her at det skal kunne ilegges overtredelsesgebyr ved overtredelse av følgende bestemmelser i forskriften om opprinnelsesgarantier: § 8 annet ledd, § 8 fjerde ledd annet punktum, § 10, § 14 annet ledd og pålegg gitt i medhold av § 15.

Muligheten til å ilegge overtredelsesgebyr vil bidra til at bestemmelsene i forskriften etterlevs, og at formålet med bestemmelsene oppnås. Tvangsmulkt eller straff vil være lite egnet som reaksjon ved brudd på bestemmelsene.

For at et ilagt gebyr skal få tilstrekkelig preventiv virkning, må bl.a. økonomisk evne tillegges vekt ved utmålingen av overtredelsesgebyret. Samtidig skal ikke reaksjonen være urimelig eller uforholdsmessig. Hva som er en formålstjenlig reaksjon, må derfor vurderes konkret ut fra overtredelsens grovhet, overtredelsens omfang og virkninger, eventuell gjentakelse samt fordel eller fortjeneste, økonomisk evne og utvist skyld.

En beslutning om overtredelsesgebyr vil være et enkeltvedtak som i henhold til forvaltningsloven kan påklages til overordnet forvaltningsmyndighet. Det vil på vanlig måte også være anledning til sivilrettslig prøving av saken for domstolene. Det vises i denne forbindelse til Sanksjonslovutvalgets gjennomgang og drøftelse av dette i NOU 2003:15 side 195 flg.

Til § 17 - Dispensasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriften. NVE bestemmer hva som utgjør særlige tilfeller.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innføring av forskriften vil få økonomiske og administrative konsekvenser for alle involverte.

NVE

NVE vil få oppgaver knyttet til godkjenning av anlegg og tilsyn med ordningen.

Godkjenning vil i utgangspunktet kunne gjøres ut fra informasjon NVE allerede besitter eller innhenter. Sammen med behandling av endringsmeldinger, vil dette føre til økt administrativt merarbeid for NVE.

Statnett

Statnett utsteder i dag opprinnelsesgarantier. Opprettelse av register for opprinnelsesgarantier vil føre til kostnader i forbindelse med teknisk utvikling av systemet. Videre vil drift av registeret føre med seg administrative oppgaver. Kostnader for Statnett skal dekkes gjennom gebyrer fra aktørene.

Aktører

Produsenter som ønsker å delta i ordningen vil få administrativt merarbeid i forbindelse med utarbeidelse av søknad for godkjenning av anlegg. Det legges til grunn at de økonomiske kostnadene for dette arbeidet blir lavere ved at NVE står for godkjenningen istedenfor et konsultantselskap som i dagens Renewable Energy Certificate System (RECS)/Guarantees of Origin (GoO) og Electricity from Renewable Energy (RES-E-ordning), der en slik godkjenning, i følge Statnett, koster 5 –10 000 kroner. Ved transaksjoner med opprinnelsesgarantier vil det eventuelt påløpe gebyr for innehaveren.

For at produsenter skal finne det attraktivt å delta i en slik ordning, må det ligge et inntektspotensial i omsetning av opprinnelsesgarantier. Inntektspotensialet vil avhenge av etterspørselen av opprinnelsesgarantier og hvor mange garantier som tilbys i markedet.

14. des. Nr. 1653 2007

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven).
EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF endret ved direktiv 98/48/EF). Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2–6 skal lyde:

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke stoff eller stoffblanding som inneholder kvikksølv eller kvikksølvforbindelser.

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette faste bearbejdede produkter som inneholder kvikksølv eller kvikksølvforbindelser.

Forbudene i første og annet ledd omfatter ikke kvikksølv som forekommer naturlig i kull, malm og malmkonsentrat.

Forbudene i første og annet ledd omfatter heller ikke emballasje, batterier, komponenter i kjøretøy og elektriske og elektroniske produkter og utstyr som omfattes av denne forskrifts § 3–11, § 3–13 til § 3–15 og § 3–17 til § 3–19.

Forbudene i første og annet ledd omfatter heller ikke stoff/stoffblanding og faste bearbejdede produkter hvor innholdet av kvikksølv eller kvikksølvforbindelser er lavere enn 0,001 vektprosent.

Forbudet i første ledd gjelder ikke tiomersal som konserveringsmiddel i vaksiner.

Fram til 31. desember 2010 omfatter ikke forbudet i første ledd;

- a) amalgam til bruk i tannbehandling for pasienter som må behandles i narkose eller som er allergiske mot ingredienser i andre tannfyllingsmaterialer,
- b) kontaktmateriale i sveisemaskiner.

Forbudet i annet ledd omfatter også kvikksølvtermometre til analyse- og forskningsformål.

Fram til 31. desember 2010 omfatter ikke forbudet i annet ledd polarografer.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

Kommentarer til forskriften

Ved alle vurderinger av bruk av tannfyllingsmaterialer etter § 2–6, sjuende ledd, bokstav a, bør Sosial- og helsedirektoratets retningslinjer for bruk av tannrestaureringsmaterialer ligge til grunn.

17. des. Nr. 1654 2007

Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 13–8 og § 3–1. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

§ 1. Generelt

(1) Gebyr etter denne forskrift oppkreves av og innbetales til Luftfartstilsynet dersom ikke annet er bestemt i forskriften.

(2) For betaling av forretninger som ytes av Det europeiske flysikkerhetsbyrået (The European Aviation Safety Agency – EASA) gjelder ikke denne forskrift, men § 1 femte ledd i forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå m.v. (EASA-forskriften).

(3) Alle beløpsangivelsene i denne forskrift er i norske kroner (NOK) hvor ikke annet er fastsatt.

(4) Gebyr etter denne forskrift betales etter de satser og de regler som gjelder på tidspunktet gebyret kan kreves innbetalt etter forskriften.

(5) Gebyr skal betales av den som anmoder om tjenesten eller av vedkommendes fullmaktsgiver. Den som anmoder om en tjeneste på vegne av andre, inntår selv for at han har den nødvendige fullmakt.

(6) Alle vektgrenser i denne forskrift er MTOW (Maximum Take-off Weight/maksimal tillatt startvekt) i kilo.

(7) Dersom en gitt godkjennelse/tillatelse blir tilbakekalt av Luftfartstilsynet, må det ved en eventuell ny godkjennelse/tillatelse betales fullt gebyr som for første gangs utstedelse. Det samme gjelder når gitt godkjennelse/tillatelse utløper eller faller bort uten å bli fornyet. jf. likevel § 3 tredje ledd for luftdyktighetsbevis.

(8) Fast gebyr, gebyr etter regning og grunngebyr

a) Fast gebyr er fastsatt totalpris for visse forretninger etter denne forskrift. Fast gebyr betales når ikke annet fremgår. Fast gebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.

b) Gebyr etter regning:

Gebyr etter regning betales for de forretninger forskriften bestemmer.

Gebyr etter regning fastsettes på grunnlag av faktisk timeforbruk og direkte utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv. som har vært nødvendig for utførelse av forretningen. Ved avregningen av endelig fastsatt gebyr fratrekkes tidligere innbetalt grunngebyr og eventuell annen forskuddsinnbetaling. Endelig avregning skjer etter at forretningen er avsluttet.

c) Grunngebyr er et minimumsgebyr for de forretninger etter denne forskrift som kan gebyrlegges etter regning.

d) Grunngebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden. I de tilfeller fastsatt gebyr etter regning ikke overstiger grunngebyret, betales grunngebyret.

e) For forretninger som utføres utenfor Norge, vises til § 1 tiende ledd.

f) Ved fastsettelse av gebyr etter regning benyttes for arbeidstid en timesats på kr 790 og for reisetid en timesats på kr 330. I tillegg kommer utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv.

g) Luftfartstilsynet kan bestemme at et forskudd skal innbetales før arbeidet igangsettes eller videreføres. Forskudd kan fastsettes opp til det gebyr som antas å påløpe for forretningen, utover eventuelt tidligere innbetalt forskudd/grunnbeløp.

h) Dersom arbeidet med forretningen strekker seg ut over én måned, kan Luftfartstilsynet ved utgangen av hver måned kreve a konto innbetalinger for medgåtte timer og faktiske kostnader som ikke er dekket av innbetalt grunngebyr og eventuelt forskudd.

i) Luftfartstilsynet kan i det enkelte tilfellet bestemme at det ikke skal innkreves gebyr ut over grunngebyr og eventuelt innbetalt forskudd.

(9) Årsgebyr:

- a) Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn.
- b) Årsgebyret skal i sin helhet betales til Luftfartstilsynet innen betalingsfristen hvert kalenderår etter de betingelser som er fastsatt i denne forskrift, jf. § 1 ellefte ledd. Årsgebyret dekker en periode på 12 måneder fra kalenderårets begynnelse med mindre annet er bestemt i forskriften.
- c) Årsgebyret betales etter de rettigheter som er registrert i Luftfartstilsynet på det tidspunkt faktura for årsgebyr skrives ut. Mottar Luftfartstilsynet melding om reduksjon i grunnlaget for årsgebyret etter at faktura er skrevet ut, kan det søkes om refusjon av for meget betalt gebyr. Det skal uansett betales årsgebyr ut det kvartal rettigheten endres i. Eventuell økning i gebyrgrunnlaget etter fakturering av årsgebyr blir tilleggsfakturert.
- d) Årsgebyret skal første gang betales ved utstedelse av godkjenning/tillatelse.

Ved første gangs betaling av årsgebyr skal følgende tabell gjelde:

<i>Tidspunkt for utstedt tillatelse</i>	<i>Første årsgebyr som skal betales</i>
1. kvartal	4/4 av årsgebyret
2. kvartal	3/4 av årsgebyret
3. kvartal	2/4 av årsgebyret
4. kvartal	1/4 av årsgebyret

- e) Plikten til å betale årsgebyr faller bort når gitt godkjenning/tillatelse ikke fornyes eller på annen måte utgår. Plikten til å betale årsgebyr faller ikke bort selv om den gitte godkjenning/tillatelse er midlertidig tilbakekalt.
 - f) For syntetisk flygetrener og simulator gjelder egne bestemmelser for årsgebyr, jf. § 12.
- (10) Gebyr for forretninger som utføres utenfor Norge:

For forretninger som utføres utenfor Norge skal det betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Det skal likevel ikke betales mindre enn det faste gebyret, grunngebyret eller årsgebyret, med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.

(11) Betalingsbetingelser:

Gebyrer som faktureres fra Luftfartstilsynet, forfaller til betaling senest 22 dager etter fakturadato. Ved for sen betaling svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

(12) Virkning av manglende betaling:

Dersom skyldig gebyr, eller del av gebyr, ikke er innbetalt til Luftfartstilsynet senest 2 måneder etter første purring, kan Luftfartstilsynet inndra de rettigheter som gebyret vedrører. En rettighet vil ikke bli fornyet dersom årsgebyret ikke er innbetalt.

(13) Tilbakebetaling/ettergivelse av gebyr og forskudd på gebyr:

- a) Innbetalt gebyr for påbegynt forretning og innbetalt årsgebyr for en påbegynt periode kan ikke kreves tilbakebetalt.
- b) Luftfartstilsynet kan likevel etter søknad bestemme at innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales dersom søker godtgjør at det foreligger særlige forhold. Det samme gjelder for ettergivelse av påløpt, ikke innbetalt gebyr jf. § 3 ellefte ledd, bokstav c samt § 10 trettende og fjortende ledd.
- c) Dersom søknaden om godkjenning/tillatelse trekkes tilbake, kan Luftfartstilsynet etter søknad og etter en vurdering av de kostnader Luftfartstilsynet har pådratt seg, bestemme om innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales.
- d) Dersom en påbegynt forretning avbrytes kan ubenyttet innbetalt forskudd kreves tilbakebetalt av søker, jf. § 1 niende ledd, bokstav c og d.

(14) Dispensasjon:

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 2. Gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister

(1) Gebyrene skal dekke kostnadene for arbeid ved gjennomgåelse av dokumentasjon som leder frem til registrering av rettigheter i luftfartøy og utstedelse av attester/bevis.

(2) Gebyr beregnes ut i fra vektkategori av fartøy eller beløp på pantedokument.

(3) Gebyr betales pr. registreringsforretning. Tilsvarende betales ett gebyr for hver registerenhet en attest/bevis omfatter.

(4) Gebyr innbetales forskuddsvis. Et dokument anses ikke som innkommet før gebyr er betalt, jf. luftfartsloven § 3–19 første ledd og § 3–17 tredje ledd siste punktum.

(5) Det skal betales gebyr for følgende aktiviteter:

Gebyr for registrering av luftfartøy, overdragelse av luftfartøy, registrering og påtegning på leieavtaler

<i>Fartøytype og vekt</i>	<i>gebyr</i>
Seilfly, motorseilfly og ballonger	1 680
<i>Motordrevet luftfartøy</i>	
t.o.m. 2 000 kg	2 230
2 001–5 700 kg	3 330
5 701–10 000 kg	6 670

<i>Gebyr for registrering av luftfartøy, overdragelse av luftfartøy, registrering og påtegning på leieavtaler</i>	
<i>Fartøytype og vekt</i>	<i>gebyr</i>
10 001–30 000 kg	10 100
over 30 000	13 440

<i>Gebyr for registrering av pantedokument, påtegning på pantedokument og registrering</i>	
<i>Pantedokumentets pålydende</i>	<i>gebyr</i>
t.o.m. kr 500 000	1 680
kr 500 001–kr 10 000 000	3 330
kr 10 000 001–kr 100 000 000	6 670
over kr 100 000 001	13 440

<i>Andre aktiviteter</i>	
	<i>gebyr</i>
Utskrift	400
Duplikat	400
Innsendt dokumentasjon til forhåndsuttalelse, pr. dokument	810

(6) Gebyr for kunngjøring i henhold til luftfartsloven § 3–4 annet ledd og § 3–35 annet ledd er kr 3 890,- + annonseringskostnader.

(7) Gebyr betales ikke for tinglysing, registrering eller anmerkning av:

- hjemmelsovergang på grunnlag av uskiftebevilling,
- melding som tingretten, gjeldsnemnda eller bostyrer foretar i medhold av konkursloven eller panteloven,
- utleggsforretning, arrestforretning og midlertidig forføyning,
- erklæring fra retten om at det er besluttet gjennomføring av tvangsdekning i et realregistrert formuesgode.

§ 3. *Gebyr for luftdyktighetsbevis mv.*

(1) Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende typesertifikat. Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis etter syvende og niende ledd skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende typesertifikat, vedlikehold, samt eventuelle modifikasjoner og reparasjoner, i tillegg til utgifter ved besiktigelse og eventuell prøveflyging.

(2) Årsgebyret dekker kostnader ved det løpende luftdyktighetstilsyn.

(3) Gjenutstedelse og tilbakekalling mv. av luftdyktighetsbevis:

- For alle fartøyer som har stått uten gyldig luftdyktighetsbevis i 90 dager eller mer, må det ved eventuell gjenutstedelse av luftdyktighetsbevis betales gebyr som ved utstedelse for nytt luftfartøy. Etter 2 år uten gyldig luftdyktighetsbevis skal det ved eventuell gjenutstedelse betales gebyr etter satser som gjelder for brukt luftfartøy.
- Dersom et luftdyktighetsbevis er midlertidig tilbakekalt, skal det ikke betales utstedelsesgebyr ved en eventuell ikraftsettelse såfremt årsgebyr for løpende tilsyn er betalt. Luftdyktighetsbevis kan ikke være midlertidig tilbakekalt i mer enn maksimalt to år før beviset bortfaller.
- Dersom et luftdyktighetsbevis har vært midlertidig tilbakekalt i 90 dager eller mer innenfor opprinnelig gyldighetstid, skal det betales gebyr etter regning for særskilt besiktelse i forbindelse med eventuell ny ikraftsettelse dersom slik besiktelse blir foretatt, jf. § 3 ellefte ledd bokstav a.
- Dersom et luftdyktighetsbevis er blitt tilbakekalt med endelig virkning, jf. § 1 sjuende ledd, skal nytt utstedelsesgebyr betales ved eventuell gjenutstedelse, også innenfor opprinnelig gyldighetstid. Innenfor en periode på 2 år fra tilbakekallelsen skal det ved gjenutstedelsen betales gebyr som for nytt fartøy, jf. § 3 tredje ledd bokstav a.

(4) Utstedelse av luftdyktighetsbevis:

- For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en periode ut over 6 måneder betales gebyr som for ordinær utstedelse.
- For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en begrenset periode på 6 måneder eller mindre betales 1/2 grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. I tillegg betales 1/4 årsgebyr for innværende kvartal. For hvert påbegynte kvartal deretter betales ytterligere 1/4 årsgebyr.
- For utstedelse av luftdyktighetsbevis med samme utløpsdato som gjeldende luftdyktighetsbevis betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.
- For utstedelse av spesielt luftdyktighetsbevis med henblikk på eksport, dvs. «Not valid for Flight», betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.
- For utstedelse av Permit to fly for enkeltflyginger betales gebyr kr 2 370.

(5) Søknad om refusjon av årsgebyr etter at luftdyktighetsbevis er utstedt:

Årsgebyr for luftdyktighet kan ikke reduseres til mindre enn 1/4 årsgebyr. Det skal betales årsgebyr for hvert påbegynte kvartal hvor luftdyktighetsbeviset er i kraft.

(6) Et luftfartøy anses som veteranluftfartøy når følgende vilkår er oppfylt:

- det er minst 50 år siden luftfartøytypen fikk typesertifikat; og,
- luftfartøyet er av en type som har spesiell flyhistorisk verdi; og,
- bruken av luftfartøyet har hovedsakelig tilknytning til luftfartøyets historiske verdi og omfatter et mindre antall flytimer per år; og,
- luftfartøyet ikke nyttes til ervervsmessig bruk.

På bakgrunn av søknad fra eier/bruker avgjør Luftfartstilsynet i hvert enkelt tilfelle om et luftfartøy anses som veteranluftfartøy.

(7) Gebyrsatser for luftdyktighetsbevis/Permit to Fly for ikke-ervervsmessige luftfartøy som nevnt i forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II (Annex II-fartøy):

Kategori av luftfartøy	Utstedelse for brukt luftfartøy	Utstedelse for nytt luftfartøy	Årsgebyr for luftdyktighetstilsyn
Seilfly, motorseilfly, ballong	3 730	2 870	1 370
Motordrevet luftfartøy:			
a) Til og med 2 000 kg, minstegebyr	4 800	3 140	3 460
i tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1 000 kg	480	310	350
b) 2 001–6 000 kg, minstegebyr	9 690 ⁱ	6 190 ⁱ	6 830
i tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2 000 kg	1 300	740	820
c) 6 001–50 000 kg, minstegebyr	61 170 ⁱ	35 890 ⁱ	39 610
i tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 6 000 kg	1 590	1 270	1 400
d) 50 001 kg og over, minstegebyr	131 020 ⁱ	90 470 ⁱ	99 840
i tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 50 000 kg	1 890	1 390	1 530
Selvbygde luftfartøy	4 800	3 140	3 140
Veteranluftfartøy	4 800	–	3 140
Permit to fly (gjelder ikke enkeltflyginger)	3 140	3 140	3 140

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(8) Gebyrsatser for luftdyktighetsbevis for øvrige luftfartøy:

	Innenfor EU/EØS	Utenfor EU/EØS
Utstedelse av luftdyktighetsbevis for nytt fartøy	1 000	1 500
Utstedelse av luftdyktighetsbevis for brukt fartøy	2 000	3 000

(9) For utstedelse av luftdyktighetsbevis for andre ikke-ervervsmessige luftfartøy enn nevnt i åttende ledd, og som ikke behandles etter regelverket i forskrift 24. mai 2005 nr. 462 (vedlikeholdsforskriften), betales gebyr som for luftdyktighetsbevis etter syvende ledd.

(10) Den som er registrert som ansvarlig eier/bruker av et luftfartøy når faktura på årsgebyr skrives ut er også ansvarlig for betaling av gebyret ved forfall, med mindre annet er avtalt med Luftfartstilsynet.

(11) Utførelse av besiktelser og kontroll-/prøveflyginger som kan medføre tilleggsgebyr:

a) Når Luftfartstilsynet av hensyn til luftdyktigheten finner det påkrevd med særskilt besiktelse av luftfartøy ut over ordinært luftdyktighetstilsyn, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

Det samme gjelder ved forgjeves fremmøte i forbindelse med ordinært tilsyn når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.

b) Nedenfor nevnte tilfeller inngår i grunnlaget for gebyrberegningen ved første gangs utstedelse:

1. dersom flere enn én prøveflyging/kontrollflyging er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
2. dersom ekstra besiktelse av luftfartøy eller tilhørende materiell er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
3. ved forgjeves fremmøte når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.

c) Luftfartstilsynet kan bestemme at gebyr beregnet etter § 3 ellefte ledd bokstav a og b, helt eller delvis kan frafalles dersom forholdet skyldes særlige omstendigheter som søker ikke kan lastes for og som gjør det rimelig at gebyret frafalles.

§ 4. Gebyr for utstedelse av Airworthiness Review Certificate (ARC)

(1) Gebyr for utstedelse av ARC dekker kostnader ved bl.a. gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende vedlikehold, samt eventuelle modifikasjoner og reparasjoner. Gebyret skal også dekke utgiftene ved besiktigelse og eventuelle andre utgifter i forbindelse med Airworthiness Review.

(2) Gebyrsatser for søknad om utstedelse/validering av ARC for luftfartøy:

	<i>Innenfor EU/EØS</i>	<i>Utenfor EU/EØS</i>
Validering av ARC for brukt fartøy		
a) Seilfly, motorseilfly, ballong	1 000	
Motordrevet luftfartøy:		
b) Til og med 2 000 kg	1 000	
c) 2 001–6 000 kg	1 500	
d) 6 001–50 000 kg	2 000	
e) 50 001 kg og over	2 500	
Utstedelse av ARC for nytt fartøy		
a) Seilfly, motorseilfly, ballong	2 800	5 000
Motordrevet luftfartøy:		
b) Til og med 2 000 kg	4 700	9 100
c) 2 001–6 000 kg	22 790	31 050
d) 6 001–50 000 kg	52 700	71 200
e) 50 001 kg og over	107 000	131 100
Utstedelse av ARC for brukt fartøy		
a) Seilfly, motorseilfly, ballong	4 500	13 500
Motordrevet luftfartøy:		
b) Til og med 2 000 kg	6 900	18 500
c) 2 001–6 000 kg	31 790	58 580
d) 6 001–50 000 kg	69 700	118 700
e) 50 001 kg og over	141 700	208 400
Utstedelse av ARC basert på anbefaling (recommendation)		
a) Seilfly, motorseilfly, ballong	1 270 ⁱ	
Motordrevet luftfartøy:		
b) Til og med 2 000 kg, minstegebyr	2 270 ⁱ	
c) 2 001–6 000 kg, minstegebyr	7 270 ⁱ	
d) 6 001–50 000 kg, minstegebyr	17 270 ⁱ	
e) 50 001 kg og over, minstegebyr	29 270 ⁱ	

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(3) Det må likevel betales gebyr etter regning dersom luftfartsmyndighetens arbeid blir særlig omfattende på grunn av luftfartøyets tilstand, eller fordi eier/operatør ikke stiller nødvendig dokumentasjon til rådighet eller andre særlige omstendigheter foreligger.

(4) Luftfartøy som er registrert i Norges luftfartøyregister og som per 28. september 2007 hadde gyldig norsk luftdyktighetsbevis, må ikke betale gebyr ved første gangs utstedelse av ARC. Dette gjelder likevel bare dersom luftdyktighetsbeviset fortsatt er gyldig på søknadstidspunktet.

(5) Årsgebyret dekker kostnader knyttet til det løpende luftdyktighets for luftfartøy med ARC. Årsgebyr for luftfartøy med ARC:

	<i>Årsgebyr</i>
Seilfly, motorseilfly, ballong	1 370
Motordrevet luftfartøy:	
a) Til og med 2 000 kg, minstegebyr	3 460
i tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1 000 kg	350
b) 2 001–6 000 kg, minstegebyr	6 830
i tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2 000 kg	820
c) 6 001–50 000 kg, minstegebyr	39 610
i tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 6 000 kg	1 400
d) 50 001 kg og over, minstegebyr	99 840
i tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 50 000 kg	1 530

(6) Den som er registrert som ansvarlig eier/bruker av et luftfartøy når faktura på årsgebyr skrives ut er også ansvarlig for betaling av gebyret ved forfall, med mindre annet er avtalt med Luftfartstilsynet.

(7) Årsgebyr kan ikke reduseres til mindre enn 1/4 årsgebyr. Det skal betales årsgebyr for hvert påbegynte kvartal for luftfartøy med ARC.

§ 5. Gebyr for typeakseptering, typesertifisering og modifikasjons- og reparasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymaterieell

(1) For de forretninger som er nevnt nedenfor betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Denne bestemmelsen gjelder kun for luftfartøy (annex II-luftfartøy) og annet flymaterieell som ikke har eller vil få EASA-typesertifikat eller annen EASA-godkjenning, og som dermed ikke omfattes av EASA-forskriften, jf. § 1 annet ledd.

a) Modifikasjoner

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger mot relevant byggekode, samt besiktelse av endringer på luftfartøy/flymateriell og ev. testflyging. Et grunngebyr på kr 790 betales sammen med søknaden.

b) Skader/reparasjoner

Besiktelse av skader av betydning for luftdyktigheten og godkjenning av reparasjonsunderlag, samt eventuelt besiktelse ved godkjenning av reparasjoner. Et grunngebyr på kr 790 betales sammen med søknaden.

c) Typesertifisering/typeakseptering

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger for nye konstruksjoner, besiktelse og kontroll av luftfartøy/flymateriell og ev. testflyging, samt annet arbeid i forbindelse med typesertifisering/typeakseptering. Et grunngebyr på kr 790 betales sammen med søknaden.

§ 6. Gebyr for spesielle tjenester

(1) For tillatelse til selvbygging av luftfartøy betales et gebyr på kr 1 630 før behandling av søknad om byggetillatelse. For eventuell fornyelse/gjenutstedelse av tillatelse betales et gebyr på kr 790. For særskilt flygetillatelse i forbindelse med prøveflyging av selvbygde luftfartøy, jf. gebyrtabell under § 3 åttende ledd.

(2) For prøve i forbindelse med godkjenning av teknisk sjef, verkstedsjef, kvalitetssjef, innleid kvalitetsrevisor, ingeniørsjef, skolesjef og flygesjef betales et gebyr på kr 2 800 for hver prøve. For eventuell psykologitest betales i tillegg kr 790.

(3) For godkjenning av ansvarshavende security betales et gebyr på kr 2 800.

(4) For godkjenning av daglig leder, treningsleder, kvalitetsleder og eksamensleder i Part-147-organisasjoner betales et gebyr på kr 2 800.

(5) For godkjenning av Airworthiness Review Staff betales et gebyr på kr 12 800 eller etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) For duplikat av luft- og miljødyktighetsbevis og reisedagbok betales et gebyr på kr 670 for hver sak.

(7) For duplikat av flygehåndbok eller autorisasjonsside betales et gebyr på kr 670 for hver sak.

(8) For søknad om godkjenning av avtale om leie av luftfartøy betales et gebyr på kr 5 990 pr. fartøy. For godkjenning av forlengelse av leieavtale for luftfartøy betales et gebyr på kr 3 990 pr. fartøy. For søknad om godkjenning av avtale om wet-lease av luftfartøy, betales et gebyr på kr 3 990 pr. fartøy. For søknad om godkjenning av White List betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(9) For Luftfartstilsynets arbeid med eller deltagelse i prosjekter knyttet til organisasjoner, produkter, systemer, prosedyrer, installasjoner mv. som ikke kommer inn under andre punkter i denne forskrift, betales gebyr etter regning.

(10) Dersom Luftfartstilsynet må kjøpe inn tjenester fra andre, vil disse bli fakturert videre med 5 prosent påslag.

(11) Ved utsendelse av rettighetsdokumenter og annet materiell i oppkrav kan Luftfartstilsynet, i tillegg til ordinært gebyr, kreve porto og oppkravsgebyr dekket.

§ 7. Gebyr for godkjenning av organisasjon som administrerer luftfartøy og vedlikehold av disse (CAMO) og flyverksteder som utfører vedlikehold, modifisering og reparasjon av flymateriell (Part-145/Part M subpart F)

(1) Gebyr for godkjenning av CAMO og flyverksteder skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted, samt fornyelse av godkjenningen.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted:

<i>Kategori av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1–10 personer	15 100	9 300
11–25 personer	25 100	17 000
26–50 personer	35 800 ⁱ	25 200
51–100 personer	47 700 ⁱ	34 700
101–200 personer	65 000 ⁱ	47 700
201–400 personer	86 700 ⁱ	66 500
401–600 personer	121 100 ⁱ	93 600
Over 600 personer	166 700 ⁱ	129 400

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(5) For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. For virksomhetstilsyn av organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig sekundærbase etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 8. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører produksjon av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører produksjon samt fornyelse av godkjenning.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon:

<i>Kategori av produksjonsbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
1–10 personer	15 100	9 300
11–25 personer	25 100	17 000
26–50 personer	35 800 ⁱ	25 200
51–100 personer	47 700 ⁱ	34 700
101–200 personer	65 000 ⁱ	47 700
201–400 personer	86 700 ⁱ	66 500
401–600 personer	121 100 ⁱ	93 600
Over 600 personer	166 700 ⁱ	129 400

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 9. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører design av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører design av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis. Denne paragrafen gjelder kun for organisasjoner som designer luftfartøy (annex II-luftfartøy) eller annet flymateriell som ikke har EASA-typesertifikat eller en annen EASA-godkjenning og som dermed ikke omfattes av EASA-forskriften, jf. § 1 annet ledd.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører design av flymateriell, samt fornyelse av godkjenningen.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører design av flymateriell:

<i>Kategori av designbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1–5 personer	9 900	6 800
6–10 personer	13 400	9 500
11–19 personer	19 000 ⁱ	13 300
20–29 personer	26 500 ⁱ	18 400
30–39 personer	34 400 ⁱ	24 100
40–49 personer	42 900 ⁱ	30 100
Over 50 personer	51 500 ⁱ	36 100

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 10. Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis

(1) Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis skal dekke Luftfartstilsynets kostnader til prøver og utstedelser.

(2) Gebyr for teoriprøve skal være Luftfartstilsynet i hende senest 3 uker før prøven skal avholdes (innen påmeldingsfristen).

(3) Fast gebyr eller grunngebyr for ferdighetsprøve (skill test) skal betales sammen med søknad om oppmelding til prøven.

(4) For personell ansatt i SAS betales samtlige gebyrer i forbindelse med prøver til sertifikat og bevis til luftfartsmyndigheten i det land som utsteder sertifikatet.

(5) Gebyrsatser for avleggelse av prøver og dokumentutstedelse for flygende personell:

<i>Teoriprøver</i>	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
Teoriprøve (full prøve)	1 960	5 470	7 820	3 910
Teoriprøve, enkeltfag/pr. fag	780	780	780	780
Morseprøve, ut over ett forsøk				780

<i>Ferdighetsprøve/Skill Test</i>	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
Ferdighetsprøve (Skill Test)	2 520	6 030	8 380	4 470
Sertifikatutstedelse i (inkl. dokumentutstedelse)				
Ferdighetsprøve (Skill Test) avlagt for utenlandsk kontrollant.	1 020	3 630	5 700	2 280

<i>Ferdighetsprøve/Skill Test</i>	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
Sertifikatutstedelse i (inkl. dokumentutstedelse) Ferdighetsprøve (Skill Test)	2 520	2 520	2 520	
Klasserettighet énmotors stempel fly [SEP(land/sea)] i (inkl. dokumentutstedelse) Ferdighetsprøve (Skill Test)	4 470	4 470	4 470	
Klasse/typerettighet énpilot operert fly/helikopter, unntatt SEP (land/sea) i (inkl. dokumentutstedelse) Ferdighetsprøve (Skill Test)		5 790	5 790	
Typerettighet flerpilots operert fly/helikopter (typeutvidelse) i (inkl. dokumentutstedelse) Utvidet ferdighetsprøve (Skill Test) for å oppnå ATPL teorikreditt i (inkl. dokumentutstedelse)		6 030		

i Ved «partial pass» betales 90 % av relevant gebyr ved neste gjennomføring.

<i>Ferdighetskontroll/proficiency check</i>	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
<i>Ferdighetskontroll (PC)</i> Klasse/typerettighet énpilot operert fly/helikopter – unntatt SEP (land/sea) ^{i,ii} <i>Ferdighetskontroll (PC)</i>	1 170	3 910	5 470	2 340
Typerettighet flerpilots operert fly/helikopter ⁱⁱⁱ <i>Ferdighetskontroll (PC)</i>	1 170	1 170	1 170	
Klasse/rettighet énmotors stempel fly (SEPland/sea) ⁱⁱⁱ Rettighetsforlengelse SEP (land/sea) v/12- timersregelen utført av kontrollant	560	560	560	
Rettighetsforlengelse SEP(land/sea) v/12- timersregelen utført/kontrollert av Luftfartstilsynet	1 120	1 120	1 120	
Utover én Ferdighetskontroll (PC) per kalenderår, gebyr per PC. Når første PC i kalenderåret er avlagt på SEP (land/sea), skal gebyr for neste PC betales fullt ut.	540	540	540	540

i Ved «partial pass» betales 90 % av relevant gebyr ved neste gjennomføring.

ii Når Ferdighetskontroll (PC) er avlagt for utenlandsk kontrollant, kommer gebyr for dokumentutstedelse (kr 560) i tillegg til gebyr for rettighetsforlengelsen.

<i>Instruktørrettighet</i>				
<i>Skill Test, Instruktørrettighet: FI, CRI, IRI, snittflyvning.</i> (inkl. dokumentutstedelse)				4 470
<i>Proficiency Check, Instruktørrettighet: FI, CRI, IRI, snittflyvning</i>				2 340
<i>Instruktørrettighet TRI, SFI, MCCI</i>				6 030
<i>Nyutstedelse/forlengelse/gjenutstedelse, (inkl. dokumentutstedelse)</i>				

<i>Annen saksbehandling</i>	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
Mørkeflyging	560			
Bytte fra BSL C til JAR FCL-sertifikat (inkl. dokumentutstedelse)	1 130	1 130	1 130	
Validering/konvertering – <i>Ferdighetsprøve (Skill Test)</i> (inkl. dokumentutstedelse)		6 030	6 030	
Overføring av sertifikat fra annet JAA-land (inkl. dokumentutstedelse)	2 790	2 790	2 790	
Language Proficiency Check	i	i	i	
Duplikat, gjenutstedelse	560	560	560	
Øvrig saksarbeid som fører til utskrift av nytt sertifikat/bevis/rettighet	560	560	560	

i Gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

<i>Øvrige sertifikater/bevis</i>	
<i>Kabinsertifikat</i>	560
Nyutstedelse/forlengelse/gjenutstedelse/duplikat	
<i>Flytelefonistsertifikat RT</i>	780
Teoriprøve	
<i>Flytelefonistsertifikat RT</i>	780
Ferdighetsprøve (Skill Test)	
<i>Flytelefonistsertifikat RT</i>	560
Nyutstedelse/forlengelse/gjenutstedelse/duplikat	
<i>Flymaskinistsertifikat FE</i>	1 560
Teoriprøve	
<i>Flymaskinistsertifikat FE</i>	2 340
Ferdighetsprøve (Skill Test)	
<i>Flymaskinsertifikat FE,</i>	560
Nyutstedelse/forlengelse/gjenutstedelse/duplikat	

(6) Gebyrsatser for avleggelse av tekniske prøver og dokumentutstedelse for flyteknisk personell:

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Dokumentutstedelse</i>
Part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, grunnutdanning, enkeltfag	550 ⁱⁱ	
Part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy. Utstede, utvide, endre.	4 690 ⁱ	560
Part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, Fornyelse		560
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet/duplikat		560

i Grunngbyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Pr. fag.

(7) Når kombinert prøve avlegges, betales bare ett gebyr for prøven. Det høyeste gebyr betales.

(8) Det betales gebyr for kun én dokumentutstedelse:

- når flere utvidelser samtidig knytter seg til samme sertifikat/bevis;
- når fornyelse, forlengelse og utvidelse (klasse/typebevis) gjennomføres samtidig og knytter seg til samme sertifikat/bevis;
- ved samtidig fornyelse/forlengelse av flere sertifikat og/eller bevis;

(9) Gebyr for ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve til flyteknikersertifikat omfatter ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener eller til nødvendig verktøy og materialer. Søker sørger selv for avtale om og betaling for dette.

(10) Ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve avholdes på norsk oppflygingsplass, som kunngjort i AIC N, og til avtalt tid. Når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike denne hovedregel. I slike tilfeller betaler søker et gebyr etter regning ut over grunngbyret etter § 10 femte ledd, for å dekke tilleggskostnader fraviket medfører.

I de tilfeller ferdighetsprøve (skill test) eller praktisk prøve avholdes utenfor Norge, gjelder bestemmelsen i § 1 tiende ledd.

(11) Ved forgjeves fremmøte når ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for, betales gebyr etter § 10 femte eller sjette ledd, eventuelt etter tiende ledd.

(12) Teoriprøve avholdes på faste eksamenssteder og til fastsatte tider, som kunngjort i AIC N. Etter skriftlig søknad, og når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike fastsatt eksamenstid. I slike tilfeller beregnes et tillegg på kr 790 pr. enkeltfag ut over fast gebyr etter § 10 femte eller sjette ledd.

- Luftfartstilsynet har under utprøving et elektronisk eksamenssystem. Eksamen utenom fastsatt dato, avlagt elektronisk, belastes ikke med tilleggsgebyr i systemets testperiode.

(13) Gebyr som er betalt for prøve som ikke gjennomføres, kan ikke kreves tilbakebetalt med mindre avlysningen skyldes Luftfartstilsynet.

(14) Ved oppmelding til ny prøve/eksamen etter at samme prøve/eksamen tidligere ikke er bestått eller gjennomført, må nytt gebyr betales.

- Ved avholdelse av en Bridge-eksamen betales gebyr som til full teoriprøve avhengig av sertifikattilknytning.

(16) Gebyrsatser for flygeledere og AFIS/HFIS-fullmektiger:

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Sertifiseringsprøve/Autorisasjonsprøve</i>	<i>Rettighetsprøve</i>	<i>Dokumentutstedelse</i>
Flygeledersertifikat	7 820	5 470	690
Konvertering av flygeledersertifikat			1 960

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Sertifiseringsprøve/Autorisasjonsprøve</i>	<i>Rettighetsprøve</i>	<i>Dokumentutstedelse</i>
Elevbevis			1 960
Autorisasjon av AFIS/HFIS-fullmektiger	7 820		
Language Proficiency Check	i	i	
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet og duplikat			650 ⁱⁱ

i Gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Grunngbeyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 11. Gebyr for utdannings- og skoletillatelser

(1) Gebyr for å utstede tillatelse til utdanningsvirksomhet og skole skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjennelse av dokumentasjon av faginnhold og sammensetning, studieplan, utredning og eventuelt inspeksjon før tillatelse gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med utdanningsvirksomheten eller skolen og forlengelse av utdannings- eller skoletillatelsen.

(3) Gebyrsatser for utdannings- og skoletillatelser:

<i>Utdannings- og skoletillatelser</i>	<i>Utstedelse/Autorisasjon</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
Registrert lærested (RF) – ikke ervervmessig luftfartsskole: PPL-A og PPL-H og flytelefonisertifikat(R/T)	5 690	2 840
Flygetreningsorganisasjon (FTO) – ervervmessig luftfartsskole: PPL-A, PPL-H, flytelefonisertifikat (R/T), CPL-A, CPL-H, Instrumentrettighet (IR) og Instruktørrettighet (FI)	56 960 ⁱ	28 480
Flygetreningsorganisasjon (FTO) – ervervmessig luftfartsskole: Nye utdanningsprogram	11 400 ⁱ	
Typetreningsorganisasjon (TRTO) – ervervmessig luftfartsskole: Type- og klasserettigheter	56 960 ^{^3}	28 480
Typetreningsorganisasjon (TRTO) – ervervmessig luftfartsskole: Nye type- og klasserettigheter	11 400 ⁱ	
Teorikurs til trafikkflygersertifikat: ATPL-A og ATPL-H	11 400 ⁱ	
Godkjennelse av klasse/-typeutdanning for utvidelse av flygersertifikat	11 400 ⁱ	
Undervisningsprogram hvor syntetisk flygetrener på lavere nivå enn JAR-STD 1A/H og JAR-ATD 2A/H inngår ved godskrivning av instrumentbaketid	ii	ii
Godkjennelse av flyteknisk skole. Part-147	56 960 ⁱ	28 480
Utvidelse, flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning. Part-147	11 400 ^{i, iii}	
Godkjennelse av flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning. Ikke Part-147	11 400 ^{i, iii}	
Godkjenning av institusjon for utdanning av flygeledere	56 960 ⁱ	
Godkjenning av nye treningsprogram for allerede godkjente institusjoner for utdanning av flygeledere	11 400	
Godkjenning av enhet som sertifiseringsenhet for utdanning av flygeledere	11 400	
Godkjenning av enhets spesifikt treningsprogram for utdanning av flygeledere	11 400	

i Grunngbeyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

iii Gjelder pr. flytype eller kategori.

(4) For søknad om endring av gjeldende rettigheter til et høyere kvalifikasjonsnivå og/eller nytt område, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 12. Gebyr for godkjennelse av syntetiske flygetrenere

(1) Det må betales gebyr for godkjennelse av og tilsyn med praktisk utdanning med syntetiske flygetrenere. Som syntetisk flygetrener forstås både flysimulator og variant av flysimulator.

(2) Gebyret skal dekke kostnadene ved bl.a. kontroll av flygetrener og treningsprogrammer, evaluering og godkjenning av dokumentasjon og utførte tester og eventuell besiktelse før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med godkjent syntetisk flygetrener. Gebyret dekker godkjenning og tilsyn som foretas av en felles skandinavisk simulatorgruppe som opptrer på vegne av luftfartsmyndighetene i Norge, Sverige og Danmark.

(3) Gebyret fastsettes, faktureres og innkreves for tiden av Luftfartsstyrelsen i Sverige på vegne av Luftfartstilsynet. Gebyret fastsettes i det lands valuta som har påtatt seg fakturerings- og innkrevingsfunksjonen. I den grad det ikke er fastsatt gebyrsats for godkjenning av syntetisk flygetrener, fastsettes gebyr etter regning av Luftfartstilsynet. Grunngebyr skal innbetales samtidig med søknad om godkjenning av syntetisk flygetrener. Årsgebyr faktureres en gang pr. år.

(4) Flygetrener av lavere kategori enn JAR-STD 1A/H og JAR-ATD 2A/H omfattes ikke av ordningen med felles skandinavisk godkjenning og tilsyn, og godkjennes bare dersom den inngår i et undervisningsprogram, jf. § 11 tredje eller fjerde ledd.

(5) For utstedelse av brukergodkjenning for syntetisk treningsinnretning betales gebyr etter regning.

§ 13. Gebyr for lisens/Air Operator's Certificate (AOC) og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Gebyr for å utstede lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av forretningsplan, økonomi og finansiering, organisasjon, vedlikeholdsordning, tekniske og operative standarder, utredning og inspeksjon før lisens og/eller driftstillatelse gis.

(2) Årsgebyret dekker kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med selskapet, eventuelt med inspeksjon, og fornyelse av lisens/AOC og/eller driftstillatelse, samt vedlikeholdsordning.

(3) Lisens/AOC/driftstillatelse gjelder bare for den operatør den er utstedt til.

(4) Gebyret for et selskap beregnes ut fra vekt-kategorien for selskapets tyngste fartøyer.

(5) For selskaper som har både AOC/lisens og driftstillatelse betales bare ett gebyr, gebyret for AOC/lisens.

Gebyrsatser for lisens/AOC/driftstillatelse:

<i>Fartøy kategori og vekt-klasse</i>	<i>Utstedelse av AOC</i>	<i>Årsgebyr for AOC</i>	<i>Utstedelse av driftstillatels e</i>	<i>Årsgebyr for driftstillatels e</i>
VFR, opptil 2 000 kg	29 100	23 300	11 700	5 800
VFR: 2 001–5 700 kg	41 300	35 000	17 500	8 900
VFR, 5 701–10 000 kg	58 500	46 700	23 300	11 700
IFR, opptil 2 000 kg	87 500	75 900	41 000	17 500
IFR, 2 001–5 700 kg	116 800 ⁱ	99 100	70 000 ⁱ	35 000
IFR, 5 701–10 000 kg	175 200 ⁱ	151 900	116 800 ⁱ	52 500
IFR, 10 001–30 000 kg, under 10 fartøyer	467 000 ⁱ	350 300	175 200 ⁱ	87 500
IFR, 10 001–30 000 kg, 10 fartøyer eller flere	1 750 400 ⁱ	1 167 600	233 500 ⁱ	116 800
IFR, 30 001–100 000 kg, under 10 fartøyer	1 750 400 ⁱ	1 167 600		
IFR, 30 001–100 000 kg, 10 fartøyer eller flere	4 086 500 ⁱ	3 502 700		
IFR, 100 001 og tyngre, under 10 fartøyer	4 086 500 ⁱ	3 502 700		
IFR, 100 001 og tyngre, 10 fartøyer eller flere	8 756 700 ⁱ	7 589 200		

i For utstedelse av AOC/driftstillatelse er dette et grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) Dersom det samtidig søkes om tillatelse for flere av kategoriene i § 13 femte ledd, betales kun gebyr etter den kategori som gir høyest gebyr etter det totale antall luftfartøyer.

(7) For søknad om endring i gitt tillatelse betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Det betales likevel ikke gebyr når et selskap foretar utskifting av et fartøy til et annet av samme type.

(8) For søknad om endring av gitt driftstillatelse til nye driftsarter betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(9) For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(10) For søknad om opprettelse av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser ut over hovedbase etter at lisens/AOC/driftstillatelse er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(11) For søknad om tillatelse til transport av farlig gods betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Et grunngebyr på kr 790 betales sammen med søknaden. Det samme gjelder for enkeltsøknad om dispensasjon fra bestemmelsene i BSL D 1-7 pkt. 8 eller BSL JAR OPS 1–3 kapittel (subpart) R vedr. transport av farlig gods.

§ 14. Gebyr for konsesjon og teknisk/operativ godkjenning av flyplasser

(1) Gebyr for søknad om konsesjon til å anlegge, drive og inneha flyplass og for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon, jf. Luftfartsloven § 7–5 annet ledd, skal dekke kostnadene som behandling av søknad og utstedelse av rettighetsdokumenter medfører. Det må betales gebyr selv om søknaden ender med avslag.

Fornylsesgebyret skal dekke kostnadene ved fornyelse av konsesjon.

For søknad om å få utvide gitt konsesjon for landingsplass til ikke allmenn bruk (privat bruk) til å gjelde konsesjon for landingsplass til allmenn bruk (offentlig bruk), betales gebyr som for ny søknad om konsesjon. Ved skifte av eier betales gebyr som for søknad om konsesjon.

(2) Gebyrsatser for søknad om konsesjon for flyplasser:

<i>Kategori av flyplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Fornyelse</i>
Konsesjon for flyplass til allmenn bruk (offentlig bruk)	63 800	31 900
Konsesjon for flyplass til ikke allmenn bruk (privat bruk)	15 800	7 800

a) Gebyr for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon er kr 5 570.

b) Gebyr for søknad om endring av konsesjonsvilkår er kr 5 570.

c) Gebyr for søknad om dispensasjon fra konsesjonsvilkår er kr 2 760.

(3) Gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplass skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flyplasser, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av teknisk/operativ godkjenning.

(4) Gebyr for godkjenning av flyplassjef skal dekke kostnadene ved gjennomgang og utstedelse av dokumenter og gjennomføring av godkjenningssamtale.

(5) Gebyrsatser for teknisk/operativ godkjenning av flyplasser:

Gruppering av flyplasser:

Gruppe 1: Flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingsystem i kategori II eller III.

Gruppe 2: Flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingsystem i kategori I.

Gruppe 3: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1 eller 2, og som har trafikk med luftfartøy med største tillatte startvekt (MTOW) 5 700 kg eller over, eller er godkjent med 10 passasjerer eller flere.

Gruppe 4: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1, 2 eller 3 og som har en eller flere av følgende aktiviteter:

- Flyging i samsvar med instrumentflygeregulene
- Luftrutetraffikk
- Flyging med landfly med betalende passasjerer
- Hoved- eller sekundærbase for ervervsmessig luftfartsforetak med landfly eller helikopter

Gruppe 5: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1, 2, 3 eller 4.

Gruppe 6: Flyplass for flyging på kontinentalsokkelen.

<i>Gruppe av flyplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
Flyplass gruppe 1	1 472 000 ⁱ	981 300
Flyplass gruppe 2	490 800 ⁱ	245 300
Flyplass gruppe 3	122 700 ⁱ	61 400
Flyplass gruppe 4	61 400 ⁱ	14 700
Flyplass gruppe 5	6 700 ⁱ	790
Flyplass gruppe 6	ii	ii

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

Gebyrsatsen for godkjenning av flyplassjef er kr 5 830.

(6) For søknad om å få endret teknisk/operativ godkjenning av flyplass til en annen gebyrgruppe eller andre endringer i godkjenningsvilkårene betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd, punkt b. Grunngebyret er i dette tilfellet forskjellen mellom satsene i gebyrgruppene, jf. § 14 femte ledd. For søknad om andre endringer i gjeldende rettigheter betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(7) Når Luftfartstilsynet finner det påkrevd med særskilt inspeksjon av flyplass ut over rutinemessig inspeksjon, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(8) Ved fornyelse av flyplassjef som innebærer ny godkjenningssamtale betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Fornyelse av godkjenning av samme person som ikke innebærer ny godkjenningssamtale inngår i årsgebyret for tilsyn.

§ 15. Gebyr for tilsyn med lufttrafikkteneste

(1) Gebyr for godkjenning av lufttrafikktenesten skal dekke kostnader ved bl.a. tilsyn, gjennomgåelse av dokumentasjon, kontroll av lufttrafikktenesten, evaluering og utføring av tester før eventuelt godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med lufttrafikktenesten, eventuelt inspeksjon og fornyelse av godkjenning.

(3) Gebyrsatser for tillatelse:

<i>Kategori av lufttrafikkteneste</i>	<i>Godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
Kategori A: Kontrollsentral m/u innflygingskontrollsektor. Kontrolltårn m/innflygingskontrollteneste.	248 100	189 600

<i>Kategori av lufttrafikkjeneste</i>	<i>Godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
Oslo Lufthavn Gardermoen		
Kategori B: Kontrolltårn u/innflygingskontrolltjeneste. AFIS enheter.	131 400	73 000

(4) For oppgradering fra AFIS til flygekontrolltjeneste betales gebyr lik differansen mellom de to kategoriene.

§ 16. Gebyr for tilsyn med flynavigasjonstjeneste og kontrollflytjenester

(1) Gebyr for godkjenning av flynavigasjonstjeneste skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flynavigasjonstjenester, herunder rutinemessige inspeksjoner.

(2) Gebyrsatser for adgangskontroll av flynavigasjonsutstyr (CNS/ATM) og tilsyn med flynavigasjonstjenester inkluderer driftsrelaterte oppgraderinger av utstyr i bruk.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av og tilsyn med flynavigasjonstjenester:

<i>Type flynavigasjonsutstyr</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
Peiler VDF og/eller UDF (pr. anlegg)	14 700 ⁱ	7 400
NDB/lokator (pr. anlegg)	14 700 ⁱ	7 400
DVOR eller CVOR og DME (pr. installasjon)	44 300 ⁱ	22 100
Kommunikasjonssentral	44 300 ⁱ	*
Langtidslagringsmedia	14 700 ⁱ	*
Kontroll, monitor, info system	44 300 ⁱ	*
Fremviser system	44 300 ⁱ	*
Kontrolltårn m/u innflygingskontrolltjeneste, AFIS enheter	53 800 ⁱ	27 000
LLZ og/eller MRK/DME (pr. installasjon)	73 600 ⁱ	36 800
Radar (pr. sensor)	147 100 ⁱ	73 600
S-CAT-I	147 100 ⁱ	73 600
ILS, kategori I	147 100 ⁱ	73 600
ILS, kategori II/III	294 500 ⁱ	147 100
Kontrollsentral	490 800 ⁱ	245 300

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

* Årsgebyr for kontrolltårn m/u innflygingskontroll og AFIS-enheter inkluderer kommunikasjonssentral, langtidslagringsmedia, kontroll-, monitor-, info- og fremvisersystem.

(4) For søknad om teknisk godkjenning av flynavigasjonsutstyr og endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(5) Gebyrsatser for kontroll og tilsyn med kontrollflytjenester. Gebyret skal dekke inspeksjon, dokumentkontroll, utstedelser og fornyelse av kontrollflytjenester.

	<i>Adgangskontroll</i>	<i>Årsgebyr</i>
Kontrollflytjenester	46 900 ⁱ	26 100

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) For godkjenning av system for varsling og merking av luftfartshinder betales gebyr etter regning.

§ 17. Gebyr for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning: lufthavner, selskaper mv. (security-tilsyn)

(1) Gebyr for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med innehaver av godkjenning, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av godkjenning.

(2) Gebyrsatser for søknad om sikkerhetsgodkjenning og tilsyn med:

<i>Tilsynsobjekt</i>	<i>Kategori</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr</i>
Lufthavn	mer enn 10 mill passasjerer	284 800 ⁱ	142 400
	1–20 mill passasjerer	142 400 ⁱ	71 200
	mindre enn 1 mill passasjerer	56 960 ⁱ	28 480
Sikkerhetsgodkjente fraktleverandører	3 eller flere kontorer*	56 960 ⁱ	28 480
	2 kontorer*	45 570 ⁱ	22 780
	1 kontor*	22 780 ⁱ	11 400
Luftfartsselskap	mer enn 100 ansatte	113 900 ⁱ	56 960
	mindre enn 100 ansatte	56 960 ⁱ	28 480
Postselskap		56 960 ⁱ	28 480
Utdanningsinstitusjon		56 960 ⁱ	28 480

<i>Tilsynsobjekt</i>	<i>Kategori</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr</i>
Myndighetssertifisering av enkeltpersoner			570
Vandelskontroll av enkeltpersoner			570

- i Grunngjebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.
* Kontor eller sted.

(3) Ved søknad om godkjenning av nytt underkontor eller andre endringer i godkjenningvilkårene for sikkerhetsgodkjente fraktleverandører som krever inspeksjon, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd, punkt b.

§ 18. Gebyr for medisinske tjenester

(1) Gebyr for medisinske tjenester skal dekke kostnader for sivile medisinske undersøkelser ved det nasjonale flymedisinske senter ved Flymedisinsk Institutt på Blindern i Oslo (FMI). I tillegg skal gebyret bidra til å dekke kostnader til administrasjon av flymedisinsk seksjon ved Luftfartstilsynet og legememnda for flygere.

(2) Gebyrtabeller for medisinske tjenester:

<i>Type undersøkelse</i>	<i>Trafikkflyger Legeattest klasse 1</i>	<i>Privatflyger Legeattest klasse 2</i>	<i>Flygeleder Legeattest</i>
Spesialistundersøkelse	5 680	3 410	5 680
Enkel fornyelse	2 100	1 720	2 100

<i>Annet luftfartspersonell</i>	<i>Søknadsskjema for legeattest til luftfartssertifikat, legeerklæring generell flymedisinsk undersøkelse</i>
<i>Legeattest</i>	
Kabinbesetningsmedlem	1 740
Besetningsmedlem på luftfartøy utstyrt for pasienttransport	1 740
Seilflyger, fører av fri ballong, fører av mikrofly	1 740
Flytekniker	1 740
Personell i brann- og havaritjenesten	1 740
<i>Enkeltundersøkelser</i>	
Otorhinolaryngologisk undersøkelse hos spesialist i øre-nese-halssykdommer, fastsatt skjema	1 080
Oftalmologisk undersøkelse hos spesialist i øyesykdommer, fastsatt skjema	1 130
Øvrige spesialistundersøkelser	1 130
EKG	330
Arbeids-EKG	1 130
Audiogram	330
Lungefunksjonsundersøkelse	330
<i>Laboratorieprøver</i>	
– inntil 5 analyser	330
– inntil 10 analyser	560
– mer enn 10 analyser	910

(3) For duplikat av legeattest betales et tilleggsgebyr på kr 230,–.

§ 19. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008. Fra samme tid oppheves forskrift 16. januar 2007 nr. 75 om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

19. des. Nr. 1655 2007

Forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 31 tredje ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

§ 1. Generelt

Denne forskrift inneholder nærmere regler om betaling for de tjenester som utføres av Norsk Akkreditering (NA). I sitt arbeid vil NA dessuten benytte innleide uavhengige bedømmere og innleide av nødvendig utstyr og tjenester. Betaling for dette omfattes også av forskriften.

§ 2. Gebyrtyper

- 2.1 *Søknadsgebyr* skal dekke kostnader ved innledende kontakt med søker, registrering av søknaden og vedlagt dokumentasjon. Gebyr for søknad om ny akkreditering faktureres når virksomheten ikke tidligere er akkreditert for angjeldende akkrediteringsstandard eller når søknaden gjelder godkjenning etter OECDs ordning for God laboratoriepraksis (GLP) og søker ikke har slik godkjenning fra før eller når søknaden gjelder akkreditering som miljøkontrollør og søker ikke tidligere har slik akkreditering. Søknadsgebyr for utvidelse faktureres når virksomheten søker om utvidelse av en tidligere gitt akkreditering.
- 2.2 *Saksbehandlingsgebyr* omfatter de kostnader NA og deres innleide eksterne bedømmere har i forbindelse med behandlingen av en søknad samt oppfølging av og ekstraordinær eller gjentatt saksbehandling knyttet til eksisterende akkrediteringer. Gebyret omfatter blant annet organisering av bedømmerlag, forberedelse, gjennomføring, rapportering og oppfølging av bedømmingsbesøk herunder nødvendig deltakelse for å observere søkers arbeid. Gebyret skal dessuten dekke utgifter knyttet til leie av nødvendig utstyr og tjenester i tilknytning til dette samt gjennomføring av konsultasjoner/møter.
- 2.3 *Årsgebyr* skal dekke kostnader knyttet til administrasjon av akkrediteringer gitt av NA, herunder løpende kontakt med det akkrediterte organet.

§ 3. Gebyr for laboratorier

- 3.1 *Søknadsgebyr*:
Kr 10 000,- for søknad om ny akkreditering.
Kr 3 000,- for søknad om utvidelse av tidligere gitt akkreditering.
- 3.2 *Saksbehandling*:
Timebetaling, samt betaling for NAs utgifter ved leie av nødvendig utstyr og tjenester.
- 3.3 *Årsgebyr for laboratorier*:
Kr 3 000,- pr. område. Områdeinndelingen fremgår av vedlegg til søknadsskjema. For laboratorier som har vært akkreditert en del av året, multipliseres årsgebyret med den brøkdelen av året akkrediteringen har vart.

§ 4. Sertifiseringsorgan

- 4.1 *Søknadsgebyr for sertifiseringsorgan*:
Kr 10 000,- for søknad om ny akkreditering.
Kr 3 000,- for søknad om utvidelse av tidligere gitt akkreditering.
Det søkes separat og innvilges separat akkreditering for områdene produktsertifisering, kvalitetssystemsertifisering, miljøstyringssystemsertifisering, sertifisering av systemer for informasjonssikkerhet og personellsertifisering. Dersom det samtidig søkes om akkreditering eller utvidelse av akkreditering som sertifiseringsorgan for kvalitetssystemsertifisering, miljøstyringssystemsertifisering og/eller sertifisering av systemer for informasjonssikkerhet, betales kun ett søknadsgebyr.
- 4.2 *Saksbehandling*:
Tilsvarende beregning av gebyr som i pkt. 3.2.
- 4.3 *Årsgebyr for sertifiseringsorgan*:
- 4.3.1 *Årsgebyr for sertifiseringsorgan innen områdene kvalitetssystemsertifisering, miljøstyringssystemsertifisering, sertifisering av systemer for informasjonssikkerhet og personellsertifisering* er basert på årsumsetningen knyttet til akkreditert sertifiseringsvirksomhet. Dersom sertifiseringsorganet er akkreditert for kvalitetssystemsertifisering, miljøstyringssystemsertifisering og/eller sertifisering av systemer for informasjonssikkerhet, betales kun ett årsgebyr på den samlede omsetningen innenfor de to, henholdsvis tre, aktivitetene. Årsgebyret for personellsertifisering beregnes separat. Utgifter til prøving og inspeksjon inngår ikke i beregningsgrunnlaget dersom det dreier seg om akkreditert prøving og inspeksjon. I motsatt fall inngår slike utgifter i beregningsgrunnlaget. Reisekostnader inngår ikke i beregningsgrunnlaget. Gebyret beregnes som følger:
1,0 % av de første 5 millioner kroner i omsetning.
0,5 % for den delen av omsetningen som overstiger 5 millioner kroner.
Minimum årsgebyr er kr 10 000,-. For sertifiseringsorgan som har vært akkreditert en del av året, multipliseres årsgebyret med den brøkdelen av året akkrediteringen har vart.
Årsgebyret skal baseres på regnskap for foregående år. Norsk Akkreditering kan kreve at regnskapet skal bekrefte av revisor. Det vil i den enkelte akkreditering bli fastsatt nærmere bestemmelser om betaling av årsgebyret.
- 4.3.2 *Årsgebyr for sertifiseringsorgan for produktsertifisering* er kr 10 000,-. For sertifiseringsorgan som har vært akkreditert en del av året, multipliseres årsgebyret med den brøkdelen av året akkrediteringen har vart.

§ 5. GLP-godkjenning

Tilsvarende beregning av gebyr som for laboratorium. Årsgebyret er 3 000,- kroner for hvert ekspertiseområde laboratoriet har godkjenning for, inndelt i henhold til vedlegg til søknadsskjema. Dersom Norsk Akkreditering blir anmodet av norske myndigheter om å utføre inspeksjon, svarer laboratoriet de samme gebyrene som når det selv søker.

§ 6. Inspeksjonsorgan

Tilsvarende beregning av gebyr som for laboratorium.

§ 7. Tekniske kontrollorgan

7.1 I forbindelse med relevante myndigheters utpeking og oppfølging av teknisk kontrollorgan kan NA utføre særskilt evaluering på anmodning fra myndighetene. For slike tjenester fakturerer NA kontrollorganet søknadsgebyr og saksbehandlingsgebyr etter § 3 pkt. 3.1 og 3.2.

§ 8. Attestasjonsorgan/attestor i forhold til oppdragsgivere innen forsyningssektoren

Tilsvarende beregning av gebyrer som for sertifiseringsorgan.

§ 9. Miljøkontrollør i henhold til EMAS-ordningen¹

9.1 Tilsvarende beregning av gebyr som for sertifiseringsorgan.

9.2 Dersom det samtidig søkes om akkreditering eller utvidelse av akkreditering som sertifiseringsorgan for kvalitetssystemer, miljøstyringssystemer og/eller systemer for informasjonssikkerhet svares kun ett søknadsgebyr.

9.3 Dersom miljøkontrolløren samtidig er akkreditert som sertifiseringsorgan for miljøstyringssystemer, kvalitetssystemer og/eller systemer for informasjonssikkerhet svares kun ett årsgebyr basert på den samlede omsetningen innenfor de to, henholdsvis tre eller fire aktivitetene.

9.4 For Norsk Akkrediterings lovpålagte overvåking av i utlandet akkrediterte miljøkontrollørers aktivitet i Norge, svares saksbehandlingsgebyr i henhold til § 4 pkt. 4.2.

¹ Jf. forurensningsloven 13. mars 1981 nr. 6 § 52c.

§ 10. Manglende fremdrift i søknadsprosessen mv.

Påløpt gebyr bortfaller ikke selv om søknaden blir trukket av søker. Dersom ikke pålegg fra NA følges opp innen fastsatte frister eller dersom søkeren i løpet av 6 måneder ikke har kommet videre i søknadsprosessen, kan NA avslå søknaden uten at påløpt gebyr bortfaller.

§ 11. Timepris

For Norsk Akkrediterings saksbehandlere og bedømmere er det en fast timepris på 1 000 kroner. Ved innleie av eksternt personell vil timeprisen avhenge av den kontrakt NA inngår med disse. Denne timeprisen må ikke ligge vesentlig over det som i relevante miljøer oppfattes som rimelig betaling for den aktuelle kompetansen. Dersom NA har grunn til å anta at timeprisen vil bli høyere enn kunden måtte vente, skal NA spørre kunden om det er ønskelig at kontrakt inngås. Ved innleie av eksternt personell kommer det i tillegg et administrasjons- og harmoniseringsgebyr på kr 100,- pr. time.

For NAs egne og innleide bedømmere vil reisetid bli fakturert med 50 % av regulær timepris.

§ 12. Reisekostnader

Reiseutgifter i tilknytning til tjenester som nevnt i denne forskrift belastes søker i samsvar med statens satser.

§ 13. Forfall, purregebyr og forsinkelsesrenter

Gebyr skal betales etter faktura fra Norsk Akkreditering.

Ved for sen betaling påløper purregebyr jf. inkassoloven § 19. Gebyret er kr 50,- ved første og andre gangs purring, og ved betalingsoppfordring.

Ved betaling etter forfallsdato, beregnes forsinkelsesrenter med den sats som er fastsatt i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 100 om forsinket betaling m.m.

§ 14. Delegering

Departementet kan endre eller oppheve denne forskrift.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskrift skal tre i kraft 1. januar 2008. Samtidig oppheves forskrift 24. mars 1995 nr. 270 om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester.

19. des. Nr. 1656 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om overvåking av innførselen av visse landbruksvarer under den norske GSP-ordningen ved bruk av automatiske innførselstillatelser**

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 19. desember 2007 med hjemmel i delegeringsvedtak 30. juni 1995 nr. 600 og delegeringsvedtak 30. juni 1995 nr. 626. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

Forskrift 30. juni 1995 nr. 627 om overvåking av innførselen av visse landbruksvarer under den norske GSP-ordningen ved bruk av automatiske innførselstillatelser oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1657 2007

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og 2. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endringer:

Kapittel II A og B skal lyde:

A. Takster for private medisinske laboratorievirksomheter

Takster for laboratorieundersøkelser og prøver, gjeldende fra 1. januar 2008.

Alminnelige undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Egena nd.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
701a	Taking av blodprøver	40,—	0,—		0

Enkel undersøkelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	4,—		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	5,—		0
704e	Kuldeagglutinin	5,—		0
704f	Normotest	5,—		0
704g	Bestemmelse av blødningstid eller koagulasjonstid	5,—		0
704j	Blod i fæces	5,—		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	5,—		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	5,—		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell (Minst 3 prøver fra forskjellige dager))	8,—		0
705b	Telling av reticulocytter	8,—		0
705c	Telling av eosinofile leukocytter	8,—		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	8,—		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	8,—		0
705f	MCV	8,—		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	8,—		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for xhlamydia og herpes	8,—		0
705i	Skabnmidd eller sopp	8,—		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eosinofili	8,—		0
705k	Immunologisk CRP-test	8,—		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevede undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	12,-		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikkelaspirasjon	12,-		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	6,-		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	22,-		0
706e	Tillegg for flere prøver	12,-		0
706f	Telling av trombocytter	12,-		0
706g	Immunologisk R.A.-test	12,-		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	12,-		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	12,-		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	12,-		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	12,-		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	12,-		0
707a	Taking av EKG	9,-		0
707b	Tyding av EKG	9,-		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
708a	Glukose (blodsukkertest)	4,-		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin amylase, LDH Lactosehydrogenase	4,-		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	21,-		0
710	Trombotest	12,-		0

Klinisk nevrofysiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
720a	Taking av standard – electroencefalogram (EEG)	28,-		rep.
720b	Tyding av standard – electroencefalogram (EEG)	19,-		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	21,-		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevende EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spesialelektroder, prematur, prematur neonatal-perinatal registrering)	96,-		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	55,-		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	55,-		rep.
725	Elektroretinografi	23,-		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	18,-		rep.

Immunhematologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	6,-		rep.
728b	Rh(D)-typing, M-typing, N-typing	4,-		rep.
728c	Andre typeringer med mer kostbare sera	6,-		rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50 % tillegg)	13,-		rep. 50 %
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	17,-		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	6,-		rep.
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25 % tillegg)	11,-		25 %
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	13,-		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	27,-		rep.

Medisinsk mikrobiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	10,-		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	10,-		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	10,-		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	10,-		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	10,-		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	10,-		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	14,-		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	14,-		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	14,-		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	14,-		rep.
732e	Trichomonas	14,-		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	14,-		rep.
732g	Resistens, lapp-/tablettmetoden	14,-		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	14,-		rep.
732i	Hemolyse i gel	14,-		rep.
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	14,-		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	14,-		rep.
732l	Antistaflosintitrering	14,-		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie-/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	18,-		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	21,-		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	21,-		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	21,-		rep.
734d	Poding av egg	21,-		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	21,-		rep.
734f	Fagtyping	21,-		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	21,-		rep.
734h	Undersøkelse på protezoer og helminter i fæces med konsentrering	21,-		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	21,-		rep.
734j	FTA-ABS	21,-		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	21,-		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	21,-		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	21,-		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	39,-		rep.
735b	Dyrking av chlamydia	39,-		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	39,-		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	39,-		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	39,-		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	39,-		rep.
735h	Poding på dyr	39,-		rep.
735i	Toxoplasma	39,-		rep.
735j	Dye-test	39,-		rep.
735k	Weils reaksjon	39,-		rep.
735l	TPI	39,-		rep.
735m	Elektronmikroskopi	39,-		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	39,-		rep.
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	18,-		rep.
739a	HGE med IF-test	127,-		
739b	HGE med PCR	105,-		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	51,-		F2 rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	89,-		F2 rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	21,-	F2	rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	49,-	F2	rep.
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	148,-	F2	rep.
745	Annet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtime/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	26,-	F2	rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetik

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	299,-		rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
752a	Enkle kvalitative analyser	4,-		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	4,-		rep.
752c	Flokkulasjonsresipitatanalyser	4,-		rep.

Enkle kvantitative analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin, uorganisk fosfaturinsyre	6,-		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, frie fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsiumionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	8,-		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
756a	Fett i fæces	15,-		rep.
756b	Nitrogen i fæces	15,-		rep.
756c	Konkrementanalyse	15,-		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	15,-		rep.
756e	Nyreclearance	15,-		rep.
756f	Proteinbunden jod	15,-		rep.
756g	Totaljod	15,-		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	15,-		rep.
756i	Syrebasestatus med blodgasser, komplett	15,-		rep.
756j	Tynnskikt-kromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	15,-		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	15,-		rep.

Meget kompliserte analyser og/eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	20,-		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væsekromatografiske metoder	20,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	20,-		rep.
757d	Immunelektroforese	20,-		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atomabsorbasjon	20,-		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	41,-		4
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	41,-		4
758c	Gass- eller væskechromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	41,-		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående chromatografisk separasjon	61,-		4
758e	Gass- eller væskechromatografisk metodikk etter forutgående chromatografisk separasjon	61,-		4
758f	Særlig tidrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere chromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	61,-		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator	61,-		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysemaskin

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	17,-	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	23,-	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	28,-	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

Nukleærmedisinske undersøkelser og terapi

Enkle og relativt lite tidkrevende undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
781a	Funksjonsundersøkelser	25,-	F5	rep. 50 %
	Funksjonsundersøkelser av glandulathyreoidea	25,-	F5	rep.
781b	Bestemmelse av blodvolum	25,-	F5	rep.
781c	Bestemmelse av vevsgjennomblødning	25,-	F5	rep.
781d	Bestemmelse av radioaktivitet i biologisk materiale	25,-	F5	rep.
781e	Bestemmelse av utskiftbart Na, K, H ₂ O	25,-	F5	rep.

Mer tidkrevende undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
782a	Schilling test	51,-	F5	
782b	Schilling test utført med intrinsic factor	26,-	F5	
782c	Gjentakelse av schilling test med intrinsic factor	51,-	F5	
782d	Bestemmelse av fettresorpsjon	51,-	F5	
782e	Bestemmelse av proteintap	51,-	F5	rep.
782f	Bestemmelse av serumeggehvittens biologiske halveringstid	51,-	F5	rep.
782g	Elektroforese eller chromatografi av radioaktive forbindelser	51,-	F5	rep.
782h	Bestemmelse av blodlegemers nydannelse	51,-	F5	rep.
782i	Enkle funksjonsundersøkelser, som enkel renografi	51,-	F5	rep.
783a	Scintigrafisk undersøkelse av organer	75,-	F5	rep.
783b	Tillegg for scintigrafisk undersøkelse av mer enn 3 forskjellige projeksjoner	38,-	F5	rep.

Funksjonsundersøkelser som krever særlig bearbeidelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
784a	Renografi med utvidet funksjonsvurdering	75,-	F5	rep.
784b	Radiomiksjonscystografi	75,-	F5	rep.
784c	Radiocardiografi	75,-	F5	rep.
784d	Schuntundersøkelser	75,-	F5	rep.

Meget kompliserte og ressurskrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
785a	Radiografi med utvidet funksjonsvurdering	100,-	F5	rep.
785b	Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering av radiografi med utvidet funksjonsvurdering	51,-	F5	rep.
785c	Måling av regional cerebral blodsirkulasjon	100,-	F5	rep.
785d	Bestemmelse av blodlegemers levetid	100,-	F5	rep.
785e	Tomografi	100,-	F5	rep.
786	Administrasjon av behandlingsdoser	20,-	F5	rep.

Merknad F5

For alle undersøkelsestakster gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat utover kr 50,- per undersøkelse, skal belastes i tillegg til taksten. For administrasjon av behandlingsdoser gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet skal belastes i tillegg til taksten.

Immunologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescens-teknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	8,-		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescens-teknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	13,-		rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	4,-		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	125,-		rep.
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	18,-		rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	22,-		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
794a	Fremstilling av preparat	7,-		rep.
794b	Tyding av preparat	11,-		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	16,-		rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	10,-		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	21,-	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	30,-	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
797	Påvisning av spermieagglutiner	7,-		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	24,-		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	31,-		rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	76,-		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	78,-		rep.

Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
799a	Typebestemmelse for 1 antigen	57,-		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	3,-		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	22,-		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	32,-		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	105,-		rep.
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	22,-		rep.

Andre undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator.	131,-		0
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a/899b.	65,-		0
871	Testing for human papiloma virus (HPV)	250,-	F7	0

Merknad F7

Takst 871 kan enten kreves ved mistanke om HPV-infeksjon (cytologisk diagnose ASC-US eller LSIL) eller ved uegnet cytologi. Taksten kan bare kreves for kvinner mellom 25 og 69 år.

B. Takster for private røntgenvirksomheter

Takster for røntgenundersøkelser, gjeldende fra 1. januar 2008.

Alle undersøkelser skal registreres i henhold til kodeverket NORAKO. Det skal anvendes den utgave Helse- og omsorgsdepartementet beslutter. Undersøkelseskodene skal overføres sammen med regningsid til Arbeids- og velferdsdirektoratet.

En poliklinisk konsultasjon vil typisk generere en eller flere NORAKO-koder. Den eller disse kodene ligger til grunn for refusjonsberegningen ved at de utsettes for spesielle prisregler. Disse prisreglene kan deles opp i 6 trinn:

1. Kontroll
2. Gruppering
3. Pakking
4. Aggregering
5. Diskontering
6. Sluttberegning.

1. Kontroll

Alle koder kontrolleres mot koderegisteret for å sjekke om de er gyldige. Kun gyldige NORAKO-koder kan inngå i refusjonsberegningen. Koderegisteret kan lastes ned fra Arbeids- og velferdsetatens internettsider. Dette registeret viser også hvilken primærkategori den enkelte NORAKO-kode grupperes til, jf. punkt 2 under.

2. Gruppering

Hver enkelt NORAKO-kode tilhører en og bare en primærkategori. Det er et totalt antall av 36 primærkategorier, se tabell 1. Hver enkelt primærkategori er tilordnet en kostnadsvekt. Denne kostnadsvekten er med i grunnlaget for refusjonsberegningen.

3. Pakking

Enkle undersøkelser for intern rekvirent (f.eks. annen poliklinikk) skal ikke inngå i takstberegningen. Hvis undersøkelsen er foretatt for intern rekvirent, settes vekten for undersøkelsen lik null. Enkle undersøkelser som omfattes av pakking er listet i tabell 2.

4. Aggregering

I NORAKO er det innført et prinsipp om regionkoder og organkoder, der en region består av to eller flere organer. Det er valgfritt å kode organer enkeltvis eller som region. Denne valgfriheten skal ikke gi utslag i forskjellig refusjon. For å sikre dette aggregeres to eller flere organkoder innen samme region (og samme modalitet) til en regionkode. Aggregeringen består av følgende trinn:

- Aggregering utføres bare for to eller flere organkoder innen bestemte kategorier.
- To eller flere organkoder med samme modalitet og innenfor samme regningsid, aggregeres til en regionkode med samme modalitet som organkodene.
- For organkoder som blir aggregert og som ikke har prosedyrekode justeres vekten til 0.
- For organkoder som blir aggregert og som har prosedyrekode justeres vekten til 0.
- Vekt for regionkoden legges til regningen (med mindre denne ikke allerede finnes i regningen som gyldig kode).
- En organkode kan bare aggregeres til en region innefor samme regning. Hvis kombinasjonen av NORAKO-koder på regningen er slik at en bestemt organkode kan aggregeres til flere regioner, velges den region som omfatter flest organer.

Aggregeringstrinnet endrer altså vektene som ble tillagt regningen i grupperingstrinnet. Endringen skjer etter reglene beskrevet i strekpunktene over.

5. Diskontering

Vektene til en undersøkelse bestående av to eller flere NORAKO-koder reduseres (diskonteres). Dette skjer ved at den høyeste vekt forblir uendret, mens vektene til de resterende kodene justeres til 80 % av opprinnelig vekt.

Diskonteringstrinnet endrer altså vektene slik de fremstår etter aggregeringstrinnet. Endringen skjer etter regelen beskrevet i leddet over.

6. Sluttberegning

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivsats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 233 kroner.

Tillegg for undersøkelse/behandling

Takst	Tekst	Egen.	Ref.	Merk.	Rep.
899a	Tillegg for undersøkelse/behandling for pasient fra helseregion hvor det regionale helseforetaket har avtale med instituttet	200,-	0,-		0

Tabell 1. Primærkategorier og kostnadsvekter

Primærkategori	Navn	Vekt	Insentivsa	A ¹
		ts		
PK001	Granskning CT MR og angio	0,257	0	
PK002	Granskning RG og UL	0,204	0	
PK003	Teleradiologisk konferanse	0,543	0	
PK005	Us v/anestesi	2,480	0	
PK006	Intervensjon omfattende	3,605	0	
PK008	Intervensjon enkel	0,540	0	
PK009	Stentinnleggelse	9,292	0	
PK080	Beintetthetsmåling	0,188	0	
PK099	Ikke refusjonsberettiget kode	0,000	0	
PK102	RG kontrast enkel	0,273	-15	A
PK103	RG kontrast omfattende	0,944	-15	A
PK104	RG u/kontrast omfattende	0,200	-15	A
PK107	RG større angiografi	1,955	-15	A
PK108	Mammografi	0,250	0	A
PK109	RG u/kontrast m/tilleggsbilder	0,189	-15	A
PK110	Venografi	0,690	-15	A
PK111	RG kontrast moderat	0,591	-15	A
PK112	RG u/kontrast enkel	0,160	-15	A
PK113	RG thorax	0,137	-15	A
PK114	RG u/kontrast moderat	0,194	-15	A
PK201	UL prosedyre	0,321	0	A
PK203	UL region	0,241	0	A
PK204	UL moderat	0,176	0	A
PK205	UL enkel	0,176	0	A
PK210	UL omfattende prosedyre	0,973	0	A
PK301	CT kontrast flere bilder	1,373	0	A

Primærkategori	Navn	Vekt	Insentivsa ts	A ¹
PK302	CT kontrast enkeltorg	1,221	0	A
PK303	CT u/kontrast ts	0,634	0	A
PK304	CT region u/kontrast	0,632	0	A
PK305	CT enkeltorg m/pros. u/kontrast	0,654	0	A
PK306	CT enkeltorg u/kontrast	0,498	0	A
PK409	MR kontrast region/enkeltorg.	1,499	15	A
PK410	MR rekonstruksjon/måling region/enkeltorg.	0,792	15	A
PK411	MR uten kontrast region/enkeltorg.	0,626	15	A
PK412	MR region/enkeltorg. totalt serier 1–5	1,008	15	A
PK413	MR region/enkeltorg. totalt serier 6–10	1,414	15	A

1 A betegner at primærkategorien er aggregert.

Tabell 2. Oversikt «enkle undersøkelser» som omfattes av «pakking»

RG AB	Abdomen, oversikt ett plan
RG AM	Underarm
RG BM	Overarm
RG CLAV	Clavicula
RG COS	Costa(e)
RG CR	Legg
RG CS	Sacrum med coccyx
RG CU	Albue
RG CX	Hofte
RG EPH	Epipharynx
RG FA	Ansiktsskjelett (eller deler av dette, f.eks. neseben, orbita, underkjeve, spyttkjertel oversikt eller tenner)
RG FE	Lår
RG GE	Kne
RG HS	Skulder (inkl. acromioclavicularledd)
RG KC	Skalle
RG KV	Bihuler
RG MA	Hånd og/eller finger(re)
RG MAAR	Håndledd
RG OPG	Ortopantomogram
RG PS	Fot (inkl. hæl, fotrot og tær)
RG PSAR	Ankelledd
RG SC	Skulderblad
RG SE	Sella turcica
RG ST	Sternum (ev. med sternoclavicularledd)
RG THF	Thorax, ett plan
RG TR	Trachea
RG UR	Urinveier, oversikt ett eller to bilder

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

19. des. Nr. 1658 2007

Forskrift om opphevelse av forskrift om særfradrag i inntekten for liten skatteevne

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 78. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

Forskrift 17. november 1983 nr. 1678 om særfradrag i inntekten for liten skatteevne oppheves som bortfalt på grunn av tidligere lovgivning.

II

Forskriften trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1659 2007**Forskrift om endring i forskrift om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 3A–4 og lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 58e. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 14. juni 2005 nr. 550 om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker gjøres følgende endringer:

§ 2 første og annet ledd skal lyde:

Bindende forhåndsuttalelse kan avgis av Skattedirektoratet og av skattekontorene.

Skattedirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser om hvilke anmodninger om bindende forhåndsuttalelse som skal behandles av skattekontorene, om saksbehandlingen og om organiseringen av ordningen mv.

§ 3 annet ledd skal lyde

Deltakerlignet selskap som nevnt i skatteloven § 10–40 kan sende anmodning med spørsmål som gjelder fastsetting av formue eller inntekt for deltakerne fra selskapet. Boligselskap som nevnt i skatteloven § 7–3 og et sameie etter lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner (eierseksjonsloven) kan sende anmodning som gjelder tilsvarende fastsetting for andelseierne i boligselskapet og sameierne i seksjonerte bygg.

§ 4 første og annet ledd skal lyde:

Anmodning om bindende forhåndsuttalelse sendes skattekontoret.

Fellesanmodninger, jf. § 3 første ledd, som omfatter skattytere som lignes ved forskjellige skattekontor, skal sendes Skattedirektoratet.

§ 9 første ledd første punktum skal lyde:

Skattedirektoratet og skattekontorene fastsetter gebyrets størrelse.

§ 10 annet ledd første og annet punktum skal lyde:

Skattekontorenes forhåndsuttalelser bør normalt avgis senest fire uker fra fullstendig anmodning er mottatt. Dersom skattekontoret ikke kan overholde fristen, skal skattyter underrettes om dette og om årsaken til forsinkelsen innen to uker, jf. § 6 første ledd.

§ 10 fjerde ledd skal lyde:

Når uttalelse er gitt av Skattedirektoratet, skal kopi sendes Finansdepartementet og det skattekontoret som forhåndsuttalelsen antas å kunne bli påberopt overfor.

§ 11 annet ledd skal lyde:

Skattedirektoratet kan også publisere forhåndsuttalelse avgitt av skattekontorene.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1660 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om overføring av skattytere som skal svare skatt av inntekt ved produksjon av elektrisk kraft til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 2–4 nr. 4. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

Forskrift 14. desember 2003 nr. 1576 om overføring av skattytere som skal svare skatt av inntekt ved produksjon av elektrisk kraft til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1661 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om myndighet for Sentralskattekontoret for utenlandssaker til å pålegge ansvar for skatt, arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 10–7 nr. 1. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

Forskrift 6. august 2003 nr. 1035 om myndighet for Sentralskattekontoret for utenlandssaker til å pålegge ansvar for skatt, arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1662 2007**Forskrift om endring i forskrift om opplysningsplikt for næringsdrivende som omsetter jord- og husdyrprodukter o.l. fra produsent**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–3 nr. 6 og § 6–16 bokstav c, jf. § 6–3 nr. 5. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 8. januar 1997 nr. 6 om opplysningsplikt for næringsdrivende som omsetter jord- og husdyrprodukter o.l. fra produsent gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Oppgavene skal leveres Skattedirektoratet innen 1. februar året etter inntektsåret på maskinlesbart medium, i den form som Skattedirektoratet bestemmer.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1663 2007**Forskrift om endring i forskrift om gebyr ved for sent levert, mangelfull eller uriktig oppgave etter ligningsloven § 6–10 nr. 1 og 2, jf. nr. 4**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 10–8 nr. 2. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 14. juli 1994 nr. 725 om gebyr ved for sent levert, mangelfull eller uriktig oppgave etter ligningsloven § 6–10 nr. 1 og 2, jf. nr. 4 gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om gebyr ved for sent levert, mangelfull eller uriktig oppgave etter ligningsloven § 6–10 nr. 1 og 2, jf. nr. 3

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder når noen er pliktig til å gi opplysninger etter lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–10 nr. 1 eller 2 jf. nr. 3.

§ 2 første ledd skal lyde:

Den som ikke oppfyller sin opplysningsplikt etter ligningsloven § 6–10 nr. 1 og 2 jf. nr. 3 kan ilegges gebyr. Vedtak om gebyr treffes av skattekontoret.

§ 3 første ledd skal lyde:

Pliktig opplysning som nevnt i § 1 skal gis på fastsatt skjema i samsvar med § 5 i forskrift 30. desember 1983 nr. 1980 om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt. Opplysningsplikten anses ikke oppfylt dersom opplysningene ikke er levert elektronisk via Altinn, skattekontoret direkte, eller til postdistributøren som rekommandert sending, innen fristens utløp etter ligningsloven § 6–10 nr. 3. For ikke rekommandert postsending anses opplysningsplikten ikke oppfylt dersom sendingen kommer fram til skattekontoret senere enn fjerde virkedag etter fristens utløp, og forsinkelsen ikke påvises å skyldes postdistributøren. Opplysningsplikten anses ikke oppfylt dersom gitte opplysninger er uriktige eller ufullstendige og feilene eller manglene ikke må anses uvesentlige.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1664 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om overføring av skattytere til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 2–4 nr. 4. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

Forskrift 7. januar 1993 nr. 4 om overføring av skattytere til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1665 2007**Forskrift om endring i forskrift om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 10–8 nr. 2. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 22. januar 1991 nr. 57 om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd oppheves.

§ 2 nåværende tredje og fjerde ledd blir annet og tredje ledd.

§ 2 nåværende femte ledd blir fjerde ledd og skal lyde:

For oppgaver etter ligningsloven § 6–2 og § 6–4 – § 6–6, jf. § 6–16 bokstav c, kan det ilegges redusert gebyr når særlige grunner foreligger.

§ 3 skal lyde:

Oppgaven er for sent levert dersom den ikke

- a) er innlevert elektronisk via Altinn eller levert postdistributøren som rekommandert sending senest 31. januar.
- b) er kommet frem til mottaker senest fjerde virkedag etter datoen nevnt under a).

§ 4 første ledd bokstav e skal lyde:

- e) Organisasjonsnummer mangler og oppgaven er en lønns- og trekkoppgave.

§ 5 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1666 2007**Forskrift om endring i forskrift om bokettersyn m.v.**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 3–14, jf. § 3–5, § 3–6, § 4–10 og § 6–15. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 23. desember 1983 nr. 1839 om bokettersyn m.v. gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Skattekontoret og Skattedirektoratet, eller den som disse gir særskilt fullmakt, kan beslutte at bokettersyn og undersøkelser som nevnt i ligningsloven § 4–10 nr. 1 og § 6–15 nr. 1 skal avholdes.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1667 2007**Forskrift om endring i forskrift om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16, jf. § 6–10. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 30. desember 1983 nr. 1980 om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Skattekontoret kan beslutte at det for det enkelte år, enkelte grupper av arbeidstakere eller enkelte oppdragstakere skal sendes oppgaver med nærmere angitte opplysninger innen rammen av lovens § 6–10.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Opplysninger om oppdrag og arbeidstakere skal sendes til det skattekontoret Skattedirektoratet bestemmer.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1668 2007**Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 31, § 32, § 33, § 49, § 52a, § 81 og § 85, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–14 andre ledd skal lyde:

Returselskapet skal hente og motta en andel av totalt innsamlet mengde EE-avfall som tilsvarer medlemmenes andel av total varetilførsel i det samme geografiske området. Varetilførsel beregnes på bakgrunn av import- og eksportdata fra Toll- og avgiftsdirektoratet. Hente- og mottakplikten gjelder for hver produktgruppe, jf. vedlegg 1 til dette kapitlet.

§ 1–16 første og andre ledd skal lyde:

Individuelt finansierte returselskaper skal sikre at det for hvert EE-produkt som medlemmene produserer i Norge eller importerer, stilles en finansiell garanti som er tilstrekkelig for at pliktene etter § 1–18 kan oppfylles på det tidspunkt EE-produktet kasseres. Materialverdi kan ikke medregnes. Beregningen av nødvendig garantibeløp skal skje for hvert medlem i returselskapet. Garantien skal godkjennes av SFT.

På det tidspunktet et EE-produkt er identifisert som kassert, eller når en på forhånd beregnet og fastsatt levetid er utløpt, skal en representativ andel av garantibeløpet frigis. Når individuelt finansierte returselskaper får tilbakebetalt finansiell garanti, skal nødvendig beløp disponeres til formål omfattet av § 1–18.

§ 1–21 første ledd skal lyde:

Returselskap skal dekke kostnader knyttet til drift av EE-registeret jf. § 1–22, med en andel tilsvarende medlemmenes andel av total varetilførsel for alle EE-produkter. Varetilførsel beregnes på bakgrunn av import- og eksportdata fra Toll- og avgiftsdirektoratet. Individuelt finansierte returselskaper skal i tillegg dekke EE-registerets administrative kostnader forbundet med finansiell garanti etter § 1–16.

§ 1–22 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) beregne den samlede varetilførselen i Norge, fordelt på kategoriene i vedlegg 1 til dette kapitlet. Med varetilførsel menes ervervsmessig omsetning og annen forsyning av EE-produkter til det norske markedet. Varetilførselen beregnes som importert og produsert vektmengde, fratrukket eksportert vektmengde EE-produkter. For importert og eksportert mengde brukes data fra Toll- og avgiftsdirektoratet. Ved beregning av varetilførselen skal det gjøres fratrukk for den del som dekkes av individuelt finansierte returselskaper,

§ 1–22 første ledd bokstav h og i skal lyde:

- h) bare gi opplysninger i samsvar med reglene om taushetsplikt i forvaltningsloven,
- i) opptre nøytralt i forholdet mellom konkurrerende returselskaper.

§ 1–22 første ledd bokstav j oppheves.

§ 1–22 annet ledd skal lyde:

Statens forurensningstilsyn, eller den Miljøverndepartementet bemyndiger, kan fastsette nærmere krav til oppfyllelse av bestemmelsen i bokstav a) til i).

Kapittel I vedlegg 1 produktgruppe 6 skal lyde:

6. *Lyskilder*

Som lyskilder regnes glødelamper, sparepærer, lysstoffrør og utstyr av lignende art.

Kapittel I vedlegg 1 produktgruppe 10 med undergrupper skal lyde:

10. *Overvåknings- og kontrollinstrumenter*

a. Røykvarslere

b. Andre overvåknings- og kontrollinstrumenter

Som overvåknings- og kontrollinstrumenter regnes termostater, justeringsapparater og andre apparater og instrumenter av lignende art.

Kapittel I vedlegg 2 del B punkt 4 første ledd bokstav b og c skal lyde:

b) EE-registeret har gitt melding om at en eller flere av følgende innbetalinger er manglende eller utilstrekkelig fire måneder etter at første frist for innbetaling er oversittet, med henvisning til kriteriene i denne forskrifts del C:

- midler til dekning av EE-registerets kostnader jf. kriterium 8.02 og 8.03,
- kollektiv forpliktelse etter kriterium 5.01 og 5.02,

c) returselskap legger ned sin virksomhet.

Kapittel I vedlegg 2 del B punkt 4 første ledd bokstav d oppheves.

Kapittel I vedlegg 2 del C kriterium 1.03 og 1.04 skal lyde:

1.03	Kollektivt finansiert returselskap skal ha tilgjengelig finansielle reserver som sikrer at selskapet kan oppfylle kriteriene for sertifisering i dette vedlegget for sine medlemmer de neste seks månedene.	§ 1–14 (1) e)	2
1.04	Ha et styringssystem som sikrer og dokumenterer at alle kriteriene for sertifisering i dette vedlegget oppfylles av returselskapet og dets oppdragstakere med underleverandører. Kravene gjelder uavhengig av hvor arbeidet utføres, og hvem som utfører arbeidet. Styringssystemet skal bygges opp og dokumenteres tilsvarende ISO 14001-standarden.	§ 1–13	2

Kapittel I vedlegg 2 del C kriterium 4.01 og 4.02 skal lyde:

4.01	Etablert en tilfredsstillende finansiell garanti i tråd med § 1–16.	§ 1–16 (1), (2)	1
4.02	Disponere nødvendig del av utbetalt garantibeløp til formål omfattet av § 1–18, slik at krav i punkt 3.01 og 3.02 til innsamlingsgrad og krav i punkt 6 til behandling blir oppfylt. Dersom utbetalt garantibeløp ikke er tilstrekkelig, må returselskapet dekke kostnadene på annen måte.	§ 1–16 (3)	2

Kapittel I vedlegg 2 del C kriterium 4.03–4.04 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1669 2007

Forskrift om endring i forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 21. juni 1985 nr. 82 om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper (selskapsloven) § 2–10 og § 2–13 andre ledd og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 tredje ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 13. desember 1985 nr. 2096 til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene gjøres følgende endringer:

§ 27 sjette og sjuende ledd skal lyde:

Når tvisten bringes inn for nemnda, skal det vedlegges skriftlig voldgiftsavtale, jf. voldgiftsloven kapittel 3. Voldgiftsavtalen kan ikke inneholde særlige regler om nemndas saksbehandling, jf. voldgiftsloven § 21. For tvist

som nemnda skal behandle etter denne paragraf, kan partene ikke avtale at nemnda skal ha en annen sammensetning enn fastsatt i § 24.

Partene kan ikke forbeholde seg å innanke nemndas avgjørelse for en ny voldgiftsrett etter reglene i voldgiftsloven § 2–2.

§ 27 siste ledd skal lyde:

For nemndas saksbehandling etter denne paragraf gjelder for øvrig reglene i voldgiftsloven.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1670 2007

Forskrift om endring i forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak § 20 og § 33 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 tredje ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 20. desember 1991 nr. 838 til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. gjøres følgende endringer:

§ 41 sjette og sjuende ledd skal lyde:

Når tvisten bringes inn for nemnda, skal det vedlegges skriftlig voldgiftsavtale, jf. voldgiftsloven kapittel 3. Voldgiftsavtalen kan ikke inneholde særlige regler om nemndas saksbehandling, jf. voldgiftsloven § 21. For tvist som nemnda skal behandle etter denne paragraf, kan partene ikke avtale at nemnda skal ha en annen sammensetning enn fastsatt i § 38.

Partene kan ikke forbeholde seg å innanke nemndas avgjørelse for en ny voldgiftsrett etter reglene i voldgiftsloven § 2–2.

§ 41 siste ledd skal lyde:

For nemndas saksbehandling etter denne paragraf gjelder for øvrig reglene i voldgiftsloven.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1671 2007

Forskrift om endring i forskrift om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. § 2 og § 10 og delegeringsvedtak 20. september 1985 nr. 1711. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 28. oktober 1998 nr. 999 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. gjøres følgende endring:

§ 7–2 annet ledd skal lyde:

Innstilles boet eller er boet innstilt etter konkursloven § 135, skal lønnsгарантиen dekke den del av godtgjøringen for behandling av lønnsгарantisaker som ikke blir dekket av bomassen. Tilsvarende gjelder der tingretten finner det klart at boet må innstilles dersom det belastes de nødvendige kostnadene ved behandling av lønnsгарantisaker. Lønnsгарантиen dekker bare godtgjøring for merarbeid som skyldes behandlingen av lønnsгарantisakene, og ikke arbeid som likevel måtte gjøres som ledd i bobehandlingen. Beløp som skal dekkes etter dette punkt må fremgå særskilt. Før godtgjøring fastsettes av tingretten, skal forslaget forelegges Arbeids- og velferdsetaten, som skal gis anledning til å uttale seg. Reglene i konkursloven § 157 om fastsetting av bostyrers godtgjøring, gjelder tilsvarende. Arbeids- og velferdsetaten skal underrettes i henhold til tvisteloven § 19–5 om kjennelser som pålegger lønnsгарantiordningen å dekke slik godtgjøring.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1672 2007**Forskrift om endring i forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) § 6-4, § 6-5 og § 6-35, lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) § 6-4, § 6-5, § 6-35 og § 6-37 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 tredje ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 43 sjette og sjuende ledd skal lyde:

Når tvisten bringes inn for nemnda, skal det vedlegges skriftlig voldgiftsavtale, jf. voldgiftsloven kapittel 3. Voldgiftsavtalen kan ikke inneholde særlige regler om nemndas saksbehandling, jf. voldgiftsloven § 21. For tvist som nemnda skal behandle etter denne paragraf, kan partene ikke avtale at nemnda skal ha en annen sammensetning enn fastsatt i § 40.

Partene kan ikke forbeholde seg å innanke nemndas avgjørelse for en ny voldgiftsrett etter reglene i voldgiftsloven § 2-2.

§ 43 siste ledd skal lyde:

For nemndas saksbehandling etter denne paragraf gjelder for øvrig reglene i voldgiftsloven.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1673 2007**Forskrift om endring i forskrift om arbeid som utføres i arbeidstakers hjem**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1-5 første ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 5. juli 2002 nr. 715 om arbeid som utføres i arbeidstakers hjem gjøres følgende endringer:

§ 1 fjerde ledd skal lyde:

Arbeidsmiljøloven § 18-9 om Arbeidstilsynets samtykke ved oppføring av bygning, bygningsmessige endringer, omorganisering mv., gjelder ikke.

§ 2 første ledd skal lyde:

I tillegg til den skriftlige arbeidsavtalen etter arbeidsmiljøloven § 14-5 og § 14-6 skal det inngås skriftlig avtale om hjemmearbeidet som minst omfatter:

- omfanget av hjemmearbeidet
- arbeidstid for hjemmearbeidet
- eventuelle bestemmelser om når arbeidstaker skal være tilgjengelig for arbeidsgiver
- dersom avtalen er midlertidig; forventet varighet
- eventuelle bestemmelser om retten til å endre eller si opp avtalen om hjemmearbeid, frister for slik oppsigelse mv.
- eventuelle bestemmelser om prøvetid for hjemmearbeidsordningen
- eiendomsrett, drift og vedlikehold av utstyr
- eventuelle bestemmelser om saksbehandling, taushetsplikt og oppbevaring av dokumenter.

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Arbeidsmiljøloven kapittel 2, kapittel 3 med unntak av § 3-1 og kapittel 4 gjelder ikke for arbeid i arbeidstakers private hjem.

§ 4 skal lyde:

Arbeidsgivers internkontrollsystem etter arbeidsmiljøloven § 3-1 og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (internkontrollforskriften) skal i tillegg omfatte arbeid som utføres i arbeidstakers private hjem.

§ 6 første ledd skal lyde:

Arbeidsmiljøloven § 10–4 om alminnelig arbeidstid, § 10–5 om gjennomsnittsberegning, § 10–6 om vilkår for overtid og lengden av overtid, § 10–10 om søndagsarbeid og § 10–11 om nattarbeid, gjelder ikke. Denne paragrafen gjelder ikke arbeid som omfattes av arbeidsmiljøloven § 10–12 første og andre ledd.

§ 6 femte ledd skal lyde:

For personer under 18 år gjelder under enhver omstendighet bestemmelsene i arbeidsmiljøloven kapittel 11.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Arbeidsmiljøloven kapittel 18 gjelder ikke.

§ 8 skal lyde:

Overtredelse av denne forskriften straffes etter bestemmelsene i arbeidsmiljøloven kapittel 19.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1674 2007

Forskrift om endring i forskrift om husarbeid, tilsyn og pleie i privat arbeidsgivers hjem eller hushold

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–5 annet ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 5. juli 2002 nr. 716 om husarbeid, tilsyn og pleie i privat arbeidsgivers hjem eller hushold gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

For personer som er under 15 år eller som er skolepliktige gjelder arbeidsmiljøloven kapittel 11 og forskrift 30. april 1998 nr. 551 om arbeid av barn og ungdom.

§ 8 annet ledd skal lyde:

Trekk i lønn og feriepenger kan kun gjøres i tråd med arbeidsmiljøloven § 14–15 andre og tredje ledd.

§ 11 skal lyde:

Søksmål i forbindelse med opphør av et arbeidsforhold, herunder erstatning, kan bringes inn for domstolene etter reglene i tvisteloven og domstoloven.

§ 15 skal lyde:

Overtredelse av denne forskriften, med unntak av bestemmelsene om oppsigelse og avskjed, straffes etter bestemmelsene i arbeidsmiljøloven kapittel 19.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1675 2007

Vedtak om endring i vedtak om overføring av myndighet til kommunen, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet etter konsesjonsloven, jordloven og odelsloven

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven), jf. delegeringsvedtak 28. november 2003 nr. 1401. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I vedtak 8. desember 2003 nr. 1479 om overføring av myndighet til kommunen, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet etter konsesjonsloven, jordloven og odelsloven gjøres følgende endring:

§ 6 nytt annet ledd skal lyde:

Statens landbruksforvaltning fastsetter forskrift etter konsesjonsloven § 7 om å sette konsesjonsfriheten etter § 4 første ledd nr. 4 ut av kraft.

II

Endringen trer i kraft f.o.m. 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1676 2007

Forskrift om endring i forskrift om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4, jf. § 1 annet ledd, lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2-9a åttende ledd, § 2-9b femte ledd og § 2-9c annet ledd og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9-15, § 9-16 og § 9-17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 14 (direktiv 2006/48/EF) og nr. 30a (direktiv 2006/49/EF). Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3-4 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. engasjementer med den norske stat,

§ 5-8 annet ledd bokstav e skal lyde:

- e) institusjonens og eventuelt konsernets samlede engasjement med en motpart og tilknyttede motparter overstiger ikke 1 million euro (engasjement med pantesikkerhet i fast eiendom som har 35 prosent, holdes utenfor beregningen av samlet engasjement),

§ 6-1 niende ledd annet punktum oppheves, slik at § 6-1 niende ledd skal lyde:

(9) Ubenyttede kredittfasiliteter med en opprinnelig løpetid på ett år eller mindre som ikke uten betingelser på et hvilket som helst tidspunkt kan sies opp uten varsel, eller som ikke omfattes av automatisk oppsigelse ved svekkelse av låntakers kredittverdighet, skal ha konverteringsfaktor 20 prosent.

§ 6-1 nytt tiende ledd skal lyde:

(10) Ubenyttede kredittfasiliteter som uten betingelser på et hvilket som helst tidspunkt kan sies opp uten varsel eller som omfattes av effektive bestemmelser om automatisk oppsigelse i tilfelle av en forringelse av låntakers kredittverdighet, skal ha konverteringsfaktor 0 prosent. Personkunders ubenyttede kredittfasiliteter kan regnes som forpliktelser som kan sies opp uten betingelser, hvis avtalevilkårene gir institusjonen rett til å si opp avtalene på samme vilkår som dem som følger av forbrukerbeskyttelseslovgivningen.

§ 10-2 syvende ledd skal lyde:

(7) Ved fastsettelse av EAD for trekkrettigheter, skal ubenyttet ramme multipliseres med en konverteringsfaktor (KF) som skal fastsettes i overensstemmelse med § 12-1, § 12-2 og § 13-3. For forpliktelser knyttet til gjennomføringen av en annen forpliktelse, skal den laveste av de to konverteringsfaktorene anvendes.

§ 12-7 tredje ledd skal lyde:

(3) Hvis institusjonen anvender IMM-metode for kontrakter med opprinnelig løpetid som overstiger ett år, skal beregnet effektiv løpetid for motregningsgruppen være

$$1 + \sum_{i>K} EE_{t_i} \cdot (t_i - t_{i-1}) \cdot r_i \Big/ \sum_{k=1, \dots, K} \max_{i=0, \dots, k} EE_{t_i} \cdot (t_k - t_{k-1}) \cdot r_k,$$

der r_k er risikofri rente over tidsrommet fra t_{k-1} til t_k og øvrige parametere er som definert i del V. Kredittilsynet kan tillate at beregnet effektiv løpetid fastsettes på annen måte.

§ 13-3 første ledd bokstav b første punktum skal lyde:

LGD fastsettes som i § 12-5 andre til sjuende ledd.

§ 14-2 første ledd skal lyde:

- (1) Etter enkel risikovektmetode tilordnes hver egenkapitalposisjon én av følgende klasser:
 - a. unoterte med lav risiko i veldiversifiserte porteføljer, med risikovekt 190 prosent og EL = 0,8 prosent,
 - b. omsatt på børs, autorisert markedsplass eller tilsvarende regulert marked i utlandet, med risikovekt 290 prosent og EL = 0,8 prosent eller
 - c. øvrige egenkapitalposisjoner, med risikovekt 370 prosent og EL = 2,4 prosent.

Ukjente egenkapitalposisjoner i form av engasjementer med verdipapirfond skal tilordnes øvrige egenkapitalposisjoner.

§ 15-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Der institusjonen hensyntar garantier eller kredittderivater etter bestemmelsen i § 17-12, skal risikovekten fastsettes etter første ledd, multiplisert med $(0,15 + 160 \cdot PD_g)$, der PD_g er PD-verdien for utsteder av beskyttelse beregnet etter § 12-4, men slik at

- a. parameteren b skal fastsettes ved bruk av den minste av PD_g og låntakers PD , og
 b. R fastsettes etter første ledd bokstav a med S lik 50.

§ 15–2 annet ledd skal lyde:

(2) Engasjementene skal tilordnes EL som følger:

M	Klasse 1	Klasse 2	Klasse 3	Klasse 4	Klasse 5
$< 2,5$	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
$\geq 2,5$	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

§ 17–4 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b. instrumentene må være utstedt av andre enn låntaker, selskap i låntakers konsern eller tilknyttet selskap med mindre obligasjonene har sikkerhet i utlånsportefølje, jf. § 5–13, og er stillet som sikkerhet for gjenkjøpsavtaler,

§ 17–5 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. utsteder er nevnt i § 17–9 første ledd,

§ 17–6 første ledd bokstav c skal lyde:

- c. verdien av næringseiendom overvåkes minst en gang per år. Verdien av boligeiendom skal overvåkes minst hvert tredje år. Når endringer i markedet tilsier det, skal det foretas en ny overvåking uavhengig av tidspunktet for forrige vurdering. Statistiske metoder kan benyttes til overvåkingen og til å identifisere eiendom som skal verddivurderes på ny. Dersom overvåkingen tilsier at verdien er vesentlig redusert i forhold til generelle markedspriser, skal en verddivurdering foretas av en kvalifisert og uavhengig part,

§ 17–6 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

- a. samtlige relevante krav for eiendom, kundefordringer eller andre eiendeler er oppfylt,

§ 18–2 femte ledd skal lyde:

(5) Risikovekt null prosent kan benyttes for den delen av et engasjement som er sikret i samme valuta i institusjonens egne mottatte innskudd eller med tilsvarende instrumenter, eller 80 prosent av markedsverdien av gjeldsinstrumenter utstedt av motpartene nevnt i forrige ledd bokstav a til d.

§ 18–3 tredje ledd skal lyde:

(3) Justering for pris- og valutavolatilitet E^* (justert engasjementsbeløp) skal beregnes som følger (bortsett fra for motregning som justeres etter § 17–8):

$$E^* = \max\{0, (E_V - P_{VL})\}, \text{ der}$$

$$E_V = E \cdot (1 + H_E),$$

$$P_V = P \cdot (1 - H_P - H_{fx}),$$

E = engasjementsbeløp i fravær av sikkerheter og med konverteringsfaktor på 100 prosent,

E_V = justert engasjementsbeløp,

P_V = justert panteverdi før løpetidsjustering,

P_{VL} = justert panteverdi og løpetidsjustert etter kapittel 19,

P = markedsverdi av pantet før justeringer,

H_E = justert prisvolatilitet for engasjementet,

H_P = justert for prisvolatilitet for pantet og

H_{fx} = justert for valutavolatilitet.

§ 18–3 sjetten ledd tabell 2 skal lyde:

Tabell 2: Faste volatilitetsjusteringer for annet pant (H_P og H_E):

<i>Pant</i>	<i>Annet pant</i>			
	<i>realisasjonstid</i>	<i>20 dager</i>	<i>10 dager</i>	<i>5 dager</i>
Egenkapitalinstrumenter/konvertible obligasjoner som inngår i en hovedindeks, jf. § 17–4 første ledd bokstav g		21,213	15	10,607
Andre egenkapitalinstrumenter/konvertible obligasjoner notert på regulert markeds plass, jf. § 17–4 første ledd bokstav i–k		35,355	25	17,678
Egne mottatte innskudd mv., jf. § 17–2 første ledd bokstav a		0	0	0
Gull, jf. § 17–2 første ledd bokstav b		21,213	15	10,607

§ 18–3 sjetten ledd bokstav a skal lyde:

- a. For gjenkjøpsavtaler og lån av finansielle instrumenter og varer og verdipapirfinansiering skal realisasjonstiden settes til 5 dager (H_P og H_{fx}). For verdipapirfinansiering med krav til daglig

margininnbetaling skal realisasjonstiden settes til 10 dager (H_p og H_{fx}). For annen sikkerhet skal realisasjonstiden settes til 20 dager.

§ 18–3 syvende ledd bokstav b nr. 2 første punktum skal lyde:

realisasjonstiden skal settes til 20 dager bortsett fra for gjenkjøpsavtaler og lån av finansielle instrumenter eller varer som skal settes til 5 dager og for verdipapirfinansiering med krav til daglig margininnbetaling som skal settes til 10 dager (H_p og H_{fx}).

§ 30–1 annet ledd skal lyde:

(2) Ved bruk av del II skal institusjonens interesser beregnes som engasjementsbeløpet for den andelen av en overdratt portefølje med benyttede kredittfasiliteter som bestemmer hvilken del av kontantstrømmen fra engasjementene, som ikke er tilgjengelig for betaling til parter som har posisjoner i verdipapiriseringen. Institusjonens interesser skal ikke ha lavere prioritet enn investors interesser. Investors interesser skal være engasjementsbeløp for den resterende andel.

§ 32–7 femte ledd første punktum skal lyde:

Trinn 4 (sammenstilling innen sonene): Den durasjonsvektede nettoposisjonen for hvert enkelt gjeldsinstrument beregnes ved å multiplisere markedsverdien med den modifiserte durasjonen og den tilhørende forutsatte renteendring.

§ 33–1 første ledd skal lyde:

(1) Posisjoner i verdipapirfondsandeler risikovektes 400 prosent. Summen av beregningsgrunnlaget for posisjons risiko og valutarisiko etter dette kapitlet og kapittel 38 eller kapitlene 38 og 40 skal ikke utgjøre mer enn et beregningsgrunnlag tilsvarende en risikovekt på 500 prosent. Motregning av fondets underliggende posisjoner mot institusjonens øvrige investeringer er ikke tillatt med mindre det spesielt er angitt.

§ 37–2 første ledd skal lyde:

(1) Når institusjonen har betalt for finansielle instrumenter, varer, kredittderivater eller utenlandsk valuta før den har mottatt dem eller har frigitt finansielle instrumenter, varer, kredittderivater eller utenlandsk valuta før de er betalt skal følgende gjelde:

Frem til første avtalte betalings- eller leveringstidspunkt	Fra første avtalte betalings- eller leveringstidspunkt frem til fire dager etter andre avtalte betalings- eller leveringstidspunkt	Fra 5 virkedager etter andre avtalte betalings- eller leveringstidspunkt frem til annullering av transaksjonen
Beregningsgrunnlag settes lik null	Beregningsgrunnlag for overført beløp eller avtalt overført fastsettes etter del II eller del III	Overført verdi og reinvesteringskostnad trekkes fra i ansvarlig kapital

§ 42–1 femte ledd første punktum skal lyde:

Institusjoner som anvender forordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (IAS), jf. regnskapsloven § 3–9, skal beregne inntekten tilsvarende data som nevnt i tredje og fjerde ledd.

§ 45–6 bokstav f skal lyde:

- f. operasjonell risiko etter del VIII. For metodene i kapittel 43 og 44 skal det gis opplysninger for hvert forretningsområde etter henholdsvis § 43–2 og § 44–1 tredje ledd.

§ 49–2 åttende ledd skal lyde:

(8) Tillatelse til å benytte IRB-metode i 2008 og grunnleggende IRB-metode i 2009 kan gis selv om erfaringsperioden som nevnt i § 3–3 første ledd første punktum ikke er lengre enn to år. Tillatelse til å benytte IRB-metode i 2007, kan gis selv om erfaringsperioden ikke er lengre enn ett år.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1677 2007

Forskrift om endring i forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkprissatser) ved fri rettshjelp og i straffesaker

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp § 3 og § 7, jf. delegeringsvedtak 8. oktober 1982 nr. 1445 og forskrift 3. desember 1997 nr. 1441 om salær fra det offentlige til advokater m.v. § 2 tredje ledd. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 12. desember 2005 nr. 1442 om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkprissatser) ved fri retts hjelp og i straffesaker gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd nr. 7 skal lyde:

7. *Ekteskaps- og familiesaker, jf. retts hjelploven § 11 annet ledd nr. 1 og 2:*

- a. Saker som kun omfatter felleseieskifte eller økonomisk oppgjør etter oppløsning av husstandsfelleskap:
7 ganger den offentlige salærsats.
- b. Saker som omfatter foreldreansvar, daglig omsorg og samværsrett:
7 ganger den offentlige salærsats.
- c. Saker som omfatter både foreldreansvar og/eller daglig omsorg og/eller samværsrett og felleseieskifte/økonomisk oppgjør etter oppløsning av husstandsfelleskap:
12 ganger den offentlige salærsats.
- d. Øvrige saker som ikke faller inn under bokstav a–c:
3 ganger den offentlige salærsats.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008. Endringen kommer til anvendelse på oppdrag påbegynt etter ikrafttredelsen.

20. des. Nr. 1678 2007**Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsmekanisme og overvåkningssystem for toll- og kvotefri import av korn, mel og kraftfôr fra minst utviklede land (MUL)**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 2 nr. 3 og delegeringsvedtak 21. juni 2002 nr. 578. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 27. juni 2002 nr. 826 om sikkerhetsmekanisme og overvåkningssystem for toll- og kvotefri import av korn, mel og kraftfôr fra minst utviklede land (MUL) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om sikkerhetsmekanisme og overvåkningssystem for toll- og kvotefri import av korn, mel og kraftfôr fra land omfattet av nulltollordningen

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å legge til rette for størst mulig innførsel av korn, mel og kraftfôr fra land omfattet av nulltollordningen, samtidig som markedsbalansen for disse produktene ivaretas i samsvar med intensjonene i markedsordningen for korn, jf. St.meld.nr.2 (2000–2001).

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften omfatter toll- og kvotefri innførsel under den norske GSP-ordningen («Den generelle tollpreferanseordningen for import av varer fra utviklingsland») fra land omfattet av nulltollordningen av de varer som er opplistet i vedlegget til forskriften.

§ 5 første ledd første punktum skal lyde:

Sikkerhetsmekanismen for korn, mel og kraftfôr er en mekanisme for iverksettelse av midlertidig opphør av toll- og kvotefri import av disse varene fra land omfattet av nulltollordningen når markedsbalansen for korn, mel og kraftfôr vurderes å være i fare.

§ 5 andre ledd bokstav b skal lyde:

- b) det er fare for at det oppstår markedsforstyrrelser som følge av ensidig sammensetning av importråvarene fra land omfattet av nulltollordningen eller stor import av ferdigvarer.

§ 7 andre ledd siste punktum skal lyde:

I slike tilfeller må importøren fremlegge dokumentasjon på historisk import fra land omfattet av nulltollordningen siste tre år dersom Statens landbruksforvaltning krever det.

Vedlegget første punktum i forklarende tekst før tabellen skal lyde:

Liste over GSP-varer som med opprinnelse i et land omfattet av nulltollordningen, er kvalifisert for tollfrihet ved import til Norge.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1679 2007**Forskrift om endring i forskrift om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 67 fjerde ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 4. januar 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 31. mai 2002 nr. 506 om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd gjøres følgende endring:

§ 1 siste ledd skal lyde:

Prøveordningen gjelder frem til og med 31. desember 2009.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

1. sept. Nr. 1680 2007**Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Ansgar Teologiske Høgskole**

Hjemmel: Fastsatt av styret for Ansgar Teologiske Høgskole 1. september 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-3, § 4-5, § 4-7, § 4-8, § 5-1 og § 7-1. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

*Kapittel I. Allmenne regler***§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder alle studier ved Ansgar Teologiske Høgskole (ATH).

§ 2. Bachelorgrad

- (1) Ansgar Teologiske Høgskole forvalter og tildeler graden bachelor som gir rett til tilsvarende tittel.
- (2) Emnene Examen philosophicum (10 studiepoeng) og Examen facultatum 10 studiepoeng inngår i graden bachelor.
- (3) For å oppnå bachelorgraden må studenten ha avlagt eksamener som til sammen utgjør minst 180 studiepoeng. For å få bachelorgraden utstedt fra Ansgar Teologiske Høgskole, er det et vilkår at minst 60 av de avlagte studiepoengene som danner grunnlag for graden, er avlagt ved Ansgar Teologiske Høgskole.
- (4) I de 180 studiepoengene skal det inngå en emnegruppe og en spesialisering på til sammen minst 80 studiepoeng. Hva som er spesialisering, er definert i de enkelte studieplanene.

§ 3. Faglige fullmakter

Høgskolens styre fastsetter studieplan for det faglige innholdet i studiene, herunder bestemmelser om obligatoriske kurs, praksis og lignende og om vurderingsformer.

*Kapittel II. Opptak***§ 4. Krav for opptak**

- (1) Det generelle grunnlag for opptak som student ved Ansgar Teologiske Høgskole er generell studiekompetanse, dvs. fullført og bestått norsk videregående opplæring med de krav til fagsammensetning og timefordeling som departementet fastsetter.
- (2) Søkere som er 25 år eller eldre i opptaksåret kan søke opptak til enkeltstudier, dersom de på grunnlag av realkompetanse har de nødvendige kvalifikasjoner for vedkommende studium.

§ 5. Studentopptak

- (1) ATH er ansvarlig for opptaket til grunnutdanningene. Dette er likevel ikke til hinder for at ATH kan delegere saksforberedelse og avgjørelse til andre organer, herunder til Samordna Opptak.
- (2) Opptaksleder foretar opptak, eller ivaretar at dette finner sted når opptaket er delegert etter første ledd andre punktum.
- (3) Studieprogrammene ved ATH er normalt åpne for studenter som fyller kravene i § 4 første ledd. Når kapasitetshensyn eller ressurs-hensyn krever det kan imidlertid adgangen til det enkelte studium eller deler av det reguleres.

(4) Klage på vedtak i forbindelse med opptak behandles av «Felles klagenemnd for opptak til grunnutdanning ved universiteter og høyskoler» i de tilfellene der opptaket er delegert til Samordna Opptak. Øvrige tilfeller behandles av ATHs Klagenemnd.

§ 6. Søknadsfrister

(1) For søknad til studier der opptaket er organisert gjennom Samordna Opptak, gjelder de nasjonale fristene fastsatt av departementet.

(2) Til opptak som Ansgar Teologiske Høgskole behandler lokalt, kunngjøres søknadsfristen samtidig med utlysning av opptaket. Studieadministrativ leder fastsetter søknadsfristen.

§ 7. Dokumentasjon og ettersending

(1) Søknad om opptak skal sendes på fastsatt søknadsskjema.

(2) Alle opplysninger som er relevante for søknaden, skal dokumenteres. Søkeren plikter å orientere seg om hvilken dokumentasjon som er nødvendig for at søknaden skal kunne behandles. Dokumentasjonen er attesterte kopier av originaldokumenter.

(3) Dokumentasjon som ikke er mulig å legge ved innen søknadsfristen, kan ettersendes. I søknaden må søkeren angi hvilken dokumentasjon som eventuelt blir ettersendt.

Kapittel III. Undervisning og vitnemål

§ 8. Undervisning

(1) Studieåret har normalt en lengde på 10 måneder, og et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

(2) Forelesningene er vanligvis offentlige med mindre forelesningenes art tilsier noe annet. Dersom det er fastsatt egenbetaling for et emne eller emnegruppe vil forelesningene allikevel kun være for høyskolens studenter eller visse grupper av studenter.

(3) Seminarundervisningen er forbeholdt høyskolens studenter.

§ 9. Vitnemål og tilleggsbetegnelser for grader

(1) Ansgar Teologiske Høgskole utferdiger vitnemål for fullført utdanning, dvs. for oppnådd bachelorgrad. Samtidig utferdiges Diploma Supplement. Vitnemål utstedes normalt bare én gang for samme grad.

(2) Studenter som ikke har avsluttet utdanningen, vil på anmodning gis karakterutskrift for de eksamener eller prøver som han eller hun har bestått.

(3) På vitnemålet skal det gis opplysninger om hvilket grunnlag/studieprogram graden bygger på.

(4) Hovedkarakter for graden skal angis, jf. «Utfyllende regler for eksamen og prøving ved Ansgar Teologiske Høgskole».

(5) Dersom en kandidat har tatt flere eksamener enn det som kreves for å få en grad, kan vedkommende gi melding om hvilke eksamener som ønskes tatt med på vitnemålet.

(6) Ved oppnådd bachelorgrad utstedes normalt vitnemål med tilleggsbetegnelse som angir på hvilket studieområde kandidaten har sin faglige spesialisering.

(7) Bachelorgraden innenfor fagområdet Kristendomskunnskap med religions- og livssynskunnskap (KRL) ved ATH kan ha følgende tilleggsbetegnelser:

a) *Bachelor i teologi* benyttes for studier med 160 studiepoeng innen fagområdene teologi og KRL. De teologiske fagene må minimum inneholde 20 studiepoeng hebraisk og 20 studiepoeng gresk. Betingelsene i § 2 andre ledd må også være oppfylt.

b) *Bachelor i praktisk teologi* benyttes for studier med 160 studiepoeng innenfor fagområde KRL og praktisk teologi. De praktisk-teologiske fagene må minimum inneholde 60 studiepoeng praktisk teologi. Betingelsene i § 2 andre ledd må også være oppfylt.

c) *Bachelor i kristendomskunnskap med religions- og livssynskunnskap (KRL)* benyttes for studier med 160 studiepoeng. KRL-faget må minimum inneholde 80 studiepoeng, og betingelsene i § 2 andre ledd må være oppfylt.

(8) Bachelorgraden innenfor fagområdet *Interkulturell forståelse* ved ATH kan ha følgende tilleggsbetegnelser:

a) *Bachelor i interkulturell forståelse med teologi* benyttes for studier med 160 studiepoeng innen fagområdene interkulturell forståelse og teologi/KRL. De teologiske fagene må minimum inneholde 60 studiepoeng. Betingelsene i § 2 andre ledd må også være oppfylt.

b) *Bachelor i interkulturell forståelse* benyttes for studier med 160 studiepoeng. Fagområdet Interkulturell forståelse må minimum inneholde 80 studiepoeng, og betingelsene i § 2 andre ledd må være oppfylt.

(9) Bachelorgraden innenfor fagområdet *Musikk* ved ATH kan ha følgende tilleggsbetegnelser:

a) *Bachelor i Musikk med teologi* benyttes for studier med 160 studiepoeng innen fagområdene musikk og teologi/KRL. De teologiske fagene må minimum inneholde 60 studiepoeng. Betingelsene i § 2 andre ledd må også være oppfylt.

b) *Bachelor i Musikk* benyttes for studier med 160 studiepoeng. Fagområdet Musikk må minimum inneholde 80 studiepoeng, og betingelsene i § 2 andre ledd må være oppfylt.

(10) Bachelorgraden innenfor fagområdet *Psykologi* ved ATH har følgende betegnelse:

Bachelor i Psykologi med religion og helse.

Kapittel IV. Studentorgan, utdanningsplan og læringsmiljø

§ 10. Studentorgan

(1) Studentrådet ved Ansgar Teologiske Høgskole er et studentorgan for høgskolens studenter, som skal ivareta deres interesser og fremme deres synspunkter overfor høgskolens styre. Tilsvarende kan studenter ved høgskolens enkelte avdelinger opprette studentorgan for disse.

(2) Ansgar Teologiske Høgskole vil legge forholdene til rette for at studentorganene kan drive sitt arbeid på en tilfredsstillende måte, jf. «Reglement for studentrådet ved Ansgar Teologiske Høgskole».

(3) Studentene skal høres i alle saker som angår studentene på det aktuelle nivå.

§ 11. Utdanningsplan

(1) Mellom Ansgar Teologiske Høgskole og studenter som tas opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal det utarbeides en Utdanningsplan.

(2) Studentens Utdanningsplan skal foreligge senest ved utløpet av studentens første semester. Dette gjelder også deltidsstudenter med en studieprogresjon på minst 50 %.

(3) Utdanningsplan fastsettes av studenten og institusjonen i fellesskap, innenfor rammen av studieplanen for det programmet studenten er tatt opp til, samt annet relevant regelverk.

(4) Utdanningsplan skal inneholde bestemmelser om høgskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten og om studentens forpliktelser overfor høgskolen og medstudentene, herunder:

a) navnet på det studieprogrammet og/eller den emnegruppen studenten er tatt opp til, samt en henvisning til aktuell(e) studieplan(er) og til viktige regler som ikke er tatt inn i Utdanningsplan, og hvor disse kan finnes

b) hvilke emner og emnegrupper studenten tar sikte på å fullføre, til hvilken tid og i hvilken rekkefølge, samt orientering om framgangsmåten ved endring av Utdanningsplan

c) orientering om virkningen av at studenten ikke følger opp Utdanningsplan.

(4) For studenter som er tatt opp til studietilbud som har et omfang på mindre enn 60 studiepoeng, kan det fastsettes en forenklet Utdanningsplan.

(5) Studentens rett til oppfølging og tilrettelegging underveis i utdanningen er betinget av at studentens forpliktelser etter Utdanningsplan blir overholdt.

(6) Studieadministrativ leder gir nærmere retningslinjer, herunder om Utdanningsplans form, lagring og arkivering; om frist og framgangsmåte for endring av planen, etc.

§ 12. Læringsmiljø

(1) Høgskolens styre har det overordnede ansvar for studentenes læringsmiljø, og skal i samarbeid med ATHs Læringsmiljøutvalg og ATHs Studentråd legge forholdene til rette for et godt studiemiljø og arbeide for å bedre studentvelferden på skolen.

(2) Høgskolens styre har ansvar for at læringsmiljøet på skolen, herunder det fysiske og psykiske arbeidsmiljø, er fullt ut forsvarlig ut fra en samlet vurdering av hensynet til studentenes helse, sikkerhet og velferd.

(3) Det er ved høgskolen opprettet et læringsmiljøutvalg, som skal bidra til at studentenes læringsmiljø er i henhold til lov om universiteter og høgskoler § 4. ATHs Læringsmiljøutvalg skal delta i planlegging av tiltak vedrørende læringsmiljø, samt nøye følge utviklingen i spørsmål som angår studentenes sikkerhet og velferd. Det vises til forskrift for ATHs Læringsmiljøutvalg.

(4) Høgskolens arbeid med læringsmiljøet inngår som en del av høgskolens kvalitetssikringssystem.

(5) Høgskolen vil så langt det er mulig og rimelig legge studieforholdene til rette for studenter med særskilte behov, dog uten at dette medfører reduksjon av de faglige krav som stilles ved det enkelte studium.

Kapittel V. Permisjon, taushetsplikt, bortvisning og godkjenning av utdanning

§ 13. Rett til fødselspermisjon

(1) En student som får barn i løpet av studietiden ved Ansgar Teologiske Høgskole, har rett på permisjon fra studiene under svangerskap og til omsorg for barn. Studenten har rett til å gjenoppta sine studier ved ATH på tilsvarende nivå som før permisjonen.

(2) Høgskolen vil legge til rette for at studenter som er i permisjon etter første ledd, skal kunne gjenoppta sine studier så raskt som mulig etter endt permisjon.

§ 14. Studentenes taushetsplikt

En student som i studiesammenheng får kjennskap til noens personlige forhold, har taushetsplikt etter de regler som gjelder for yrkesutøvelse på vedkommende livsområde. Høgskolen vil utarbeide taushetsplikterklæring som må underskrives av de studenter dette er aktuelt for.

§ 15. Utestenging og bortvisning

(1) En student som tross skriftlig advarsel fra høgskolens styre gjentatte ganger opptrer på en måte som virker grovt forstyrrende for medstudenters arbeid eller for virksomheten ved høgskolen ellers, kan etter vedtak av ATHs Klagenemnd, jf. § 16, bortvises fra nærmere bestemte områder ved høgskolen for inntil ett år. Dersom en student etter skriftlig advarsel fra høgskolens styre fortsatt ikke respekterer en slik bortvisning, kan ATHs Klagenemnd utstenge ham eller henne fra studiet i inntil ett år.

(2) En student som grovt klanderverdig har opptrådt på en slik måte at det er skapt fare for liv eller helse for elever eller andre som studenten har å gjøre med som del av praksisopplæring, eller som gjør seg skyldig i grove brudd på taushetsplikt eller i grovt usømmelig opptreden overfor disse, kan etter vedtak av ATHs Klagenemnd utestenges fra studiet i inntil tre år.

(3) En student som har opptrådt slik som beskrevet i første og andre ledd, kan ved vedtak av ATHs Klagenemnd, utestenges fra høgskolen og fratras retten til å gå opp til eksamen i inntil ett år.

(4) Vedtak om bortvisning eller utestengning treffes med minst to tredels flertall. Vedtak om slik reaksjon kan påklages av studenten etter reglene i forvaltningsloven. Departementet eller særskilt klageorgan oppnevnt av dette er klageinstans, jf. lov om universiteter og høgskoler § 5–1 sjuende ledd.

(5) Studenten har rett til å la seg bistå av advokat eller annen talsperson fra sak om bortvisning eller utestengning er reist, eventuelt fra skriftlig advarsel er gitt. Utgiftene til dette dekkes av høgskolen.

(6) Studentene kan bringe vedtak om bortvisning inn for prøving ved tingretten. Slikt søksmål må reises innen tre måneder etter at endelig vedtak foreligger. Høgskolen dekker alle omkostninger ved søksmålet, herunder også honorar til saksøkers advokat.

§ 16. Godskrivning og godkjenning av annen utdanning

Utdanning fra universitet eller annen høgskole som går inn under lov om universiteter og høgskoler, skal godskrives studenter ved Ansgar Teologiske Høgskole med samme antall studiepoeng.

§ 17. Delstudium ved annet lærested

(1) I det ordinære studiet ved ATH har studentene mulighet for delstudium ved et annet lærested i inn- og utland. Delstudium vil si et eller flere emner som inngår i utdanningsplanen.

(2) Studieopphold utenlands må være forhåndsgodkjent av instituttet før utreise. Etter tilbakekomst til ATH må studenten søke om endelig godkjenning av emnene.

(3) ATH skal legge forholdene til rette for delstudier i utlandet gjennom å gi generell veiledning vedrørende samarbeidsavtaler og finansieringsmuligheter.

Kapittel VI. Eksamen

§ 18. Fritak for eksamen eller prøve

(1) Det gis fritak fra eksamen eller prøve når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved høgskolen tidligere eller ved annen høgskole eller universitet som går inn under lov om universiteter og høgskoler. Det kan også gis slikt fritak på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak. ATHs Lærerråd avgjør saker om fritak.

(2) Ved innpassing gis det anledning til å avlegge eksamen for flere av emnene under ett maksimert til 30 studiepoeng per eksamen. Søknad om anledning til å avlegge eksamen for flere emner under ett avgjøres av ATHs Lærerråd.

§ 19. Rett til å gå opp til eksamen

(1) Den som oppfyller kravene til opptak, jf. forskrift om opptak, studier og eksamen ved Ansgar Teologiske Høgskole § 5, og eventuelle andre krav for å gå opp til eksamen i det aktuelle emne, har rett til å gå opp til eksamen. Dette gjelder også for studenter som ikke er tatt opp på den aktuelle emnegruppen.

(2) Dersom det i studieplanen er fastsatt at kandidaten skal delta i obligatoriske kurs, obligatorisk seminarundervisning, obligatorisk praksis eller lignende, vil kandidaten nektes oppmelding etter denne paragraf dersom han ikke oppfyller de obligatoriske kravene eller lignende.

§ 20. Ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene

(1) Høgskolen skal sørge for at kunnskaper og ferdigheter hos studentene blir prøvet på en upartisk og faglig måte, og de valgte vurderingsformene skal sikre det faglige nivået ved høgskolen og hos studentene. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene.

(2) Ved sensurering benyttes minst én intern sensor kombinert med ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningen. Ved bedømmelse av muntlig eksamen eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, skal det likevel være minst to sensorer.

(3) Ved ny sensurering benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst én ekstern. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager. Dersom den endelige karakteren er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og klager får medhold i klage på sensuren over den skriftlige delen av eksamen, avholdes ny muntlig prøve til fastsetting av endelig karakter.

(4) Ordninger for ekstern evaluering kan være én av, eller en kombinasjon av, følgende:

- a) ekstern sensor deltar ved vurdering av eksamensbesvarelsene fra alle kandidatene
- b) ekstern sensor deltar ved utforming av eksamensoppgaver og/eller sensorveiledning
- c) ekstern sensor foretar kontroll av intern sensors vurdering av et tilfeldig utvalg kandidater
- d) eksterne sensorer foretar en samlet vurdering av alle vurderingsordningene som inngår i studieplanen/faget.

(5) Høgskolens styre oppnevner eksterne sensorer for en treårsperiode, mens studieadministrativ leder fastsetter retningslinjer når det gjelder antall sensorer og hvordan ekstern deltakelse i vurderingen skal gjennomføres i henhold til fjerde ledd.

§ 21. Eksamen og sensur

(1) Muntlige eksamener og prøver er offentlige med mindre hensynet til gjennomføringen tilsier at de skal være lukkede. Høgskolens styre kan også – etter søknad – gjøre unntak fra regelen om offentlige eksamen eller prøve for enkelt kandidater dersom tungveiende årsaker taler for det.

(2) Sensuren skal foreligge innen tre uker dersom ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid på sensurarbeidet. Dersom det ikke er mulig å skaffe tilveie det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker, kan høgskolens styre fastsette en lengre frist.

§ 22. Karakterer og vurderingsuttrykk

Vurderingsuttrykket ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra *A* til *E* for bestått og *F* for ikke bestått. Den graderte skalaen har følgende verdier:

Bokmål

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstiller minimumskravene.

Nynorsk

<i>Symbol</i>	<i>Nemning</i>	<i>Generell, kvalitativ omtale av vurderingskriterium</i>
A	Framifrå	Ein framifrå prestasjon som skil seg klart ut. Syner stor grad av sjølvstende.
B	Mykje god	Ein mykje god prestasjon som ligg over gjennomsnittet. Syner evne til sjølvstende.
C	God	Ein gjennomsnittleg prestasjon som er tilfredsstillande på dei fleste områda.
D	Nokså god	Ein prestasjon under gjennomsnittet, med ein del vesentlege manglar.
E	Tilstrekkeleg	Ein prestasjon som tilfredsstiller minstekrava, men heller ikkje meir.
F	Ikkje greidd	Ein prestasjon som ikkje tilfredsstiller minstekrava.

Engelsk

<i>Grade</i>	<i>Grade</i>	<i>Definition</i>
A	Excellent	An excellent performance, clearly outstanding. Shows a high degree of independence.
B	Very good	A very good performance, above average. Shows a certain degree of independence.
C	Good	An average performance, satisfactory in most areas.
D	Satisfactory	A performance below average, and with significant shortcomings.
E	Sufficient	A performance that meets the minimum criteria.
F	Fail	A performance that does not meet the minimum criteria.

§ 23. Vekting og gjennomsnittskarakter

(1) Den enkelte karakter gis en vekting ved utregning av en gjennomsnittskarakter i et emne, eller i forbindelse med utregning av hovedkarakter. Vekten skal angis i studieplanen som en brøk av den samlede karakteren.

(2) Gjennomsnittskarakter er en samlet karakter for et emne. For emner skal gjennomsnittskarakteren regnes ut slik:

- Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, slik at A=«5»; B=«4»; C=«3»; D=«2»; E=«1».
- For hver eksamen multipliseres tallekvivalenten med den vekten vedkommende eksamen skal ha i henhold til studieplanen, og alle produktene summeres.

- c) Produktsummen settes opp eller ned til nærmeste hele tall, etter at vanlige forhøyingsregler er brukt.
- d) Gjennomsnittskarakteren angis med det bokstavsymbolet som svarer til det tallet som kommer fram.
- (3) Gjennomsnittskarakteren angis som et bokstavsymbol dersom minst 75 % av eksamenene i emnet, regnet etter vekt, er gitt bokstavkarakter. Ellers skal gjennomsnittskarakteren angis som «Bestått» eller «Ikke bestått».

§ 24. Hovedkarakter

- (1) Hovedkarakter er en samlet karakter som kan gis ved fullført grad. Det skal angis i studieplanen om det gis hovedkarakter eller ikke.
- (2) Hovedkarakteren angis som et bokstavsymbol dersom minst 75 % av eksamenene i emnet, regnet etter vekt, er gitt bokstavkarakter. Ellers skal gjennomsnittskarakteren angis som «Bestått» eller «Ikke bestått».

§ 25. Ekstern sensor og krav til kvalifikasjon

- (1) Ekstern sensor skal ikke være ansatt i heltids- eller deltidsstilling ved ATH i det gjeldende semester. Engasjerte forelesere/seminarholdere regnes som interne den tiden de mottar lønn fra Ansgar Teologiske Høgskole.
- (2) En ekstern sensor må ha minst én av følgende kvalifikasjoner:
 - a) Inneha vitenskapelig kompetanse som kvalifiserer for ansettelse som minimum høgskolelektor/amanuensis ved universitet/høgskole eller annen forskningsinstitusjon.
 - b) I særlige tilfeller gjennom relevant yrkespraksis være særlig kvalifisert for å foreta sensur innenfor et bestemt område.

§ 26. Eksamensordninger og eksamensformer

- (1) Eksamensordninger
 - Eksamensordninger omfatter disse formene:
 - a) Ordinær eksamen
 - b) Utsatt eksamen
 - Utsatt eksamen er eksamen som arrangeres for studenter som har vært syke eller som har hatt annen gyldig grunn til fravær ved siste ordinære eksamen.
 - c) Kontinuasjoneksamen
 - Eksamen som kan arrangeres for studenter som har framstilt seg og fått sensuren «ikke bestått»/«F» ved siste ordinære eksamen.
 - (2) Eksamensformer
 - Eksamen omfatter disse vurderingsformene:
 - a) Skole-/klausureksamen: Skriftlig og/eller muntlig eksamen som avholdes i lokaler anvist av institusjonen, og under tilsyn av personer utpekt av institusjonen. Muntlig eksamen gis enten som selvstendig vektet eksamen eller som justerende/korrigerende.
 - b) Emneprøve: Skriftlig og/eller muntlig prøve, som også kan omfatte presentasjon og lignende.
 - c) Hjemmeeksamen: Normalt et skriftlig arbeid.
 - d) Mappevurdering: Vurdering av ett eller flere arbeider som leveres inn i løpet av den tiden studiet av vedkommende emne pågår. Nærmere bestemmelser gis i studieplanen.
 - e) Seminaroppgave: Skriftlig arbeid utarbeidet under veiledning og i tilknytning til det enkelte emne.
 - f) Gruppeeksamen: Skriftlig og/eller muntlig eksamen som avholdes for en gruppe av studenter knyttet opp til et bestemt emne.
 - g) Andre eksamensformer: Etter nærmere bestemmelse i studieplanen, så som vurdert praksis, praktisk eksamen, prosjektoppgave, eller annet.
 - (3) Det skal bestemmes i studieplanen hvilke av disse eksamensformene som skal brukes og hvor lang tid studenten har til disposisjon. Det kan bestemmes at en form skal brukes alene eller i kombinasjon med andre, og det kan fastsettes at eksamen kan eller skal gjennomføres som gruppeeksamen.
 - (4) Det kan bestemmes i studieplanen at bare et utvalg av studentene skal innkalles til muntlig eksamen. I slike tilfelle skal utvalget gjøres enten:
 - a) tilfeldig, ved at en forhåndsbestemt andel av kandidatene velges ved loddtrekning, eller
 - b) etter sensorenes skjønn, ved at de av kandidatene som man særlig er i tvil om karaktersettingen for, kalles inn, eller
 - c) ved at de kandidatene som selv har gitt melding om at de ønsker det, kalles inn.
 - (5) For kandidater som ikke kalles inn til muntlig eksamen, settes karakteren på grunnlag av de øvrige eksamensdelene alene. Det skal i slike tilfeller fastsettes vektingsregler i studieplanen for karaktersetting både med og uten muntlig eksamen, jf. «Utfyllende regler for eksamen og prøving ved Ansgar Teologiske Høgskole».

§ 27. Annullering av eksamen eller prøve

- (1) ATHs Klagenemnd, jf. forskrift om opptak, studier og eksamen ved Ansgar Teologiske Høgskole § 16, kan annullere eksamen eller prøve eller godkjenning av kurs eller emne hvis studenten:
 - a) ved hjelp av falskt vitnemål eller annen for form for uredelig opptreden, har skaffet seg adgang til å gå opp til eksamen eller prøve, eller til å delta i vedkommende emne eller kurs, eller
 - b) har forsøkt å fuske eller forsettelig eller grovt uaktsomt har fusket ved avleggelsen av, eller forut for endelig sensur av, eksamen eller prøve, eller under gjennomføringen av emne eller kurs.

(2) ATHs Klagenemnd kan annullere godskrivning eller godkjenning av utdanning tatt ved Ansgar Teologiske Høgskole, eller fritak for eksamen eller prøve, dersom studenten har oppnådd dette ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden.

(3) Studenten kan påklage vedtak om annullering etter første og annet ledd til departementet eller særskilt klageorgan oppnevnt av dette.

(4) Adgangen til annullering foreldes ikke.

(5) Etter avgjørelse om annullering plikter studenten å tilbakelevere eventuelle vitnemål eller karakterutskrift til høgskolen. Dersom vitnemål eller karakterutskrift ikke tilbakeleveres i rett tid, kan høgskolen be om namnsmannens hjelp til tilbakelevering.

(6) Dersom vitnemålet kan danne grunnlag for autorisasjon for yrkesutøving, vil høgskolen gi melding om annullering til vedkommende myndighet.

§ 28. Kildebruk og fusk ved eksamen

(1) Ved seminaroppgaver, hjemmeeksamen og andre skriftlige arbeider vil kopiering eller avskrift av faglitteratur og andres arbeider uten henvisning bli vurdert som fusk.

(2) Bruk av andre hjelpemidler enn de som er oppført i studieplanen blir ansett som fusk.

(3) Dersom studenten har ulovlige hjelpemidler til disposisjon etter at eksamen er startet, blir det behandlet som forsøk på fusk.

(4) Dersom det oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk under eksamen, skal kandidaten straks gjøres oppmerksom på at forholdet vil bli rapportert. Kandidaten velger selv om vedkommende vil fullføre eller avbryte eksamen. Dersom eksamenen fullføres, skal besvarelsen leveres inn og sensureres på vanlig måte.

§ 29. Klage over formelle feil ved eksamen

(1) Studenter som har vært oppe til eksamen eller prøve, kan klage over formelle feil innen tre uker etter at han eller hun er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen. Slik klage avgjøres av høgskolens klagenemnd.

(2) Dersom det er begått feil som kan ha hatt betydning for studentens prestasjon eller bedømmelse av denne, skal sensurvedtaket oppheves. Hvis feilen kan rettes opp ved ny sensur av innleverte arbeider, foretas ny sensurering. I motsatt fall holdes ny eksamen eller prøve med nye sensorer. Karakterfastsetting ved ny sensur etter denne paragrafen kan påklages etter lov om universiteter og høgskoler § 5-3.

(3) Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen fremsatt, løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger.

(4) Finner klagenemnda at det er begått formelle feil, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere av kandidatens prestasjoner eller bedømmelse av denne, kan det bestemmes at det skal foretas ny sensurering eller holdes ny eksamen eller prøve.

§ 30. Klage over karakterfastsetting samt rett til begrunnelse

(1) Studenten har krav på å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sine prestasjoner. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om slik begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at studenten er gjort kjent med karakteren. Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse fremsettes innen én uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, dog ikke mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort.

(2) Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at kandidaten har bedt om dette. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon. Sensor avgjør hvorvidt begrunnelsen skal gis muntlig eller skriftlig.

(3) Dersom det er gitt skriftlige retningslinjer for bedømmelsen, skal disse være tilgjengelige for studentene etter at karakter er fastsatt.

(4) En student kan klage skriftlig over karakteren innen tre uker etter at eksamensresultat er kunngjort. Ny sensurering skal da foretas. Er krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller klage over formelle feil ved oppgavegivning, eksamensavvikling eller gjennomføring av vurdering fremsatt, løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger.

(5) Bedømmelse av muntlig prestasjon og vurdering av praksisopplærling eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages. Forprøver kan bare påklages når prøven ikke er bestått.

(6) Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf kan ikke påklages.

§ 31. Begrunnelse og klage

Følgende regler gjelder for ny sensur etter klage:

1. Dersom det gis én samlet karakter for alle deleksamenene som eksamenen består av, skal alle deleksamenene forelegges ny sensur.
2. Dersom det gis separate delkarakterer underveis i studiet for de ulike deleksamenene som inngår i emnet, skal den enkelte deleksamen eller de enkelte deleksamen(ene) som studenten påklager, forelegges ny sensur. Kandidaten må selv spesifisere hvilken eller hvilke deler av eksamen som påklages.
3. Klage over karakterfastsetting av gruppeeksamen må undertegnes av et flertall av medlemmene i gruppen før den kan framsettes.

4. Det kan ikke framsettes klage på en vurdering som kun er en tilbakemelding på læringsprosessen fra lærer/veileder, og som ikke resulterer i en karakterfastsettelse.

§ 32. Allmenne regler om eksamen, særlig om krav til studieplanens innhold

1. I emner der flere eksamener inngår, skal som hovedregel alle være bestått for at emnet kan anses bestått. Det kan gjøres unntak fra dette i studieplanen, og det skal da angis hvor mange, eventuelt også hvilke, eksamener som skal være bestått for at hele emnet kan anses bestått.

2. For mappevurdering skal det i studieplanen gis regler om:

- a) Antallet arbeider som skal være med i mappen
- b) Arten og omfanget av de enkelte arbeidene
- c) Rekkefølge for innlevering av de enkelte arbeidene, eventuelt om studenten selv kan velge rekkefølgen
- d) Innleveringsfrist for de enkelte arbeidene
- e) I hvilken form arbeidene skal leveres inn
- f) Hvilke(t) arbeid som skal danne grunnlag for eksamenskarakteren
- g) Innbyrdes vekt dersom to eller flere arbeider skal danne grunnlag for karakteren.

§ 33. Bruk av vurderingskriterier ved sensur

Ved siden av de generelle, kvalitative beskrivelsene av vurderingskriterier, kan det benyttes fagspesifikke vurderingskriterier vedtatt av ATHs Lærerråd. De fagspesifikke vurderingskriteriene skal være tilgjengelige for studentene. Dersom det blir utarbeidet retningslinjer til bruk for sensor(ene) ved den enkelte eksamen, skal denne være tilgjengelig for studentene etter at sensurvedtaket er kunngjort.

§ 34. Eksamensspråk

Eksamensoppgaver utformes etter behov på norsk og/eller engelsk, eventuelt på andre språk i samsvar med studieplanen. Dersom ikke noe annet er særskilt fastsatt, skal besvarelsen skrives på norsk eller engelsk, eventuelt et annet skandinavisk språk. Studieadministrativ leder kan ved søknad åpne for besvarelse på andre språk.

§ 35. Akutt sykdom og andre særskilte grunner til fravær i forbindelse med eksamen

(1) Ved akutt sykdom gis det rett til utsatt eksamen. Som akutt sykdom regnes sykdom som er oppstått etter avmeldingsfristens utløp. Ved dødsfall i nær familie eller ved andre særskilte grunner kan det også gis rett til utsatt eksamen, dersom forholdet dokumenteres.

(2) Dersom en kandidat på grunn av akutt sykdom eller andre særskilte grunner ikke kan oppfylle de studiekraav som gjelder for den vurderingsformen vedkommende har meldt seg opp til, gis det anledning til å gå opp til alternativ vurderingsform der studieplanen åpner for slik. Studenten er selv ansvarlig for å endre oppmelding. Det må søkes spesielt for å endre oppmelding etter avmeldingsfristen. Dersom det ikke finnes alternative vurderingsformer skal ATH så langt det er praktisk mulig sørge for at studenter med gyldig forfall får gjennomføre studiekraavene i løpet av semesteret.

(3) Studenten må levere dokumentasjon på gyldig forfall til eksamensinspektøren.

(4) Dersom det ikke er praktisk mulig å la kandidaten gjennomføre sin eksamen i løpet av semesteret og/eller før en eventuell avsluttende skoleeksamen, skal eksamensinspektøren fastsette og organisere utsatt eksamen det påfølgende semester.

(5) Med mindre annet er bestemt i studieplanen kan en ikke fravike kravet om obligatorisk undervisning.

(6) Dersom en kandidat ikke kan møte til skoleeksamen på grunn av akutt sykdom eller andre særskilte grunner, gis vedkommende rett til utsatt eksamen dersom legeerklæring er sendt eller levert til eksamensinspektør senest to døgn etter den første eksamen som attesten gjelder for. En kandidat som blir syk under skoleeksamen, må underrette hovedvakt i eksamenslokalet og straks oppsøke lege og levere legeerklæring. Er det ikke mulig å få levert legeerklæringen på ATH senest to døgn etter den første eksamen som erklæringen gjelder for, må eksamenskandidaten gi eksamensinspektøren beskjed om dette innen fristens utløp. Legeerklæringen skal inneholde opplysninger om hvilken eksamen eller hvilke eksamener den gjelder for, samt tidsrom for sykdomsperioden.

(7) Dersom akutt sykdom eller andre særskilte grunner under seminaroppgave eller hjemmeeksamen gjør kandidaten eksamensufør må dette dokumenteres. Legeerklæringen skal inneholde opplysninger om hvilken eksamen eller hvilke eksamener den gjelder for, samt tidsrom for sykdomsperioden. Eksamensinspektøren skal underrettes. Kandidaten kan ved dokumentert eksamensuførhet gis rett til tre dagers utsettelse på opprinnelig innleveringsfrist. Dersom oppgaven etter utsatt innleveringsfrist pga. sykdom må leveres på en lørdag, må den sendes ATH rekommandert samme dag. Dersom oppgaven etter utsatt innleveringsfrist må leveres på en søndag eller helligdag, leveres den på den første påfølgende virkedag.

(8) Eksamensuførhet ut over dette gir rett til ny eksamen.

§ 36. Utsatt eksamen grunnet akutt sykdom eller andre særskilte forfallsgrunner

(1) Kandidater som ikke fullfører en eksamen, eller deler av eksamen, og som oppfyller betingelsene for å få innvilget utsatt eksamen, kan gå opp til utsatt eksamen. Forholdet må dokumenteres med legeerklæring.

(2) Kandidater som av særskilte grunner i forbindelse med svangerskap, fødsel eller omsorg for barn ikke kan gå opp til ordinær eksamen, kan også søke om å få delta på utsatt eksamen. Forholdet må dokumenteres med legeerklæring, fødselsattest o.l.

(3) Ved utsatt eksamen er det ikke anledning til å gå opp til eventuelle deler av eksamen som ble avlagt under den ordinære eksamen. Eksamensordningen ved utsatt eksamen skal være den samme som ved ordinær eksamen.

(4) Utsatte skoleeksamener vil bli arrangeres ved slutten av inneværende semester og normalt senest ved slutten av neste undervisningsperiode. Studentene må selv melde seg til utsatt eksamen. Eksamensinspektøren fastsetter fristen for å melde seg.

(5) Eksamensmeldinger til utsatt eksamen er bindende. Dersom en student ikke møter til utsatt eksamen eller avbryter eksamen, gis det ikke adgang til å avlegge ny utsatt eksamen.

§ 37. Adgang til kontinuasjonseksamen for kandidater som ikke består ordinær eksamen

(1) Kontinuasjon i forbindelse med skole- og hjemmeeksamen avholdes enten ved slutten av inneværende semester eller ved slutten av det påfølgende semester. Tidspunkt for kontinuasjonseksamen ved andre vurderingsformer avgjøres av eksamensinspektøren i samarbeid med studieadministrativ leder.

(2) Kontinuasjon i forbindelse med emneprøve avholdes samme semester, senest første undervisningsperiode påfølgende semester.

(3) Studentene må selv melde seg opp til kontinuasjonseksamen. Eksamensinspektøren fastsetter frist for oppmelding. Eksamensmeldinger til kontinuasjonseksamener er bindende.

(4) Det avholdes ikke utsatte eksamener ved sykdomsforfall eller annet forfall til kontinuasjonseksamen, med mindre studieplanen bestemmer at det skal være rett eller plikt til ny eksamen.

(5) Det er ikke anledning til å framstille seg til kontinuasjonseksamen for å forbedre karakteren fra en allerede bestått eksamen. Skriftlige arbeider som seminaroppgaver kan kun framlegges til ny sensur i bearbeidet eller supplert form dersom arbeidet bedømmes til ikke bestått.

(6) For studenter som stryker på praksis gjelder egne regler.

§ 38. Ekstraordinær eksamen

(1) Ekstraordinær eksamen er en eksamen som avdelingen i særlige tilfeller kan avholde for studenter som av tvingende grunner ikke kan vente til neste ordinære eksamen, og som ikke fyller kravene til å delta på utsatt eksamen eller på kontinuasjonseksamen.

(2) Studenter som har framstilt seg til den ordinære eksamen i samme emne sist slik ble avholdt, og eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter ved det aktuelle faget eller studiet, kan ikke gå opp til ekstraordinær eksamen.

(3) Søknad sendes til eksamensinspektør.

(4) Det arrangeres ikke utsatt eksamen eller kontinuasjonseksamen i forbindelse med ekstraordinære eksamener.

§ 39. Adgangen til å framstille seg til samme eksamen

(1) Det er anledning til å framstille seg til en eksamen som alt er bestått, dersom kandidaten i mellomtiden ikke har bestått eksamen som faglig bygger på den aktuelle eksamenen.

(2) Det er ikke adgang til å framstille seg til eksamen i et fag/emne mer enn tre ganger.

(3) Dersom en kandidat har bestått samme eksamen mer enn én gang, vil beste karakter gjelde.

(4) Etter overgangen til nytt vurderingsuttrykk skal karakter som er gitt etter ny ordning gjelde.

(5) Ved et nytt eksamensforsøk må kandidater som har bestått eksamen i et emne med løpende vurdering som inkluderer flere deleksamener, ta alle deleksamenene om igjen.

§ 40. Adgang til å avlegge eksamen etter tidligere ordning ved nedlegging eller endringer i emnet

(1) Dersom emnet endres vesentlig med hensyn omfang, pensum eller lignende, skal det være anledning til å avlegge eksamen etter tidligere ordning for et tidsrom på ett år etter at ny ordning trer i kraft. Studenten har imidlertid ikke krav på undervisning etter tidligere ordning.

(2) Gjelder endringen selve eksamensordningen, gis det anledning til innen ett år å gå opp til eksamen én gang etter tidligere ordning dersom studenten har påbegynt emnet før den nye ordningen trådte i kraft.

(3) Det må søkes om å få avlegge eksamen etter tidligere ordning. Søknaden sendes til eksamensinspektøren.

§ 41. Særordninger

(1) Har en student fysisk eller psykisk vanskelighet med å gjennomføre eksamen på vanlig måte, kan høgskolen etter søknad fra studenten i nødvendig utstrekning vedta en avvikende ordning for så vel skriftlig som muntlig eksamen.

(2) Særordningen skal ha som formål å oppveie de ulemper funksjonshemmingen/sykdommen/skade medfører, samtidig som man i størst mulig utstrekning skal sørge for at studentene prøves likt.

(3) De ulike ordningene kan være:

a) utvidet eksamenstid ved skoleeksamen

b) utsatt innleveringsfrist ved hjemmeeksamen, seminaroppgaver og lignende prøveformer

c) anledning til lengre pauser, eventuelt med mulighet til å hvile

d) skriftlig eksamen isteden for muntlig

e) muntlig eksamen isteden for skriftlig

f) eget eksamenslokale med egen eksamensvakt

g) eksamen i kandidatens hjem

- h) bruk av datamaskin og andre tekniske hjelpemidler
- i) skrivehjelp, døvetolk og annen praktisk hjelp
- j) overføring av oppgavene til punktskrift eller forstørret skrift
- k) høytlesning av oppgaveteksten
- l) høytlesning av besvarelsen for korrektur
- m) Frist for å søke om særordning er senest seks uker før den aktuelle eksamen. Er funksjonshemmingen oppstått etter fristens utløp, eller hvis andre særlige grunner tilsier det, kan denne fravikes. Søknad rettes til eksamensinspektøren.
- n) Behovet for de omsøkte særordningene må dokumenteres ved attest fra lege eller annen sakkyndig. Attesten skal inneholde de opplysningene som trengs for å avgjøre hvilke(n) særordning(er) som trengs.
- o) Behovet må dokumenteres hver gang studenten foretar en eksamensoppmelding. For kroniske lidelser kan det gjøres unntak fra dette.
- p) ATH kommer i samråd med studenten og eventuell konsulenttjeneste for funksjonshemmede studenter, frem til hvilke særordninger som er nødvendige.
- q) Attest for dysleksi (anonymisert) legges ved kandidatens skriftlige besvarelse ved sensur, dersom dette har vært grunnlag for en særordning.

§ 42. *Utfyllende regler for eksamen*

Høgskolens styre delegerer til studieadministrativ leder og/eller høgskolens fagavdelinger å gi utfyllende regler om forhold som er særegne for den enkelte eksamen.

Kapittel VII. Læringsmiljøutvalg og Klagenemnd

§ 43. *Læringsmiljøutvalg*

(1) Styret har det overordnede ansvar for studentenes læringsmiljø og for at læringsmiljøet på institusjonen, herunder det fysiske og psykiske arbeidsmiljø, er fullt forsvarlig ut fra en samlet vurdering av hensynet til studentenes helse, sikkerhet og velferd samsvar med lov om universiteter og høyskoler § 4–3.

(2) Studentene og ansatte ved Ansgarskolen har hver tre representanter i Læringsmiljøutvalget. Studentrådet velger tre studentrepresentanter, mens Ansgarskolen velger tre ansatterepresentanter. Utvalget velger hvert år leder vekselvis blant skolens og studentenes representanter.

(3) ATHs Læringsutvalg møtes minst én gang semesteret, og leder har ansvaret for å kalle inn til og gjennomføre utvalgets møter.

(4) Læringsmiljøutvalget rapporterer direkte til styret, og skal hvert år avgi årsrapport om arbeidet med læringsmiljøet.

§ 44. *Klagenemnd*

(1) Styret oppnevner medlemmer til institusjonens klagenemnd i samsvar med lov om universiteter og høyskoler § 5–1.

(2) Klagenemnden skal behandle klager over enkeltvedtak og, etter styrets bestemmelse, andre klagesaker for studentene.

(3) Avgjørelse om godkjenning og godskrivning av utdanning etter lov om universiteter og høyskoler § 3–4, fritak for eksamen eller prøve etter § 3–5, opptak av studenter etter § 3–6 og § 3–7, rett til å gå opp til eksamen etter § 3–10, annullering av eksamen eller prøve etter § 4–7 og bortvisning og utestengning etter § 4–8 til § 4–10 regnes som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Kapittel VIII. Iverksettelse

§ 45. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft fra 1. januar 2008. Samtidig oppheves forskrift 18. november 2005 nr. 1790 om opptak, studier og eksamen ved Ansgar Teologiske Høyskole.

10. des. Nr. 1681 2007

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 10. desember 2007 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 48 nr. 6. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd oppheves.

§ 1 nåværende tredje ledd blir annet ledd og skal lyde:

Denne forskriften gjelder også for interkommunalt eller interfylkeskommunalt samarbeid etter kommuneloven § 27.

§ 7 nytt syvende ledd skal lyde:

Virkningen av endringer i regnskapsprinsipp i 2008 og senere som påvirker arbeidskapitalen skal føres direkte mot konto for prinsippendringer fra og med 2008. Virkningen av endringer i regnskapsprinsipp i 2007 og tidligere som påvirker arbeidskapitalen skal overføres til konto for prinsippendringer senest ved årsavslutningen for 2009, og opplyses om i note. Etter at prinsippendringer i 2007 og tidligere er skilt ut fra likviditetsreservens driftsdel og investeringsdel, skal resterende del av likviditetsreserven føres som bruk av likviditetsreserve og avsettes til henholdsvis disposisjonsfond og ubundet investeringsfond senest ved årsavslutningen for 2009. Dersom resterende likviditetsreserve er negativ etter at periodiseringsendringer i 2007 og tidligere er skilt ut, skal en senest ved årsavslutningen for 2009 bruke av henholdsvis disposisjonsfond og ubundet investeringsfond og avsette inntil resterende likviditetsreserve er null. Dersom beløpet for investeringsdelen er negativt, kan en alternativt finansiere dette med bruk av lån. Dersom det ikke er tilstrekkelige midler til å føre resterende likviditetsreserve til null, skal det gjenværende beløp føres mot henholdsvis regnskapsmessig merforbruk eller udekket i investeringsregnskapet senest ved årsavslutningen for 2009.

§ 10 annet ledd skal lyde:

Årsregnskapet skal være avlagt innen 15. februar i året etter regnskapsåret.

§ 11 første ledd skal lyde:

Årsregnskapet er offentlig fra det tidspunkt det er avlagt.

Vedlegg 3 punkt C. Egenkapital skal lyde:

- Disposisjonsfond
- Bundne driftsfond
- Ubundne investeringsfond
- Bundne investeringsfond
- Regnskapsmessig mindreforbruk (drift)
- Regnskapsmessig merforbruk (drift)
- Udisponert investeringsregnskapet
- Udekket investeringsregnskapet
- Likviditetsreserve
- Kapitalkonto
- Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)
- Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)

Merknadene til § 1 skal lyde:

Kommunelovens bestemmelser om årsregnskap og årsberetning er å finne i § 48. Virkeområdet for de nevnte bestemmelser følger av kommuneloven § 2. Forskriften har samme virkeområde. I § 1 gjøres likevel (delvis) unntak for deler av den kommunale eller fylkeskommunale virksomheten. Unntakene gjelder: Kommunalt eller fylkeskommunalt foretak etter kommuneloven kapittel 11. For slike gjelder forskrift 24. august 2006 nr. 1033.

Forskriften gjelder for interkommunalt eller interfylkeskommunalt samarbeid med eget styre, jf. kommuneloven § 27. Forskriften gjelder ikke for interkommunale selskaper organisert etter lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper.

Bestemmelsene angir at samarbeidstiltak med eget styre, jf. kommuneloven § 27, som etter deltakernes egen vurdering er et eget rettssubjekt, har anledning til å fastsette særbudsjett/særregnskap etter forskrift 17. desember 1999 nr. 1568 om årsbudsjett, årsregnskap og årsberetning for interkommunale selskaper. Det avgjørende for om virksomheten har anledning til å føre særregnskap, er om virksomheten er å anse som et eget rettssubjekt. Vurderingen av om virksomheten er eget rettssubjekt foretas av deltaker (fylkes)kommunene selv. Deltakerne kan delegere til styret i samarbeidstiltaket å treffe beslutning både om virksomheten skal anses som eget rettssubjekt, og om den skal føre eget særregnskap.

Bestemmelsene legger i forhold til spørsmålet om adgangen til å føre eget særregnskap, avgjørende vekt på deltakerkommunenes egen vurdering av om virksomheten er en egen juridisk person (eget rettssubjekt). Hvorvidt andre instanser (for eksempel departementet eller en domstol) skulle komme til et annet resultat ved denne vurderingen, har således ingen betydning i forhold til spørsmålet om adgang til å føre eget regnskap. Det har videre ikke betydning i forhold til dette spørsmålet om en domstol i forhold til andre spørsmål hvor det er relevant å vurdere status som eget rettssubjekt skulle komme til at enheten ikke er en egen juridisk person. Det er imidlertid ikke naturlig at den vurdering deltakerkommunene gjør – og den konklusjon de treffer – avviker mye fra det som i rettspraksis er lagt til grunn for vurderingen av om interkommunale enheter skal anses som egne rettssubjekter. Deltakerkommunene bør derfor så langt som mulig basere sin vurdering på kriterier som er lagt til grunn i rettspraksis.

En høyesterettsdom referert i Rt 1997 s.623 stiller opp en rekke kriterier som er relevante i forbindelse med vurderingen av om et samarbeidstiltak er en egen juridisk person. I den konkrete saken som dommen gjaldt, var noen av de viktige kriteriene knyttet til om virksomheten selv inngår kontrakter, disponerer egne midler, om den har ressurser til å dekke forpliktelser. Ytterligere sentrale kriterier og momenter for en vurdering av om en virksomhet er et eget rettssubjekt er gjengitt i dommen.

Bestemmelsene trer i kraft fra og med regnskapsåret 2004.

Merknadene til § 7 nytt syvende ledd skal lyde:

Første setning fastslår at virkningen av endringer i regnskapsprinsipp som oppstår i 2008 og senere som påvirker arbeidskapitalen, skal føres direkte mot konto for prinsippendringer fra og med 2008. I 2008 vil dette gjelde tilskuddet til ressurskrevende tjenester som utbetales i 2008. I 2008 inntektsføres forventet tilskuddsutbetaling i 2009 basert på den nye ordningen.

Andre setning fastslår at virkningen av endringer i regnskapsprinsipp i 2007 og tidligere, og som ligger under likviditetsreserven, skal overføres fra likviditetsreserven til konto for prinsippendringer senest fra 31. desember 2009. Overføringen anses ikke som bruk av og avsetning til fond, men skal opplyses i note.

Som endring i regnskapsprinsipp regnes endringer i retningslinjer for periodisering og måling av regnskapsposter, jf. KRS (F) 5. Videre regnes pålagt endret praktisering av anordningsprinsippet som endring i regnskapsprinsipp. Dette vil kun omfatte endringer knyttet til feriepengene i 1992 og 1994, momskompensasjon for 1999 utbetalt i 2001, endring i føring av påløpte renter i 2001 og endring i føring av materiallager i 2001. Endret praktisering som skyldes feil anvendelse av anordningsprinsippet omfattes ikke. I forbindelse med forskriftsendringen skal endring i regnskapsprinsipp i tillegg omfatte endret periodisering av tilskuddet til ressurskrevende brukere i 2008 (kommunene), og innlemmingen av lærlingtilskuddet i 2003 (fylkeskommunene).

Tredje setning slår fast at resterende del av likviditetsreserven, etter at prinsippendringer i 2007 og tidligere er skilt, skal inngå i ubundne fond senest ved avslutningen av regnskapet for 2009. Det er anledning til å gjennomføre dette i 2008. Dette skal synliggjøres som bruk av likviditetsreserven og avsetning til hhv. disposisjonsfond og ubundet investeringsfond i de økonomiske oversiktene, jf. vedlegg 4 og 5.

Fjerde setning slår fast at dersom resterende del av likviditetsreserven er negativ, etter at prinsippendringer i 2007 og tidligere er skilt ut, skal dette dekkes opp gjennom avsetninger til likviditetsreserven og synliggjøres i de økonomiske oversiktene som bruk av hhv. disposisjonsfond og ubundet investeringsfond, senest ved årsavslutningen for 2009. Det er anledning til å gjennomføre dette i 2009. Bruk av fond skal gjennomføres så langt som nødvendig så lenge det er midler på ubundne fond. Det presiseres at dette vil være alle midler som ikke er unntatt fra strykninger iht. § 9.

Femte setning angir som en valgfri mulighet at dersom resterende del av likviditetsreservens investeringsdel er negativt, kan en finansiere dette ved bruk av lån i stedet for ved bruk av fond som nevnt i fjerde setning. Det er imidlertid forutsetning for bruk av lån at det kan godtgjøres at beløpet er knyttet til lovlig låneformål iht kommuneloven § 50.

Sjette setning slår fast at dersom det ikke er tilstrekkelig med midler på ubundne fond til å dekke negativ beløp som nevnt i fjerde setning, skal det gjenværende beløp føres mot hhv. regnskapsmessig merforbruk og udekket i investeringsregnskapet, senest ved regnskapsavslutningen for 2009. Ordinære inndekningsregler vil gjelde fra samme år som det gjenværende beløp er ført mot hhv. regnskapsmessig merforbruk og udekket i investeringsregnskapet.

II

Vedlegg 3 punkt C. Egenkapital skal lyde:

- Disposisjonsfond
- Bundne driftsfond
- Ubundne investeringsfond
- Bundne investeringsfond
- Regnskapsmessig mindreforbruk (drift)
- Regnskapsmessig merforbruk (drift)
- Udisponert investeringsregnskapet
- Udekket investeringsregnskapet
- Kapitalkonto
- Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (drift)
- Endring av regnskapsprinsipp som påvirker AK (investering)

Vedlegg 4 og 5 skal lyde:

Vedlegg 4

Økonomisk oversikt – Drift

- Brukerbetalinger
- Andre salgs- og leieinntekter

Overføringer med krav til motytelse
Rammetilskudd
Andre statlige overføringer
Andre overføringer
Inntekts- og formuesskatt
Eiendomsskatt
Andre direkte og indirekte skatter
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon
Overføringer
Avskrivninger
Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
Avdrag på lån
Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finansieringstransaksjoner

Motpost avskrivninger

Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk
Bruk av disposisjonsfond
Bruk av bundne fond
Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsregnskapet
Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk
Avsatt til disposisjonsfond
Avsatt til bundne fond
Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

Vedlegg 5

Økonomisk oversikt–Investering

Salg av driftsmidler og fast eiendom
Andre salgsinntekter
Overføringer med krav til motytelse
Statlige overføringer
Andre overføringer
Renteinntekter og utbytte
Sum inntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon
Overføringer
Renteutgifter og omkostninger

Fordeelte utgifter

Sum utgifter

Avdrag på lån

Utlån

Kjøp av aksjer og andeler

Avsatt til ubundne investeringsfond

Avsatt til bundne fond

Sum finansieringstransaksjoner

Finansieringsbehov

Bruk av lån

Salg av aksjer og andeler

Mottatte avdrag på utlån

Overført fra driftsregnskapet

Bruk av disposisjonsfond

Bruk av ubundne investeringsfond

Bruk av bundne fond

Sum finansiering

Udekket/udisponert

III

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2008. Endringene under II trer i kraft 1. januar 2010.

10. des. Nr. 1682 2007

Forskrift om endring i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 10. desember 2007 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 nr. 8. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd oppheves.

§ 1 nåværende tredje ledd blir annet ledd og skal lyde:

Denne forskriften gjelder også for interkommunalt eller interfylkeskommunalt samarbeid etter kommuneloven § 27.

§ 5 nytt niende ledd skal lyde:

Negativ saldo på egenkapitalkonto for endring i regnskapsprinsipp skal ikke dekkes inn. Positiv saldo på egenkapitalkonto for endring i regnskapsprinsipp regnes ikke som avsetninger, og kan ikke anvendes til finansiering av utgifter.

Merknadene til § 1 skal lyde:

Kommunelovens bestemmelser om årsbudsjett er å finne i § 45 – § 47. Virkeområde for de nevnte bestemmelser følger av kommuneloven § 2. Forskriften har samme virkeområde. I § 1 gjøres likevel (delvise) unntak for deler av den kommunale eller fylkeskommunale virksomhet. Unntakene gjelder: Kommunalt eller fylkeskommunalt foretak etter kommuneloven kapittel 11. For slike gjelder forskrift 24. august 2006 nr. 1033.

Forskriften gjelder for interkommunalt eller interfylkeskommunalt samarbeid med eget styre, jf. kommuneloven § 27. Forskriften gjelder ikke for interkommunale selskaper organisert etter lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper. I lov om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommunal revisjon mv.) er det gitt overgangsregler for interkommunale revisjonsenheter (distriktsrevisjoner). Overgangsreglene innebærer at distriktsrevisjoner innen 1. januar 2005 skal være organisert etter lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper eller som annen selskapsform, jf. ny § 81 i kommuneloven. For overgangsperioden (fra 1. januar 2004 til 31. desember 2004) er Kommunal- og regionaldepartementet gitt adgang til å gi distriktsrevisjoner dispensasjon til å fastsette årsbudsjett etter forskrift 17. desember 1999 nr. 1568 om årsbudsjett, årsregnskap og årsberetning for interkommunale selskaper. Denne dispensasjonsadgangen innebærer at distriktsrevisjoner etter søknad om dispensasjon kan fastsette særbudsjett etter § 2 annet og tredje ledd eller § 5 i forskrift 17. desember 1999 nr. 1568 om årsbudsjett, årsregnskap og årsberetning for interkommunale selskaper.

Bestemmelsene angir at samarbeidstiltak med eget styre, jf. kommuneloven § 27, som etter deltakernes egen vurdering er et eget rettssubjekt, har anledning til å fastsette særbudsjett/særregnskap etter forskrift 17. desember

1999 nr. 1568 om årsbudsjett, årsregnskap og årsberetning for interkommunale selskaper. Det avgjørende for om virksomheten har anledning til å føre særregnskap, er om virksomheten er å anse som et eget rettssubjekt. Vurderingen av om virksomheten er eget rettssubjekt foretas av deltaker (fylkes)kommunene selv. Deltakerne kan delegere til styret i samarbeidstiltaket å treffe beslutning både om virksomheten skal anses som eget rettssubjekt, og om den skal føre eget særregnskap.

Bestemmelsene legger i forhold til spørsmålet om adgangen til å føre eget særregnskap, avgjørende vekt på deltakerkommunenes egen vurdering av om virksomheten er en egen juridisk person (eget rettssubjekt). Hvorvidt andre instanser (for eksempel departementet eller en domstol) skulle komme til et annet resultat ved denne vurderingen, har således ingen betydning i forhold til spørsmålet om adgang til å føre eget regnskap. Det har videre ikke betydning i forhold til dette spørsmålet om en domstol i forhold til andre spørsmål hvor det er relevant å vurdere status som eget rettssubjekt skulle komme til at enheten ikke er en egen juridisk person. Det er imidlertid ikke naturlig at den vurdering deltakerkommunene gjør – og den konklusjon de treffer – avviker mye fra det som i rettspraksis er lagt til grunn for vurderingen av om interkommunale enheter skal anses som egne rettssubjekter. Deltakerkommunene bør derfor så langt som mulig basere sin vurdering på kriterier som er lagt til grunn i rettspraksis.

En høyesterettsdom referert i Rt 1997 s.623 stiller opp en rekke kriterier som er relevante i forbindelse med vurderingen av om et samarbeidstiltak er en egen juridisk person. I den konkrete saken som dommen gjaldt, var noen av de viktige kriteriene knyttet til om virksomheten selv inngår kontrakter, disponerer egne midler, om den har ressurser til å dekke forpliktelser. Ytterligere sentrale kriterier og momenter for en vurdering av om en virksomhet er et eget rettssubjekt er gjengitt i dommen.

Bestemmelsene trer i kraft fra og med regnskapsåret 2004.

Merknadene til § 5 nytt niende ledd skal lyde:

Niende ledd angir at konto for «Endring av regnskapsprinsipp» under egenkapitalen ikke er å regne tilsvarende som et regnskapsmessig merforbruk eller udisponert i investeringsregnskapet, eller som avsetninger.

II

Vedlegg 3 og 4 skal lyde:

Vedlegg 3

Økonomisk oversikt – Drift

Brukerbetalinger
Andre salgs- og leieinntekter
Overføringer med krav til motytelse
Rammetilskudd
Andre statlige overføringer
Andre overføringer
Inntekts- og formuesskatt
Eiendomsskatt
Andre direkte og indirekte skatter
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon
Overføringer
Avskrivninger
Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
Avdrag på lån
Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finansransaksjoner

Motpost avskrivninger

Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk

Bruk av disposisjonsfond

Bruk av bundne fond

Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsbudsjettet

Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk

Avsatt til disposisjonsfond

Avsatt til bundne fond

Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

Vedlegg 4

Økonomisk oversikt – Investering

Salg av driftsmidler og fast eiendom

Andre salgsinntekter

Overføringer med krav til motytelse

Statlige overføringer

Andre overføringer

Renteinntekter og utbytte

Sum inntekter

Lønnsutgifter

Sosiale utgifter

Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon

Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon

Overføringer

Renteutgifter og omkostninger

Fordelte utgifter

Sum utgifter

Avdrag på lån

Utlån

Kjøp av aksjer og andeler

Avsatt til ubundne investeringsfond

Avsatt til bundne fond

Sum finansieringstransaksjoner

Finansieringsbehov

Bruk av lån

Salg av aksjer og andeler

Mottatte avdrag på utlån

Overført fra driftsbudsjettet

Bruk av disposisjonsfond

Bruk av ubundne investeringsfond

Bruk av bundne fond

Sum finansiering

Udekket/udisponert

III

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2008. Endringene under II trer i kraft 1. januar 2010.

12. des. Nr. 1683 2007

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 12. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

1. I ICES statistikkområde IV i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
2. I Norges indre farvann, sjøterritorium, og i ICES statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål-/nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 10 063 tonn havbrisling i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan Fiskeridirektoratet når kvantumet i første ledd er beregnet oppfisket, åpne for fiske etter brisling i Norges økonomiske sone vest for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.

Uten hinder av forbudet i § 1 punkt 2, kan fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 28. november 2007 nr. 1330 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2008, fiske og lande inntil 3 900 brisling i Skagerrak.

Kapittel 2. Fiske med ringnotfartøy og pelagisk trål-/nordsjøtrålfartøy

§ 3. Melding om utseiling mv.

Fartøy med adgang til å delta i havbrislingfisket i EU-sonen, skal melde utseiling til Norges Sildesalgslag. Med utseiling menes det tidspunkt fartøy forlater havn for direkte seiling til feltet. Fartøy som har tatt utseiling skal rapportere daglig kl. 12.00 til Norges Sildesalgslag om fangst siden siste melding.

For å unngå et u hensiktsmessig fiske kan Norges Sildesalgslag eller Fiskeridirektoratet fastsette hvor mange fartøy som tar utseiling og fastsette utseilingsstopp.

Norges Sildesalgslag kan fastsette utseilingsstopp når situasjonen tilsier det.

§ 4. Maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Fartøy som har meldt utseiling til Norges Sildesalgslag har en maksimalkvote på 800 tonn. Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 5. Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10 % sild i vekt ved landing.

Kapittel 3. Fiske med kystnotfartøy

§ 6. Fredning og avvikling av kystbrislingfisket

Uten hinder av forbudet i § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene for å få delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 28. november 2007 nr. 1330 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2008, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium etter 31. juli såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 49, er adgang til å fiske kystbrisling.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 7. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når total- eller områdekvotene som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 8. Stopp i fisket etter havbrisling

Det er forbudt å fiske havbrisling i EU-sonen og i Norges økonomiske sone vest for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr fra og med 1. april til og med 31. juli.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse

§ 9. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

13. des. Nr. 1684 2007**Forskrift om regulering av fisket etter vassild nord for 62 grader nord i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i 2008.

§ 2. Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2–24, kan innenfor en totalkvote på 12 000 tonn fiske og lande vassild.

§ 3. Åpningsdato

Fisket etter vassild kan ta til 1. mars 2008.

§ 4. Periodekvote

Innenfor totalkvoten på 12 000 tonn vassild avsettes en periodekvote på 2 400 tonn til fiske etter 18. mai.

§ 5. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 600 tonn vassild.

§ 6. Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det nord for 62° N tillatt å ha inntil 20 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimumkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 7. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantumet som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 8. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta eller lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvoten på 9 600 tonn frem til og med 18. mai eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder endre maksimumkvotens størrelse.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsom overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

14. des. Nr. 1685 2007**Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 9 og § 11. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande breiflabb i 2008.

§ 2. Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av breiflabb som er død eller døende i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

§ 3. Begrensninger i bruk av garn

Uten hinder av § 1 er det tillatt å fiske etter breiflabb med en garnmengde på inntil 500 garn per fartøy. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

§ 4. Fredningstid

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 65° N i tidsrommet fra og med 1. januar til og med 20. mai og fra 20. desember til og med 31. desember. I området mellom 62° N og 65° N gjelder forbudet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

§ 5. Minstemål og innblanding under minstemål

I garnfisket er det forbudt å fiske breiflabb mindre enn 60 cm.

Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5 % breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster og om bord.

§ 6. Maskeutforming og maskestørrelse

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

I fiske etter breiflabb er det forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn 360 mm.

§ 7. Krav til røkting

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst annenhver dag.

§ 8. Rapportering

Fartøy som driver garnfiske etter breiflabb nord for 62° N skal rapportere til Kystvaksentralen på Sortland (tlf. 07611) om følgende:

- a) setting av garn,
- b) opphaling av garn ved avslutning av fisket,
- c) tap av garn,
- d) funn av tapte garn.

§ 9. Bifangst

Ved fiske med garn er det uten hinder av forbudet i § 1 tillatt å ha inntil 5 % bifangst av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske med trål eller snurrevad er det forbudt å fiske breiflabb som bifangst. Uten hinder av forbudet er det tillatt å ha inntil 25 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing ved fiske med stormasket trål eller snurrevad, og inntil 10 % bifangst av breiflabb ved fiske med reketral.

Bifangsten ved fiske med reketral regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 10. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

14. des. Nr. 1686 2007**Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 25. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 925 980 tonn norsk vårgytende sild i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, i fiskerisone ved Jan Mayen, i EU-sonen, Færøyenes fiskerisone, Islands økonomiske sone og i internasjonalt farvann på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift. Av dette kvantum avsettes 3 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 1 000 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 88 939 tonn fiskes i EU-sonen.

Av totalkvoten kan inntil 35 578 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av totalkvoten kan inntil 106 734 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 481 273 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med adgang til å fiske med trål kan fiske og lande inntil 101 418 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 339 289 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantum avsettes 2 000 tonn til fartøy som har adgang til å delta med landnot eller garn i medhold av § 29 i forskrift 28. november 2007 nr. 1330 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2008 (deltakelsesforskriften).

§ 6. Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2008 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2009.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, skal den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 7. Fartøykvoter

Fartøy med ringnottillatelse iht. § 4–1 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1 500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4 000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4 000–6 000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6 000–10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

§ 8. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 22 kan ringnotfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriftens § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2008. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Retten til å drive partråling gjelder som en prøveordning frem til 31. mai 2008. Fiskeridirektoratet kan avvikle prøveordningen på kort varsel.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 9. Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål iht. konsesjonsforskriftens § 2–20, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 10. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 22 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2008. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 11. Fartøykvoter

Fartøy med adgang til å delta iht. § 28 i forskrift 28. november 2007 nr. 1330 om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2008 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten er satt til 80 tonn. Den garanterte kvoteenheten er satt til 51 tonn.

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,25	100,00	63,75
Fartøy 7,0–7,99 m	1,88	150,40	95,88
Fartøy 8,0–8,99 m	2,50	200,00	127,50
Fartøy 9,0–9,99 m	3,75	300,00	191,25
Fartøy 10,0–10,99 m	4,38	350,40	223,38
Fartøy 11,0–11,99 m	5,00	400,00	255,00
Fartøy 12,0–12,99 m	5,63	450,40	287,13
Fartøy 13,0–13,99 m	6,25	500,00	318,75
Fartøy 14,0–14,99 m	7,50	600,00	382,50
Fartøy 15,0–15,99 m	8,05	644,00	410,55
Fartøy 16,0–16,99 m	8,48	678,40	432,48
Fartøy 17,0–17,99 m	9,00	720,00	459,00
Fartøy 18,0–18,99 m	10,0	800,00	510,00
Fartøy 19,0–19,99 m	11,0	880,00	561,00
Fartøy 20,0–20,99 m	12,0	960,00	612,00
Fartøy 21,0–21,99 m	13,5	1 080,00	688,50
Fartøy 22,0–22,99 m	15,0	1 200,00	765,00
Fartøy 23,0–23,99 m	16,5	1 320,00	841,50
Fartøy 24,0–24,99 m	18,0	1 440,00	918,00
Fartøy 25,0–25,99 m	19,5	1 560,00	994,50
Fartøy 26,0 m og over	21,0	1 680,00	1 071,00

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe iht. deltakelsesforskriftens § 29, kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 7,5 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyets faktiske lengde.

§ 12. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 22 kan kystfartøy med flytetrållatelse etter konsesjonsforskriftens § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålsredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2008. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Retten til å drive partråling gjelder som en prøveordning frem til 31. mai 2008. Fiskeridirektoratet kan avvikle prøveordningen på kort varsel.

§ 13. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 14. Samfiske i forbindelse med låssetting

To notfartøy i kystfartøygruppen som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 12 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2008. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
- Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 15. Landing til førings- eller kjøperfartøy

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 16. Stengte områder i Nordland

Det er forbudt å fiske i Vestfjorden, Ofotfjorden, Tysfjord mv. nord og østenfor rette linjer trukket fra fastlandet langs 67° 50' N til Lofotodden, fra treffpunktet på Lofotodden videre til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre i en rett linje til Lødingen 68° 26' N 16° Ø. I nord er området avgrenset av en rett linje langs 68° 40' N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellefjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68° 01,12' N 16° 11,62' Ø til 68° 00,95' N 16° 10,20' Ø (Hestneset sør til Hellefjorden).

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 18' N 15° 39' Ø og 68° 11' N 15° 36' Ø (Offersøya–Tranøy).

Det er forbudt å fiske med trål i Tysfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 15,23' N 16° 03,88' Ø og 68° 17,17' N 16° 08,63' Ø (Korsneset lykt/Bremneset).

§ 17. Stengte områder i Nordland for fiske med fartøy over 28 meter største lengde

Det er forbudt å fiske med fartøy over 28 meter største lengde i følgende områder i Nordland:

Fra NV pynten Åmøya 66° 47,2' N 13° 21' Ø. Derfra i nordvestlig retning til Karlsholmen fyr, 66° 54,7' N 13° 05,6' Ø. Fra Karlsholmen i nordøstlig retning på vestsiden av Fugløyvær til Hernesskagen lykt SV av Bodø 67° 15,5' N 14° 16,8' Ø.

Mistfjorden–Karlsøyfjorden–Folla. Sperringen går i en rett linje fra 67° 26,5' N 14° 44' Ø til 67° 40' N 14° 44' Ø.

Indre Vestfjorden–Tysfjorden–Ofotfjorden–Tjeldsundet. Sperrelinjen går i en rett linje fra Hamnvikodden 67° 55' N 15° 20' Ø til Storvikklubben 67° 56' N 15° 19' Ø og videre nordover fra Engeløy 67° 58' N 15° Ø langs 15° Ø til 68° 13' N og i nord 68° 40' N tvers over Tjeldsundet.

Øst-Lofoten–fra Ingjeldsøy til Skomvær. Det sperrede området er på nord og vestsiden av følgende linjer: Fra 68° 13' N 15° Ø til Skrova fyr 68° 09' N 14° 39' Ø derfra til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre til Værøy fyr 67° 39' N 12° 44' Ø.

Fra Værøy til Tørrfallet ved Skomvær fyr 67° 24' N 11° 52' Ø. På nordsiden av Austvågøy og Vestvågøy går sperrelinjen fra Nipa 68° 30' N 15° 13' Ø til grunnlinjemerke utenfor Eggum 68° 19' N 13° 40' Ø. Derfra langs grunnlinjene til Skomvær.

Vestfjorden nord for en rett linje trukket fra fastlandet langs 67° 50' N til Lofotodden.

§ 18. Områdefastsettelse

Uten hensyn til bestemmelsene i § 16 første ledd og § 17, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i disse bestemmelsene etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord. Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 19. Fiske sør for 62° N

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 20. Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i § 16 – § 19 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anviser til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratet forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratet kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 6. Fellesbestemmelser

§ 21. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 22. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til overføring av fangst som ikke er tatt om bord dersom fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet og er utrustet og bemannet for fiske.

Utenfor sperrede områder kan fartøy i ringnotgruppen og trålgruppen overføre fangst som ikke er tatt om bord fra notkast/slep seg i mellom. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 23. Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50 % sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse, sei og uer.

§ 24. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 25. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse, jf. konsesjonsforskriftens § 4–1 og fartøy med kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild, jf. deltakerforskriften § 28 skal melde fra til Fiskeridirektoratet ved notsprenging.

Ved hendelser nord for Nord-Trøndelag fylke sendes meldingen til Fiskeridirektoratet region Troms. Ved hendelser sør for Nordland fylke sendes meldingen til Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal.

§ 26. Bruk av ringnotfartøy og trålere som føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at ringnotfartøy eller trålere nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Ringnotfartøy eller trålere som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 27. Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på slutteddelen.

§ 28. Agnfisket

Innenfor grunnlinjene nord for 62° N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 29. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvotene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 7. Straff og ikrafttredelse

§ 30. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 31. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

17. des. Nr. 1687 2007

Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2007 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelsen av en fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N og fiskerisone ved Jan Mayen

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 1 854 tonn norsk arktisk torsk
- b) 1 340 tonn norsk arktisk hyse
- c) 1 500 tonn sei
- d) 100 tonn andre arter, herunder uer og blåkveite, som bifangst
- e) 1 134 tonn makrell.

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske 46 252 tonn norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene. Av dette kvantumet kan likevel bare 34 392 tonn fiskes i Norges økonomiske sone.

Det kvantum som er nevnt i første ledd bokstav b inkluderer bifangst av norsk arktisk hyse ved fiske etter torsk og sei.

Det kvantum som er nevnt i første ledd bokstav c inkluderer bifangst av sei ved fiske etter norsk arktisk torsk og hyse.

Kvoten av makrell som nevnt i første ledd bokstav e kan også fiskes i området som beskrevet i § 12.

§ 3. Kvoter nord for 62° N tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone adgang til å fiske følgende kvanta som er tildelt Færøyene av Russland:

- a) 2 780 tonn norsk arktisk torsk
- b) 200 tonn andre arter, herunder uer, sei og blåkveite som bifangst.

§ 4. Bifangst av uer

Ved fisket etter andre arter er det tillatt å ha inntil 15 % innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

Av kvotene på tilsammen 300 tonn som fremkommer i § 2 første ledd bokstav d og § 3 bokstav b kan det fiskes inntil 150 tonn uer som bifangst.

§ 5. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre arter i Norges økonomiske sone nord for 62° N er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 6. Bifangst av sei

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 25 % bifangst av sei i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 7. Soneadgang ved fisket etter makrell

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone, i tillegg til kvoten som framgår av § 2 første ledd bokstav e, adgang til å fiske 13 680 tonn av Færøyenes nasjonale kvote av makrell i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 8. Fisket etter hestmakrell

Det er adgang til å fiske kvoten av hestmakrell som er angitt i § 11 bokstav c nord for 62° N.

§ 9. Fisket i det tilstøtende område i Barentshavet

All fangst i det området som er angitt i midlertidige forskrifter 11. januar 1978 nr. 5 om utlendingers fiske og fangst i et tilstøtende område i Barentshavet som grenser opp til Norges og Russlands fastlandskyst § 1, skal rapporteres til Fiskeridirektoratet.

Fangster i området som nevnt i første ledd avregnes på de tildelte kvoter for norsk og russisk jurisdiksjonsområde med like andeler for hvert av de to land.

§ 10. Forbud mot fiske med stormasket og småasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (135 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' Ø 06° 59'
2. N 66° 21' Ø 06° 44'
3. N 65° 43' Ø 06° 00'
4. N 65° 20' Ø 06° 00'
5. N 65° 20' Ø 05° 30'
6. N 66° 00' Ø 05° 30'
7. N 66° 30' Ø 06° 34,27'
8. N 67° 10' Ø 08° 00'
9. N 67° 10' Ø 08° 35'
10. N 67° 00' Ø 08° 18'
11. N 66° 50' Ø 08° 09' herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 62° 36' Ø 03° 00'
2. N 62° 10' Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3. N 62° 40' Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. N 63° 00' Ø 03° 00' herifra i en rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Norges økonomiske sone sør for 62° N**§ 11. Kvoter sør for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 487 tonn sei, inklusive bifangst i andre fiskerier
- b) 442 tonn sild, inklusive bifangst i andre fiskerier
- c) 1 000 tonn hestmakrell
- d) 23 010 tonn kolmule. Denne kvoten kan også fiskes nord for 62° N og i fiskerisonen ved Jan Mayen
- e) 500 tonn brisling
- f) 100 tonn andre arter.

Bifangst av sild er begrenset til 20 % i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 12. Fisket etter makrell i nærmere avgrensede områder

Kvoten av makrell som nevnt i § 2 første ledd bokstav e og § 7 kan også fiskes i et direkte fiske i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 62° N og nord for 57° 30' N.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser**§ 13. Beregning av fangstkvanta**

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 14. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

17. des. Nr. 1688 2007**Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2007 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

*Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N***§ 2. Kvoter nord for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 1 625 tonn norsk arktisk torsk
- b) 360 tonn norsk arktisk hyse
- c) 800 tonn norsk arktisk sei
- d) 150 tonn andre arter som bifangst, herunder uer og blåkveite.

Etter søknad fra Grønland til norske fiskerimyndigheter, og under forutsetning av russisk aksept, har grønlandske fartøy adgang til å fiske deler av kvotene av torsk og hyse som Grønland er tildelt av Russland, i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3. Bifangst av uer

Ved fisket etter andre arter er det tillatt å ha inntil 15 % innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 5. Fisket i det tilstøtende område i Barentshavet

All fangst i det området som er angitt i midlertidige forskrifter 11. januar 1978 nr. 5 om utlendingers fiske og fangst i et tilstøtende område i Barentshavet som grenser opp til Norges og Russlands fastlandskyst § 1, skal rapporteres til Fiskeridirektoratet.

Fangster i området som nevnt i første ledd avregnes på de tildelte kvoter for norsk og russisk jurisdiksjonsområde med like andeler for hvert av de to land.

§ 6. Forbud mot fiske med torsketrål og fiske etter vassild med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (135 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' Ø 06° 59'
2. N 66° 21' Ø 06° 44'
3. N 65° 43' Ø 06° 00'
4. N 65° 20' Ø 06° 00'
5. N 65° 20' Ø 05° 30'
6. N 66° 00' Ø 05° 30'
7. N 66° 30' Ø 06° 34,27'
8. N 67° 10' Ø 08° 00'
9. N 67° 10' Ø 08° 35'
10. N 67° 00' Ø 08° 18'
11. N 66° 50' Ø 08° 09' herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 62° 36' Ø 03° 00'
2. N 62° 10' Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3. N 62° 40' Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. N 63° 00' Ø 03° 00' herifra i rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fisket i Norges økonomiske sone sør for 62° N

§ 7. Kvoter sør for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske 925 tonn sei i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Andre bunnfiskarter kan bare fiskes som bifangst, oppad begrenset til 110 tonn og innenfor norske bifangstbestemmelser.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 8. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 9. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overttrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

17. des. Nr. 1689 2007

Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2007 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone.

§ 2. Kvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører svensk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:

- a) 382 tonn torsk
- b) 707 tonn hyse
- c) 880 tonn sei
- d) 190 tonn lyr/hvitting
- e) 242 tonn makrell, herunder bifangst
- f) 800 tonn industrifisk, hvorav maksimalt 400 tonn hestmakrell
- g) 846 tonn sild
- h) 164 tonn reker
- i) Andre arter i tradisjonelt omfang.

§ 3. Bifangst

Bifangst av torsk, hyse, sei, lyr og hvitting avregnes mot kvotene for disse artene.

Bifangst av makrell i sildefisket er begrenset til 10 % i vekt i de enkelte fangster.

§ 4. Rapporteringsplikt

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere regler om rapporteringsplikt, herunder regler om daglig fangstrapportering.

§ 5. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 6. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overttrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

17. des. Nr. 1690 2007**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2007 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelsen av en fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

*Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N***§ 2. Kvoter nord for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 140 000 tonn norsk arktisk torsk,
- b) 20 000 tonn norsk arktisk hyse,
- c) 2 000 tonn steinbit,
- d) 15 000 tonn sei,
- e) 2 000 tonn uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) som bifangst,
- f) 194 607 tonn norsk vårgytende sild. Kvoten kan også fiskes i fiskerisone ved Jan Mayen,
- g) 3 000 tonn andre arter som bifangst.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når de kvanta som er angitt i bokstavene a) til g) er beregnet oppfisket.

§ 3. Fiske etter sei

Inntil 5 000 tonn av kvoten av sei som nevnt i § 2 bokstav d kan fiskes i et direktefiske. Resterende kvantum kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk og hyse, og maksimalt 5 % i hver enkelt fangst i fisket etter sild.

§ 4. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 15 % bifangst av uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) i vekt av de enkelte fangster.

§ 5. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst i Norges økonomiske sone. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % bifangst av blåkveite i de enkelte fangster.

§ 6. Bifangst av andre arter

Kvoten av andre arter som nevnt i § 2 bokstav g gjelder bare arter som ikke er kvoteregulert, og kan bare fiskes som bifangst ved fiske etter kvoteregulerte arter.

§ 7. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (135 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' Ø herfra i rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fisket etter kolmule i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisonen ved Jan Mayen

§ 8. Kvote og områdebegrensning

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske 21 755 tonn kolmule i et område i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene vest av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

1. N 73° 30' Ø 15° 00'
2. N 73° 00' Ø 14° 40'
3. N 72° 30' Ø 14° 40'
4. N 71° 45' Ø 15° 10'
5. N 71° 00' Ø 16° 54'
6. N 70° 14' Ø 16° 58'
7. N 69° 33' Ø 15° 32'
8. N 69° 09' Ø 13° 37'
9. N 68° 45' Ø 11° 20'
10. N 67° 40' Ø 09° 27'
11. N 67° 20' Ø 08° 40'
12. N 67° 05' Ø 08° 00'
13. N 66° 15' Ø 05° 40'
14. N 64° 10' Ø 05° 40'
15. N 63° 15' Ø 05° 00'
16. N 62° 40' Ø 03° 00'
17. N 62° 00' Ø 02° 00'.

§ 9. Bifangst av makrell

Ved fiske etter kolmule er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 10. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 11. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

18. des. Nr. 1691 2007

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for tjenester fra Brønnøysundregistrene

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 4–1 og § 8–1, lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysning § 34, lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret § 22, lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 8–1, lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven) § 144 og lov 6. juni 1997 nr. 35 om Oppgaveregisteret § 4. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 16. desember 2003 nr. 1551 om gebyr for tjenester fra Brønnøysundregistrene gjøres følgende endring:

§ 5 – § 10 skal lyde:

§ 5. Gebyr for registrering, tinglysning og innsendelse til Løsøreregisteret

For tinglysning, registrering eller anmerkning i Løsøreregisteret betales gebyr etter andre ledd, med mindre annet følger av fjerde ledd.

For følgende tjenester betales et gebyr på kroner 1 300:

- a) tinglysning eller registrering av pantobligasjon eller skadesløsbrev
- b) registrering i Løsøreregisteret av avtale om salgspant i motorvogn (herunder avtale som etter § 3–22 i lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant likestilles med salgspantavtale)
- c) registrering av avtale om factoring
- d) registrering av særskilt melding om det beløp, eller det høyeste beløp, som panteretten skal sikre i avtale om factoring jf. lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant § 4–10 inngått før 1. januar 1992
- e) andre dokumenter som ønskes tinglyst, anmerket eller registrert i registeret.

For registrering i Løsøreregisteret av panterett i driftstilbehør som var tinglyst i grunnboken før ikrafttredelsen av lov 1. juni 2001 nr. 28 om endringer i lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant og i enkelte andre lover, betales ikke gebyr.

Det skal ikke betales gebyr for tinglysing, registrering eller anmerkning av:

- a) Bevis for at en heftelse er falt bort, eller for at den berettigede samtykker i at den slettes
- b) melding som skifteretten, gjeldsnemnda eller bostyrer foretar i medhold av konkursloven eller panteloven
- c) avgjørelse om at noen er satt under vergemål eller opphevelse av vergemål
- d) utleggsforretning, arrestforretning og midlertidig forføyning
- e) transaksjoner i medhold av gjeldsordningen.

§ 6. *Gebyr for innsendelse til Foretaksregisteret*

Ved innsendelse på papir og elektronisk innsendelse som ikke skjer via Altinn betales gebyr etter følgende satser:

- a) For registrering av selskap hvor alle eller enkelte deltakere har begrenset ansvar, kroner 6 000
- b) for registrering av andre foretak, kroner 2 500
- c) for utstedelse av kunngjøring etter foretaksregisterloven § 6–2 femte ledd, kroner 2 500
- d) for utstedelse av kunngjøring om kreditorvarsel, kroner 2 500
- e) for utstedelse av kunngjøring om fusjonsplan, fisjonsplan og flytteplan, kroner 2 500
- f) for utstedelse av kunngjøring for andre med hjemmel i særlovgivning, kroner 2 500.

Ved elektronisk innsendelse via Altinn betales gebyr etter følgende satser:

- a) for registrering av selskap hvor alle eller enkelte deltakere har begrenset ansvar, kroner 5 000
- b) for registrering av andre foretak, kroner 2 000
- c) for utstedelse av kunngjøring etter foretaksregisterloven § 6–2 femte ledd, kroner 2 000
- d) for utstedelse av kunngjøring om kreditorvarsel, kroner 2 500
- e) for utstedelse av kunngjøring om fusjonsplan, fisjonsplan og flytteplan, kroner 2 500.

Registrering av melding om oppløsning og sletting er likevel gebyrfri.

§ 7. *Informasjon fra Løsøreregisteret*

Alle kan bestille utskrift av det som er registrert på entydig betegnet person eller foretak, eller særskilt angitt motorvogn. Utskriften kan begrenses til særskilte heftelsestyper. Utskrift av enkeltheftelser kan bestilles med dagboknummerserien som identifikasjon.

På utskrifter identifiseres personer ved fødselsnummer og foretak ved organisasjonsnummer, når bestillingen identifiserer dette.

For følgende informasjon på papir eller i elektronisk form fra Løsøreregisteret betales gebyr på kroner 150:

- a) særskilt pantattest
- b) annen attestert registerutskrift som gjelder Løsøreregisteret. Det betales ett gebyr for hver registerenhet utskriften omfatter
- c) oppgave over dagbokførte dokumenter eller visse grupper av slike
- d) attestert kopi av tinglyst eller registrert dokument som gis av tinglysings- eller registreringsmyndighet.

For særskilt pantattest nevnt i tredje ledd, bokstav a), betales gebyr på kroner 75 når bestilling skjer via registerførers nettbaserte bestillingsløsning.

Gjelder oppgaven som nevnt i tredje ledd, bokstav c) tinglysinger, registreringer eller anmerkninger som omfatter dokumenter dagbokført i mer enn en kalendermåned, skal det betales kroner 150 for hver påbegynt kalendermåned.

Kopi av gjeldsordningsavtale kan kun rekvireres av namsretten, namsmenn, skyldner og hans ektefelle, kreditorer, andre parter og offentlig myndighet.

På utskrifter fra Løsøreregisteret som inneholder opplysninger om ektepakter, gis bare opplysning om ektepakter tinglyst etter Løsøreregisterets ikrafttreden 1. januar 1981. Utskrift av ektepakt tinglyst før dette tidsrom må begjæres særskilt.

§ 8. *Informasjon fra Enhetsregisteret*

Enheten det bestilles opplysninger om, må identifiseres på en sikker og entydig måte. Dette gjelder likevel ikke bestilling av oversikt over enheter som er registrert med en eller flere nærmere angitte opplysninger.

For informasjon på papir eller i elektronisk form fra Enhetsregisteret skal det betales gebyr etter følgende satser:

- a) for ordinær utskrift, kroner 100
Dette gjelder ikke utskrifter som avgis i tilknytning til en melding.
- b) for spesialutskrifter, kroner 150
- c) for sammenstilling av opplysninger om en persons tilknytning til næringsvirksomhet (rolleoversikt), kroner 150.

For ordinær utskrift nevnt i annet ledd, bokstav a), betales gebyr på kroner 75 når bestilling skjer via registerførers nettbaserte bestillingsløsning, og for rolleoversikt etter annet ledd bokstav c), der også levering skjer elektronisk, kroner 50.

Med ordinær utskrift menes utskrift som avgis etter en bestilling som kun har enhetens organisasjonsnummer som angivelse av utskriftens innhold. Med de begrensninger som følger av enhetsregisterloven § 22, skal en slik utskrift inneholde alle opplysninger registrert på enheten på tidspunktet bestillingen effektueres.

Med spesialutskrift menes utskrift på en enkelt enhet som avgis uten tilknytning til melding og som ikke omfattes av denne bestemmelsens tredje ledd.

Personen det bestilles en rolleoversikt på må identifiseres med navn, adresse og fullstendig fødselsnummer (11 siffer), og eventuelt organisasjonsnummer for enheter registrert i Enhetsregisteret.

Det skal ikke betales gebyr for utskrift som bestiller har krav på etter lov 14. april 2000 nr. 31 (personopplysningsloven) § 18.

Tilknyttede registre, domstolene og politi- og påtalemyndigheten skal få opplysninger fra Enhetsregisteret gebyrfrritt. Det samme gjelder øvrige offentlige virksomheter som for staten foretar:

- a) fastsettelse og utligning av skatter og avgifter
- b) innfordring
- c) kontroll av finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner.

Registerfører kan sette nærmere vilkår for hvordan avgivelsen skal skje og hvilke opplysninger som skal gjøres tilgjengelig etter denne bestemmelses sjuende ledd.

§ 9. Informasjon fra Foretaksregisteret

Alle har ved henvendelse rett til å gjøre seg kjent med innholdet i de innsendte dokumenter ved å få utskrifter etter reglene i denne forskrift. Dette gjelder likevel ikke fødselsnummer.

For informasjon i skriftlig eller elektronisk form skal det betales gebyr etter følgende satser:

- a) for ordinær firmaattest som begjæres utstedt av Foretaksregisteret uten tilknytning til melding, kroner 150
- b) for andre typer særskilt bestilt registerutskrift om et foretak, betales et minstegebyr på kroner 350, og deretter kroner 50 per melding som er grunnlag for utskriften

Det betales likevel ikke gebyr for opplysning om et identifisert foretak er innført i Foretaksregisteret eller ikke. Videre betales ikke gebyr for opplysning om at et tidligere innført foretak er slettet.

- c) for kopi av godkjent meldingsblankett, selskapsavtaler, vedtekter og andre vedlegg som følger melding til Foretaksregisteret, for hver bestilte melding kroner 200
- d) for opplysninger om hva som tidligere var registrert om et foretak i handelsregistrene, kroner 350.

For utskrift nevnt i annet ledd, bokstav a), betales gebyr på kroner 75 når bestilling skjer via registerførers nettbaserte bestillingsløsning.

§ 10. Informasjon fra Regnskapsregisteret

For informasjon i skriftlig eller elektronisk form skal det betales gebyr etter følgende satser:

- a) for kopi av årsregnskap med revisjonsberetning med ordinær post, kroner 200
- b) for kopi av årsregnskap lastet ned fra Internett, kroner 50.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

18. des. Nr. 1692 2007

Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, 5a, § 6, § 9 og § 11. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2008.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fra 1. januar 2008, fiske og lande 429 580 kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 2 000 tonn til estimert bifangst i 2008, samt 3 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Av totalkvoten kan inntil 304 269 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområdene II, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIb og VII vest av 12° V. Av dette kvantum kan 76 067 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

Av totalkvoten kan inntil 61 080 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3. Gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøy med kolmuletråltillatelse, jf. § 2–23 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 323 491 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 244 269 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 51 080 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 4. Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. § 2–6 og § 2–10 i konsesjonsforskriften, kan fiske og lande inntil 101 089 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøtråltillatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64° N.

Av gruppeknoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 60 000 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppeknoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 10 000 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 5. Maksimalkvoter og fartøykvoter

For fartøy med kolmuletråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette maksimalkvoter på grunnlag av basiskvotene (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppeknotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd i konsesjonsforskriften.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

§ 6. Kvoteleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2008 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppeknotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2009.

§ 7. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 8 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålrudskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2008. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvanntum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske.

§ 10. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er kolmule forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 11. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppeknotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

19. des. Nr. 1693 2007**Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 4a, § 5, § 9, § 11 og § 25. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2008.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter makrell, fiske og lande totalt 120 450 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, i EU-sonen, Færøyenes fiskerisone og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 3 070 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1 000 tonn til agn.

Totalkvoten i første ledd kan fiskes innen de deler av Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone som befinner seg i ICES statistikkområde IVa og i internasjonalt farvann med fradrag av det som kan fiskes i medhold av tredje til femte ledd.

Av totalkvoten kan inntil 80 258 tonn fiskes i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, og inntil 3 000 tonn kan fiskes i statistikkområde IIIa.

Av totalkvoten kan inntil 40 192 tonn fiskes i EU-sonen i statistikkområde IVa, hvorav inntil 9 300 tonn kan fiskes i EU-sonen i statistikkområdene VIa, VIIId, VIIe, VIIf og VIIh.

Av totalkvoten kan inntil 8 465 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3. Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. § 4–1 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 79 550 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf. § 17 i forskrift 28. november 2007 nr. 1330 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2008 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande inntil 7 106 tonn makrell.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf. konsesjonsforskriftens § 2–21 kan fiske og lande inntil 3 724 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

§ 5. Gruppekvoter m.m. for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. deltakelsesforskriftens § 16 og § 18 kan fiske og lande totalt 26 000 tonn makrell.

Av dette kvantum kan:

- fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, fiske og lande inntil 12 493 tonn.
- fartøy under 13 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket med not, fiske og lande inntil 4 432 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre med største lengde under 11 meter, fiske og lande inntil 4 073 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre med største lengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter, fiske og lande 3 042 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med garn/snøre med største lengde på eller over 15 meter, fiske og lande inntil 1 460 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.
- ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, fiske og lande inntil 100 tonn.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 6. Fartøykvoter**

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1 500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4 000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4 000–6 000 hl

20 % av konsesjonskapasiteten fra	6 000–10 000 hl
10 % av konsesjonskapasiteten	over 10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvote med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 7. Periodekvoter før 11. august 2008

Det enkelte fartøy med ringnottillatelse kan fra og med 1. januar til og med 10. august fiske og lande inntil 350 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan i det tidsrom og område, som er nevnt i første ledd maksimalt fiske og lande inntil 250 tonn.

Det enkelte fartøys fangst etter denne bestemmelsen går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for reguleringsåret.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 8. Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter fra og med 11. august på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvote med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting- eller ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 9. Periodekvoter før 11. august 2008

Det enkelte fartøy med tillatelse til å fiske med trål kan fra og med 1. januar til og med 10. august maksimalt fiske det kvantum som tilsvarer fartøykvoten til det fartøyet som har lavest sum basiskvoter ved faktorfastsetting i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

Det enkelte fartøys fangst etter denne bestemmelsen går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for reguleringsåret.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf.

§ 10. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2008. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen**§ 11. Periodekvoter før 11. august 2008**

Fartøy med største lengde under 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske innenfor fartøyets maksimalkvote, jf. § 12.

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fartøykvoten, dog ikke utover 65,35 tonn.

Fartøy med største lengde under 11 meter med adgang til å delta i fisket med garn/snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fartøyets maksimalkvote, jf. § 14.

Fartøy med største lengde på eller over 11 meter med adgang til å delta i fisket med garn/snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande inntil 19 tonn makrell.

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fartøyets maksimalkvote, jf. § 17.

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fastsatt maksimalkvote, jf. § 18.

Fangst tatt før 11. august går til fradrag i fartøyets samlede maksimal- eller fartøykvote innenfor reguleringsåret.

§ 12. Kvote fra og med 11. august for fartøy med største lengde under 13 meter med adgang til å delta med not

Fartøy med største lengde under 13 meter med adgang til å delta i fisket med not kan fra og med 11. august fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote</i>	<i>Herav garantert</i>
0–9,99	1,1678	45,00	23
10–12,99	1,4714	56,70	29
13–14,99	4,2967	165,57	86

Kvotteenheten for fartøy under 13 meter største lengde er 38,535 tonn.

§ 13. Kvote fra og med 11. august for fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta med not

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not kan fra og med 11. august fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>
0–9,99	1,1678	17,76
10–12,99	1,4714	22,38
13–14,99	4,2967	65,35
15–17,99	6,3131	96,02
18–21,35	10,1981	155,11

Kvotteenheten for fartøy på eller over 13 meter største lengde er 15,210 tonn.

§ 14. Kvote fra og med 11. august for fartøy med største lengde under 11 meter med adgang til å delta med garn/snøre

Fartøy med største lengde under 11 meter med adgang til å delta med garn/snøre kan fra og med 11. august fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote</i>	<i>Herav garantert</i>
0–9,99	1,00	26,00	19
10–10,99	1,75	45,50	33
11–14,99	1,75	45,50	33
15–21,35	2,13	55,38	40

Kvotteenheten for fartøy under 11 meter med adgang til å delta i fisket med garn/snøre er 26,0015 tonn.

§ 15. Kvote fra og med 11. august for fartøy med største lengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter med adgang til å delta med garn/snøre

Fartøy med største lengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter med adgang til å delta med garn/snøre kan fra og med 11. august fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote</i>	<i>Herav garantert</i>
0–9,99	1,00	20,00	19
10–10,99	1,75	35,00	33
11–14,99	1,75	35,00	33
15–21,35	2,13	42,60	40

Kvotteenheten for fartøy mellom 11 og 14,99 meter med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre er 20,0017 tonn.

§ 16. Kvote fra og med 11. august for fartøy med største lengde på eller over 15 meter med adgang til å delta med garn/snøre

Fartøy med største lengde på eller over 15 meter med adgang til å delta med garn/snøre kan fra og med 11. august fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote</i>	<i>Herav garantert</i>
0–9,99	1,00	19,43	19
10–10,99	1,75	34,00	33
11–14,99	1,75	34,00	33
15–21,35	2,13	41,38	40

Kvoteenheten for fartøy på eller over 15 meter med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre er 19,4287 tonn.

§ 17. Kvote for fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 18. Kvote for ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 19. Kvoteskjæringsdato og refordeling

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve kvotene for kystfartøygruppen 20. september 2008, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 20. Redskapsfleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

§ 21. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 22. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i åpen gruppe har fisket og landet kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i lukket gruppe.

Når et fartøy som omfattes av kapittel 4 gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av drifts- eller strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes etter § 12 til § 16 på grunnlag av mottakende fartøys største lengde.

§ 23. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for fartøy i åpen gruppe.

§ 24. Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 25. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er makrell forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 26. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse

§ 27. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 28. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

20. des. Nr. 1694 2007

Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 17 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 623/2007/EF). Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:
(direktiv 623/2007/EF).

Vedlegg 8 del E nr. 2.0 fotnote 2 skal lyde:

- 2) Svin og drøvtyggere: Angis i henhold til Førtabell 2008 (elektronisk førtabell som oppdateres årlig) <http://www.umb.no/iha/fortabell/index.php>.

Vedlegg 12 del A nr. 2.0 raden «Fôrenhet gris (FEg)» skal lyde:

Analytiske bestanddeler	Deklarert innhold i prosent	Toleranser for avvik under deklarerert innhold	Toleranser for avvik over deklarerert innhold
Fôrenhet netto (FEn) gris	Deklarert i FEn/100 kg fôr	3 enheter ³	

Vedlegg 12 del A nr. 2.0 fotnote 3 og 4 til tabellen skal lyde:

- 3 Ved beregningsmessig etterkontroll av FEn og FEm brukes:

Førtabell 2008 (elektronisk førtabell som oppdateres årlig).

<http://www.umb.no/iha/fortabell/index.php>.

Brukes fôrvarer med andre verdier enn de som står i tabellen, må disse dokumenteres.

Når en ved kjemisk etterkontroll finner at analysen av en fullfôrblending avviker fra det beregnede, kan FEn-innholdet pr. 100 kg korrigeres ved hjelp av følgende ligning:

$Korrigert\ FEn = Deklarert\ FEn + 0,2 * \langle 284 \rangle Råfett - 0,3 * \langle 284 \rangle Råtrever - 0,13 (\langle 284 \rangle vann + aske) \langle nfa \rangle$ Når en ved kjemisk etterkontroll finner at analysen av en fullfôrblending avviker fra det beregnede, kan FEm-innholdet pr. 100 kg korrigeres ved hjelp av følgende avrundede faktorer:

Fôr ± 1 % råprotein: ±1,0 FEm. Fôr ± 1 % trever: ± 0,4 FEm. Fôr ± 1 % råfett: ± 2,5 FEm. Fôr ± 1 % NFE: ± 1,0 FEm.

- 4 Ved beregningsmessig etterkontroll av AAT og PBV brukes: Førtabell 2008 (elektronisk førtabell som oppdateres årlig).

<http://www.umb.no/iha/fortabell/index.php>.

Brukes fôrvarer med andre verdier enn de som står i tabellen, må disse dokumenteres.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1695 2007**Forskrift om endring i forskrift om gebyr ved innføring av fartøy i registeret over norske fiskefartøy (merkeregisteret) og om årlig gebyr så lenge fartøyet står i merkeregisteret**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 5. desember 1917 nr. 1 om registrering og merking av fiskefartøyer § 5a, jf. lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 25. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 23. desember 1985 nr. 2301 om gebyr ved innføring av fartøy i registeret over norske fiskefartøy (merkeregisteret) og om årlig gebyr så lenge fartøyet står i merkeregisteret gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Gebyret vil være avhengig av fartøyets største lengde og skal beregnes etter følgende satser:

Fartøy under 15 meter s.l.:	kr 2000,-
Fartøy f.o.m. 15 meter s.l. til 28 meter s.l.:	kr 4000,-
Fartøy f.o.m. 28 meter s.l.:	kr 6000,-

§ 5 skal lyde:

Det årlige gebyret vil være avhengig av fartøyets største lengde og skal beregnes etter følgende satser:

0–14,99 meter største lengde	kr 1250,-
15–27,99 meter største lengde	kr 2500,-
28 meter største lengde og over	kr 3500,-

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1696 2007**Forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

*Kapittel 1. Fiskeforbud***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis og øyepål i 2008.

*Kapittel 2. Øyepål***§ 2. Deltakelse og maksimalkvote**

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i 2008 fiske og lande 36 500 tonn øyepål fra og med 1. mai.

Fiskeridirektoratet fastsetter maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av en basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvoteene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd.

§ 3. Bifangst av øyepål

Uten hinder av § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4. Totalkvote i EU-sonen

Norske fartøy kan fiske inntil 1 000 tonn øyepål i EU-sonen i ICES statistikkområdet IV.

*Kapittel 3. Tobis***§ 5. Forsøksfiske**

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande tobis i perioden fra og med 1. april til og med 6. mai 2008.

For norske fartøy skjer deltakelse i perioden angitt i første ledd etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet. Etter påmeldingsfristens utløp avgjøres deltakelsen ved loddtrekning.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere kriterier for deltakelse og gjennomføring av fisket etter tobis i perioden angitt i første ledd.

§ 6. Totalkvote i EU-sonen

Norske fartøy kan fiske inntil 20 000 tonn tobis i EU-sonen i ICES statistikkområdet IV.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 7. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 8. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 9. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er tobis eller øyepål forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 10. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter tobis i EU-sonen når områdekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

20. des. Nr. 1697 2007

Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 9 og § 11. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande følgende arter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2008:

1. Bairds's smoothhead (*Alepocephalus bairdii*)
2. Risso's smoothhead (*Alepocephalus rostratus*)
3. Blå antimora (*Antimora rostrata*)
4. Dolfisk (*Aphanopus carbo*)
5. Island catshark (*Apristurus spp.*)
6. Vassild (*Argentina silus*)
7. Beryx (*Beryx spp.*)
8. Brosme (*Brosme brosme*)
9. Gulper shark (*Centrophorus granulosus*)
10. Brunhå (*Centrophorus squamosus*)
11. Islandshå (*Centroscyllium fabricii*)
12. Dypvannshå (*Centroscymnus coelolepis*)
13. Bunnhå (*Centroscymnus crepidater*)
14. Dypvanns rød-krabbe (*Chacon (Geyron) affinis*)

15. Havmus (*Chimaera monstrosa*)
16. Frilled shark (*Chlamydoselachus anguineus*)
17. Havål (*Conger conger*)
18. Skolest (*Coryphaenoides rupestris*)
19. Spansk håkjerring (*Dalatias licha*)
20. Gråhå (*Deania calceus*)
21. Svart (dypvanns) kardinalfisk (*Epigonus telescopus*)
22. Stor svarthå (*Etmopterus princeps*)
23. Svarthå (*Etmopterus spinax*)
24. Hågjel (*Galeus melastomus*)
25. Mouse catshark (*Galeus murinus*)
26. Blåkjeft (*Helicolenus dactylopterus*)
27. Kamtann hai (*Hexanchus griseus*)
28. Orange roughy (*Hoplostethus atlanticus*)
29. Silver roughy (pink) (*Hoplostethus mediterraneus*)
30. Blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*)
31. Reimfisk (slirefisk) (*Lepidopus caudatus*)
32. Ulvefisk (*Lycodes esmarkii*)
33. Isgalt (*Marcrourus berglax*)
34. Blålange (*Molva dypterigia*)
35. Lange (*Molva molva*)
36. Mora (*Mora moro*)
37. Tornhå (*Oxynotus paradoxus*)
38. Flekkpagell (*Pagellus bogaraveo*)
39. Forkbeards/Skjellbrosme (*Phycis spp.*)
40. Vrakfisk (*Polyprion americanus*)
41. Rundskate (*Raja fyllae*)
42. Isskate (*Raja hyperborea*)
43. Svartskat (*Raja nidarosiensis*)
44. Blåkveite (*Reinhardtius hippoglossoides*)
45. Straightnose rabbitfish (*Rhinochimaera atlantica*)
46. Knifetooth dogfish (*Scymnodon ringens*)
47. Lusuer (*Sebastes viviparus*)
48. Håkjerring (*Somniosus microcephalus*)
49. Spiny skorpionfisk (*Trachyscorpia cristulata*).

§ 2. Antall fiskedøgn og fartøy

Uten hinder av forbudet i § 1 kan 17 norske fartøy fiske i totalt 508 fiskedøgn i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område).

Unntaket gjelder ikke for orange roughy, jf. § 1 nr. 28.

§ 3. Utseiling

Fartøy som vil delta i fisket etter artene nevnt i § 1, må melde fra til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt område.

Fartøy som ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt område innen 7 dager etter melding om utseiling ble sendt Fiskeridirektoratet, mister sin adgang til å delta.

§ 4. Rapporteringsplikt

Fartøy som nevnt i § 2 og § 3 skal føre fangstdagbok som angitt i § 3 i forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy. Kopi av fangstdagbok skal sendes elektronisk til e-postadressen postmottak@fiskeridir.no eller ved telefaks til Fiskeridirektoratets telefaksnr. +47 55 23 80 90, ved overgang til fiske i annet ICES-område og ellers ukentlig ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart.

§ 5. Garnforbud

Det er forbudt å sette garn dypere enn 200 meter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område).

§ 6. Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av haiarter nevnt i § 1 som er død eller døende.

Det er forbudt å ha om bord eller lande haifinner som overskrider 5 % av den totale vekten av hai om bord.

Det er forbudt å ha om bord eller lande fangster av hai tatt i strid med disse bestemmelsene.

§ 7. Bifangst

Dersom det tas hai som bifangst i andre fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

§ 8. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 508 fiskedøgn.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

20. des. Nr. 1698 2007**Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Forbud

Det er forbudt å fiske uer i ICES statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) med norske fartøy i 2008.

§ 2. Bifangst

I fisket etter andre arter i område som nevnt i § 1 kan fartøy ha inntil 1 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fisket og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar og gjelder inntil 31. desember 2008.

20. des. Nr. 1699 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og forskrift 12. desember 2007 nr. 1683 om regulering av fisket etter brisling i 2008 § 7. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 12. desember 2007 nr. 1683 om regulering av fisket etter brisling i 2008 gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd annet punktum skal lyde:

Fartøy i fiske i 2007 som vil delta i 2008, melder fangst om bord 31. desember 2007 kl. 2400.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1700 2007**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3–9 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1358/2007). Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Forordning (EF) nr. 1725/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 707/2004, forordning (EF) nr. 2086/2004, forordning (EF) nr. 2236/2004, forordning (EF) nr. 2237/2004, forordning (EF) nr. 2238/2004, forordning (EF) nr. 211/2005, forordning (EF) nr. 1073/2005, forordning (EF) nr. 1751/2005, forordning (EF) nr. 1864/2005, forordning (EF) nr. 1910/2005, forordning (EF) nr. 2106/2005, forordning (EF) nr. 108/2006, forordning (EF) nr. 708/2006, forordning (EF) nr. 1329/2006, forordning (EF) nr. 610/2007, forordning (EF) nr. 611/2007 og forordning (EF) nr. 1358/2007 gjelder som forskrift (jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba).

II

Endringen trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1701 2007

Forskrift om endring i forskrift om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumstilsynet 20. desember 2007 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) § 8, § 25 og § 57 første ledd bokstav d. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1157 om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 29 nytt andre ledd skal lyde:

Aktiviteter i forbindelse med flyværtjeneste skal utføres etter bestemmelsene i Luftfartstilsynets forskrift 26. oktober 2007 nr. 1181 om kontinentalsokkelflyging – ervervsmessig luftfart til og fra helikopterdekk på innretninger og fartøy til havs § 31, § 32, § 33 og vedlegg 2.

§ 29 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

§ 81 andre ledd skal lyde:

Det skal settes krav til opprettholdelse av posisjon for fartøy og innretninger ved utføring av slike operasjoner, og det skal settes kriterier for oppstart og avbrudd, jf. innretningsforskriften § 64 om forankring, fortøyning og posisjonering.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. des. Nr. 1702 2007

Forskrift om endring i midlertidig forskrift om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumstilsynet 20. desember 2007 med hjemmel i midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer § 50. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer gjøres følgende endring:

IX-II vedlegget del C punkt IV nr. 3 skal lyde:

3. forskrift 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr med endringer, sist av 13. september 2004 nr. 1291, med unntak av kapittel VIII om sikkerhetsopplæring og kapittel IX om sakkyndig kontroll av arbeidsutstyret,

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1703 2007**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Det forente kongerike**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 3, § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2007/554/EF, vedtak 2007/588/EF, vedtak 2007/608/EF, vedtak 2007/663/EF, vedtak 2007/664/EF, vedtak 2007/709/EF, vedtak 2007/746/EF, vedtak 2007/796/EF og vedtak 2007/833/EF). Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka.
Forskriften gjelder Norge, herunder Svalbard.

§ 2. Forbud mot innførsel

Det er forbudt å innføre levende klauvdyr, samt sæd, ova og embryo fra klauvdyr fra områder i Det forente kongerike som nevnt i vedlegg I og II.

§ 3. Særskilte unntak for sæd, ova og embryo

Dersom sæd, ova og embryo kommer fra godkjent virksomhet som fremgår av liste fra veterinærmyndigheten i Det forente kongerike, er følgende unntatt fra forbudet i § 2:

- a) sæd, ova og embryo som er fremstilt før 15. juli 2007,
- b) frossen sæd fra storfe og svin og embryo fra storfe som er importert til Det forente kongerike i henhold til kravene i direktiv 88/407/EØF, direktiv 89/556/EØF, direktiv 90/429/EØF og direktiv 92/65/EØF, og som etter innførsel er lagret og transportert separat fra sæd og embryo som ikke kan sendes ut fra områder som er opplistet i vedlegg I og II, og
- c) frossen sæd og embryo fra storfe, småfe og svin som i minst 90 dager før og under oppsamlingsperioden har oppholdt seg i områder opplistet i vedlegg II eller flyttet inn i områder nevnt i vedlegg II fra områder utenfor de nevnt i vedlegg I de siste 90 dager før oppsamling og som
 1. er lagret under godkjente betingelser i minst 30 dager før forsendelse, og
 2. stammer fra donordyr som er oppstallet i virksomheter som har vært fri for munn- og klauvsjuka i minst 90 dager før og i minst 30 dager etter oppsamling av sæd eller embryo og befinner seg i et område med 10 km radius hvor det ikke har vært noen tilfeller av munn- og klauvsjuka i minst 30 dager før oppsamlingen.

§ 4. Krav til helsesertifikat

Ved innførsel av levende klauvdyr fra Det forente kongerike fra de områdene ikke opplistet i vedlegg I og II skal det følge med et helsesertifikat som bekrefter at kravene i vedtak 2007/554/EF er oppfylt. Det er krav om at veterinærmyndighetene i Det forente kongerike tre dager før forflytning av dyrene har gitt melding til Mattilsynet.

Ved innførsel av frossen storfesæd og storfeembryo, samt svinesæd skal det følge med et helsesertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfylder vilkårene i vedtak 2007/554/EF.

§ 5. Forbud mot utførsel av levende klauvdyr

Det er forbudt å sende levende klauvdyr til områder nevnt i vedlegg I.

§ 6. Forebyggende tiltak

For klauvdyr sendt fra Det forente kongerike i perioden 15. juli 2007 til 13. september 2007 skal dyrene underkastes formålstjenlig forebyggende tiltak, herunder isolering.

§ 7. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven § 23 om tilsyn og vedtak.

§ 8. Straffebestemmelser

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 23. november 2007 nr. 1362 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Det forente kongerike.

Vedlegg I

De følgende områder i Det forente kongerike:

1	2	3
GRUPPE	ADNS-systemet	Administrativ enhet

Vedlegg II

De følgende områder i Det forente kongerike:

<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
<i>GRUPPE</i>	<i>ADNS-systemet</i>	<i>Administrativ enhet</i>
<i>England</i>	41	Bracknell Forest Borough
	66	Slough
	76	Windsor og Maidenhead
	77	Wokingham
	138	Buckinghamshire County, distriktet South Buckinghamshire
	148	Hampshire County, distriktet: Hart Rushmoor
	163	Surrey (unntatt distriktet Tandridge)
	168	Greater London Authority, the boroughs of: Hillingdon Hounslow Richmond upon Thames Kingston upon Thames Ealing Harrow Brent Hammersmith and Fulham Wandsworth Merton Sutton

Vedlegg III

<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>
<i>GRUPPE</i>	<i>ADNS-systemet</i>	<i>Administrativ enhet</i>	<i>B</i>	<i>S/G</i>	<i>P</i>	<i>FG</i>	<i>WG</i>

Forklaring til tabell:

ADNS-systemet	Kodesystem for rapportering av dyresykdommer som følger av kommisjonsvedtak 2005/176/EF
B	Storfekjøtt
S/G	Kjøtt av småfe
P	Svinekjøtt
FG	Kjøtt av oppdrettsvilt mottakelig for munn- og klauvsjuka
WG	Kjøtt av vilt mottakelig for munn- og klauvsjuka

21. des. Nr. 1704 2007**Forskrift om avgift på visse flysikringstjenester**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, § 7–27, § 15–3 og § 15–4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66wd (forordning (EF) nr. 1794/2006). Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

§ 1. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 1794/2006

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66wd (forordning (EF) nr. 1794/2006) av 6. desember 2006 om fastsettelse av en felles avgiftsforordning for flysikringstjenesten (heretter kalt forordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Forskriftens saklige og geografiske virkeområde

Forskriften gjelder for all sivil yting av flysikringstjenester som nevnt i forordningen artikkel 1 nr. 2, herunder flysikringstjenester som ytes i tilknytning til enhver landingsplass som er til allmenn bruk.

Forskriften gjelder innenfor norsk område, samt i områder hvor Norge i henhold til internasjonale konvensjoner og avtaler er forpliktet til å yte lufttrafikkjenester. For tjenester som ytes på Svalbard og Jan Mayen gjelder forskriften bare med de unntak som følger av forskrift som nevnt i § 3 annet punktum og § 9 nr. 6.

§ 3. *Hvem som fastsetter avgiftene*

De avgiftene som omfattes av forordningen fastsettes av den organisasjonen som driver den avgiftsberettigede virksomheten, eller et annet organ denne har overlatt avgiftsberegningen til i henhold til internasjonal avtale. Unntak gjelder for de tilfellene der staten, på grunnlag av forordningen artikkel 3 nr. 3 og artikkel 11 nr. 1, i forskrift har fastsatt en annen avgift til dekning av kostnader til terminaltjenester. Beslutninger som nevnt i første punktum skal tilfredsstille kravene til begrunnelse i forordningen artikkel 16.

§ 4. *Nasjonal tilsynsmyndighet*

Luftfartstilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet etter forordningen, jf. forskrift 26. januar 2007 nr. 99 om etablering av et felles europeisk luftrom § 1 og § 2, og forordning (EF) nr. 550/2004 av 10. mars 2004 om yting av flysikringstjenester i Det felles europeiske luftrom (tjenesteytingsforordningen) artikkel 2.

§ 5. *Avgiftssoner*

Avgiftssonene som nevnt i artikkel 4 i forordningen er fastsatt i vedlegg 1 til forskriften. Vedlegget er en del av forskriften.

§ 6. *Kostnader pådratt andre enn yter av lufttrafikkjenester*

Samferdselsdepartementet kan bestemme at, og i hvilket omfang, kostnader som nevnt i forordningen artikkel 5 nr. 2 skal inngå i avgiftsgrunnlaget. Organer som sitter på opplysninger som departementet trenger for å avgjøre sak etter første punktum, plikter å gi slike opplysninger til departementet.

§ 7. *Dekning av kostnader til særlige prosjekter*

Samferdselsdepartementet tar stilling til om, og i hvilken grad, avgiftsinntekter skal kunne brukes til dekning av utgifter til prosjekter beregnet på å hjelpe spesielle kategorier av luftromsbrukere og/eller ytere av flysikringstjenester som nevnt i forordningen artikkel 5 nr. 3.

§ 8. *Åpenhet om kostnadsgrunnlaget*

Representant for luftromsbrukere som ønsker utveksling av opplysninger om kostnadsgrunnlag, planlagte investeringer og forventet trafikk som nevnt i forordningen artikkel 8 nr. 1 skal sende slik anmodning til vedkommende yter(e) av flysikringstjenester med kopi til Samferdselsdepartementet. Yteren og departementet blir deretter enige om den måten utvekslingen av opplysningene skal foregå på, og hvordan representantene for brukerne, EFTAs overvåkingsorgan og Eurocontrol skal gis innsyn i kostnadene etter samme bestemmelse. Samferdselsdepartementet kan også ta initiativ til utveksling av opplysninger som nevnt i første punktum.

§ 9. *Fritak fra avgiftsplikt*

Det betales ikke underveisavgift for

1. militære flyginger som nevnt i forordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav a);
2. kalibreringsflyginger som nevnt i forordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav c);
3. rundflyginger som nevnt i forordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav d);
4. VFR-flyginger som nevnt i forordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav e);
5. humanitære flyginger som nevnt i forordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav f); og
6. flyginger innen Svalbard og Jan Mayen.

Samferdselsdepartementet kan fastsette utfyllende retningslinjer om hvilke flyginger som er omfattet av de enkelte bestemmelsene foran, og hvilke organ som er kompetent etter forordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav f).

Under henvisning til forordningen artikkel 9 nr. 3, kan Samferdselsdepartementet bestemme at det, i tillegg til de tilfellene som er omfattet av § 3 annet punktum, ikke skal betales terminalavgift eller annen avgift til hel eller delvis dekning av terminalkostnader som er omfattet av forordningen på bestemte lufthavner eller for bestemte kategorier av flyginger.

§ 10. *Avgiftsinnkreving*

Innkrevingen av underveisavgiften skjer etter reglene i kapittel V og VII i den til enhver tid gjeldende forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester. Innkreving av de avgiftene som er fastsatt forskrift som nevnt i § 3 annet punktum skjer i henhold til vedkommende forskrift. Innkreving av øvrige avgifter skjer i henhold til rutiner fastsatt av det foretaket som har ytt tjenesten.

§ 11. *Konsultasjon om avgiftspolitikken*

Samferdselsdepartementet er ansvarlig for at det gjennomføres åpen høring som nevnt i forordningen artikkel 15 nr. 1. Departementet kan i denne forbindelse pålegge yterne av lufttrafikkjenestene å gjennomføre de delene av høringene som gjelder deres egne ytelser.

Yterne av lufttrafikkjenester som nevnt i forordningen artikkel 15 plikter å gi Samferdselsdepartementet dokumentasjon som er nødvendig for å fylle ut vedlegg VI til forordningen. Samferdselsdepartementet kan alternativt pålegge ytere av lufttrafikkjenester å fylle ut vedlegg VI for en eller flere avgiftssoner der de selv er tjenesteyter. Departementet avgjør i det enkelte tilfellet hvem som skal oversende dokumentasjonen til EFTAs overvåkingsorgan og Eurocontrol.

§ 12. Dispensasjon

Samferdselsdepartementet kan dispensere fra kravene i forskriften i den grad det er forenlig med kravene i forordningen og øvrige forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 13. Klage

Beslutning som etter denne forskriften fattes av tjenesteytere, eller et annet organ disse har overlatt avgiftsberegningen til i medhold av § 3 første setning, kan påklages til Luftfartstilsynet. Vedtak fattet av Luftfartstilsynet i tilknytning til denne forskriften kan klages inn for Samferdselsdepartementet etter forvaltningslovens alminnelige regler. Beslutninger av Luftfartstilsynet, som ikke er vedtak etter forvaltningsloven, kan bringes inn for Samferdselsdepartementet til overprøving i den grad forordningen stiller krav om det.

§ 14. Endringer i andre forskrifter

I forskrift 22. november 2007 nr. 1278 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) skal kapittel V lyde:

Kapittel V. Underveisavgift**A. Generelt**

§ 5-1. For luftfartøy skal det for hver flyging innenfor luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) betales underveisavgift for de luftfartsanlegg og/eller- tjenester som stilles til rådighet for eier eller bruker av luftfartøy i henhold til bestemmelsene i dette kapittel og bestemmelsene i forskrift 21. desember 2007 nr. 1704 om avgift på visse flysikringstjenester. Fritak fra plikten til å betale underveisavgift reguleres i sistnevnte forskrift.

§ 5-2. Enhetssatsen for underveisavgiften fastsettes på grunnlag av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1794/2006 av 6. desember om fastsettelse av en felles avgiftsordning for flysikringstjenester (avgiftsforordningen) slik denne er gjennomført i norsk rett ved forskrift om avgift på visse flysikringstjenester. Beregning av underveisavgift for den enkelte flyging skjer i henhold reglene i avgiftsforordningen og reglene nedenfor. Innkreving av underveisavgiften skjer i henhold til reglene i denne forskriften.

Eurocontrol beregner og krever inn underveisavgift for enkeltflyginger i avgiftssone A nr. 1 slik denne er definert i vedlegget til forskrift om avgifter på visse flysikringstjenester. Avinor AS beregner og krever inn underveisavgiften for enkeltflyginger i avgiftssone A nr. 2 slik denne er definert i samme vedlegg.

Avinor AS plikter å publisere den fastsatte enhetssatsen for underveisavgiften for hver av de to avgiftssonene nevnt i annet ledd. I tillegg skal Avinor AS publisere tilsvarende enhetssatser for de øvrige medlemslandene i Eurocontrol. Publiseringen skal skje på en måte som gir brukerne av luftrommet en reell mulighet til å gjøre seg kjent med enhetssatsen.

B. Tilleggsbestemmelser for flyginger hvor avgift beregnes og innkreves av Eurocontrol

§ 5-3. For beregning og innkreving av underveisavgiften etter § 5-2 tar Eurocontrol et administrasjonsgebyr. Avinor AS skal sørge for at satsen for administrasjonsgebyret til enhver tid er offentlig tilgjengelig.

§ 5-4. Dersom en konvensjonsstat ikke bestemmer annet, skal avgiftssatsen beregnes på nytt hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs for veksling mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted.

Gjeldende valutakurs skal være månedens gjennomsnittlige sluttkrysskurs beregnet av Reuters på grunnlag av den daglige kjøpskursen.

§ 5-5. Den som var luftfartøyets operatør på det tidspunkt flygingen fant sted, er ansvarlig for å betale avgiften. Dersom operatørens identitet er ukjent, skal luftfartøyets eier betraktes som operatør, med mindre eieren kan godtgjøre hvem som var operatør.

§ 5-6. Avregning av avgiften skal finne sted i EUR.

Beløpene som angis på fakturaen skal innbetales til Eurocontrol i Brussel.

Eurocontrol vil likevel anse at betaleren har oppfylt sin forpliktelse dersom vedkommende foretar innbetalingen til en bankkonto åpnet i en stat som er medlem av Eurocontrol eller i en annen stat. Vedkommende bank skal være utpekt av et organ som er kompetent til det under Eurocontrolkonvensjonen.

Avgiftsbeløpet påløper samme dag som en flyging gjennomføres. Betaling til Eurocontrol må skje senest 30 dager etter fakturadato.

§ 5-7. Avgiftsbeløpet innbetales i EUR.

En betaler som er borger i en avtalestat, kan, når han foretar innbetaling til en utpekt bankinstitusjon i staten der han er borger, likevel innfri gjelden i vedkommende stats konvertible valuta.

Når en betaler som benytter seg av muligheten omhandlet i annet ledd, skal omregningen av beløpet i EUR til nasjonal valuta skje på grunnlag av gjeldende valutakursnotering for handelstransaksjoner på den dato og på det sted betalingen skjer.

§ 5–8. Betaling betraktes som mottatt av Eurocontrol på den valuteringsdato da skyldig beløp blir kreditert Eurocontrols angitte bankkonto. Valuteringsdato skal være den dato da beløpet er disponibelt for Eurocontrol.

§ 5–9. Med innbetalingen skal det følge en oversikt med referanser, datoer og beløp i EUR for betalte regninger og fratrukkne tilgodehavender. Kravet om å vise regningsbeløpene i EUR gjelder også for betalere som benytter seg av muligheten til å foreta innbetalingen i nasjonal valuta.

Når en innbetaling ikke er vedlagt opplysningene som angitt i første ledd, og det derfor ikke framgår at innbetalingen gjelder en eller flere bestemte regninger, vil Eurocontrol anvende betalingen først til dekning av påløpte renter, og deretter til dekning av den eldste ubetalte regning.

§ 5–10. Klager som gjelder fakturaer må framsettes skriftlig eller elektronisk til Eurocontrol på en slik måte som Eurocontrol på forhånd måtte ha godkjent. Klagen må være mottatt av Eurocontrol senest 60 dager etter fakturadatoen.

Klagen må være begrunnet, og bør være vedlagt relevant underlagsmateriale.

Innlevering av klage gir ikke klageren rett til å gjøre fradrag i den aktuelle regning, med mindre Eurocontrol har gitt ham tillatelse til å gjøre dette.

Når Eurocontrol og en bruker begge er debitor og kreditor i sitt mellomværende, skal det ikke foretas motregning uten at Eurocontrol på forhånd har sagt seg enig.

§ 5–11. Enhver avgift som ikke er betalt innen siste betalingsdag skal forøkes av en sats fastsatt av et organ som er kompetent i henhold til Eurocontrolkonvensjonen og offentliggjort av Avinor AS. Forsinkelsesrenten beregnes dag for dag av forfalt og ubetalt beløp.

Renten beregnes og innkreves i EUR.

§ 5–12. Når en debitor ikke har betalt det skyldige beløp, kan det treffes tiltak med sikte på å fullbyrde inndrivelsen.

§ 15. *Ikrafttredelse og overgangsregler*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

Under henvisning til forordningen artikkel 18 nr. 2 annet ledd gjelder artikkel 9 og artiklene 11 til 15 ikke før 1. januar 2010 med hensyn til tårnavgiften.

Vedlegg

(Avgiftssoner omhandlet i § 5)

A. Underveisavgiftssoner

1. Hele det norske luftrommet fra bakken og opp til og med det øvre luftrommet, med unntak av de flygingene som er omfattet av punkt 2.
2. Flyginger til og fra kontinentalsokkelen.

B. Terminalavgiftssoner

1. Det luftrommet i Oseberg HPZ (Helicopter Protection Zone) som til enhver tid er definert som ansvarsområdet til Oseberg HFIS i AIP Norge ENR-2, og der Norsk Hydro Produksjon AS er utpekt som leverandør av tjenester.
2. Notodden TIZ (Traffic Information Zone) der Notodden Lufthavn AS er utpekt som leverandør av tjenester, og Notodden TIA (Traffic Information Area) dersom en slik opprettes og det ytes terminaltjenester i den.
3. Sørstokken TIZ (Traffic Information Zone) der Sunnhordland Lufthavn AS er utpekt som leverandør av tjenester.
4. Geiteryggen TIZ (Traffic Information Zone) der Skien Lufthavn AS er utpekt som leverandør av tjenester.
5. Ekofisk HPZ (Helicopter Protection Zone) der ConocoPhillips Skandinavia AS er utpekt som leverandør av tjenester.
6. Det luftrommet i Tampen HPZ (Helicopter Protection Zone) som til enhver tid er definert som ansvarsområdet til Tampen HFIS i AIP Norge ENR-2, og der Statoil ASA er utpekt som leverandør av tjenester.
7. Torp kontrollsoner (CTR).
8. Rygge kontrollsoner (CTR).
9. Det samlede luftrommet hvor Avinor AS yter tjenester som nevnt i forordningen artikkel 7 nr. 2 i tilknytning til følgende lufthavner:
 - Alta lufthavn
 - Andøya lufthavn, Andenes
 - Bardufoss lufthavn
 - Bergen lufthavn, Flesland
 - Berlevåg lufthavn
 - Bodø lufthavn
 - Brønnøysund lufthavn, Brønnøy
 - Båtsfjord lufthavn
 - Fagernes lufthavn, Leirin

- Florø lufthavn
- Førde lufthavn, Bringeland
- Hammerfest lufthavn
- Harstad/Narvik lufthavn, Evenes
- Hasvik lufthavn
- Haugesund lufthavn, Karmøy
- Honningsvåg lufthavn, Valand
- Kirkenes lufthavn, Høybuktknoen
- Kristiansand lufthavn, Kjevik
- Kristiansund lufthavn, Kvernberget
- Lakselv lufthavn, Banak
- Leknes lufthavn
- Mehamn lufthavn
- Mo i Rana lufthavn, Røssvoll
- Molde lufthavn, Årø
- Mosjøen lufthavn, Kjærstad
- Namsos lufthavn
- Narvik lufthavn, Framnes
- Oslo lufthavn, Gardermoen
- Røros lufthavn
- Rørvik lufthavn, Ryum
- Røst lufthavn
- Sandane lufthavn, Anda
- Sandnessjøen lufthavn, Stokka
- Sogndal lufthavn, Haukåsen
- Stavanger lufthavn, Sola
- Stokmarknes lufthavn, Skagen
- Svalbard lufthavn, Longyear
- Svolvær lufthavn, Helle
- Sørkjosen lufthavn
- Tromsø lufthavn, Langnes
- Trondheim lufthavn, Værnes
- Vadsø lufthavn
- Vardø lufthavn, Svartnes
- Værøy helikopterhavn
- Ørsta-Volda lufthavn, Hovden
- Ålesund lufthavn, Vigra.

Forordning (EF) nr. 1794/2006

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 1794/2006](#).

21. des. Nr. 1705 2007

Forskrift om endring i forskrift til tolloven

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15 første ledd og § 24, jf. delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 1. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endringer:

Underkapittel 4.5. punkt 4.5.7. skal lyde:

4.5.7. Enhver som bringer et kontantbeløp i norske og/eller utenlandske sedler og mynt tilsvarende et beløp større enn NOK 25.000 til tollområdet, plikter straks uoppfordret å oppgi eller legge disse frem for Tollvesenet. Likestilt med kontantbeløp er her reisesjekker og andre sjekker som kan utbetales til ihendehaver, ihendehaverveksler, ihendehavergjeldsbrev og andre fysiske verdipapirer hvis rettigheter kan utøves av ihendehaveren.

Underkapittel 4.10. punkt 4.10.2. skal lyde:

4.10.2. Enhver som bringer et kontantbeløp i norske og/eller utenlandske sedler og mynt tilsvarende et beløp større enn NOK 25.000 fra tollområdet, plikter straks uoppfordret å oppgi eller legge disse frem for Tollvesenet. Likestilt med kontantbeløp er her reisesjekker og andre sjekker som kan utbetales til ihendehaver,

ihendehaverveksler, ihendehavergjeldsbrev og andre fysiske verdipapirer hvis rettigheter kan utøves av ihendehaveren.

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2008.

21. des. Nr. 1706 2007

Forskrift om endring i forskrift til tolloven

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 7, § 9 sjetted ledd og § 35, jf. delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 1. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endringer:

Pkt. 2.4.1. annet ledd oppheves.

Pkt. 2.4.1. nåværende tredje ledd blir annet ledd.

Underkapittel 5.5. inklusive pkt. 5.5.1. t.o.m. 5.5.5. oppheves.

Kapittel 9 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1707 2007

Forskrift om endring i forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften), forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) og forskrift om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 5, § 7, § 22, § 23, § 24 og § 26 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 og § 14, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1798 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 26 nye annet og tredje ledd skal lyde:

Tillatelse til akvakultur av stamfisk i sjøvann må også omfatte egnet og klarert landlokalitet.

Lokaliteter som er i bruk som landlokalitet for stamfisk og er klarert som lokalitet for settefisk, unntas fra kravet om lokalitetsklarering ved tilknytning til stamfisktillatelse før 1. januar 2009.

§ 26 nåværende annet ledd og tredje ledd blir nye fjerde og femte ledd.

§ 32 skal lyde:

§ 32. Særlige krav til lokalitet for stamfiskformål

Klarering av lokalitet for stamfisk skal ikke gis dersom det er annen akvakulturvirksomhet på lokaliteten.

Klarering av landlokalitet skal ikke gis dersom søker ikke har sannsynliggjort at virksomheten har tilgang til tilstrekkelige mengder vann av en kvalitet som sikrer fisken gode levevilkår, herunder tilstrekkelig vanngjennomstrømning.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra første ledd.

§ 33 fjerde ledd skal lyde:

Denne bestemmelsen gjelder ikke tillatelse til akvakultur av matfisk til forsøks-, forsknings-, undervisnings- og utstillingsformål og for landlokalitet for stamfiskformål.

II

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1785 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 39 skal lyde:

§ 39. Tilleggskrav til journalføring for stamfisk

Driftsjournalen for akvakulturanlegg med stamfisk skal på lokalitetsnivå i tillegg minst inneholde opplysninger om biologisk avstamming. I tillegg skal driftsjournal for landlokalitet minst inneholde opplysning om:

- a) antall rognkorn produsert, og
- b) leveranse av rogn internt og eksternt: dato for leveranse, navn på mottaker og antall rognkorn.

Opplysningene skal inndeles etter hver årsklasse og om fisken er satt ut vår eller høst.

Ved samlokalisering av flere tillatelser, og selv om innehaveren er den samme, skal det fremgå av driftsjournalen hvilken tillatelse opplysningene refererer seg til.

§ 40 nytt tredje ledd skal lyde:

I tillegg til årsklasse nevnt i annet ledd bokstav b skal det for stamfisk av laks, ørret og regnbueørret i sjøvann fremgå av den månedlige rapporten om fisken er satt ut vår eller høst. Ved samlokalisering, hvor en tillatelse til akvakultur av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret inngår, skal det fremgå av den månedlige rapporten hvilken tillatelse opplysningene refererer seg til. Dette gjelder selv om innehaveren av de ulike tillatelsene er den samme.

§ 40 nåværende tredje til femte ledd blir nye fjerde til sjette ledd.

Ny § 40a skal lyde:

§ 40a. Årlig rapportering stamfisk

Fra akvakulturanlegg med stamfisk av laks, ørret og regnbueørret på land skal det 15. juli hvert år rapporteres for perioden 1. juni til 31. mai til Fiskeridirektoratet følgende opplysninger på lokalitetsnivå for hver årsklasse:

- a) antall fisk strøket, herunder antall hunner og antall hanner
- b) tap: antall fisk og årsak
- c) antall rognkorn: produsert, levert og eventuell restbeholdning.

Opplysningene skal inndeles etter hver årsklasse og om fisken er satt ut vår eller høst.

I tillegg skal det på tillatelsesnivå redegjøres årlig for biologisk avstamming og opprinnelse, avlsmål, avlsmetode og seleksjonsintensitet.

Ved samlokalisering av flere tillatelser, og selv om innehaveren er den samme, skal det fremgå av den årlige rapporten hvilken tillatelse opplysningene refererer seg til.

Nye § 45a og § 45b skal lyde:

§ 45a. Stryking av matfisk

Laks, ørret og regnbueørret som har levd i sjøvann, kan ikke strykes uten at fisken fra og med tidspunktet for sjøsetting har inngått i en tillatelse til akvakultur av stamfisk.

§ 45b. Kompetanse stamfisk

Innehaver av stamfisktillatelse skal til enhver tid ha avlsfaglig kompetanse.

§ 59 skal lyde:

§ 59. Tilsyn og vedtak

Fiskeridirektoratet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i § 5, § 6 første ledd, § 7 første, tredje og fjerde ledd, § 8, § 10 første, tredje og fjerde ledd, § 13, § 15, § 15a, § 29, § 30, § 31, § 32, § 33, § 34, § 35 med unntak av tredje ledd, § 36, § 37 bokstav a–f og h, § 38 første ledd bokstav a, b, c og g og andre ledd, § 39, § 40, § 40a, § 42, § 42a, § 42b, § 45a, § 45b, § 46, § 48 første ledd og andre ledd bokstav a t.o.m. d, § 56 unntatt andre ledd bokstav d, § 57 og § 58a.

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i § 6 andre og tredje ledd, § 7 første, andre og fjerde ledd, § 9, § 10 unntatt tredje ledd, § 11, § 12, § 14, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28, § 31, § 35 med unntak av fjerde ledd, § 36, § 37 bokstav a, b, e, f og g, § 38 første ledd og andre ledd bokstav a, b og c, § 39 unntatt bokstav a og tredje ledd, § 40 første ledd og annet ledd unntatt bokstav h, § 40a, § 41, § 42 tredje ledd, § 43, § 44, § 45, § 45a, § 47, § 48 unntatt andre ledd bokstav b, § 49, § 50, § 51, § 52, § 53, § 54, § 55, § 56, § 57 og § 58.

§ 60 første og annet ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene nevnt i § 59 første ledd, bortsett fra § 42a første og annet ledd og § 45a.

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene nevnt i § 59 andre ledd, bortsett fra § 45a.

III

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet gjøres følgende endring:

§ 3 nytt tredje ledd skal lyde:

I tillegg skal innehaver av tillatelse til akvakultur av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret betale en årlig avgift på kr 5 000,– for tilsyn og kontroll per stamfisktillatelse.

IV

Endringene i laksetildelingsforskriften og akvakulturdriftsforskriften trer i kraft 1. januar 2008.

Endringene i forskrift om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet trer i kraft 1. januar 2009.

21. des. Nr. 1708 2007**Delegering av myndighet til Landbruks- og matdepartementet og Finansdepartementet etter tolloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven). Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

Departementets myndighet etter lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 7–4 fjerde ledd, § 8–3 fjerde ledd, § 9–1, § 9–2, § 9–3, § 9–4, § 10–6 og § 12–9 tildeles Landbruks- og matdepartementet. Departementets myndighet etter lovens øvrige bestemmelser tildeles Finansdepartementet.

21. des. Nr. 1709 2007**Forskrift om endring i forskrift om personellsikkerhet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) § 20 femte ledd, § 22 andre ledd, § 23 tredje og femte ledd, § 24 sjette ledd og § 26, lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12 og lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 12, § 21 og § 91. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 8. januar 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 29. juni 2001 nr. 722 om personellsikkerhet gjøres følgende endring:

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Fylkesmannen i Oslo og Akershus og fylkesmannen i Rogaland er klareringsmyndighet for personell i fylkeskommunen, kommunene og virksomheter med beredskapsmessig tilknytning til disse. Nevnte fylkesmenn er også klareringsmyndighet for personell ansatt hos eller engasjert av leverandør i forbindelse med sikkerhetsgraderte anskaffelser foretatt av en fylkeskommunal eller kommunal virksomhet.

II***Ikraftsetting***

Endringen i § 4–1 første ledd gjelder fra 1. januar 2008.

21. des. Nr. 1710 2007**Ikrafttredelse av lov 21. desember 2007 nr. 133 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 133 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) del II nr. 1. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 9. januar 2008 kl. 11.30.

Lov 21. desember 2007 nr. 133 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) trer i kraft 1. januar 2008.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 6/2007 s. 957 (i forskrift 27. juni 2007 nr. 722 om endring i forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder)

I vedlegget tilføyes følgende forordninger:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 610/2007

Se her for å lese forordning (EF) nr. 611/2007

Nr. 10/2007 s. 1370 (i forskrift 4. juli 2007 nr. 1085 om endring i forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester)

§ 7-1 *nytt* åttende ledd skal lyde:

For å legge til rette for en effektiv håndtering av leverandørskifte, anleggsovertagelse og oppstart skal alle nettselskap med distribusjonsnett gjøre relevante kundedata tilgjengelige for en internettbasert søketjeneste administrert av avregningsansvarlig.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2007-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	9	1269, 1366-1367	Forskrift nr. 931	11
2004	14	2167	Forskrift nr. 1473	2
2006	12	1564-1565	Forskrift nr. 974	4
2007	1	66	Forskrift nr. 1646	9
2007	2	307	Forskrift nr. 112	4
2007	2	347	Forskrift nr. 174	3
2007	3	429	Forskrift nr. 274	4
2007	3	458	Forskrift nr. 355	4
2007	5	Innh. s. 2 + s. 547	Forskrift nr. 1822	10
2007	6	957	Forskrift nr. 722	13
2007	7	993	Forskrift nr. 821	8
2007	7	1072	Forskrift nr. 874	8
2007	10	1369	Forskrift nr. 1085	11
2007	10	1370	Forskrift nr. 1085	13
2007	11	1553	Forskrift nr. 1275	12

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2007 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no